

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Studenterne fra 1882 : Biografiske meddelelser samlede i anledning af deres 25-aars studenterjubilæum : Trykt som manuskript.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kristiania : Nationaltrykkeriet, 1907

Fysiske størrelse | Physical extent:

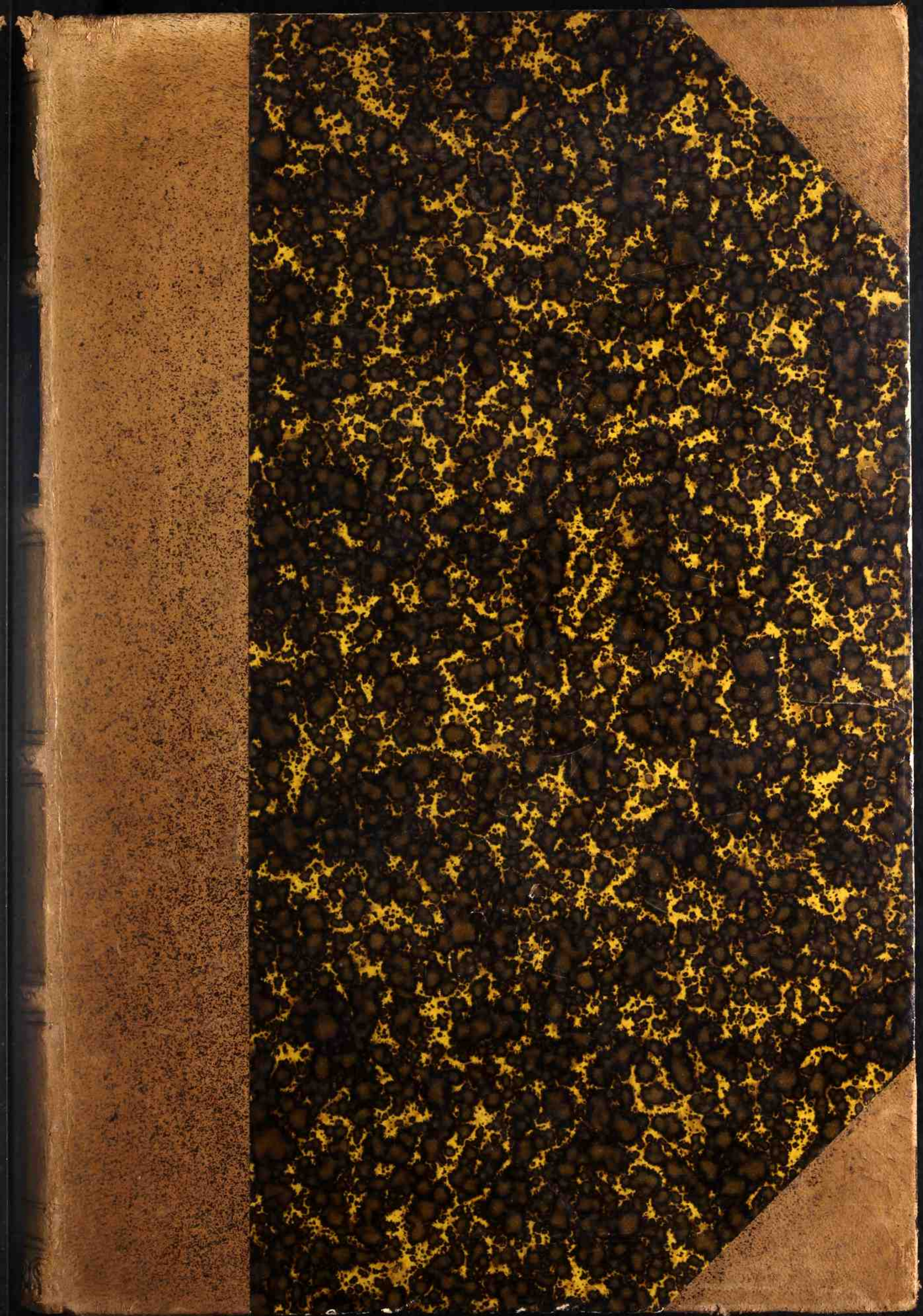
xv, 459 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

48 - 54/28 - 77

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130022886951

L

QUINTECENTENARIO

PIA 1882

UNIVERSITÀ DI TORINO

LIBRERIA UNIVERSITARIA

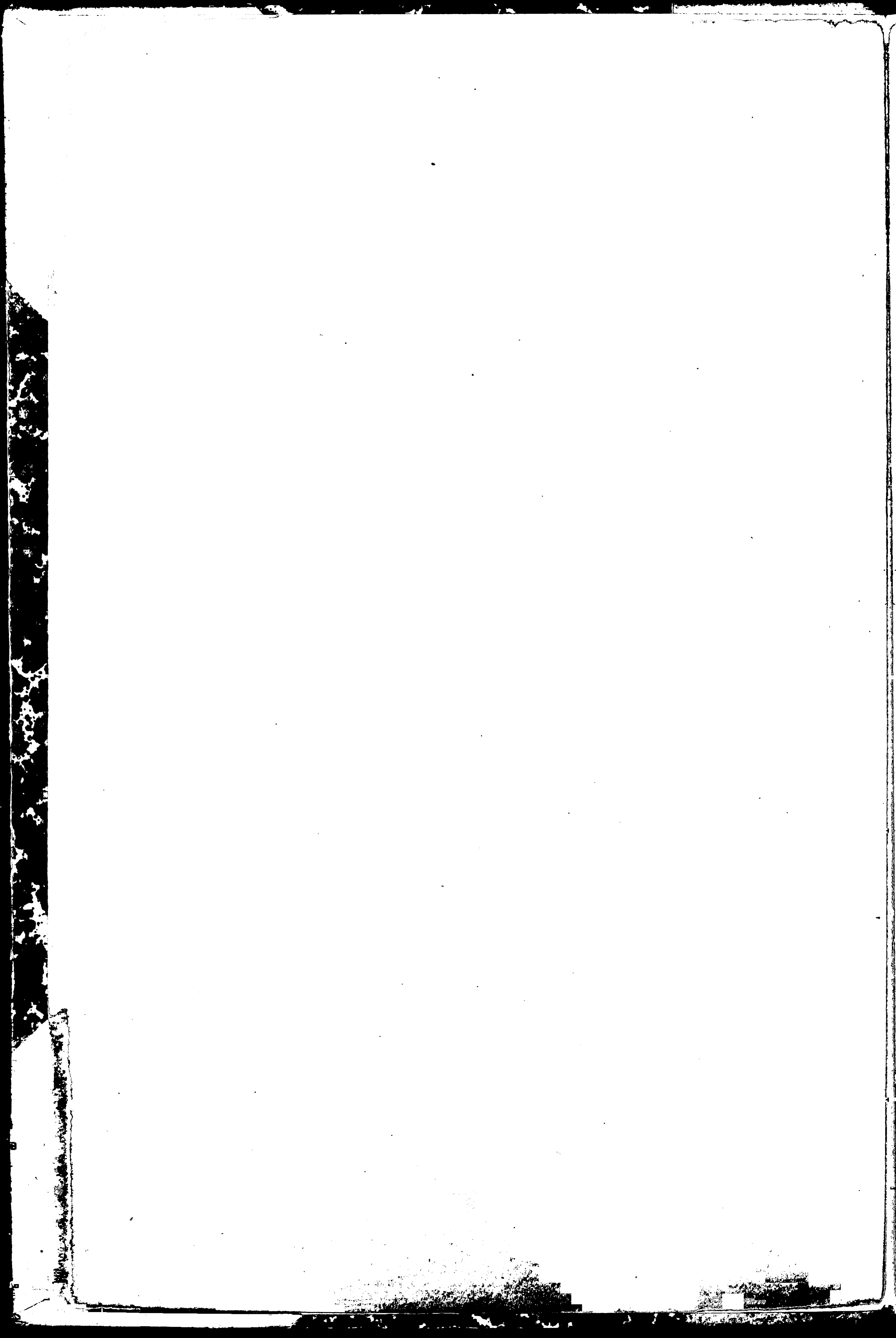
2. ANNO STUDENTESCO 1882

LIBRERIA UNIVERSITARIA

LIBRERIA UNIVERSITARIA

LIBRERIA

UNIVERSITARIA

STUDENTERNE FRA 1882

BIOGRAFISKE MEDDELELSER

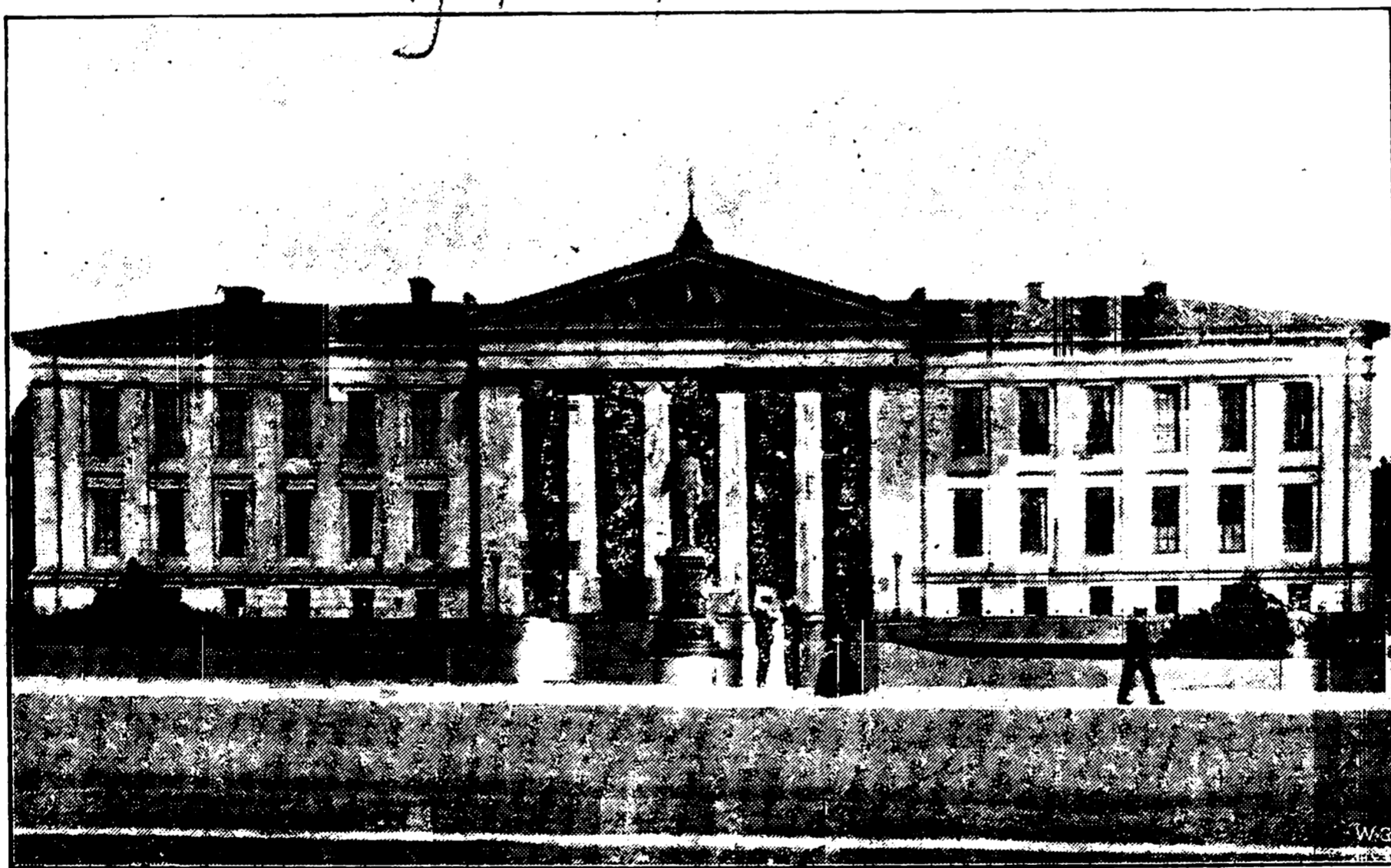
SAMLEDE I ANLEDNING AF DERES

25-AARS STUDENTERJUBILÆUM

TRYKT SOM MANUSKRIFT

1909 - 57c

KRISTIANIA
NATIONALTRYKKERIET
1907

STUDENTERNE FRA 1882

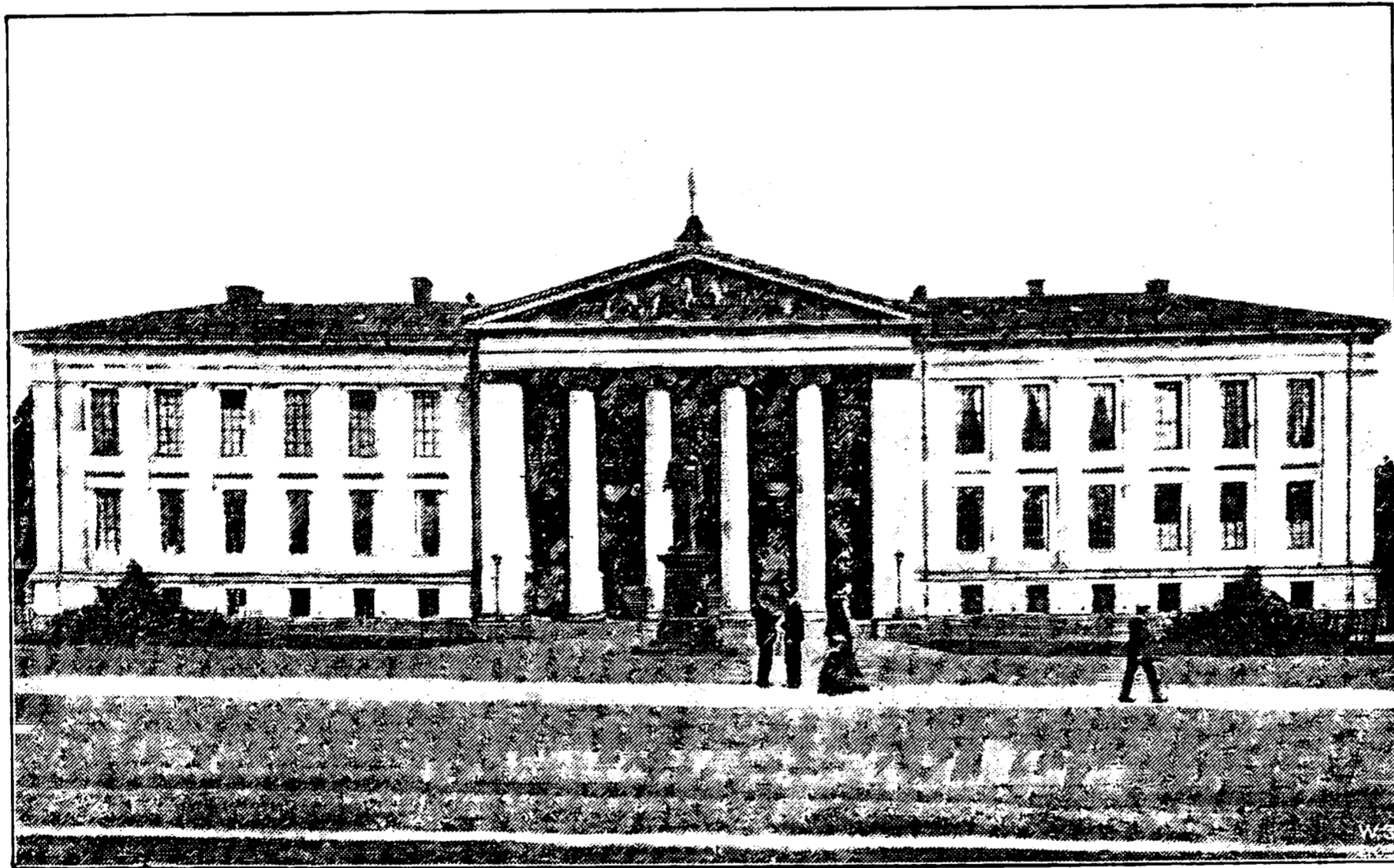
BIOGRAFISKE MEDDELELSER

SAMLEDE I ANLEDNING AF DERES

25-AARS STUDENTERJUBILÆUM

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KRISTIANIA
NATIONALTRYKKERIET
1907

Paa et møde den 26de september 1905, afholdt i studenter-samfundet, blev undertegnede valgt til at redigere festskriftet til vort 25 aars studenter-jubilæum.

Forat bogens omfang ikke skulde overskride en rimelig grænse, har vi under vor virksomhed seet os nødt til i nogen udstrækning at begrænse enkelte af de indleverede biografier, — en fremgangsmaade vi i vort først udsendte circulære forbeholdt os at kunne følge. — Alligevel er festskriftet blevet det største af de hidtil udkomne.

Kristiania i august 1907.

Chr. Brinchmann. H. Dedichen. H. Gjønnæs. Th. Holtfodt.

P. Roshauw. A. Schmidt. O. Voss.

Til klassisk examen artium var i 1882 anmeldt 219 kandidater. Af disse trak 10 sig tilbage før eksamen, og 5 forlod eksamen efter den skriftlige prøves paabegyndelse uden at fuldende samme, 28 rejiceredes ved den skriftlige prøve. Af de tilbageværende 176 kandidater, der tilstededes adgang til den mundtlige prøve, beholdt 4 laudabilis præ ceteris, 76 laudabilis, 72 haud illaudabilis og 16 non contemnendus. 6 trak sig under den mundtlige prøve tilbage, og 2 bestod ikke eksamen.

Til den reale examen artium var anmeldt 159 kandidater. Af disse trak 5 sig tilbage før eksamen, 8 forlod examen efter den skriftlige prøves paabegyndelse uden at fuldende samme. 1 afvistes fra den skriftlige prøve. Af de tilbageværende 145 rejiceredes 60 ved den skriftlige prøve. Af de tilbageværende 85, der fremstillede sig til den mundtlige prøve, beholdt 2 hovedkarakteren udmerket godt, 30 meget godt, 36 godt og 12 temmelig godt. 1 rejiceredes ved den mundtlige prøve, hvorhos 4 under den mundtlige eksamen trak sig tilbage.

Opgaver i modersmaalet var: a. Hvilke ensidigheder er den studerende mest udsat for at henfalde til, og hvorledes frigjør han sig lettest fra dem? b. En fremstilling af det eiendommelige ved den norske naturs skjønhed.

Den latinske oversættelse var saalydende: Forhandlinger om tilveiebringelse af suppleringsmandskab til den romerske flaade under den 2den puniske krig aar 210 før Christus.

. . . . Scripto exercitu de remigum supplemento agi coeptum, in quam rem quum neque hominum satis, nec, ex qua pararentur stipendiumque acciperent, pecuniæ quicquam ea tempestate in publico esset, edixerunt consules, ut privatim ex censu ordinibusque sicut antea remiges darent cum stipendio cibariisque dierum triginta. Ad id edictum tantus fremitus hominum, tanta indignatio fuit, ut magis dux quam materia seditioni deesset: per tot annos tributo exhaustos nihil reliqui præter terram nudam ac vastam habere. Tecta hostes incendisse; servos, agri cultores, rempublicam abduxisse,

nunc ad militiam parvo ære emendo, nunc remiges imperando. Se, ut dent, quod non habeant, nulla vi, nullo imperio cogi posse. Hæc non in occulto, sed propalam in foro atque oculis ipsorum consulum ingens turba circumfusi fremebant, nec eos sedare consules nunc castigando, nunc consolando poterant. Senatum postero die habuerunt de remigum supplemento, ubi quum multa disseruissent, cur æqua plebis recusatio esset, verterunt orationem eo, ut dicerent privatis id seu æquum seu iniquum onus injungendum esse; nam unde, quum pecunia in ærario non esset, paraturos navales socios? Quum in hac difficultate rerum consilium hæreret, ac prope torpor quidam occupasset hominum mentes, tum Lævinus consul: magistratus senatui et senatum populo, sicut honore præstent, ita ad omnia, quæ dura atque aspera essent, subeunda duces debere esse. «Si quid injungere inferiori velis, «id si prius in te ac tuos ipse statueris, facilius omnes obedientes habeas. «Nec impensa gravis est, quum ex ea plus quam pro virili parte sibi quem- «que capere principum vident. Itaque aurum, argentum, æs signatum «omnes senatores crastino die in publicum conferamus. Hanc unam viam «multa inter nos collocuti consules invenimus. Ingreimini dis juvantibus! «Respublica incolumis et privatas res facile salvas præstat; publica prodendo «tua nequicquam serves.» In hæc tanto animo consensum est, ut gratiæ ultro consulibus agerentur. Senatu inde misso pro se quisque aurum et argentum et æs in publicum certatim conferunt. Hunc consensum senatus equester ordo est secutus, equestris ordinis plebs. Ita sine edicto, sine coercitione magistratus nec remige in supplementum nec stipendio respublica eguit, paratisque omnibus consules in provincias profecti sunt.

Opgaven i «engelsk stil» var saalydende:

John Clare, en af de folkeligste og umiddelbareste¹⁾ engelske digtere, er født i Helpstone, en landsby nær Peterborough, i 1793. Hans forældre var bønder, hans fader en hjælpeløs krøbling og fattiglem. John skaffede sig nogen uddannelse ved sit eget ekstraarbejde som pløiegut; ved otte ugers arbejde tjente han almindelig saa mange skilling, at det dækkede en maanedes skolegang. I en alder af 13 aar stødte han paa Thomsons «Aarstider» og sparede sammen en hel shilling²⁾ for at købe et eksemplar. En vaarmorgen ved daggry gik han til Stamford — seks à syv mil borte — for at slutte handelen: han maatte vente en stund, førend butikkerne blev aabnede. Dette er et smukt træk af ungdommelig begeistring og en begavet guts kamp for at naa frem. Idet han paa tilbageveien til sin landsby med sit kostelige indkjøb vandrede gennem den naturskønne Burghley park, forfattede han sit første digt, som han kaldte «Morgenpromenaden». Dette blev snart efterfulgt af «Aftenpromenaden» og nogle andre stykker. En velvillig akcisebetjent³⁾ underviste den unge digter i skrivning og regning. De fleste af hans digte blev til under det umiddelbare indtryk af naturen, paa markerne eller ved veikanten. Han kunde ikke stole paa sin hukommelse og nedskrev dem derfor med en blyant paa stedet, idet hans hat tjente ham til pult:

¹⁾ *spontaneous*. ²⁾ d. e. engelsk shilling. ³⁾ *exciseman*.

og om det hændte, at han ikke straks efter havde anledning til at omskrive disse ufuldkomne udkast, kunde han sjelden dechifrere dem eller gjenfinde sine oprindelige tanker. Af denne grund er nogle af hans digte ganske gaaet tabt, og andre eksisterer kun i brudstykker.

De skriftlige opgaver i matematik for latinerne var:

- 1) Hvad forståes ved en periodisk decimalbrøk, under hvilke forhold opstaar den, og hvorledes kan man overføre den til almindelig brøk? Find værdien af $0,01232323 \dots$ udtrykt som almindelig brøk.
- 2) I en firkant ABCD er givet

$$\begin{aligned} \text{siden } AB &= 12,457 \text{ meter} \\ &— \quad BC = 16,203 \quad — \\ &— \quad AD = 24,316 \quad — \\ \text{Diagonalen } BD &= 20,113 \quad — \\ \text{Vinkelen } B &= 103^{\circ} 14,6'. \end{aligned}$$

Beregn vinkelen D.

- 3) Find formler, hvorefter man kan beregne volum og overflade af et regulært tetraeder, naar tetraedrets høide (h) er given. Anvend disse

$$\text{formler, naar } h = \frac{2}{\sqrt{3}} \text{ meter.}$$

Beregn volumet med en nøiagtighed af 1 kubikdecimeter.

$$\text{— overfladen — — — 1 kvadratdecimeter.}$$

De skriftlige opgaver i matematik for realister var:

- 1) En kommune erhoder tillaans 1000000 kr. mod at afbetale samme med et ligestort aarligt beløb i 20 aar; hvor stort bør dette beløb være, hvis den gjældende rentefod er 5 pct.? Første afdrag antages at blive udbetalt ved den laante sums modtagelse og de paafølgende hver gang med et aars mellemrum. De til beregningen nødvendige formler udvikles.
- 2) Fremstil de formler, der behøves til beregningen af et regulært tetraeders overflade og kubikindhold, samt radien i den kugle, der er indskreven i samme, naar tetraedrets sidekant a er given.
- 3) Drag fra origo tangenter til et keglesnit, hvis ligning er $25x^2 + 9y^2 - 50x - 90y + 25 = 0$, og beregn fladeindholdet af det triangel, der begrænses af begge tangenter og den rette linje, der forener berøringspunkterne.

Den skriftlige opgave i fysik for realister var:

Hvorledes forandrer den absolute specifikke vegt sig hos en gas eller damp med temperatur og tryk?

Beregn vegten af den vanddamp, som findes i et værelse, hvis høide, længde og bredde er henholdsvis 3 m., 7 m. og 5 m., naar vanddampens tryk er 9,5 mm. og temperaturen i værelset $15,5^{\circ}$ C. Den relative specifikke vegt af vanddampen er 0,623, og 1 kubikdecimeter tør luft veier 1,293 mg. Luftens udvidelseskoefficient er 0,00367.

Til at afholde examen artium i 1882 var af Kirke departementet og Kollegiet opnævnt følgende: Eksamens-deputationens formand professor Rygh. Medlemmer af censurkomitéen for de skriftlige prøver: Besvarelserne i modersmaalet: professorerne Skavlan og Dietrichson og overlærer Ording samt professorerne Bang og Lieblein og adjunkt Schive. De latinske oversættelser: professorerne Rygh og J. P. Broch samt overlærer Ottesen. De engelske stile: professorerne Unger og Johan Storm samt overlærer M. U. Schmidt. For de matematiske arbejder ved klassisk examen artium: professorerne Münster og Guldberg samt cand. real. Nærup. For realistersnes matematiske og fysikalske besvarelser: professorerne O. E. Schiøtz og Fearnley samt forhenværende adjunkt Rasmussen. For den mundtlige prøve: Latin: rektor Schreiner og overlærer Johanssen. Græsk: professor P. O. Schjøtt og rektor Feilberg. Religion: professor dr. Blix og cand. theol. Th. Odland. Historie: professorerne L. Daae og Gustav Storm. Geografi: adjunkt H. Schjøth og amanuensis Henriksen. Nyere sprog: cand. mag. Brekke og overlærer Sommerfeldt. Oldnorsk: professor S. Bugge og rektor Nygaard. Matematik: professor Bjerknæs og stipendiat E. Holst. Naturfag: stipendiat Joh. Friis. Til bedømmelse af de 16 tegninger til realartium: professor dr. Guldberg og professor dr. Lie. Til censorer ved den mundtlige prøve blev beskikkede: Latin: adjunkt Schneider (Molde) og cand. mag. Grøterud; suppleant: overlærer Ottesen. Græsk: skolebestyrer Gjør og stipendiat dr. Torp; suppleant: cand. filos. Bruenech. Religion: adjunkt Rørholdt (Hamar) og pastor Bernhoft; suppleant: pastor Bomhoff. Historie: overlærer Karl Nielsen (Lillehammer) og adjunkt Rygh (Trondhjem); suppleant: univ.-bibliotekar Drolsum. Geografi: cand. philos. O. Johannesen; suppleant: cand. theol. Axel Andersen. Nyere sprog: overlærer Knap (Kristianssand) og cand. mag. Aug. Western (Fredriksstad); suppleant: adjunkt Lassen. Oldnorsk: overlærer Jynge (Hamar) og adjunkt Lødrup (Skien); suppleant: bibliotekamanuensis A. Kjær. Matematik: overlærer Utne (Drammen) og adjunkt Munthe-Kaas (Fredrikshald); suppleant: adjunkt Stub. Naturfag: cand. real. Holt; suppleant: adjunkt Dørum.

En dag først i august var den sidste opgave skrevet.

Mellem «det skriftlige og det mundlige» var Tivoli haven meget søgt af russen. Etablissementets smarte indehaver — hvem det var, har man glemt — forstod da ogsaa at slaa mynt af det glade russeliv. Det trak nemlig ikke saa lidet publikum. Der sad i de vakre sommeraftener oppe i haven en hel mængde livlig ungdom hænket om langborde; den ferske friheds- og selvstændighedsfølelse gav sig udslag i sange og taler og mange slags ablegøier. Dette blev kjendt i den ganske stad, og Tivoli fik en attraktion i sit russeliv; folk kom for at se og høre paa russen. For at bevare denne attraktion uddelte indehaveren til de vordende akademikere hver aften en masse fri-billetter til Tivoliteatret, hvad han vist godt kunde gjøre uden tab, da der var saa inderlig god plads i teatersalonen nu midt paa varme, blanke sommeren. Efter teatertid samledes man saa ude i haven om et glas øl —

med taler og jubel til det øvrige publikums store fornøielse. — Teater-aftenerne i Tivoli, ja — hvem af den glade rus, som aften efter aften kom og saa «Bibliotekaren», «Frk. Gedehams» og «Trombal Cazar», husker ikke dem! Selvfølgelig følte vi i os i vor russeværdighed forpligtet til at være de «toneangivende», naar det gjaldt bifalds- eller mishagsytringer. Og ingen skal sige andet, end at vi skjøttede vort selvtagne kald med fynd og klem. En enkelt skuespiller i «Bibliotekaren», han den uheldige frier inden det rødkjolede jagtselskab, blev aften efter aften haanet saa forfærdelig med ironiske tilraab og piben, at han tilslut en aften i fuldt raseri fra aaben scene rettede en arrig henvendelse til russen, — til umaadelig fornøielse for os, naturligvis. — Ellers blev der ikke ytret nogen synderlig mishag. Men hvilke bifaldsytringer! Særlig var der en liden nydelig skuespillerinde, frk. Ludvigsen, som alle var aldeles bedaaret af. Naar hun trippede frem med skjelske lader for at anføre løierne i «Frk. Gedehams», hvor hun havde titelrollen, — ja da havde vi et indtryk af, at høiere kunde kunsten aldrig naa, og fuldkomnere kunde skjønheden aldrig aabenbare sig. Men hun blev da ogsaa kongelig lønnet for den «kunstglæde», hun havde skaffet os. Med ikke ubetydelige økonomiske ofre, 25 øre pro persona af ca, 100 rus, drev vi det til at faa anskaffet et smykke, saavidt huskes et armbaand, som en af de modigste rus, bleg og med en trykkende fornemmelse af stundens storhed, paa kameraternes vegne fik slængt op til hende paa scenen sammen med en blomsterbuket.

Naar vi saa efter disse dramatiske kunstnydelser havde forløst vore stemninger i taler og sang under Tivolihavens løvrige kroner og saa skulde gaa hjem igjen, da kunde det vel en gang imellem hænde, at løftelsen var for stor til, at vi kunde styre hjem saadan uden videre. Saa bar det da, i procession eller i mere irregulære flokke, ud i den lyse sommernat, under sang om «studentens lykklige da'r», der jo laa os saa lokkende nær, at vi godt kunde lade «gjennem luftens riger sangens toner gaa», om at «den ljusnande framtid er vår». Konstablen tog jo i regelen disse uskyldige ytringsformer for livsglæde med stor sindsro; naar han fandt, at tonerne svulmede vel kraftig og derfor udtalte som sin og «vedtægtas» opfatning, at «en dannet mand ikke skal gjøre kvalm og forstyrre folks nattero, men gaa pent og rolig fra hverandre», da blev i regelen hans og vedtægtas mening efterlevet uden nævneværdig knur fra vor side. Men engang da russen efter en samlingsaften var kommet op i aulaen og havde begyndt at synge der, fik sagen større dimensioner. Et par antagelig vel nervøse konstabler havde lidt haardhændt nedlagt protest; opirret over den uhøviske optræden mod fribaarne aandens mænd havde et par rus taget til gjenmæle; det ene ord tog det andet, og saa bar det paa stationen med de to; de øvrige rus fulgte af egen drift; i dette sammenstød mellem repræsentanter for aandens og materiens verden vilde de staa last og brast med sine kamerater. Paa stationen endte det med, at hele russeflokken blev ilagt en forholdsvis minimal mulkt. Da blev der i russens raad besluttet at tage en samtidig overlegen og virkningsfuld hevn over politiet. Der blev fastsat en dag, da alle skulde møde til samme klokkeslæt for at betale sin

mulkt — i 1 — oringer! Og vel at merke, man skulde kjøre op til stationen! Dagen kom, og en uendelig række af vognmandstriller troppede op foran stationen. Ud af vognene tren en skare glade rus, belæsset med hele pengesække, der møisommelig blev optællt inde paa politikammeret, medens vognrækken næsten spærrede gadefærdselen udenfor. Og da saa det hele var afgjort, kjørte den lange cortege i langsom procession Møllergaden op til Carl Johan, og ud over Drammensveien et stykke. Russen havde heynet sig og hævdet sig!

Den 25de august faldt censuren for de skriftlige besvarelser. Af de 378 anmeldte kandidater havde 29 trukket sig tilbage, censuren stængte yderligere 88 adgangen til at møde ved de mundtlige prøver. Den spænding, som det ialfald for udenbys ynglinge medførte at skulle sidde overfor universitetets lærdeste gubber eller katedralskolernes strammeste rektorer, disse augurer med landskjendte, skrækindjagende navne, for at blive perset i just det, man ikke havde rukket at repetere, — den spænding blev det altsaa ikke forundt mere end 261 at gaa igjennem. Spændingen varede i 3 lange uger: den blev 10 af os for svær; de trak sig tilbage efter en del skrækkelige oplevelser, som tog modet aldeles fra dem. Og 3, som holdt ud til aller sidst, havde alligevel den græmmelse at se tallet af points stige lidt vel høit til, at de kunde prise sig lykkelige over et «non paa sidste.» Til syvende og sidst prangede stadens blade den 7de september med en liste paa 219 navne, hvis indehavere vel alle sammen — paa nogle elendige nær, som ærgrede sig over et haud paa 31 — havde god grund til at se muntre ud. Der gik endnu 29 omkring i stilhed med et «sygmeldt» her eller der paa sine meritters tabel. Inden faa uger var alle 248 seierherrer fuldfærdige akademiske borgere.

For de 219's vedkommende blev borgerskabet dem høitidelig meddelt ved immatrikulationen den 8de september i universitetets store festsal, i overvær af jubilanternes skare. Kollegiets formand, professor juris L. M. B. Aubert holdt talen; den bestod for en væsentlig del i en omstændelig skildring af det studenterliv, som Auberts berømte forgjænger Schweigaard havde afsluttet for 50 aar tilbage med sin berømte juridiske eksamen. Der sad vi, som jo allerede første formiddag, vi mødtes, havde diskuteret skriftlig vore egne fremtidige ensidigheder, og hørte en interessant fremstilling af en ædel mønsterstudent, som ialfald i vor alder ikke havde henfaldt til nogen ensidighed. Blandt honoratiores lagde vi merke til en høi gubbe, fhv. provst S. B. Bugge, som i sin tid i egenskab af professor havde eksamineret de 50-aars-studenter, vi saa rundt om ham, ærværdige og myndige skikkelser som sogneprest Sven Bruun, amtmand Morgenstjerne, professor Monrad og assessor Mariboe. Omsider havde professorens sterke høire trykket den 219de i haand, og den høitidsstemte ynglingeskare spredtes byen over hver med sin sorte silkedusk og hvide borgerbrevrulle som kjendemerke.

Samme kveld stod russelaget i Teknikens rummelige sal. Som rex convivii bød Lud. Nic. Leth velkommen i anslaaende ord, og om lidt gjenlød lokalet af tordnende jubel over magister bibendi, Nils Chr.

Nissens muntre festtale. Viserne var, som vi nu villig indrømmer, temmelig «henfaldne til ensidighed», men blev sjungne med ærlig begeistring.

Mel.: Se Norges blomsterdal.

Når kampens dag var hed,
Så kjæmpen Valhal åben stå,
Det gjaldt kun at gå på;
Da kan du tro han stred.
Bra, bra, bra, bra.
Han stred og faldt, men derpå steg
:/: Til Valhals muntre leg. :/:

Der skjøne møer bød
Ham mjød som drik af gyldne kar,
Mon tro hans tørst ei var
Lidt mindre, end han nød?
Bra, o. s. v.
Dog rusen fløi, når lurens skrald
:/: Ham bød fra hal til val. :/:

Men kjæmpen havd' en søn,
Og denne børn i slegter ni:
Da endelig kom vi,
Så stille som en bøn.
Bra, o. s. v.
Vi stille kom og stille stred,
:/: Til det med juli led. :/:

Da gammelt kjæmpeblod
Igjen i vore årer randt,
Vi kiæmped og forsandt,
Men faldt tilslut — i bod.
Bra, o. s. v.
Nu har vi nået denne sal.
:/: Er den ei som Valhal? :/:

Jovel; thi vi har puns,
En ny slags mjød for tidens krav,
Som vi vil drikke av,
Indtil vi når tilbunds.
Bra, o. s. v.
Og da vi bare venlig bér
:/: Opvarteren om mer. :/:

Men alt til denne dag
Det var et savn, at møer ei
Til Tekniken fandt vei,
Når der var russelag.
Bra, o. s. v.
Nu har vi mere håb end før;
:/: Thi åben er vor dør. :/:

Og kalder krigens lur
Os ud til strid mod løgnens magt,
Om sandhed står vi vagt
Og skal stå fast som mur.
Bra, o. s. v.
Det er en sag, som ei forgår.
:/: Kan falde, men opstår. :/:

B.

Mel.: Samson og Dalila.

Det var nu nylig en aften silde,
da træt jeg vilde til hjemmet gå;
min gang var uvis, mit hoved ilde,
jeg derfor kom til at tænke på
Bacchus, o Bacchus etc. *)

Og mens jeg gik der i dybe tanker,
jeg blev bedøvet som af et lyn,
jeg så en dreng med et punscheanker;
det var ved nærmere eftersyn
Bacchus, o Bacchus etc.

Jeg stod beruset af — *salig* glæde;
men han tog ordet og talte så:
«I verden ondskab har taget sæde;
«thi ingen tænker nok mere på
«Bacchus, o Bacchus etc.

«Naturligvis har en kvinde skylden;
«det er gudinden Afholdenhed.
«hun vil berøve jer hele fylden.»
Da det jeg hørte, jeg oprørt græd:
«Bacchus, o Bacchus etc.»

*) Den sidste tone af omkvædet synges med et bacchantisk langtrukket o.

Men Bacchus vedblev: «Din sorg mig glæder,
«jeg tør forsikre, du er student;
«thi som den spirituelle leder
«har han ei endnu rent ryggen vendt.
«Bacchus, o Bacchus etc.

«Og den, som ei vil min guddom dyrke,
«han er jo simpelthen atheist.
«Til kamp mod dette, og brug jer styrke!
«Og eders feltråb I aner vist:
«Bacchus, o Bacchus etc.

«Jert bedste våben skal punschen være:
«I ved vist, hvordan den bruges skal;
«saa brug den tappert til Bacchi ære,
«og syng så høit under korkes knald:
«Bacchus, o Bacchus etc.

«Thi hvis I sikkert vil seier vinde,
«så drikker, indtil I falder om;
«thi da just falder hin usle kvinde,
«der tror at kue sådanne som
«Bacchus, o Bacchus etc.

«Og for at følge de andres væsen
«så vil jeg give til hver en brav
«en orden, som man skal ha på næsen,
«så man kan se, den er given af
«Bacchus, o Bacchus etc.»

Men se nu gled der, imens han talte,
henover fjæset et fremmed skjær,
og på hans åsyn sig storhed malte,
som lod mig ane den gamle hr.
Bacchus, o Bacchus etc.:

«Postremo rursus ardenter peto,
«abstineas abstinencia;
«similiter *absolute veto*,
«ut cedas cara lætitia.
«Bacchus, o Bacchus etc.»

BACCHUS.

(L. S.)

Erik Belzebub.

Under 50-aars jubilanternes besøg hos os talte amtmand Morgenstjerne for det russesind, som aldrig dør; pastor Dahl fra Hobøl for hjemmet og professor Monrad for studenternes sande kald.

Næste morgen begyndte altsaa studenterlivets prosa. Til at begynde med ofrede vistnok de fleste selvsamme dags aften paa poesians alter, o: «Hærmændene» spilledes paa Kristiania teater; de, som endnu havde nogle styvere tilovers, fortsatte aftenen efter med at se «Maria Stuart». Det kan ikke negtes, at det var bytte paa maden at kunne trone i paradiset og høre fru Gundersen og Reimers med en vel overstaaet eksamens ro i sindet, mod de spændende sommerugers ageren toneangivende parketsnob i «Trombal Cazars» og «Boccaccios», Offenbachs og Suppé's skumle tempel.

Om faa uger blev de fremmeligste af os revet ind i en helt anden stemnings-sfære: valgene foran rigsretten begyndte. Just som vi sluttede skolen, blev kong Oscars trontale om den urokkelige overbevisning klæbet op paa alle tingstuers vægge; saa bragede Bjørnsons Stiklestad-tale løs lige efter, og brave gamle folk gik rædde omkring og troede, det blev revolution. I vore travleste eksamensdage opholdt kongefamilien sig — efterat kongen og de fire prinser havde aabnet Merakerbanen — ude paa Bygdø kongsgaard, hvis naboer paa begge sider af Frognerkilen en lun augustkveld illuminerede til tak for det høie besøg. Blandt andre nationale begivenheder havde vi noteret os den norske seier under kapseiladsen ved Kjøbenhavn, da Stephansons «Aljuca» og Sindings «Hermod» snappede førstepræmierne. Ogsaa i kunstens verden havde sommeren bragt en national seier: den unge maler Hans Heyerdahl havde paa parisersalonen erobret den efterstræbte prix de Florence med sit «Døende barn». Udi den store politik grasserede Arabi Pascha; udi afholdsverdenen stiftedes det «Blaa baand».

Snart aabnede studentersamfundet sine porte, og vi blev — vistnok i lange tider selv tause — tilhørere til de ældre kulds slagfærdige stordebattanters evige holmgang — Steffens mod Irgens Hansen, Ludvig Meyer mod Hersleb Vogt, Benjamin Vogt mod Brunchorst — om samfundet skulde beskæftige sig med politik eller ikke. Samfundsteatret gjorde sin fangst i kuldet — deriblandt selvfølgelig magister bibendi N. Chr. Nissen, en prædestineret skuespiller. Gamle Behrens hvervede sine tropper; det gjaldt at ruste sig til den store sangerfest i Trondhjem til vaaren. Per Winge svang taktstokken i orkestret; i dettes udflugt til Drammen før jul var allerede flere rus med.

Forelæsningerne blev det daglige mødested, G. O. Sars's biologiske om morgenen, Monrads filosofiske lige før middag. Og russeaaret gik sin jevne gang udover forbi jul til andeneksamen.

10-aars jubilæum feiredes 2den september 1892 af en talrig skare, som samledes til en mere privat fest i Sandviken. Som et vidnesbyrd om stemningen ved denne hidsættes den afsungne sang:

Mel : I muntre kreds, hvor festens lamper o. s. v.

Hvad kaldte sammen dette ungdomsfølge?
Hvi drog vi over land og strand og bølge?
Hvad samled' os til festen,
Hvad bragte vel os hid
Trods kolera'n og pesten
I travle aannetid?
Ei det var for vor bug at dyrke,
Gamle haand agted' vi at styrke,
Venskabs haand.

Af slige gamle haand vi mange finder.
Hvor har vi ikke tusind fælles minder!
Husk Tivoli, Tekniken,
Vort glade russeliv.
Og saa konstabelklikken.
Med hvem vi laa i kiv.
Tidlig, sent var vi da paa farten;
Gaasegang rundt om Kristian kvarten.
Jubalon!

Dog ikke slige minder har vi bare;
Thi vor eksamen skulde vi jo klare.
En enere sig hented',
En nøied' sig med fem,
Og det, enhver sig vented',
Ei altid bragtes hjem.
Et vi dog alle fik i gave:
Adgang til paradisets have,
Artium.

Vel mødt til stævnet da, studentervenner!
Vi aaret to og firs en hilsen sender;
Med tanken vendt tilbage
Vi drikke vil dets skaal
Med tak for glade dage
I fuldt, ja bredfuldt maal.
Haand i haand, ungdomsmod i sindet!
Hurra for artiumsaaret, mindet,
To og firs!

Rufus.

Krog, Ida Cecilie.

Jeg er født paa Eidsvold 7de mars 1858 af forældrene distriktslæge Nils Windfeldt Thoresen og hustru Marie Johanne, født Benneche. Jeg gik paa forskjellige privatskoler i Eidsvold og læste det sidste aar før min konfirmation med huslærer. 1879 tog jeg middelskoleeksamen i Kristiania ved Nissens skole. Høsten 1880 begyndte jeg at læse til realartium. Da der dengang ikke var adgang for kvindelige elever til gymnasierne, maatte jeg tage privatundervisning i alle fag. Mine lærere var d'hr. inspektør Ole Johannesen, nuværende oberstløjtnant W. Færden, professor Skavlan, skolebestyrer Otto Anderssen, nuværende skoleinspektør S. Norbye, konrektor Høyer og maleren Harald Petersen.

1882 tog jeg artium, vaaren 1883 andeneksamen med tilægsprøve i latin og begyndte derpaa at læse til matematisk-naturvidenskabelig lærereksamen. Med en afbrydelse paa to semestre (1886—1887), som jeg tilbragte i Kjøbenhavn, hvor jeg studerede kemi paa den polytekniske læreanstalts laboratorium, fortsatte jeg at studere ved Kristiania universitet, indtil nogen tid efterat jeg var blevet gift.

Siden mit giftermaal har jeg været fast bosat i Kristiania. I de første aar efter artium underviste jeg i matematik, og dette arbeide har jeg i de senere aar gjenoptaget.

Da Norsk Kvindesagsforening stiftedes i 1884, blev jeg valgt til medlem af bestyrelsen, hvilket jeg har været med forskellige mellemrum og for tiden er. Fra 1897 til 1902 var jeg i bestyrelsen for Kvindestemmeretsforeningen og siden 1901 i bestyrelsen for Læseforening for Kvinder. 1901 og 1904 valgtes jeg af venstre til suppleant i Kristiania kommunestyre, og 1905 indvalgtes jeg i den kommunale tilsynskomit  for Kristiania sygehuse og sindssygeasyler.

I det akademiske samfundsliv har jeg ikke deltaget synderlig. Straks efterat jeg var blevet student, fik jeg indbydelse til at være medlem af foreningen „Fram“, og et halvt aar senere blev jeg ogsaa indbudt af studentersamfundet, men jeg har meget sjelden været tilstede i møderne. I 1886 var jeg med at stifte den frisindede studenterforening, og i den korte tid, den eksisterede, deltog jeg stadig i møderne.

Foruden det f r omtalte ophold i København har jeg været tre gange i Sverige og desuden foretaget fem udenlandsreiser til Tyskland, Frankrige og Italien, alt for min forn ielses skyld og følgelig paa egen bekostning.

Gift paa Eidsvold 1887 med høiesteretsadvokat Fredrik Arentz Krog, født i Flakstad 1844 af forældre sogneprest J rgen Sverdrup Krog og hustru Ingeborg Anna, født Brinchmann.

Børn: Helge, født 9de februar 1889, Eyvind, født 20de mai 1890, og Inger, født 3dje mai 1892.

Aanrud, Hans.

Jeg er født 3dje september 1863 i Vestre Gausdal i Gudbrandsdalen af bondeæt. I min gren af ætten var formuen blit borte et par ætled før; men min far havde arbeidet sig op igjen til almindelig jevn bondevelstand. Han var en i alle henseender sterk og frisindet mand med mange interesser, navnlig for alt offentligt stel, politik, kommunalforvaltning og skole. Barndommen tilbragte jeg hjemme med gaardens almindelige sysler, var eksempelvis et par sommere gjætergut.

Den første undervisning fik jeg hjemme og i stedets endnu meget primitive almueskole. I januar 1877 kom jeg paa Lillehammer offentlige latinskole, hvor jeg fik middelskoleeksamen 1880. To aar efter, 1882, fik jeg efter selvanmeldelse artium ved universitetet og i 1883 andeneksamen. Jeg begyndte med jus; men dette studium varte kun 8 dage, hvorpaa jeg begyndte at kalde mig filolog og tog som huslærer til Øjer i Gudbrandsdalen, hvor jeg blev et aar. Derpaa vendte jeg tilbage til Kristiania. Her levet jeg nu i nogle aar et fattigt, men glad kameratliv. Systematiske studier blev der lidet af, da interessen for litteratur og teater, som allerede var begyndt paa skolebænken, blev for sterk. Ferierne — og de var temmelig lange — tilbragte jeg hjemme. I denne tid skrev jeg meget, særlig skuespil. Alt dette, som jeg ogsaa selv opfatted som forberedende øvelser, er havnet i papirkurven — efter for-

tjeneste. I 1888 fik jeg i et tidsskrift trykt min første fortælling. Den vakte en smule opmærksomhed, og jeg kom efterhaanden til at skrive flere i forskellige blade. Forlægger til min første samling fortællinger (den, som udkom hos Gyldendal 1891) var det umuligt at faa i Norge, og saa bar det mod journalistikken; i 1890 blev jeg litteratur- og teateranmelder i „Verdens Gang“. Det varte i et aar. Saa kom jeg i samme egenskab til „Norske Intelligenssedler“, og der fortsatte jeg med korte afbrydelser til 1903.

I 1891 udkom min første samling fortællinger paa Gyldendals forlag. Jeg fik straks et lidet statsstipendium, der fornyedes næste aar, og fik derved leilighed til et par kortere udenlandsreiser. I 1895 blev mit første skuespil, „Storken“, trykt. Derved kom jeg snart i praktisk berøring med teatret, og da der aaret efter blev startet et reisende norsk teaterselskab, blev jeg anmodet om at indstudere dettes repertoire. Dette havde igjen til følge, at jeg 1899 blev tilbudt chefsstillingen ved Bergens teater, som jeg derpaa ledet i halvandet aar. Siden jeg opgav denne stilling, har jeg ikke haft anden praktisk befatning med teatret end at iscenesætte mine egne stykker. Fra 1903 opgav jeg ogsaa journalistikken og har senere levet som forfatter alene.

Af skjønlitterære verker har jeg udgivet 10 bind: 7 samlinger fortællinger og 3 skuespil. Af fortællingerne udkom 1906 en tobinds folkeudgave. I min teatervirksomhed har jeg sat iscene ca. 70 skuespil. I 1895 var jeg medudgiver af et tidsskrift „Tidssignaler“.

I 1893 blev jeg gift med Vilhelmine Louise Figenschou Schjoldager. Jeg har to døtre: Aase, født 22de november 1895, og Inger Margrethe Schjoldager, født 23de februar 1901.

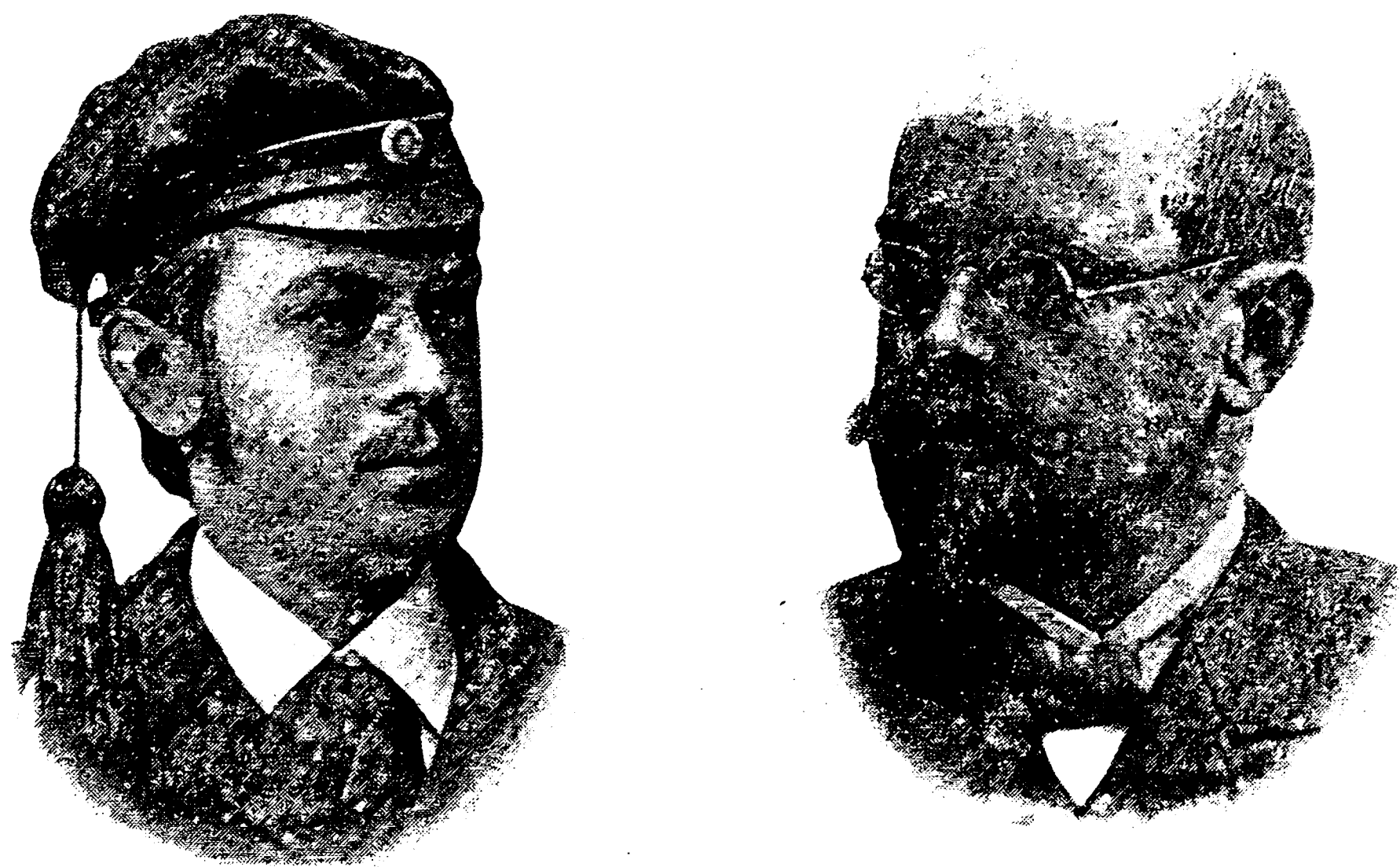

Aarnes, Martin Kolbeinsen

er født 24de december 1855 i Stavanger prestegjeld af forældrene gaardbruger Kolbein Simonsen Aarnes og hustru Marthe Martiniusdatter Fosnes. Besøgte Stord seminarium 1872—1874, hvorefter han var lærer sammesteds 1874—1875. Var saa lærer i Moss landsogn fra 1875—1880. Læste herunder en del privat inden han gik ind paa Qvams skole i Kristiania. Her gik han fra 1880 til artium 1882. Huslærer hos overretssagfører Conradi i Fron 1882—1883. Endelig var han bestyrer af folkeskolen og den høiere almenskole i Sandnæs fra 1883—1891. Under et ophold paa sit fødested døde han af lunge-tæring 2den august 1891.

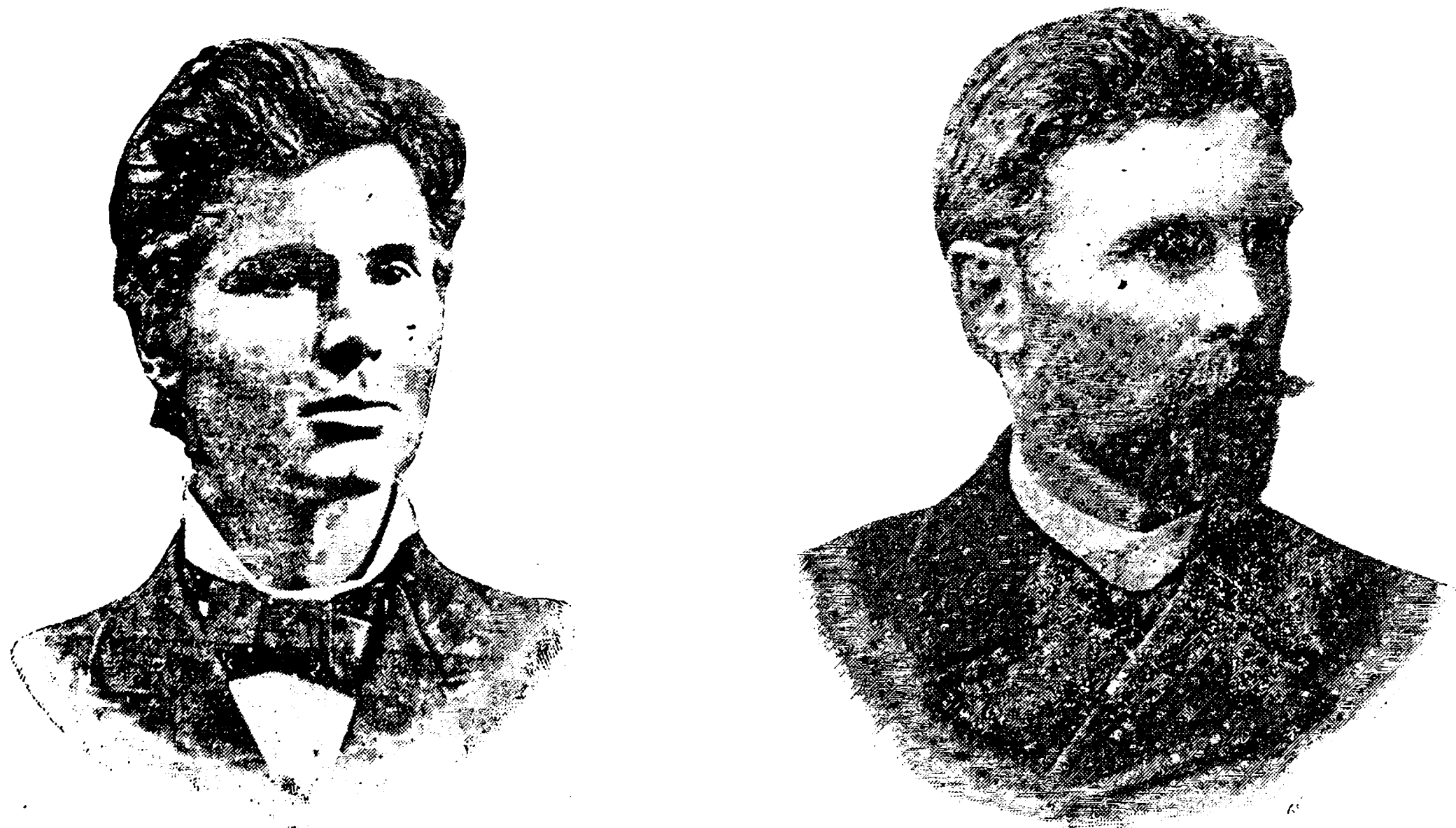
I Sandnæs havde han i flere aar elever, som han privat forberedte til middelskoleeksamen. I 1878 besøgte han paa egen bekostning Pariser-udstillingen.

Han blev gift 1888 med Karen Aas fra Jeløen ved Moss. De havde en gut, Sigbjørn, født 1890, der sammen med moderen nu bor i Kjøbenhavn.

Aas, Lars Olaus

er født 20de november 1863 i Trondhjem af forældre kjøbmand Knud Andreas Rist Aas og Anne Bergitte, født Vanvig. Gik paa skole i Trondhjem, 1870—1873 paa klokker Johansens forberedesskole, 1873—1882 paa katedralskolen, tog andeneksamen 1883 og embedseksamen høsten 1887, var fra mai 1888 til mai 1893 fuldmægtig og konstitueret sorenskriver ved Nedre Telemarkens sorenskriveri og har fra vaaren 1894 været sagsfører i Telemarken. Blev 15de november 1894 gift med Thea Magdalena Hegstad, født 27de december 1867 i Bjugn af forældre kjøbmand Lorentz Hegstad og Ellen, født Hustad. 5 børn: Ellen, født 15de august 1895, Knud, født 7de mai 1897, Anna, født 27de august 1898, Thea, født 29de juni 1901, og Ingeborg, født 26de juni 1906.

Abrahamsen, Lars Kristian

er født 18de oktober 1855 i Hedrum prestegjeld — stedet er senere indlemmet i Larvik; jeg er altsaa bogstavelig talt byens barn, født paa landet, af forældre toldrorskarl Isak Abrahamsen og hustru Inger Marie Larsdatter.

Ca. 5½ aar gammel begyndte jeg min skolegang paa Schültzes skole for smaabarn, kom 7 aar gammel over paa borgerskolen og i 13 aars alderen paa middelskolen, alt i Larvik. Efter at have gennemgaaet sidstnævnte skoles reallinje afsluttede jeg min skolegang med eksamen — middelskoleeksamen var da endnu ikke indført — sommeren 1871.

I februar 1872 gik jeg tilsjøs, tog styrmandseksamen i mai 1873, opholdt mig i Beverley i England ca. 3 maaneder vinteren 1875—1876 for sprogets skyld, blev andenstyrmand vaaren 1875, førstestyrmand høsten 1877 i New-York og forlod sjøen høsten 1878 paa grund af sygdom. Efter i nogen tid at have gaaet hjemme med svag helbred og delvis gjort tjeneste i toldvæsenet begyndte jeg i december 1879 at læse til middelskoleeksamen, som toges sommeren 1880. Derefter læste jeg privat hjemme i Larvik i et aar og vedblev ved siden deraf delvis at gjøre toldtjeneste som leiet betjent, indtil jeg efter sommerferien 1881 kom ind paa Kristiania katedralskole i 3dje realklasse, rimeligvis den ældste elev, som nogensinde har gaaet der.

Paa grund af overanstrengelse maatte jeg imidlertid forlade skolen udover vaaren 1882, men gik desuagtet op til artium samme aar. „Husk paa, De kan sige mange dumheder og alligevel faa haud,“ sagde min læge, professor Leegaard, opmuntrende til mig. Jeg sagde mange dumheder og fik haud. I andeneksaamsaaret var jeg hjemme med undtagelse af ca. 8 dage under eksamen, tog tillægsprøven i latin og andeneksaamen med laud i 1883. Høsten samme aar begyndte jeg saa paa det juridiske studium, første aar ved universitetet, det andet hjemme, og det tredje paany i Kristiania.

Vaaren 1886 gik jeg op til juridicum, skrev mig bort i en procesopgave under hovedpinen, som endnu tildels plagede mig, og fik haud; men efter indtrængende opmuntring af den noble, for studenterne saa varmt interesserede professor Aubert tog jeg — efter at have ligget hjemme i høstsemestret — eksamen om igjen samme aar og blev juridisk kandidat med laud — kan faa — i december 1886. I mars 1887 nedsatte jeg mig som sagfører i min fødeby, fik snart en noksaa stor praksis, indvalgte i december samme aar i Larviks kommunestyre, hvoraf jeg var medlem, indtil jeg i 1903 forlod byen, først som repræsentant, men fra 1893, da jeg ved et suppleringsvalg indvalgte, til 1900, da jeg paa grund af stortingshvervet frasagde mig stillingen, som medlem af formandskabet, hvis viceordfører jeg var i 1898. I 2 aar var jeg formandskabets repræsentant i skolestyret.

I december 1897 valgtes jeg af venstre som stortingsrepræsentant for byerne Larvik og Sandefjord for perioden 1898—1900, gjenvalgtes i 1900 for 1900—1903. Paa stortinget var jeg i den første periode medlem af justiskomiteén, men overflyttedes i den anden til protokolkomiteén, til hvis formand jeg valgtes. Vaaren 1899 indvalgte jeg i den til forberedelse af lov om mandtal og stortingsvalg nedsatte komité, som i nogen tid arbejdede mellem sessionerne, og hvis ordfører jeg var. I perioden 1900—1903 var jeg, foruden formand i protokolkomiteén, medlem af fuldmagtskomitéén og valgkomitéén samt af den til behandling af spørgsmaalet om kontrol med skibes sjødygtighed nedsatte specialkomité, af den mellem sessionerne arbejdende departementale beri-beri-komité og endelig af det af stortingets

venstre i 1902 til forhandling med regjeringen angaaende aktion i konsulatloven nedsatte specielle udvalg. — Den 29de mars 1902 blev jeg under den anden Steenske regering udnævnt til sorenskriver i Hardanger og Voss, en udmerkelse, der som bekjendt vakte et voldsomt skrig, om hvis berettigelse jeg ikke er den rette mand til her at udtale mig. Dette embede indehar jeg fremdeles. Naar hertil føies, at jeg af stortinget vaaren 1903 indvalgtes i den forberedende fuldmagtskomité og deltog i dens arbeide i september og begyndelsen af oktober samme aar, har man de ydre omrids af mit liv i offentlig tjeneste.

Hertil er kun at føie, at jeg i ca. 13 aar, indtil 1903, var formand i Larviks venstreforening og i mai 1906 har været medlem af „Det norske totalafholdsselskab“ i 20 aar, deraf et som formand i Larviks totalafholdsforening og ligesaa længe i stedets totalisters fællesudvalg, samt at jeg i min stortingstid var formand for totalisternes afholdsgruppe i tinget.

Under min sagførervirksomhed i Larvik var jeg i 13 aar korresponderende reder for et seilskib og i 6 à 7 aar for en bottlenosefanger.

De to aar, jeg opholdt mig i Kristiania under min studietid, var jeg medlem af studentersamfundet og mødte regelmæssig, men deltog aldrig i debatterne.

Bortset fra endel avisartikler om dagens brændende spørgsmål har jeg aldrig skrevet noget for almenheden.

Den 6te juni 1891 indgik jeg i Kristiania egteskab med Augusta Deodata Falkenberg, født 18de december 1861 i Valle i Sætersdalen af forældre sogneprest Magnus Falkenberg og hustru Bolette Margrethe, født Søeberg. Egteskabet er barnløst.

Sjølivet tiltalte mig. Det var et raskt, muntert liv, rigt paa afveksling. Ogsaa i mine senere livsstillinger har jeg fundet mig vel, om jeg end undertiden — især i begyndelsen — har følt mig som fugl i bur ved det stillesiddende liv.

Min livserfaring er den, at ingen, i hvad stand og stilling han er, lever helt forgjæves, som prøver at gjøre sin pligt.

Alfstad, Gudbrand Knudsen.

Jeg er født paa gaarden Alfstad i Østre Slidre den 11te december 1853 af forældrene odelsbonde Knut Erikson Alfstad og Marit Johannesdatter, født Alfstad.

Indtil min konfirmation gik jeg paa hjembygdens folkeskole. Senere var jeg $\frac{1}{2}$ aar elev paa en højere almueskole i Nordre Aurdal. Desuden læste jeg privat hos sogneprest B. Ordning.

I en voksen alder bestemte jeg mig til at læse til examen artium. Fra 1878 til 1879 samt fra 1881 til 1882 gik jeg paa Maribogadens latin- og realskole og underkastede mig i 1882 klassisk examen artium og i 1887 examen philosophicum.

I september 1882 blev jeg ansat som andenlærer ved Valdres amtsskole, og forblev jeg i denne stilling til 1898. De 2 følgende aar var jeg enelærer ved framholdsskolerne i Lunde og Tønset.

Høsten 1900 blev jeg konstitueret som bestyrer af amtskolen i Klæbu og 1901 fast^zansat. I 1903 blev der bevilget mig reisestipendium til udlandet; men sygdom forhindrede mig i at foretage reisen. Sommeren 1886 reiste jeg paa egen bekostning til Frankrige for at lære landet og folket bedre at kjende. Fra 1ste juli 1903 opsagde jeg min stilling som amtskolebestyrer. Siden den tid har jeg paa grund af daarlig helbred været i ro paa min gaard, som jeg havde kjøbt allerede 1894.

I de aar, jeg flakkede om med de flytbare skoler, ledede jeg flere sangforeninger, samt holdt jeg mange foredrag i ungdomsforeninger. Lærergjerningen fik jeg i aarenes løb mere og mere kjær; thi ungdommens opdragelse paa „aandens- og haandens omraade“ er jo en livssag, dersom ungdommen i god betydning skal eie fremtiden og eie den paa den maade, at „Alt for Norge“ i sandhed kan blive vort løsen.

Andersen, Axel

er født paa Ringsaker 16de juli 1862 af forældre Christen Andersen, foged i Hedemarken, og Antonette Andersen, født Krogvig.

Blev indtil 1880 undervist af forskjellige huslærere. Gik derefter paa Bergens katedralskole fra sommeren 1880 til vaaren 1881; derefter privat information af forskjellige lærere ved Hamar realgymnasium.

Tog examen artium 1882 paa latinlinjen (laud), andeneksamen høsten 1882 og vaaren 1883, med tillægsprøve i matematik og realfag ved Trondhjems katedralskole under examen artium der i juni 1884 (laud). Officerseksamen august 1886 (meget godt). Juridisk embedseksamen vaaren 1894 (laud).

Har været bosat i Kristiania 1883—1886 som kadet, paa Hamar 1886—1889 som fogedkontorist, som surnumerær sekondløjtnant i kristianssandske brigade fra 18de august 1886, var premierløjtnant i kristianssandske brigade fra 1ste januar 1889 og adjutant ved brigadens 3dje korps fra vaaren 1889 til 19de juli 1890, i Kristiania 1890—1892, som adjutant ved kristianssandske brigades 4de korps fra 20de juli 1890 til 30te april 1892, i Fredrikshald 1892—1893 som premierløjtnant i intendanturen fra 30te april 1892 til 27de september 1897, i Kristiania fra september 1893 som kaptein i 2den akershusiske brigade og kvartermester ved Numedals linjebataljon 28de sep-

tember 1897 til 30te september 1898, kaptein og chef for 2det kompani af Hallingdals linjebataljon 1ste oktober 1898 til 30te september 1899, surnumerær kaptein i samme brigade fra 1ste oktober 1899. Blev autoriseret som overretssagfører 15de januar 1896, ekstraskriver i forsvarsdepartementet 1ste oktober 1897, konst. bureauchef i forsvarsdepartementet 5te august 1898 til 31te mars 1901, konst. krigsadvokat i Kristiania 1ste april 1901.

Har været medlem af studentersamfundet nogle semestre i ottiaarene.

I udlandet kun en ferietur til Tyskland i 1900.

Gift i Kristiania 7de juni 1902 med Betzy Nicolaysen, født i Kristiania 3dje juni 1878 af forældre grosserer Gustav Albert Nicolaysen og Emma Nicolaysen, født Holth.

Børn: Ingrid Solveig, født 1903, Dagny Elisabeth, født 1904, og Ragnar Christen Dag, født 1905.

Andersen, Ludvig Alexander.

Jeg er født i Stavanger 13de mars 1864 af forældre smedemester Andreas Mathias Andersen og hustru Lovise Birgitte, født Fuglestrøm. Efter at have gennemgaaet Stavanger offentlige skole tog jeg artium 1882 og andeneksamen 1883. Sproglig-historisk lærereksamen blev jeg færdig med høsten 1894. Jeg havde i mellemtiden været huslærer i flere aar og vikarieret en længere tid ved Stavanger skole. Fra vaaren 1895 til sommeren 1899 var jeg ved Kristiansunds offentlige skole, og siden den tid har jeg været ansat ved Kongsberg kommunale middelskole, siden 1902 som adjunkt. Høsten 1903 opholdt jeg mig med offentligt stipendium i Berlin for sprogets skyld.

I november 1902 indgik jeg egteskab med Inga Andrea Sahlgaard. Hun er født paa Kongsberg og havde tidligere været gift med afdøde rustmester ved Kongsberg vaabenfabrik, Anton Rasmussen, med hvem hun har en søn, Anton Horn Rasmussen, som nu er 2 aar. Vi har en datter, Olga Lovise Sahlgaard, født i november 1906.

Andersen, Thomas Stang

er født paa Ringsaker 29de januar 1861 af forældre Christen Andersen, foged i Hedemarken, og Antonette, født Krogvig.

Tog privat information med undtagelse af $\frac{1}{2}$ aar paa Bergens katedralskole (gymnasiet). Middelskoleeksamen absolveredes 1880, artium 1882 haud, andeneksamen 1883 laud, juridisk embedseksamen vaaren 1887 haud. Har været bosat paa Hamar fra 1887—1895, til 1893 som fogedfuldmægtig og fra januar 1893 til august 1895 som kst. foged i Hedemarken. Fra august 1895 er jeg bosiddende i Kristiania, først som fuldmægtig ved kommunerevisionen, fra høsten 1896 som andenrevisor og fra 1900 som revisionschef.

Jeg blev gift 9de mars 1896 med Hildur Kolderup, født i Bergen 3die juni 1874 af forældre kjøbmand Peter Markus Kolderup og Diderikke Henriette Behrens. 1 barn, Christen, født i Kristiania 17de december 1896.

Andresen, Carl Christian

er født i Kristiania 22de februar 1864 af forældre grosserer Engelhart Andresen og hustru Elise Catharina, født Andresen.

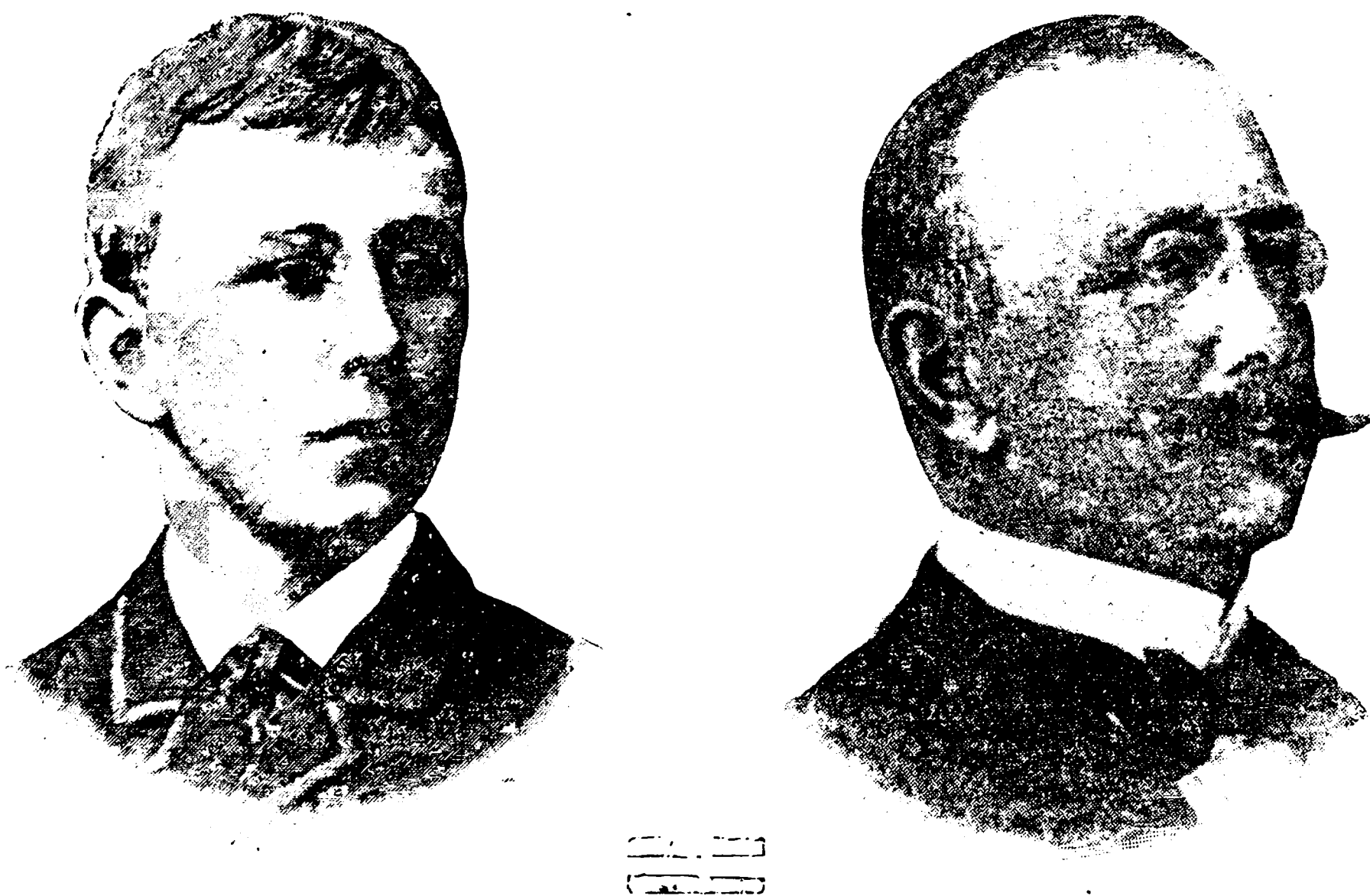
Efter i 1 $\frac{1}{2}$ aar at have faaet den første undervisning i Nissens skole fortsatte og fuldendte han sin skolegang paa Gjertsens skole.

I 1883 tog han andeneksamen, var saa et aars tid paa advokat Egers kontor; juridicum absolveredes vaaren 1890.

Som kandidat drog han straks til udlandet og var ca. 1 aar i Hamburg og $\frac{1}{2}$ aar i Frankrige for at uddanne sig i bankvæsen og sprog.

I januar 1892 indtraadte han i bankier-firmaet N. A. Andresen & Co., Kristiania.

Ugift.

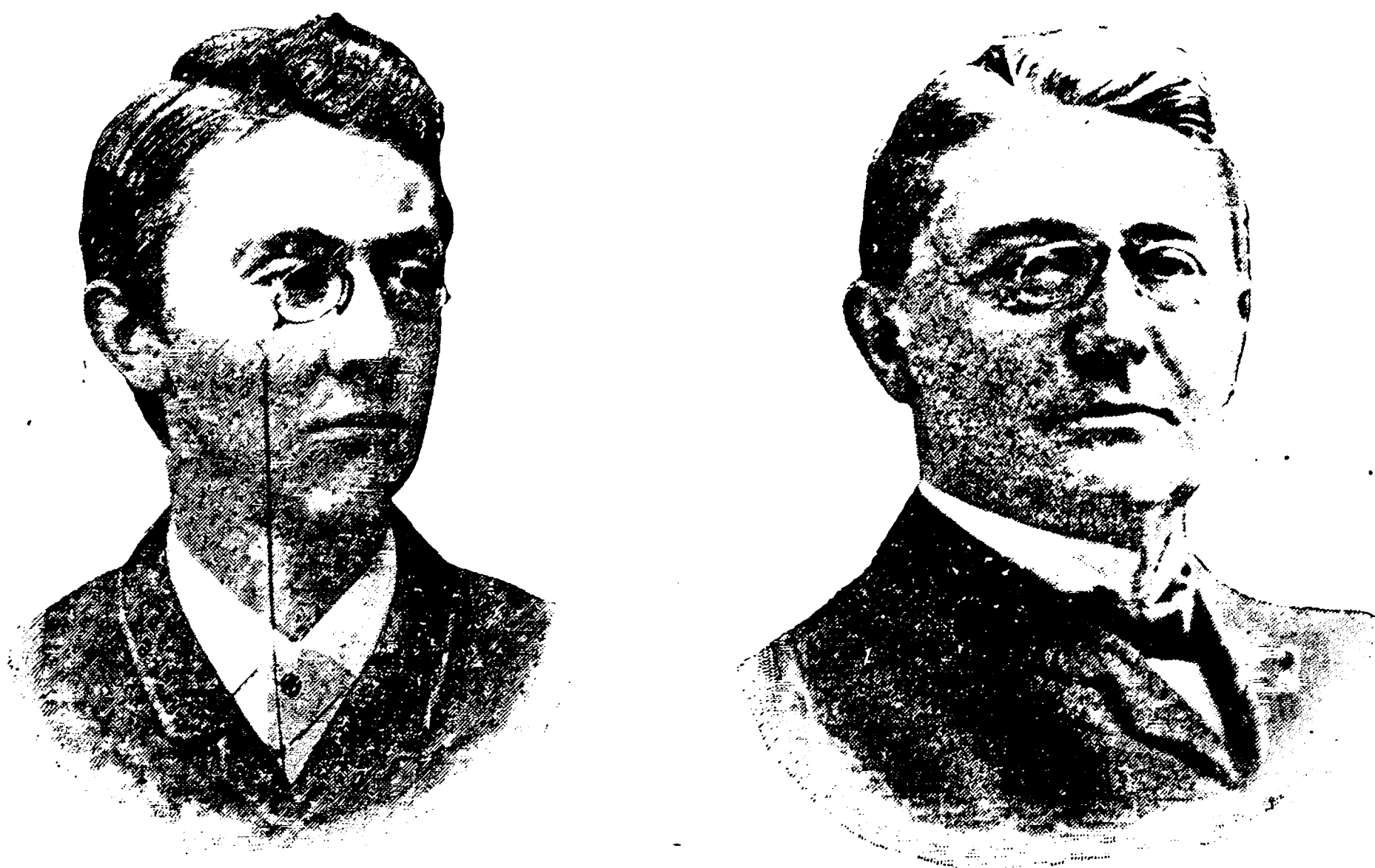

Andresen, Johan Carl

er født paa Kongsberg 31te mars 1864 af forældre Carl Ferdinand Andresen, sølvverksdirektør, og Karen Dorthea Andresen, født Nielsen. Jeg gik først paa Kongsberg middelskole, derefter paa Aars og Voss's skole i Kristiania. Tog examen philosophicum i 1883, bergeksamen i 1889. Siden da har jeg været bosat dels i Norge, dels i udlandet (Spanien og Tyskland); i udlandet tilsammen ca. 12 aar. Er siden 1902 bosat i Frankfurt a. M., hvor jeg er teknisk konsulent i Metallgesellschaft og desuden medlem af direktionen af flere grubeselskaber Norge og i Spanien. Siden jeg forlod universitetet, har jeg været 1 aar som amanuensis ved universitetets mineralkabinet, 1 aar som ingeniør ved det franske grubekompagni i Bamble, 1 aar som ingeniør i Real Compania Asturiana i Spanien, 3 aar som direktør for Johan Dahlls apatitgruber i Bamble og 4 aar som direktør for et grubeselskab i Tyskland. I sommeren 1906 blev jeg udnævnt til norsk konsul i Frankfurt a. M. Som teknisk konsulent i bergverksforetagender reiser jeg meget og har bereist omtrent alle lande i Europa.

I 1900 giftede jeg mig med frøken Julie Andresen, datter af bankier Engelhart Andresen i Kristiania.

Børn: Engelhart Carl, født 4de oktober 1902, og Carl Ferdinand, født 6te december 1904, død 28de november 1906.

Arnesen, Haakon

er født den 6te december 1863 i Holt prestegjeld af forældre daværende andenlærer ved Kristianssands stiftsseminarium, nuværende sogneprest til Uranienborg menighed i Kristiania, Harald August Arnesen (født 31te august 1836) og Gurine Fredrikke Margrethe Arnesen, født Wildhagen (født 8de februar 1841).

I 1870 begyndte jeg paa Holt kreds' „almueskole“, almindelig kaldet „Feragens skole“ efter dens landskjendte, dygtige lærer, hvis harmoniske personlighed jeg altid bevarer i kjær erindring. Da skolen tillige var seminariets øvelsesskole, vil det forstaaes, at en mængde vordende pædagoger har givet sit bidrag til min uddannelse. Efter nogle aars forløb begyndte jeg ved siden af at faa privatundervisning af min far og en anden af seminariets lærere, og da der blev spørgsmaal om at drage hjemmefra til en „høiere skole“, var stortinget saa elskværdigt i 1877 at flytte det ganske stiftsseminarium til Kristianssand, paa hvis katedralskole jeg kom ind i „5te middel“. Saaledes var mit liv som landsens gut forbi; men et grunddrag i mit sind har det for altid givet mig og interesser, som jeg mangen gang har haft stor glæde og aandelig fornyelse i. Nu, mit liv paa landet var jo ogsaa gaet hen under ikke ganske almindelige forhold: et koseligt landsens hjem lige ved Næs jernverk, det gamle verk stadig i fuld gang, den gamle

Næs herregaard med dens traditioner og elskværdige beboere, den paa den tid vistnok enestaaende have med de mange driverier og den store park, det frie liv i skov og mark, med jagt og fiskeri, samværet med mangan kjæk, begavet landsens ungdom paa seminariet, og saa ikke langt fra sjøen heller, hvor en tid af sommeren ofte blev tilbragt.

„Vi tager ikke i haanden her paa skolen“ lød rektors strenge ord, da jeg som landsens gut skulde sige pent goddag; men det var ikke saa farlig ment, og skolegangen gik jevnt og godt, indtil vi, kristianssandere og en del rus fra Bergen, en vakker sommerdag 1882 glade og forventningsfulde dampede ind mod hovedstaden, en uforglemmelig reise.

I 1888 blev jeg teologisk kandidat og tog i 1890 den praktisk-teologiske eksamen.

Min hele studentertid var jeg medlem af studentersamfundet, men vovede mig aldrig op i dets hidsige debatter, 1883—85 medlem af sangforeningen, fra 1883 medlem af de teologiske studenters forening, hvor jeg i de sidste aar af min studietid var medlem af bestyrelsen og tilsidst valgtes til formand, medlem af studenternes missionsforening, en tid medlem af studenternes gymnastik- og fegteforening. Som et straalende minde fra min studentertid staar mit høist uventede valg til at være den ene af de tre repræsentanter for de norske studenter ved det nye universitets indvielse i Upsala 1887. Som kandidat var jeg i en del aar med i bestyrelsen i „Studenternes selvhjælpsforening“, og fra 1904 er jeg medlem af direktionen i „Foreningen til dyrenes beskyttelse“.

Siden 1882 har jeg boet i Kristiania, idet jeg straks efter at være bleven kandidat fik plads som lærer ved Aars og Voss' skole, hvor jeg har haft timer lige til 1905; fra 1890 og nogle aar udover var jeg tillige notarius ved det teologiske fakultet. I oktober 1892 udnævntes jeg til personelkapellan hos min far, som i 1890 var bleven udnævnt til sogneprest i Uranienborg menighed, en stilling som jeg endnu har, dog med den forandring, at jeg fra 1907 er hjælpeprest i menigheden. I henved 15 aar har jeg saaledes haft den glæde at arbeide sammen med min far, et godt og lykkeligt samarbeide i den store gjerning. Kun ganske faa timer paa frk. Bonnevis.

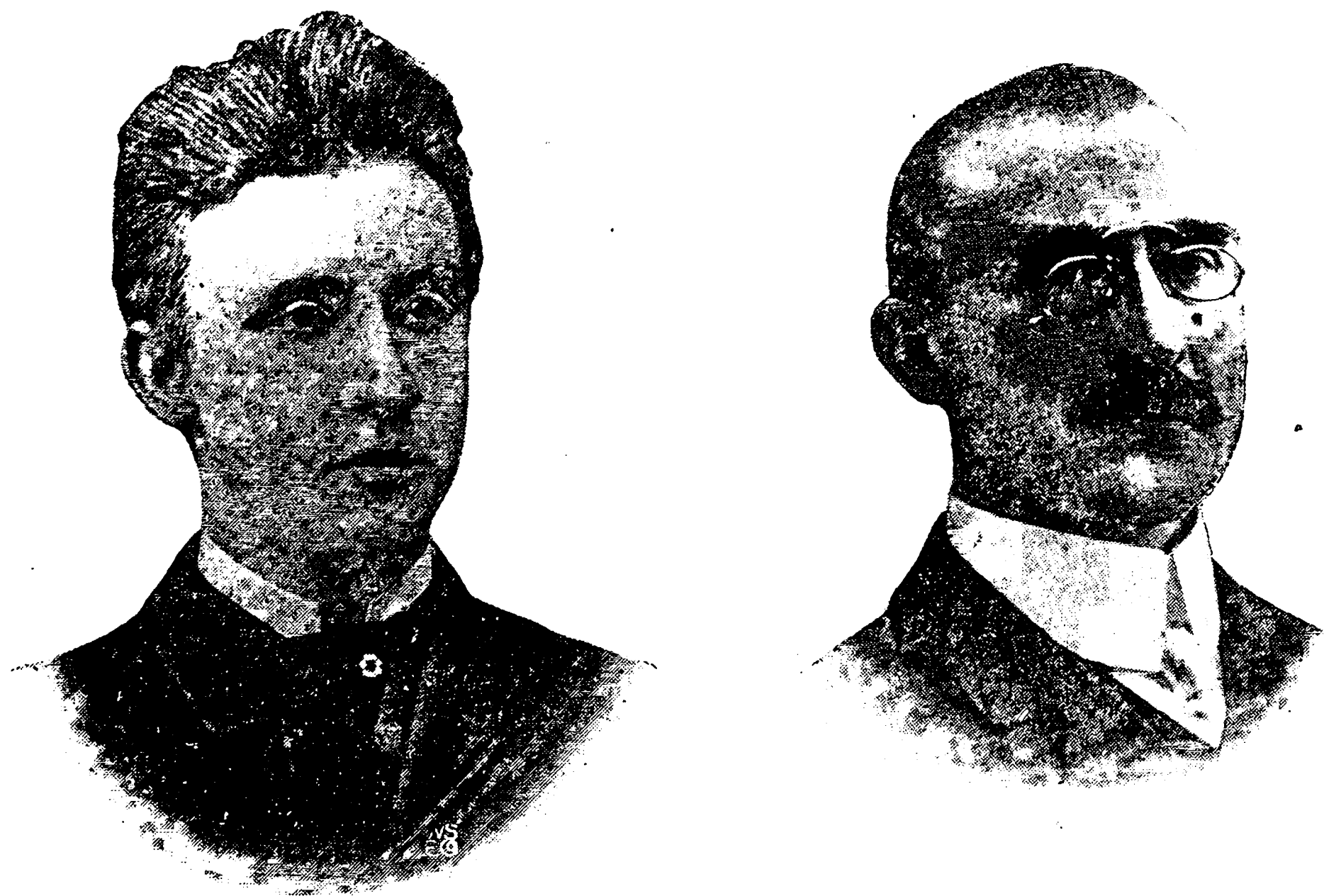
pigeskole har jeg nu ved siden af min prestegjerning; jeg har vanskelig for at sige skolen helt farvel.

I 1890 deltog jeg i det store nordiske skolemøde i København og i det første nordiske studentermøde med kristeligt program i Hillerød. I 1898 var jeg ved et „feriekursus“ i Jena og benyttede da leiligheden til at se mig lidt om i Tyskland, saaledes i Harz, Dresden og Berlin. Høsten 1902 foretog jeg sammen med min hustru en 5 ugers reise i Tyskland, hvor bl. a. Dresden, Nürnberg, Rothenburg ob d. Tauber og München besøgte.

14de juli 1892 blev jeg i Kristiania gift med Else Laura Margrethe (Marga) Gamborg, datter af overretssagfører Joachim Chr. Gamborg (født 12te mars 1831, død 6te januar 1884) og hustru Elen Sophie Ovenberg (født 4de mars 1838). Børn: Sofie Margrethe, født 17de juni 1893, Harald, født 10de januar 1895, Joachim Chr. Gamborg, født 1ste juni 1897, Finn, født 5te november 1901, og Else, født 23de september 1906.

Siden jeg blev student, har jeg saaledes haft min bolig i Kristiania og føler mig sterkt knyttet til denne by; dog lider jeg af og til af en ulykkelig kjærlighed til landet og landlivet, men har dog ogsaa en følelse af, at boede jeg paa landet, turde det nok hænde, at længslerne gik mod byen.

Og har vi til nu paa det store ord,
Som børnene smaa, kun stammet,
Af himmelens ild, som kom til jord,
Vi har dog en gnist annammet.

Arnesen, Olaf Gunnar Julius,

født i Kristiania 31te januar 1864 af forældre gaardeier Gunerius Arnesen (født 27de august 1836) og hustru Grethe Sofie, født Agersø (født 28de august 1841), tog middelskoleeksamen ved Kristiania katedralskole og gik som elev af denne op til artium 1882, andeneksamen 1883 og medicinsk eksamen 1890.

Jeg var i min første studentertid medlem af studentersamfundet og i flere aar af studentersangforeningen. Min interesse gik dengang som senere i musikalsk retning. Jeg har saaledes i de sidste 10 aar været musikanmelder og er nu som saadan ansat i „Norske Intelligenssedler“. Efter fuldført medicinsk eksamen var jeg 2 aar ansat som kommunelæge i Næsne, N. Helgeland, fungerede vinteren 1893 som fiskerilæge i Borge, Lofoten, og fik ved afreisen derfra anledning til at „ride hvælv“. Jeg kom dog uden skade og uden andet tab end en fuglehund fra den sport, hvorpaa jeg reiste sydpaa og slog mig ned som praktiserende læge i Søndre Land. Der var jeg fra 1893—1896, da jeg tog kandidatpost ved rigshospitalets hudsygeafdeling. Reiste saa til Wien og Berlin og har siden min hjemkomst derfra sommeren 1897 praktiseret som specialist i hudsygdomme i Kristiania. Siden 1892 værnepligtig løjtnant i arméens sanitet.

Har aldrig deltaget i kommunalt eller politisk liv.

Gift i Næsne 1ste september 1891 med Sofie Antonette Bugge (født 28de februar 1864), datter af skolebestyrer Christoffer Bugge (født 8de april 1825, død 27de februar 1896) og hustru Kristine Steen (født 10de februar 1836, død 1ste juli 1885).

Børn: Gudrun (født 26de september 1892), Liv Sofie (født 27de august 1894) og Gunnar Bugge (født 1ste juni 1896).

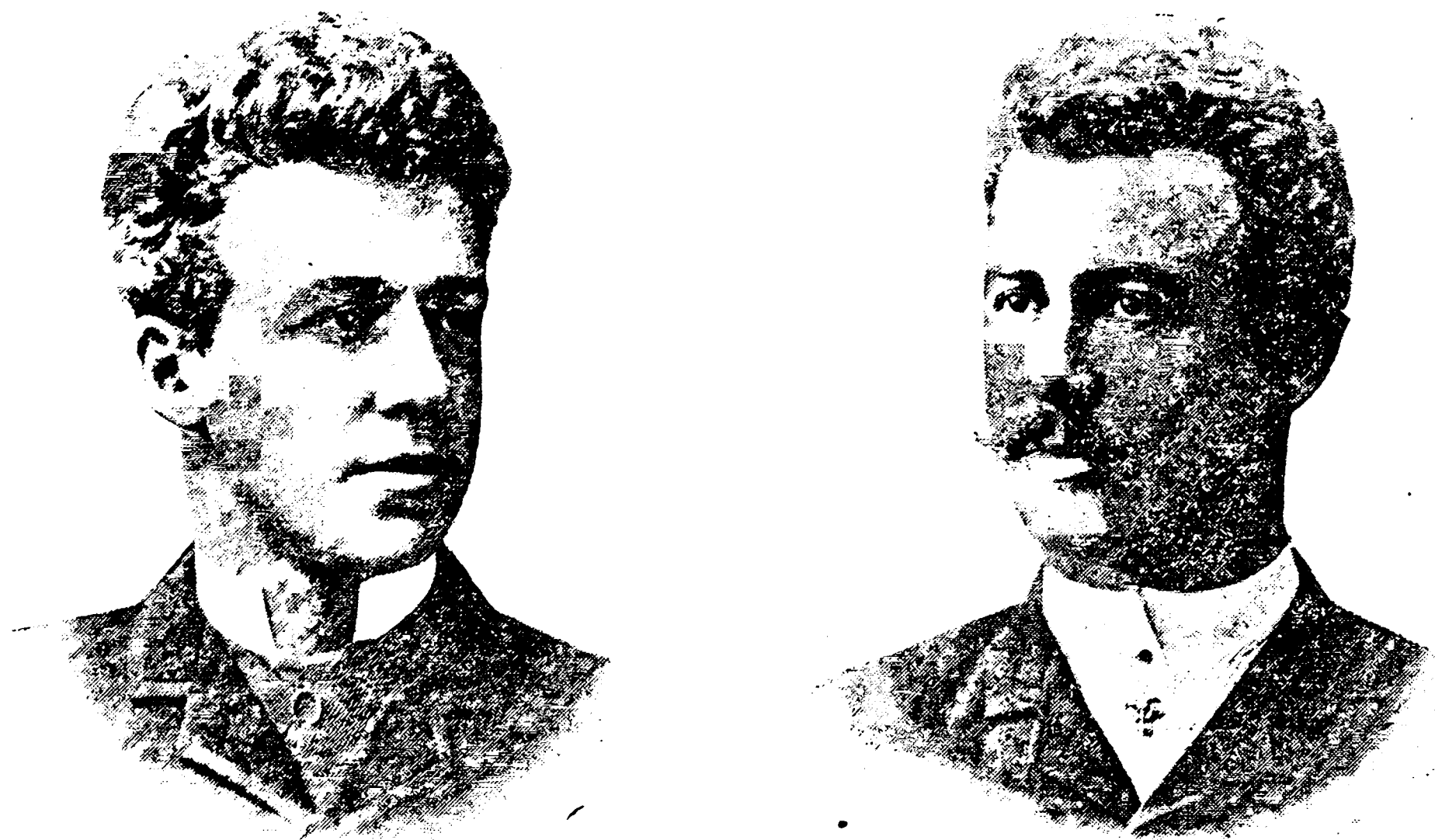
Aschehoug, Herman Weyer Lund.

Jeg er født i Kristiania 28de november 1864 og har opholdt mig det meste af min tid i denne by. Min faders navn er Wilken Hornemann Heiberg Aschehoug. Han var ved min fødsel ekspeditionssekretær i finansdepartementet. Senere blev han toldkasserer i Kristiania, fra hvilken stilling han tog afsked ved udgangen af 1903. Min moders navn er Marie Caroline Lund, født i Farsund. I 1870 kom jeg ind paa Gjertsens skole, hvis 12 klasser jeg ligesom min eneste, 1½ aar ældre broder Tøger har gennemgaaet. Jeg fik artium i 1882, andeneksamen i 1883 og juridisk embedseksamen i 1888, alt med laud. I 1889 blev jeg edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver i Follo Hans Peter Lund, gift med Margrethe Bölette Friis, hvis yngste datter Anna, født i Namsos 12te september 1861, blev min hustru 14de oktober 1893. Som edsvoren fuldmægtig boede jeg i Drøbak indtil 1891, da jeg igjen flyttede til Kristiania, hvor jeg i 1½ aar var fuldmægtig hos advokaterne Bergh & Lous. I 1893 kom jeg ind i justitsdepartementet og var fremdeles her (som fuldmægtig eller efter nyere benævnelse sekretær), da jeg i 1902 blev konstitueret som sorenskriver i Søndre Gudbrandsdalen og byfoged i Lillehammer, en stilling, jeg fremdeles indehar.

Med min hustru har jeg 4 børn: Anne Susanne Koht, født

28de august 1894, Margrethe Bolette Friis, født 7de mars 1899, Wilken Hornemann Heiberg, født 15de juli 1902, og Marie Caroline Lund, født 5te juli 1905. De tre ældste er født i Kristiania, den yngste paa Lillehammer.

Mit liv har hidtil flydt meget jevnt og rolig hen, har ikke været forstyrret af nogen pludselig oprivende begivenhed af enten glædelig eller sørgelig art; heller ikke kan jeg sige, at jeg har oplevet noget af særlig interesse i almindelig betydning. Efter artium deltog jeg i det akademiske samfundsliv, forsaavidt som jeg blev livsvarigt medlem af studentersamfundet, og var tilstede i adskillige møder, i hvilke jeg dog aldrig optraadte. Nogen litterær virksomhed har jeg aldrig udfoldet, endmindre kunstnerisk. Hvad jeg har skrevet til trykning, indskrænker sig til en tyenderet (som sekretær i tyendelovkommissionen) og en eller to smaa opsatser i aviser eller tidsskrifter. Udenfor min egentlige livsvirksomhed, der forresten ikke har ladt megen tid tilovers, kan jeg neppe siges at have havt anden egentlig yndlingsbeskjæftigelse end at løse og komponere schak-opgaver, hvormed jeg drev adskillig i studenterdagene. Jeg fik ogsaa engang præmie for en opgave. Dog har jeg selvfølgelig havt og har mange andre interesser udenfor mit fag, men neppe nogen, der har sat sig spor i det praktiske liv eller endog under andre forhold vilde gjort det. Sportslige interesser har jeg ikke havt, ialfald ikke dyrket. De stillinger, som det hidtil har faldt i min lod at indtage i livet, har jeg følt mig ganske vel i; nogen større ærgjerrighed har aldrig rørt sig hos mig; heller ikke har jeg havt nogen fornemmelse af, at jeg vilde bragt det videre, om jeg havde valgt en anden livsvei. I 1900 foretog min hustru og jeg en udenlandstur, der dog som en blot og bar fornøielsestur har været uden betydning for mit liv iøvrigt.

Astrup, Henning,

der blev født i Kristiania den 6te juni 1864, var søn af stads-
hauptmand Harald Astrup og hustru Emilie, født Smith.

Han gennemgik Gjertsens skole, tog i 1883 andenekamen,
hvorefter han en kortere tid besøgte Den kgl. tegneskole og
hospiterede ved den tekniske skole hersteds; høsten 1884 drog
han til Berlin, hvor han immatrikuleredes ved Den kgl. tekniske
høiskole og studerede der i 4 semestre.

Efter sin hjemkomst 1886 arbejdede han sammen med
arkitekt Henr. Nissen og fik i dette kompagnonskab oftere
anledning til at lægge sin udprægede kunstneriske opfatning og
begavelse for dagen.

Han deltog ikke meget i studentersamfundet; derimod var
han et ivrigt medlem af „Den norske ingeniør- og arkitekt-
forening“, et par aar som sekretær i dennes arkitektgruppe.

Han døde ugift den 7de december 1896, dybt savnet saavel
af familie som af en stor venneskare. Hans altid aabne, lyse
sind og vindende personlighed gjorde ham afholdt overalt,
hvorom alle de mange nekrologer¹⁾ gav et tydeligt bevis.

¹⁾ Kfr. bl. a. nekrolog i „Teknisk Ugeblad“ no. 51, 17/12 1896.

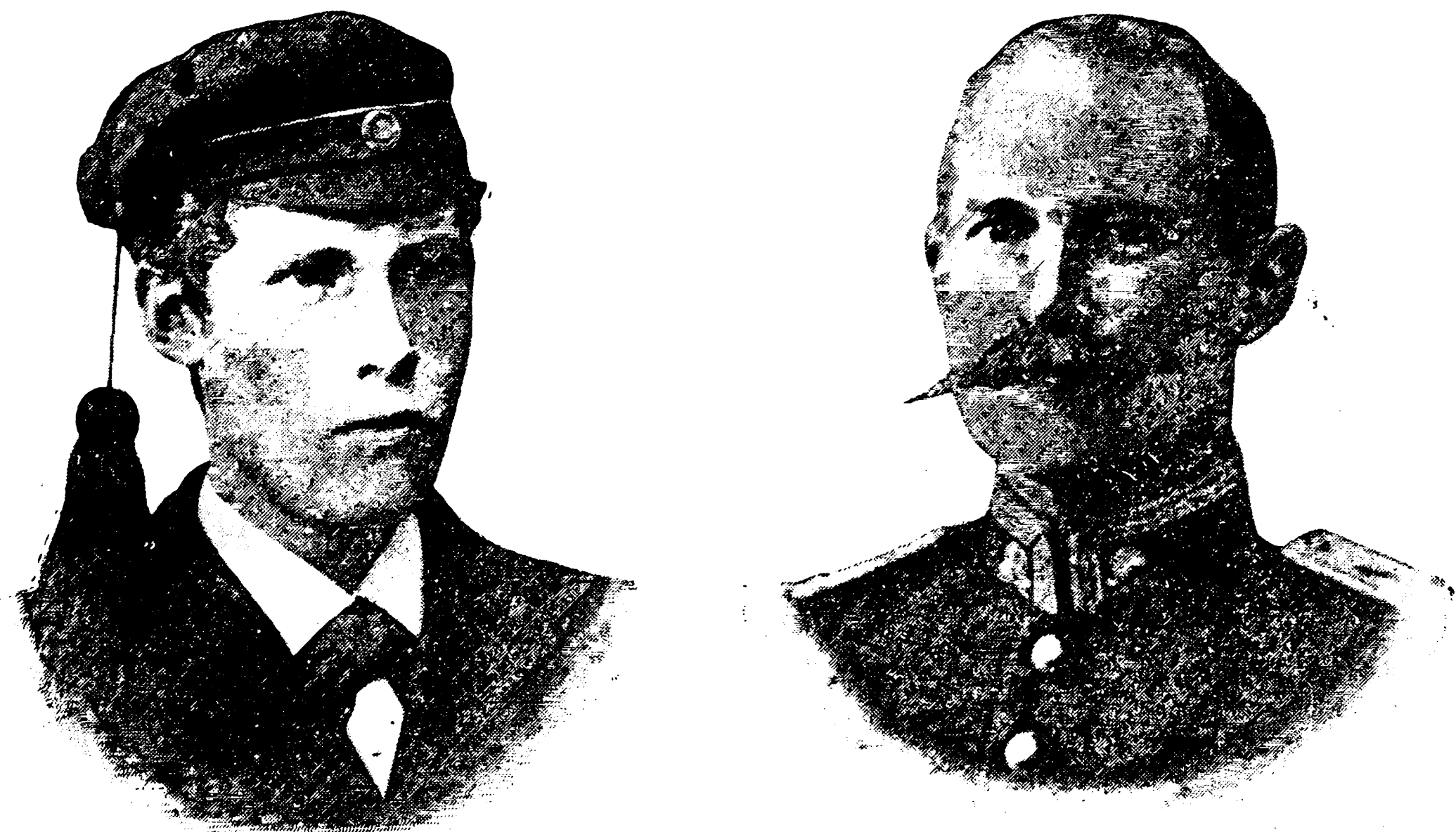

Baastad, Peder Arthur

var født 14de november 1864 i Vestre Akers prestegjeld af forældre cand. juris Magnus A. H. Baastad og Anne Marie, født Jensen. Allerede i konfirmationsalderen beskjæftigede han sig som skolegut i Kristianssand med litteratur og poesi og skrev flere digte, ret gode og stemningsfulde for hans alder. De sidste aar før artium gik han paa Kristiania katedralskole, og her bragte hans legemlige svaghed i forbindelse med ganske triste forhold i hans hjem mismodet og melankolien op i ham. Hans kamerater husker ham kanske ogsaa fra den lille trægaard ude paa Drammensveien, skraa over for Nobelinstituttet, den bekjendte „Baastadgaard“. Han havde bestemt sig til at blive filolog; men stam, som han var, omlagde han sit studium til medicin. Han døde dog allerede 27de oktober 1888 af tæring.

Hans trosopfatning var frisindet, men gik med hans sygdom mere og mere over i religiøs retning. En af kameraterne, med hvem Baastad i artiumsaarene stod i vidtløftig korrespondance angaaende de store religiøse og filosofiske spørsmåal, udtaler herom:

„Hans breve bærer vidnesbyrd om en varm og ærlig sjæl og et fint og følsomt sind. Men han var som de planter, der trænger sol, men vokser op i skygge; hvis blade blir blege og fine, og som ikke naar frem til fuld udfoldelse.“

Beichmann, Edgar Meyer

er født 15de juni 1863 i Granvin, Ulviks prestegjeld, Hardanger, af forældre kaptein Ulrik Fredrik Beichmann, født 10de februar 1815, og hustru Bastiane Margrethe Ording, født 20de december 1832.

Jeg har gennemgaaet Bergens katedralskole; tog artium 1882 med laud., aaret derpaa tillægsprøven i realfag; fra krigsskolen udeksamineredes jeg i 1886 og udnævntes til løjtnant i bergenske infanteribrigade. Jeg tog bopæl i Bergen og virkede her som lærer ved flere skoler. Tjenstgjorde 3 aar som løjtnant ved bergenske distriktsintendantur indtil min udnævnelse som kaptein 4de september 1893. Fraflyttede Bergen i 1898, da jeg udnævntes til chef for Salten kreds-kompani. I 1900 beordredes jeg til Kristiania for at tjenstgjøre som kaptein i intendanturkorpset og kontorchef ved generalintendanturen. Jeg udnævntes 1ste oktober 1906 til major og distriktsintendant for Tromsø kommandodistrikt med bopæl i Harstad, hvilken stilling jeg for tiden indehar.

Den 25de april 1899 blev jeg i Salten gift med Laura Fredrikke Rebecha Müller, født i Skogn 1868 af forældre kaptein, senere postmester, Erik Christian Kastrup Müller og hustru Karen Helene Jønsberg.

Vi har følgende børn: Astrid, født 26de november 1900, Gudrun, født 8de september 1901, død 24de januar 1902, og Ulrik Fredrik, født 21de mai 1903, samtlige fødte i Kristiania.

Berg, Borgval,

søn af oberstløjtnant Hans Unger Berg og hustru Valborg, født Sandberg, blev født i Kristiania 19de november 1864. Da hans moder døde ved hans fødsel, og faderen nogle aar efter giftede sig igjen, blev Borgval opdraget hos sin bedstefar Sandberg og var i hans hus, til et aars tid før han blev student, da han atter flyttede hjem til faderen. Hans skolegang deltes mellem Aars og Voss's skole og kathedralskolen, hvorfra han demitteredes til artium 1882. Han studerede medicin og tog embeds-eksamen vaaren 1890 med laud. Han tilbragte nu 2 aar i Syd-Varanger, delvis som vikar, delvis som amanuensis hos daværende distriktslæge Wessel. Fra denne tid bevarede han altid meget lyse og hyggelige minder, og trods den sterkt optagne tid lærte han sig ved selvstudium at tale lappisk til fuldkommenhed og tildels ogsaa kvænsk, hvilket gjorde, at han blev meget afholdt af befolkningen. I januar 1893 drog han, efter at have giftet sig, paa studiereise til udlandet, hvor han besøgte hovedsagelig Berlin og Wien og lagde sig specielt efter øiensygdomme. Vaaren 1893 blev han udnævnt til fast sanitets-

løjtnant og garnisoneredes i Kristiania, hvor han nedsatte sig og praktiserede specielt som øienlæge. 1ste januar 1897 udnævntes han til sanitetskaptein. Han døde af akut blindtarmbetændelse 29de november 1899, 35 aar gammel.

Borgval Berg var en ualmindelig vel begavet mand med en sund kritik og et prægtigt hjertelag. Hele hans væsen var præget af en gennemført oprigtighed og nøiagtighed, en ordensmand til fingerspidserne; han havde en fin humoristisk aare, som ofte skaffede hans omgangskreds en hjertelig latter. Sprogstudier interesserede ham meget; han talte fransk, tysk og engelsk og læste spansk med lethed. Han var de sidste par aar sterkt optaget med at studere russisk.

Som læge var han nøiagtigheden og samvittighedsfuldheden selv, og patienterne maatte uvilkaarlig faa tillid til ham.

Han var en prægtig kamerat og en trofast og uforglemmelig ven, og hans minde vil altid bevares blandt disse i den kjærligste erindring.

Han efterlader sig enke Mary, født Keyser, født 15de september 1867, datter af grosserer Rudolf Keyser og Mary Sewell, samt 3 børn, hvoraf den sidste fødtes efter faderens død:

Valborg, født 25de september 1894, Mary 5te november 1897 og Kitty 24de februar 1900. En søn, født 12te oktober 1893, døde 27de oktober 1894.

Bergh, Henrik Christian Borchgrevink

er født i Kristiania 9de juni 1863 af forældre regjeringsadvokat dr. jur. Johannes Bergh og hustru Hanna, født Borchgrevink. Gik paa Gjertsens skole til 3die middel og fik senere paa grund af sygelighed privatundervisning af cand. theol. Johan Platou.

Artium haud. Andeneksamen 1883 laud, medicinsk eksamen høsten 1890 haud. Naar undtages nogle maaneder, da han var vikar i Sarpsborg, har han for det meste opholdt sig og praktiseret i Kristiania, den sidste tid dog med bopæl i Paris i vinterhalvaaret, hvor han virker som specialist i vibrations-massage, særlig i næse og svelgrum. Han var nogen tid som student medlem af studentersamfundet og forskellige sangforeninger, men deltog lidet i samfundslivet. Har dels som turist, dels for studiets skyld foretaget flere udenlandsreiser.

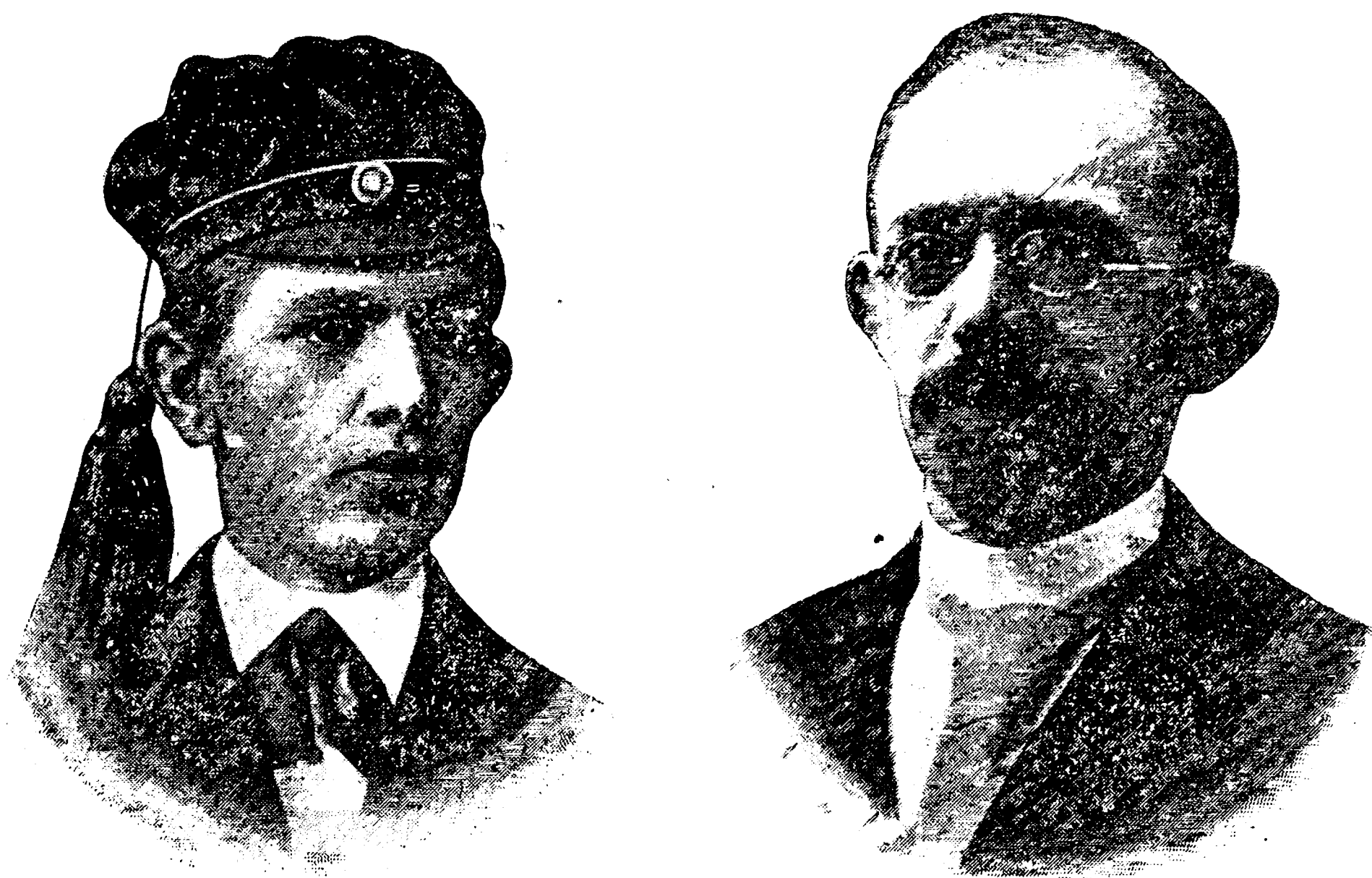
Har i Norsk Mag. f. Lægevidenskaben skrevet følgende artikler:

- 1897: Om acne rosacea, dens ætiologi og behandling.
 - 1898: Om koldtvandsbehandlingen og dens virkninger.
 - 1900: Specialisme og massage. I—II.
- Ugift.

Berjan, Isak Gundersen

er født paa gaarden Berjan i Solum 28de april 1863 af forældre Gunder N. Berjan og Karen M. Andersdatter. Efter i flere aar at have gaaet paa Skiens skole drog han nogle maaneder før eksamen artium ind til Kristiania for at forberede sig privat til examen. Tiltrods for at han under sin skolegang, ligesom til artium, havde lidet glimrende eksamensresultater at opvise, var han dog inden kameraternes kreds baade i sin studietid — og før som gymnasiast — anseet som et mere end almindelig vel begavet og modent ungt menneske. Navnlig havde han vistnok særlig anlæg i juridisk retning, hvorfor han ogsaa valgte jus til sit embedsstudium. Disse hans studier blev imidlertid pludselig afbrudt, idet han høsten 1886 kastedes paa et langvarigt og smertefuldt sygeleie, hvorfra han aldrig mere skulde reise sig. Medens han tidligere i religiøs henseende havde hyldet meget moderne anskuelse, indtraadte der i saa henseende en total forandring med ham under sygdommen. Dette ændrede syn havde til følge, at han gik døden imøde med en forunderlig tillidsfuldhed og freidighed, og hans venner vil visselig aldrig glemme de sidste samværsstunder og den bevægede afsked ved hans afreise fra Kristiania. Efter flere maaneders langvarige lidelser døde han hjemme paa sin fædrengaard i begyndelsen af 1887.

Berntsen, Mandius

er født i Stavanger 1ste december 1864 af forældre farver Ole Berntsen, født 19de juni 1824, død 12te mars 1869, og Berthe Marie Folkvor, født 1ste april 1829, død 1ste december 1864.

Han gennemgik Stavanger offentlige høiere skole i aarene 1871—1882. I juni 1883 tog han andenekamen og begyndte saa at studere filologi. Fra begyndelsen af 1884 til sommeren 1885 var han huslærer i Aurland i Sogn hos handelsmand H. J. Brun, hvis yngste datter senere blev hans hustru. Vaarsemesteret 1886 studerede han ved Københavns universitet. Sommeren 1888 underkastede han sig sproglig-historisk lærer-eksamens gruppe II (norsk og tysk) og fuldendte eksamen sommeren 1889 i gruppe IV (engelsk og fransk).

Høsten 1889 vikarierede han i noget over 3 maaneder ved Sarpsborg kommunale middelskole. Fra begyndelsen af januar til midten af mai 1890 var han ansat som lærer ved Paul Berghs private middelskolekursus og realgymnasium, Voss. Fra august 1890 var han i 3 aar midlertidig lærer ved Fredriksstad kommunale høiere almenskole og blev 1ste august 1893 fast ansat som lærer ved Trondhjems borgerlige realskole, en stilling, han indehavde i 7 aar.

23de juli 1900 konstitueredes han som adjunkt ved Trondhjems katedralskole fra 1ste august s. a. at regne og har siden

1ste august 1902 været overlærer ved Bodø offentlige høiere almenkole.

Under sit ophold i Trondhjem arbejdede han fra januar 1899 3½ aar ved Berntsens og Føyns 2-aarige middelskolekursus og fungerede fra høsten 1899 i 2 aar som dets bestyrer.

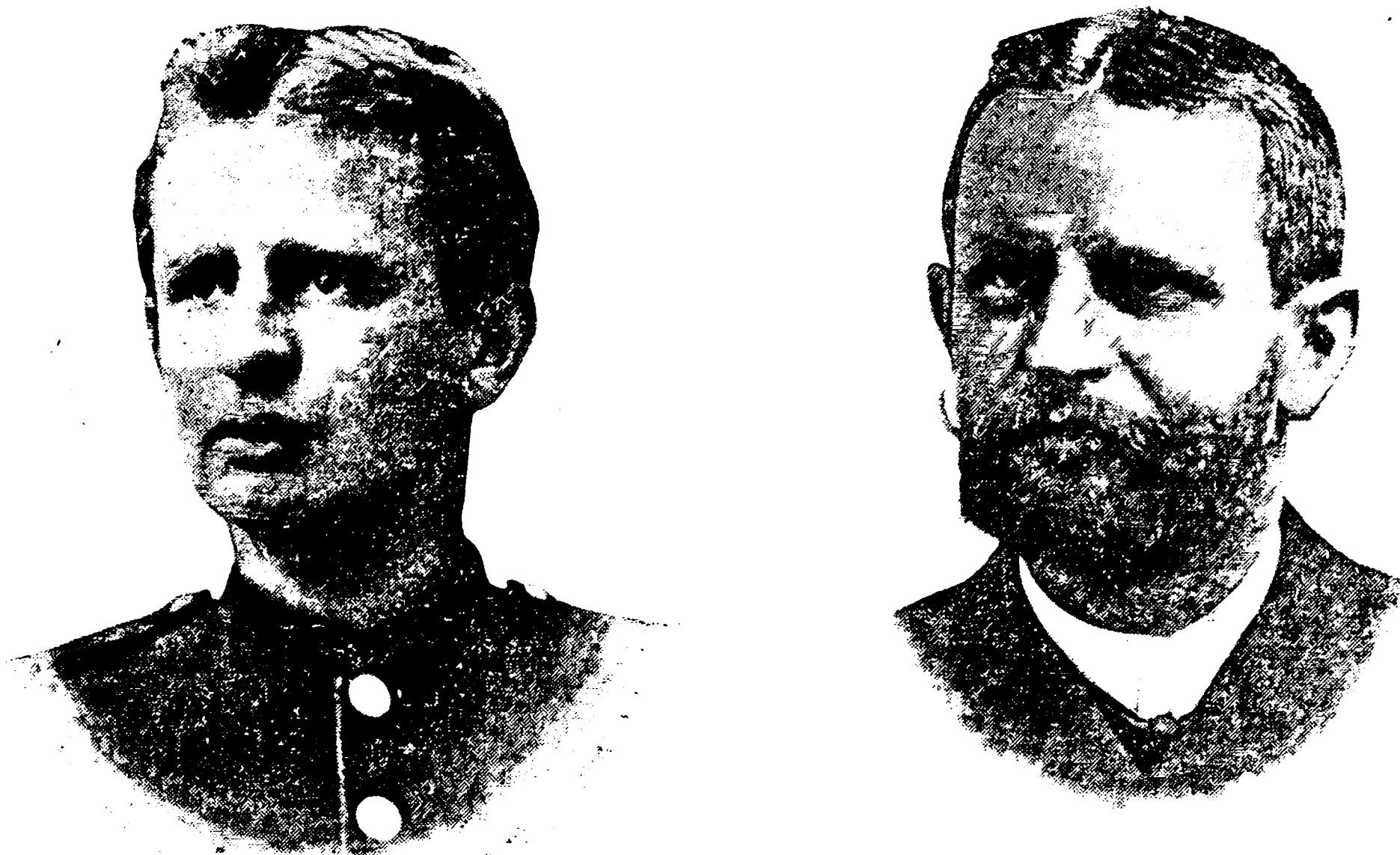
20de november 1903 valgtes han af Bodø bystyre ved suppleringsvalg til medlem af Bodø skolestyre og gjenvalgtes til skolestyremedlem for aarene 1906—1909. Han har været skolestyrets formand i 1904, 1905 og 1906.

I skoleaaret 1904—1905 vikarierede han som lærer i norsk ved Bodø tekniske aftenskole og ansattes fast i denne stilling fra næstfølgende skoleaars begyndelse.

Han har ikke været medlem af nogen studenterforening. Fra 1897 har han været medlem af „Det kongelige norske videnskabers selskab“, Trondhjem.

Gift i Aurland i Sogn 10de juli 1894 med Signe Brun, født 20de januar 1867, datter af handelsmand i Aurland Hans Johan Brun, født 23de september 1826, død 4de juli 1886, og Anna Marie Pettersen, født 1ste december 1833.

Børn: Liv, født i Aurland 23de august 1895, Finn, født i Trondhjem 21de november 1896, Gisle, født i Trondhjem 10de december 1899, Gunnvor, født i Trondhjem 28de april 1901, og Unni, født i Bodø 25de mai 1904.

Birch, Carl

er født i Moss 22de mars 1865 af forældre overretssagfører, senere foged, Hans Jørgen Motzfeldt Birch og hustru Nathalie Vilhelmine, født de Seue.

Jeg gennemgik først Moss kommunale middelskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen 1880. I de følgende 2 aar læste jeg sammen med to kamerater privat hos et par af middelskolens lærere og tog 1882 latinartium med laud. Jeg gennemgik derpaa krigsskolens nederste afdeling og blev i 1885 udeksamineret som værnepligtig officer. Samme aar begyndte jeg at studere filologi, fuldendte i 1888 andeneksamen med laud og tog 1891 sproglig-historisk lærereksamen med laud.

I den følgende tid vikarierede jeg oftere ved flere af Kristiania høiere skoler, indtil jeg sommeren 1893 blev ansat som lærer ved Svend Foyns borgerskole i Kristiania. Sommeren 1894 overtog jeg sammen med et par kolleger bestyrelsen af denne skole, og fra sommeren 1899 var jeg enebestyrer af skolen, hvilken stilling jeg indehavde, indtil skolen nedlagdes i 1902. I skoleaarene 1903—1904 og 1904—1905 var jeg adjunkt og bestyrer af Valdres kommunale høiere almen-skole; høsten 1905 blev jeg ansat som adjunkt og bestyrer af Øvre Ekers kommunale høiere almen-skole.

Jeg har lige siden artium været livsvarigt medlem af studentersamfundet.

Den største del af skoleaaret 1902—1903 tilbragte jeg med offentligt stipendium i Tyskland for at studere sproget.

Gift 22de mai 1896 i Botne pr. Holmestrand med Karoline Østern, født 27de november 1871, datter af kirkesanger og gaardbruger i Botne Karl Østern og Dorothea, født Sørensen.

Børn: Gunvor, født i Botne 28de august 1897, Astrid, født i Kristiania 2den november 1898, og Mildrid, født i Kristiania 26de november 1900.

Bjerkan, Laurits Olivarius

er født i Stjørdalen den 16de oktober 1863 af forældre skipper Ole Larsen Bjerkan og hustru Ingeborg Anna Olsen.

Kom høsten 1876 ind paa den samme aar oprettede Stjørdalens privatskole, hvorfra dimitteredes i 1879, og tog middelskoleeksamen samme aar som privatist ved Trondhjems katedralskole, frekventerede denne skoles realgymnasium og dimitteredes til realartium 1882. Kom efter at have gennemgaaet rekrutskole og bataljonssamling som aspirant ved Gudbrandsdalens bataljon i 1883 ind paa den kongelige norske krigsskole. Blev efter bestaaet officerseksamen i 1886 udnævnt til surnumerær sekondløjtnant i Kristianssandske infanteribrigade fra 4de august 1886, virkelig sekondløjtnant i Bergenske infanteribrigade fra 23de juni 1888, premierløjtnant i samme brigade fra 1ste januar 1889, ansat som saadan ved 1ste kompani af Bergens linjebataljon og indbeordret til tjeneste ved brigadens stab, brigadeadjutant og konstitueret kapteinvagtmester ved Bergenhus fra 1ste mai 1891, kaptein og kvartermester ved Sogn linjebataljon fra 14de juli 1893, kvartermester ved Bergens linjebataljon fra 29de juni 1894, chef for 1ste kompani af Fjordenes linjebataljon fra 1ste november 1896, chef for 1ste kompani af Bergens linjebataljon fra 1ste januar 1897, chef for 1ste kompani af

Fjordenes landvernsbataljon fra 1ste april 1904, chef for 3dje kompani af Hardanger landværnsbataljon fra 3die mai 1906.

Indgik 14de august 1889 egteskab med Olga Marie Hagen, født 21de april 1864 af forældre kjøbmand i Mandal Martin Hagen og hustru Margrethe Elisabeth, født Tronsen.

Børn: Astrid, født 4de mai 1890, Borghild Margrethe Elisabeth, født 15de april 1892, Leif Hagen, født 13de juni 1893, Ingrid, født 11te august 1894, og Laurits, født 14de september 1900; samtlige født i Bergen, hvor vi er bosiddende fra 1888.

Har med særlig interesse drevet matematiske studier.

Bjørlykke, Knut Olai Knutsen

er født paa gaarden Bjørlykke i Sandø, Søndmøre, den 11te februar 1860. Min fader var gaardbruger, lærer og kirkesanger Knut Rasmussen Bjørlykke, og min moders pigenavn var Birthe Rasmusdatter Skare. Jeg gik paa folkeskolen, til jeg blev konfirmeret, derefter 1 aar paa Voldens høiere almueskole, og fra 1876—78 paa Asker seminarium. Vaaren 1881 tog jeg middel-skoleeksamen paa Maribogadens latin- og realskole i Kristiania og examen artium fra Qvams skole i 1882, andeneksamen i høstsemestret 1883. Derefter studerede jeg matematik og naturfag og tog 1ste gruppe af den mat.-naturvidenskabelige lærereksamen i 1887 og 3dje gruppe i 1889. Under min studietid fungerede jeg i kortere tidsrum som lærer og vikar ved forskellige skoler, ligesom jeg ogsaa drev privat information. Jeg var ogsaa i enkelte semestre medlem af studentersamfundet og fungerede i et semester som referent. Til russelaget i 1882 skrev jeg en af russeviserne. Efter aflagt embedseksamen i 1889 blev jeg ansat som lærer ved Svend Foyns praktiske borgerskole i Kristiania og fungerede desuden i 1889—90 som timelærer ved frk. Bauers pigeskole og i 1893—94 ved latinskolen paa Hauges minde. I 1889 blev jeg desuden ansat som medarbejder ved Norges geologiske undersøgelse, idet jeg anvendte mine sommerferier til geologiske reiser og undersøgelser, mest i det centrale

Norge. Jeg var ogsaa i denne tid (1890—1897) sekretær og kasserer i Det norske geografiske selskab, ligesom jeg i flere aar var sekretær og i et par semestre formand i Den naturhistoriske forening i Kristiania. I 1894 og 95 var jeg medbestyrer ved Svend Foyns skole, men forlod denne i slutningen af sidstnævnte aar og drog paa en stipendiereise til Tyskland. Mit første indenlands-stipendium ved universitetet modtog jeg af det Ratkeske legats midler i 1885 og 86 for at studere og indsamle sop, dels paa Østlandet (omkring Tyrifjorden), dels paa Vestlandet (paa Søndmøre og omkring Molde); jeg var dengang botanisk interesseret. Mit første udenlandsstipendium modtog jeg i 1892 til en reise for at studere graptoliter og geologiske forhold i Sydsverige; jeg besøgte da Stockholm, opholdt mig 3 uger i Skåne (mest omkring Lund) og deltog ogsaa i det i 1892 afholdte naturforsker møde i Kjøbenhavn. I 1895 og 96 fik jeg ogsaa af universitetet udenlandsstipendium; med disse studerede jeg i 1896 geologiske discipliner, fornemmelig i München og Zürich og foretog om forsommeren flere geologiske reiser i Alperne; i 1897 studerede jeg i Heidelberg og foretog om sommeren en geologisk reise i Skotland. I 1897 blev jeg ansat som fast assistent ved Norges geologiske undersøgelse og var i 1897—98 i henvend et aars tid — under bestyreren dr. H. Reusch's fravær i Amerika — konstitueret bestyrer af samme. I 1898 erholdt jeg statsstipendium for i udlandet at studere undervisningen i geologi og zoologi ved høiere undervisningsanstalter for landbrug og skogbrug og blev ved kgl. resolution af 11te juni 1898 beskikket som lærer ved Norges landbrugshøiskole; i de paafølgende aar var jeg paa samme tid assistent ved Norges geologiske undersøgelse. I 1902 havde jeg et mindre stipendium til deltagelse i det første nordiske naturforsker møde i Helsingfors og til en geologisk studie-reise i Finland og Rusland. I 1905 havde jeg stipendium til en reise i Jylland og Nordtyskland for at studere jordbundsforholdene i disse lande. Ved kgl. resolution af 1ste april 1905 blev jeg beskikket som overlærer ved landbrugshøiskolen. I 1902 blev jeg indvalgt som medlem af videnskabs selskabet i Kristiania; desuden er jeg siden 1898 medlem af den danske geologiske forening i Kjøbenhavn, siden 1900 af den svenske

geol.-forening i Stockholm og siden 1904 af den da oprettede norske geologiske forening i Kristiania.

I 1888 fik jeg broncemedalje for en samling præpareret sop ved en havebrugsudstilling i Kristiania. I 1894 fik jeg kronprinsens guldmedalje for et geologisk kart med beskrivelse over Kristiania by. I 1898 fik jeg sølvmedalje ved udstillingen i Bergen for et geologisk reliefkart over Kristiania omegn.

Af skriftlige arbejder kan nævnes:

Skolefloraen „Norske planter“, 1892, 3dje oplag 1904.

Lærebog i geologi med mineralogi og bergartslære, 1902, udgivet med statsbidrag.

Lærebog i mineralogi og petrografi, 1902 (særaftryk af ovenstaaende).

Om stenene og jordbunden. Kortfattet lærebog i jordbundslære. 1906.

Liden lærebog i mineralogi og geologi. Kortfattet jordbundslære, 1906. Begge særaftryk af ovenstaaende.

Desuden talrige artikler om geologiske emner i Norges geologiske undersøgelses aarbøger, „Naturen“, „Tidsskrift for det norske landbrug“, Det norske geografiske selskabs aarbøger, beretningerne om Norges landbrugshøiskole etc.

Af oplevelser af særlig interessant karakter har jeg i grunden ingen at meddele, der kan være af almen interesse. Paa reiser oplever man altid en del, og jeg har reist ikke saa lidet. I de 15 aar fra 1889 til 1904 har jeg hver sommer ifra 2 til 4 maaneder ligget paa reise, mest i det centrale Norge, i Gudbrandsdalen, Østerdalen, Valdres, Jotunheimen, Dovre, Hemse-dalsfjeldene og Hardangervidden, udstaaet mange strabadser, ligget tildels om natten oppe paa høifjeldet under aaben himmel, logeret i stenhytter og hos fekarer, men dog mest paa sætrene; jeg har gaaet mig fast i fjeldene, og jeg har været ude i taage og i sneveir paa fjeldet, saa det ofte saa uhyggeligt ud. Et saadant liv anspænder viljen og har vel bidraget noget til at forme min karakter. Udenfor hjemlandet har jeg foretaget reiser i Skåne, i Bayern og Schweiz, i Nordskotland, i Finland og Rusland samt i Jylland og Nordtyskland.

Jeg blev gift den 7de oktober 1899 med Horda Kornelia Petersen, født den 23de december 1878 paa Molde, datter af toldbetjent Andreas Petersen og Johanne Marie, født Kristensen. Vi har tre børn: Borghild Johanne, født 25de september 1900,

Harald Andreas, født 14de september 1901, og Liv Marie, født 16de juli 1905.

Jeg er vel fornøiet i min stilling som overlærer ved landbrugshøiskolen.

Hvad min livserfaring ångaar, kan denne vanskelig formes i enkelte løsrevne sætninger; dog vil jeg fremfor alt give mine børn det raad at staa tidlig op om morgenen; derved blir man nemlig tidlig søvnig om kvelden, og det er om aftenen og natten, at de onde magter er ude.

En anden ting kunde jeg gjøre opmerksom paa, nemlig: *arbeidsglæden*, det er ikke glæden i selve den ting at arbeide; for af naturen er vi alle dovne, og ethvert arbeide fordrer en sterk viljesanstrengelse; men glæden bestaar i at planlægge og faa færdigt et arbeide.

En tredje ting, som jeg ogsaa vil indprente mine børn, er en streng ordenssans. Denne hænger sammen med den planlæggende og udførende arbeidsglæde, at enhver ting skal anbringes paa sin plads.

Af interesser og yndlingsbeskjæftigelser udenfor mit fag eller min livsstilling dyrker jeg for tiden ingen; tidligere var jeg lidt af en sportsmand; særlig var jeg indtaget i kjælkeakning, og i gamle dage akte jeg i Frognersæterbakkerne omtrent hver søndag, der var akeføre.

Jeg interesserede mig ogsaa tidligere for botanik, en tid særlig for soppe; men ogsaa dette fag er nu lagt paa hylden. Paa sine gamle dage vender man gjerne tilbage til sin ungdoms interesser, og det skulde derfor ikke undre mig, om jeg igjen begynder at botanisere sammen med mine børn.

Blackstad, Aage Skavlan.

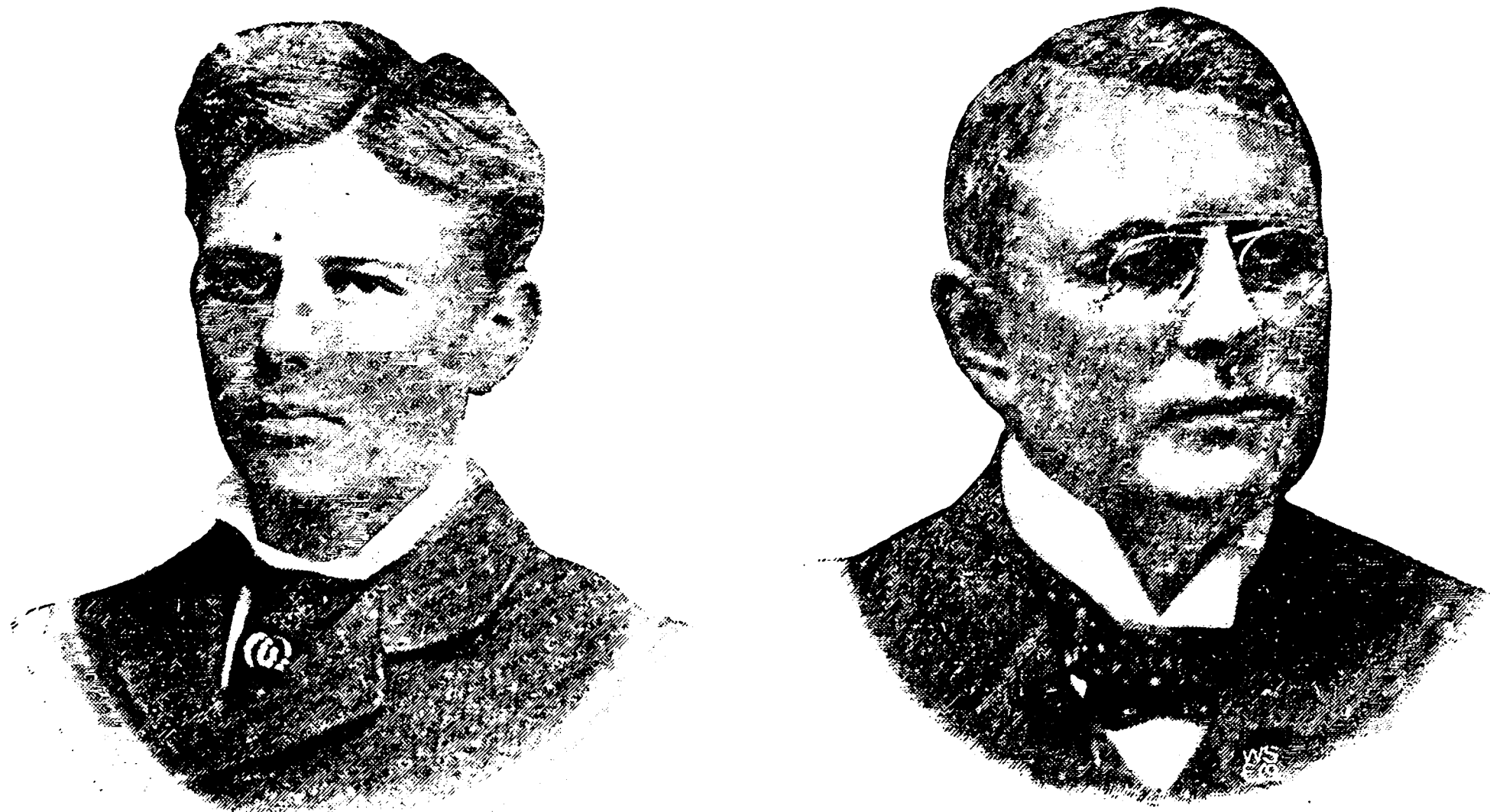
Jeg er født i Kristiania 8de juni 1864. Mine forældre, som begge er døde, var rigsadvokat Johan Blackstad og hustru Dina, født Skavlan. Efter at have tilbragt de første seks aar af mit liv i Kristiania reiste jeg i 1870 til Vadsø, hvor min far var bleven sorenskriver, og hvor jeg frekventerede den der-værende borgerskole. I 1875 flyttede jeg til Hammerfest, ved hvis middelskole jeg tog afgangseksamen i 1878, og drog derpaa til Kristiania, gik 3 aar paa katedralskolen, tog artium i 1882, andeneksamen i det paafølgende aar og juridisk embeds-eksamen i 1886. Min far var imidlertid fra sin amtmandsstilling i Hammerfest bleven forflyttet til sorenskriver i Eker, Modum og Sigdal, og fra sommeren 1887 blev jeg hans edsvorne fuldmægtig. Da sorenskriverstillingen blev vakant høsten 1899, blev jeg konstitueret i embedet og fortsatte dermed til næste sommer. Den 1ste august 1890 nedsatte jeg mig som sagfører i Drammen, hvor jeg senere har boet.

Under mit Drammens-ophold har jeg indehavt eller indehar jeg fremdeles følgende stillinger og gjøremaal: konst. foged i Buskeruds fogderi, konst. stadsadvokat i Buskeruds lagsogn, aktor ved meddomsretten i Drammen, Eker, Modum og Sigdal, hjælpeaktor i Drammen, Lier, Røken og Hurum, formand i lignings- og overligningskommissionen, medlem af amtsskatte-

kommissionen, ordfører i Drammens privatbanks og Drammens teaters repræsentantskaber, formand i Drammens og oplands turistforenings bestyrelse, medlem af Drammens rideklub, formand for Drammens sangforening og skiforeningen „Sextanten“, juridisk konsulent for Norges bankafdeling og Drammens trælasthandlerdirektion, formand i St. Olafs klubs bestyrelse, formand i direktionerne for aktieselskaberne Gullaug forblændstenfabrik og „Nut og Fjær“, medlem af bestyrelsen for Drammens kunstforening m. m. m. I frimurerlogen har jeg indehavt stillingerne som C. M. og v. F. B. F.

Under hele min studietid i Kristiania var jeg medlem af studentersamfundet og studentersangforeningen, hvis ridderkors jeg indehar. Har endvidere været medlem af den akademiske sangforening Polyhymnia, kvartetten Stella, frimurersangforeningen o. a. Under mit sangerliv, som jeg haaber endnu ikke skal være helt endt, har jeg deltaget i sangerfærder til Trondhjem, Fredrikshald, Larvik, Arendal, Kristianssand, Paris (1889), Kristiania og Tønsberg m. fl. steder.

Den 13de april 1892 blev jeg gift med Lilla Collett, født paa Lindaas den 27de oktober 1868 af forældre distriktslæge Thomas Collett og hustru Sine Kobro. Vi har havt følgende børn: Sigrunn, født 17de januar 1893, Leif, født 10de juni 1895, Trygve, født 9de mars 1898 og død 3dje april 1899, og Finn, født 1ste april 1902.

Bogen, Peder Olsen

er født paa gaarden Bogen ved Tønsberg 16de december 1861 af forældrene skibsreder Richard Martin Olsen Bogen og hustru Maren Sibylla, født Andersen.

Da jeg var 5 aar gammel, flyttede mine forældre fra Bogen til gaarden Gogstad ved Sandefjord, i hvilken by jeg gik paa „Borgerskolen“, til jeg blev konfirmeret. For saa tilsjøs i ca. 1½ aar, var derpaa i Tyskland i ca. 2 aar for at læse ingeniørfag. Paa grund af de daarlige udsigter for teknikere sluttede jeg dermed og gik ind paa Maribogadens skole, hvor jeg var elev i ca. 1½ aar og tog middelskoleeksamen i 1881 og artium aaret efter. Begyndte efter andeneksamen at læse jus høsten 1883, men maatte efter ca. 1½ aars forløb afbryde paa grund af nervøse hovedsmerter. Efter ca. 2 aars ophold i sjø- og fjeldluft kom jeg sommeren 1887 tilbage til Kristiania og fortsatte da mine studier, til jeg vaaren 1888 tog juridisk eksamen, hvilken paa grund af hullet forberedelse kun indbragte mig det saakaldte „rene haud“. Fra vaaren 1889 til oktober 1891 var jeg edsvoren fuldmægtig hos byfogden i Sandefjord og i ca. 3 maaneder konstitueret byfoged. Gik saa ind i nuværende advokat Johan Bredals sagsførerforretning i Sandefjord som hans kompagnon. Efterat vi havde drevet ca. 3 aar i fællesskab, flyttede min kompagnon til Kristiania, medens jeg fortsatte forretningen i Sandefjord.

Af kommunale hverv har jeg indehavt en hel del ligefra formandsstillingen i lignings- og overligningskommissionen til stillingen som kommunens ordfører. Jeg har saaledes i 6 aar uden afbrydelse siddet i formandskabet, indtil jeg 1904 benyttede mig af den lovlige adgang til at undslaa mig for gjenvalg til kommunestyret.

I de senere aar har jeg væsentlig lagt min virksomhed over i det forretningsmæssige og sidder fortiden som formand i direktionen for aktiekreditbanken i Sandefjord, viceformand i direktionen for Framnæs mekaniske verksted og dampskibsbyggeri, formand i direktionen for trælasteksportfirmaet Larviks dampsg og høvleri m. fl. aktieselskaber, hvilke direktørstillinger, i forbindelse med at jeg disponerer hval,- bottlenose- & transportdampskibe med drift væsentlig fra Færøerne og Shetland, optager den større del af min tid, saa den mindre del falder paa den egentlige sagførervirksomhed. Jeg er beskikket som offentlig forsvarer ved meddomsretterne for Sandefjord og Larvik. Af studentersamfundet var jeg medlem antagelig et par aars tid uden dog at deltage synderlig. Jeg meldte mig i 1905 ind i selskabet „International law Association“. I udlandet har jeg kun været paa kortere ferie- og forretningsreiser i Sverige, Danmark og England. For nogle aar siden havde jeg dog en lidt længere interessant reise over Skotland til Orkenøerne, Shetland & Færøerne i forbindelse med hvalfangst fra sidstnævnte steder. Gift i Sandefjord 27de mai 1894 med Magda Christine Iversen, født 4de juni 1873, datter af boghandler & skibsreder Hans Severin Iversen og hustru Anna Dorthea, født Petersen.

Børn: Øystein, født 23de juli 1895, død 17de mai 1903, Judith, født 26de mars 1896, Hans Severin Iversen, født 27de januar 1898 og Øystein, født 7de juni 1903.

Opvokset i en forretningsfamilie med sterk lyst til den praktiske forretningsmands gjøremaal befinder jeg mig vel i mine nuværende forhold.

Skulde jeg til slutning udtale mig om mit indtryk fra livet, vil jeg sige, at det synes mig, at hjertets egenskaber ofte er mangelfuldt udviklet i forhold til hovedets evner.

Borge, Karl Fredrik

er født i Borge 31te mai 1862 af forældre gaardmand Jens Jørgensen Borge og Maria Christiansdatter. Realartium med Meget godt. Andeneksamen december 1883 med Laud. Medicinsk eksamen juni 1890 med Laud (18.06). Vaaren 1891 reiste han til Amerika sammen med dr. Adolf Gundersen, som skriver om ham: „Han døde i Sioux Falls, Syd Dakota, 12te december 1892, kvalt af kulosforgiftning. Han var ugift. Jeg blev telegrafisk kaldt derud og sendte hans lig hjem til Norge, hvor han begravedes i sit barndomshjem nær Fredriksstad. — Han var i al sin færd en hædersmand, som blev meget afholdt og begrædt af sine mange venner og patienter der vest. Han trivedes dog ikke her og var bestemt paa at flytte tilbage til Norge næste sommer.“

Borgen, Thomas Henrik

er født i Kristiania 20de december 1863 af forældre grosserer Halvor Poulsson Borgen og hustru Elisabeth Martha, født Paulson.

Elev af Aars og Voss's skole fra 6½ aars alderen til artium. Som cand. med. fra vaaren 1890 (laud) udførte jeg kandidat-tjeneste ved rigshospitalets kirurgiske afd. A og medicinske afd. A. Under min studietid arbejdede jeg nogen tid ved det Carolinska institutet i Stockholm.

Fra 1890—1893 var jeg kommunelæge i Trøgstad og tilbragte saa ca. 1 aar i udlandet under studier af intern medicin, væsentlig i Wien og München. I januar 1895 nedsatte jeg mig som praktiserende læge i Kristiania og begyndte samtidig at arbejde som volontør-assistent ved det pat. anat. institut ved rigshospitalet, hvor jeg 15de oktober 1896 blev ansat som 2den assistent og 15de oktober 1898 som 1ste assistent. Fra 15de mai til 1ste september 1899 var jeg konstitueret prosektor. I tre semestre har jeg efter anmodning af det medicinske fakultet holdt kurser i pat. anatomi samt ledet de kliniske sektioner. Fra 15de oktober 1899 til 15de oktober 1902 reservelæge ved med. afd. A., derpaa assistent ved den medicinske poliklinik. Fra høsten 1903 til sommeren 1906, da jeg af helbredshensyn tog afsked, var jeg prosektor ved Kristiania kommunale syge-

huse. Som volontør og kandidat ved med. afd. A. interesserede jeg mig meget for massagebehandlingen. I Wien tog jeg kurser i kliniske undersøgelser og studerede hos prof. Basch blodtryksbestemmelser, samt frekventerede Nothnagels kliniske forelæsninger. I München deltog jeg som volontørassistent i det daglige arbejde hos professor Ziemsen (Allgemeine Krankenhaus), idet jeg her særlig studerede hjerte- og nyresygdomme og drev fortsatte blodtryksundersøgelser. Under mit ophold her leverede jeg et arbejde til D. archiv f. klin. med. B. LVI. „Ueber Blutdruckbestimmungen bei Bleikolik“ samt i de følgende aar adskillige meddelelser i „Norsk. mag. for lægevidenskab“, bl. i 1902: „Kliniske blodundersøgelser“. I 1901 skrev jeg for Die Heilkunde den norske medicins historie i en oversigt „Ein Säculum medicin“.

Sammen med min hustru foretog jeg fra oktober 1902 til mai 1903 en reise rundt jorden over Kjøbenhavn, Hamburg, Köln og Paris, hvor jeg tog en maanedes ophold. Efter en tur til London med 2 maaneders ophold der reiste vi fra Paris over Genua, Rom, Neapel, Port Said, Suezkanalen, Aden, Ceylon, Singapore, Hongkong og Shanghai, derfra til Japan, videre over Honolulu til San Francisco og tvers over Amerika til New York, hvorfra hjem over England og Frankrige. Underveis gjordes flere ophold, hvorunder jeg studerede hospitalsvæsen.

Gift 29de januar 1891 med Dagny Holter, født 30te mars 1867, datter af grosserer Halvor Holter (af firma Holter & Borgen) og hustru Mariane født Schjelderup.

3 børn: Sjur Oskar, født 16de mars 1893 i Trøgstad, Eva, født 12te juli 1898 i Kristiania, og Elisabeth Mariane, født 5te december 1900 i Kristiania.

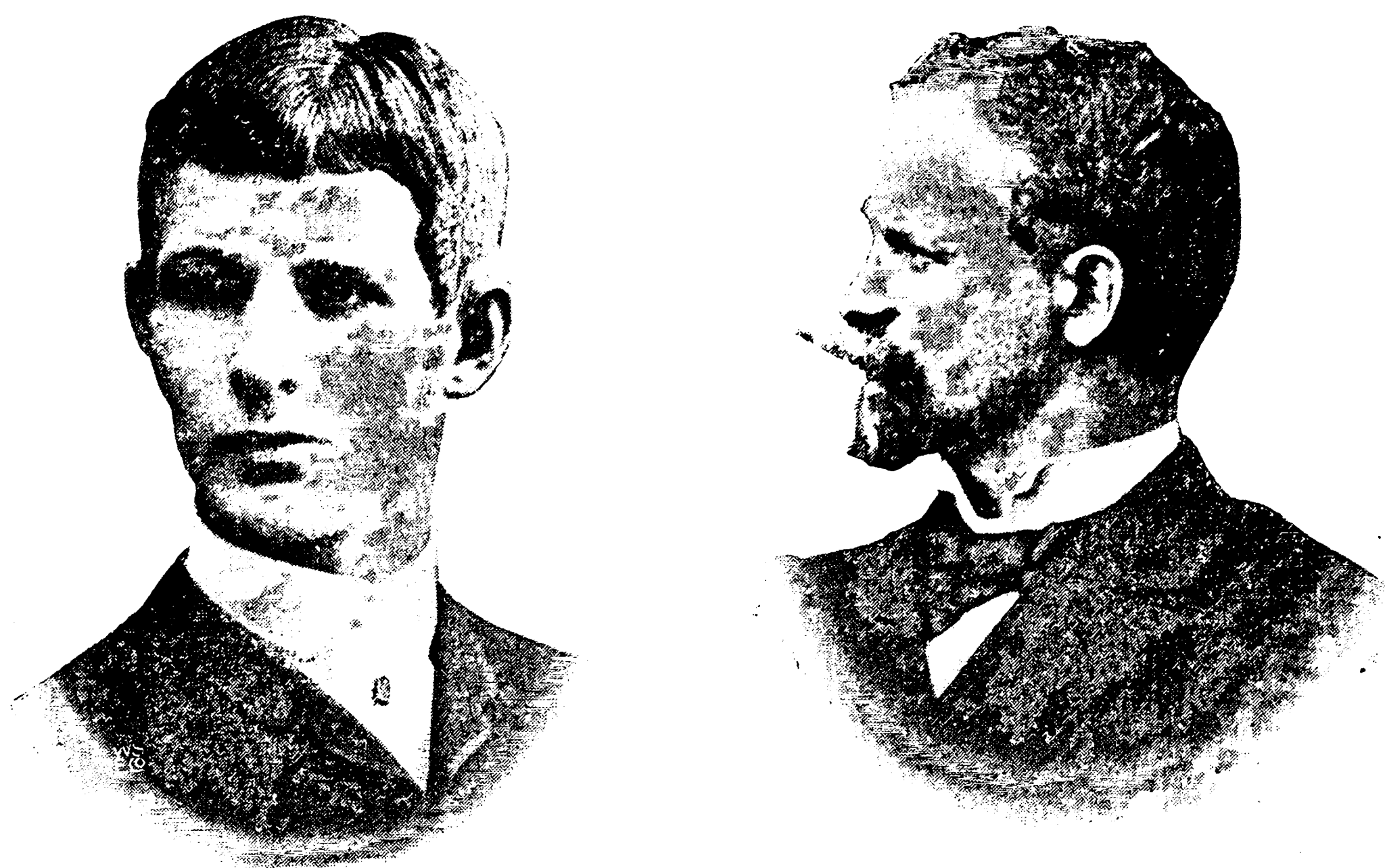

Boye, Kristian Bull.

Jeg er født 1ste oktober 1861 paa gaarden Volden ca. 3 km. fra Bodø, der eiedes af min fader, sagfører N. C. Boye, og blev høsten 1873 indmeldt i Trondhjems katedralskole i 3dje middelklasse og dimitteredes derfra 1881 til artium. Efter at være dumpet med en 5er i engelsk stil gik jeg 1 aar paa Aars og Voss's skole i Kristiania og tog derfra artium 1882. Andeneksamen vaaren 1883. Efter vaaren 1888 at have taget juridisk embedseksamen reiste jeg hjem til Bodø, hvor plads ventede mig paa min svoger overretssagfører Theisens kontor. Da han i 1890 udnævntes til amtmand i Nordlands amt, overtog jeg hans sagførerforretning, men lod denne i det væsentligste gaa ind, da jeg fra 1896 ansattes som adm. direktør i Bodø sparebank. Paa grund af sygelighed, tiltagende lammelse i benene, maatte jeg imidlertid 1ste september 1904 frasige mig denne stilling og lever nu hovedsagelig af min indtægt som hypotekbankens kommissionær, hvilken jeg har beholdt siden min sagførervirksomhed. Min moder heder Marie, født Holst.

27de juli 1893 blev jeg gift med Johanne Kathrine, datter af handelsmand Joh. Fr. Hansen, Sand i Senjen, og hustru Jacobine, født Heitmann.

Vore børn er: Esther, født 29de januar 1895, Marie Holst, født 28de december 1897, og Inger, født 6te februar 1902.

Boye, Ragnvald

er født i Frosten prestegjeld 23de juli 1864 af forældrene distriktslæge Jonas Collin Boye og Christiane Emilie, født Bull. Gik paa middelskole til det 16de aar, hvorefter han læste 2 aar privat til artium med kandidat Hals paa Moss.

Efter andenekamen gik han over til teknisk virksomhed og har boet paa Moss, Horten og i Skien. Har opholdt sig som ingeniør i 5 aar i England og Skotland.

Bor nu i Eidsvold som overingeniør ved Bøhnsdalens Miles Ltd.

Har ikke deltaget i samfundslivet.

Gift 6te mai 1899 med Elida Benedicte Maartmann, født i Mandal 30te december 1877, datter af afdøde fotograf Hans Maartmann og hustru Nathalie, født Owesen.

Børn: Henny Margarethe, født i Skien 23de september 1900, Randi, født i Kristiania 11te juli 1902, og Solveig Benedicte Maartmann, født i Eidsvold 31te december 1904.

Har været fornøjet med sine hidtidige stillinger.

Brinchmann, Christoffer

er født i Leka prestegjeld i Namdalen 1ste april 1864 af forældre sogneprest Ludvig Brinchmann og hustru Fredrikke Sofie, født Heyerdahl.

Efter at have tilbragt 8 aar paa Hemnæs prestegaard i Helgeland kom han, ved faderens flytning til Kristiansund, 1877 ind paa latinskolen der; tog artium og andeneksamen 1882 og 1883 samt sproglig-historisk lærereksamen 1889. Var vikar ved Fredriksstads og Arendals høiere skoler 1884—1885 samt læste en del timer ved Gjertsens skole i Kristiania et aars tid. Blev 1895 assistent og 1896 kongelig fuldmægtig (arkivar) i Rigsarkivet. Var 1891—1897 litteraturanmelder i „Dagbladet“, 1895 medudgiver af ugeskriftet „Tidssignaler“ og er fra 1898 redaktør af tidsskriftet „Kringssjaa“. Har levet en tid i Berlin, London og Paris.

Gift 29de september 1896 med Synnøve Marie Nicolaysen, født i Bergen 27de august 1867 af forældre tegnelærer Hans Nicolaysen og hustru Marie, født Hofstad.

Børn: Marie Fredrikke, født i Kristiania 4de juli 1897, Karen Vibeke, født i Asker 3dje september 1900, og Laura Emilie, født i Asker 27de juli 1902.

Bruun, Adolf Arenfeldt

er født i Oslo, (Gamlebyen), søndag den 31te januar 1864 af forældrene stiftsprovst Anders Heinrich Julius Bruun (født 1820, død 1899) og Andrea, født Budde (født 1825). Gik fra 1870—1875 paa Kristiania borger- og realskole, fra 1875—1882 paa Kristiania katedralskole. Examen artium 1882, andeneksamen 1883 og examen medicum 1ste semester 1890.

1ste juli—31te december 1890 ansat som kandidat ved rigshospitalets med. afd. A. og kirurgiske afd. B. Udnævntes den 22de november 1890 til premierløjtnant i arméens sanitet som stadig tjenstgjørende i Fredrikshald, tiltraadte denne stilling den 1ste januar 1891, avancerede den 21de mai 1894 til kaptein med fortsat bopæl i Fredrikshald, hvor jeg havde erhvervet mig en god lægepraksis. Den 12te august 1902 udnævntes jeg til major og brigadelæge i Tromsø kommandodistrikt og tilflyttede den 1ste oktober s. aar Harstad, hvorfra jeg i 1906 forflyttedes til Kristiania.

Af studentersamfundet var jeg 1882 og 4—5 aar udover medlem, opnaede intet tillidshverv, har ikke været medlem af lærde selskaber og er ikke tildelt ordener eller medaljer, har heller ikke bedrevet litterær eller kunstnerisk virksomhed. Et par udenlandsreiser — væsentlig for fornøielsens skyld — har jeg foretaget i aarene 1897 og 1901.

Viedes den 3dje mai 1892 i Oslo kirke til Ingeborg Marie Meltzer, født i Oslo den 22de mai 1872, datter af kongelig fuldmægtig Fredrik Meltzer (født 1808, død 1891) og Sofie, født Gaarder (født 1848).

3 Børn: Julie Andrea, født den 8de mars 1893 i Kristiania, Agnes Sofie, født den 12te januar 1895 i Fredrikshald, og Katharina Fredrikke, født den 17de juni 1900 i Fredrikshald.

Heldigvis har jeg altid — og med god grund — været fornøiet i mine stillinger, som tilfulde har tilfredsstillet mine interesser og virkelyst. Min livsførsel har ogsaa været merkelig tornefri og har bevæget sig fredelig og jevnt paa tilværelsens solside i ly af et glædeligt familieliv og en trofast vennekreds.

Bruun, Carl Peter

er født i Vestre Aker 19de juni 1862 af forældre agronom ved Gaustad asyl Helge Olsen og Anne Margrethe, født Bruun.

I 1867 begyndte jeg paa Frøens skole i Aker og fortsatte her indtil 1876, da jeg blev indmeldt paa Gjertsens skole i 2den middelklasse. Efter artium gennemgik jeg krigsskolen fra 1883—1886, da jeg tog officerseksamen. Siden afgang fra krigsskolen var jeg bosat i Kristiania, hvor jeg for en tid fik post ved Gjertsens skole som lærer i tegning og skrivning. I 1888 blev jeg ansat som secondløjtnant ved Norske jægerkorps, men forlod dette allerede vaaren 1889, da korpset blev opløst. Jeg blev derpaa kommanderet til Lillehammer som adjutant; blev afløst i 1890 og tilflyttede Kristiania, hvor jeg atter fik post ved Gjertsens skole (tegning og skrivning), hvilken post jeg indehavde, indtil jeg i 1893 udtraadte surnumerær af 1ste brigade og modtog fast ansættelse ved Norges geografiske opmaaling. Tjenstgjorde her indtil høsten 1900, da jeg atter indtraadte i nummer i 1ste brigade. Senere har jeg indtil udgangen af forrige aar været anvendt i opmaalingens tjeneste, dels som operatør i marken om sommeren, dels til ekstraarbejde ved kontoret om vinteren.

1902 blev jeg ansat som kompanichef ved det da nyoprettede Norske jægerkorps; denne stilling indehar jeg fortiden.

Som følge af min 15 aars tjenstgjøring i opmaalingen har jeg havt anledning til at blive ganske godt kjendt i det nordlige Norge: — Finmarken, Tromsø og Nordland —, og mangt og meget interessant er oplevet der nord. Imidlertid medførte 1905-aarets begivenheder den mest interessante oplevelse, nemlig opholdet ved og omkring Kongsvinger sammen med mine kjære Kristiania-gutter.

4de januar 1890 blev jeg i Kristiania gift med Jørga Louise, født Bull, født i Kristiania 17de august 1864, datter af afdøde bagermester Nicolai Bull og hustru Anne Gjertine, født Haugan. Ingen børn.

Til slut skal tilføies, at jeg i mine hidtidige stillinger har følt mig særdeles vel fornøiet; jeg har mange gange havt mere end nok af arbeide og har saagodtsom hele mit liv faaet lov at være frisk.

Bryn, Halfdan

er født den 20de mai 1864 i Munkegaden nr. 17, Trondhjem. Min far var stadsfysikus Thomas Bryn, min mor Karoline Emilie Christine Richter.

6 aar gammel blev jeg anbragt paa klokker Johansens skole i Trondhjem. I aarene 1873 til 1882 gjennemgik jeg middelskolen og realgymnasiet paa Trondhjems katedralskole. 1882 tog jeg examen artium og i 1889 medicinsk embeds-eksamen. Vinteren og vaaren 1890 vikarierede jeg for distrikts-lægen i Skjærvø. I august 1890 reiste jeg til Amerika, hvor jeg en tid praktiserede som læge i byen Watertown, South Dakota. Siden opholdt jeg mig i nogle maaneder i New-York. I januar 1891 vendte jeg hjem til Norge igjen. Jeg bosatte mig da straks i Trondhjem, hvor jeg fungerede som reserve-læge ved det kommunale sygehus i aarene 1891 og 1892. Jeg har senere altid været bosiddende i Trondhjem som praktiserende læge.

I januar 1891 udnævntes jeg til sanitetspremierløytnant, i 1894 til sanitetskaptein. Jeg har siden 1891 været medlem af det Kongelige norske videnskabselskab i Trondhjem samt i en række af aar været medlem af dette selskabs direktion. I aarene 1886 og 1887 foretog jeg med stipendium fra dette selskab nogle botaniske reiser i Trøndelagen. Fra 1891 til 1898 var jeg medlem af arbeidskomitéen for Trondhjems biolo-

giske station, og senere var jeg i nogle aar formand i bestyrelsen for nævnte station.

Jeg har siden 1898 været medlem af Trondhjems kommunestyre, siden 1905 medlem af Trondhjems formandskab. Som før nævnt gjorde jeg i 1890 en reise til de forenede stater.

I 1897 foretog jeg ogsaa paa egen bekostning en reise, dengang gennem Sverige, Finland, Rusland og Danmark. Paa denne reise opholdt jeg mig 6 uger i Berlin i studieøiemed samt deltog i lægekongressen i Moskva. I 1901 foretog jeg paa offentlig bekostning en reise til Sverige, Danmark og Tyskland for at studere arbeiderboligspørgsmaal.

I 1904 foretog jeg paa egen bekostning en længere udenlandsreise, hvorunder jeg væsentlig opholdt mig i Sydtyskland, Schweiz, Paris og London. I 1887 og 1888 skrev jeg et par artikler af botanisk indhold, den første i „Naturen“, den anden i „Det kongelige norske videnskabs selskabs skrifter“. I 1890-aarene skrev jeg enkelte mindre medicinske artikler (væsentlig kasuistik) i norske medicinske tidsskrifter. I 1900, 1901 og 1902 har jeg skrevet nogle artikler af militærmedicinsk indhold i „Norsk tidsskrift for militærmedicin“. Hvad jeg for øvrigt har skrevet, har væsentlig angaaet kommunal-hygieniske spøragsmaal, saaledes et par afhandlinger angaaende arbeiderboligspørgsmaal, om moderne bebyggelse og lignende. Ligeledes har jeg i aviserne behandlet enkelte lignende spøragsmaal. Jeg blev gift den 5te november 1892 med Wilhelmine Marie Thane, født 8de april 1873 i Trondhjem. Hun er datter af dampskibsfører Ferdinand Thane og hustru Julie Olsen.

Jeg har 7 børn, nemlig: Arne, født 16de april 1893, Astrid, født 13de december 1894, Gunnar, født 26de august 1896, Karen, født 26de april 1898, Ingrid, født 9de januar 1900, Willa, født 16de februar 1902, og Kristine, født 2den november 1903.

Buch, Thorvald

er født i Stavanger den 26de juni 1863, er søn af grosserer Carl Emil Buch, dansk vice-konsul, og hustru Johanne Michaline Kruse, født Ulstrup. Har gaaet paa Kongsgaard skole i Stavanger fra 1869—1882.

Artium 1882. Haud. Andeneksamen 1883. Laud. Med. embedseksamen vaaren 1890. Laud.

Var vaaren 1889 ansat som assistentlæge ved Bergens private klinik. Har siden høsten 1890 været bosat som praktiserende læge i Stavanger; vinteren 1890—1891 lasaretlæge ved tyfusepidemi, med bopæl paa Bjergsted ved Stavanger.

Fra 1893 ansat som bylæge, hvortil var knyttet posten som assistentlæge ved byens sygehus; fra 1897 politilæge, idet jeg samtidig fratraadte som assistentlæge.

Har gjentagne gange været konstitueret som stadsfysikus og som overlæge ved byens sygehus. Har været formand i Stavanger lægeforening (1900) og i amsudvalget for Stavanger amt af norsk lægeforening. Var medlem af Stavanger formandskab 1897, af Stavanger repræsentantskab 1898—1900, — af skolestyret 1899—1902, — af værgeraadet 1900—1901.

Er medlem af sundhedskommissionen fra 1899.

Er medlem af bestyrelsen for legatet til Stavanger bys vel fra 1900.

Er direktør i Stavanger kunstforening fra 1899, i Stavanger badeanstalt fra 1901, og i Stavanger byselskab fra 1892.

Var medlem af studentersamfundet, en kortere tid af studentersangforeningen, samt Den frisindede studenterforening. Blev tildelt følgende medicinske ordener: Storkors af Venus, kommandør af Mercur og ridder af Venus.

Studerede medicin i Berlin og Kjøbenhavn høsten 1890 og har senere gjentagne gange i samme øiemed været i udlandet, altid paa egen bekostning.

Gift 12te november 1891 i Bergen med Anna Margarethe Christine Berle, født i Bergen 23de juni 1872 af forældre Henrich Berle, købmand, og hustru Erikka Gulborgtine Michelsen.

Børn: Astrid Buch, født 15de oktober 1893, død 16de juni 1902, Henrich Berle Buch, født 23de oktober 1894, Sigrid, Buch, født 12te mai 1898, og Sophus Andreas Buch, født 30te juli 1902, død 21de februar 1906. Alle født i Stavanger.

Bugge, Fredrik Moltke.

Uagtet jeg har levet i Kristiania i saagodtsom hele min tid, og uagtet mine forældre, da jeg blev født, havde sin bolig her, har jeg dog ikke første gang seet dagens lys i denne by; jeg er nemlig, som det heder om Luther, født, medens mine forældre var fraværende paa reise. Yderst ude i Søndmørs skjær kom jeg og min tvillingbroder Jens til verden i 1865, dog ikke den samme dag, idet jeg fødtes den 18de, og han den 19de januar; jeg har altid holdt nøie paa min førstefødselsret, og den har ogsaa været respekteret af alle vedkommende. Histude i Skjærgaarden var min morfader sogneprest til Harham, og her er altsaa mit fødested.

Mine forældre er biskop i Kristiania stift Fredrik Wilhelm Klumpp Bugge, født 1838, død 1896, og Edvardine Magdalene Margrethe, født Daae, født 1841.

Da skolegangen skulde begynde, lod min fader, der dengang var professor i teologi, min broder og mig i de første aar læse privat sammen med vor senere afdøde, høit skattede ven og artiumskamerat Ejvind Schou, — indtil vi alle tre indmeldtes paa Aars & Vöss's skole i 1876. Efter bestaaet artium og andenektsamen begyndte jeg at studere min faders videnskab; men da jeg ikke fandt mig tilrette der, slog jeg i 1885 om til jus og tog min juridiske embedseksamen sommeren

1889. Om høsten samme aar fik jeg ansættelse som edsvoren fuldmægtig hos nu afdøde byfoged Bugge i Fredriksstad og tilbragte her to overmaade behagelige aar, veiledet af min dygtige principal og vel modtagen af denne bys „glade borgere“, blandt hvilke jeg endnu tæller flere gode, gamle venner.

I september 1891 vendte jeg tilbage til Kristiania som autoriseret fuldmægtig hos advokat Jacob Ihlen og havde saa i 4 aar et godt og for mig særdeles værdifuldt samarbeide med denne fremragende mand, der var lige fortrinlig udrustet fra intelligensens og hjertets side. Medens jeg var ansat hos ham, underkastede jeg mig advokatprøven og meddeltes i juli 1893 autorisation som høiesteretsadvokat. Høsten 1895 nedsatte jeg mig som saadan her i Kristiania, og i denne stilling arbejder jeg fremdeles.

I studenterdagene deltog jeg adskillig i det akademiske liv, om jeg end ikke spillede nogen fremtrædende rolle i hine dages sterkt bevægede og interesserede samfundsdebatter. Jeg var redaktør af samfundsavisen, medlem af „Forbundets“ og senere — i 1887 — af studentersamfundets bestyrelse. Senere har jeg været formand i studenternes selvhjælpsforening i nogle aar. Som advokat har jeg derhos siddet i Den norske advokat- og sagførerforenings bestyrelse.

I Kristiania kommunale liv har jeg været benyttet paa forskjellig maade; jeg har saaledes været medlem af og formand for lignings- og overligningskommissionen, medlem af skolestyret og — fra nytaar 1905 — af formandskabet, hvor jeg det første aar var viceordfører og i 1906 og 1907 ordfører. Denne stilling har sterkt interesseret mig, men har ogsaa taget mere af min tid end ønskeligt fra mit hjem og fra mit kontor. Som ordfører repræsenterede jeg hovedstaden ved kroningen i Trondhjem juni 1906; jeg tildeltes ved den leilighed kroningsmedaljen og blev i august 1906 R¹ af St. O. O.

I mai 1907 blev jeg under den danske konges besøg i Kristiania kommandør af Dannebrog af 1ste grad.

Mit liv har været den praktiske jurists; af noget lærd selskab er jeg ikke medlem, og min literære virksomhed indskrænker sig til en og anden avisartikel. Af reiser — der altid har været foretaget paa egen regning — kan nævnes, at jeg

i 1883 og 1886 gennemreiste forskjellige egne af Danmark og Tyskland; i 1896 deltog jeg i juristmødet i Stockholm, i 1898 bereiste jeg atter Tyskland, og i 1902 Sverige og Danmark.

I slutten af mai 1907 havde jeg den store fornøielse at opholde mig i Paris under kongebesøget der, indbudet som Kristianias repræsentant dertil af Paris's kommune som byens gjest; jeg blev ved samme leilighed kommandør af Æreslegionen. Jeg haaber at faa leilighed til at se mig videre om i verden; jeg ved ingen bedre vis at bruge tid og penge paa — men det er jo ikke altid saa ligetil at have begge dele til sin disposition.

Jeg giftede mig i en forholdsvis ung alder, idet jeg den 18de juli 1892 viedes til Kristine Elisabeth Heuch, født 25de september 1867, datter af biskop i Kristianssand Johan Christian Heuch og Kirsten Anna Janette, født Elieson. Vi har tre børn: Fredrik Wilhelm, født 7de juli 1893, Kirsten Anna Janette, født 2den januar 1899, og Johan Christian Heuch, født 12te februar 1904, alle her i Kristiania.

Min livsstilling og mine øvrige gjøremaal har fuldt ud tilfredsstillet mig; naar jeg tror at kunne sige, at jeg er en lykkelig mand, skylder jeg dog dette i første række mit gode hjem.

Livet har jo givet mig adskillige erfaringer; skulde jeg nævne nogen her, maatte det maaske være den, at man i med- og modgang har en god støtte, om man formaar at skjelne mellem, hvad der er store, og hvad der er smaa ting i livet; det bidrager sterkt til at skabe den harmoni, som vi alle ønsker at eie.

Bugge, Jens Daae.

Jeg er født paa Harhams prestegaard den 19de januar 1865 af forældre daværende universitetsstipendiat, senere biskop, F. W. Bugge og hustru Edvardine Magdalene Margrethe, født Daae. Angaaende de tidligste begivenheder i mit liv og min skoletid kan jeg for øvrigt henvise til de af min tvillingbroder Fredrik foran afgivne oplysninger.

Efter at have taget examen artium i 1882 og andeneksamen i 1883 valgte jeg det medicinske studium, et valg, hvormed jeg i det hele har været vel fornøiet. I min studietid var jeg medlem af studentersamfundet og medicinerforeningen. 1890 tog jeg medicinsk embedseksamen med laud. (19,53). Efter at have gjort kandidattjeneste ved rigshospitalets hovedafdelinger og ved fødselsstiftelsen vikarierede jeg i nogle maa-neder for doktor Dannevig i Tønsberg og i to stortingssessioner for doktor Johnsen i Sarpsborg. Jeg tænker endnu med glæde tilbage paa disse mine hyggelige udlændighedsaar, og for en nybegynder, der slippes løs paa publikum, er det meget heldigt at gjøre sine første vaklende skridt paa en fremmed jordbund.

Sommeren 1893 nedsatte jeg mig som læge i Kristiania; jeg har siden praktiseret her og den hele tid været medlem af „Det medicinske Selskab“ og af „Norsk Lægeforening“. Samme høst fik jeg ansættelse som assistent paa rigshospitalets

patologisk-anatomiske institut hos professor H. Heiberg, hvis minde jeg bevarer i dyb taknemmelighed som den fremragende lærer og elskværdige foresatte. Efter 3 aars tjeneste her var jeg fra 1896 til 1899 ansat som reservelæge ved rigshospitalets medicinske afdeling A; derefter bestyrede jeg fra 1899 til 1902 rigshospitalets poliklinik for indvortes sygdomme. Navnlig under denne min hospitalsvirksomhed er jeg bleven kommandør og storkors af de fleste medicinerordener.

Fra 1902 af er jeg ansat som sekretær ved rigshospitalet og har gjentagne gange været konstitueret som direktør.

Siden 1903 har jeg været hovedlæge ved livsforsikrings-selskabet „Norske Liv“.

I 1897 blev jeg kreeret til doctor medicinæ. Min litterære virksomhed har hovedsagelig bestaaet i følgende arbejder:

Om medfødt tuberkulose. Festskrift for prof. H. Heiberg, 1895.

Undersøgelser om lungetuberkulosens hyppighed og helbredelighed. Alb. Cammermeyers forlag, 1896. (Afhandling for den medicinske doktorgrad).

Historisk oversigt over tuberkuloselæren. Norsk Mag. f. Lægevidenskab 1897.

Degeneration af hjertemuskulaturen og dens betydning. Norsk Mag. f. Lægevidenskab 1897.

Om lumbalpunktion. Tidsskrift for den norske lægeforening 1897.

Thrombose af vena cava inferior. Norsk Mag. f. Lægevidenskab 1898.

Periostitis gummosa cranii. Norsk Mag. f. Lægevidenskab 1899.

Bemærkninger om behandlingen af diabetes. Tidsskrift for den norske lægeforening 1899.

Methylenblaatinjektioners diagnostiske betydning ved nyresygdomme. Norsk Mag. f. Lægevidenskab 1901.

Desuden har jeg i medicinske fagskrifter inden- og tildels udenlands leveret kortere artikler; særlig findes adskillige saadanne i „Forhandlinger i Det medicinske Selskab“. Ogsaa i dagspressen har jeg skrevet en del artikler.

I 1901 foretog jeg med universitetsstipendium en længere studiereise til Tyskland, Østerrige og Paris. Paa egen bekostning har jeg foretaget flere udenlandsreiser, sidste gang til Holland, Frankrige og England ivaares.

Siden 1906 er jeg medlem af Kristiania skolestyre.

Ugift.

Bull, Harald

er født i Sems prestegjeld 12te mars 1862 af forældre skibsreder Carl Bull og Augusta Nathalie, født Borchgrevink. Han læste først privat, gik derefter ind paa Tønsberg borgerskole, indtil han i 1875 kom ind paa Gjertsens skole, Kristiania, hvilken han dog snart forlod for at gaa over paa Qvams skole sammesteds.

Han har nu i henved 20 aar været i Amerika og er for tiden bosat i Mexico.

Buschmann (Nielsen), Mauritz

er født i Kristianssand 17de august 1861 af forældre telegrafbestyrer Jess Theodor Nielsen (født 1830, død 1892) og Johanne, født Buschmann (født 1829, død 1907).

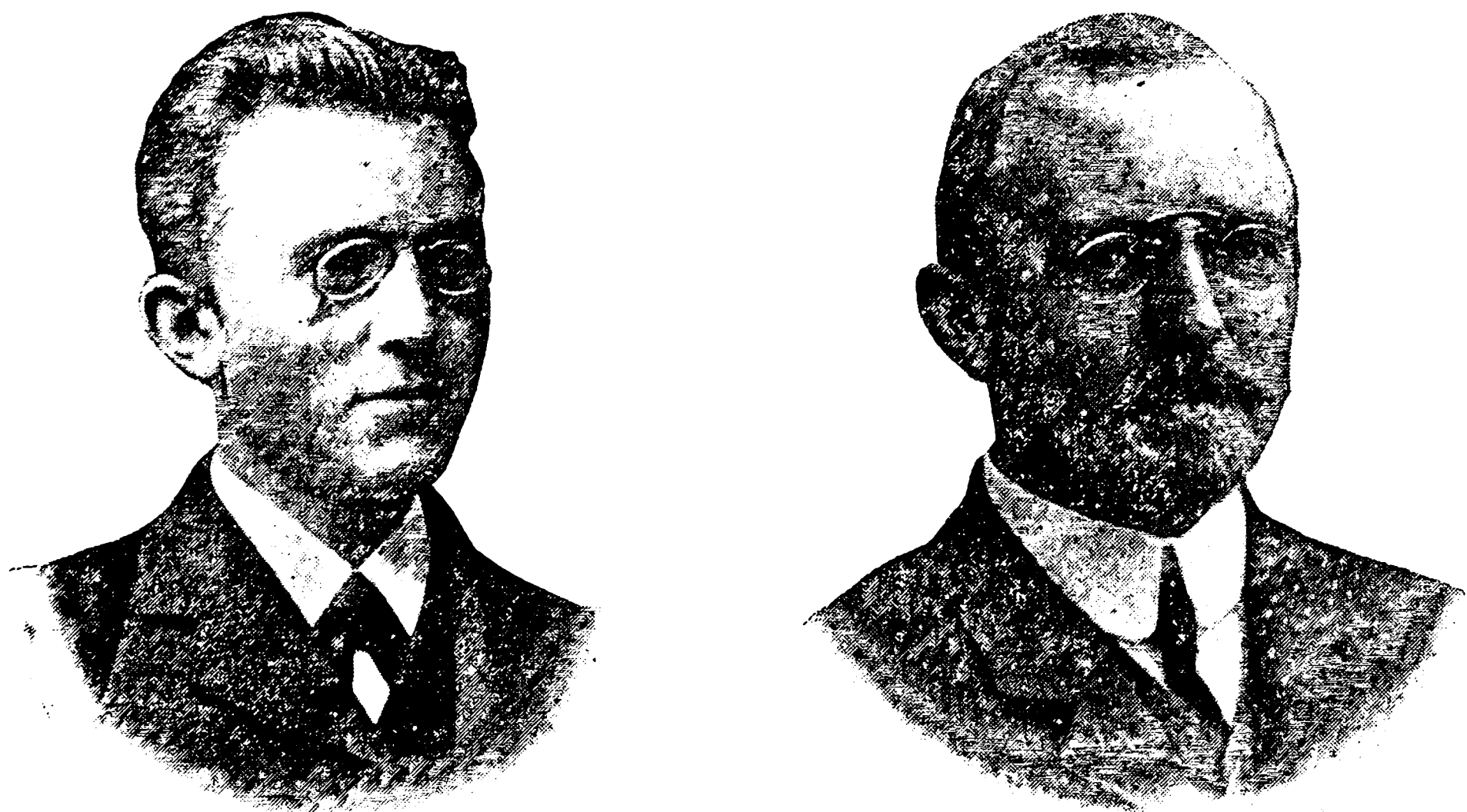
Efter at have taget andenekamen begyndte han at studere jus, men forlod studierne og gennemgik et kursus i telegrafi og blev snart derefter ansat i Arendal, hvor han var telegrafassistent og telefonbestyrer. Her blev han i 1890 gift med Kirsten Petersen (født 17de januar 1866 i Sarpsborg), datter af telegrafinspektør Gustav Petersen og Karen Cecilie, født Kristoffersen.

Børn: Carl Gustav, født 31te oktober 1891, Mauritz Johan, født 13de februar 1895, og Karen Theodora, født 21de april 1897.

Mauritz Buschmann døde 10de januar 1902 paa et sanatorium paa østlandet, hvor han forgjæves søgte at gjenvinde sin helbred.

Hans hovedinteresse var naturfagene, og allerede som gut i realgymnasiet foretog han astronomiske og meteorologiske iagttagelser, som indtoges i „Naturen“, ligesom han stod i forbindelse med privatobservatoriet i Odder. Hans hjem i Kristianssand laa lidt udenfor byen, og han befandt sig særlig vel, naar han streifede om ude i naturen, rundt i heiene eller ved de lune viger.

Han mindes af sine kamerater som et godt og elskværdigt menneske.

Bødtker, Eivind Olaf

er født i Tønsberg 20de januar 1863. Forældre: Byfoged i Tønsberg (senere sorenskriver i Nedre Romerike) Job. Dischington Bødtker og Fredrikke Sophie, født Sejersted.

Gik paa Tønsberg borgerskole og senere middelskole, gennemgik derefter Kristiania handelsgymnasium med afgangseksamen i 1880 (karakteren Udmerket godt, 1.500), derefter Kristianssands katedralskoles 2 øverste gymnasieklasser og tog examen artium 1882 (Laud. 23.12), andeneksamen 1883 (Laud.) og juridisk embedsexamen vaaren 1887 (skriftlig: staar til Laud.) Var i studietiden medlem af studentersamfundet. Var fra embedseksamen edsvoren fuldmægtig ved Nedre Romerikes sorenskriverembede til november 1889 og bestyrede derefter til juni 1890 dette embede som konstitueret. Blev 1ste juli 1890 ansat i finansdepartementet (ekspeditionskontoret), blev i 1894 kongelig fuldmægtig, udnævntes 30te januar 1895 til bureauchef (1ste oppebørselskontor) og 1ste mai 1906 til ekspeditionschef (i finansafdelingen). Var i 1892 i et par maaneder konstitueret statsadvokat i Buskerud og i 1896—1899 sekretær i kommissionen til revision af lovgivningen om handelsnæring. Var i 15 aar fra 1891—1906 lærer i handelsret ved Kristiania handelsgymnasium. Udgav i 1894 sammen med professor B. Morgenstjerne „Love, vedkommende handel og søfart“. Var i 1894 sekretær i en departemental komité til behandling af

spørsmålet om udlaan paa skog. Ledede i 1901 paa finansdepartementets vegne forhandlinger med delegerede for rigets lensmænd angaaende en forandring af disses lønningsvilkaar. Er finansdepartementets kontrolhavende med de til udstedelse af ihændehaberobligationer berettigede banker. Foretog i 1905 en reise til Paris for paa finansdepartementets vegne at parafere partialobligationerne af statslaanet af 1904. Har ogsaa i aarenes løb dels for privat regning, dels i stillings medfør foretaget kortvarigere reiser i Sverige, Danmark, Tyskland og Østerrige. Blev i 1906 tildelt kroningsmedaljen i sølv.

Gift 21de mai 1895 med Eugenie Ræder, født 2den mai 1865, datter af daværende foged i Hallingdal Nicolay Ditlef Ammon Ræder (senere stiftamtmand i Bergen) og Johanna Catharina, født Scheel.

Børn: Finn Ræder, født i Kristiania 26de august 1896, død sammesteds 7de november s. a., og Sverre Ræder, født i Vestre Aker 6te september 1900.

Børresen, Bernhard Johan

fødtes i Fjære prestegjeld den 30te mai 1864 af forældrene købmand Jørgen Børresen og Thora Marie, født Mathisen.

Naturen havde udrustet ham med et lyst humør og betydelige legemskræfter. Antagelig i 1884 paadrog han sig paa en udflugt i Kristiania en forkjølelse, som han ikke tog noget hensyn til; det blev hans ulykke, at han ikke kunde tænke sig at være syg. Venner af ham fik ham endelig tvunget til doktoren, der erklærede hans sygdom for langt fremskreden lungetuberkulose. Han maatte straks afbryde sit juridiske studium, som han havde særligt anlæg for. Opholdt sig i de nærmest følgende aar om vinteren i Mentone og Meran og om sommeren paa Modum eller Tonsaasen. Efter en del aars forløb lykkedes det ham at stanse sygdommen saa pas, at lægerne tillod ham at flytte hjem til Grimstad. Her begyndte han da købmands- og skibsreder-virksomhed.

90-aarenes store konjunkturfald paa fragtmarkedet og i skibsværdier rammede saavel faderen som ham; skjønt han fik ordnet sig og tog fat paany, var dog disse stød for sterke for den ærekjære mand. En blodstyrtning stødte til, og han døde af sin gamle sygdom i Grimstad 1897.

Han var afholdt af alle, som traf ham. En god kamerat og et ærligt sind, hvis største glæde det var at glæde andre.

Carlsen, Arne,

født i Kristiania 23de mai 1865 af forældre kjøbmand, senere verftssekretær paa Horten, Carl Arnoldus Carlsen og Julie, født Høst. Flyttede i 1869 med mine forældre til Fredrikshald og gennemgik „Latinskolen“ i nævnte by 1871—1882. Aflagde sidstnævnte aar examen artium, 1883 andeneksamen og høsten 1885 juridisk embedseksamen, alle med laud. Var derefter sagsførerfuldmægtig i Elverum hos daværende o.r.sagf. senere statsadvokat Haakon Berg, der havde en udstrakt civil procedure i Østerdalen og Solør og tillige var referent i straffesager. Jeg fik saaledes et godt indblik i saavel den civile som den daværende kriminelle retspleie. Høsten 1886 blev jeg ansat som ekstraskriver i arbejdsdepartementets veikontor. Ved siden heraf besørgede jeg i de par følgende aar en del af min tidligere principals civile procedure, ligesom jeg gav juridiske manuduktioner. I 1888 blev jeg af departementet konstitueret som bureauchef i et foreløbig oprettet kontor for vasdrags- og havnevæsen, bygnings- og brandvæsen. I 1890 blev jeg udnævnt til bureauchef. Vinteren 1895—1896 (september—april) var jeg konstitueret ekspeditionschef i arbejdsdepartementet, medens daværende ekspeditionschef Grønvold med permission opholdt sig i udlandet. I 1906 blev jeg udnævnt til ekspeditionschef.

Jeg har været medlem af flere komitéer. Saaledes var jeg i 1896—1897 medlem af og formand i den af Kristiania

formandskab nedsatte komité, som udarbejdede udkast til bygningsloven for Kristiania af 1899. Ligeledes var jeg formand i en af Akers formandskab nedsat komité, som udarbejdede forslag til ordning af bygnings- og brandvæsenet i Aker. Endvidere har jeg været medlem af en departemental komité, som afgav forslag til ny lov om brandvæsenet, samt af en af handelsdepartementet i henhold til beslutning af stortinget nedsat undersøgelseskomité angaaende rigsforsikringsanstaltens arbejdsordning.

Udenfor de nordiske lande har jeg foretaget reiser i England (i 1883) og i Tyskland. I sidstnævnte land mødte jeg som delegeret for Norge ved en brandkongres i Berlin i anledning af Berlins brandkorps's 50-aarige bestaaen 1901. Til tak for visiten fik jeg den preussiske røde kors's medalje 3dje klasse. Samme aar 21de januar blev jeg udnævnt til ridder af St. Olafs orden 1ste klasse.

Jeg har fra tid til anden skrevet diverse artikler i dagspressen angaaende emner, vedrørende spørsmål, der har henligget under min behandling i arbejdsdepartementet, saaledes om nødvendigheden af en mere betryggende ordning af bygnings- og brandvæsenet i byerne, bl. a. overgang fra træbebyggelse til murbebyggelse. Endvidere har jeg udgivet forklaringer til Kristiania bygningslov af 1899, til den almindelige bygningslov af 1896 og til vasdragsloven af 1887. Jeg har adskillige gange været opnævnt som skjønsmænd i vasdragssager og lignende.

Jeg blev 1ste mai 1890 gift med Dagny Tønsberg, født i Kristiania 5te oktober 1863, datter af bogtrykker Henning Tønsberg (død i Jotunheimen i 1881) og Hanna, født Heyerdahl.

Børn: Ruth, født i Kristiania 21de juni 1891, Arne, født i Bærum 13de januar 1894, Dagfin, født i Kristiania 14de juli 1898, og Thorstein, født i Kristiania 19de juli 1901.

Christie, Bernt Andreas

er født 29de august 1861 i Ullensvang, Hardanger. Forældre: distriktslæge Wilhelm Frimann Koren Christie og Johanne, født Bessesen.

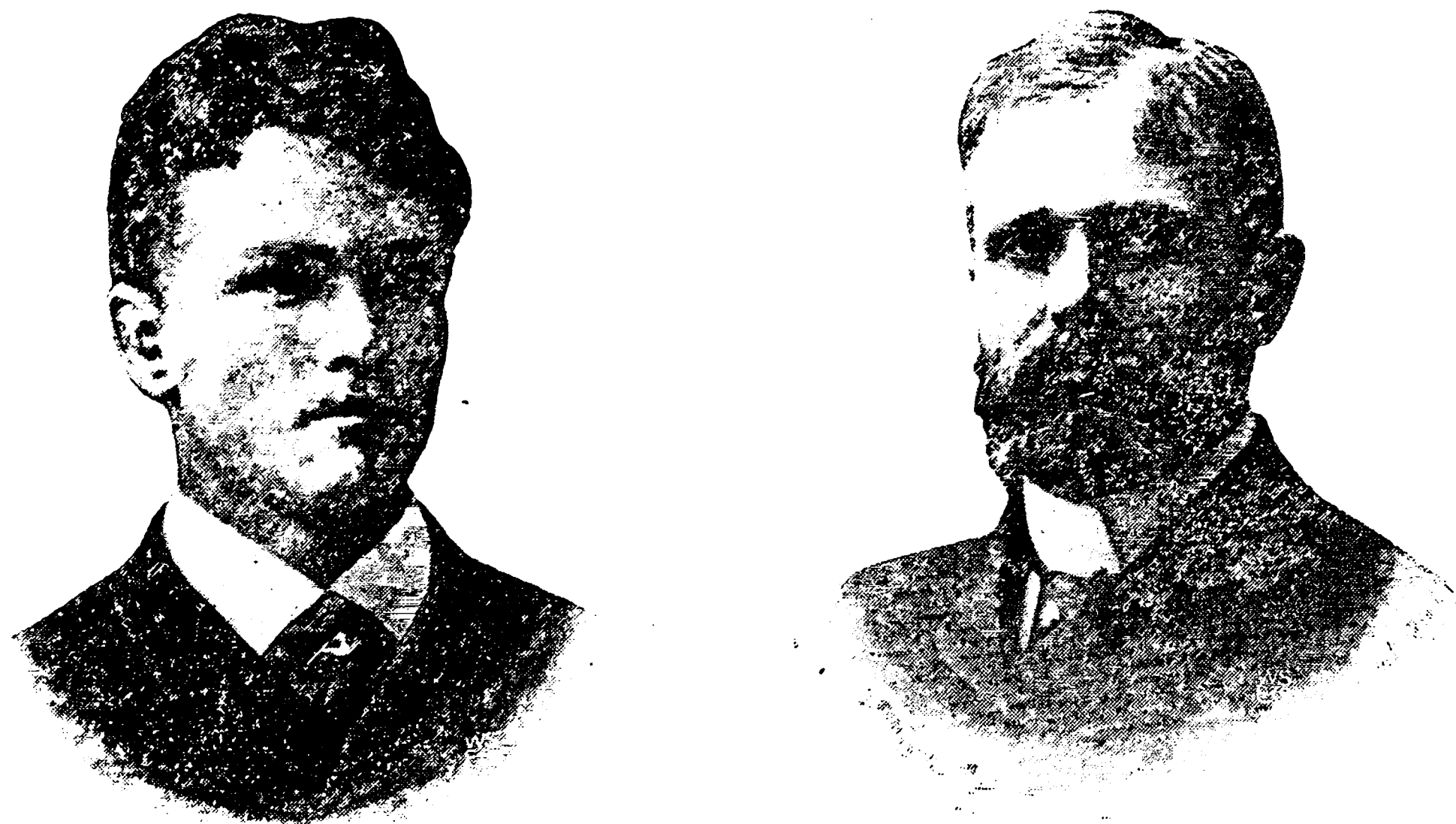
Havde privat undervisning til mit 14 aar, tog middelskoleeksamen ved Tønsberg middelskole og gik derefter i Kristiania katedralskoles realgymnasium. Artium 1882. Gik ind paa krigsskolen og fik officerseksamen høsten 1886. Udnævnt til sekondløjtnant i infanteriet fra 12te august 1886, premierløjtnant 1ste januar 1889 og kaptein i samme vaaben 12te april 1897. Er for tiden chef for 3die kompani af Valders landvernsbataljon.

Fra sommeren 1893 til min udnævnelse til kaptein tjenstgjorde jeg som løjtnant i trænkorpset.

Fra 1ste mars 1899 har jeg været ansat i revisionsdepartementet.

I februar 1888 reiste jeg til Amerika (U. S. A.), hvor jeg tilbragte to aar med arbeide som ingeniør. Med undtagelse af de her nævnte to aar har jeg siden artium været bosat i Kristiania.

Er ugift.

Christie, Nils Cornelius

er født i Vestre Aker (Hægdehaugen) 12te januar 1865 af forældre professor i fysik Hartvig Caspar Christie og hustru Margarethe Sophie, f. Bonnevie.

Jeg gik paa Aars og Voss's skole fra 1870—1882 og tog examen artium 1882, examen philos. 1883, teol. eksamen vaaren 1888, practicum 1900, eksamen i lappisk 1891, samt i kvænsk ved Tromsø seminarium 1891.

I studietiden optoges meget af min tid med undervisning, dels privat, dels som vikar ved skoler. Efter aflagt teologisk eksamen var jeg et aar huslærer hos fru Bruun, Kjørbo pr. Sandviken, og var derefter fra 1889—1891 lærer ved Christies middelskole i Kristiania; 15de juli 1891 udnævntes jeg til stiftskapellan i Tromsø stift. Det var denne stilling, som forpligtede mig til at lære kvænsk. Lappisk havde jeg lagt mig efter i Kristiania, nærmest af kuriositetshensyn; men det var dog dette studium, som bragte mig til at søge prestestilling nordpaa, hvad jeg heller ikke senere har angret. Som stiftskapellan reiste jeg i 5½ aar om paa alle kanter af det vidtløftige stift og lærte forholdene at kjende blandt lapper paa fjeldet og ved sjøen, blandt fiskere i Finmarken og i Lofoten, og blandt Nordlands befolkning hjemme i sine bygder. Jeg trivedes godt deroppe. 15de januar 1897 ansattes jeg som sjømandsprest i Rotterdam—Amsterdam, hvor jeg virkede i 8

aar. Det var en i mange maader god tid; men stillingen var anstrengende, særlig fordi havnen var vidtløftig og vanskelig at færdes i. Efter en del aars ophold i udlandet længes man ogsaa hjemover igjen. Jeg har derfor al grund til at glæde mig over, at jeg fik ansættelse hjemme, førend udlændigheden begyndte at føles trykkende. 1ste oktober 1904 udnævntes jeg til sogneprest i Vaagan i Lofoten, hvilket embede jeg tiltraadte i februar 1905.

Omtrent i hele min studentertid var jeg medlem af studentersamfundet og sangforeningen. Jeg var forøvrigt ikke af de meget virksomme samfundsmedlemmer. Ikke desto mindre valgtes jeg engang til medlem af bestyrelsen. Jeg havde ikke været tilstede, da jeg valgtes, og frasagde mig hvervet i næste møde. Det eneste tillidshverv, jeg ellers har haft i studentersamfundet, var som medlem af tolvmandsretten over Hans Jæger. Som sanger deltog jeg i sangerfesten i Trondhjem 1883 og ellers i de fester og udflugter, som sangforeningen havde i min tid.

Foruden mit 8-aarige ophold i Holland har jeg deltaget i sjømandsmissionskonferens i Stockholm, samt for at bese mig gjort kortere ture i Tyskland, Frankrige, Belgien, Skotland og Danmark.

Jeg blev gift paa Rødø 21de juli 1897. Min hustru er Anne Sophie (Anka) Dahl, født i Karasjok 15de mars 1874, datter af sogneprest Simon Nikolai Marenus Dahl (Karasjok, Rødø-Bodin) og hustru Fredrikke Johanne Olava, født Bruun.

Børn: Helga, født i Rotterdam 17de december 1898, Martha, født i Rotterdam 2den oktober 1900, Johan Koren, født i Rotterdam 7de november 1901, og Margarethe Sofie Fredrikke, født i Vaagan 1ste oktober 1905.

Jeg har været af de lykkelige mennesker, som har haft let for at trives, hvor jeg var, og jeg har været fornøiet med min stilling. At være prest er herligt, naar man kan fylde stillingen. Men deri mangler desværre meget.

I ledige stunder er jeg glad i at drive et eller andet haandverk, selv om jeg kun præsterer fuskerarbeide.

Christophersen, Nils Johannes

er født i Kristiania 25de mai 1863 af forældre sogneprest Carl Bernhard Christophersen, tidligere prest ved Kristiania bys kommunale sygehuse, senere sogneprest til Aadalen og død som sogneprest til Rakkestad, og hustru Ditlowna, født Hald.

Mange aar er hengaaet, siden jeg første gang med min vel-skurede maddaase gjorde min indtrædelse i fru Lindboes børnehavn for der at begynde den lange og saa ofte møisomme gang paa videnskabens dunkle stier; dog erindrer jeg dette og den gamle dame saa godt. Gik senere paa Gjertsens skole til 1874, hvorefter jeg i 4 aar — sammen med min yngre broder pastor O. Christophersen i Hønefos og 2 sønner af superintendent i Indien Gjertsen, hvilke begge opfostredes hos mine forældre i Aadalen — blev undervist af huslærer i hjemmet. Barneaarene i det vakre skovrige Aadalen og sommerbesøgene paa Ringebo prestegaard hos mine bedsteforældre — provst Halds — staar uforglemmelige i min erindring.

I 1882 tog jeg artium efter 4 aars skolegang paa Gjertsens skole. Som student var jeg flere aar medlem af samfundet — aldrig aktiv deltagende —, flere aar medlem af studenternes sangforening, gymnastik- og fegteforening samt musikforeningens kor. Tog medicinsk eksamen vaaren 1890 (haud). Var et par maaneder som student assistent hos afdøde dr. G. Dietrichson

paa Ringerige og som kandidat et par maaneder vikar for dr. E. Støren i Meldalen. Blev derefter ansat høsten 1890 som kommunelæge i Seljord i Telemarken og boede der til 1897. I disse aar var jeg et par gange konst. distriktslæge. Siden 1897 har jeg boet i Rakkestad i Smaalenene og indehar her for tiden stilling som kommunelæge, jernbanelæge, ordfører i sundhedskommissionen, formand i stedl. fabriktilsyn og næstformand i værgeraadet.

I studieøiemed har jeg opholdt mig 2 gange i Kjøbenhavn; 2 aar har jeg deltaget i de for embeds- og andre læger afholdte kurser om høsten i Kristiania.

Af udenlandsreiser har jeg foretaget 2, begge gange gjennem Tyskland, Schweiz, Østerrige, udelukkende af privat karakter for at se og høre mest muligt — ogsaa i medicinsk retning —, idet jeg i forskjellige byer som Hamburg, München, Wien og Berlin har besøgt hospitaler og klinikker.

Nogen ærgjerrighed i „det kommunale“ har jeg ikke havt, og er heller ikke bleven benyttet. En del foredrag, væsentlig af hygienisk indhold, har jeg i aarenes løb holdt i ungdoms- og arbeiderforeninger her i bygden.

Paa de mange reiser ved dag og nat og med de forskjel- ligartede befordringsmidler for en landpraktikus er der jo hændt ogsaa mig enkelte gange ting, der kunde havt skjæbnesvanger følge for mit liv; men, gudskelov, altid er jeg kommen heldig fra det, og nogen interesse for andre har det neppe.

Den 22de januar 1891 blev jeg gift med Ingeborg Eleonore Christine Lie, født 14de september 1867 af forældre overrets- sagfører Thv. Lie, Jevnaker, og hustru Julie, født Rønnerud. En søn, Leif, født 12te april 1895.

Min praksis — i de sidste 8 aar sammen med min assi- stent — mine bøger og mit gode hjem har udfyldt min tid.

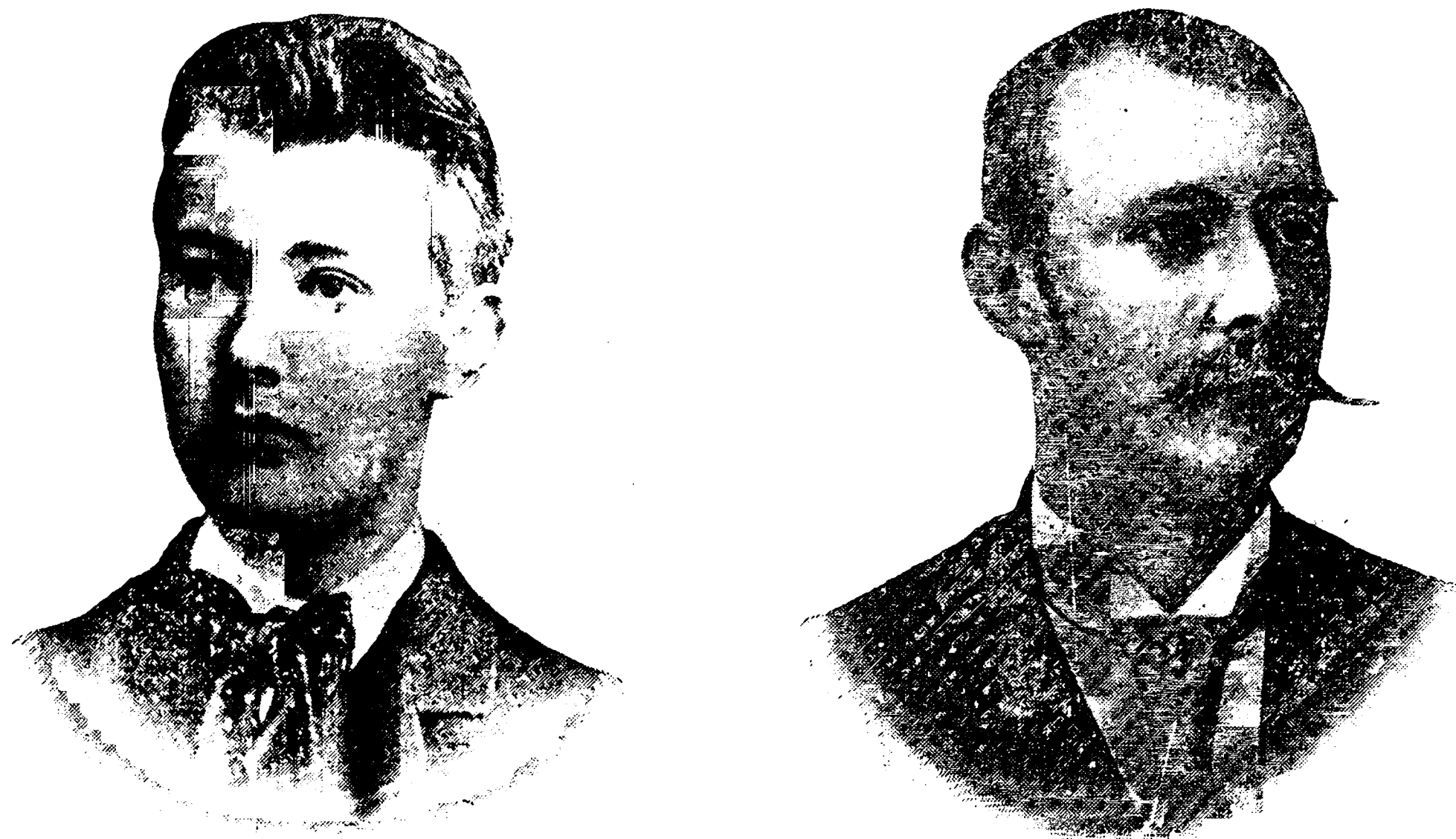
Coch, Christen

er født i Brevig, 29de August 1861 af forældre skibsreder Nicolay Vilhelm Coch og hustru Christine Cathrine, født Larsen.

I grunden har jeg lidet at kunne meddele af offentlig interesse.

Jeg tog embedseksamen i 1887, havde derefter ca. 1¹/₂ aar ansættelse ved et advokatkontor i Kristiania samt nogen tid ved Brevigs byfogedkontor.

Siden 1891 har jeg praktiseret som overretssagfører i Brevig, siden 1889 har jeg været Hypothekbankens kommissionær her i distriktet.

Cock-Jensen, Halfdan

er født i Larvik 10de december 1865. Mine forældre var skibsfører Hans Cock-Jensen og Hermine Johanne, født Pedersen. Jeg gennemgik Larviks middelskole og tog middelskoleeksamen 1880, hvorefter jeg begyndte som discipel ved Skiens apotek. I denne stilling trivedes jeg dog ikke, men begyndte over nytår 1881 i Larvik at læse privat til artium. Mine lærere var daværende adjunkt Arctander og adjunkt Aagaard. I 1883 absolveredes andeneksamen, hvorpaa jeg paabegyndte det filologiske studium (latin-græsk og norsk-tysk). Men dette studium tog aldrig større fart, da jeg var optaget af stræv for udkommet. Som lærer hindredes jeg af min daarlige artium (jeg var jo kun 16½ aar gammel, da jeg tog denne) og reiste derfor i 1888 i dybest mulige inkognito til Fredrikstad, hvor jeg som privatist atter underkastede mig artium, altsaa 5 aar efter at jeg havde taget andeneksamen! Det følgende aar indskrev jeg mig som elev ved Kristianssands seminar og tog eksamen efter 1 aars ophold der. Allerede i 1883 begyndte jeg at vikariere som lærer ved forskellige høiere skoler (Larviks og Ringerikes middelskoler, senere i nogle aar ved Aars og Voss's skole). Nogle maaneder efterat jeg havde taget seminareksamen, blev jeg ansat som lærer ved Bergens folkeskole (1890—1892), dernæst som lærer af høiere lønningsgruppe ved Kristianssunds folkeskole (1892—1895). Høsten 1895 ansattes jeg som bestyrer af

den nyoprettede faste amtsskole i Elverum og indehavde denne post til høsten 1903, da jeg overtog stillingen som inspektør ved Hadsels folkeskole.

I min studentertid var jeg 1 aar viceformand i filologisk forening og besørgede som sekretær og kasserer indsamling af bidrag til en buste af professor Weisse. I Elverum startede jeg sammen med politimester Andreassen Elverums arbeiderakademi, som hvis formand jeg stod i 2 aar.

Med stipendium foretog jeg i 1898 en reise til Danmark for at studere ungdomsskolerne der, og 3 aar senere erholdt jeg atter et stipendium for at besøge Danmark og sætte mig ind i det standpunkt, hvorpaa binæringerne stod dernede.

Allerede i 1883 begyndte jeg at skrive i „Vikingen“ og blev snart fast medarbeider der, idet jeg i de følgende 1½ aar besørgede det meste af prosateksten i dette vittighedsblad. I samme tidsrum stod jeg ogsaa dels som redaktør, dels som medarbeider i „Laurvigs Blad“. I dagspressen som i tidsskrifter har jeg jevnlig leveret bidrag, dels korrespondancer, dels opsæt om vore binæring, dels naturhistoriske skisser. Endel af disse sidste er ogsaa trykte i danske tidsskrifter.

I 1889 udgav jeg en beskrivelse af Larvik og omegn (Joh. Preutz's forlag), i 1894 en samling naturhistoriske skisser „Fra dyrenes verden“ (Olaf Norlis forlag), og nogle aar senere paa samme forlag en del nye skisser: „Fuglekvidder og fiskeleg“. I saagodtsom alle landets arbeiderakademier, ialfald paa Østlandet, har jeg flere gange holdt naturhistoriske foredrag.

Mine sterke interesser for binæringerne (fjærfæavl, biavl og havestel) har medført, at jeg stadig efter evne har søgt at virke for disses fremgang. Jeg har saaledes jevnlig været prisdommer ved de større udstillinger og har nærsagt over hele landet holdt foredrag om disse binæring, fornemmelig fjærfæavl, saaledes i mange landmandsforeninger, ved landmandsstævner og ved foredragsmøder, afholdt af „Det kgl. selskab for Norges vel“. Ligesaa har jeg saavel paa østlandet som vesterpaa reist omkring i de enkelte bygder for som „vandre-lærer“ at give veiledning i hønsestel. Endelig har jeg ved hjælp af bevilgning dels fra „Det kgl. selskab for Norges vel“, dels fra „Foreningen for fjærfæavlens fremme i Norge“ og

„Norsk biavlforening“ afholdt en række af kurser i fjærfæstel og biavl ved landbrugsskoler, baade østerpaa, sydpaa og nordenfjelds samt ogsaa ved Norges landbrugshøiskole.

For nærværende dyrker jeg binæringerne her nordpaa og driver et meget interesseret gaardsbrug. Min livserfaring er forsaavidt (skjønt jeg er af en gammel sjømandsfamilie): „Vend tilbage til jorden“.

Jeg er ikke gift.

Som det vil sees af ovenstaaende, har mine interesser snarere været for mange og spredte end for faa. Og dog har jeg endnu et par meget sterke interesser paa min samvittighed: blomster, sang og musik, samt poesi.

Daae, Ludvig

er født den 28de december 1864 i Bø prestegjeld i Vester-
aalen af daværende sogneprest Christopher Frimann Daae og
hustru Dorthea v. d. Lippe, født Frost.

Han gennemgik Qvams (Maribogadens) latin- og realskole
i Kristiania.

Efter absolveret teologisk embedseksamen i 1887 har han
været lærer ved forskjellige skoler i landet (ogsaa abnorm-
skoler). Han er for tiden lærer i Ringebu i Gudbrandsdalen.

Dahl, Ludvig.

Mit levnetsløb er ikke rigt paa oplevelser.

Jeg er født den 3dje november 1864 i Kristiania, hvor min fader, senere medicinaldirektør Ludvig Vilhelm Dahl, dengang var fængselslæge. Min moders navn var Anne Kathrine Lyders, født Bonnevie.

Min skolegang, som begyndte ret lovende paa Aars og Voss's skole, blev foreløbig afbrudt i 2den forberedelsesklasse, da min fader i 1871 tiltraadte sit embede som direktør for Rotvolds sindssygeasyl i nærheden af Trondhjem. Jeg fik da i henvend 2 aar undervisning i hjemmet af min ældste søster under kontrol af min strenge fader, men sattes saa ind paa Trondhjems katedralskole, hvor jeg i lidt over 2 aar gennemgik en tornefuld tilværelse, ikke formedelst mine lærere, hvem jeg uden undtagelse mindes med sympati, og heller ikke formedelst mine trønderske skolekamerater, som næsten alle var kjække gutter, men paa grund af to omstændigheder. Først og fremst min uforbederlige ligegladhed i opfyldelsen af alle skolepligter, som paadrog mig en haard nemesis baade i skolen og i hjemmet, og for det andet den utaalelige lange skolevei — en fuld halv mil — som jeg maatte vandre hjemover hver middag ofte i vind og slud og søle og jevnlig med et forestaaende skrifte for øie, naar jeg kom hjem med min karakter-

bog, som indeholdt de sørgelige vidnesbyrd om dagens resultater, og som jeg hver dag maatte præsentere for fader ved hjemkomsten, før jeg havde faaet min meget efterlængtede middagsmad. En maaned overraskede jeg dog skolen, hjemmet og mig selv ved at blive nummer 1 i klassen. Fader havde da fundet paa at love mig en ort, om jeg kunde opnaa en af de tre øverste pladse i klassen. Kort efter denne lysende begivenhed i min barndom blev fader forflyttet til Kristiania som medicinaldirektør, og jeg kom paa katedralskolen i Kristiania. Den lange skolevei var jeg da befriet for. Men som skoleelev havde jeg desværre ikke forbedret mig. Min skolegang, ialfald hele middelskolen igjennem, indeholder et langt synderegister, som formørkede min barndom og mit ellers livsglade sind. Jeg fik tidlig lære, at livet giver ubønhørlig gjældelse for alle pligtforsømmelser. Streng tugt fik jeg baade i hjemmet og i skolen. Jeg tog den med resignation og uden tanke om opposition. Kuet blev jeg dog ikke, og nogen lærdom tilegnede jeg mig paa skolen, hvor jeg var interesseret og opmærksom, saa langt som mine skjulte anstrengelser for at indhente den forsømte hjemmeforberedelse tillod det.

Med examen artium, som jeg bestod med uformodet held, oprandt en hel ny tilværelse for mig. Jeg følte mig lykkelig, jeg havde nær sagt lyksalig, ved den bratte overgang fra skoletvang til frihed. Min eneste sorg i russeaaret var, at jeg stadig vokste ud af mine klæder, dobbelt generende, fordi jeg netop nu med vaagnende æstetisk-erotisk tilbøielighed fik sans for at optræde som en damernes ridder. Livsglad var jeg, det er vist. Mange venner havde jeg og mindst ligesaa mange venner. Skulde jeg tillægge mig nogen fortrinlig egenskab — hvad jeg naturligvis ikke skulde — da tror jeg, det maatte være den at have haft evne og lyst til at finde og fæste mig ved de elskværdige egenskaber hos mine omgivelser, mandlige saavel som kvindelige. Forresten har vel ogsaa denne egenskab sin revers, hvorfor jeg frafalder krav paa, at den udelt godskrives min kreditside.

Musik begyndte jeg nu at dyrke ivrig, men paa en ukultiveret maade. At lære mig til at spille efter noter havde jeg ikke energi til. Men jeg komponerte musikstykker og udsatte

sange efter gehør. Og det er jeg vedblevet med. Først nu i de sidste aar har jeg drevet det til at kunne skrive noget ned.

I studentersamfundet blev jeg straks livsvarigt medlem.

Min andeneksamen tog jeg vaaren 1883. Saa skulde jeg da begynde at studere jus; men studering blev det saare lidet af desværre gennem hele studietiden. Jeg var dog i 3 aar paa advokatkontor (Grønn og Heyerdahls), og dette gav mig ialfald en vis tæft af det juridiske. Min embedseksamen fik jeg i december 1887, og jeg var straks paa det rene med, at jeg vilde være dommer. Det er jeg da ogsaa bleven. Jeg har praktisk talt været i dommervirksomhed, helt siden jeg blev kandidat. Først edsvoren fuldmægtig i 3 aar (3 maaneder i Larvik, resten paa Ringerike). Derpaa i 5 fjerdingaar konstitueret byfoged i Tromsø. Saa i 2 aar i justitsdepartementet, men havde ved siden deraf maanedskonditioner i Kristiania byret som ekstraordinær assessor. Fra sommeren 1894 til udgangen af 1899 fungerede jeg vedvarende som saadan, og fra 1ste januar 1900 har jeg været assessor i Bergens byret. Dommergjerningen og dyrkelse af musik i mine fristunder har længe udgjort mit livs væsentlige indhold.

Udenlands har jeg saagodtsom ikke været. 2 kortere besøg i Jylland og Kjøbenhavn er alt, hvad jeg hidtil har præsteret i den retning.

Jeg er medlem af direktionen for det bergenske musikselskab „Harmonien“ og viceformand i direktionen for Bergens kunstforening.

Den 20de mai 1893 blev jeg i Haugs kirke paa Ringerike viet til Dagny Rynning, født paa Røros den 12te oktober 1867, datter af min tidligere principal sorenskriver Carl Ingvard Theodor Rynning og hustru Mally Victoria, født Johnsen.

Mine børn er: Ludvig Vilhelm, født i Kristiania 6te mars 1894, tvillingerne Fridthjof Rynning og Ingeborg, født i Kristiania 9de januar 1895, og Ragnar Lyders Bonnevie, født i Bergen 16de juli 1901.

Dahl, Thor

er født i Oslo den 24de januar 1865 af forældre klokker Gunder Dahl og Henriette Augusta Frederikke, født Neelsen.

Han gik paa Kristiania katedralskole fra 1875—1882. Artium 1882, ex. philos. 1883. Har senere været bosat i Kristiania, hvor han har drevet lærervirksomhed.

Har ikke deltaget i studentersamfundslivet.

Har boet de sidste 2½ aar i Tyskland (Hamburg) paa besøg hos en søster. Er ugift.

Dal, Adolf Larsen

er født den 8de december 1863 i Kristiania; tog middelskoleeksamen 1879; gik i realgymnasiet paa Kristiania katedralskole; artium i 1882, karakter Meget godt. Examen philosophicum 1883, Laud p. c. Matematisk-naturvidenskabelig eksamen 1888, 2det semester, Laud. Faggrupper II og III σ : fysik og kemi, naturhistoriske fag og geografi. Lærer ved Oslo latin- og realskole fra sommeren 1889 til 1897. Torvmester i Finmarken fra 1897 til 1903. Adjunkt i Arendal til nu. Han har aldrig havt offentlige eller kommunale hverv. Han har skrevet i forskjellige tidsskrifter og aviser om forskjellige ting, en tid bl. a. om torvdrift. Han har foretaget reiser med stipendium af universitetet og stortinget for at undersøge torvmyrer i det sydlige Norge.

Han blev i 1894 gift med Signe Greve; to børn.

Damsgård, Eivind

er født 22de juli 1863 i Lillesand af forældre købmand og skibsreder Johannes Damsgård og Caroline Mathilde, født Hansen.

Mine første skridt paa videnskabens bane lededes af byens boghandler, som holdt skole for smaagutter og saaledes havde den skønne livsopgave at sørge baade for stadens smaa poders og for deres ærværdige ophavs aandelige ernæring. Vi hilse selvfølgelig enhver kundes ankomst som en glædelig begivenhed, der skaffede os et ekstra frikvarter; men til held for undervisningen var borgernes litterære interesser ikke særlig store. Fra denne tid skriver sig for øvrigt mine behageligste skoleminder. Ved siden af skolestuen var nemlig køkkenet, hvor lærerens søster regjerede, og hvorhen vi blev forvist, naar vort synderegister blev for stort. Inger havde imidlertid et medfølelse hjerte og søgte at trøste os paa sin vis. Hendes pandekager staar endnu for min erindring som den sødeste frugt, jeg har plukket af kundskabens træ.

Men hvorlænge var Adam i paradiset? Efter at have fordøjet abc'en og enkelte andre af videnskabens begyndelsesgrunde gennemgik jeg et par privatskoler, hvor undervisningsmetoderne var mindre efter min smag. Paa den nyoprettede kommunale middelskole i Lillesand gik jeg derpaa 1 aar, paa den Dahlske skole i Grimstad ligeledes 1 aar og kom saa ind

paa Kristianssands katedralskole, hvor jeg gennemgik 1ste klasse i realgymnasiet. Jeg omvendte mig imidlertid til den romerske lære og læste 1 aars tid privat med skolebestyrer Christensen i Lillesand, hvorpaa jeg efter nytaar 1881 kom ind paa „fabrikken“, Maribogadens skole i Kristiania, der dimitterede mig til artium.

Andre eksamener har jeg ikke taget ved universitetet, idet jeg straks gik over i praktisk virksomhed. Efter en kort tid at have været ved „Det Søndenfjeldske norske dampskibsselskabs“ kontor kom jeg i 1883 ind i Kreditbanken, hvor jeg var korrespondent indtil 1898. Jeg blev da kontorchef ved Kristiania telefonselskab og er forbleven i denne stilling efter anlæggets overgang til staten.

Jeg har i de første studenteraar været medlem af studentersamfundet, hvor jeg var revisor et aar, samt af salig „Forbundet“.

Som ivrig turist har jeg foretrukket at anvende mine ferier til at gennemstreife mit eget land paa kryds og tvers fremfor at besøge fremmede lande.

I den hellige egtestand har jeg ikke vovet mig ind.

Dedichen, Henrik Arnold Thaulow

er født $23/3$ 1863 paa Modum af forældre verkslæge og overlæge ved Modums bad Hans Gabriel Sundt Dedichen (født i Bergen $20/4$ 1836, død $11/12$ 1899 i Kristiania) og hustru Caroline Henriette Fredrikke Thaulow (født $11/4$ 1836 i Sandefjord).

Jeg er af meget blandet herkomst; gennem min fars slegt (Dedichen, Harmens, Helmers, Suhling, Reimers) nedstammer jeg fra tyske og hollandske hanseatere, gennem morfars slegt (Thaulow, Looft, Christie) fra Danmark, Schleswig og Skotland, og gennem min mormors (Vibe) stammemoder, fru Inger til Østraat, kan jeg føre mit stamtræ op til de gamle norske konger og andre stormænd i den tidligste middelalder (Rurik af Rusland, Hugo Capet, Balduin af Flandern, Vilhelm Erobreren, Svend Tveskæg, Olof Skotkonning osv.). Navnlig med Harald Haar-fagre og Karl den store skal slegtsligheden være paafaldende.

Efter nogen tids privatundervisning kom jeg august 1874 ind paa Gjertsens skole, hvor jeg gik, til jeg blev student. Hverken skolen eller skoletiden gjemmer gode minder for mig, og vistnok faa har derfor følt det saa befriende at blive student, som jeg gjorde det. Jeg deltog med liv og lyst i samfundet, ogsaa ved teatret, hvor jeg drev det til at yde den sletteste komedie, som i menneskealdre var seet paa studentersamfundets

scene. Fra den tid skriver sig min forstaaelse af og medfølelse med uheldige og mislykkede skuespillere, og min ubegrænsede beundring for dem, som har faaet gudegnisten. Senere optog Medicinerforeningen min tid. Jeg har der været punchemester, redaktør, formand og stormester, har som saadan indstiftet St. Andreasordenen, hvis devise skriver sig fra mig, er æresdoktor af Hessen-Humburg, er St., K., og R. af Æskulap, Merkur, Venus og har to grader af den Gyldne Aare, samt St. af Den store Dromedar. Under merket Henrik Harpestreng begyndte jeg i studentertiden at begaa viser til oktoberfesterne og har fortsat dermed haardnakket ved lægemøder, bryllupper og andre anledninger, hvor en selvbestaltet *poeta laureatus* uden løn eller laurbær kunde komme til. Jeg var medlem af den Frisindede Studenterforening, hvor jeg optraadte som taler og blev energisk nedhysset. December 1889 blev jeg medicinsk kandidat med Haud (17,24) hvilken karakter jeg aldrig har været misfornøiet med, da min far havde greiet sig udmerket godt akkurat med samme points. Januar 1890 nedsatte jeg mig i Ramnæs, giftede mig $\frac{1}{3}$ s. a. i Kristiania med Antonette Pauline Marie (Toinon) Nyblin, født $\frac{22}{6}$ 1861 i Kristiania, datter af fotograf D. G. Nyblin i Kristiania og hustru Amalie, født Pedersen. Vi har tre børn: Nicoline Aimée, født $\frac{2}{4}$ 1892, Wenche Toinon, født $\frac{24}{2}$ 1894, begge paa stiftelsen i Kristiania, og Hans Henrik Thaulow, født $\frac{9}{12}$ 1895 paa Rotvold.

Høsten 1890 flyttede jeg til Horten. Vinteren 1892 søgte jeg den efter Langberg ledige reservelægepost ved Gaustad, men fik i sidste øieblik en seirende konkurrent i dr. Sollied. Jeg søgte og fik derefter ansættelse som assistentlæge, opløste mit hjem for en tid og tilbragte resten af aaret dels paa Gaustad, dels i Kristiania, dels i udlandet, hvorhen det Rollske legat, som da uddeltes første gang, satte mig i stand til at reise. Vaaren 1893 blev jeg ansat som reservelæge ved Rotvold asyl, hvor jeg blev til høsten 1899, da jeg flyttede til Bærum for at tilse opførelsen af det nye privatasyl, hvortil jeg havde faaet kongelig autorisation. Dette blev senere besluttet flyttet til Østre Aker, og Vaaren 1900 købtes eendommen Søndre Trosterud, hvor „Dr. Dedichens privatasyl“ byggedes og aabnedes 20de september 1901. Her haaber jeg at bli resten af mit liv.

Min „videnskabelige“ forfattervirksomhed begyndte jeg allerede som student, idet jeg som kandidat paa stiftelsen skrev en artikkel om *Akut primær puerperal demens*, hvilken jeg endnu læser med udelt fornøielse. Den er saa deilig uforfærdet grøn, saa intet ondt anende, saa sikker i sin mangel paa erfaring, at den blev taget for god fisk selv af folk, som skulde skjønne bedre. Tilfældet blev beskrevet som en raritet, men det rare bestod nærmest deri, at jeg ikke havde forstaaet det. Af udmerkelse har jeg opnaaet flere. Jeg er saaledes medlem af videnskabselskabet i Trondhjem, hvilket man dengang ikke kunde blive uden at være en meget fremragende videnskabsmand eller bo i eller ved Trondhjem; jeg boede forresten dengang pudsigt nok tilfældigvis paa Rotvold. Efterat jeg i 1892 havde deltaget i den kriminal-antropologiske kongres i Bruxelles, fik jeg fra et udenlandsk fagtidsskrift anmodning om at indsende mit portræt og mine verker til tidsskriftet. Jeg sendte den før nævnte dementartikkel og et par andre smaa særtryk og fik efter nogen tids forløb til gjennemsyn en biografi, som jeg beklager, at jeg ikke skrev af, for saa skulde jeg sendt den og ikke her selv skrevet mit vita. Og et godt navn stod der under den ogsaa. Redaktøren var til og med saa forekommende at spørge, om jeg ikke vilde have nogle separataftryk af den, hvilket skulde koste en bagatel pr. 100. Det hele viste sig at være spekulation i folks forfængelighed. Hvis man ikke betalte klækkelig for separataftrykken, kom biografien ikke ind. Og da jeg saa erklærede slet ingen separater at ville have, saa kom artikelen slet ikke ind, og verden har saaledes ikke faaet vide, hvilken stor mand jeg er. Det var forresten synd; for jeg tror i hvert fald, mine børn vilde glædet sig ved at høre den oversat og troet paa den i det mindste saalænge, til de selv kunde danne sig en mening.

Jeg har flere gange foretaget reiser til udlandet for at besøge sindssygeasyler og studere psykiatri, saaledes 1892 (Bruxelles, Mons, Paris), 1893 (Kjøbenhavn, Berlin, Heidelberg, Frankfurt), 1896 (Upsala, Stockholm, Vadstena, Kristinehamn, Gøteborg), 1899 (Berlin, Alt Scherbitz, Halle, Prag, Wien, Salzburg, München, Heidelberg, Giessen, Coblenz, Bonn, Hannover, Uchtspringe o. fl.), 1902 (Stockholm og Helsingfors). 1892 deltog jeg i den 3dje kriminal-antropologiske kongres, 1893 og

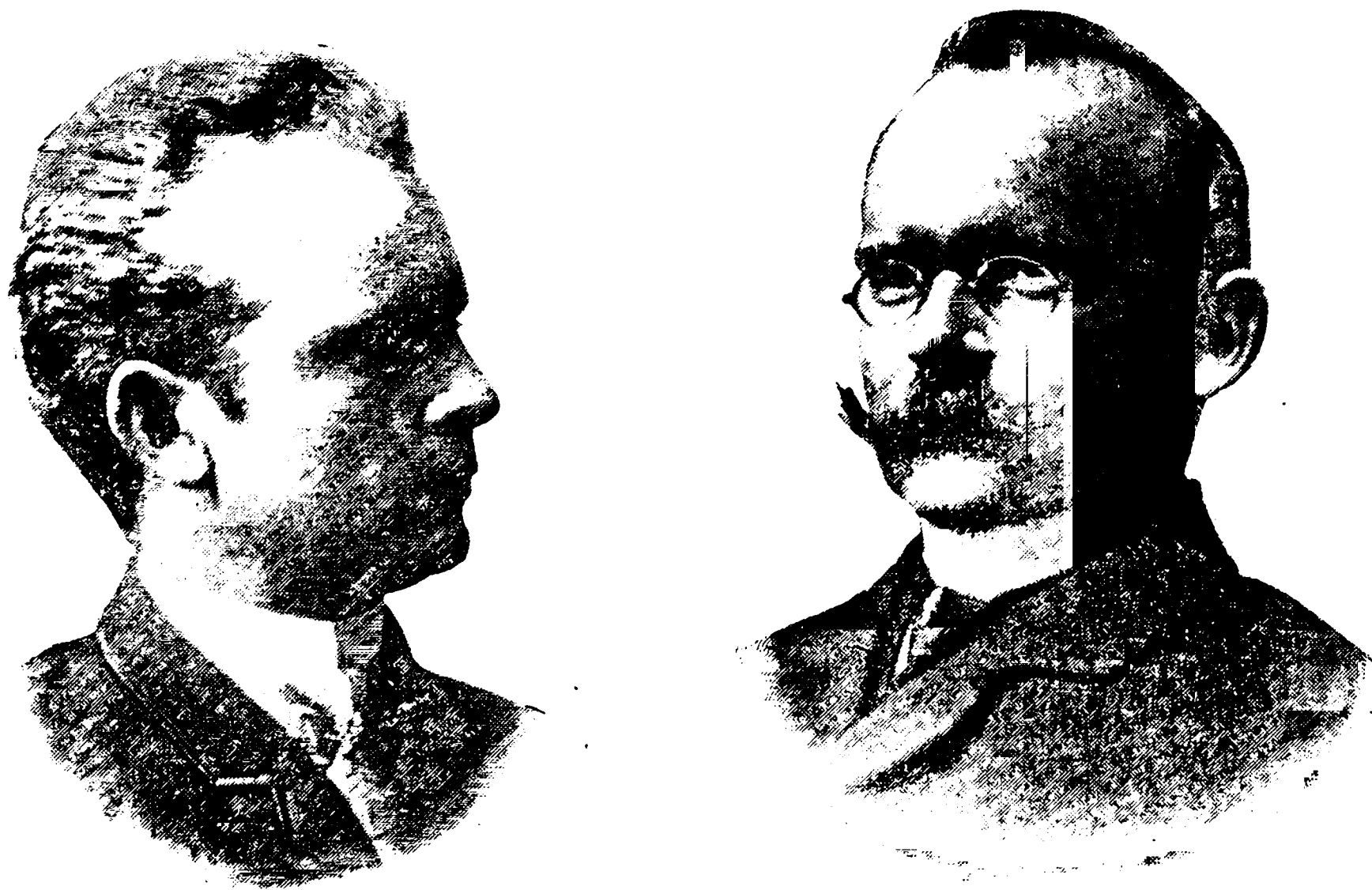
1899 i de tyske sindssygelægers Psychiater-tag i Karlsruhe og Heidelberg, 1896, 1898 og 1902 i 1ste og 2den og 4de nordiske kongres for indre medicin, 1893, 1897, 1899 og 1903 i 5te, 7de, 8de og 10de lægemøde, 1892 1ste, 2den norske kriminalistmøde, og ved flere af disse møder har jeg holdt foredrag.

Jeg har skrevet i en sørgelig mængde aviser (Morgenbladet, Aftenposten, Dagbladet, Verdens Gang, Intelligenssedlerne, Dagsposten, Trondhjems Adresseavis, Bergens Aftenblad o. fl.) og tidsskrifter (Norsk Mag. for Læger, Tidssk. f. d. n. Lægef., Nord. med. ark., Medicinsk revue, Ugeskrift for Læger, Allg. Zeitschr. f. Psychiatrie, The Journal of mental Pathology, Samtiden, Ny Jord, Det nye Aarhundrede o. fl.) og udgiver desuden selv fra 1901 af et Tidsskrift for nordisk retsmedicin og psykiatri. En sindssygelæges utaknemmelige gerning, som jeg fremdeles foretrækker for alle andre, lader en jo faa et dybere indblik i menneskesjælen, end det falder i de flestes lod. Min erfaring er, at de sindssyge bedre taaler at sees paa vrangen end mange saakaldte normale, og at ufornuften mangen gang er lige saa stor udenfor som i sindssygeanstalterne. Personlig har jeg ogsaa den tro, at de fleste af os taaler bedre modgang end medgang, i hvert fald saalænge vi har helsen og et arbeide, som optager os. Jeg har altid i modbør trøstet mig med at *Forsan et hæc meminisse juvabit!* eller oversat paa norsk: Mangen kan have det værre. Den dybere livserfaring, jeg har gjort, skal jeg ikke her forsøge at udtrykke epigrammatisk. Jeg vil muligens andensteds søge at klargjøre den nærmere.

I erkjendelsen af, at mesteren viser sig i sin evne til at begrænse sig, har jeg interesseret mig for alt mellem himmel og jord, undtagen jagt og fiskeri, kanarifugle, øresygdomme, politik, bikjer, hester og veddeløb. Min lidenskab er bøger, min yndlingsfornøielse at gaa i teatret og i malerisamlinger, samt at bryte stein og grave grøfter.

Jeg har foruden en mængde spredte afhandlinger skrevet følgende bøger: Sundt og sygt sjæleliv, Kristiania 1898. Paa begge sider af sindssygdommenes grænse, Kristiania 1898. Fra nationalteatret, Kristiania 1900. Ægteskabsstiftelsen, Kristiania 1901. Die Heil und Pflege — Anstalten für Psychisch kranke in den Scandinavischen Ländern, Berlin 1901.

Desuden er det min hensigt at skrive mindst ligesaa mange til, hvis jeg kan faa tid, og nogen vil trykke dem. Om begge dele har jeg mine tvil.

Didrichsen, Didrich Emil.

Jeg er født i Flekkefjord den 15de april 1863 af forældre Cathrine Didrichsen, født Thorsen, og Elias Didrichsen, der døde i Kristiania i 1888 som stortingsmand for Flekkefjord, hvilken by han havde repræsenteret i en lang aarrække; min mor døde i 1884.

Efter at have gaaet paa mit hjemsteds borgerskole tog jeg middelskoleeksamen i 1879 ved Egersunds middelskole og reiste fra Flekkefjord til Kristiania i slutningen af januar 1880, hvor jeg gik ind i katedralskolens 1ste realgymnasium. Fra den skole gik jeg imidlertid efter nogle maaneders forløb over til Maribogadens realgymnasium, hvorfra jeg tog artium i 1882 med haud.

Andeneksamen tog jeg i 1883 og juridisk embedseksamen høsten 1888, begge med haud.

Jeg var derefter en tid paa sagførerkontor i Kristiania og nedsatte mig saa den 22de august 1889 som sagfører i min fødeby, hvor jeg har boet den hele tid senere.

Ved siden af min virksomhed som overretssagfører har jeg deltaget i forskjellige forretningsforetagender, tildels som bestyrelsesmedlem.

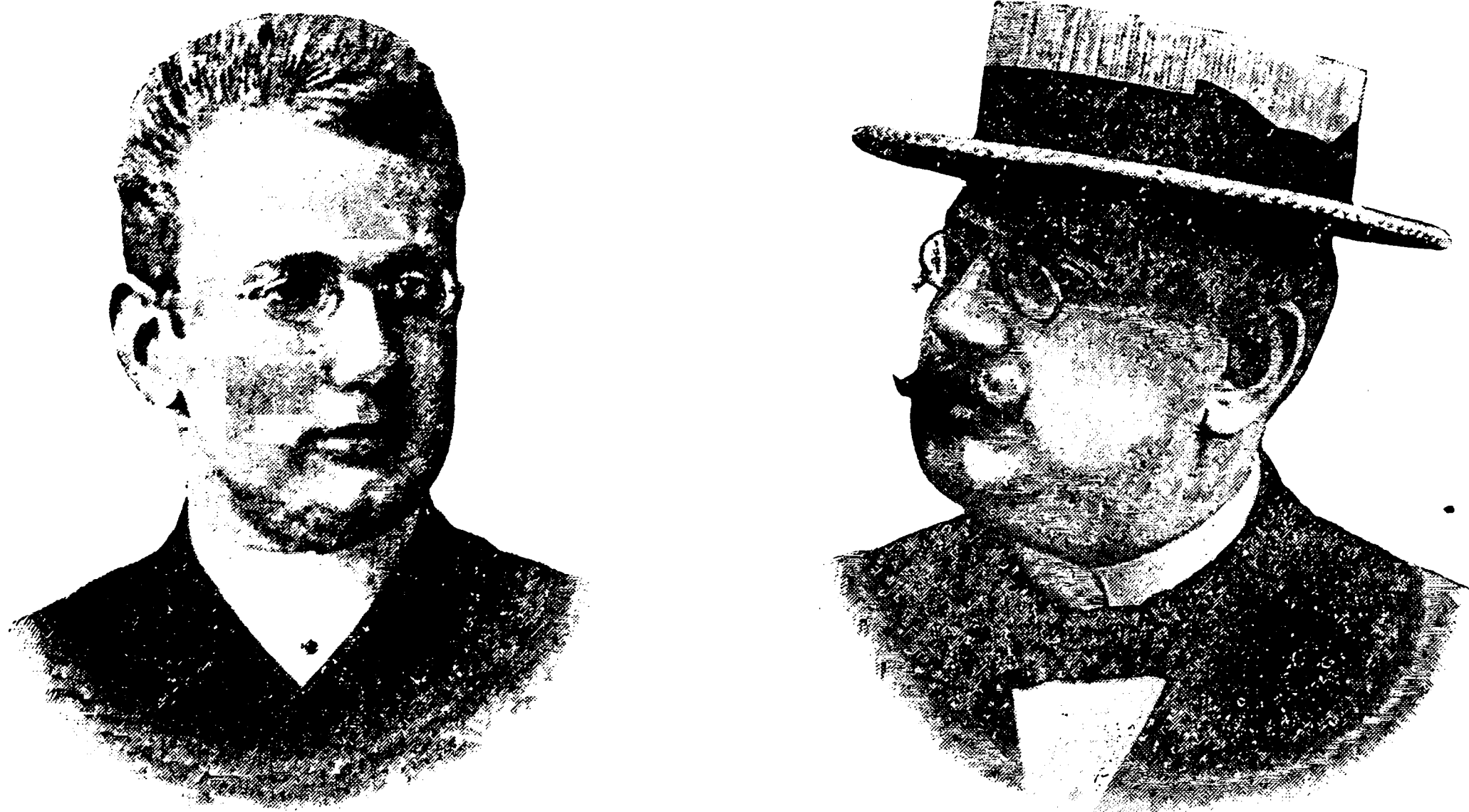
I en aarrække har jeg endvidere været medlem af Flekkefjords sparebanks forstandskab, nogle aar formand i samme banks kontrolkomité og er nu medlem af dens direktion.

Jeg har for øvrigt indehavt forskellige kommunale hverv, er formand i Flekkefjord og Oplands turistforening, medlem af Flekkefjords telefonselskabs bestyrelse; har ogsaa været medlem af bestyrelsen i Flekkefjords sangforening, byens konservative forening og partiets avis.

I studenterdagene var jeg i kortere eller længere tid medlem af studentersamfundet, studentersangforeningen, studenternes gymnastik- og fegteforening samt „Forbundet“.

Den 15de mai 1893 indgik jeg egteskab med Ingeborg Sofie Moy, født i Flekkefjord den 23de august 1860 af forældre købmand Lars Moy og Serine Moy.

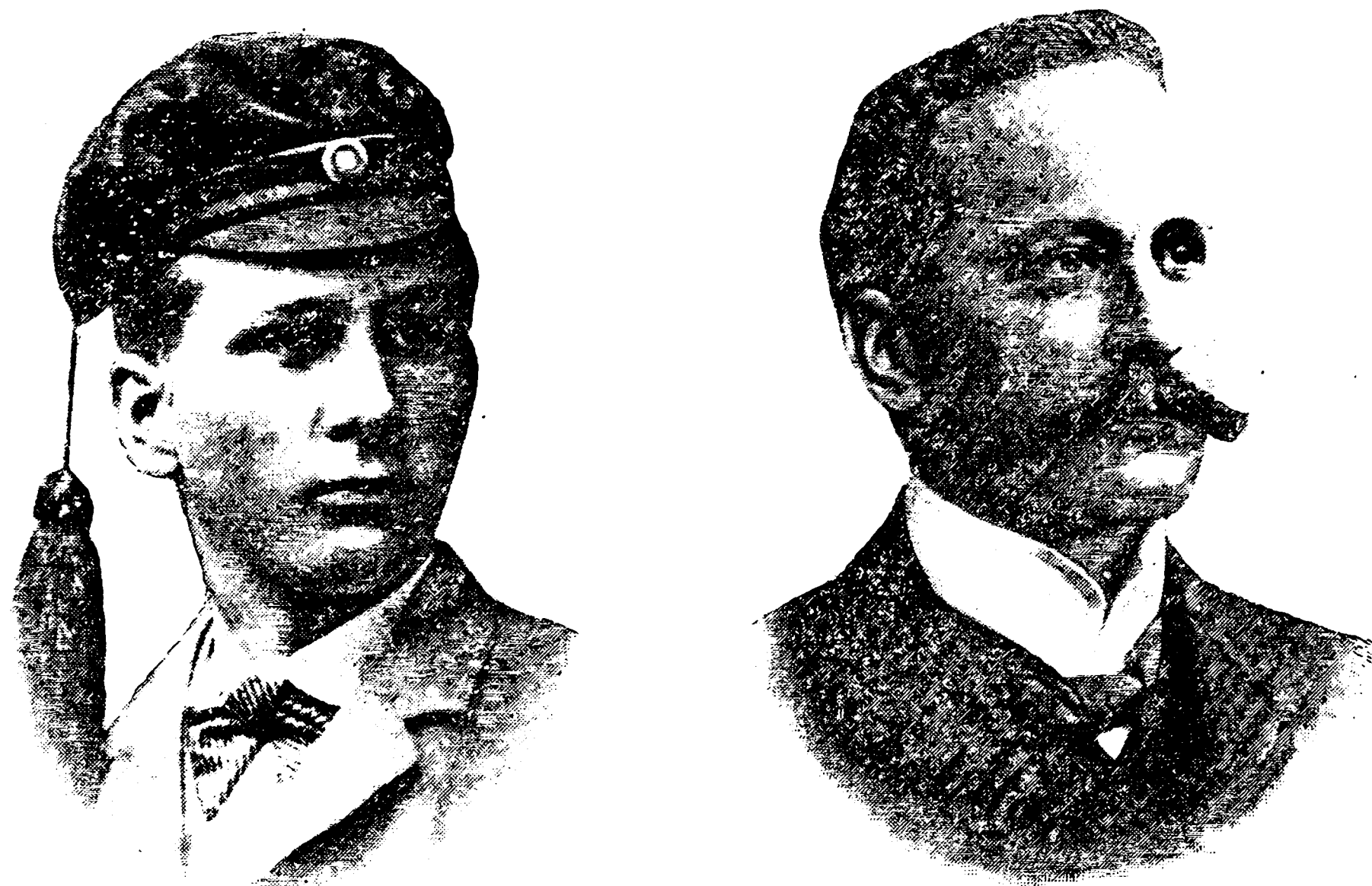
Vi har 3 børn — ingen døde — nemlig: Erling, født 20de mars 1894, Solveig, født 25de juli 1895, og Odd Hagbarth, født 11te november 1897.

Døvle, Karsten Warenstedt.

Jeg er født i Kristiania 1ste oktober 1864 af forældre overretssagfører Olaf Døvle og hustru Amalie, født Unsrud.

Efter først at have gaaet paa Nissens og Gjertsens skoler fik jeg i 1880 middelskoleeksamen og efter 1½ aars frekvens af et realgymnasium artium — i 1882 altsaa. Vaarsemestret 1883 examen philosophicum, straks derefter ansættelse paa advokat Schianders kontor i „Studentpost“ til februar 1885 og samme aars høst juridisk embedseksamen, hvortil jeg læste paa egen haand uden manuduktion og uden tid og anledning til at paahøre forelæsninger. I januar 1886 blev jeg autoriseret som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver i Lyngdal Kloumann. Hos denne ualmindelig dygtige og elskværdige embedsmand forblev jeg i ca. 4 aar med flere konstitutioner som sorenskriver. Senere har jeg praktiseret som sagfører, dels som fuldmægtig, dels for egen regning, indtil jeg i 1898 erholdt ansættelse som sekretær i kirke departementet i dettes preste-gaardskontor, hvilken stilling jeg fremdeles indehar. Naar jeg hertil føier, at jeg i aarenes løb har faaet anledning til af fremmede stæder at se Paris, Brüssel, Antwerpen, Kjøbenhavn, Roskilde og „Strømstad“, samt at jeg er ugift, haaber jeg, at besvarelsen af de øvrige spørsmåal, saasom om hvilke æresbevisninger jeg har modtaget, hvilke lærde selskaber jeg er medlem af osv. osv. velvillig frafaldes.

Eckell, Harald August Waldemar.

Jeg er født paa Fredrikshald den 4de september 1863 af forældre apoteker Wilhelm Fredrik Waldemar Eckell og hustru Evine Kirstine, født Fohrmann. Far var fra Slesvig (slegten skal oprindelig være finsk), mor fra Kjøbenhavn. Høsten 1871 kom jeg ind paa latinskolen i Fredrikshald; men allerede i slutten af aaret flyttede vi til Kristiania, hvor min far havde købt Svaneapoteket, paa hjørnet af Kongens gade og Toldbodgaden, en af Kristianias ældste gaarde, bygget i 1662. Jeg blev sat ind paa borgerskolen, der dengang endnu laa i Kongens gade, og overflyttedes i 1876 til Gjertsens skole, hvor nuværende skolebestyrer Albert Brock særlig tog sig af mig.

Efter at være bleven student gik jeg straks ind i studentersamfundet, hvor jeg under 2 semestre var redaktør af avisen samt teaterdirektør. Efter mit forslag blev studenternes redningskorps oprettet, og jeg var medlem af dets første bestyrelse. Blev ogsaa indvalgt i bestyrelsen for „Studenternes forening for fri undervisning“. Var ivrigt medlem af den konservative studenteforening „Forbundet“, hvor jeg fulgte Nils og Benjamin Vogt paa venstre fløi. Var ligeledes et meget interesseret medlem af den litterære klub „Bien“ (stiftet af Henrik Dedichen, mig selv og to andre i 1877), hvor jeg som oftest var formand, og blandt hvis medlemmer bør nævnes Carl Keilhau, Just Bing, Harald Hansen, Baltazar Schnitler og Nils Collett Vogt.

Høsten 1883 fuldendte jeg andeneksamen, hvor en l'er i filosofi reddede mig fra at dumpe ned i haud, og blev den 10de juni 1887 juridisk kandidat med laud. Det var min tanke derefter at blive købmand og at begynde en forretning i Sydrusland sammen med min ven Georg Beichmann, som allerede befandt sig dernede. Men min far satte sig bestemt herimod, og isteden reiste jeg efter vaabenøvelsernes slut i august 1887 til Frankrige for at lære sproget. Kom hjem til vaabenøvelserne vaaren 1888 og reiste samme høst til Berlin for at studere tysk. Fra Berlin reiste jeg sidst i februar 1889 til London, hvor jeg fra 1ste mars s. a. havde erholdt ansættelse ved det norsk-svenske generalkonsulat. Min første chef var den elskværdige og sympatiske generalkonsul Juhlin-Dannfelt. Den 17de mars 1897 konstitueredes jeg som vicekonsul i Cardiff og vendte tilbage til London den 1ste november s. a. som kst. vicekonsul. Blev den 24de januar 1898 fast ansat som 2den kontorist ved generalkonsulatet i London og i december s. a. som 1ste kontorist (havde tidligere alene indehavt konstitutioner). Fra 1ste september til 15de december 1898 samt fra 2den februar til 16de mars 1899 fungerede jeg som generalkonsul i Antwerpen. I slutten af 1899 ligesom ved flere senere leiligheder fungerede jeg som norsk og svensk generalkonsul i London. Den 21de september 1900 udnævntes jeg til vicekonsul i London. Konstitueredes den 6te juni 1902 som generalkonsul i Helsingfors og forblev der under interessante, men ganske vanskelige forhold (det var under Bobrikoffs regimente) til august 1904, da jeg vendte tilbage til London. Den 1ste november 1905 konstitueredes jeg som norsk generalkonsul sammesteds og gennemførte den nye konsulatorordning i Storbritannien. Var ogsaa i februar og mars 1906 med om oprettelsen af det norske handelskammer i London. Var gjentagne gange formand i den norske klub og var under en række af aar medlem af bestyrelsen i den skandinaviske understøttelsesforening saavel som af bestyrelsen for Londons afdeling af den norske sømandsmission, hvilken afdeling jeg repræsenterede ved foreningens generalforsamling i Grimstad 1899. Den 24de mars 1906 blev jeg udnævnt til norsk vicekonsul i Havre fra 1ste april s. a. og overtog embedet midt i april, men blev efter faa dages forløb

kaldt til Paris, hvor jeg midlertidig konstitueredes som legationsraad fra 1ste mai 1906. Fungerede som Chargé d'Affaires i Paris fra 3dje mai til 30te september 1906. Den 1ste oktober 1906 overtog jeg definitivt bestyrelsen af vicekonsulatet i Havre.

Den 1ste december 1900 blev jeg ridder af 1ste klasse af den svenske Wasaorden, 1ste december 1904 ridder af den svenske Nordstjerneorden, og under kongebesøget i Paris mai 1907 ridder af Æreslegionen. Jeg var glad over disse udmerkelser, men neppe saa stolt, som da skolesamfundet „De unges Forbund“ i sin tid tildelte mig storkorset af „Det store spørgsmaalstegn“.

Jeg blev gift i London den 8de september 1900 med Marthe Henrikke Falck Dessen, født i London den 15de november 1875 af forældre skibsmægler Fredrik Anton Dessen og hustru Mathilde Justine, født Hvistendahl. Vi har en datter, Kirsten Mathilde Gladys Eckell, født i London den 5te mai 1906.

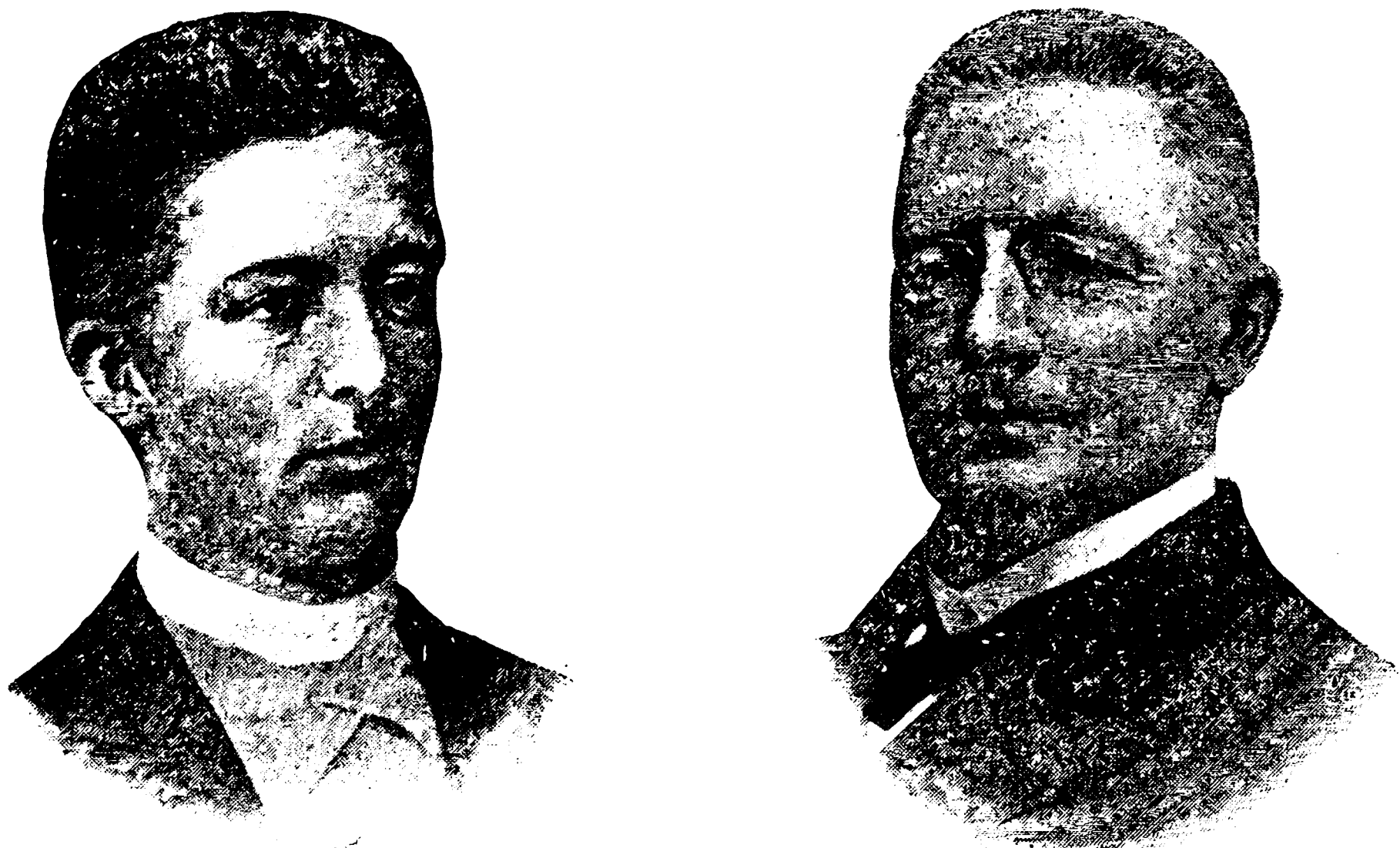
Politik og deltagelse i det offentlige liv er, hvad jeg mest interesserer mig for, og i overensstemmelse hermed turde avislæsning kunne regnes som min yndlingsbeskjæftigelse.

Jeg er tilfreds med den bane, som tilfældet har bragt mig ind paa, om jeg end stundom har følelsen af, at jeg kanske havde passet bedre i andre stillinger, og om det end er blevet et savn for mig at skulle leve langt fra det land, hvor jeg drømte mine ungdomsdrømme.

Da man jo ogsaa skal levere en redegjørelse for litterær virksomhed, bør jeg nævne, at jeg i mai 1883 skrev følgende smukke linjer til min ven Ole Iversen paa bagsiden af et fotografi:

„Hvad er rigdom og magt, naar der ei findes den,
der vil dele vor sorg og vor glæde!
Jeg har følt det saa tit, og jeg føler det end,
at en styrkende, mildnende, trøstende ven
er et solglimt i mørket hernede.“

Jeg pligter at tilføie, at jeg ikke ser fuldt saa mørkt paa tilværelsen, som versets sidste linje skulde antyde. Tvertom er jeg kommen til det resultat, at livet er deiligt at leve, om man besidder de nødvendige forudsætninger — og har en smule held med sig.

Ecktell, Carl Johan

er født den 31te december 1858 i Vestre Aker, hvor mine forældre Carl Ecktell og hustru Karen Johanne, født Jensen, dengang eiede Rød møllebrug.

Min første undervisning modtog jeg af mine tanter, frøknerne Jensen i Kristiania. Fra 1866, da far blev ansat som toldbetjent i Arendal, var jeg elev af „Arendals offentlige skole for den høiere almindännelse“. Vaaren 1873 efter konfirmationen gik jeg til handelen. Men denne stilling tiltalte mig ikke synderlig i længden. Og da jeg høsten 1877 blev sterkt religiøst grebet, var i virkeligheden loddet kastet. Samtidig vaagnede der nemlig hos mig en meget sterk trang til læsning, og i det aar, som nu fulgte, var jeg vistnok med mit legeme bag en disk, men min aand var i bøgernes verden. Fra kl. 5—7 om morgenen, før jeg gik i forretningen, og om aftenen fra kl. 9—11 læste jeg, ved siden af religiøs litteratur, matematik, fysik og sprog, medens ønsket om at blive prest blev mere og mere klart bevidst hos mig — en herlig tid, fyldt af den første varme begeistrings glød.

Efterat et aars tid var gaaet paa denne maade, slog endelig befrielsens time fra butiklivets baand og tvang. Mine forældre, som skjønnte, at det ikke var et øiebliks stemning, men et livskald, som havde grebet mig, bad mig komme hjem og begynde at læse. Og nu begyndte arbeidet med fuld kraft. Hos cand.

mag. C. P. Riis fik jeg min første undervisning i latin, adjunkt Andr. Jensen underviste mig i norsk, adjunkt Aalholm i tysk, overlærer Salvesen i matematik, resten læste jeg paa egen haand. Og sommeren 1879 tog jeg middelskoleeksamen med „meget godt“. Fra 1879—1882 gennemgik jeg Kristiania katedralskoles latingymnasium, afgik til universitetet med skolens anmeldelse og absolverede examen artium med laudabilis. Jeg kan ikke fortælle om dette afsnit af mit liv uden med glæde og dyb taknemmelighed at mindes rektor Carl Müller.

Nu begyndte ungdomsaarenes herligste tid. Men hvor hurtig den gik denne fagre vaar og forsommer! Før jeg ret vidste det, var examen philosophicum et tilbagelagt stadium vaaren 1883, ud paa høsten samme aar hebraicum, den 7de juni 1887 theologicum og i februar 1888 practicum — samtlige aflagt med laudabilis.

I det akademiske samfundsliv deltog jeg flittig, særlig i aarene 1884—1886, da jeg var husinspektør i studentersamfundet. Jeg træffer endnu af og til academici, der mindes mig som en noget streng herre — siger de — i denne samfundsvigtige stilling. Hvor mange jeg har „forbitret den sidste pjolter“ — Hans Jægers udtryk en kveld —, ved jeg ikke; men det er vist ikke faa, hvis man kan tro nattergale fra den tid.

Af studenternes teologiske forening var jeg stadig medlem, en tid var jeg ogsaa foreningens formand. I den eksegetiske forening „Syvstjernen“ blev jeg ogsaa optaget og mindes den altid med glæde og tak for dens gode aand og solide arbeide.

Som student var jeg i et aars tid redaktør af det lille ugeskrift „Søndagsbladet“.

Allerede før jeg tog practicum, blev jeg tilbudt stilling som personel kapellan hos den residerende kapellan ved Vor Frelses menighed i Kristiania, G. Hansen. Og den 7de mars 1888 blev jeg udnævnt til dette embede. Da G. Hansen fra udgangen af 1891 tog afsked paa grund af svækket syn, fik jeg konstitution i embedet, indtil hans eftermand tiltraadte i juli 1892. Et halvt aars tid senere blev jeg konstitueret residerende kapellan ved Johannes menighed i Kristiania og arbeidede her til høsten 1893. Jeg søgte nu forskjellige embeder, som jeg

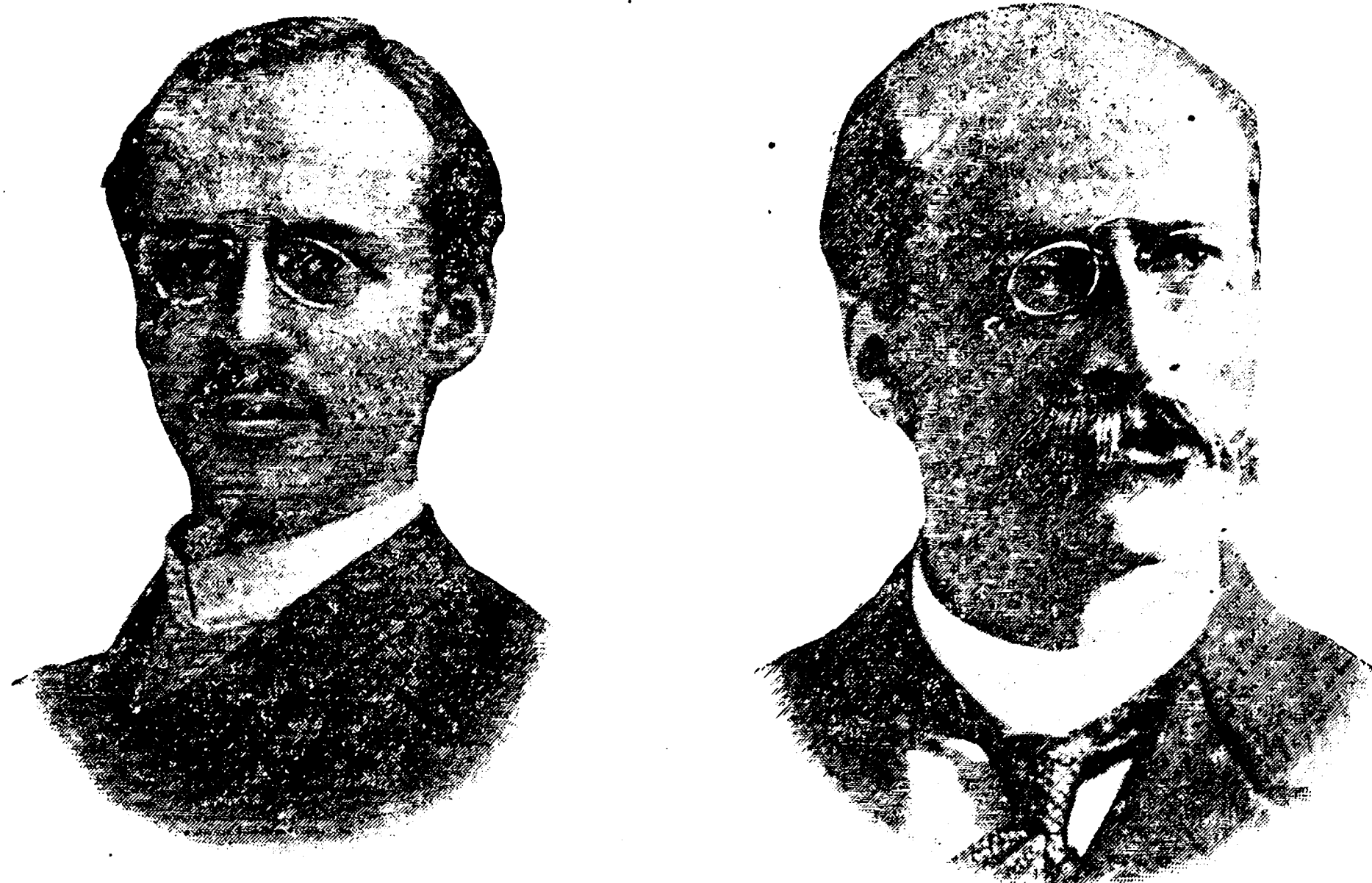
heldigvis ikke fik, indtil jeg den 20de januar 1894 blev udnævnt til stiftskapellan i Kristianssands stift. Her tjente jeg først i domkirkens menighed nogle maaneder, kom saa til Kragerø, Fjotland, Grimstad, Hømedal, Herefos og Lund. Det var en interessant og lærerig tid disse tre og et halvt aar. Siden 1ste august 1897 har jeg været sogneprest i Storelvedalen. Her har jeg siden 1898 været formand i fattigstyret, siden 1902 medlem af herredstyret og siden 1905 herredets ordfører.

I udlandet har jeg foretaget to reiser — paa egen bekostning — for at søge hvile og nye impulser. I 1900 var jeg i Berlin, i 1903 i Spanien, Portugal, Frankrige og England.

Den 15de juli 1889 blev jeg i Kristiania gift med Aagot Wilhelmine Olsen, født sammesteds den 9de december 1867 af forældre stadsveier Karl M. Olsen og hustru Wilhelmine, født Hansen. Vi har følgende børn: Carl Johan, født 13de mai 1890, Wilhelmine, født 17de april 1892, og Trygve Bjarne, født 22de januar 1906.

Hvad interesser udenfor min egentlige livsvirksomhed angaar, saa kan jeg vistnok med sandhed citere som valgprog: *nihil humanum a me alienum esse puto*. Musik og sang har jeg altid elsket — min hustru er født sangfugl og har kunstnerisk uddannelse i faget — kunst og litteratur har altid glædet mig, haandverk og jordbrug har altid interesseret mig i ledige stunder.

Om jeg har været fornøiet i min livsstilling? Ja jeg ved ingen anden livsstilling, der kunde have fyldt mig med saadan arbejdslyst og arbejdsglæde som prestestillingen — selv naar denne stillings mange tunge timer regnes med. Summen af min livserfaring er: Frygt Gud og hold hans bud, det bør hvert menneske gjøre; thi det er livslykke.

Egede Nissen, Henrik Kristian

er født 22de april 1864 i Maalselven. Forældre: forstassistent Adam Wilhadt Glahn Nissen og Elise, født Istad.

Efter faderens død i 70-aarene flyttede moderen til Kristiania, hvor H. gik paa skole (Aars og Voss). Tog realartium i 1882. Studerte medicin, var vinteren 1885—1886 assistentlæge paa Rotvold. Cand. med. 1888. Reiste samme høst til Amerika, hvor han bosatte sig i La Crosse i Wisconsin; derfra flyttede han efter nogle aars forløb til Albert Lea i Minnesota. Efter i denne by at have oparbeidet sig en omfattende praksis og oprettet eget hospital forlod han i 1902 Amerika og tilbragte 2 aar i Europa for at studere øiensygdomme, hvorefter han i 1904 nedsatte sig som specialist i øiensygdomme i Minneapolis i Minnesota. Han har senere i Chicago ogsaa lagt sig særlig efter øre-, næse- og halssygdomme.

Han er gift med sin kusine Fayette Pauline Egede Nissen og har med hende 6 børn: Arvid, født 4de mai 1890, Dagny, født 17de september 1891, Henrik, født 30te april 1893, Ingjerd, født 9de december 1894, Sofie Elisabeth, født 2den april 1898, og Bergliot, født 27de december 1900.

Engelstad, Eivind Stener

er født den 27de october 1863 i Kristiania af forældre afdøde kaptein i ingeniørbrigaden, overbestyrer ved den norske hovedjernbane, Jest Julius Engelstad og gjenlevende hustru Hulda Therese Amalie, født Fossum.

Opvoksen i mit hjem gennemgik jeg Aars og Voss's skole og afsluttede denne høsten 1882 med realartium. Næste høst 1883 blev jeg optaget som kadet i landkrigsskolens 1ste klasse, underkastede mig samtidig examen philosophicum, fortsatte krigsskolen med afbrydelse aaret 1885—1886, hvilket aar paa grund af sygelighed tilbragtes i Gausdal, Hardanger og Valdres.

I 1887 erholdtes officerseksamen, hvorefter jeg fortsatte min uddannelse ved akademiet i Lausanne og blev der samme aar immatrikuleret som student. Hjemkommen fra udlandet gik jeg vinteren 1889—1890 paa centralskolen i Kristiania.

Eftersonneren 1890 fik jeg ansættelse ved Flisenbanens — senere ved Sætersdalsbanens — anlæg, og blev dette begyndelsesarbeidet i den etat, i hvilken jeg senere skulde finde min livsstilling.

Ved Sætersdalsbanen forblev jeg til omkring udgangen af 1892, da jeg grundet militære pligter maatte fratræde som

jernbanemand. Efter et ophold af henimod 1 aar i Bergen, hvor jeg tjenstgjorde som adjutant ved Hardanger linjebataljon, fik jeg fra 1ste januar 1894 ansættelse som driftsassistent ved statsbanerne med bopæl i Drammen.

Opdragen som jeg var i jernbaneomgivelser og ved stadigen at have lyttet til min faders varme interesser for alt jernbanerne vedkommende, faldt det saa naturligt, at lysten ogsaa var vakt hos mig.

Derfor, da jeg efter at have været officer i 8 aar, i 1895 endelig maatte træffe et valg af livsstilling — officer eller jernbanemand —, blev det den sidste. Forsaa vidt blev 1895 mig et merkeaar, idet jeg da tog afsked fra min stilling som kaptein i bergenske brigade — afsked i naade.

I Drammen forblev jeg til 1899, hvilket aar jeg forflyttedes til Kristiania, hvor jeg fremdeles virker i mit kald som driftsassistent uden paa anden maade at deltage i det offentlige liv.

Den 16de mai 1896 indgik jeg egteskab med Gerharda von der Lippe, født i Kristianssand den 10de januar 1867.

Min hustru er datter af forlængst afdøde overretssagfører i Kristianssand Gerhard von der Lippe og gjenlevende hustru Anne Kathrine, født Lassen.

Vore børn er:

Jessie, født i Drammen den 17de mars 1897, og Wenche von der Lippe, født i Kristiania den 30te juli 1903.

Sand tilfredshed i de forhold, man er sat, synes mig den bedste livslykke.

Eriksen, Konrad Theodor

er født i Bergen den 10de mars 1861. Hans fader var sadelmagermester Edvard Olai Eriksen.

Efter artium sled han sig ved egen hjælp forbi andeneksamen ind i det teologiske studium, som han dog ikke fuldendte.

Saalænge han boede i Norge, kjæmpede han stadig med myntens gjenvordigheder som privatmanuduktør og journalist I 1884 overtog han „Grünerløkkens nye middelskole“, som han drev et snaut aar med venner som lærere og alt inventaret paa leiekontrakt. I 1885 solgte han hele skolen for 20 — tyve — kroner og blev ansat i „Intelligenssedlerne“.

Han sparte sig op nogle skillinger og strøg ud paa sin første udenlandsfærd, den han længe havde stundet mod. Han drog til Berlin og derfra tilfods til Wien, videre til Italien og saa Bayern paa optur. Han manglede ofte det allernødvendigste; men han tog tjeneste, hvor det faldt sig, og gav sig atter afsted, naar han havde lidt mynt i lommen. Kom saa hjem til Kristiania og ernærede sig vinteren over med undervisning og avisarbeide igjen, indtil han om vaaren drog ud i verden paany.

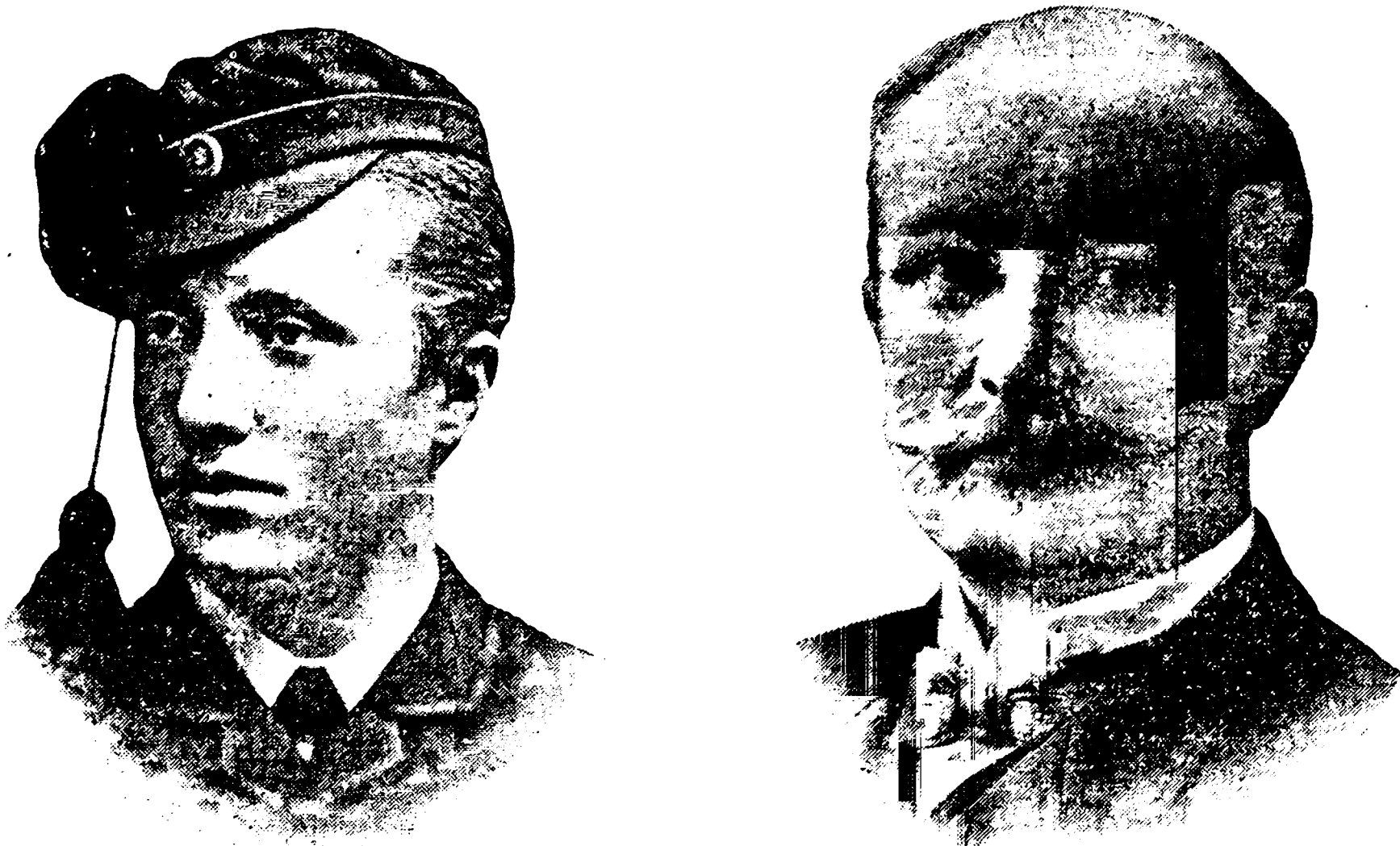
Dette eventyrlige liv — altid tilfods — driver han, indtil han i slutten af 80-aarene debuterer paa Bergens teater som bisp Nikolas i „Kongsemnerne“ med saare tvilsomt held. Derefter opgiver han teatret og faar sig en skibsleilighed til Syd-Amerika, hvor han i løbet af et par aar tjener sig en hel del penge ved et jernbaneanlæg. Da krigen bryder ud mellem Argentina og Chile, drager han med fire belgiske ingeniører til Syd-Afrika, hvor de paa spekulation giver sig til at kartlægge og opmaale Zambezefloden. Resultatet sælger de mod et godt honorar til den belgiske Kongo-regjering.

Saa slaar han sig ned i Cape Town, kjøber sig ind i et firma sammen med en svenske og driver snart en meget god forretning med skibsmægleri, hvalfangst, import og eksport.

I 1893 besøgte Eriksen fædrelandet.

Han døde i Cape Town 1904 af en hjertefeil som en velanseet forretningsmand.

Et eiendommeligt og interessant liv.

Fabritius, Harald Ulrik Sverdrup

er født paa Inderøen den 17de november 1863 af forældre stiftskapellan Laurentius Borchsenius Fredrik Fabritius og hustru Fredrikke Christiane Sofie, født Moltzau. Kort efter blev min far udnævnt til sogneprest til Høgsfjord, hvor jeg tilbragte mine første barneaar. Da jeg var 7 aar gammel, flyttede familien til Molde, hvor jeg gik paa skole til udgangen af 1879. Ved dette tidspunkt blev min far udnævnt til residerende kapellan til Bragernæs i Drammen, saa jeg i 1882 dimitteredes fra Drammens latinskole. Andeneksamen tog jeg i 1883 og juridicum høsten 1887. Henved 2 aar iforveien var jeg flyttet til Kristiania efter min fars udnævnelse til sogneprest til Johannes menighed sammesteds.

Efter embedseksamen har jeg været edsvoren fuldmægtig i Øvre Telemarkens østfjeldske sorenskriveri i lidt over 2 aar, senere fuldmægtig hos byfogden i Kristiania i 2½ aar. I juli 1894 blev jeg ansat i arbejdsdepartementet, hvor jeg fremdeles gjør tjeneste siden 1ste juli 1899 som sekretær af 1ste klasse.

I studenteraarene var jeg medlem af studentersamfundet og sang 2den tenor i studentersangforeningen. Og al den glæde, jeg der har nydt, vil altid staa levende for mig. I 90-aarene var jeg medlem af den akademiske sangforening „Ossian“ under hele dette kors levetid, og efter dets ophør har jeg leilighedsvis gjentagne gange været medlem af studentersangforeningen.

Den 21de april 1901 blev jeg gift med Anna Lovise Mørch, født i Borge pr. Sarpsborg den 1ste august 1867, af forældre konsul Poul Severin Kierulf Mørch og hustru Andrea Margrethe, født Mulvad.

Vi er børnløse.

Ved lykkens leilighed kunde min hustru og jeg høsten 1905 — samme aften som Karlstadmændene kom hjem med fred til landet — drage paa en tur gennem Tyskland og Schweiz til Italien, en tur, som skaffede os megen glæde og mange rige minder. Særlig maa jeg nævne det udbytte, vi havde af at se Roms og Pompeiis ruiner, takket være den udmerkede undervisning i romerske antikviteter, jeg havde faaet paa Drammens skole af rektor Schreiner.

Naar jeg her tilføier, at jeg hverken har skrevet bøger eller avisartikler og i det hele taget har bestræbt mig for at gjøre mindst mulig fortræd i verden, har jeg hermed givet det ydre omrids af mit liv.

Udenfor mit egentlige arbeide har jeg særlig interesseret mig for musik og literatur. Blandt de forfattere, jeg især har sat pris paa, maa nævnes Holberg og Dickens, for ikke at glemme Thacherays bog om snobberne, hvor saa meget overlegent vid er egnet til at skjærpe baade ens kritik og — selvkritik.

Jeg kan trygt sige, at jeg føler mig tilfreds med, hvad livet hidtil har bragt mig, men at gjøre heltut rede for en mere intim opfatning af livsresultatet, kan være vanskeligere. Den individuelle opfatning af de forskjellige livsværdier bunder i saa mange ting, og nedarvet tradition og tilbøielighed spiller formodentlig herved en saa stor rolle, at jeg maa ofre et par bemærkninger paa mine forfædre.

Jeg stammer ned fra en lang række af velhavende og meget hæderlige mænd, som boede i Kjøbenhavn, og som efter familiebillederne at dømme var rigtig pene mennesker. Desværre gik min oldefars formue fløiten i krigsaarene i forrige aarhundredes begyndelse, og da min bedstefar kom til Norge i 1808, var han en fattig mand.

En af disse velhavende kjøbenhavnere satte som motto over familievaabenet: „*Non ma voix pas, mais mes actions.*“

Da jeg saa dette, blev jeg fuld af agtelse for ham og tænkte: Gudskelov — her var endelig en mand, som ikke var tale-trængt, og som ikke i vore dage vilde følt sig ubetvingelig kaldet til at blive stortingsmand.

Men enhver ting har to sider.

En af denne faamælte mands nærmeste slægtninge hed Jürgen Jørgensen, og han gjorde sig særlig bekjendt ved sine „actions“.

Som fører for et engelsk kaperskib kom han i juni 1809 til Reykjavik, fordrev stiftamtmanden — grev Trampe — og opkastede sig til enevoldskonge over Island. Han blev forresten selv fordrevet et par maaneder efter, blev nogen tid senere deporteret og døde paa Van Diemens Land i 1845.

Kong Jørgensens handlekraft blev unegtelig ikke strengt korrekt anvendt, og det franske motto var da heller ikke helt tilfredsstillende for mig, før jeg fik anledning til at give det en meget norsk Version. Denne Version har jeg fra en anden afdød slægtning af gammel officersfamilie: Oberstløjtnant Ingier dimitterede engang sine soldater hjem fra Gårdermoen med de ord: „Skik dere vel gutter, det spørgs mindst!“

Og har nogen gang kong Jørgensens blod bryst op i mig, har jeg sagt til mig selv:

Skik dig vel gut, det spørgs mindst!

Føyn, Anton Christian.

Jeg er født den 12te mai 1865 paa Føynland ved Nøtterø og hed Anton Christian Nielsen, indtil jeg ved kgl. res. af 29de august 1893 fik tilladelse til at antage Føyn som familienavn istedenfor Nielsen. Mine forældre er fanejunker og skibsreder Peder Nielsen (død) og Marie Christense, født Petersen.

Min skoleundervisning er besørget paa følgende maade: Føynlands folkeskole 1872 til mai 1878, Tønsbergs middelskole mai 1878 til juli 1879, et halvt aars privatundervisning af en ældre broder (nu bestyrer af Bergens meteorologiske station), Larviks middelskole januar 1880 til juli samme aar, da jeg tog middelskoleeksamen. Efter et aars ophold i hjemmet var jeg elev af Maribogadens skoles realgymnasium i ca. 14 dage, hvorefter jeg gik over til Paul Berghs etaarige artiumskursus, et kursus, hvor elevbestand og lærerpersonale skiftede næsten daglig, og som overhovedet var en noksaa merkelig institution som skole betragtet. Efter at have taget realartium var jeg et halvt aar i hjemmet og senere i Kristiania, hvor jeg læste til andeneksamen. Denne eksamen fuldendte jeg imidlertid først i december 1883.

Efter som krigsskoleaspirant at have tjenstgjort ved Gudbrandsdalens bataljon sommeren 1883 blev jeg samme høst kadet. Jeg tjenstgjorde sommeren 1884 som kadet ved Hedemarkens bataljon og forlod krigsskolen om høsten efter at have taget eksamen fra nederste afdeling.

I oktober 1884 blev jeg bestyrer af Stange og Romedals private middelskole, en skole, hvis størrelse ikke svarede til navnets længde, idet elevantallet vist neppe udgjorde 20, og hvor „det underordnede lærerpersonale“ bestod af 1 lærerinde. 1ste august 1885 blev jeg andenlærer ved Namsos private middelskole (som 1888 blev kommunal). Denne skole forlod jeg sommeren 1889 og begyndte ved universitetet mine studier til matematisk-naturvidenskabelig lærereksamen. Jeg tog eksamen i gruppe I vaaren 1891 og i gruppe III vaaren 1892.

Fra 1ste juli 1892 blev jeg atter andenlærer ved Namsos kommunale middelskole, indtil jeg fra 1ste august 1895 blev ansat som lærer ved Trondhjems borgerlige realskole, hvilken stilling jeg fremdeles har. Fra høsten 1898 har jeg ogsaa været skolens kasserer. Fra 15de april 1906 til skoleaarets slutning var jeg under bestyrerens fravær konstitueret i hans stilling.

Fra 1897 har jeg desuden været lærer ved og fra 1901 ogsaa bestyrer af Berntsen og Føyns 2-aarige middelskolekursus i Trondhjem.

Som lærer har jeg mest interesseret mig for matematikundervisningen og da særlig for undervisningen i praktisk regning. Om denne undervisning har jeg deltaget noget i diskussionen i „Den høiere skole“. Sammen med adjunkt O. Juel har jeg i 1903—1905 udgivet „Praktisk regnebog for middelskolen“.

I 1897 blev jeg valgt til medlem af „Det kongelige norske videnskabers selskab i Trondhjem“. I 1884 blev jeg beskikket til sekondløjtnant uden fast løn og ansat ved Trondhjems bataljon, hvorfra jeg i 1887 blev overflyttet til Indherreds bataljon. I 1889 blev jeg værnepligtig premierløjtnant ved 1ste kompani af Indherreds landværnsbataljon og i 1897 værnepligtig kaptein og chef for 1ste kompani af Indherreds landstormsbataljon. Fra 1901 har jeg været værnepligtig major og næstkommanderende ved Søndmøre landstormsbataljon. I 1905 var jeg saa heldig at faa deltage i grænsebevogtningen, idet jeg blev beordret til at overtage kommandoen over 1ste og 4de kompani af Trondhjems landstormsbataljon og med min afdeling melde mig til tjeneste hos høistkommanderende i Stjørdalen. Afdelingen blev sendt til Meraker og opholdt sig der, til landstormsafdelingerne dimitteredes.

12te juli 1897 blev jeg gift med Olga Caroline Barth-Nielsen, født i Kristiania 21de februar 1870. Hun er datter af farmaceut Christen Nielsen (død) og Ingeborg Caroline, født Barth. Vi har 3 børn, samtlige født i Trondhjem, nemlig: Bjørn, født 21de september 1898, Aslaug, født 19de april 1900, og Else, født 6te januar 1903.

Gauslaa, Noan Christian.

Jeg er født i Lillesand 11te oktober 1864 som den 6te af 9 søskende. Mine forældre, der endnu lever, er smed og skibsreder Nils Sørensen Gauslaa og Gusta, født Tellefsen. Jeg blev elev af Lillesands kommunale middelskole ved dens oprettelse 10de januar 1876 og var blandt skolens første eksamenskuld i 1879 (engelsklinjen). Efter i nogen tid at have taget privatundervisning hos den daværende bestyrer, senere adjunkt paa Hamar, D. Christensen, kom jeg høsten 1880 ind til Kristiania og blev elev af Maribogadens 2-aarige latinalgymnasium. Examen philos. i december 1883 (laud. præ cet.), den første afdeling (gruppe IV) af filologisk embedseksamen december 1889, anden afdeling (gruppe II) juni 1891 (laud). Var derefter 1 aar midlertidig lærer ved Lillesands middelskole, hvor jeg allerede 1886—1887 havde haft et vikariat. I august 1893 overtog jeg en lærerpost ved Risør middelskole. I september 1899 blev jeg konstitueret som adjunkt og bestyrer af den nyoprettede kommunale middelskole i Askim. Min nuværende stilling som bestyrer af Lillesands kommunale høiere almenskole tiltraadte jeg 10de januar 1901, 25 aarsdagen efter min optagelse som samme skoles elev.

Under mit ophold i Risør indehavde jeg i længere tid formandsstillingen i afholdslaget (er medlem af D. N. T. siden

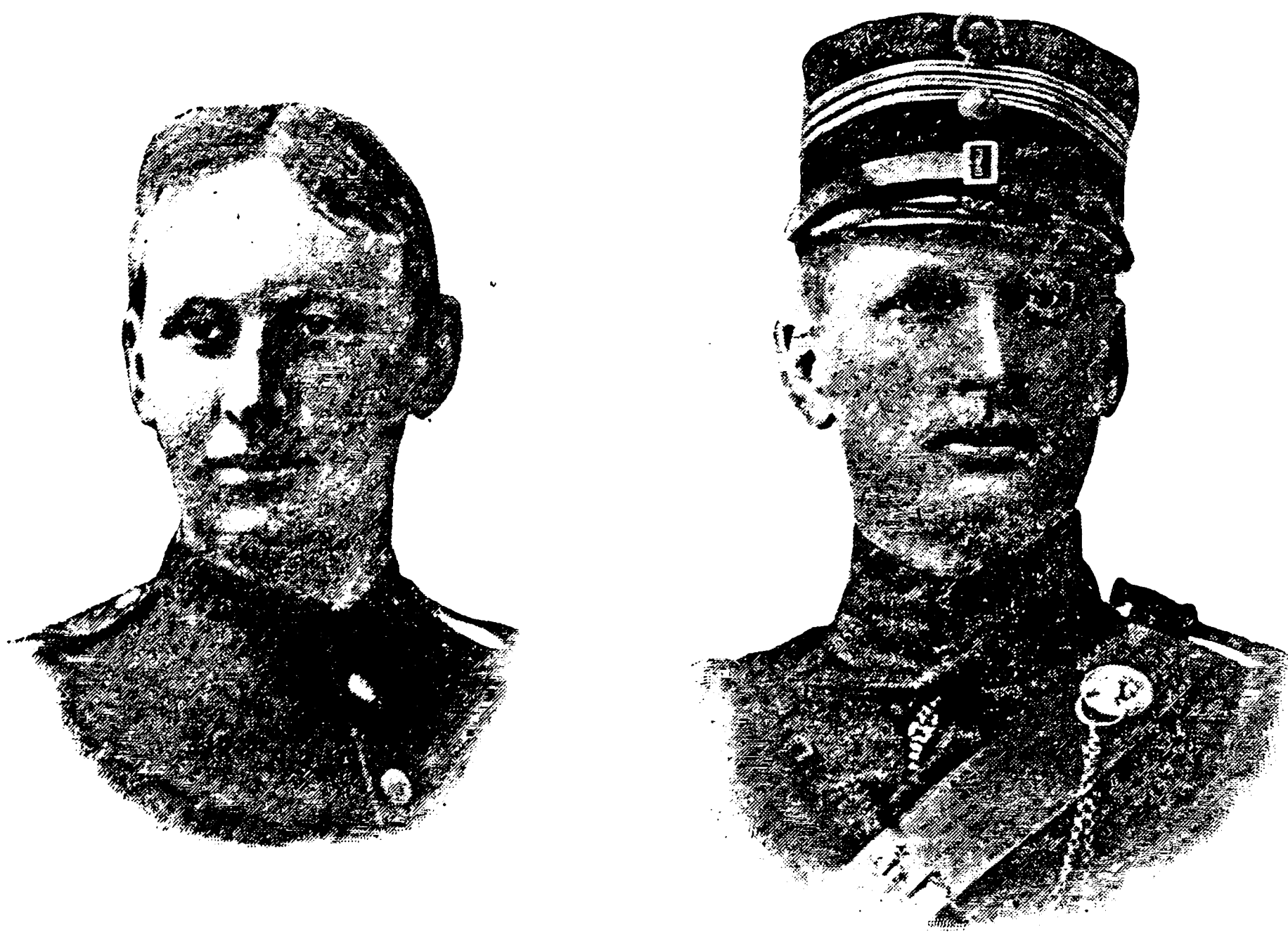
1ste januar 1887) og venstreforeningen og var det sidste aar tillige medlem af bystyret. De samme „brødløse“ hverv har jeg været betroet i Lillesand, hvor jeg desuden nu er ordfører i bystyret, medlem af skolestyret (et par aar formand), ordfører i sparebankens forstanderskab, formand i distriktets fiskeeksportforening og formand i Lillesand—Flaksvandsbanens direktion. Udgiver af „Lillesandsposten“.

Siden sommeren 1904 har jeg været medlem af bestyrelsen for filologer og realisters landsforening.

Ved omvalget 5te september 1906 kaaredes jeg til stortingsrepræsentant for Sands kreds, Nedenes amt, valgt af kredsens venstreparti.

Fraregnet en kortere ferietur til Kjøbenhavn har jeg af fremmede lande kun besøgt England. Der har jeg været 3 gange: høsten 1887 i Oxford og London, høsten 1892 i Liverpool, London, Hull, og høsten 1898 i London. Ved det sidste besøg havde jeg statens lærerstipendium.

Den 15de april 1894 blev jeg viet til Martha Maria, datter af skibsreder Ole Terjesen og Gurine, født Aanonsen. Min hustru er født i Lillesand 12te juni 1864. Vi har følgende børn: Olav, født i Risør 13de mars 1895, Marianne, født i Lillesand 17de juli 1896, Nils, født i Risør 22de november 1897, Gunnar, født i Askim 15de december 1899, Gudny, født i Lillesand 28de november 1901, og Sigrun, født i Lillesand 4de mars 1906.

Gedde, Wiel

er født 17de juni 1863 paa Fredrikshald af forældrene ingeniør-løitnant Hans Christopher Gedde og Thrine Emilie Wiel. Gaet paa skole i Fredrikshald til middelskoleeksamen. I gymnasierne paa Aars & Voss's skole i Kristiania og 3 aar paa krigsskolen. Middelskoleeksamen 1879, artium 1882 og officerseksamen 1886.

Min hustrus navn: Wenche Malvina Michelet, en datter af infanterikaptein Wolf Michelet og hustru Petra Wiel. Vi har 3 børn: Petra Michelet, født i Kristiania 1892, Ove Ulfeldt, født i Kristiania 1894 og Regitze Sophie, født i Kristiania 1897.

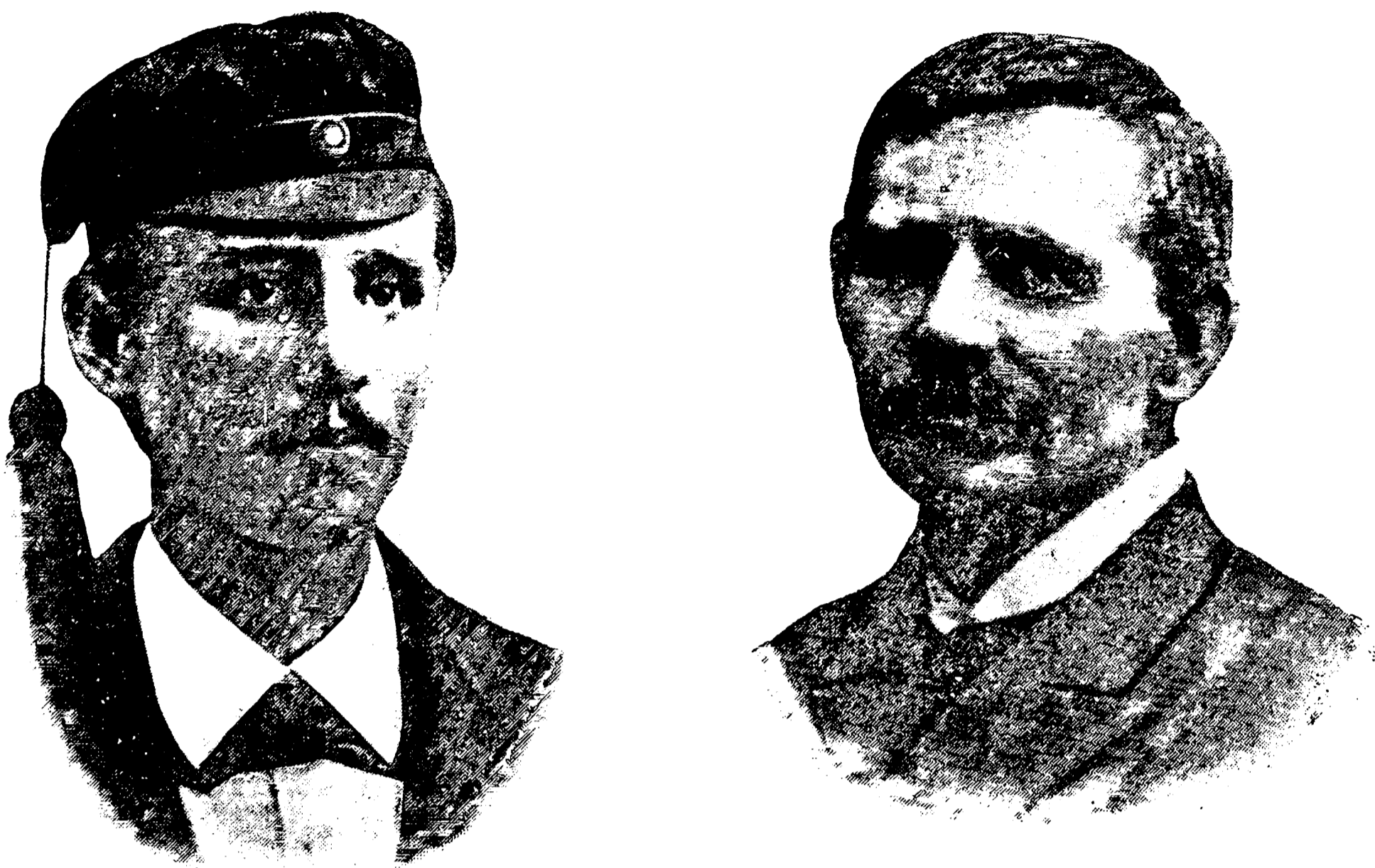
Efter at have taget officerseksamen boede jeg et aar paa Fredrikshald og forrettede i dette aar som fløtningsinspektør i det Fredrikshaldske vasdrag. Reiste paafølgende aar til Sverige, hvor jeg gennemgik en praktisk og teoretisk skovskole hos jægermester Giöbel i Dalarne. Overtog derefter ved hjemkomsten 1888 bestyrelsen af min faders skoveiendom paa Sitskogen, hvilken jeg derefter overtog til eiendom efter min faders død i 1889 og fremdeles er eier af.

Gjennemgik i 1896 og 1897 rideskole i Wien.

Deltog i 1898 i den spansk-amerikanske krig paa Kuba ved rough riders kavaleriregiment Roosevelt (nuværende præsident), modtog i den anledning den amerikanske krigsmedalje.

Reiste høsten 1899 med offentlig stipendium til Irland og Ungarn for at studere remontering for vort kavalleri og var derefter i de paafølgende 3 aar i Irland og Ungarn og købte heste for det offentlige. Var i 1899 medlem af kommissionen for anskaffelse af ordonanseskadronen.

Jeg har ved siden af mine militære gjøremaal siden 1893 drevet og eiet nogle skove paa Grue, Finskog og Blaker sammen med forstkandidat G. Andresen, en søn af bankier Engelharth Andresen, hvilket vi fremdeles fortsætter med.

Geelmuyden, Hans Jacob Borse

er nr. 5 af 12 søskende og født den 10de december 1855 paa gaarden Remme i Alversunds prestegjeld i Bergens stift af udskiftningsformand Knut Geelmuyden og hustru Ida Wilhelmine Charlotte Amalie, født Kühle.

Min første undervisning fik jeg i hjemmet, hvor der til stadighed var enten en huslærer eller guvernante, og fra 12- og 13-aars alderen, til jeg var ca. 15, gik jeg paa Bergens latin-skole. Men det gik kun yderst daarlig paa skolen, saa daarlig, at jeg snart sagt blev til et ordsprog. Jeg tror, baade lyst og evner manglede, i ethvert fald lyst, og der blev tilslut intet andet for end at gaa tilsjøs. Formodentlig følte mine lærere det som en stor befrielse at blive mig kvit, og jeg var hjertelig glad ved at faa bytte bøgerne, som jeg forresten aldrig brugte, med merlspiger og prem. Det var høsten 1872, jeg reiste ud første gang, og siden var jeg i stadig fart indtil udgangen af 1880, med undtagelse af vinteren 1875—1876, da jeg tog styrmandseksamen, samt nogle maaneder sommeren 1877, da jeg prøvede mig som opmaalingsassistent ved nogle jerngruber. Hvad min sjøfartstid angaar, da anser jeg den for at være den nyttigste tid af mit liv, uagtet den faldt i en meget trang tid for vor skibsfart, og det saaledes var vanskeligt at arbeide

sig frem. Jeg drev det heller ikke længere end til andenstyrmand. Men ude paa sjøen fik jeg lære at arbeide, og desuden gik det op for mig derude, at der virkelig er praktisk anvendelse for, hvad man lærer i skolerne. Da jeg som gut skulde lære geometri, spurgte jeg engang i fortvilelse læreren om, hvad den skulde tjene til. Jeg havde vistnok paa følelsen, at hvad der nu var for vanskeligt, ja umuligt, at lære, det vilde kunne læres og forstaaes, naar man kun vidste, hvorledes det kunde eller skulde anvendes. Læreren gav mig intet svar. Det gjorde derimod havet, hvor vi havde at finde vor vei gennem geometriske linjer og udseilede distancer, og det var merkeligt, hvorledes løsningen af en vanskelighed førte løsningen af snart sagt alle andre vanskeligheder med sig. Ak om der kunde blive en gennemgribende revolution i hele vort skolevæsen i den retning, at kundskab kunde komme som en befrielse, efter hvert som det praktiske liv krævede den, istedenfor nu at proppes ind i en uforstaaende ungdom og ligge der som en lammende dødvegt. Under sjøfartstiden vaktet kundskabstørst, og da der endelig ved udgangen af 1880 aabnedes adgang til at følge den i sjøfartstiden vaagnede, stedse tiltagende trang til at lære noget i livet, drak jeg kundskab, som den tørstige drikker vand, og hvad jeg som gut havde maattet stræve med i mange aar uden maaske nogensinde at naa frem, opnaaede jeg nu „*in no time*“. Efter 18 maaneders læsning tog jeg middelskoleeksamen og artium, begge eksamener i samme sommer, den første i Bergen og den anden i Kristiania. Det var ikke megen undervisning, jeg havde i denne tid. De pekuniære omstændigheder gjorde, at jeg maatte tilbringe aarene 1880 til 1882 hjemme hos mine forældre. Jeg havde kun anledning til at tilbringe en halv dag ugentlig i Bergen for at faa de nødvendigste timer. Det var kand. Karl Bjørseth, som hjalp mig i græsk, og kand. Pranthe, som læste tysk og latin med mig. De øvrige fag læste jeg væsentlig paa egen haand.

Moral: Lad aldrig nogen studere, før trangen melder sig. Det afføder kun altfor ofte ulykkelige eksistenser!

Arbeidet til middelskoleeksamen og artium havde imidlertid taget saa paa kræfterne, at jeg brugte 3 semestre til andeneksamen.

Efter at have taget embedseksamen til jul 1885 og practicum høsten 1886 blev jeg udnævnt til personelkapellan hos sogneprest Carl Mart. Breien i Stokke, Søndre Jarlsberg, og blev hos ham til begyndelsen af mai 1888. Medens jeg var der, indtraadte jeg den 9de september 1887 i egteskab med frøken Thora Malvine Prah! Beyer, født den 12te oktober 1862 i Bergen af forældre bogtrykker Johan Jakob Dekke Beyer og hustru Thora Malvina Prah!. Vielsen foregik i Bergens korskirke. I mai 1888 reiste jeg som den norske sjømandsmissions første udsending i Buenos-Ayres og øvrige havne i La Plata-distriktet ud til dette sted og tilbragte henved fem interessante og lykkelige aar dernede. Vor skibsfart var dengang overordentlig stor dernede. Hundrede norske skibe paa en gang i Buenos-Ayres' havn var ikke ualmindeligt. Ved en anledning talte vi 115. Og gik det ned til firti à femti, syntes vi, der var noksaa tomt. Derude traf jeg igjen de fleste af mine gamle skibskamerater, noksaa underlige møder mangen gang. Paa en af mine runder i havnen hører jeg saaledes en raabe efter mig en dag: Hans! Hans! Är det dig, Hans? Hvad gjør du här? Nei, er det dig, Thorvald? Jeg er sjømandsprest her paa stedet. Är du sjømandsprest? Hurudan er det gåt til? Og du, Thorvald, hvad gjør du her? Jag er steward ombord i svenska barkskeppet „Göteborg“ från Göteborg. Vi havde begge været jungmænd sammen i skibet „Björgvin“ fra Bergen paa en reise til Ostindien. Ak det var morsomme tider; men de er svundne. Argentina var rent et eventyrland, et land med de rigeste naturlige hjælpeklider, hvor spekulanter kunde boltre sig frit, hvor formuer kunde samles og atter gaa til grunde i løbet af nogle faa dage, et land med gammel spansk kultur, opblandet med nymodens idéer, et land, hvor man endnu bragte sit hjertes udkaarede serenader, men hvor man ogsaa lønnede en lirendreier for at bringe serenaden, naar man ikke selv havde tid. Naar man traf en smuk dame paa gaden, regnedes det for fint galanteri aabent at tilraabe hende sin beundring. Men kniven sad løst i beltet, og der skulde ikke meget til, før den lignede i maaneskinnet. I Argentina oplevede vi at se valghandlinger, hvor de politiske partier argumenterede mod hinanden med rifler og revolvere istedenfor med ord, og

vi oplevede der revolutionen af 1890, hvor der leveredes de vildeste kampe i gaderne i løbet af 4 døgn, og hvor blodet flød i strømme. Men der var dog saa deiligt, det deiligste klima og den deiligste belysning, nogen kunde ønske sig, og slettelandet har en skjønhed, som vi fjeldboere ikke har anelse om. Naar vi reiste ude i landet, kunde vi se vilde heste fare i strakt karriere henover himmelen. Vi kunde se de deiligste slotte omgivne af parker og sjøer. Rigtignok viste det sig, naar vi kom nærmere, at det kun var en ussel rancho med nogle sølepytter og pilebuske rundt om; men paa afstand tog det sig lige godt ud alligevel. Vi kunde se de største byer med kirker og taarne. Naar vi kom nær, viste det sig at være en flok kjør; men paa afstand var det ikke destomindre byer. Ja Argentina var herligt.

Høsten 1893 ansattes jeg som sogneprest paa mit hjemsted, nemlig i Alversund og tilbragte der ni lykkelige aar, indtil jeg høsten 1902 fik tre aars permission for at arbeide i sjømandsmissionens tjeneste i Afrika. Det var meningen at oprette en sjømandsmissionsstation i Kapstaden og flere afrikanske havne. Efter et aars ophold i Kapstaden viste det sig imidlertid, at gjerningen i Kapstaden burde indstilles, og jeg tilbragte nu ca. $\frac{3}{4}$ aars tid paa reiser, dels til byerne langs østkysten af Sydafrika saalangt som til Lorenzo Marquez (Delagoa Bay), dels ogsaa inde i landet, Oranjestaten og Transvaal.

Formodentlig var Afrika lige interessant som Argentina, og jeg kan jo ikke negte for, at det interesserede mig at se baade de historiske steder fra boerkrigen og Zululand og at stifte bekjendtskab med de forskjellige negerstammer og ikke mindst med den norske koloni i Umzumkulu; men jeg var for gammel denne gang, og jeg følte ansvaret ved min sendelse altfor meget til, at jeg egentlig kunde interessere mig for steder og forhold. Desuden led jeg ikke saa lidet ved at se, hvorledes Afrika blev mishandlet, hvorledes Afrikas rigdomme ud-tømtes for at flyde i kapitalisternes lommer i Europas hovedsteder. Der var ingen poesi over Afrika, ingen fædrelandskjærlighed, ingen fædrelandsglæde, kun en mercenary aand.

Det sidste aar af min permissionstid tilbragte jeg i Rotter-

dam som sjømandsmissionens udsending der, indtil jeg den 1ste mars d. a. tiltraadte Skudesnes sognekald, hvortil jeg blev udnævnt den 30te august 1905.

Mine tidligere udnævnelser ligger indpakket et eller andet sted i verden, jeg ved ikke hvor, saa jeg ikke formaar at angive data for deres vedkommende.

Børn har vi ikke, kun en pleiedatter af danske forældre, som kom til os i Argentina. Hendes navn er Ellen Andersen, født 5te februar 1875 af proprietær Waldemar Andersen og hustru Marie Andersen. Hun er gift med cand. mag. Rolf Grieg, Bergen.

Ellers har jeg intet at bemerke mig selv angaaende. Jeg har desværre aldrig været medlem af nogen ting og har aldrig havt tid til at befatte mig med andet end mit arbeide.

Giertsen, Fredrik Randall

er født 3die juni 1864 i Darwhar, Indien. Hans far, Giert Tørrisson, Nedenes Giertsen var medicinsk kandidat fra Kristiania universitet, men drog ud i verden og kom efter eventyrlige færdter tilslut til Indien, hvor han blev Leutennant of Police og blev gift med miss Fanny Randall, hvis far var engelsk oberst i den indiske armé. Da børnene ikke taalte Indiens klima, blev de under et af forældrenes besøg i hjemmet efterladt hos slegtninge i Mandal, hvor han gik paa skole fra 1872 til 1878, da hans moder bosatte sig i Kristiania for at samle børnene. Han blev student fra Gjertsens skole og tog i 1883 andeneksaamen, hvorefter han gennemgik Chalmerska Sløidskolan i Gøteborg. Efter aflagt eksamen blev han ansat i „Anciens Etablissement Cail“, Paris, hvor han arbeidede paa kontorerne til 1889, da han fremdeles i „Etablissement Cail's“ tjeneste reiste til Syd-Amerika som ingeniør ved jernbaneanlæg fra Buenos-Ayres til Chili-Ferro Carril Internacional. Aarene 1891—1892 tilbragtes dels i Paris og dels paa længere sommerophold i hjemmet; hans forældre var da bosat paa eiendommen Sølvkronen ved Horten. I 1892 reiste han til Nord-Amerika og arbeidede med et par afbrydelser i Northern Pacific Railway Co.'s tjeneste dels paa tegnekontorerne og dels med brobygninger i marken til 1903. Vinteren 1903—1904 studerede han ingeniørvidenskab i Schweiz og reiste derefter atter til Amerika og er nu beskjæftiget med jernbanebygning i Western Pacific Railway Co.'s tjeneste i California. I sommeren 1898 foretog han med en kamerat en meget eventyrlig færd til Klondyke jennem Alaska og over Chilcootpasset.

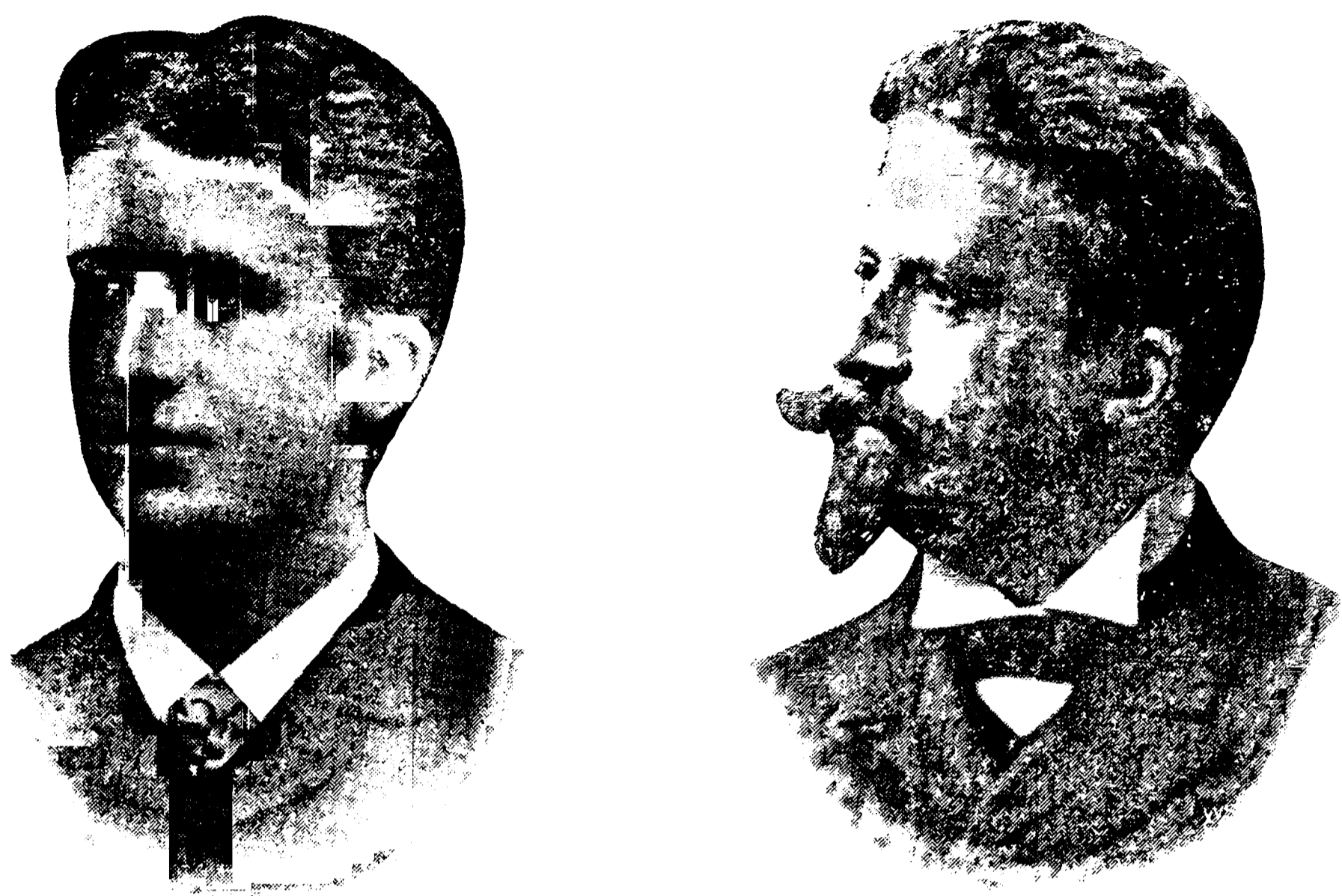

Gill, Andreas Thaulow Petersen

er født i Fredriksstad 22de oktober 1863. Forældre cand. theol. Hans Peter Blix Gill og hustru Mathea Mariane Petersen. Gik paa skole i Kristiania 1869—1882, tog artium 1882, examen philosophicum 1883, krigsskoleeksamen 1886. Var bosat i Kristiania indtil 1889, senere i Trondhjem. Var medlem af studentersamfundet og dets sangforening 1882—1883.

Gift i Kristiania 22de februar 1891 med Emma Dorothea Fearnley, født i Kristiania 22de september 1865. Forældre professor Carl Fredrik Fearnley og Emma Mariboe.

Børn: Carl Fredrik Fearnley, født 27de november 1891, Elisabeth, født 14de juli 1893, Dorothea Synøve, født 10de mai 1895, Eva, født 6te august 1898, Thomas Fearnley, født 18de april 1904.

Giæver, John Schjelderup

er født i Tromsø 18de september 1864. Min far er købmand Hans Andreas Giæver; min mor er Birgitte Schjelderup.

Gaat paa Tromsø latinskole fra 1871 til 1882, da jeg tog artium. Andeneksamen 1883 og juridisk embedseksamen 1888. Efter andeneksamen en kortere tid ved handelen.

Efter eksamen $\frac{1}{2}$ aar sagførerfuldmægtig paa Vardø. Etablerede mig 1889 som sagfører paa Tromsø, hvor siden bosat i denne stilling.

Gift 24de juni 1901 med Thyra Høegh, født paa Tromsø 22de august 1879. Hendes forældre er dampskibskaptein Ove Guldberg Høegh og Thekla Lauritzen.

Tre børn: John Schjelderup, Hauk og Liv Magdalene, henholdsvis 5, $3\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{2}$ aar gl.

Gjendem, Tønnes

var født i Molde 15de oktober 1864 af forældre handelsborger Lars Gjendem og hustru Anne Olsdatter. — Han gennemgik Molde latinskole, hvorfra han fremstillede sig til examen artium. Efter fuldendt andeneksamen studerede han teologi, men maatte afbryde studierne paa grund af tæring. Han laa en tid i Tyskland for at søge helsebod for sin sygdom, men forgjæves. Han døde vaaren 1888. — Før sin død testamenterede han til „værdige trængende“ i Molde sin formue, ca. 15000 kroner, hvis renter aarlig uddeles af formandskab, magistrat og sogneprest.

Han mindes af sine bekendte som en godslig, beskeden og gjennembra ungdom.

Gjertsen, Fredrik

er født 13de april 1863 af forældre skolebestyrer Fredrik Gjertsen og Augusta, født Egeberg. Kom høsten 1869 ind i første forberedelsesklasse paa Gjertsens skole samtidig med dens oprettelse, gennemgik skolens samtlige klasser, var dog 2 vintre af helbredshensyn paa landet hos nu afdøde sogneprest B. Christophersen i Aadalen. Begyndte efter aflagt andeneksamen paa det filologiske studium og tog høsten 1889 embedseksamen i latin og græsk og vaaren 1901 i tysk og norsk. Laa vinteren 1901—1902 ved universitetet i Halle a/S for at studere tysk og germansk filologi i det hele taget. Begyndte høsten 1902 som lærer ved Gjertsens skole, fra 1903 som medlem af Gjertsens skoles interessentskab, overtog ved dettes opløsning i 1900 sammen med skolebestyrer Th. Prebensen skolen, som nu under navn af Frogner høiere almen-skole eies og drives af os begge i fællesskab. Mit liv har saaledes for den allerstørste del været viet skolen, som jeg har ofret alt mit arbejde og al min interesse. For øvrigt har det flydt stille og rolig hen uden begivenheder af større rækkevidde eller betydning. Uagtet jeg i studenterdagene var ivrig samfundsgjænger, og uagtet jeg siden har været livsvarigt medlem af studentersamfundet, har jeg i de senere aar ikke deltaget i samfundslivet.

Jeg blev 15de juli 1893 gift med Lilla Rynning, datter af nuværende oberstløjtnant Ludv. Rynning og hustru Marie, født Kyhn.

Børn: Fredrik Gjertsen, født 4de april 1894, Babit Egeberg Gjertsen, født 10de mai 1895, og Augusta Egeberg Gjertsen, født 31te januar 1905.

Gjessing, Christian

er født paa Bragernæs i Drammen 15de oktober 1863 af forældre H. F. Gjessing, kjøbmand og bryggerieier, og hustru Caroline, født Kierulff.

Han gik paa smaaskole hos frk. Kierkegaard, som paa Nedre Bragernæs holdt en meget benyttet gutteforskole. 9 aar gammel kom han ind i den daværende 1ste middelskoleklasse paa Drammens latinskole og gennemgik denne skole, til han i 1882 tog artium. Det paafølgende aar tog han andeneksamen og høsten 1887 juridisk embedseksamen.

Efterat han derpaa i et aar havde været edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Fleischer i Ytre Sogn, nedsatte han sig som sagfører paa Garsvig i Høland paa Nedre Romerike.

Han trivedes imidlertid neppe som praktisk jurist og søgte sig derfor igjen ud som edsvoren, denne gang til sorenskriver Lund i Gjerpen, hvor han var i flere aar. Derpaa søgte han sig høsten 1893 ind i revisionsdepartementet, hvor han forblev til sin død i mars 1902.

I sin studietid var han i flere aar medlem af studentersamfundet.

Han var en ivrig genealog, særlig med hensyn til at skaffe oplysninger om sin farmors slegt Stoltenberg. Han fik samlet flere malerier af sine forfædre og foretog ogsaa et par ture til Danmark og Tyskland i øiemed at skaffe sig flere oplysninger.

Gjønnæss, Halvard Alf

er født i Tjølling den 4de oktober 1864 af forældre lærer Eyvind Hansen Gjønnæss og hustru Ingeborg Marie, født Lindhjem. Min første skoleundervisning fik jeg af mine forældre, der i min barndom begge var ansat ved Frogner folkeskole i Vestre Aker. Fra 1874 til 1882 var jeg elev af Gjertsens skole i Kristiania. Dagen efter immatrikulationen — med paafølgende fest til langt ud i „småtimmorna“ — tiltraadte jeg et halvt aars vikariat (6 timer daglig) ved Kristiania folkeskole. Hermed begyndte da min lærervirksomhed, som aldrig senere er blevet afbrudt. Efter sommeren 1883 at have fuldendt andenekamen modtog jeg en stilling som huslærer hos daværende distriktslæge Engv. Hansen i Aamlid; i denne stilling forblev jeg i 2 aar. Høsten 1885 kom jeg tilbage til Kristiania og begyndte at studere teologi; men da jeg i alle mine studenteraar havde min formiddag væsentlig optaget med skoleundervisning, tog jeg teologisk embedseksamen først vaaren 1891. Jeg har laudabilis til mine universitetseksamener.

Bortset fra de to ovennævnte aar har jeg fra barneaarene af altid været bosat i Kristiania. Høsthalvaaret 1885 var jeg vikar i fuld post ved Gjertsens skole, men fik samtidig en fast stilling ved Gundersens latin- og realskole. Ved denne skole virkede jeg fra nu af som lærer og fra 1894 som inspektør, indtil jeg i 1896 overtog skolen. I 1898 anlagde jeg min

nuværende skole, St. Hanshaugens høiere almenskole. Dens elevantal har varieret mellem ca. 300 og 350.

Fra januar 1906 er jeg kommunevalgt medlem af Kristiania skolestyre. De tre sidste aar har jeg desuden været medlem af middelskoleeksamenskommissionen for Kristiania kreds, medlem af det kollegiale raad for private skolebestyreres forening samt repræsentant for de høiere skoler i 17de mai-komitéen, hvis arbejdsudvalg jeg er medlem af.

Det akademiske samfundsliv deltog jeg i mine første studenteraar flittig i. Spillede i russeaaet violin i samfundsorkestret under Per Winge som dirigent, var 1886—1887 en af samfundsavisens redaktører og i 1887—1888 medlem af studentersamfundets bestyrelse. For at sætte større fart paa studierne meldte jeg mig fra det sidstnævnte aar ud af samfundet og deltog for resten af mine studiedage kun i de teologiske studenters forening samt i den engere eksegetiske forening „Mogibah“.

I 1895 var min hustru og jeg paa en ca. 3 maaneders udenlandsreise (Danmark, Tyskland, Østerrig, Schweiz og Italien). I Berlin, hvor vi opholdt os en maanedes tid, fik jeg ved kirkedepartementets anbefaling anledning til at besøge folkeskolerne og de høiere skoler.

Gift 1895 med Aagot Marie, født Hurum, født i Kristiania 15de mars 1872 af forældre grosserer Th. Hurum og hustru Jakobine, født Haslum. — Vi har 5 børn: Thorvald, født 4de mai 1896, Ingeborg Marie, født 14de juni 1898, Per, født 19de mai 1900, Ellen Jakobine, født 24de januar 1903, og Sigrid, født 11te november 1905.

Blandt mine interesser udenfor skolegjerningen vil jeg nævne litteratur og musik. Den sidste faar jeg vel fremhæve som en interesse, der har skaffet mig megen glæde. Jeg spiller piano og violin sammen med min hustru og ellers i trioer, kvartetter og lignende.

Jeg kan vel ikke gjøre regning paa, at jeg endnu har høstet den tilstrækkelige mængde erfaringer at bygge et afgjørende livsresultat paa; som foreløbigt resultat kan heldigvis udtales, at livet efter min mening er adskillig bedre end sit rygte!

Gran, Karl Johan Olsen.

Jeg er født paa Øvrebye i Fet 4de januar 1863 af forældre gaardbruger Ole Gudmundsen Gran og Petrine, født Jahr. Jeg gik paa folkeskolen i Fet indtil min konfirmation; med 1 aars privatundervisning (hos frk.ne Soot og nuværende sogneprest Cato Wicklund) kom jeg ind paa Aars og Voss's skole, hvor jeg fuldendte min skolegang med middelskoleeksamen 1880 og dimission til realartium. Jeg havde først tænkt paa at studere medicin, men tog i 1886 officerseksamen og 1890 juridisk embedseksamen. Som officer har jeg tjenestgjort i 1ste, 5te og er nu ansat i 2den Akershuske infanteribrigade som kaptein og chef for 4de kompani af Hallingdals landværnsbataljon (hallingerne); i 5 aar har jeg desuden tjenestgjort som premierløjtnant i trænkorpset.

Fra januar 1899 er jeg ansat i revisionsdepartementets 4de kontor. Jeg har kun foretaget kortere fornøielsesreiser til Danmark og Sverige.

Jeg indgik i 1905 egteskab med Martha Kalnæs, født paa Grue Finskog 16de mars 1883, datter af gaardbruger Peder (Bekka) Kalnæsset og Olea, født Eriksen. Min søn Olav Bekka er født 16de december 1905 i Kristiania.

Grieg, James A.

er født i Bergen 2den oktober 1861 af forældre købmand Alexander Behrens Grieg, født 22de september 1835, og hustru Birgithe Friele, født 19de mai 1840. Efter at have gennemgaaet frøknerne Holwechs elementærskole kom jeg i 1871 ind paa Bergens katedralskole, som jeg gennemgik til og med 1ste gymnasium. Læste derpaa et aar privat og videre et aar paa Arnebergs artiumskursus. Efterat jeg i 1883 havde taget 2den eksamen, begyndte jeg at studere medicin; det var dog ikke min agt at blive læge. Jeg forlod ogsaa medicinen allerede vaaren 1885 for udelukkende at studere zoologi. 1ste januar 1886 ansattes jeg som konservator ved Bergens museums zoologiske afdeling, hvilken post jeg fremdeles har. Foretog paa egen bekostning vinteren 1890—1891 en studiereise til Sverige, Danmark og Tyskland. Paa denne reise arbejdede jeg i længere tid i Jena under professorerne Hæckel og Küken-thal. I vintersemestret 1901—1902 opholdt jeg mig med stipendium fra Bergens museum i Bonn, hvor jeg arbejdede under den anseede echinodermforsker professor Ludwig. Sommeren 1906 deltog jeg en tid i de af fiskeristyrelsen med „Michael Sars“ i Skagerak og Nordsjøen anstillede undersøgelser. Forøvrigt har jeg siden 1886 med aarligt stipendium fra

Bergens museum anstillet faunistiske undersøgelser her i landet, i 1900 i Finmarken, i de øvrige aar i Bergens stift.

Populærvidenskabelige foredrag er holdt i arbeiderakademierne i Bergen og Haugesund. I 1899—1901 sekretær i „Turistforeningen for Bergens by og stift.“ Ligeledes har jeg været sekretær og formand i „Bergens skilag“ og i en række af aar prisdommer ved vestlandske skiløb. Jurymand (gruppe 9, sports- og turistvæsen) ved Bergens-udstillingen i 1898.

I studenterdagene medlem — dog ikke noget aktivt — af studentersamfundet „Fram“ og „Den naturhistoriske forening“.

Gift paa Horten 13de juli 1898 med Divert Henriche Vedeler, født i Kristiania 5te juni 1861, død i Bergen 29de juni 1900, datter af ingeniørkaptein Georg Ferdinand Vedeler, født 20de januar 1825, død 12te december 1903, og hustru Eleonore Vogt, født 28de januar 1834. Barnløs.

De vigtigere publikationer er:

I Nyt magasin for naturvidenskaberne

Vol. 30 (1886) p. 232—234. En notis om Regalecuseglesn, *Ascanius*, (oversat i Ann. & Mag. Nat. Hist. ser. 5, vol. 19 (1887) p. 246—247).

Vol. 40 (1902) p. 369—378. „*Solaster affinis* (Brandt) Danielssen & Koren.

Vol. 45 (1907) p. 131—137 Echinodermer, samlede sommeren 1905 af „*Belgica*“ i Nordhavet.

I Jenaische Zeitschrift für Naturwissenschaft

Vol. 25 (1891) p. 544—552 Ueber die Tragzeit der *Phocæna communis* Less.

I Bergens museums aarsberetning

1886 p. 1—26. Bidrag til de nordiske alcyonarier.

1887, no. 2. To nye cornularier fra den norske kyst.

no. 3. Undersøgelser over dyrelivet i de vestlandske fjorde, 1 Moster.

1888, no. 2. Undersøgelser over dyrelivet i de vestlandske fjorde, 2 Echinodermer annelider etc. fra Moster.

no. 3. Hvalstænget ved Bildøen den 15de april 1889.

1889, no. 4. Cetologiske notiser.

no. 5 *Lagopus urogallo-albus*, ein neuer Moorschneehuhn—Bastard.

no. 6. En zoologisk ekskursion til Husøen.

1890, no. 2. Tre nordiske alcyonarier.

1891, no. 1. Oversigt over Norges pennatulider.

I Bergens museums aarbog

1892, no. 3. Grønlandske ophiurider.

1893, no. 2. Bidrag til kjendskaben om de nordiske alcyonarier.

1894—1895, no. 5 Ichthyologiske notiser.

no. 12. Echinodermfaunaen i de vestlandske fjorde.

1896, no. 3. On Funiculinan and Kophobelemnon.

no. 10. Bidrag til kundskaben om vestlandets mollusker, 1 Sognesøens mollusker, 2 nogle nudibranchiater.

1897, no. 5. Mesoplodon bidens, Sow.

no. 6. Nogle cetologiske notiser.

no. 16. Skrabninger i Vaagsfjorden og Ulvesund, Ytre Nordfjord.

1898, no. 3. Ichthyologiske notiser II.

1899, no. 3. Om en ved Golten strandet Regalecus glesne, Asc.

1902, no. 1. Oversigt over det nordlige Norges echinodermer.

1903, no. 13. Echinodermen von dem norwegischen Fischereisdampfer „Michael Sars“ in den Jahren 1900—1903 gesammelt 1 Ophiuroidea.

1904, no. 3. Bidrag til kjendskab om Mesoplodon bidens, Sow.

no. 5. Echinodermen von dem norwegischen Fischerei-dampfer „Michael Sars“ etc. II brinoidea.

1905, no. 3. Goniaster nidarosiensis, Storm og dens synonymer.

1906, no. 2. Nogle notiser fra et spækhuggerstæng ved Bildøstrømmen i januar 1904.

no. 13. Echinodermen von dem norwegischen Fischereidampfer „Michael Sars“ etc. III Asteroidea.

I Stavanger museums aarbog

1896, p. 34—46. Om Bukkenfjordens echinodermer og mollusker.

I Det kongelige norske videnskabers selskabs skrifter

1905, no. 6. Nogle bemærkninger om Pentagonaster granularis, Retz.

Den norske Nordhavs ekspedition 1876—1878, vol. 22 Zoologi. „Ophiuroidea“. Kristiania 1893 Fol. 41 p. m. 3 tavler og et kart. Vol. 28 „Mollusca III“ Kristiania 1901, Fol. 131 p. m. 2 tekstfigurer og et kart (udgivet sammen med Herman Friele).

Die Ophiuriden der Arktis, i det af dr. Fritz Römer & dr. Fritz Schaudinn udgivne samlerverk „Fauna Arctica“ (4). Bd. 1 Lief 2, S. 259—286. Jena 1900.

Echinodermu, i „Report of the second Norwegian Arctic Expedition in the „Fram“ 1898—1902“ no. 13 (med 3 tavler).

Invertébrés du fond; i Duc d'Orléans: broisiere Oceanographique accomplie a bord de la „Belgica“ dans la mer du Grønland 1905. Brüssel 1907. Med 1 tavle og 4 tekstfigurer (under trykning).

Under bearbejdelse have „Mollusca“ fra Framekspeditionen.

Norges pattedyr, deres udbredelse og levevis. Fører gennem Bergens museums norske pattedyrsamling, Bergen 1899. Udgivet sammen med dr. J. Brunchorst.

I det til Pariser-udstillingen 1900 udgivne verk om Norge har jeg skildret „dyrelivet“. Samme emne har jeg forøvrigt en gang tidligere behandlet i det af boghandler Edv. B. Gjertsen og disponent Adolph Halvorsen udgivne verk „Norway illustrated“ (Bergen 1888).

Har siden 1885 til „Naturen“ leveret originalartikler, bearbejdelser, oversættelser og boganmeldelser. Ligeledes er forskjellige bidrag leveret til „Norsk idrætsblad“, „Norsk jæger- og fiskerforenings tidsskrift“, „Norsk fiskeritidende“ og „Aarbog for turistforeningen for Bergens by og stift“, som jeg redigerede i nogle aar. Ogsaa i den bergenske dagspresse, særlig „Bergens Aftenblad“, har der været skrevet. Hvor artiklerne har været signeret, er ofte brugt merkerne, sg. J. G. eller J. A. G.

(Portræt med biografisk skisse (af Joachim Lampe) i „Revuen“ aargang 6, 1899 nummer 34 a. Se ogsaa dr. J. Brunchorst: Bergens museum 1825—1900 (p. 232).

Livserfaringer? Aa ja, 25 aar giver da nogle baade gode og onde. Det er saaledes let forklarlig at man kan blive soltilbeder. De bergenske regnveirsperioder er fæle. Til livets behageligheder hører forresten heller ikke skaaltaler. De spolerer som regel selv den bedste „bedre“ middag. Paa den anden side kan der vel neppe tænkes noget mere morsomt end at faa arbeide med en ordentlig sug af en laks.

Jeg er døbt James Grieg; men da to andre ogsaa bærer dette navn, har jeg til adskillelse kaldt mig James A(lexanders-søn) Grieg.

Grue, Johannes,

overretssagfører, født paa gaarden Klokkervang i Tolgens prestegjeld den 1ste juli 1863 af forældrene lærer og kirkesanger og selveiende gaardbruger Thore Jonsen Grue og hustru Maren Jonsdatter Sund.

Han gik paa Dalsbygdens folkeskole i Tolgen, hvor hans fader og P. N. Østgaard var lærere, indtil vaaren 1877, paa Røros høiere almueskole fra høsten 1877 til vaaren 1878, paa Hamar høiere almenskole fra nytaar 1879 til april 1882; han tog middelskoleeksamen paa engelsklinjen den 14de juli 1880 med karakteren „meget godt“ (1,78), og efter at have frekventeret skolens realgymnasiums to første klasser og læst nogle privattimer i matematik hos adjunkt Hornemann gik han op til realartium ved universitetet, hvor han den 8de september 1882 erholdt denne eksamen med karakteren „godt“ (31—12).

Nu var han fra høsten 1882 til sommeren 1884 huslærer hos proprietær Haagaas i Enebak og underkastede sig i 1884—1885 examen philosophicum med karakteren laudabilis, hvorhos han samtidig tog middelskolens tillægsprøve i latin.

Fra høsten 1884 var han ved siden af sine juridiske studier beskjæftiget med privatundervisning og journalistisk virksomhed, indtil han sommeren 1888 absolverede juridisk embedseksamen med karakteren laudabilis.

Det første aar efter eksamen opholdt han sig hjemme i Tolgen, indtil han fra 1ste juli 1889 fik ansættelse som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Erlandsen i Søndre Helgeland med bopæl Alstahaug, hvor han forblev til 1ste juli 1892, da han nedsatte sig som praktiserende sagfører paa Sandnæssøen i Alstahaug; derfra flyttede han i december 1894 til ladestedet Mosjøen, hvor han siden har boet og drevet sin sagførervirksomhed. Han har været fast forsvarer ved Søndre Helgelands meddoms- og forhørsretter fra mai 1895 til oktober 1896, da han beskikedes som aktor ved de samme retter, og denne sidste stilling indehar han fremdeles.

Han har været medlem og formand i Mosjøens overligningskommission for 1898, medlem og formand i Mosjøens ligningskommission for 1899, 1901, 1902, 1904 og 1905 samt medlem af Mosjøens formandskab i perioden 1902—1904, hvorefter han bestemt frasagde sig valg, da småbyens kommunalpolitik, saaledes som den dreves af majoritetens mænd, ikke huede ham. Fra 1ste januar 1904 har han været medlem af „Det helgelandske dampskibsselskabs“ direktion og er det fremdeles, ligesom han fra 1ste mai 1905 er medlem af direktionen for „Mosjøens samlag for Brændevinshandel“. Af „Vefsens sparebanks“ (Mosjøen) forstanderskab har han i en række af aar været medlem, ligesaa af bankens tilsynsudvalg, hvis formand han nu er.

I det akademiske samfundsliv deltog han lidet; var dog i ottiaarene medlem af den konservative studenterforening „Forbundet“.

Han blev den 22de februar 1896 i Trefoldighedskirken i Kristiania gift med frøken Marie Volden, født paa Sandnæssøen i Alstahaug den 24de oktober 1873 af forældre telegrafbestyrer Jon Volden og hustru Marie Volden, født Rise.

Hans og hustrus børn er: Magnhild Grue, født 22de april 1897, Thora Johanne Grue, født 12te april 1898, Johannes Grue, født 20de mai 1899, død samme dag, Thorvid Grue, født 26de april 1901, død 25de mai 1901, Eva Grue, født 17de januar 1904, og Thorvid Volden Grue, født 26de juni 1905.

Han har i alle sine stillinger havt meget og tildels strengt arbeide og er overbevist om, at stadigt og interesseret arbeide

er det bedste middel til opnaelsen af tilfredshed og lykke i livet. — Ved siden af sit daglige arbejde beskæftiger han sig meget med læsning, foruden af dagens politik og skjønliteratur, af socialøkonomiske og historiske verker, afholder ofte foredrag i Mosjøens ungdomslag og Mosjøens haandverkslag og ellers leilighedsvis om forskjellige politiske, sociale eller historiske emner, — interesserer sig sterkt for jordbrugets opkomst i Nordland og har flere gange deltaget i landbrugsmøders diskussioner.

Hans mest interessante oplevelser knytter sig til aaret 1905 og dets historiske begivenheder. Nærmest sluttende sig til Hagerups samlingspolitik ved valgene i 1903 krævede han straks ved de Boströmske punkters fremkomst øieblikkelig aktion og indbød sammen med en del andre borgere i Mosjøen til et møde, hvor han indledede, og som med ca. 300 stemmeberettigede fattede resolution for handling straks. — Senere i aaret arbejdede han for Karlstad-overenskomstens godkjendelse og bevarelse af kongedømmet — ved foredrag paa forskjellige steder og paa andre maader.

Grøn, Harald Emil

er født i Kristiania 30te juli 1863 af forældrene købmand Ole Evensen, født 24de januar 1821, død 26de mai 1875, og hustru Erika Juliane, født Grøn, født 21de november 1825, død 4 mars 1902. Har antaget navnet Grøn ved kongelig resolution af 9de august 1898.

Han gik paa Nissens skole til 1875, senere paa Gjertsens skole. Andeneksamen 1883, juridisk embedseksamen 1888. Han var i $2\frac{3}{4}$ aar edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Tromsø. Siden vaaren 1894 ansat i revisionsdepartementet.

Gift 6te mai 1899 med Laura Constance Fredrikke Smith, født 19de januar 1867, datter af sogneprest til Lunde, Telemarken, Eilert Smith, født 5te februar 1825, død 26de februar 1880, og hustru Laura Constance Fredrikke, født Rolsted, født 16de mars 1828, død 19de januar 1867.

Ingen børn.

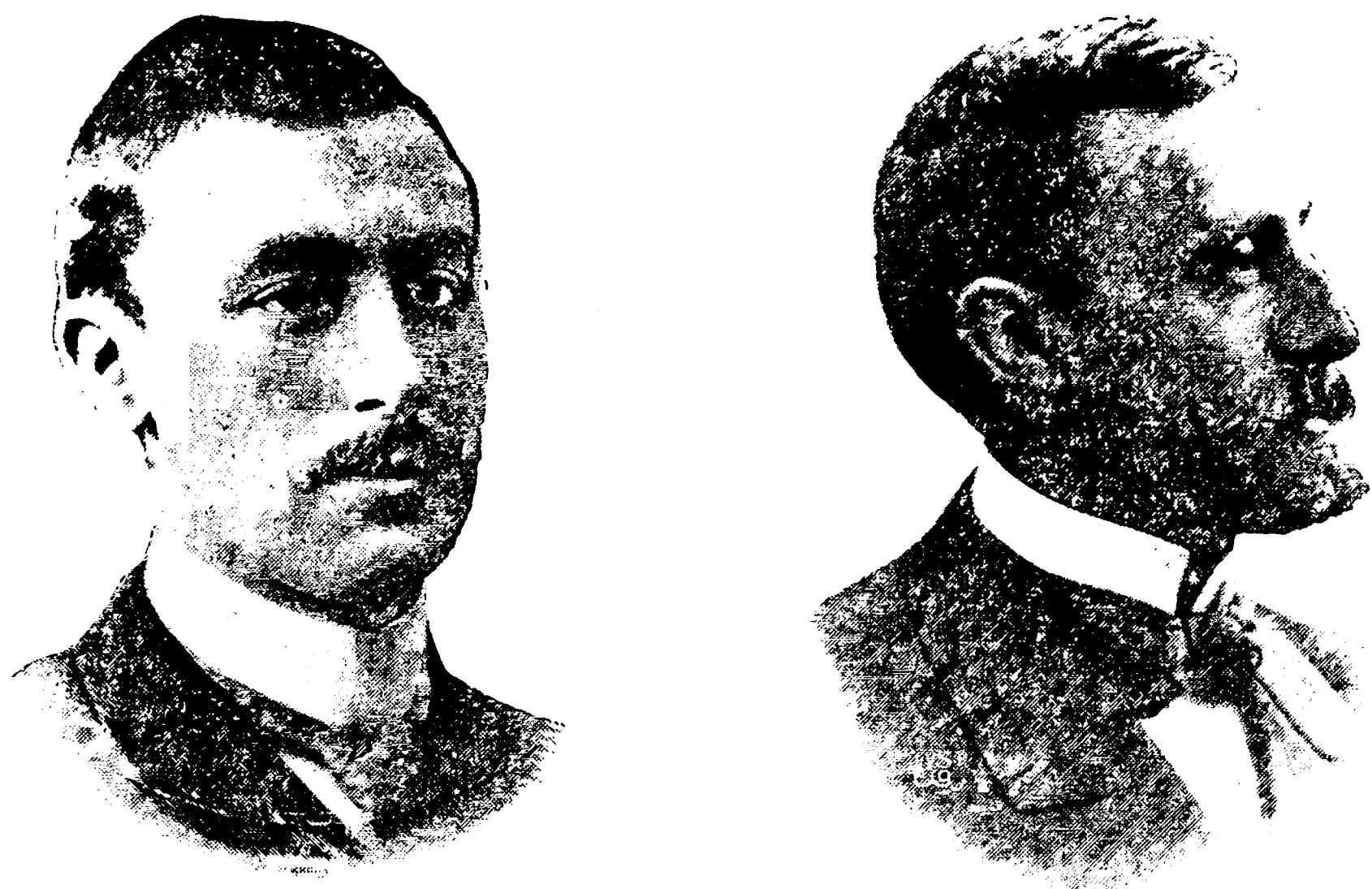
Gulbrandsen, Gerhard

er født i Kristianssand S. 2den mars 1865. Fader skomagermester Carl Gulbrandsen, moder Jensine Gudine Pedersen.

Gjennemgik Kr.sands katedralskole 1873—1882. Tog examen artium 1882, andeneksamen 1883 og teologisk embedseksamen 1891. Bedrev allerede under studietiden journalistik og gik lige fra embedseksamen til stillingen som redaktør af „Christianssands Tidende“. Blev 1895 redaktør af „Stavanger Amtstidende“ og overtog høsten 1906 redaktionen af det nye dagblad „Vestlandet“ i Stavanger. Var i de første studenteraar medlem af studentersamfundet. Har som student besøgt Skotland og Danmark paa fornøielsestur og deltaget i den skandinaviske journalistkongres i Kjøbenhavn 1902 som en af de delegerede for den konservative presseforening.

Gift i Kristianssand 25de november 1893 med Petra Ragnhilde Johansen, født i Kristianssand 7de august 1864, datter af bogtrykker Petrus Cornelius Johansen og hustru Tomine Rebekka Thorsen.

Børn: Carl Petrus, født 9de november 1895, Tomine Rebekka, født 22de mai 1897, Jenny Elise, født 12te august 1900, Arne, født 23de februar 1902, og Ragnhild Stav, født 1ste januar 1907.

Gulbranson, Harald.

Jeg er født i Kristiania 8de juli 1863 af forældre grosserer Peter Emich Sparre Gulbranson og Julie Christiane Elisabeth Stenersen.

Jeg gik paa Aars og Voss's skole i 12 aar, tog examen artium i 1882 og derefter examen philosophicum.

Efter 1½ aars studietid (jus) og samtidig arbeide paa advokat A. C. Bonnevis kontor (2 aar) reiste jeg til Tarragona, hvor jeg i ca. 2 aar var paa kontor. Kom hjem 1887 og var da ansat ved en importforretning i Kristiania i 3 aar, hvorefter jeg sammen med min artiumskamerat og barndomsbekjendt, August Thomle, 15de oktober 1891 etablerede en „Import og eksportagenturforretning“ under firma: Gulbranson & Thomle, senere udvidet til ogsaa at omfatte assuranceforretning.

Har interesseret mig endel for rosporten og var en tid formand i Kristiania roklubs bestyrelse; har tidligere været medlem af studentersamfundet og studenternes roklub.

Jeg har foretaget en 6—7 forretningsreiser til udlandet.

Jeg er gift med Margrethe Cecilie Kiær, datter af læge Frantz Casper Kiær og hustru Annette Arnesen. Har ingen børn.

„Lykkelig den, der er fornøiet med „lotten“ sin!“

(Cfr. ogsaa Monrads „Ethik“.)

Gundersen, Adolf

er født i Aasnæs, Solør, 8de oktober 1865, søn af lensmand i Aasnæs og stortingsmand Martin Gundersen og hustru Oleane Melbye.

Jeg tog middelskoleeksamen paa Kongsvinger 1880, gik derefter 2 aar paa Maribogadens skole; artium 1882 og medicinsk embedseksamen 1890 (laud).

Forlod Norge vaaren 1891 sammen med dr. Borge og Hafsahl paa en tur til Vestindien, hvorefter jeg bosatte mig i United states, første aar som assistent hos dr. Chr. Christensen i La Crosse, Wisconsin, og senere som hans kompagnon, hvilket jeg har været den hele tid siden.

Var som student medlem af samfundet; modtog i aar sangforeningens orden.

Er medlem af Medicinske selskab i Kristiania, American medical association, Wisconsin state medical ass. (viceformand), La Crosse county medical ass. (dets formand).

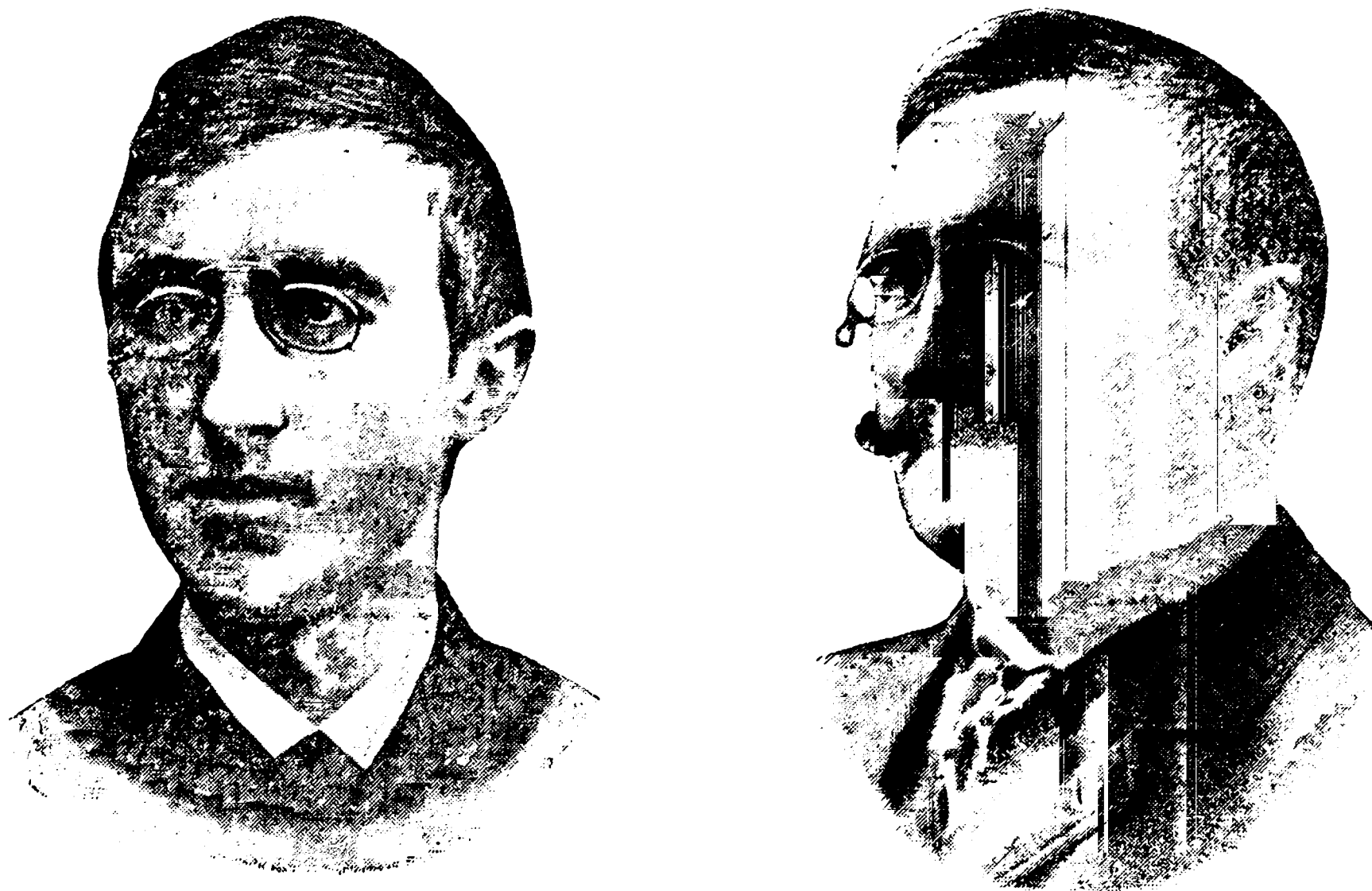
Har fire gange besøgt Europa paa kombineret studie- og fornøielsesreise. Studerede saaledes 1893 i Berlin, 1896 i Wien, 1900 i Bern og var i 1903 i Norge og Sverige. Min specialitet har været kirurgi. Har hyppig besøgt de større amerikanske kirurgiske kliniker i Chicago, Baltimore etc.

Har skrevet nogle gange i magasin for lægevidenskab,

1895 om appendicit, 1904 og 1905 om den kirurgiske behandling af prostatahypertrofi perinæal prostatektomi og har deltaget i de medicinske selskabers diskussioner her i Amerika.

Blev gift 16de september 1893 i Aasnæs, Solør, med Helga Sara Isaksætre, født 12te december 1867 i Aasnæs, Solør, datter af Syver Isaksætre og Thora, født Busk. Har 6 sønner: Karl Borge, født i La Crosse 21de juli 1894, Sigurd Bjarne, født 28de september 1895, Gunnar, født 6 april 1897, Helge Adolf, født 10de december 1898, Trygve, født 17de mai 1902, og Sven Martin, født 12te september 1904.

Jeg har været meget vel tilfreds med min stilling som læge her; men vi agter dog at flytte hjem om nogle aar og tilbringe vor alderdom i Norge.

Gundersen, Gunnar.

Min far, lensmand og stortingsmand Martin Gundersen, var to gange gift, anden gang med min mor, Oleane Andersdatter Melby. De var bosat i Aasnes i Solør, hvor jeg blev født den 2den oktober 1863 paa hans gaard Toverud.

Min første skoleuddannelse fik jeg dels i en privatskole, dels ved huslærer i hjemmet, indtil jeg i 1878 blev sat i middelskole paa Kongsvinger. Efter at have taget middelskoleeksamen i 1880 gik jeg ind paa Maribogadens 2-aarige gymnasium og tog examen artium (reallinjen) i 1882 samt andenekamen med tillægsprøve i latin 1883. Studierne maatte imidlertid derefter afbrydes i flere aar, idet jeg paa grund af min fars sygdom og død blev nødt til at overtage konstitutionen som lensmand i Aasnes, hvor jeg opholdt mig indtil sommeren 1887. Ved besættelsen af Aasnes lensmandsbestilling blev jeg af sorenskriver og foged indstillet som nr. 1 og af herredsstyrelsen som nr. 2; den af herredsstyrelsen som nr. 1 — forøvrigt blot med 1 stemmes overvegt — indstillede blev imidlertid beskikket af amtmanden. Jeg tog derefter høsten 1887 fat paa det juridiske studium, som jeg fuldendte med karakteren laud (staar til laudabilis) efter 1½ aars forløb ved udgangen af 1888.

Straks jeg var færdig med eksamen, blev jeg ansat som fuldmægtig hos overretssagfører Wilh. Olsen i Stavanger og udpaa høsten 1889 hos overretssagfører, senere statsadvokat, Haakon Berg, i Elverum, hvis forretning jeg ved udgangen af

samme aar overtog. Efterat overretssagfører Chr. Høegh i begyndelsen af 1890 var afgaaet ved døden, købte jeg hans forretning og flyttede til Aasnes i Solør, hvor jeg var bosat og drev sagførervirksomhed i 8 aar indtil høsten 1898, da jeg med min familie flyttede til Kristiania for at indtræde i kompagni med advokat Iohannes Meyer, en stilling, som jeg fremdeles indehar. Som høiesteretsadvokat blev jeg beskikket i juni 1896.

I de aar, jeg var bosat i Solør, købte jeg min fars tidligere eiendom Keiserud, som jeg drev og beboede indtil flytningen til Kristiania. Jeg var i samme tid medlem af Aasnes herredsstyrelse og ligningskommission samt mødte ved stortingsvalget i 1897 som valgmand for distriktet. For den kommunale jernbanekomit  var jeg i flere aar formand og har senere fungeret som sekretær i den af Kristiania m. fl. kommuner nedsatte jernbanekomit  til fremme af en mellemrigsforbindelse med Sverige.

I forretnings iemed — delvis ogsaa for forn ielsen — har jeg foretaget flere reiser til udlandet (England, Tyskland og Frankrige).

Den 19de december 1890 blev jeg gift med Henriette Ernstine Wrensted, der er født i Kristianssand S. den 12te november 1864 af for eldre apoteker Johan Georg Wrensted og hustru Henriette Ernstine, født Lüders. Vore børn er: Gudrun, født 2den november 1892, Ingrid, født 10de januar 1894, Bergljot, født 25de april 1895, Astrid Henriette, født 30te september 1896, Gunnar, født 1ste januar 1898, Ragnhild, født 15de april 1899, og Reidar Wrensted, født 3dje mars 1902, samtlige ilive, de fem første født i Aasnes, de to sidste i Kristiania.

Arbeidet som jurist og forretningsmand har jeg omfattet med megen interesse, og da jeg aldrig har savnet lønnende beskj ftigelse, bør jeg have grund til at være fornøiet med det økonomiske resultat, som med min stilling i det hele.

Hvad jeg beklager, er, at forretningslivet — paa andre interessers bekostning — er blevet for dominerende.

Til at opsummere nogen livserfaring finder jeg mig neppe gammel nok. Saa meget tror jeg dog at kunne udtale, at sorgerne for mit udkomme er mere end opveiet ved livets glæder — især ved arbejdsglæden. Mit syn paa fremtidens samfund og mennesker er optimistisk: Jeg *ved*, at der er brød nok for alle, og jeg *tror*, at vore børn vil — bedre end vi — forstaa, at lade det komme til alle.

Günther, Fredrik Wilhelm Christian Salvesen

er født 20de februar 1865 i Kristiania af forældre konditor Carl Edvard Günther og hustru Cathinka Bernhardine Salvesen.

Han gennemgik Aars & Voss's skole fra 1ste klasse til artium, tog middelskoleeksamen 1879, artium 1882; gik derefter ind paa krigsskolen.

Hans tidlige død af difterit 17de september 1884, som 2den classes kadet, afskar det livs haab og maal, han da havde sat sig.

De faa samtidige, der har fulgt ham fra barneaarene i Günthergaarden i Kirkegaden til hans saa tidlige bortgang, medbringer kun de bedste erindringer om en stille, bramfri kamerat, hvis lune nu og da gav sig udslag i munter spøg og behageligt samvær.

Haanshus, Jonas Gill

er født i Kristiania 22de juli 1864 af forældre apoteker Ole Andreas Haanshus (født 4de april 1821, død 23de juni 1886) og hustru Johanne Christiane Olberg (født 13de oktober 1830).

6 aar gammel begyndte jeg paa Nissens latin- og realskole (Rosenkrantzgd.), hvorfra jeg efter 4 aars forløb i 1874 sammen med de fleste af skolens elever overflyttedes til Gjertsens skole for den høiere almindelse (St. Olafs plads). Efter her at have taget middelskoleeksamen i 1879 forlod jeg aaret efter skolen og læste derpaa sammen med nogle kamerater privat til artium (klassisk). Min manuduktør det sidste aar før artium var senere afdøde stud. theol. Fredrik Finholdt. Andeneksamen tog jeg i 1884 og juridisk embedseksamen vaaren 1888. Jeg maatte begive mig lige fra eksamensbordet direkte til Gardermoen for at tjene konge og fædreland, hvilket jeg i parentes sagt ogsaa senere gjentagne gange — og meget fortjenstfuldt — har gjort, idet jeg saaledes som matr.-nr. har været behjælpelig med at drive „russerne“ ud af det trondhjemske samt med at tilbageslaa „svenskernes“ angreb paa Seiersten fæstning, der dengang var uden kanoner. Det bør i denne forbindelse ikke forbigaaes, at jeg ogsaa har nydt den ære at blive udkommanderet til 30 dages vagthold ved det kongelige slot i Kristiania.

Fra 15de februar 1889 autoriseredes jeg som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Øvre Telemarkens østfjeldske

sorenskriveri, H. C. I. Fabritius, og var sammesteds amtskonstitueret sorenskriver i ca. 3 maaneder. I særlig grad omfattedes jeg her med hengivenhed af dem, der vandt sine processer eller frikjendtes for de forseelser, hvorfor de var tiltalt, ligesom mangen en af dem, der fik sig arv udlagt ved skifte, vistnok sendte mig en kjærlig tanke.

1ste oktober 1890 ansattes jeg i Det statistiske centralbureau, hvor jeg straks blev bestyrer af det vidtløftige apparat, som kaldes folketællingskontoret, et kontor, der midlertidig oprettedes i anledning af de sedvanligvis hvert 10 aar tilbagevendende almindelige folketællinger, omfattende alt, hvad der findes saavel af folk som af fæ m. m. fra Nordkap til Lindesnes, et kontor, der foruden de tusender af tællere og andre medhjælpere i bygd og by til sine tider beskjæftiger ikke langt fra 100 funktionærer (kvinder og mænd). I 1900, da næste almindelige tælling fandt sted, overtog jeg atter ledelsen af nævnte kontor.

Samme aar foretog jeg forinden paa offentlig bekostning en reise til Berlin særlig for at studere visse elektriske maskiners anvendelse i statistikens tjeneste. Jeg har derhos gjentagne gange foretaget private reiser i Danmark, Sverige og Tyskland.

1ste mars 1903 udnævntes jeg til bureauchef i Det statistiske centralbureau. Samtidig overtog jeg redaktionen af den af bureauet udgivne „Statistisk aarvog“, et verk, der indeholder nyeste ekstrakt af al statistik.

Jeg er medlem af „Statsøkonomisk forening“. Af interesser udenfor min livsvirksomhed vil jeg nævne rosport. Jeg er saaledes en af stifterne af den i 1883 stiftede og endnu eksisterende „Ormsunds roklub“, hvis formand jeg har været i en række af aar. For tiden er jeg medlem af bestyrelsen for „Norsk forening for roidræt“ (centralforeningen for roning). Har deltaget i flere kaproninger og knebet enkelte medaljer.

Gift 15de mai 1891 i Kristiania med Lulle Mortensen, født i Kristiania 14de mars 1869, datter af bygmester Erik Mortensen, født 6te november 1811, død 22de februar 1880, og hustru Maren Gorboe, født 16de mai 1824, død 10de mai 1903.

Børn: Ole Andreas, født 11te februar 1892, Egil, født 27de april 1893, Olga, „Liland“, født 11te oktober 1894, og Randi, født 2den januar 1896.

Haavind, Otto

er født i Kristiania 6te mars 1862 af forældre bureauchef Perentius Imanuel Haavind og Marie Sofie, født Haug. Han gik først paa Nissens latin- og realskole, og da denne gik ind, paa Gjertsens skole, tog andeneksamen 1883 og juridisk embedseksamen vaaren 1887. Han var et halvt aars tid paa advokatkontor, forinden han fik ansættelse i revisionsdepartementet, hvor han siden har været, og hvor han den 29de januar 1904 udnævntes til kongelig fuldmægtig.

Ugift.

Hafsahl, Peder

er født 21de januar 1864 i Vang paa Hedemarken. Jeg er søn af gaardbruger Helge Hafsahl og hustru Anne Hafsahl. Jeg blev student fra Hamar offentlige skole og tog medicinsk eksamen 1890. Vikarierede derefter nogle maaneder i Norge og reiste saa i begyndelsen af 1891 til Amerika, hvor jeg siden har praktiseret som læge i Superior, Wisconsin. Dog har jeg i de senere aar opholdt mig meget i Tyskland, væsentlig for at studere hjerneanatomi. Jeg var en tid medlem af studenter-samfundet.

Ugift.

Hagen, Christian Hansen

er født i Fet prestegjeld 13de august 1849. Hans forældre var selveier Hans Christensen Hagen og Dorthea Larsdatter.

Læste for det meste privat. Gjennemgik Asker seminarium og tog eksamen der.

Var lærer ved Sarpsborg middelskole aaret 1878—1879. I 1879 blev han ansat som klasselærer ved Bergens latinskole. Filologisk embedseksamen tog han aaret 1888. Saa reiste han til Bergen, hvor han gav privatundervisning og var ansat som lærer ved en aftenskole ved Tanks skole. I 1889 blev han udnævnt til lærer ved Hønefos middelskole, aaret efter til overlærer ved samme skole, hvilken stilling han indehavde til sin død. (Stockholm 1899).

Han var medlem af den filologiske forening. Aaret 1898 blev han medlem af Hønefos kommunestyre. Aaret 1891 fik han stipendium for at studere det engelske sprog og opholdt sig 3 maaneder høsten 1891 i Oxford.

Han blev gift i Bergen 23de august 1889 med Thora Behrens, født 25de juni 1861, datter af seilmager Andreas Thomsen Behrens og hustru Wilhelmine Dominnika, født Matzau.

Børn: Hjørdis Behrens, født i Hønefos 11te september 1891, Gudrun, født 14de mars 1893, død samme aar, og Gunnar Behrens, født 15de december 1894.

Hagen, Jacob Christian,

af forældre, daværende seminarlærer Anton Martin Hagen og hustru Elise, født Beyer, er født 27de juni 1863 i Tromsø.

Jeg var elev af Tromsø latinskoie indtil mit 15de aar, da jeg ved fars flytning til Kristianssund N. (som skoleinspektør) kom ind paa latinskolen dersteds. 1882 dimitteredes jeg til artium (latinlinjen) og erholdt haud; 1883 tog jeg andeneksamen med laudabilis, 1887 teologisk embedseksamen (haud), 1890 praktisk teologisk eksamen (laudabilis).

1888 modtog jeg ansættelse som lærer ved frk. Storms høiere pigeskoie (eksamensberettiget) i Trondhjem; efter 4 aars lærervirksomhed ved denne skole blev jeg dens bestyrer. 1894 blev jeg af „komitéen for oprettelse af en opdragelsesanstalt for forsømte gutter i det nordenfjeldske“ ansat som forstander for den samme aar oprettede Falstad opdragelsesanstalt i Ekne pr. Trondhjem. Da anstalten ved statens overtagelse af samme i 1901 gik over til „skolehjem“, modtog jeg samme aar kongelig beskikkelse som skolehjemmets bestyrer, hvilken stilling jeg fremdeles indehar. — 1890 egtede jeg Louise Frederikke Brinchmann, datter af bankkasserer Christopher Brinchmann og hustru Marie, født Brinchmann. — Ingen børn; men jeg har alligevel nok af dem at opdrage: 55 gutter paa engang fra 9—17 og 18 aar giver unegtelig nogen afveksling!

I egenskab af skolehjemsbestyrer foretog jeg i 1899 med et af stortinget bevilget stipendium en udenlandsreise for at studere arbeidet blandt forsømt ungdom i Tyskland, Holland, Belgien og Schweiz; siden har jeg i lignende øiemed foretaget flere reiser i disse lande og i Østerrige.

Særlig har pædagogisk patologi lagt beslag paa min interesse, hvad der ogsaa har medført, at jeg er medarbeider i tidsskriftet „Die Kinderfehler“.

Hagen, Kjartan

var født paa Kongsberg den 5te oktober 1861 af forældre fuldmægtig Ole Hagen og Kristine Laurine, født Harm. Han tog artium fra Maribogadens skole, men døde allerede i artiums-aaret af tæring. Han skildres af sine bekjendte som en meget vel begavet, stille, beskeden, nærmest sky ungdom, der dog undertiden kunde blive helt ivrig, naar han kom op i en diskussion om et eller andet vedrørende hans specialitet matematiken. Han var overmaade flittig, læste ofte om nætterne og arbeidede i det hele taget efter kameraternes mening mere, end han taalte, — hvad der ogsaa ansaaes som en medvirkende aarsag til hans tidlige død.

Hall, Karl Emil.

Jeg er født i Kristiania 8de februar 1865 og er søn af købmand Lauritz Hall og Laura Dortha, født Larsen.

Jeg har gaaet paa Qvams skole og Maribogadens latin- og realskole, tog middelskoleeksamen 1880, andeneksamen 1886 og juridisk eksamen vaaren 1891.

I tiden mellem artium og den juridiske eksamen var jeg en tid ansat paa et sagførerkontor, udførte senere endel arbeide for Kristiania postkontor samt vikarierede i en ekstraskriverpost i finansdepartementet, i hvilken post jeg blev fast ansat fra 1ste januar 1886. Denne stilling fratraadte jeg igjen 31te december 1888 for at læse mig færdig til eksamen.

Efter at have taget juridisk eksamen arbeidede jeg paa et sagførerkontor, indtil jeg paany fik ansættelse i finansdepartementet (som fast ekstraskriver fra 1ste juli 1892). Her avancerede jeg senere til kongelig fuldmægtig (konst. 1ste januar) 1897 og bureauchef (konst. 23de juli 1900 og udnævnt 21de oktober 1903).

Paa offentlig bekostning har jeg efter opdrag af finansdepartementet foretaget reiser til Stockholm, Kjøbenhavn og Paris.

Jeg har været gift med Sofie Marie Stangebye, datter af grosserer Peter Stangebye og hustru Maren Christine, født Heyerdahl. Hun var født 18de mars 1875 i Kristiania og døde sammesteds 14de mars 1901.

Vort eneste barn var en datter, Edel, der blev født 1ste august 1900 og døde 4de december s. A.

Halleland, Axel

er født den 18de januar 1863 af forældre grosserer Gudmund Halleland, født 21de mai 1816, død 14de mars 1874, og hustru Caroline Amalie Leyre, født 26de september 1824, død 25de mars 1904.

Fra 1870—1875 gennemgik jeg Haugesunds borgerskole, reiste saa til Stavanger og gik paa latinskolen der til 1880, hvorefter jeg tog privatundervisning i Haugesund, indtil jeg sommeren 1881 kom ind i 3die gymnasiaklasse paa Aars og Voss's skole i Kristiania.

Efter examen artium gjenoptog jeg min faders nedlagte forretning, som jeg fremdeles driver. — Ugift.

Halvorsen, Halvard Kristian

blev født paa Sandbo i Vaage 11te april 1864 af forældrene Hans Halvorsen, kommandersergeant og kasserer ved Vaage sparebank, og hustru Kari Halvorsen, født Mo, Kjøbanger.

Hans far blev 1865 ansat som vagtmester ved Sels distriktsfængsel, og familien flyttede derfor til Sel, da Halvard var 1 aar gammel. Ved folkeskolen i denne bygd fik Halvard sin første boglige undervisning.

I 1874 blev hans far udnævnt til vagtmester ved Gjøviks distriktsfængsel, og Halvard besøgte nu i nogle aar borgerskolen paa Gjøvik. Liden og spinkel var han af vekst og ofte sygelig; men han var en flink gut paa skolen, og sygeligheden formaede ikke at knuge hans lyse sind eller at ødelægge hans arbejdslyst. — Høsten 1877 paadrog han sig en voldsom mavebetændelse, og følgerne af denne sygdom, af hvilken han længe holdtes fængslet til sygeleiet, forvandt han aldrig ganske. — Halvards ophold paa Gjøvik blev ikke af lang varighed. Hans far døde vaaren 1876, og høsten 1878 flyttede Halvard til Kristiania, og her fandt baade han og hans mor og søskende

et midlertidigt hjem hos hans ældste bror, senere, i 1899, afdøde stenografrevisor Halfdan A. Halvorsen. I Kristiania fortsatte Halvard sin skolegang, indtil han tog artium 1882 og andeneksamen året efter.

Senere begyndte han at studere jus; men disse hans studier blev dog tildels sinket derved, at han samtidig søgte at dygtiggjøre sig i stenografi. Derved opnaede han efter nogen tid at faa ansættelse som stenograf i stortinget, og han beholdt denne stilling til sin død i 1887. Hans sygelighed havde i de sidste aar stadig tiltaget, uden at dog derfor hverken han selv eller nogen af hans nærmeste anede, af hvilken alvorlig art hans sygdom var. Efter en lægeundersøgelse i januar 1887 blev det konstateret, at han led af tuberkulose i ryggen, og at en operation var nødvendig. Efter denne var han næsten altid sengeliggende; gjentagne operationer bragte ham vistnok lettelse, men ingen helbredelse — den han dog selv lige til det sidste haabede paa. „Jeg har endnu saameget at leve for og saameget ugjort,“ sagde han altid. Han døde den 10de november og blev begravet den 15de november 1887 paa Vor Frelzers gravlund, begrædt og savnet af sine nærmeste og af mange venner.

De fremtidsforhaabninger, som man havde knyttet til den kvikke, paalidelige gut med det klare hoved — han, som med sit glade humør saa ofte kunde bringe liv og munterhed med sig — de blev nu ved hans tidlige bortgang tilintetgjort.

Hammer, Johannes Hansen

Blandt artiumskameraterne indtager jeg vistnok en ved uregelmæssigt livsløb merket plads.

Født 1854 paa pladsen Moan under gaarden Hamar i Høilands sogn, Grang prestegjeld, Moan, som far, nu 80 aar, har dyrket op til et godt brug, begyndte jeg 5½ aar gammel paa omgangsskolen, der holdtes 9 uger om aaret. Mine forældre er husmand Hans Henriksen Hammer og Margrethe Johannesdatter.

Vi var 6 søskende. Ved 8 aars alderen prøvede jeg at gjæte borte; husker, jeg bad Vorherre om at blive syg, saa jeg kunde gaa hjem igjen.

Var mest hjemme til mit 13de aar, gjætede og drog om vinteren høi og ved sammen med far. Det kunde være tungt for smaagutter. Fra det 13de til det 18de aar var jeg gaards- og gjætergut hos fremmede for mad og klæder. Skolegang ca. 9 uger aarlig. Stiftsprovst Jensens læsebog for folkeskolen og folkehjemmet, det bedste læremiddel, vort land har havt, satte mig istand til at bestaa prøven paa Klæbo seminar, hvorfra jeg udgik med 1.89 i 1874.

Lærervirke: 1½ aar ved Namsos, 1½ aar ved og 4½ aar i Risør; middelskoleeksamen i Kragerø 1879, gik 1 aar paa

Maribogadens skole, havde efter artium det sidste halve aar af min lærertid ved Risør folkeskole.

Til mit 23de aar, da jeg blev lærer i Risør, var jeg altid i ferien kropsarbejder, havde som saadan fra mit 18de aar „fuld betaling“. Jeg har ligget i alslags kjøring, været tømmerhugger og fløter. Jeg tør prøve at melke omkap med en dreven sweiser, at holde husdyr passe fede og rene, at fælde tømmertrær med mindst mulig ødelæggelse af smaaskog. Afslutning paa mit „erhvervsmæssige“ kropsarbejde var akkordflødning af skibsmaterialer i fjorde og elve omkring Risør. Vi maatte passe „flo og fjære“. Al min dag vil dette „dugfriske“ sommerliv staa behagelig i mindet. — Hvert menneske skulde være nødt til *sit hele liv* at udføre *noget* kropsarbejde, der er mere slidsomt end hvilkensomhelst intellektuel syssel.

Den, som ikke tager del i det produktive kropsarbejde, er i grunden snyltedyret paa samfundslegemet, der vrider sig under deres æderi og forhaabentlig engang evner at skille sig af med dem, naar fabelen om lemmerne og maven har tabt sin magt.

Vaaren 1883 tog jeg andenekamen, kastede blikke i tingsretten, men valgte teologi af ængstelse for ikke at kunne ernære mig som andet end lærer, og seminaristerne er mere end halvbefarne teologer, paa sprogene nær.

Som teologisk studerende styrede jeg i 1883—1884 en privat middelskole paa Staubo ved Tvedestrand, og i 1886 Torps kombinerede middel-, amts- og lærerindeskole i Elverum, begge steder som vikar.

Vaaren 1887 tog jeg teologisk eksamen, blev straks efter bestyrer af „Svelviks høiere almueskole“, tog 2det halvaar 1888 practicum.

Svelviks folkeskole fik efter den nye lov af 1889 en egen ordning med adgang for eleverne til at læse engelsk og tysk og med en bred plads for naturfag, norsk og regning samt med det største ugentlige timetal, loven tillader. Skolen beholdt derfor et ekstra statsbidrag af kroner 1.000, der senere blev forøget. Skoleordningen med sin ekstra statsunderstøttelse er særegen for Svelvik og har vist smukke resultater.

I 1895 fik jeg paa grund af økonomiske interesser i Kristiania permission, begyndte at læse jus, tog eksamen og

sagførerbevilling vaaren 1898. Min post i Svelvik opsagde jeg først da. Under mit juridiske studium havde jeg i adskillig udstrækning deltaget i køb og salg af eiendomme, fortsatte dermed som sagfører, ikke uden held, kom snart ind i byggetrafiken, ikke uden uheld, arbejder dog nu med lyst og haab. Som teologisk student deltog jeg stadig i Studentersamfundets „arbejde“, var medlem af bestyrelsen i 3 semestre, var engang nær bleven formand; men det gjaldt mit eksamens semester.

Jeg husker levende de „bevægede kampe“ i 1884—1885, før politiken slap ind i samfundet, og Getz fik lov at tale om demokratiet, Sars om stemmeretten, Hagerup om kvindesagen, Chr. Brun om „kristendom og politik“.

Og saa de store scener, „da Ibsen ved en misforstaaelse af Ove Rode skulde have fornærmet samfundet“, og professor Dietrichson gjorde sangen om det evige lys i „Athenes klare borg“!

I hine dages kamp deltog mange, som dels allerede var, dels nu er „vore mænd“. Fremfor andre turde den saa tidlig afdøde, eiegode advokat Steffens mindes. Han dundrede lig en tordengud, saa „hundrede folkeslag skjælvede, Rom og Konstantinopel rystede i sine grundvolde“.

I Svelvik var jeg medlem af skolestyret, formand i ligningskommissionen og arbejderforeningen m. m.

I de politiske kampe har jeg efter evne deltaget paa venstres og socialisternes side. I 1890-aarene var jeg medlem af amtsstyret for venstreforeningerne i Jarlsberg og har mange interessante minder fra hine dages folkemøder, der kunde maale sig med 1880-aarenes, hvori jeg tildels ogsaa var aktiv deltager. Vore fleste kjendte politikere fra de sidste 25 aar har jeg seet paa meget nært hold. Det var megen moro! Kun i Oslo kreds fandt jeg isommer et gjenskin af gamle tiders glans. Nei, man skulde høre professor Daae, professor Y. Nielsen, Olaus Arvesen, Viggo Ullmann, kaptein Jakobsen, naar de steg frem i sin herlighed! Det er som at mindes Johannes Brun, fru Gundersen og Johanne Reimers!

I 1890 holdt jeg ved skolemødet i Kjøbenhavn et foredrag om „Vor tids krav til en religionslærer“. Det blev trykt i 1000 eksemplarer og er udsolgt.

Jeg har udgivet en samling foredrag under titlen „Lidt for alle“, 213 sider trykt i 2000 eksemplarer, udsolgt.

Min brochure „Folkets livskaar, moral og den religiøse forkyndelse“ blev trykt i 5000 eksemplarer, hvoraf det meste er solgt.

Min „Nekrolog over skolebestyrer Holand“ udkom i 1000 eksemplarer.

Min tale for Kristiania afholdstog iaar er udkommet i 10000 eksemplarer.

Jeg har oversat en del tyske fortællinger samt Pestalozzis berømte bog „Lienhardt og Gjertrud“, desuden i aar et foredrag af doktor Matthaei, „Streik mod alkohol“, udgivet af Norges storloge af I. O. G. T. i 10000 eksemplarer.

De foredrag, jeg har holdt, gaar maaske op i et tusen, har behandlet religiøse, politiske, pædagogiske, sociale emner. Jeg har i det hele været en ihærdig mellemmand mellem alkens forfattere og folket, drevet af en oprigtig trang til at gjøre dette bekjendt med aandsarbeidet og dets resultater. Denne trang har jeg endnu lige sterk, og for øvrigt er lighed mellem mennesker den tilstand, som eier min sjæls inderste sympati.

Karakterer: Artium laud, andeneksamen præ ceteris, teoretisk teologi rent haud, praktisk teologi laud og juridicum rent haud.

Saa har jeg oplevet adskillige ting og udført bedrifter, hvorom selv „de sidste artianere“ intet faar høre i denne forbindelse.

Handberg, Carl Bastian

er født i Bergen 8de juli 1862 af artillerikaptein Peter Julius Christian Schäffer Handberg og Julie Petrine Charlotte Møller.

Boede i 6—15 aars alderen paa chefsgaarden Rød i Lier, hvor han læste privat dels med sin far, dels med student Chr. Boeck. 1877 flyttede familien ind til Kristiania, hvor han frekventerede Aars og Voss's latin- og realskole til artium 1882; examen philos. 1883 og med. eksamen høsten 1890.

Efter eksamen var han assistentlæge hos distriktslægen i Surendalen, indtil han i mai 1891 blev kommunelæge paa Hvaløerne. Her virkede han i 12¹/₂ aar; efter sin hustrus død høsten 1903 flyttede han ind til Kristiania, praktiserede her halvandet aar og flyttede saa i mai 1905 til Hof i Søndre Land, hvor han fremdeles bor og virker som privatlæge.

Paa Hvaløerne fungerede han som formand i sundhedskommissionen, formand i værgeraadet, tilsynsmand for rigsforsikringsanstalten og bestyrer af rigstelefonstationen i Bølingshavn.

Den 17de november 1892 blev han gift i Kristiania med Thea Louise Rømcke-Olsen, født i Røken den 28de juni 1865, død paa Hvaløer den 17de august 1903, datter af telegrafbestyrer Ole Eberhard Rømcke-Olsen. Et barn: Anna Johanne Bergljot, født paa Hvaløer den 28de februar 1894.

Kan med glæde udtale, at han har været vel fornøiet i sine stillinger.

Hansen, Mauritz Elizar Andresen

er født i Kristiania 7de november 1863 af forældre oberstløjtnant i artilleriet Lauritz Mathias Hansen og hustru Johanne Cecilie, født Samuelson. Gjennemgik Gjertsens skoles 12 klasser i Kristiania 1870—1882, tog latinartium 1882, tillægsprøve i matematik og naturfag samt examen philosophicum 1883, gennemgik landkrigsskolen 1883—1886, udnævntes 10de august 1886 til sekondløjtnant i 2den akershusiske infanteribrigade, 1ste januar 1889 til premierløjtnant i trondhjemske infanteribrigade, og til premierløjtnant i artilleriet vaaren 1890 efter at have frekventeret den militære høiskole 1887—1889 og taget afgangseksamen ved samme julen 1889.

Efter at have gradpasseret i artilleriet fik jeg ansættelse ved Oscarsborgs signalvæsen, frekventerede 1890—1891 statens telegrafkursus, laborerede samtidig paa universitetets fysiske laboratorium og studerede praktisk-teoretisk elektroteknik under en af staten lønnet privatlærer. Deltog sommeren 1891 i marinenes aktive og passive mineøvelser, sommeren 1894 og 1896 i feltartilleriets øvelser, vinteren 1895 i feltartilleriets rideskole, udnævntes 4de september 1896 til kaptein og kvartermester ved 2den feltartilleribataljon af landværet, men gik allerede vaaren 1897 over til fæstningsartilleriet igjen som chef for Oscarsborgs signalafdeling. Ved organisationsforandringen i 1900 blev jeg

staaende i denne stilling og gik derved over til kystartilleriet (senere fæstningsartilleriet) og udnævntes samtidig til teknisk konsulent i signalvæsen for kystartilleriet med stabsofficers aflønning og kapteins eller stabsofficers grad. Denne stilling har jeg fremdeles og har saaledes med forannævnte undtagelser været knyttet til fæstningsartilleriet siden 1890. Høsten 1906 var jeg tilbeordret marinens eskadreøvelser specielt for at studere dennes signalvæsen, bevogtningstjeneste, den traadløse telegrafi m. v.

Vaaren 1891 flyttede jeg til Drøbak, hvor jeg siden har været bosat, og hvor jeg har indehavt forskellige kommunale hverv, som overformynder, ulønnet stadsingeniør, medlem af kommunestyret o. l.

I 1896 foretog jeg paa egen bekostning en kortere studiereise til Danmark og Tyskland. I 1898—1899 studerede jeg med offentligt stipendium elektroteknik, telefoni og telegrafi ved den tekniske høiskole i Charlottenburg og samtidig militære, specielt fæstningsartilleristiske forhold i Tyskland og Danmark. Senere har jeg et par gange foretaget kortere udenlandsreiser i anledning af nyanskaffelser til fæstningernes signalvæsen, sidste gang under de kritiske tider i 1905, da jeg blev udsendt for hurtigst mulig at erhverve en kørbar elektrisk lyskaster og en *ballon captif* for Fredriksstens befæstninger, hvilket ogsaa lykkedes. Som chef for signalvæsenet og teknisk konsulent har jeg planlagt signal- og belysningsvæsenet ved de fleste af vore fæstninger og har forestaaet de hermed forbundne arbejder og anskaffelser.

Jeg har arbejdet som lærer ved fæstningsartilleriets underbefalsskole omtrent uafbrudt siden 1891, ved kystofficerskurset 1899—1901 og ved landkrigsskolen siden 1900.

Som særlig interessant oplevelse skal jeg nævne min ballonreise i Augsburg 1905, da jeg var nede for at indkjøbe en *ballon captif*.

Vi seilede fra Augsburg til Starenbergersøen, ca. 60 km., paa tre timer. Veiret var godt, og det blev den herligste seiltur, jeg nogensinde har været med paa. Den gav mig en anelse om, hvorledes jordlivet tager sig ud fra det himmelske standpunkt. Svævende 6 à 7000 fod over jorden i en høi-

tidelig stilhed uden at føle saa meget som et vindpust syntes alt det travle myretueliv dernede paa jorden en saa lidet og betydningsløst; man følte sig ligesom frigjort deroppe, ingen ængstelse; tvertom, jeg var ligesom betagen af en rolig tryghedsfølelse. Og sligt herligt skue! særlig da vi omringedes af vældige skymasser, der som uhyre giganter boltrede sig omkring os i en vild kaotisk masse — ja det var herligt. Jeg anbefaler luftreiser som rekreation for hypokondre og for folk, der drukner i strævet.

Jeg blev gift i Kristiania 12te september 1890 med Ingeborg Anna Lund, født 16de juli 1865 paa Grande, Ladegaardsøen, af forældre bagermester J. C. Lund og hustru Maria Theresia, født Hansen.

Vi har haft 6 børn, alle født i Drøbak, hvoraf 5 lever, nemlig: Therese, født 18de juni 1891, Ingrid Lund, født 13de juli 1893, Reidar Lund, født 1ste september 1895, Ivar Lund, født 10de juli 1897, Ingeborg Lund, født 26de november 1899, død i Drøbak 19de mai 1901, og Cecilie Marie Lund, født 8de januar 1900.

Min livsstilling stod for min barndom som mine længslers maal, og den har altid fanget min største interesse. Om den har bragt mig skuffelse? Ja, i 1905.

Resultatet af min livserfaring er: „Byg dit hjem paa kjærlighed, og du vil bygge din lykke paa fjeld.“

Hanssen, Johannes

er født i Stavanger den 7de april 1862 af forældre økonom ved Stavanger bys sygehus Bendiks Hanssen og hustru Talette Isaksdatter.

Han var fra 1868 elev af Stavanger offentlige skole og tog middelskoleeksamen i 1877. Han var derefter i to aar beskjæftiget ved handelen, men gik saa ind i gymnasiet ved samme skole og blev i 1882 student og tog examen philos. i 1883. Vaaren 1888 fremstillede han sig til 1ste afdeling af sproglig-historisk embedseksamen (modersmaalet med tysk og oldnorsk) og vaaren 1889 til samme eksamens 2den afdeling (engelsk — fransk). Til samtlige examina erholdt han karakteren laudabilis.

Fra 1884—1886 var han beskjæftiget som lærer i Stavanger, idet han samtidig underviste ved den offentlige skole og ved Storms skole, ved hvilken sidste skole han ansattes efter at have underkastet sig embedseksamen.

I 1891 meddeltes han bevilling som edsvoren translatør i tysk, fransk og engelsk.

Da Stavanger kommune i 1897 oprettede Stavanger handelskole, udnævntes han til inspektør, regnskabsfører og lærer i engelsk, norsk og handelskorrespondance ved denne skole.

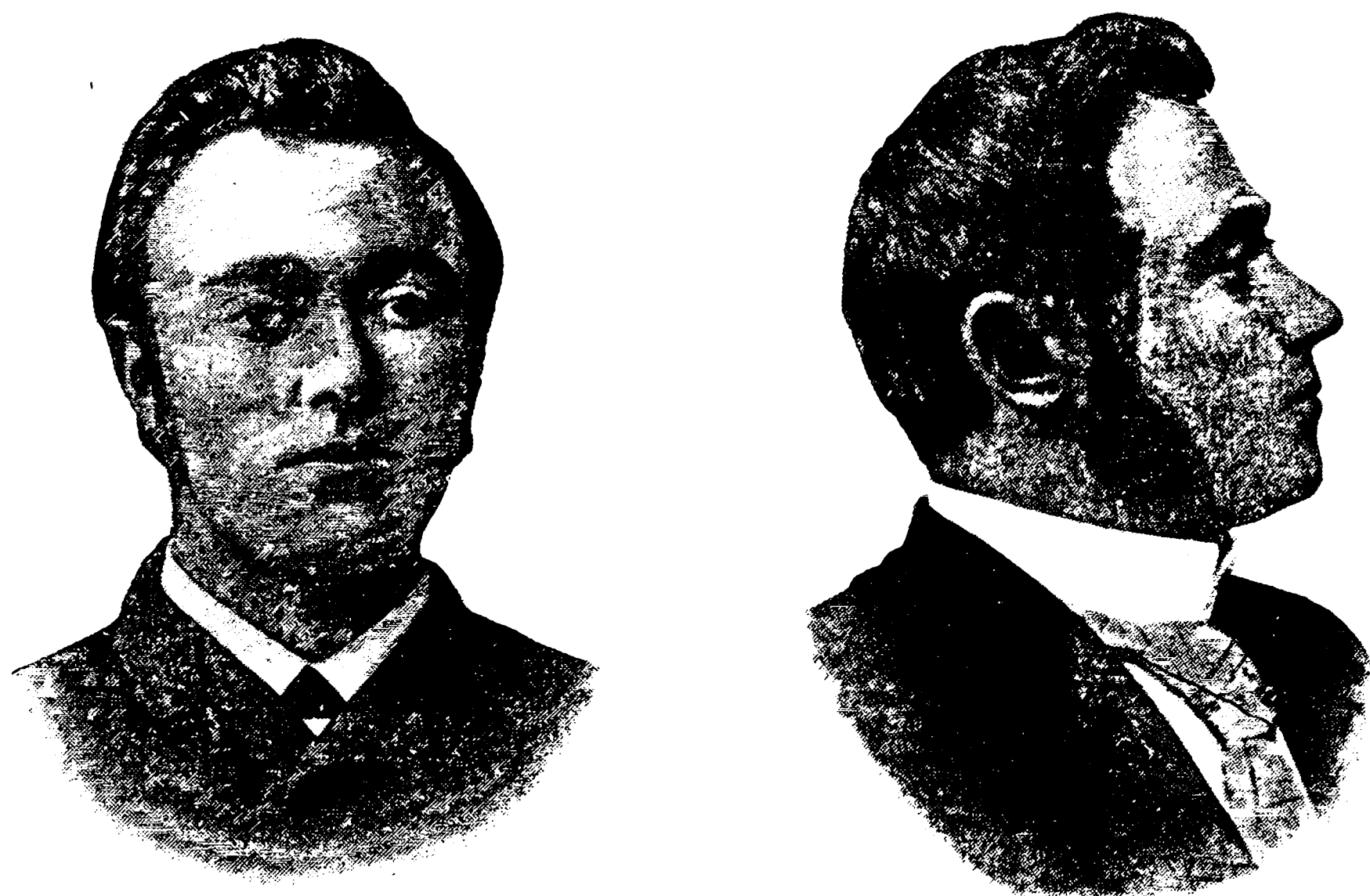
I disse stillinger forblev han, til han i august 1898 udnævntes til adjunkt ved Aalesunds offentlige skole, hvorefter han sommeren 1902 udnævntes til adjunkt ved Stavanger offentlige skole.

Paa grund af hyppige fravær fra Kristiania deltog han ikke meget i „samfundslivet“.

I 1888 foretog han en reise til Shetland, Tyskland, Danmark og Sverige, ligesom han i 1901 tilbragte 3 maaneder i Hannover og Berlin med offentligt stipendium.

Hans litterære virksomhed er indskrænket til avisartikler samt adskillige mindre skrifter paa fremmede sprog (reisehaandbøger o. l.). I 1890 udgav han et „Repetitionsblad i engelsk grammatik“.

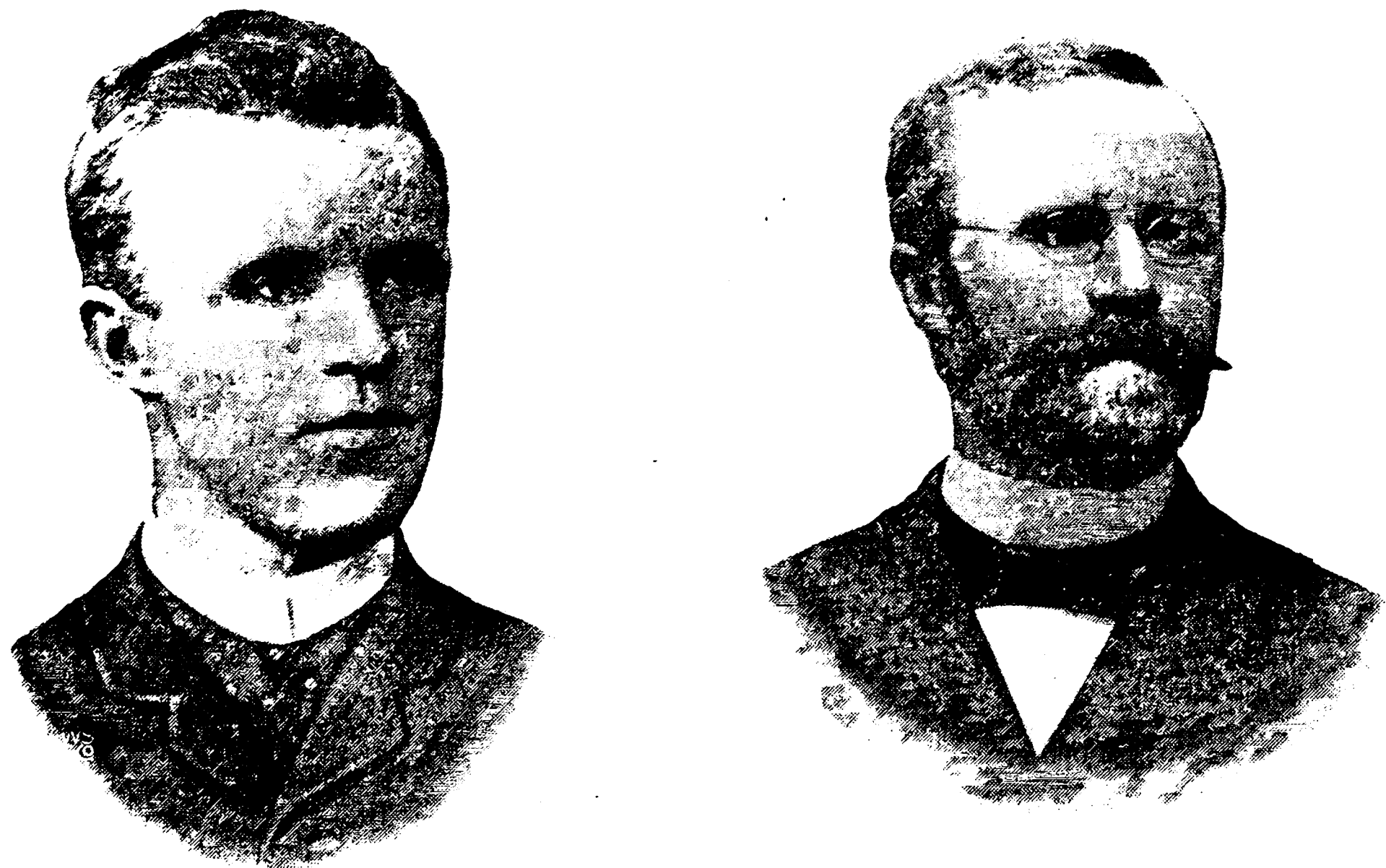
Den 23de januar 1892 indgik han i Stavanger egteskab med Rachel Wignæs, født 30te mai 1867 i Stavanger, datter af købmand Halvor Wignæs og hustru Laura, født Johnsen. De har kun en datter Tordis Beate, født 5te november 1892.

Hansteen, Axel August

er født 7de juni 1863 i Haa prestegjeld paa Jæderen af forældre provst Wilhelm Hansteen og hustru Eleonore Conradi. Efter min faders forflytning til Mandal 1872 forløb min skolegang her indtil middelskoleeksamen 1879, hvorefter jeg gennemgik realgymnasiet paa Kristiania katedralskole. Juridisk embedseksamen opnaedes sommeren 1888. Straks efter tiltraadte jeg som fuldmægtig hos fogden i Hardanger og Voss og forblev der 1 aar. Som „edsvoren“ var jeg ansat først i 2 aar hos kriminaldommeren i Bergen og dernæst med bopæl sammesteds ved Midthordlands sorenskriveri. I 8 maaneder var jeg derefter konstitueret i dette embede. Efter ankomst til hovedstaden april 1894 begyndte en polsk tiggergang rundt i departementerne (verdens bedste kur for hovmodige sjæle, som forresten jeg ikke hører til), indtil lindring og pusterum opnaedes i nogle maaneders interesseret arbeide som „somerassessor“ i Kristiania byret.

Fra dommerstillingen gled man ned til revisionsarbeide i 5 maaneder som begyndende ekstraskriver i justisdepartementets medicinalafdeling. April 1895 erholdt jeg min nuværende stilling som fuldmægtig ved Kristiania magistrats 1ste afdeling, indgik 15de august samme aar i Bergen egteskab med Lina Marie von Tangen, født sammesteds af forældre grosserer Christopher von Tangen og hustru Andrea Hansen. Vi har 3 børn: Wilhelm, Nora og Karen, født her resp. 11te mai 1896, 22de september 1897 og 13de oktober 1905.

Harnæs, Jens Martin.

Jeg er født den 10de juli 1864 paa gaarden Levring i Vuku, anneks til Verdalen, af forældre Nils Danielsen Harnæs fra Sillerud sogn, Vermeland, Sverige, og Marthe Malene Jensdatter Brekke fra Østre Moland, Nedenæs. Min fader var dengang veiopsynsmand, men har siden 1873 været gaardbruger i Høland, Nedre Romerike. Fra mit ottende til mit trettende aar gik jeg paa hjembygdens folkeskole, frekventerede et toaarigt amtsskolekursus sammesteds og kom saa i 1879 paa Aars og Voss's skole, hvor jeg i 1880 aflagde middelskoleeksamen med karakteren meget godt (1.69). Efter at have gennemgaaet samme skoles latingymnasiums første klasse og Maribogadens skoles anden gymnasialklasse tog jeg i 1882 klassisk examen artium med karakteren laud (27 — 12) og følgende aar examen philosophicum med laud. Efter fem aars studium, afbrudt af et aars huslærervirksomhed, aflagde jeg i juni 1888 første afdeling af sproglig-historisk lærereksamen (norsk og tysk) og i juni 1889 anden afdeling (fransk og engelsk). Karakter haud. I 1890 reiste jeg til de forenede stater, fik en stilling som betjent ved en handelsforretning og postkontor i Leon, Wisconsin, reiste næste aar til Spokane i staten Washington, tog hvad beskæftigelse jeg kunde faa, blandt andet sagbrugsarbeide paa Coeur d'Alene Indian Reservation i

Idaho. I 1892 vendte jeg tilbage til min forrige stilling i Wisconsin, hvor jeg forblev i 6 aar. I denne tid havde jeg i det hele en uges ferie, som jeg benyttede til et besøg paa verdensudstillingen i Chicago. Da jeg hørte, at den nye skolelovs gennemførelse havde forbedret udsigterne for lærere ved de høiere skoler hjemme, vendte jeg i 1898 tilbage til Norge. Efter vikariater i Risør, Trondhjem og Bergen ansattes jeg i 1901 som adjunkt ved Vardø skole.

Den 29de juni 1902 blev jeg gift med Hilda Gjertrud Opdahl, født den 4de juni 1870 i Talvik, Finmarken, af forældre handelsmand (nu lensmand i Næsseby og stortingsmand) Edvard Opdahl og Marie, født Lockert. Den 27de september 1903 fødte min hustru en datter, men blev angrebet af barsel-feber og døde efter fire ugers sygeleie den 24de oktober. Min datter Gunvor Hilda Marie har jeg faaet beholde som en erstatning for savnet og en trøst over tabet af en elsket hustru.

Hartwig, Peter Martin Schøyen

er født i Kragerø 24de juli 1864 af forældre distriktslæge Chr. Hartwig og Clara, født Schøyen.

Min systematiske undervisning begyndte, da jeg var 6 aar; jeg tog middelskoleeksamen i Kragerø, gik paa gymnasiet i Bergen. Medicinsk embedseksamen julen 1890. Senere har jeg praktiseret i Kragerø, først som amanuensis hos min fader, siden paa egen haand. Er lidt efter lidt anbragt i offentlige stillinger som medlem af sundheds- og karantænekommission, fattigstyre og kommunestyre (i formandskabet siden 1905), sparebankens forstanderskab, derhos som formand i arbeiderakademiet, regnskabsfører for det Bangske legat, lærer ved sømandsskolens samaritankursus, fattiglæge, læge ved det epidemiske lazaret, ved folkeskolen, ved barnehjemmet, fast sagkyndig i „andre retsmedicinske spørgsmål“, af og til konstitueret distriktslæge og som saadan medlem af værgeraad, reguleringskommission og bygningskommission, samt kokoppeindpoden i Kragerø by. — Naar undtages enkelte grove avisartikler væsentlig om intetsigende ting har jeg aldrig befattet mig med litterær produktion, ei heller kunstnerisk, ei heller med oplevelser, som er interessante, og jo mere jeg hører om alt det interessante, som i det hele taget foregaar i verden, desto større høiagtelse faar jeg for hin gamle professor i det fordums Athen, som først skal være kommen paa den tanke, at han egentlig ingen ting vidste, og som havde dristighed nok til at vedstaa denne sin opdagelse.

Haslem, Sigvart

er født 6te november 1842 i Rakkestad prestegjeld af forældre gaardbruger Iver Haslem og Marie, født Olsen.

Gjennemgik krigsskolen og blev under 7de august 1866 udnævnt til sekondløjtnant, gennemgik den militære høiskole, udnævntes 19de august 1874 til premierløjtnant, lod sig i 1882 immatrikulere ved universitetet, blev 22de oktober 1887 udnævnt til ritmester og under 12te december 1904 til oberstløjtnant i kavaleriets landstorm.

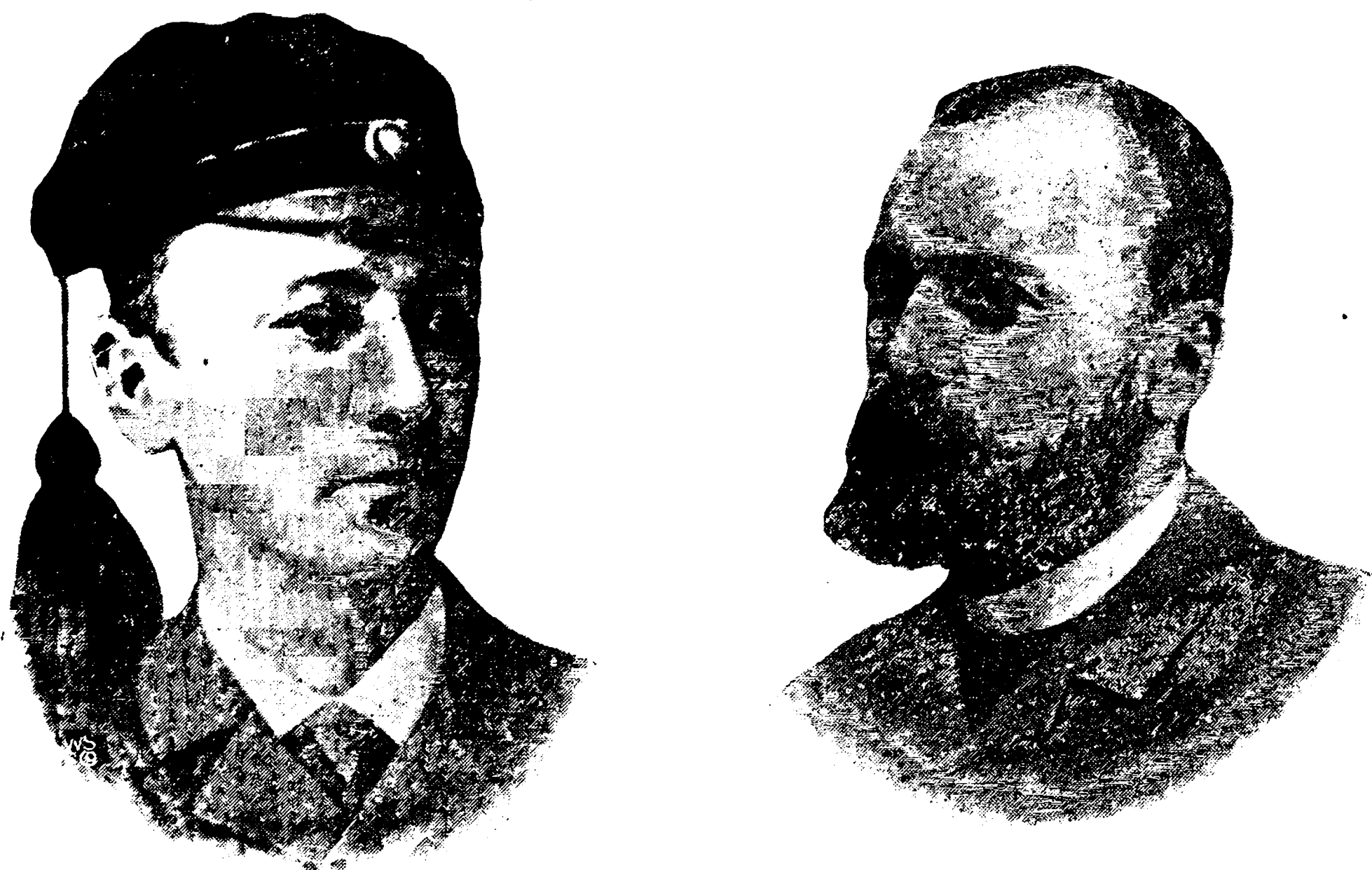
Hauger, Jostein Petrus Arnesson

er født i Enebak den 3dje september 1860 af forældrene smed og landhandler Arne Pedersen og Karen Pedersdatter. Gik paa Enebaks lavere og høiere almueskole indtil 1876, derefter paa Maribogadens skole i Kristiania fra 1876—1879 og en stund i 1881 samt paa Qvams skole i 1882. Tog middelskoleeksamen i 1878, examen artium 1882, andeneksamen 1883, udeksamineredes fra krigsskolens 1ste afdeling som værnepligtig officer 1886 og tog juridisk embedseksamen høsten 1888. Opholdt mig efter artium en tid hjemme hos mine forældre, som da var tilflyttet Lørenskogen, hvor jeg i 1883 i ca. 3 fjerdingaar var konstitueret som almueskolelærer, var fra sommeren 1884 til vaaren 1885 huslærer i Hurum, var efter krigsskolen beskjæftiget paa advokatkontor og med privatundervisning i Kristiania indtil 1890, da jeg 8de januar blev ansat i en af de nyoprettede toldassistentposter sammesteds. Blev 12te august 1898 forfremmet til toldbetjent i Kristiania og 22de mai 1906 til toldkontrollør i Skien, hvor jeg derefter har været bosat fra 17de august 1906.

Jeg blev vaaren 1903 ved oprettelsen af „Norsk toldtidende“ valgt til dette blads hovedredaktør og tjenstgjorde som saadan indtil februar 1905, da jeg væsentlig af helbredshensyn maatte frasige mig stillingen, men derefter stod som fast medredaktør

i 1 aar, hvorefter jeg valgtes til formand i bladets direktion. Den 19de mai 1906 blev jeg enstemmig valgt til formand for den af landets told-, udhavns- og krydsbetjente samt told-assistenten nystiftede „Norsk tolderforening“.

Den 25de november 1890 indtraadte jeg i egteskab med Elise Marthine Gjerberg, født 25de november 1862 i Vestre Aker af forældrene skolelærer Hans Mathiesen Gjerberg og hustru Pauline Mathea Andersen. Vore børn er: Thorbjørn, født i Kristiania 7de mars 1892, Hans Arne, født i Østre Aker 26de september 1894, Eyvind, født i Østre Aker 18de februar 1897, død sammesteds 15de september samme aar, og Erling, født i Kristiania 3dje august 1899.

Hegge, Thor

er født i Kristiania 10de november 1864 af forældre cand. jur. Thor Hegge og hustru Jensine, født Grüner.

Blev cand. theol. 1888 med haud illaud, tog praktisk prøve halvaaret efter med laud.

Blev vaaren 1889 ordineret til prest og har som saadan virket i landets samtlige stifter, idet jeg begyndte som hjælpeprest og siden har været personelkapellan, stiftskapellan og sogneprest og desuden i et par ledighedsperioder har betjent forskellige embeder som konstitueret.

Til sogneprest i Suldal i Ryfylke, hvilket embede jeg nu indehar, udnævntes jeg i 1904.

1890 indtraadte jeg i egteskab med Elise Kristine, født Hegge, født 23de august 1862 af forældre postmester Ole Hegge og hustru Elise Kristine, født Hegge.

Vi har havt 2 sønner, som begge er døde.

Heidenreich, Karl Fredrik Kristofer Randers

er født i Kristiania 6te april 1864 af forældrene overretssagfører Johan Christian August Heidenreich og hustru Marie, født Breder. Han gennemgik med kortere og længere afbrydelser Gjertsens skole, idet han paa grund af sygelighed (gjentagne ganges gigtfeber) tog privatundervisning og dimitteredes privat til examen artium. I sit andeneksamensaar foretog han en 6 maaneders seiltur til Amerika, hvorefter han tog examen philosophicum med karakteren laud. Efter juridisk embedseksamen 1887 (haud) var han ca. 1 aar edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Schøyen i Thingvold i Nordmøre og traadte i 1889 ind i sin faders forretning, som han ved dennes død i 1894 helt overtog. Det skulde dog ikke blive af lang varighed, da hans helbred allerede ved faderens død begyndte at skranke, og efter ca. 1 aars sygdom afgik han ved døden den 23de november 1895 af sarcoma cerebri.

Han blev gift 1ste mai 1890 i Fluberg kirke i Søndre Land med Caroline Mathilde Stibolt, født i Kristiania 20de november

1868, datter af skibskaptein Peter Stibolt og hustru Fredrikke Hermanna Steen.

Børn: Johan Kristian August, født 31te januar 1891, og Fredrikke Marie, født 19de december 1892.

Af en samtidig nekrolog hidsættes:

Et dødsfald, der vil vække megen deltagelse i vide kredse, er ilørdags indtruffet, idet overretssagfører Karl Fred. Kristofer R. Heidenreich da vandrede bort efter langvarige og haarde lidelser.

Karl Heidenreich blev kun 31^{1/2} aar gammel. Han fødtes 1864, blev student 1882 og juridisk kandidat i 1887. Efter i nogen tid at have været sorenskriverfuldmægtig gik han ind i sin faders, sagfører Johan Heidenreichs ansete og omfangsrige forretning, og her kom der hurtig til at hvile et tungt ansvar og en stor arbejdsbyrde paa hans unge skuldre; thi faderen, der havde haft en overordentlig arbejdskraft og nød almindelig tillid, saa han bestyrede store formuer for andre og havde en formelig bankiervirksomhed ved siden af sin sagførerpraksis, begyndte at skranke, et par aar efterat sønnen var begyndt i forretningen, og den unge mand maatte efterhvert trække det tungeste læs, da faderens arbejdsevne aftog aar for aar, indtil han for et aars tid siden afgik ved døden.

Det er et gammelt ord, at en ulykke sjelden kommer alene, og omtrent samtidig som faderen døde, blev Karl Heidenreich angreben af den sygdom, der hurtig knækkede hans arbejdskraft og nu har bragt ham paa baaren. Han kjæmpede mod i det længste, søgte ved søreise og ved opbydelse af al sin energi at byde sygdommen trods for at kunne varetage sine omfattende forretninger; men alt forgjæves. Han var en merket mand, og døden har nu taget sit sikre bytte.

Sjelden nobel, rettænkende, dygtig og samvittighedsfuld i al sin færd, altid livsglad og munter var Karl Heidenreich almindelig afholdt og anset inden en udstrakt vennekreds og blandt forretningsforbindelser. Mange er derfor de, der vil beklage hans altfor tidlige bortgang, og hans minde vil længe leve inden kameraternes kreds.

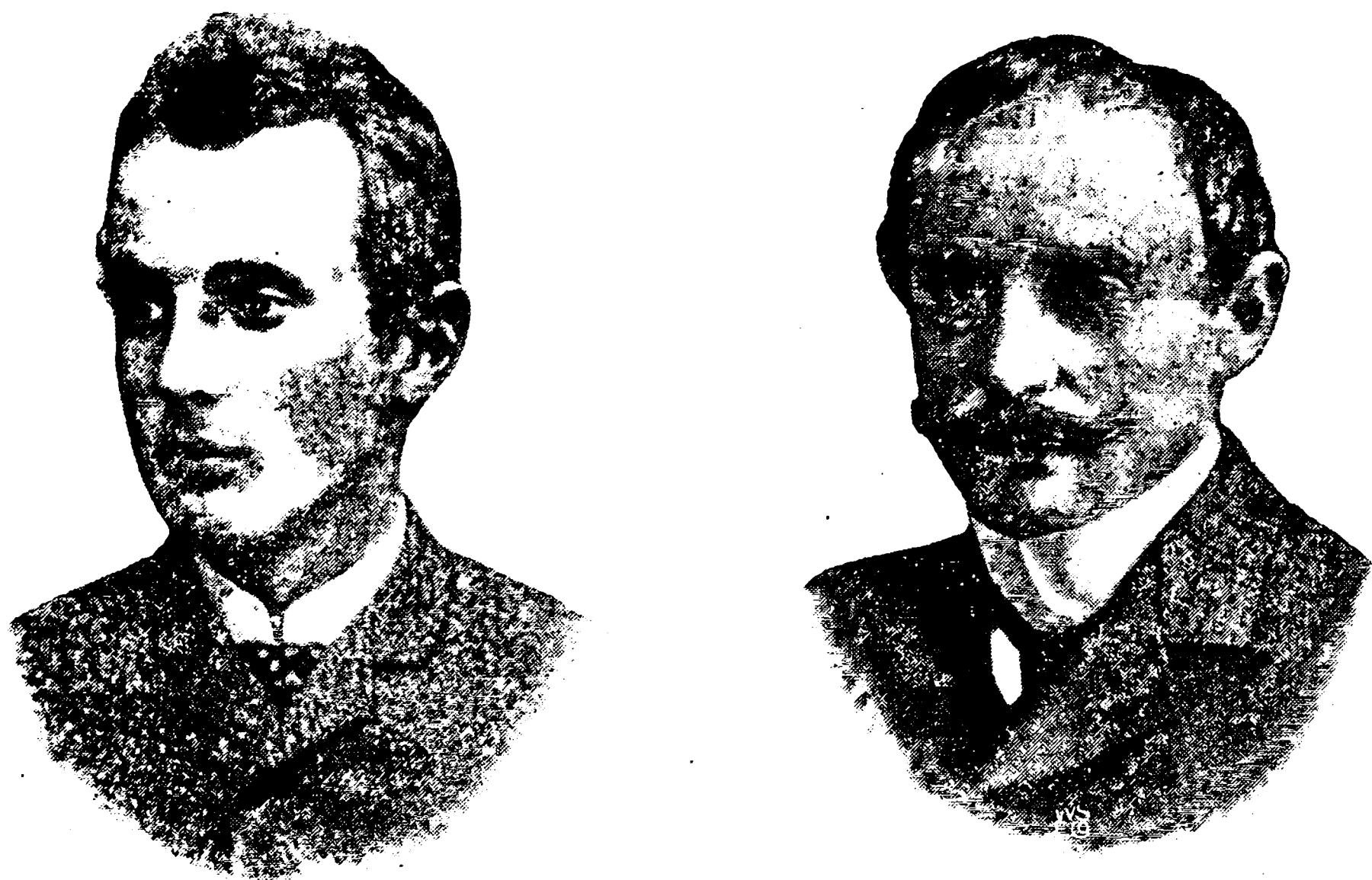

Helliesen, Karl Laurentius

er født i Stavanger 4de oktober 1863 af forældre skibsreder Ole Helmich Helliesen og hustru, født Gjør. Fra 1870—1882 gik han paa Kongsgaards skole. Efter afsluttet andenekamen 1883 forlod han universitetet for at gaa over i praktisk virksomhed. Allerede 1882 opholdt han sig en tid i Tyskland for landbrugsstudiers skyld. Et aar var han i landbrugslære hos kand. Budde paa Østeraas pr. Sannæs. Senere bestyrede han sin faders gaard Hindal til dennes død 1889. Efter at have besøgt Aas landbrugshøiskole og aflagt eksamen ved dennes høiere afdeling overtog han fædrenegaarden, som han med en kort afbrydelse har drevet siden, efter dog at have frasolgt en del af den. 1894 overtog han meieribestyrerstillingen i Stavanger for Tune meieri, senere for Tune og Stavanger meieriers fællesdrift, indtil han i 1902 sammen med H. O. Oftedal indgik i firmaet Stavanger maskin- og landbrugsforretning. Da hans kompagnon $\frac{1}{9}$ 1906 ønskede at udtræde, indehar han nu firmaet alene.

Gift 21de august 1890 med Therese Wilhelmine Jessen, født i Bergen 7de august 1859, død i Stavanger 21de november 1894, datter af bagermester, senere gaardbruger Th. Jessen i Bergen og hustru Johanne Lydia, født Lünnechen.

Børn: Lina, født 29de juni 1891, Frida, født 10de mai 1893, og Ole Helmich, født 10de november 1894.

Helmer, Jan Groos

er født i Enebak den 1ste mars 1863 af forældre lensmand Hans Helmer og hustru Sophie, født Larsen.

Jeg gennemgik, efter først at have modtaget nogen undervisning i hjemmet, middelskolen paa Gjertsens skole og gymnasieklasserne paa Kristiania katedralskole. I 1882 blev jeg student, tog andeneksamen i 1883 og juridisk embeds-eksamen vaaren 1887.

Fra sommeren 1887 til udgangen af 1889 var jeg edsvoren fuldmægtig ved Øvre Telemarkens vestfjeldske sorenskriveri, derefter i ca. 9 maaneder fuldmægtig hos statsadvokaterne i det daværende Borgartings lagdømme og senere i ca. 3 aar autoriseret fuldmægtig hos høiesteretsadvokat Arndt Schiander. I 1893 autoriseredes jeg som advokat og etablerede samme aar egen forretning i Kristiania. I 1899 optoges advokat Kristen Johansen som kompagnon i forretningen.

I de senere aar har jeg været medlem af bestyrelsen i forskjellige aktieselskaber og i mine yngre dage af forskjellige idrætsforeninger. Bl. a. har jeg været skytterlagsformand. I studenterlivet har jeg ikke taget nævneværdig del, uagtet jeg har været livsvarigt medlem af Samfundet siden mit første studenteraar.

Mine interesser — udenfor hjemmet og forretningen — samler sig om livet i naturen, jagt og fiske.

Gift 22de mai 1893 med Minna Heiberg, født 29de juli 1874, datter af overretsassessor Edvard Omsen Heiberg, født 11te juni 1829, død 5te november 1884, og hustru Minna, født Rode, født 8de juni 1836).

Børn: Per, født 16de juli 1897, Jan Groos, født 22de mars 1900, og Minna Rode, født 25de februar 1901.

Henriksen, Paul Berg

er født i Kristiania 12te august 1864 af forældre trælasthandler Christian August Henriksen og Emmerenze Margarete, født Berg.

Efter at have gennemgaaet Kristiania katedralskole fra 2den middelskole til 2den realgymnasium tog jeg examen artium 1882 (laud), andeneksamen 1883 (laud), medicinsk embedseksamen 1889 (laud). Blev dr. med. 1904 paa grundlag af afhandlingen: „Nervesutur og nervegeneration“.

Efter embedseksamen var jeg assistentlæge hos doktor Carlsen ved amtssygehuset i Bodø fra 1ste september 1889 til 1ste september 1890. Derefter kommunelæge i Gran til 31te december 1891. Blev saa ansat som assistentlæge ved Bratsbergs amtssygehus. Fra denne stilling fik jeg permission 1ste april 1899, hvorefter jeg reiste til Tyskland og Schweiz $\frac{1}{2}$ aar for at studere kirurgi (for egen regning). Ved min hjemkomst tiltraadte jeg stillingen som reservelæge ved Rigs-hospitalets kirurgiske afdeling A. (14de oktober 1899 til 13de oktober 1902). Var saa atter $\frac{1}{2}$ aar i udlandet (England, Skotland og Frankrige) med bidrag af det Henriksenske legat.

Den 1ste april 1903 tiltraadte jeg atter stillingen som assistentlæge ved Bratsbergs amtssygehus og blev overlæge ved samme sygehus 1ste april 1904.

Som student var jeg medlem af studentersamfundet, studentersangforeningen, medicinerforeningen og medicinersangforeningen.

Jeg er medlem af „Société internationale de chirurgie“.

Jeg blev gift i Kristiania den 6te september 1890 med Margrethe Schjødt Mørk, født Dick, født 24de april 1865 paa Akerø, død 27de december 1897 i Solum. Hun var datter af provst Christian Dick og Elsebe Catharina, født Parelius. En søn: Arne Dick, født 24de oktober 1897 paa Bratsbergs amtssygehus i Solum, død 24de december 1906.

Blev gift anden gang i Kristiania den 5te august 1902 med Gudlov Simonette Hanna Wraamann, født Dick, født 15de april 1863, søster af min første hustru. Børn: Reidar Dick, født 29de december 1904 i Skien, og Sverre Dick, født 1ste november 1906.

Skal jeg i korthed udtale mig om min livserfaring som læge, maa det blive følgende:

Først mindes man med glæde og stolthed alt det gode, der falder i ens lod at udrette. Lidt efter lidt merker man, at meget af det, man gjør, ikke har saa stor betydning endda, medens ansvaret for det, der mislykkes, føles meré og mere trykkende. Man roses, hvor man ikke fortjener det, og dadles, hvor man har sat sin bedste evne ind.

Lægekunsten er af guddommelig art, og kun den kan være lykkelig i lægegjerningen, der kan give sig helt hen i den — som et villigt redskab i en høiere haand.

Herdal, Carl Emil.

Jeg er født paa Kongsvinger 30te juni 1865 af forældre handelsmand Elias Pedersen Herdal og hustru Eli Herdal, født Eriksen.

Gjennemgik Kongsvinger middelskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen 1880. Gik derefter paa Qvams og Holans (senere Gundersens) skole. Tog artium 1882 og gik paa krigsskolen 1883—1886; tog officerseksamen 1886.

Opholdt mig paa Kongsvinger 1886—1889; Stenkjær ca. $\frac{1}{2}$ aar 1889 (vaaren til høsten); Bergen ca. $\frac{1}{2}$ aar 1889—1890 (høsten 1889 til vaaren 1890); Kristiania vaaren 1890 til begyndelsen af 1897; Stenkjær og Namsos januar 1897 til oktober 1898; Kristiania oktober 1898 til oktober 1902; Harstad oktober 1902 til oktober 1905; Risem pr. Fredrikshald fra oktober 1905.

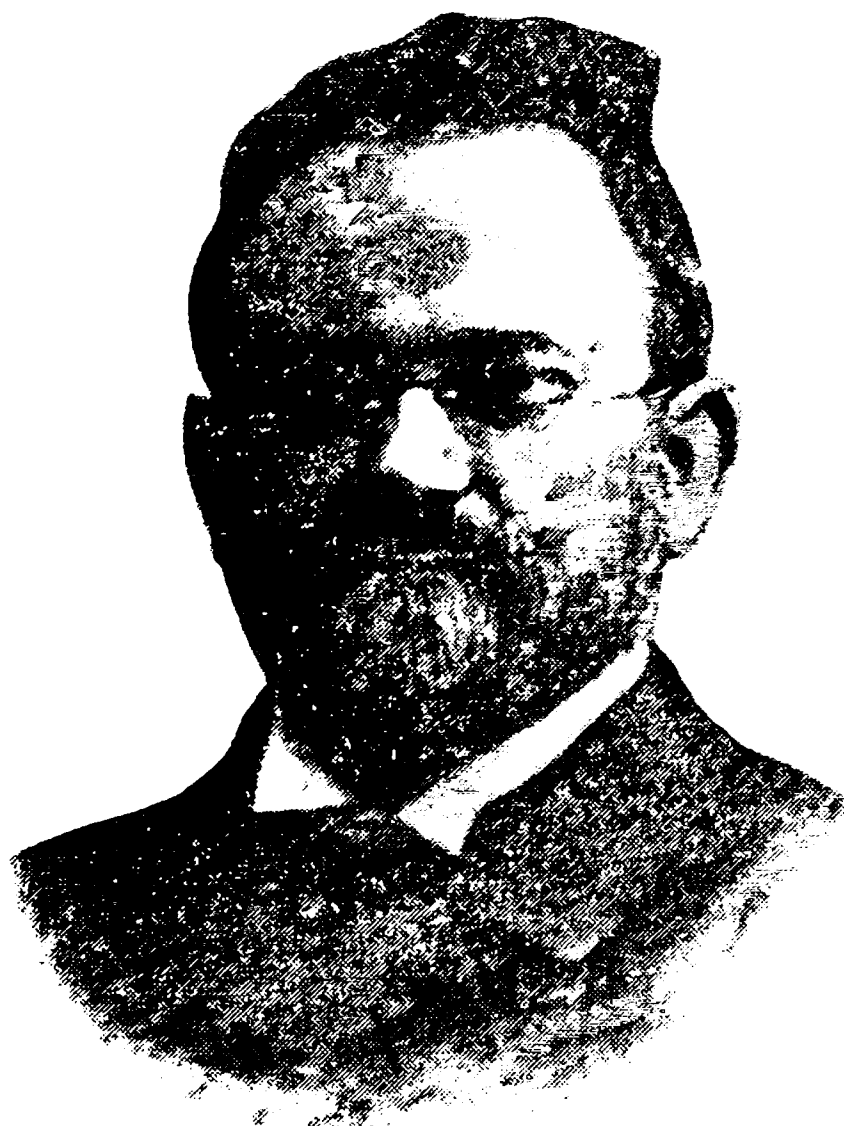
Mine flytninger staar, med undtagelse af et midlertidigt ophold i Namsos, hvor jeg efter branden der var stadsingeniør fra januar 1898 til høsten s. a., i forbindelse med advancements.

Jeg blev sekondløjtnant 7de august 1886, premierløjtnant 1ste januar 1889 (i trondhjemske brigade), premierløjtnant i intendanturkorpset 1ste oktober 1889, kaptein og kvartermester (i trondhjemske brigade) 1ste januar 1897, kaptein i intendanturkorpset 1ste oktober 1898, major i intendanturkorpset 1ste ok-

tober 1902 og distriktsintendant for Tromsø kommandodistrikt. Blev forsat til distriktsintendant for 1ste akershusiske kommandodistrikt 1ste oktober 1905.

Gift 20de juni 1891 med Laura Marie, født Andersen 24de august 1864 paa Kongsvinger, datter af lokomotivmester C. Andersen og hustru Augusta, født Hansen.

Vore børn er: |Ruth, født 18de august 1892 i Kristiania, Kjell, født 27de mars 1895 i Kristiania, Eilis, født 9de august 1897 i Egge pr. Stenkjær, Arne, født 19de august 1899 i Kristiania, Aasta, født 5te november 1901 i Kristiania, Trygve, født 19de september 1903 i Harstad, og Gudrun, født 14de mars 1905 i Harstad.

Hermundsen, Haakon Martin

er født i Bergen 28de februar 1864 af forældre skræddermester Amund Hermundsen og Olufine Mathea Mortensen.

Indtil 12 aars alderen gennemgik jeg Tanks handels- og middelskole i Bergen; efter den tid gennemgik jeg Bergens katedralskole fra og med 4de middelklasse (latinlinjen), med middelskoleeksamen juli 1879, til og med 3dje gymnasialklasse. Jeg underkastede mig examen philosophicum i juni 1883, hvorefter jeg i 2 aar var lærer ved Hambros skole i Bergen. Teologisk embedseksamen tog jeg i mai 1892. Det bemerkes, at jeg 1886 afsluttede det paabegyndte filologiske studium (gruppe I og II) og derefter paabegyndte nyt studium i teologi fra høstsemestret 1886, hvorefter jeg fortsatte samme med flere afbrydelser som huslærer og lærer (blandt andet ved Haugeunds kommunale middelskole fra $\frac{1}{11}$ 1887— $\frac{1}{5}$ 1888), indtil jeg tog den endelige teologiske embedseksamen ved ovennævnte tid (vaarsemestret 1892).

Efter at have forladt universitetet mai 1892 drog jeg til min fødeby Bergen, hvor jeg paa opfordring af de to prester i mit sogn (Nykirkens sognekreds i Bergen) holdt en del prædikener der. Imidlertid tiltraadte jeg en huslærerpost hos udskiftningsformand Nielsen i Skaanevik fra og med august 1892, i hvilken jeg blev til jul 1892. Ved den tid tiltraadte jeg en redaktionssekretærpost i Bergen ved bladet „Bergens

annoncetidende“ og blev i samme stilling til december 1896. Samtidig fik jeg flere gange anledning til at vikariere ved Bergens folkeskoler i nogle eftermiddagstimer, der til enkelte tider stod til min raadighed. Fra januar 1897 tiltraadte jeg en gjerning som prest i [Kjøbenhavn, dog vel at merke ikke i folkekirken, men ved det katolsk-apostoliske (altsaa ikke det romersk-katolske eller græsk-katolske) menighedssamfund dersteds. Derfra blev jeg i juli 1900 forflyttet til Kristiania som prest ved det samme menighedssamfund dersteds. Og i denne stad er jeg fremdeles i samme stilling.

I 1882—1883 var jeg medlem af studentersamfundet. For øvrigt har jeg kun været medlem af en privat studentersangforening „Bjørgvin“ — (bestaaende udelukkende af bergensere).

Bortset fra min ovenfor nævnte journalistiske virksomhed og oversættelse af en af Krümmachers bøger har jeg ingen litterær virksomhed at se tilbage paa.

Jeg blev gift i Bergen den 19de mai 1898 med Janny Georgine Hansen, født i Bergen 4de januar 1871 af forældre købmand Erik Hansen og Anna Elisa, født Olsen. — Vi har ingen børn, hverken levende eller døde.

Den fulde hvile for min søgende aand fandt jeg først, da jeg fik øre for det Herrens verk, der under navn af „de katolsk-apostoliske menigheder“ er baade kjendt og ukjendt. Det, som der drog mig mest, var den klare erkjendelse af Guds ene og hellige kirkes himmelske stilling og [enhed under det ene, levende og i sandhed nærværende hoved i himlen, Jesus Christus. Jeg fandt intet partisind, ingen udelukkelse af kristne brødre; thi protestanter, romersk-katolske, græsk-katolske og de mange partier og sekter betragtedes og anerkjendtes i kraft af den ene, hellige kristne daab som brødre i sandhed og virkelighed. Al protestantisk, romersk og græsk eksklusivitet (ikke at tale om partiernes for øvrigt) frastødte mig som stridende mod Christi lære (1. Kor. 1, 9—31). Endvidere fandt jeg der Herrens gjenoprettede kirkeorden, det gjengivne 4foldige embede (Efes. 4, 1—11), aandens gaver (1 Kor. 12), og fremfor alt det herligste og skjønneste: haabet om Herrens nær forestaaende komme.

Af interesser udenfor min egentlige livsvirksomhed vil jeg særlig nævne historisk studium.

Hesselberg, Vilhelm

er mit navn. Jeg er født paa gaarden Værnes i Nedre Stjørdalen prestegjeld den 25de oktober 1862. Mine afdøde forældre er cand. theol. proprietær, senere kontrollør Hans Teodor Hesselberg og hustru Magdalene Katrine, født Jenssen. Efter at have modtaget undervisning i hjemmet af min far og af ældre søskende blev jeg i 1876 optaget som elev af Stjørdalens private middelskole. Efter 3 aars skolegang her tog jeg i juni og juli 1879 middelskoleeksamen paa engelsklinjen ved Trondhjems katedralskole. Derpaa blev jeg elev af Kristiania katedralskoles realgymnasium. Her forblev jeg kun et par maaneder, da jeg for at holde adgangen aaben for det teologiske studium besluttede at gaa over til latinlinjen. Saa reiste jeg hjem og modtog privat undervisning i latin og græsk af res. kap. til Nedre Stjørdalen K. Egeland. Næste høst blev jeg optaget som elev af Kristiania katedralskoles 2den latingymnasialklasse. Examen artium absolverede jeg høsten 1882 med karakter haud illaudabilis (31 — 12), andeneksamen juni 1883 med karakter laudabilis (12 — 6). 1883 til 1885 var jeg lærer ved Namsos private middelskole, første aar som bestyrer. Fra høsten 1885 studerede jeg teologi, medens jeg samtidig var en del sysselsat med privat lærervirksomhed. 6te juni 1889 fuldendte jeg teologisk embedseksamen med karakter haud

illaudabilis. Praktisk teologisk eksamen blev fuldendt i februar 1890 med karakter laudabilis. Efter et kortere vikariat ved Levanger middelskole bestyrede jeg september til december 1890 Fredriksværn høiere almueskole, hvorpaa jeg fra 1ste januar 1891 fik ansættelse som bestyrer af Helgelands amtskole; denne stilling indehavde jeg til medio januar 1903. Under 13de december 1902 blev jeg nemlig udnævnt til sogneprest til Hornindalen. Dette embede tiltraadte jeg 1ste februar 1903 og har siden indehavt det. Juni til november 1905 var jeg samtidig konstitueret som sogneprest til Sunnelven under ledigheden der.

Som amtsskolebestyrer tilbragte jeg først et par aar i Mosjøen og dernæst henved 9 aar paa Nesne. Her var jeg nogle aar medlem af folkeskolens tilsynsudvalg, fra 1900 til min afreise meddirektør for Nesne sparebank og det sidste aar overformynder. Stillingen som formand i overligningskommissionen, som blev mig tildelt, just som jeg blev udnævnt til sogneprest, kom jeg ikke til at overtage. Her i Hornindalen har jeg siden nytaar 1904 været skolestyrets formand og et aars tid formand i ungdomslaget.

Som student deltog jeg i det akademiske samfundsliv som livsvarigt medlem af studentersamfundet. Af studentersangforeningen var jeg en tid medlem. Noget tillidshverv inden studenterverdenen har jeg ikke havt, ligesaa lidt som jeg er bleven tildelt nogen akademisk dekoration.

Sommeren 1895 reiste jeg paa privat bekostning til Stockholm for at deltage i det 7de nordiske skolemøde.

Nogen oplevelse af nogen særlig interessant karakter ved jeg ikke at melde om.

23de august 1891 blev jeg i Tønsberg gift med Agnes Marie Christensen, født dersteds 21de mai 1865. Hendes forældre er afdøde kjøbmand Haakon Christensen og gjenlevende hustru Inger Birgitte, født Christensen. Vi har 3 børn: Haakon, født i Mosjøen 30te januar 1894, Hjørdis, født paa Nesne 6te mars 1897, og Inger Birgitte, født i Hornindalen 30te mars 1905.

Nogen særlig interesse udenfor den egentlige livsvirksom-

hed har jeg ikke pleiet, da min tid stadig har gaaet med til saavidt muligt at fyldestgjøre stillingens krav.

Resultatet af min livserfaring vil jeg sluttelig give poetisk iklædning, idet jeg siger med Kaalund:

Paa det jevne, paa det jevne
— ikke i det himmelblaa —
der har livet sat dig stævne,
der skal du din prøve staa.
Alt, hvad herligt du kan nævne,
alt, hvad høit din sjæl kan naa,
skal hernede paa det jevne
fast sin rod i livet slaa.

Holmesland, Peder Sverre

er født i Søgne prestegjeld pr. Kristianssand 3dje mars 1862. Min fader er udskiftningsformand i Lister og Mandals amt Peder Johan Holmesland. For tiden er han bankbestyrer ved Norges banks afdeling i Kristianssand.

Min moders navn er Regine Gjertine Holmesland, født Wold.

Jeg har gennemgaaet middelskolen paa Kristianssands katedralskole fra 1874 til 1878. Jeg læste til realartium paa Holan og Gundersens skole i Kristiania.

Andeneksamen 1883 og juridisk embedseksamen 1886.

Siden jeg forlod universitetet, har jeg været bosat i Mandal, hvor jeg praktiserede som sagfører fra januar 1888 til udgangen af 1890. Senere har jeg arbejdet som udskiftningsformand i Lister og Mandals amt i konstitution for min fader.

Jeg blev gift i Kristiania 23de mai 1889 med Sara Jacobsen, født i Skien 22de september 1865, datter af statsagronom Jens Jacobsen og Inger Johanne, født Hansen.

Med arbejdet i min stilling har jeg været og er jeg tilfreds.

Holmesland, Tobias

er født paa gaarden Møll i Holme sogn ved Mandal 30te mars 1858. Min fader Simon P. Holmesland, født 1823, var fra 1855—1871 lensmand i Holme og fra 1871 til sin død i 1895 lensmand i Vanse og Farsund. Han var stortingsmand fra Lister og Mandals amt fra 1873—1878. Min moders navn var Maren Sørine Holmesland, født Olsen, født paa Fuskeland i Holme 1822. Efter at have gennemgaaet min hjembygds folkeskole blev jeg i 1874 elev af Kristianssands stiftsseminar, der dengang endnu var stationeret i Holt pr. Tvedestrand og bestyredes af nuværende sogneprest til Uranienborg H. Arnesen. I 1876 blev jeg dimitteret fra seminaret med karakteren „meget godt, 1ste grad“ for teoretisk og praktisk duelighed, som det dengang hed. Dernæst var jeg høsten 1876 vikar ved Farsunds borgerskole, første halvaar 1877 andenlærer ved Holsens skole i Tjølling og fra sommeren 1877 til sommeren 1881 andenlærer ved Lyngør skole. Jeg opsagde da min post for at forberede mig til middelskoleeksamen og realartium, hvilke eksamener jeg underkastede mig henholdsvis i juni og august—septbr. 1882 efter at have frekventeret cand. philos. Paul Berghs første artiumskursus. Til artium erholdt jeg karakteren „meget godt“. I 1883 tog jeg andeneksamen med laud. præ cet, 1884 tillægsprøve i latin og græsk for realstudenter, december 1887 gr. IV

af spr.-historisk lærereksamen og juni 1889 gr. II af samme eksamen (hovedkarakter laud).

Høsten 1889 var jeg vikar ved Farsunds middelskole og 1890 midlertidig lærer ved Trondhjems borgerlige realskole. I september 1890 blev jeg ansat som klasselærer ved Arendals off. skole, hvilken stilling jeg dog ikke kunde tiltræde før februar 1891. Siden har jeg været lærer ved Arendals skole, fra 1ste april 1900 som adjunkt. Fra 1902—1904 var jeg medlem af Arendals kommunestyre, og fra 1904 er jeg medlem af skolestyret. I flere aar i slutten af nittiaarene var jeg medlem af styret for Arendals liberale forening, dels som formand, dels som viceformand. Med offentligt stipendium opholdt jeg mig i 1896 tre maaneder i Tyskland for at studere det tyske sprog.

Den 14de august 1891 indgik jeg egteskab med Inga Margrethe Olsen, født i Lyngør den 6te decbr. 1861, datter af skibsreder og købmand Andreas Emil Olsen, født 1837, og Anne Margrethe Christophersen, fra Borøen, født 1842.

Vi har havt 8 børn, hvoraf 3 er døde, nemlig:

Marie Signe, født 23de mai 1892, Simon, født 1ste mars 1894, Alvhild Margit, født 25de oktober 1895, Emilie Augusta, født 30te august 1897, død 25de november 1897, Thora Ingeborg, født 8de december 1898, død 14de mars 1905, Johanne Emilie, født 4de februar 1901, Anders Emil, født 17de april 1903, og Thoralf Einar, født 7de februar 1905, død 19de juli 1906.

Holtermann, Eiler Christian

er født 14de august 1864 i Solvorn (Hafslo prestegjeld) af forældre daværende overretssagfører (senere byfoged i Fredrikshald) Eiler Ludvig Carl Holtermann og hustru Caroline Mad-sine, født Nissen. Jeg gik paa skole i Stavanger og Tønsberg, til hvilke steder min far var forflyttet som henholdsvis politi-mester og byfoged, og senere paa Aars og Voss's skole i Kristiania.

Jeg blev uddannet som ingeniør i Berlin, hvor jeg afsluttede mine studier i 1889. Efter en kort tid at have haft ansættelse hos et Berliner-firma reiste jeg til Budapest, hvor jeg havde faaet ansættelse hos firmaet G. Gregersen & Sønne, der er et af de største entreprenørfirmaer i Europa. I dette firmas tjeneste deltog jeg i udførelsen af flere meget store arbejder af forskjelligt slags, saavel i Østerrige som Ungarn og Italien. Jeg var hos dette firma i 8 aar, til jeg 1897 reiste til Bergen, hvor jeg udførte de meget vidtløftige planer for Bergens nye havn, hvilket arbeides udførelse forøvrigt endnu ikke er paabegyndt. Jeg havde ansættelse som kommunal ingeniør i Bergen. 1903 nedsatte jeg mig i Kristiania som civilingeniør og entreprenør.

Jeg blev gift 1898 med Elisabeth, født Isaachsen (født 22de juli 1876). Min hustrus forældre var nu afdøde sogneprest til

Alversund Christian Abel Isaachsen og hustru Magda, født Hansen.

Vi har havt følgende børn: Christian Abel, født 15de januar 1900, død 2den august 1902, og Knut Henrik, født 1ste juli 1904.

Jeg har reist meget i udlandet. Jeg har besøgt næsten alle lande i Europa og studeret de fleste havne i Nordeuropa og en hel del i Middelhavet. Reiserne har været foretaget væsentlig i studieøjemed og som forretningsreiser. Siden jeg kom tilbage til Norge, har jeg hvert aar mindst én gang været i udlandet. Jeg har havt flere reisestipendier, men mest reist paa egen bekostning.

Holtfodt, Christian Theodor

er født 17de oktober 1863 af forældre malermester Hans Christian Holtfodt og hustru Caroline Emilie, født Torgersen.

Efter et 2 aarigt kursus i fru Lindemands børnehøve kom jeg — et aar forsinket — ind i anden klasse paa Gjertsens skole, hvor jeg tog middelskoleeksamen. Gjennemgik saa 1ste realgymnasium paa katedralskolen, men savnede mine klassekamerater og lærere saa sterkt, at jeg atter gik tilbage til Gjertsens skole, hvorfra jeg tog artium. Da jeg først kunde komme ind paa krigsskolen høsten 1883, benyttede jeg russe-aaret til at underkaste mig andeneksamen. Efter 3 mindeværdige aar paa krigsskolen blev jeg surn. sekondløjtnant i 2. brigade $\frac{1}{8}$ 1886, fastlønned sekondløjtnant i 5. brigade $\frac{19}{7}$ 1888, derefter i 2. brigade $\frac{8}{10}$ 1888; avancerede til premierløjtnant i 2. brigade $\frac{1}{1}$ 1889. Efterat jeg fra 1886—1889 havde gennemgaaet den militære høiskoles 32te kursus, blev jeg $\frac{1}{2}$ 1890 premierløjtnant i artilleriet og adjutant ved 1. feltart.-korps. $\frac{1}{11}$ 1891 aspirant i generalstaben, avancerede $\frac{10}{7}$ 1894 til kaptein og chef for 2. bjergbatteri af landværnet. Adjoint i generalstaben $\frac{1}{10}$ 1897— $\frac{7}{10}$ 1899. Ved artilleriets deling i kyst- og feltartilleri valgte jeg kystartilleriet, hvor jeg $\frac{1}{4}$ 1901 blev kompanichef paa Oscarsborg. Blev saa $\frac{1}{10}$ 1902 kaptein i generalstaben, hvilken stilling jeg for tiden indehar.

Blev $\frac{8}{10}$ 1892 gift med Helene Cathrine Lundh, født i

Kristiania $24/12$ 1869 af forældre fabrikeier S. H. Lundh og hustru Sophie, født Warmuth.

Børn: Arnulf Rheidar, født $31/1$ 1894, og Rannfrid Bergliot, født $23/5$ 1896.

I russearet var jeg ivrigt medlem af studentersamfundet samt af den af Nørregaard omtalte private studenterklub „Brand“. Endvidere af den ultra konservative forening „De unges forbund“, hvor vi blev hvervet som frivillige korrespondenter til udenbys aviser, i hvilke jeg og mange andre af samme modenhedsgrad skrev fnysende, „ledende“ artikler og korrespondancer om pastor Oftedals med modermelken ind sugede afsky for det absolute veto, om rigsrettens uhørte brud paa alt, hvad der kaldes retfærdighed, og lov og ret i dette land —, kort sagt om alle spørgsmaal, hvorom der skulde laves „folkeopinion“.

Var ved siden heraf privat manuduktør — specielt i deskriptiv geometri, derefter vikar og endelig fast lærer ved Gjertsens skole i dette fag i en række af aar.

Som artilleri- og generalstabsofficer har jeg ført et efter norske forhold interessant og afvekslende, men ganske slidsomt officersliv. Udenfor de ordinære vaabenøvelser har jeg deltaget i 5 større felttjenesteøvelser, 12 generalstabsøvelser, hvorved i 1903 de svenske generalstabsøvelser i Norrbotten med befaring af Bodenbefæstningerne. Yderligere i 4 skydeskoler ved felt- og fæstningsartilleriet, diverse instruktionskurser i signal- og belysningsvæsen, skytsbetjening, mobiliseringsøvelser og befalsøvelser. Som kommissionsmedlem har jeg deltaget i behandlingen af mitraljoespørgsmaalet samt diverse spørgsmaal vedrørende Bergens befæstninger. Endelig har jeg først som sekretær, dernæst som medlem deltaget i alle de arbejder, der paalaa den bekjendte befæstningskomité af 1899, efter hvis forslag bl. a. de nu nedlagte grænsefæstninger blev bygget. Ved siden heraf har jeg i en række aar været lærer ved krigsskolen og fra 1901 ogsaa ved den militære høiskole.

Aaret 1905 havde jeg anledning til paa nært hold at studere de militære begivenheder, dels som chef for generalstabens mobiliseringssektion, dels under vaabenøvelser paa Fredriksten, hvorunder den svenske „grænsevagts“ opmarsch langs grænsen fandt sted, derefter som stabschef hos oberst Georg Stang, der

i august maaned ledede fæstningsartilleriets befalsøvelser paa Fredriksten, og endelig som militærkonsulent for de norske delegerede i Karlstad.

I udlandet var jeg først som student en tur i Hamburg, derefter vinteren 1897—1898 4 maaneder i Frankrige paa egen bekostning. I 1902 gjorde jeg med offentlig stipendium ca. 3 maaneders tjeneste ved Kjøbenhavns befæstninger, hvorefter jeg foretog en studiereise til Düsseldorf-udstillingen samt de store kanonverksteder: Krupps i Essen, St. Chamond og Schneider-Canet med hjemreise langs rivieraen over Venedig.

Jeg har skrevet adskillige militære afhandlinger i Norsk militært tidsskrift og taget ivrig del i den pressediskussion, der satte sindene baade i den politiske og i den militære verden i fyr og flamme — først i anledning af grænsefæstningernes bygning, derefter i anledning af deres nedrivning og endelig i anledning af deres erstatning med nye befæstninger.

I den anledning holdt jeg ogsaa i studentersamfundet i november 1906 for overfyldt sal et med megen velvilje modtaget foredrag om vort forsvar efter unionsopløsningen. Endvidere har jeg i anledning af det misbrug, der i politikens tjeneste er drevet med den neutrale zone, i „Samtiden“ forsøgt at give en udredning af denne zones militære værd.

Om jeg skulde efterkomme den anmodning, der er stillet os 25-aarsstudenter om at redegjøre for resultatet af vor livserfaring, da er det eneste omraade, hvor jeg skulde kunne meddele noget af mere almen interesse naturligen hentet fra det militære omraade, og indenfor dette igjen fra befæstnings-spørsmalenes felt.

Af mange grunde skal jeg indskrænke mig til en ganske kort bemærkning.

Den voldsomme brydning, der indenfor de sagkyndiges, altsaa indenfor officerernes egen kreds, i slutningen af unionsperioden fandt sted angaaende befæstningsspørsmalene langs vor østgrændse, er at betragte som en refleksbevægelse — overført paa det militære omraade — fra den kamp, der politisk førtes mellem unionsvenner og selvstændighedspartiet.

Fra den ene side hævdedes den mening, at vor nation var for liden og vort land for fattigt til at staa paa egne ben. Vort

lands sande lykke vilde derfor fremmes bedst gennem en fuldkommen sammensmeltning af de to skandinaviske folk. — For tilhængerne af denne opfatning maatte forsvaret af „den skandinaviske halvø“ være det principale, Norges eget forsvar derimod af mere underordnet betydning.

Denne opfatning, der ikke maa forveksles med mangel paa patriotisme, havde baade talrige og mægtige repræsentanter inden vort officerskorps.

Mægtige, fordi disse repræsentanter var velset „paa høieste sted“ og hurtig kom op i de høieste stillinger. Talrige, fordi det ligger i det militære hierarchis væsen, at de overordnedes meninger øver stor indflydelse nedad i rækkerne. Der krævedes derfor baade mod, dygtighed og udholdenhed hos den i begyndelsen ganske faatallige gruppe, der kjæmpede for en stik modsat og meget ildeseet mening, nemlig den, at skulde vi gennemføre vor selvstændighedskamp, maatte Norges forsvarsforberedelser først og fremst tage sigte paa forsvaret af eget land. Skulde vi i militær henseende hævde os ovenfor det større og rigere naboland, kunde dette alene ske gennem et rationelt anordnet befæstningssystem. Vor feltarmé vil nemlig altid risikere at staa overfor indtil den dobbelte styrke af svenske tropper, og vore norske afdelinger vil aldrig kunne tilstaaes mere end en brøkdel af den øvelsestid, som det rigere naboland kan give sine afdelinger.

Skulde vi i Norge indskrænke os til at stole paa vor lidet øvede og nummerisk underlegne feltarmé, da vil udfaldet af en militær duel ikke være vanskelig at forudsige.

Ved nu at forvrænge denne opfatning derhen, at der her var spørgsmaal om en tilsidesættelse af det mobile forsvars — altsaa af feltarmeens interesser — til bedste for det faste forsvars — altsaa for befæstningsvæsenets interesser — lykkedes det at mobilisere en hel række af „sagkyndige“ til bekjæmpelse af de befæstningsplaner, der endelig efter mange vanskeligheder var bleven udarbejdet for et forsvar af vor østgrænse.

Den omstændighed, at disse befæstningsplaner maatte gennemføres under en haardnakket politisk kamp, hvori kongemagt og vore høieste kommandomyndigheder stod skarpt imod befæstningsplanens forkjæmpere, bevirkede, at de foranstaltninger,

der burde været gennemført uden opsigtsvækkende pressediskussion, nu maatte kæmpes frem paa en yderst sensationel maade. Svenskerne, der oprindeligt ikke havde været opmærksomme paa, hvad det her gjaldt, fik øinene op og greb begjærlig de fra norsk side tilrettelagte vaaben, nemlig at disse fæstninger efter nordmændenes eget udsagn var at betragte som en direkte trusel mod Sverige. De svenske fæstningsvilkaar i 1905 var derfor en ganske naturlig konsekvens af den oprivende fæstningskamp, der var ført indenfor vore egne grænser.

Saa skarp var denne kamp, at en rasering af Norges egne fæstninger paa svensk kommando virkede som en lettelse for aandedrættet hos en stor del af det parti, der havde bekjæmpet fæstningsplanerne.

Den omstændighed, at vi efter unionsopløsningen ser tildels den samme meningsbrydning dukke op igjen paany, er vel egnet til at vække vor opmærksomhed.

Mange af de samme mænd, der før 1905 vilde, at vi skulde leve paa den illusion, at Norge inden unionen var et selvstændigt rige, blæser atter til kamp for, at vi skal bygge vor nationale eksistens paa nye illusioner, nemlig paa neutrale zoner og traktater — istedenfor paa et rationelt anordnet forsvar.

Det kan ikke undgaaes at bemerkes, at den slags illusioner kun trives vestenfor Kjølen; østenfor Kjølen er man mere end nogensinde paa det rene med, at i internationale forhold veier kanoner og bajonetter ligesaa meget tyngre i vegtskaalen end neutralitet og voldgift, som det metal, hvoraf vaabnene er lavet, er tyngre end det papir, hvorpaa traktaterne er skrevet.

Med Norges historie for øie — hvor landets tilbøielighed til at indgaa unioner er et saa sterkt fremtrædende fænomen — maa det befrygtes, at hvis de opfatninger, der bekjæmper vore befæstningsplaner under unionen, ogsaa skal sættes i høisædet her hjemme under den nye tingenes orden, — da kan det hændes, at Norges selvstændighed bliver af stakket varighed.

Verden mangler ikke eksempler paa „selvstændige stater“, der har været lydriger!

Hougen, Poul Fredrik

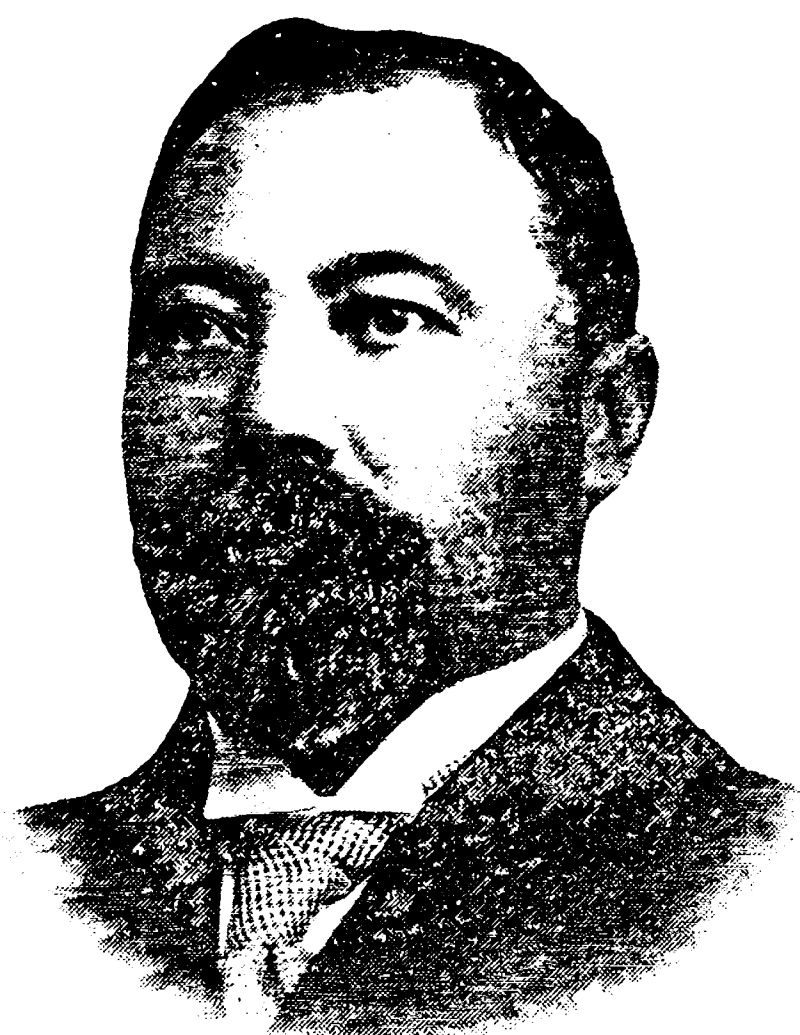
er født i Kragerø 25de juni 1863, søn af klokker og skolebestyrer Fredrik Hougen og Valborg Birgitte, født Corneliussen.

Gjennemgik Kragerø almueskole og middelskole, derefter Kristiania katedralskoles realgymnasium, tog realartium 1882, andeneksamen 1883 og reallærerembedseksamen (gruppe I og II) høsten 1887. Forsøgte først forgjæves at faa beskæftigelse i Kristiania, tog saa vikariat ved folkeskolen hjemme. Høsten 1888 vikarierede jeg ved Mandals middelskole, fik saa efter 1/2 aars vikariat reallærerposten ved Hammerfest middelskole. Høsten 1891 flyttede jeg til Den Tordenskjoldske middelskole, Holmestrand. 1895 klasselærer og 1906 adjunkt ved Kristiansands katedralskole, hvor jeg siden har været.

Udenfor skolegjerningen har jeg kun deltaget i sang-, ungdoms-, musik- og arbejderforeninger. Har af og til indehavt den ledende stilling i disse foreninger. Var medlem af studenter-samfundet de 3 første artiumsaar, var medlem af studenterforeningen „Fram“, var en af stifterne af „realistforeningen“ og var hele min studentertid medlem af studentersangforeningen.

Har foretaget 4 udenlandsreiser, hvoraf en paa 3 à 4 maa-neder med offentligt stipendium for at studere undervisningen i matematik ved de høiere skoler i Tyskland.

Jeg blev gift 3dje januar 1906 med Aagot Sofie Svendsen, født i Kragerø 26de november 1880, datter af skibskaptein Julius Svendsen og Julie Gorgine, født Weisser.

Hovde, Hans Nicolai

er født i Ørsten paa Søndmøre den 30te mars 1861 af forældrene landhandler og gaardbruger Simon A. Hovde og hustru Anna Susanne Hovde, født Sandvig.

Han begyndte sin skolegang paa Aalesunds latinskole, 4de middelklasse, i 1877 og tog middelskoleeksamen sammesteds i 1881. Han reiste derpaa til Kristiania for at læse til realartium. Gik ind paa Qvams skole, men tog ved siden deraf privattimer i enkelte fag. Tog realartium 1882, andeneksamen 1883 og medicinsk embedseksamen 1890.

Efter at have vikarieret et par maaneder for dr. Selmer i Volden og et par maaneder for dr. Kjelsberg i Lekanger nedsatte han sig som praktiserende læge i Aalesund; men allerede efter et par maaneders forløb bestemte han sig til at reise til Amerika.

Han praktiserede nu 2 aar i Brookings, Syd Dakota, 4 aar i Sioux Falls, Syd Dakota og 3 aar i Vermillian, Syd Dakota. Efter derpaa at have studeret nogle maaneder ved amerikanske universiteter i Philadelphia og Chicago nedsatte han sig i Duluth, Minnesota, en af Nordvestens større og mest fremadskridende byer.

Han var en tid medlem af studentersamfundet, men tog forresten ikke stor del i studenterlivet.

Han er medlem af St. Louis County Medical Association,

Minnesota State Medical Association og American Medical Association.

Han blev gift i Brookings, Syd Dakota, den 16de juni 1891 med Ragna Kobberstad, født i Volden den 17de october 1864. Hendes forældre var overlærer Jacob Kobberstad og hustru Eleonora Kobberstad, født de Lange.

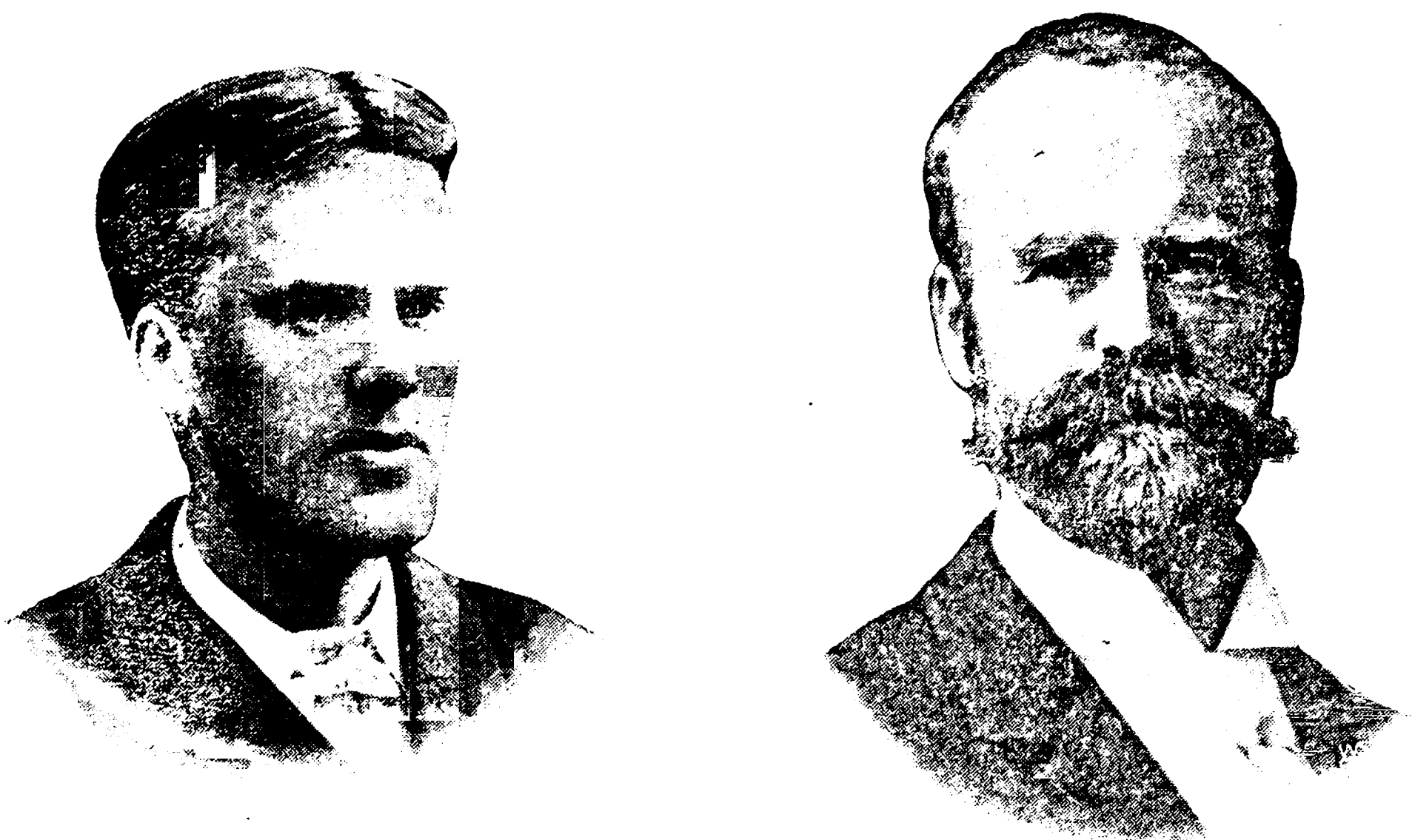
Har 3 børn: Rolf (født i Brookings, Syd Dakota 19de april 1892), Astrid (født i Sioux Falls, Syd Dakota, 9de september 1894) og Valborg (født i Sioux Falls, Syd Dakota, 7de september 1896).

Isaksen, Isak Martin

er født i Stavanger den 9de mars 1865 af forældrene underbrandmester Halvor Isaksen og Gurine Olsdatter.

Han har i adskillige aar drevet lærervirksomhed i Kristiania. Er nu ansat som medarbeider i „Kristiania Dagsavis“.

Iversen, Michael

er født i Bergens by 30te november 1861. Min fader Iver Iversen var en vel kjendt og høit skattet mand af gammel Bergens-slegt, som kan følges 5 generationer tilbage fra ham til en mand Mikal Iversen, indvandret fra Flesland, nær Bergen, hvor slegten endnu findes; saaledes norsknorsk af ren vestlandsrace. Han var af fag urmager og opholdt sig i Tyskland, Frankrige og England i 10 aar for at lære sit fag og var i London „maker of the Queen“, hvad hans broder endnu er; kun faa opnaar saadan høitudviklet færdighed, at de betroes at lave de fineste dele af skibskronometre for den engelske marine. Denne hans store haandfærdighed er gaaet i arv til hans efterslegt i en paafaldende grad, og jeg har selv haft megen nytte deraf, idet jeg har opnaaet meget gode resultater, baade i kirurgi og specielt i øienoperationer. Desuden tegner, maler og spiller jeg, som alle i slegten, da ogsaa musik og kunstsans er et udpræget træk hos os. — Min moder er Kirsten Marie Høeg, datter af afdøde tandlæge Chr. Høeg, direkte nedstammende (paa mands-side) i lige linje fra den gamle Chr. 4-adel, og i den slegt har der været mange fremragende embedsfolk. I min nulevende slegt er der 4 læger, 3 tandlæger og 4 prester, og saaledes kan jeg godt synge: „Af godt folk være fød“. Ellers er jeg mest „stolt af at være bergenser“. Vi boede i den vidunder-

lige „Kalvedalen“, paa toppen af „Elvebakken“, hvor vi fra vore vinduer kunde se milevis udover land og sø og byen. Jeg frekventerede Hans Thanks skole til engelsk middelskoleeksamen, tog samtidig privat latinlinjen og gik over i latin-skolen. Tog artium 1882 o. s. v., uden at der indtraf noget nævneværdigt indtil min embedseksamen som læge 1891, undtagen at jeg i et aar, 1886—1887, studerede anatomi under professor Rob. Wiederstein i Freiburg i Tyskland. Han blev opmærksom paa min fingerfærdighed og tilbød mig privatarbejde i sit privatkontor; her gjorde jeg en interessant opdagelse om et ganglion paa hjernenerverne (Iversens nerveganglion) og udgav et lidet arbejde derom, som blev aldeles ubemærket af professorerne i Kristiania, derimod omtalt i forskjellige anatomiske arbejder i Tyskland. I 1891 nedslog jeg mig i Stoughton i Wisconsin, U. S. of A., hvor jeg siden har virket som kirurg og læge, og eier nu et privathospital, som har omtrent 20 patienter og har et værd af 15000 dollars, og jeg gjør en specialitet af kirurgi og øienoperationer.

Jeg er medlem af Dane Co. lægeforening, Wisconsin state M. ass., af Americ. med. ass.

I 1896 opholdt jeg mig en sommer i Norge og bereiste landet til og med byen Trondhjem.

Blev gift i Chicago 1891. Min hustru er Helga Johanne Eide, født 30te december 1866 i Søndfjord, datter af Norges første amtsagronom Erling Eide af Søndfjord og søster af dr. Erling Eide, praktiserende læge i Romsdalen. Disse stammer direkte fra Augun Hugleikson Hestakorn.

Vi har 3 børn: Ingeborg Marie, født 1893, Agnes Mathilde, født 1899, og Dagmar Christine, født 1902, alle i Stoughton, Wisconsin.

Jeg er tilfreds og har min tid vel besat; ellers vilde jeg have malet, musiceret og stelt med mine blomster lidt mere.

Iversen, Ole Christiansen

er født i Larvik 19de juni 1864 af forældre bankkasserer Lars Iversen og hustru Anne Cathrine, født Christiansen. Min skolegang paa Larviks middelskole faldt i aarene 1873—1879. Efter at jeg havde taget middelskoleeksamen, var der ikke anledning for mig til straks at fortsætte med læsningen. Jeg kom som volontør paa kontoret hos det store trælastfirma Treschow-Fritzøe, hvor der var meget af interesse at høre og se og lære; men jeg var ikke destomindre saare glad, da der nytaar 1881 aabnede sig en adgang for mig til at begynde at studere. Sammen med de to kamerater Fredrik Klaveness og Halfdan Cock-Jensen forberedtes jeg ved privatlæsning til examen artium, som vi desværre tog efter kun 1½ aars læsning. Andeneksamen tog jeg i 1883 (laud), teologisk embedseksamen sommeren 1889 (laud) og practicum januar 1890 (laud).

Straks efter drog jeg paa en reise langs kysten, udsendt af Norsk søndagsskoleforbund for at tale søndagsskolens sag. Paa denne kom jeg ogsaa til Bergen, hvor sogneprest til Johanneskirken E. F. Eckhoff engagerede mig som sin personelle kapellan, et embede, til hvilket jeg saa udnævntes i mai, og i hvilket jeg indsattes 24de august s. a. Sommeren igjennem havde jeg virket i Trondhjems indremission. Den 6te

august var jeg bleven ordineret i Kristiania af stiftsprovst Jul. Bruun.

I Bergen blev jeg i 7 aar. Det var for mig en i mange henseender gild tid, rig paa udvikling, stillet som jeg var ved siden af en baade fra hjertets og forstandens side høit begavet sogneprest og midt inde i en meget forstaaelsesfuld menighed. Efter min sogneprests død (18de april 1896) bestyrede jeg sogneprestembedet aaret ud og var derefter et halvt aars tid konstitueret som sogneprest til Mariakirken i Bergen i embedets ledighed. Derpaa foretog jeg med min hustru en udenlandsreise og flyttede saa med familie til Kristiania, hvor jeg fra oktober 1897 tiltraadte min nuværende stilling som sekretær i Det norske lutherske indremissionselskab.

Herunder er jeg, særlig som privat hjælpeprest hos sogneprest Lunde, Trefoldigheds menighed, kommet ind i en række bestyrelser for institutioner og foreninger; jeg vover ikke at begynde nogen opregning. Af studentersamfundet har jeg paa grund af manglende tid ikke været medlem; derimod har jeg nu og da deltaget i det kristelige studenterforbunds møder. Jeg er for tiden ogsaa medlem af forbundets bestyrelse. I de fleste nordiske og norske studentermøder med kristeligt program har jeg været med, næsten altid som foredragsholder.

Derved er jeg kommet til gjentagne gange at besøge Danmark og Sverige, en gang ogsaa Finland. I Danmark foretog jeg i sommeren 1903 efter indbydelse af studenterhjemmets foredragskomité en længere foredragsreise, væsentlig i Jylland. Min hustru var med. Sammen gjorde vi ogsaa sommeren 1897, som før berørt, en udenlandsreise. Den gik gennem Tyskland, Schweiz, Belgien og Holland. Jeg benyttede leiligheden til at sætte mig ind i det praktiske kristelige arbejde paa de steder, vi drog igjennem.

Fuldstændig redegjørelse for litterær virksomhed! Nu, man regner vel ikke enkelte trykte prækener, fortællinger og avisartikler med til litterær virksomhed? Jeg har nemlig skrevet en del sligt, men kan ikke gjøre rede derfor. Derimod ved jeg, at jeg har udgivet følgende smaabøger: „Fra Johanneskirken i Bergen“ (ti prækener), „Missionsfortællinger“, „Studer Bibelen“, „Bed“, samt dr. Torreys „Foredrag for Mænd om

Bibelen og Bibelens Kristus“ i oversættelse. Endvidere har jeg fra 1898 redigeret de to blade „For Fattig og Rig“ (opbyggelsesblad fra 1848) og „Kristelig Ugeblad“ (tidligere „Indremissionæren“) og i dem skrevet og oversat en masse.

Den 14de juli 1893 blev jeg i Trondhjems domkirke viet til Gunhild Raaen, født i Trondhjem 30te juli 1868 af forældre kirkeværge Johan Christian Raaen og hustru Martha, født Ørum.

Vi har følgende børn: Katarina, født 11te mars 1895, Martha Raaen, født 2den november 1896, Johannes Christian Raaen, født 19de juli 1898, Gunhild Raaen, født 9de januar 1901, død 5te juli s. a., Brynjulf Raaen, født 28de mai 1902, og Fredrik Wilhelm, født 26de december 1903. De to første blev født i Bergen, de øvrige i Kristiania.

Skal jeg saa paa opfordring skissere mit forhold til livet med dets vekslende omstændigheder, vil jeg udtale, at den livsgjerning, som er bleven min, har helt fyldt mig og gjort sit til at gjøre mit liv rigt paa lykke.

Jahr, Einar

er født i Asker prestegjeld 1862 af forældre kirkesanger Andreas Jahr og Olava Julie Ballerud.

Han dimitteredes fra Maribogadens latin- og realskole til klastisk examen artium; sproglig-historisk embedseksamen fuldendte han 1892.

Han har vikarieret ved Otto Anderssens skole i Kristiania, har været klasselærer i Kristianssand S. 1893—1899, i Risør 1899—1900, adjunkt paa Stenkjær 1900—1902 og er nu adjunkt i Arendal (siden 1902).

Han er gift med Dagny Olafsen, datter af afdøde landbrugsskolebestyrer Olafsen, og fik en søn 5te mai 1907.

Han skriver:

„Nogen livsanskuelse i et nøddeskal har jeg ikke. Jeg synes, livet er nyt med hver ny dag. Hver dag har sin plage; men det greier sig nok.

Jeg har min kone og mit barn, min hyggelige leilighed, min have og mit verksted — snedker, bogbinder og sølvsmed — og mit arbeide paa skolen.

Alt det jeg er glad i; jeg synes, at det trods mange ting er gildt at leve, og venter utaalmodig paa, at det skal blive morgen den næste dag, saa jeg kan tage fat, hvor jeg slap, — og det er vist til syvende og sidst noget af det bedste, vi kan drive det til.“

Janson, Alfred Ingolf

blev født i Trondhjem 16de mai 1861. Han var elev af Trondhjems latinskole og dimitteredes derfra til examen artium i 1882.

Religiøst greben som han var fra sin tidligste ungdom, stod hans hu til at blive Guds ords forkynder, og han begyndte derfor at studere teologi.

Dette gik det imidlertid ikke raskt med, da han med ungdommelig begeistring kastede sig ind i arbeidet for ungdoms-sag, sedelighedssag og afholdssag.

Maalsagen elskede han ogsaa og tog sig tid til grundig at studere landsmaalet. En tid arbejdede han som lærer ved Ullmanns folkehøiskole og senere ved andre ungdomsskoler. I 1884 tog han andeneksamen.

Det blev dog afholdstanken, som mere og mere greb ham, og snart drog han med glødende iver omkring som afholds-emissær. I goodtemplarordenens tjeneste besøgte han landets nordligste egne lige op til Nordkap, og neppe har afholdssagen havt en mere varmhjertet og opofrende forkjæmper.

Med sin sterke tro paa afholdstankens berettigelse og vel-signelse for folk og land arbeidede han med utrættelig troskab for at udbrede den og tog især sigte paa at berede grundvolden for fremtidens arbeide. Han var en barneven som faa, og at lede den opvoksende slekt frem til høie og ædle idealer paa afholdstankens grundlag, det blev hans maal.

I denne hensigt startede han barneafholdsbladet „Magne“, hvis redaktør han blev til sin død — i 13 aar. Bladet er udbredt over hele Norge og sendes ud i over 18000 ekspl.

I 1895 bestemte han sig endelig til at realisere sin ungdomstanke — at blive prest og tog derfor embedseksamen, og sommeren efter practicum.

Derefter var han i 2 aar ansat ved Kristiania Indremission. I 1899 kaldtes han til prest ved jernbaneanlægget Hell-Sunde i Nordre Trondhjems amt og blev ordineret i Trondhjems domkirke 9de april s. a.

Til arbeidet heroppe gik han med kjærlighed og interesse, og her var just et felt, hvor han kunde faa brug for de erfaringer, han havde sanket i afholds- og ungdomsarbeidets tjeneste. Bråmfri som han var, blev han arbeidernes gode ven og øvede stor indflydelse paa dem.

Den 7de januar 1904 blev han midt i sit arbeide rammet af hjerneslag og døde pludselig.

Elskværdig og vennsæl havde han venner over det hele land, og de kunde tælles i tusender, som beklagede hans altfor tidlige bortgang.

Gift 1897 med Josefine („Fiffi“) Janson, født Engh.
4 børn.

Jensen, Peter Marinius

er født 12te juli 1860 paa Moss af forældrene Ludvig Christian Jensen og hustru Martine Bjerregaard. Siden 1862 har hans hjem været i Kristiania, idet hans forældre da flyttede ind hertil, hvor faderen i 1866 oprettede firmaet Jensen & Co., der nu har sine lokaler i Torvgaden 5 a. — Han var i 9 aar elev af Aars og Voss's skole, hvor middelskoleeksamen toges 1876; derefter gik han ind paa handelsgymnasiet, hvor afgangseksamen toges i 1878, hvorefter han straks gik ind i sin fars forretning, hvor han gennem skoleaarene, i ferier og udenom skoletiden havde hjulpet til. Til Jensen & Co.'s forretning har han senere den hele tid været knyttet. Efter at have arbejdet et par aars tid i forretningen begyndte han med læsning om morgen og aften og om søndagene at forberede sig til artium; denne toges 1882; paa samme maade andeneksamen 1884. Derefter tog han manduktion hos assessor Færden, vistnok 2 semestre og 1 semester hos „blinde Lund“. Paa grund af en overanstrengt hjerne sluttede han oververt med studeringerne og viede sig næsten udelukkende til forretninger. Foruden at være knyttet til Jensen & Co.'s forretning oprettede han i egen gaard, Torvgaden 5 b, en forretning i margarin i 1895; i 1896 sammesteds en større anlagt forretning i kjødvarer og delikatesser med røgeri, salteri og pølsefabrik med elektrisk

drift; foruden dette har han været og er interesseret i adskillige foretagender. I forretningsanliggender har stadige korte reiser til udlandet været nødvendige. Denne travle forretningsvirksomhed har lagt sterkt beslag paa ham; dog har han altid bevaret en sterk interesse for læsning, musik og sport.

Gift 1ste mai 1890 i Kristiania med Elisabet Frederikke Gløersen, født 11te juni 1865, datter af justissekretær Paul Gløersen og hustru Birgitte Irgens.

Børn: Brynjulf Bjerregaard, født 9 oktober 1891, Ludvig Paul Irgens, født 18de april 1894, og Dagny Birgitte, født 10de oktober 1905.

Jevanord, Erik

er født 9de juli 1864 paa Jevanoe i Furnes af forældre gaardb. Ole Eriksen Jevanord og Eli Larsdatter Hagen.

Gik paa folkeskolen i Furnes fra 1870—1875, Hamar offentlige skole 1875—1882 og krigsskolen fra 1883—1886.

Tog middelskoleeksamen 1879, artium paa reallinjen 1882 og krigsskoleeksamen 1886.

Ved afgangen fra krigsskolen blev jeg udnævnt til sekondløjtnant i 2den akershusske infanteribrigade, hvor jeg stod surnumerær til 1ste januar 1889, da jeg blev udnævnt til premierløjtnant i 1ste akershusske infanteribrigade. Fra 1ste oktober 1898 er jeg kaptein i 1ste akershusske brigade og siden 1ste april 1906 chef for 3dje kompani af Østerdalens landværsbataljon. — Med undtagelse af militær beordring til Fredrikshald fra vaaren 1889 — vaaren 1891 og fra høsten 1892 — vaaren 1894 har jeg siden afgangen fra krigsskolen været i Furnes, hvor jeg ved siden af min militære stilling er gaardbruger og fra høsten 1900 tillige forretningsfører for en fabrik.

Siden 1899 har jeg været medlem af Furnes herredstyre, i sidste periode — fra 1905 — er jeg viceordfører.

Jeg blev gift i Kristiania 9de december 1896 med Randi Salome Bäckmann, født i Skjeberg 8de januar 1876 af forældre kirkesanger Ferdinand Julianus Bäckmann og Andrine Andersen.

Børn: Hjørdis, født i Furnes 11te september 1897, og Orlaug, født i Furnes 3dje april 1899.

Johannesen, Fredrik Julius

er født i Skien 21de august 1864 af forældre Fredrik Amandus Johannesen, skibsfører, død 26de september 1880 i Hull, og Julie Berntine Christiane, født Andersen. Min mor lever endnu i Skien.

Jeg gennemgik Skiens latinskole, tog examen artium ved universitetet i 1882 og examen philosophicum i 1883.

Jeg fik tilbud om pengelaan til fortsættelse med studeringen, ifald jeg vilde vælge jus; men jeg foretrak at være økonomisk uafhængig og drog ogsaa af den grund i februar 1884 tilsjøs med brig „Fjeldguten“ af Kragerø — forhyret paa 2 aar. Vi forliste imidlertid paa Shetlandsøerne og kom hjem allerede 6 maaneder efter. — „Dengang jeg fór med briggen“ er skildret i sjømandsbladet „Signal“, nr. 7, 8 og 9 i aargangen 1902, af min hustru („Gy“). — For at føie min mor lod jeg mig afmønstre ved hjemkomsten og søgte mig optaget paa det telegrafkursus, som skulde afholdes om høsten 1884 i Aalesund, uden at jeg egentlig for alvor tænkte paa telegrafen, — men blev optaget paa kurset, og dermed var min fremtid paa en maade afgjort. Jeg ansattes som telegrafassistent 1ste august 1885 i Lødingen — en afkrog af verden —, forflyttedes derfra 1ste februar 1889 til Arendal, hvor jeg ved siden af mit egentlige

arbeide vikarierede som lærer ved forskjellige skoler, indtil jeg i oktober 1896 overflyttedes hid til Kristiania, da telegrafkorrespondancen mellem Skotland og Tyskland forlagdes hertil. — I september 1905 var jeg i Svelvik, udkommanderet som forsterkning ved telegrafen dersteds, under udsigten til krig med Sverige.

Jeg vil ikke tilraade nogen at vælge den norske rigstelegraf med de tarvelige kaar, den byder en, til levevei.

I Arendal blev jeg 26de september 1890 gift med Jørgine Amalie Jørgensen („Gy“), ogsaa ansat ved telegrafen, hvorfra hun tog afsked i 1891.

Min hustrus forældre gaardbruger Jens Jørgensen Heyerstrand og hustru Anne Christine, født Bjørnsen, er begge døde.

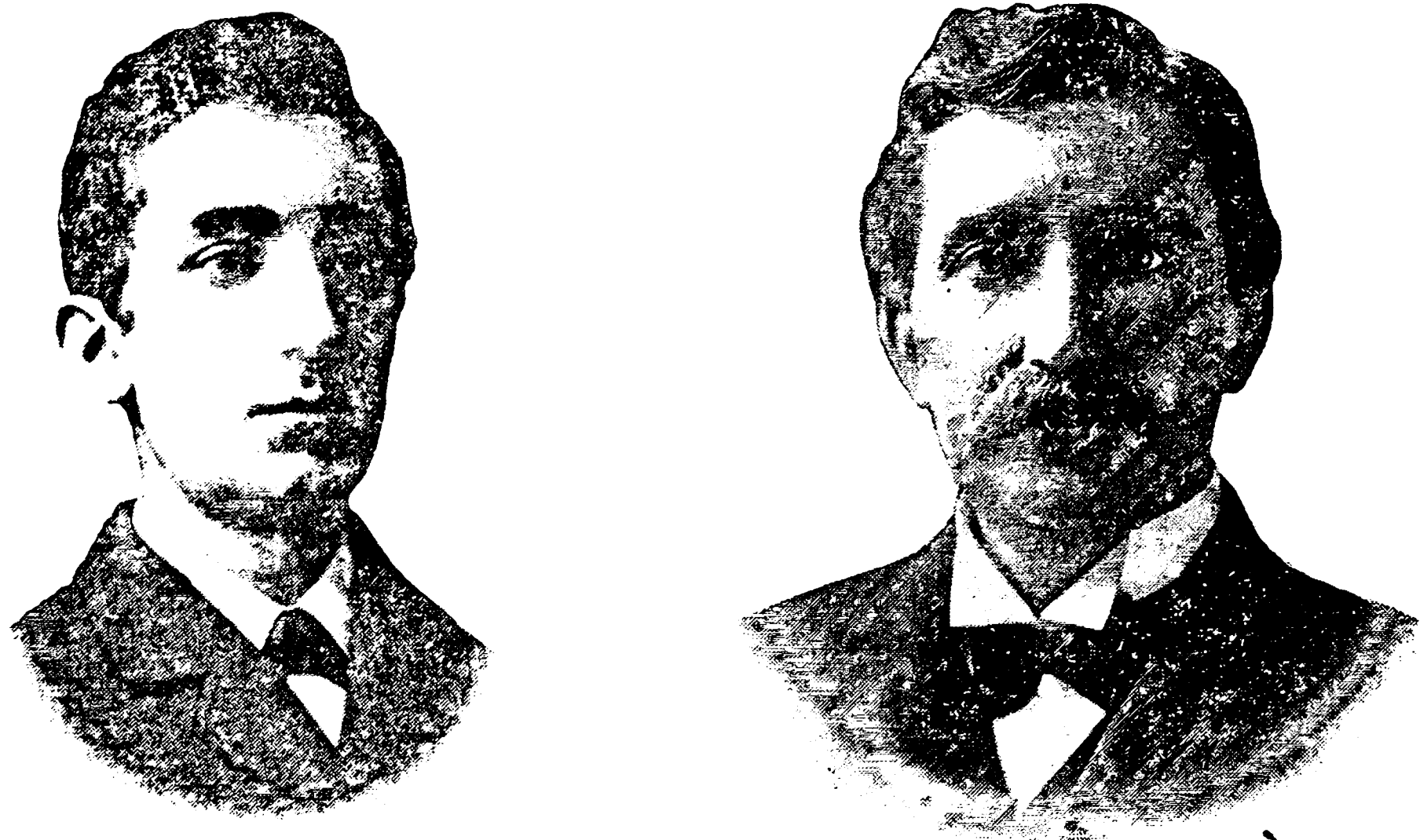
Vore børn: Julie, født i Arendal 3dje januar 1892, Fredrik Georg, født i Barbu sogn 20de mai 1893, død i Kristiania 2den mai 1898 af skarlagensfeber — omtrent vor eneste store sorg —, og Agnes, født i Barbu 8de september 1894.

Siden vaaren 1897 har jeg oversat fra svensk, tysk, engelsk eller fransk en masse smaafortællinger og en hel del romaner for forskjellige dagblade og tidsskrifter.

Min hustru har trolig hjulpet mig med alt ekstra-arbeide; vi er samme „firma“.

Arbeidet er mig en velsignelse. Jeg foragter kryberi — skyr gjæld — og glæder mig over alt det gode, jeg finder hos menneskene; jeg synes, der er uendelig meget at leve for.

Ellers fører jeg et lykkeligt familieliv med min udmerkede hustru og vore to smaapiger.

Johnsen, Erik Kristian

er navnet, man satte paa mig, da jeg saa dagens lys i Stavanger den 20de september 1863. Det var ikke saa vanskeligt at finde paa navn, for jeg blev opkaldt efter min far, som hed Erik Johnsen, og min mor, som hed Else Kristine, født Finkelsen. Min far var bygmester, men døde, før jeg var 3 aar.

Her gik jeg paa Kongsgaard skole, til jeg med en flok kamerater blev sendt til hovedstaden i 1882 for at tage artium, og jeg tog da den og, som de andre, andeneksamen det følgende aar. Saa begyndte jeg det teologiske studium og tog teologisk embedseksamen 8de december 1887 og praktisk-teologisk eksamen følgende vaar. I studenteraarene var jeg medlem af de teologiske studenters forening og den meste tid ogsaa af studentersamfundet.

I de aar, som fulgte nærmest efter eksamen, opholdt jeg mig for det meste i Kristiania som manueltør i dogmatik. Men da der kom flere opfordringer til mig om at komme over til Amerika, besluttede jeg mig til at reise derover.

I 1892 forlod jeg fædrelandet og blev i juni maaned samme aar kaldet til professor ved Hauges synodes presteskole i Red Wing, Minnesota. Her opholdt jeg mig i 5 aar. I 1897 gik jeg ind i prestegjeringen paa kald fra Syd Rush River og annekterede norsk-lutherske menigheder i Pierce county, Wisconsin. Her var jeg prest i 3 aar og blev da i juni 1900

kaldet af den forenede norsk-lutherske kirke til professor i gammeltestamentlig eksegesi ved dette samfunds presteskole i St. Anthony Park, St. Paul, Minnesota. Her har jeg da levet siden.

Jeg har nok oplevet en hel del ting; men det kan ikke være stort at fortælle om. Hertillands faar man altid hænderne fulde af arbeide; hvor mange komitéer og lignende jeg har været medlem af, kan jeg ikke gjøre rede for; det faar være nok at melde, at jeg altid har været medlem af en eller flere komitéer. Hvor meget jeg har skrevet, kan jeg heller ikke sige paa en slump; men det er en hel del, mest i blade og tidsskrifter; en hel del af det, jeg har skrevet, har været over Israels historie i ældre og nyere tid. I 1902 skrev jeg en bog, „Paulus“, en livsskildring fra den første menigheds tid.

Den 19de januar 1892 indgik jeg egteskab med Amunda Sørensen i Eidanger. Min hustru er født i Porsgrund den 29de oktober 1863, datter af skibsreder Amund Sørensen og hustru Jørgine. Vi lever i bedste velgaaende og har 3 børn, som alle er født i Red-Wing, Minnesota, nemlig Trygve, født 5te oktober 1892, Haakon, født 1ste september 1893, og Ellen, født 1ste juni 1895.

Jeg har havt det for travelt til at være kommet til noget resultat, hvad livserfaring angaar. Kan hænde det bliver bedre, naar jeg bliver gammel; hidtil har jeg ikke faaet tid til andet end at arbeide, og det ser helst ud til, at det bliver mere og mere af det. Kun det vil jeg sige, at den livsgjerning, Herren har sat mig i, er min glæde og ære.

Naar jeg har en liden fristund, liker jeg at skjære i træ, og da ingen andre paa disse kanter kan den slags, bliver disse mine produkter meget beundret.

Johnsen, Julius

er født paa Røros 9de februar 1856 af forældrene maler John Johnsen og hustru Johanne, født Grue.

Kom i 15-aars alderen til Røros apotek som discipel hos apoteker Schamvogel, hvor han var ansat i 3 aar. Kom derefter til Hamar apotek som discipel hos apoteker Akersborg og absolverede, medens han var der, farmaceuteksamen med bedste karakter.

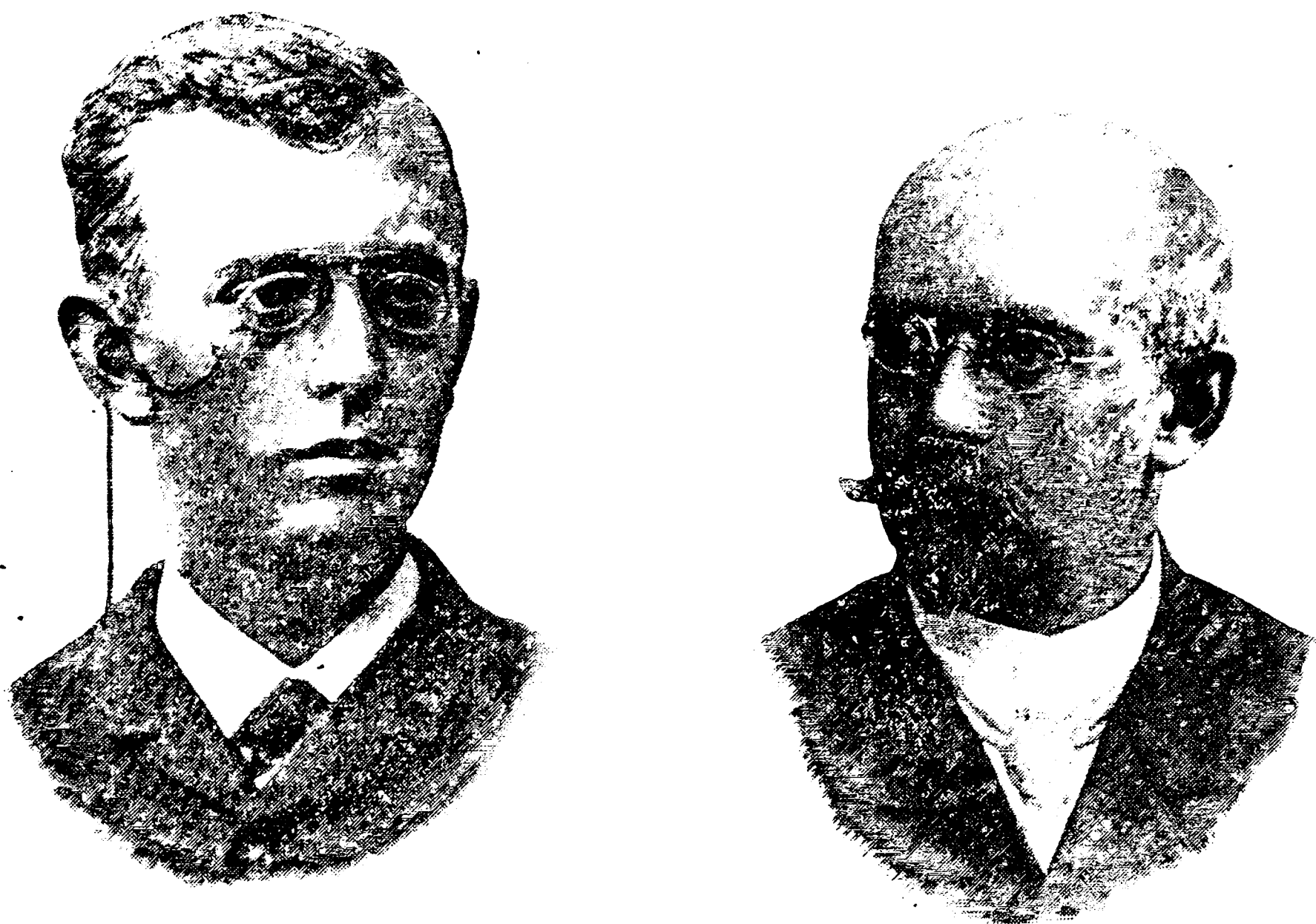
Derefter kom han i 1879 til Hønefos som farmaceut, hvor han var 1 aar, indtil han i 1880 ansattes som provisor i Aalesund, hvor han blev i 2 aar.

Under sit ophold i Aalesund fattede han beslutning om at studere medicin og læste her privat til artium. Reiste saa vaaren 1882 til Kristiania og tog samme sommer examen artium. Læste derefter til andeneksamen og begyndte at studere medicin.

Da han var ganske ubemidlet og liden eller ingen støtte kunde faa hjemmefra, men selv maatte bekoste sit studieophold, havde han, mens han læste til andeneksamen, hel og senere halv farmaceutplads paa apoteket Nordstjernen i Kristiania.

Han absolverede i 1888 medicinsk embedseksamen med laud og fik straks ansættelse som underlæge ved Krohgstøttens sygehus, hvilken post han indehavde i 2 aar. Overtog derpaa ved dr. Woxens sygdom og senere død dennes praksis som læge paa Grünerløkken og som læge for den kommunale sygekasse saavel som sygekasserne ved Kristiania seildugsfabrik og Kristiania guldfabrik, hvilke kasser han frasagde sig i 1899 paa grund af sygdom.

Dr. Johnsen døde ugift den 21de januar 1900.

Johnsen, Rolf,

født 20de juli 1864 i Grue, Solør, hvor mine forældre gods-eier Jørgen Martin Meldal Johnsen og Julie Fredrikke, født Rynning, dengang var bosat. Efter i hjemmet at have nydt privat undervisning underkastede jeg mig afgangseksamen ved Konsvinger skole i 1878. Det følgende aar søgte jeg Kr.sands kathedralskole og kom derefter ind paa Kr.ania kathedralskole.

Efter aflagt andeneksamen i 1883 tog jeg fat paa „jussen“ og meldte mig høsten 1887 til embedseksamen. Jeg blev imidlertid hindret fra at paabegynde eksamen ved sygdom, som gjorde mig arbeidsudygtig i ca. 1½ aar, og kunde jeg først høsten 1889 afslutte embedsstudierne.

Et par uger efter eksamen, nytaar 1890, erholdt jeg ansættelse som redaktionssekretær i daværende „Fædrelandet“ (nuværende „Landsbladet“) og indehavde denne stilling indtil februar 1892, fra hvilken tid jeg uafbrudt har været knyttet til Akers kommune, først som kommunesekretær, senere som kontorchef ved kommunens administration.

Denne virksomhed har jeg fra første stund af i den grad viet min hele arbeidskraft, at alle andre gjøremaal, ogsaa de filantropiske, som jeg altid har omfattet med varm interesse, har maattet sættes omtrent helt tilside, og arbeidet for disse spørgsmaals løsning har derfor de senere aar indskrænket sig til den passive deltagers rolle. De selskaber, i hvis virksomhed

jeg paa denne maade har taget del, har væsentlig været saadanne, hvis formaal er at yde hjælp til vanskjøttede børn, hjemløs ungdom, arbejdsløse, døve, vanføre. I en række af aar var jeg formand i foreningen til fattige børns beklædning i Eidskogen og har i de sidste 10 aar været formand i bestyrelsen for Akers feriekoloni.

Min interesse for al slags haandgjerning ledede til, at jeg i 1886 gennemgik Fredrikshalds sløidlærerskole; jeg er vistnok den første student her i landet, som har sløidlærereksamen fra norsk sløidskole. Den ydre paaviselige følge af denne interesse var indførelse af sløidundervisning ved Eidskogens folkeskoler, hvor mine modeller var de først benyttede. I min virksomhed har jeg iøvrigt paa forskjellig vis høstet nytte og glæde af denne praktiske uddannelse.

Min deltagelse i Studentersamfundet har været meget liden. Hele studietiden boede jeg paa Studenterhjemmet, og det kameratslige, studentikose liv, som der levedes, gjorde, at deltagelse i studenterlivet forøvrigt følte mindre paakrævet. Vi havde jo vore regelmæssige, ugentlige møder med avis, foredrag, diskussion og anden underholdning, som paa en maade erstattede samfundsmøderne, og samlivet var forøvrigt saa frugtbringende for ens udvikling og saa rig paa meningsudveksling, at kravene i saa henseende derved i væsentlig grad var tilfredsstillt; jeg vil altid med den største velvilje og taknemmelighed mindes studenterhjemmet, dets bestyrer og dets udmærkede kameratkreds. Med lige stor ærbødighed vil jeg mindes hjemmets daværende bestyrerinde, fru Amalie Heidenreich, som har havt en bestemmende indflydelse paa mange studenter liv og livsopfatning. Den forkjerte bedømmelse af Studenterhjemmet som en pietistisk tvangsanstalt har formentlig for liden Udbredelse inden mine artiumskamerater til at trænge nogen berigtigelse i et skrift som nærværende.

Som kandidat har jeg til forskellige tider et par semestre ad gangen deltaget i Studentersamfundets møder, hvor — saavidt jeg kunde se — studenterne fra 1882 og aarene deromkring var meget sparsomt repræsenteret.

Gift 22de oktober 1892 med Karoline Kristiane (Lina) Tønning, født i Bamble 1ste oktober 1868, datter af sagfører Malthe Didrik Tønning og Anna Augusta, f. Kolderup.

En datter, Ingrid, f. 26de juni 1904.

Johnsen, Thales Ulrik Magnus

er født paa Hammerfest 7de oktober 1863. Forældre undertoldbetjent Aanen Johnsen og Thalia Elise Fredrikke, født Bech.

Uden synderlig besvær tog jeg juridisk embedseksamen høsten 1888, nedsatte mig i 1889 som sagfører i Farsund og lever fremdeles her i bedste velgaaende uden større fordringer, end livet i Farsund kan byde en.

Uden nogen fortjeneste fra min side er jeg kommissionær for hypotekbanken og aktor i offentlige straffesager.

Uden spor af ærgjerrighed er jeg bleven skubbet opad den kommunale stige og er nu naaet saa høit, at det begynder at svimle for mig; en vakker dag dætter jeg vel pladask ned igjen. Jeg er saaledes for tiden viceordfører i formandskabet, næstformand i skolestyret, direktør i Farsunds sparebank samt bankens sagfører og inkassator m. m.

Som ansøger har jeg derimod været overmaade uheldig; som resultat kun portoudlæg.

Johnson, Jacob Espolin

er født den 3dje august 1863 i Vestre Aker af forældre Jacob Espolin Johnson, residerende kapellan til Asker og Bærum, og hustru Jørgine Olava, født Peterson. Fædreneslegten kom for vel 100 aar siden fra Island, hvorfra den har sine ættetavler op til Harald Haarfagres tid.

Efter i nogle maaneder at have frekventeret Aars og Voss's skoles 1ste klasse kom jeg ved min faders forflytning til Bærum til i 3 aar at læse med forskellige privatlærere, væsentlig seminarister ved Asker seminarium, der laa prestegaarden nær. Fra høsten 1873 kom jeg atter ind paa Aars og Voss's skole, men gik saa i 1875 over til Kristiania katedralskole paa grund af den derværende betydelig større moderation for brødre, hvoraf vi, 7 i tallet, gik samtidig paa samme skole i 2 aar. Nu fulgte middelskoleeksamen 1879, artium 1882, examen philosophicum 1883 og examen theologicum vaaren 1890. Jeg modtog straks efter fuldendt embedseksamen for 1 aar ansættelse som huslærer hos en af de norske statsraader i Stockholm, men „faldt“ med det første Stangske ministerium allerede i mars 1891 efter et ca. 8 maaneders særdeles interessant og lærerigt ophold i den svenske hovedstad.

I de nu følgende par aar indehavde jeg vikariater ved Breviks middelskole, Bærums middelskole, Kristiania borger- og realskole og forskellige af Kristiania folkeskoler. Det blev mig herunder stadig mere og mere klart, at skolegjerningen laa

mig nærmere end prestegjærningen, og jeg søgte og erholdt i 1892 et statsbidrag til oprettelse af et forberedelseskursus for vordende seminarelever i Bærum. Dette kom jeg imidlertid ikke til at benytte mig af, idet jeg nemlig fik ansættelse som bestyrer af Fredriksværns middelskole og tiltraadte denne stilling fra nytaar 1893. Mine tanker begyndte nu mere og mere at vende sig mod folkeskolen, hvorfor jeg sommeren 1894 underkastede mig den høiere lærerprøve, ved Hamar seminarium. Jeg søgte nu og erholdt ansættelse som lærer ved Kristiania folkeskole fra april 1895. Her tilbragte jeg saa de følgende 7 aar, indtil jeg i mai 1902 ansattes i min nuværende stilling som bestyrer af Kragerø folkeskole.

At jeg saavel under min skolegang som i min studietid altid har haft min bopæl udenfor byen (i Sandviken), har hindret mig i en mere regelmæssig deltagelse i de forskjellige slags „samfundsliv“; kommunikationerne var dengang ikke tilnærmelsesvis saa fuldkomne som nu. Jeg har imidlertid omtrent min hele studietid staaet som medlem af studentersamfundet og studentersangforeningen, af sidstnævnte med flere længere afbrydelser helt til aar 1899, da jeg deltog i sangerfærden i Lund. Aktiv sanger i koret var jeg blandt andet ved studentersangforeningens 40-aars jubilæum 1885, Reissiger-monumentets afsløring i Fredrikshald 1886, 50-aars jubilæet 1895 og 7de store sangerfest i Kristiania 1896.

Fra min tid som lærer i Kristiania kan nævnes, at jeg i 1898 opnævntes som censor saavel ved den høiere som den lavere lærerprøve ved Asker seminarium. Endvidere at jeg i 1900 valgtes til medlem af bestyrelsen for det 8de nordiske skolemøde, der holdtes i Kristiania, som repræsentant for Kristiania folkeskolelærerstand.

Af udenlandsreiser har jeg paa egen bekostning foretaget: 1885 til Antwerpen og Brüssel, 1890 til London, 1893 til Hamburg og Berlin og 1906 til London og Ostende. Hertil kommer flere mindre ture til Kjøbenhavn og enkelte dele af Sverige.

Sport og friluftsliv har altid interesseret mig sterkt, fortrinsvis jagt, der lige fra guttedagene har lagt beslag paa min fritid. Jeg er da ogsaa medlem af en hel del jæger- og sportsforeninger. Ugift.

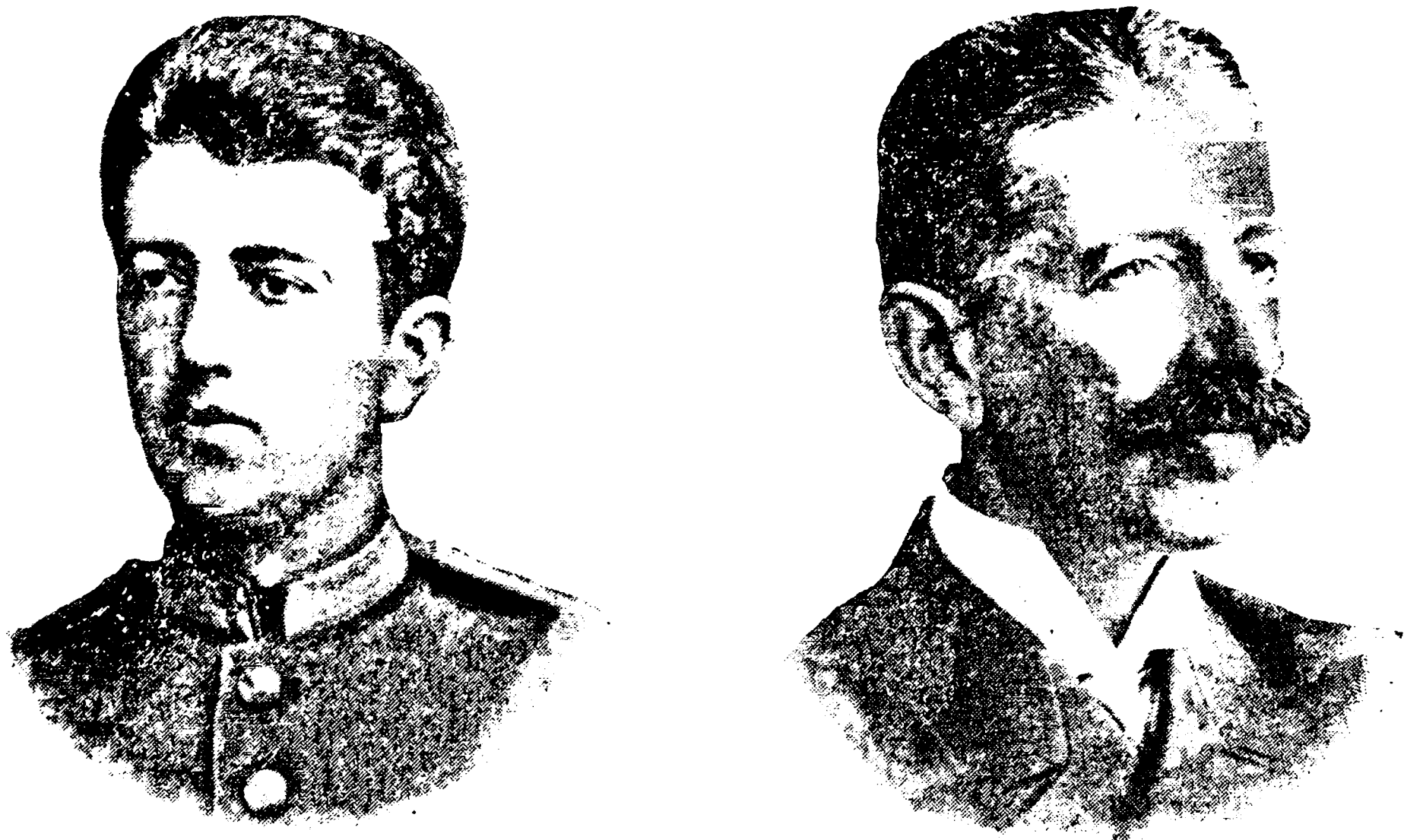
Jonassen, Marcus Fredrik Berg

er født i Moss 16de april 1864 af forældre postmester Niels Semb Jonassen og Anna Colban, født Berg. Jeg gik paa Moss borgerlige realskole fra 1870 til 1879, da jeg tog middelskoleeksamen paa engelsklinjen. Efter et aars privatundervisning hos forskellige lærere i Moss (hovedsagelig adjunkt Carl Hals) tog jeg middelskolens tillægsprøve i latin i 1880 og kom samme aar ind paa Kristiania katedralskole i 2den latinygnasielklasse. Andenekamen tog jeg i 1883 og juridisk embedseksamen vaaren 1888. Jeg arbejdede derefter ca. $\frac{1}{2}$ aar dels paa postkontoret og dels hos byfogden i Moss, indtil jeg 11te januar 1889 fik ansættelse som ekstraskriver i poststyrelsen, hvor jeg var indtil høsten 1898, da jeg tog sagførerbevilling og nedsatte mig som sagfører i Moss. Allerede høsten 1901 ophørte jeg med min sagførervirksomhed, idet jeg fra 1ste november s. a. ansattes som sekretær og regnskabsfører ved Kristiania politikammer, hvilken stilling jeg fremdeles indehar.

I Moss var jeg revisor i privatbanken, formand i ligningskommissionen og en tid medlem af sparebankens forstanderskab; men ellers har jeg ikke haft noget offentligt tillidshverv.

Jeg var i studenteraarene stadig medlem af studentersamfundet, høsten 1885 redaktør af samfundsbladet, var medlem af „Forbundet“ og studentersangforeningen, senere af den akademiske sangforening „Ossian“ og andre korforeninger.

Ugift.

Junge, Frithjof Jakob

er født 17de februar 1864 i Trondhjem af malermester Christian Fredrik Junge og hustru Fredrikke Eleonore, født Holst.

Efter at have gennemgaaet forberedelsesklasserne ved „Johanssens skole“ kom jeg i 1873 ind paa Trondhjems katedralskole, hvortil jeg 1882 tog artium (laud) examen philosophicum 1883 (laud) og sproglig-historisk lærereksamen vaaren 1892 (laud).

Gjennemgik efter artium krigsskolens 1ste afdeling, hvorefter jeg som værnepligtig officer gjorde tjeneste ved Søndmøre bataljon. Under min studietid var jeg et aars tid ude som huslærer i Meraker og besørgede et længere vikariat i græsk, oldnorsk og tysk ved Trondhjems katedralskoles gymnasium. Efter embedseksamen tilbragte jeg et par aars tid i Trondhjem, hvor jeg vikarierede ved forskellige skoler og underviste privat. Vaaren 1894 vikarierede jeg ved Kristiansunds skole. Fra høsten samme aar var jeg ansat ved Bodø kommunale middelskole til 1895. Da det imidlertid af forskellige grunde var blevet mig klart, at lærergjerningen ikke passede for mig, opgav jeg denne. Jeg tilbragte derefter de 3 følgende aar dels i Trondhjem, dels i Nittedalen. Siden vaaren 1898 har jeg boet i Kristiania, sysselsat med forskellige gjøremaal, fornemmelig privat information og oversættelsesarbeide. Under min skoletid foretog jeg en ferietur over Kjøbenhavn til Stettin og Königsberg.

Ugift.

Jynge, Simon.

Jeg er født i Skien den 12te juni 1865 af forældre overlærer Anton Henrik Jørgen Hirschholm Jynge, født 1837, og hustru Johanne Augusta Ferdinanda, født Grimelund, født 1841, død 1905.

Jeg tog examen artium 1882, men fortsatte ikke universitetsstudierne.

Efter at have gennemgaaet Jønsberg landbrugsskole købte jeg gaarden nordre Remmen i Stange. Dette er alt, hvad jeg har at berette, da jeg ikke er gift, ikke har foretaget nogen reise udenfor landets grænser, ikke er medlem af noget lærd selskab og ikke har modtaget nogen orden eller udmerkelse.

Kastrud, Marcus Halfdan.

Jeg er født i Mandal 20de juni 1864 af forældre malermester Kristian Kastrud og hustru Henriette, født Eriksen. Gik paa skole i Mandal, indtil jeg i 1879 tog middelskoleeksamen. Gjennemgik derefter Kristianssands skoles realgymnasium og tog examen artium sommeren 1882 med karakteren meget godt. Andeneksamen sommeren 1883 med karakteren laudabilis præ ceteris. Efter 2 aars lærervirksomhed begyndte jeg paa det juridiske studium sommeren 1885 og tog juridisk embedseksamen sommeren 1888 med karakteren laudabilis.

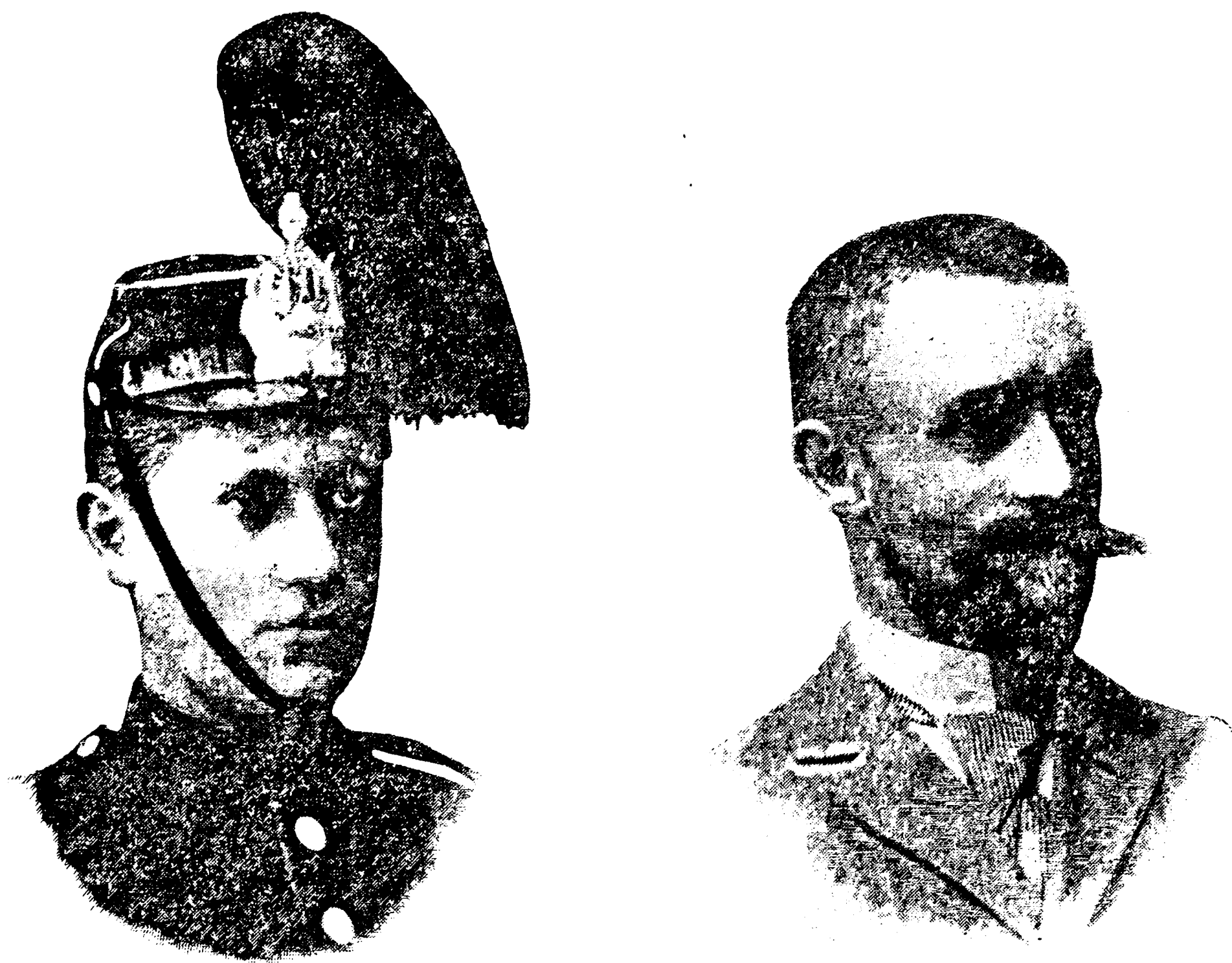
Fra februar 1889 til januar 1891 var jeg ansat som sagsførerfuldmægtig, først paa Stokmarknæs og senere i Bodø. Fra januar 1891 til sommeren 1896 var jeg med nedennævnte afbrydelser ansat som fuldmægtig ved Nordlands amtskontor. I 1894—1895 var jeg i ca. $\frac{3}{4}$ aar konstitueret som foged i Salten, og i aarene 1894, 1895 og 1896 fungerede jeg som ekstraordinær dommer under lofotfiskeriet.

I 1896—1897 var jeg i henved 1 aar konstitueret som foged i Lofoten og Vesteraalen.

Den 16de oktober 1897 blev jeg konstitueret i Bodø politimester- og magistratsembede (kgl. konstitution), hvilket embede jeg indehavde, indtil jeg under 4de juni 1904 blev udnævnt til politimester i Lister og Mandal.

Under mit ophold i Bodø var jeg i nogle maaneder konst. i Nordlands amtmandsembede, ligesom jeg under lagmand Baumanns fravær paa stortinget i 1902 og 1903 bestyrede Haalogalands lagmandsembede.

Fra 1ste juli 1900 til min afreise fra Bodø sommeren 1904 var jeg kommunevalgt medlem af den derværende offentlige høiere almenskoles forstanderskab og den meste tid fungerende formand. Ligeledes var jeg fra 1ste januar 1901 medlem af Bodø sparebanks direktion.

Kjernaas, Andreas Johan Fredrik

er født i Norderhov 28de april 1864 af forældre kontorfuldmægtig Nicolay August Kjernaas og hustru Petrine Fredrikke Christine, født Thestrup.

Gik fra 1871—1873 paa frøknerne Wangs skole i Kristiania, 1873—1876 paa Kristiania borgerskole, 1876—1882 paa Gjertsens skole og 1883—1884 paa krigsskolen, fra hvis nederste afdeling han tog eksamen som værnepligtig officer. Andeneksamen 1884. Var i flere aar som juridisk student ansat paa advokatkontor i Kristiania, men opgav paa grund af sygdom studierne og bosatte sig som gaardbruger i Vinger, hvor han fremdeles er.

Af kommunale hverv i Vinger har han i flere aar indehavt hvervet som tilsynsmand for rigsforsikringsanstalten og sad i Vinger formandskab og skolestyre fra 1898—1904.

Medlem af studentersamfundet et par aar fra 1882 af.

Gift i Søndre Odalen 27de august 1896 med Olga Annette Holmboe, født paa Hønefos 13de august 1867, datter af overretssagfører Jens J. Holmboe og hustru Elise, født Lundegaard.

Børn: Nicolay August, født 1ste december 1898, Johanne, født 21de juli 1900, Elise, født 22de mai 1902, og Helga Petrine, født 11te mars 1904.

Kjølholdt, Julius Hansen

er født paa Hvaløerne 8de august 1861 af forældre kirkesanger Hans Hansen og hustru Anne Marie Ellingsdatter. Han tog middelskoleeksamen 1879 i Sarpsborg, frekventerede derefter Fredrikshalds skole, anden-eksamen 1883, embedseksamen 1888.

Forrettede som vikarierende prest i flere sognekald under ledigheden, saaledes i Gamle Aker, Nes paa Romerike, Oslo, Aal i Hallingdal, Sandefjord, Skoger og Andebu. I henhold til rosende vidnesbyrd om hans virke, blev der af stortinget i 1895 bevilget hans enke en pension af statskassen, uagtet han ikke inden sin død var kommet i fast stilling i statens tjeneste. Daværende sogneprest Chr. Knudsen gav ham ved den leilighed i stortinget følgende eftermæle: „Han var en ung, fyrig og nidkjer prest, som havde ganske usedvanlige betingelser for at samle menigheden om sin prædikestol, satte betydelige mærker i sin menighed og tilvandt sig usedvanlig agtelse og kjærlighed fra dens side.“ Hertil kan føies, at han var en god kamerat, freidig, uforfærdet og med et lyst syn paa livet. Han døde 15de april 1894 paa Blakjer skanse. — Hans hustru Aurora, født Haneborg, datter af Ole og Othilie Haneborg, døde 1901. Deres børn er: Halfdan Olaf Haneborg, født 1ste oktober 1890, og Olga Marie Haneborg, født 14de august 1894. Han var medlem af studentersamfundet og interesserede sig meget for jagt og seilspørt.

Klaveness, Fredrik

er født 9de juli 1865 paa ladestedet Østre Halsen, Tjødling prestegjeld, en halv times vei fra Larvik; min far var skibsfører Fredrik Christian Thorvald Klaveness, og min mor Christophine Petrea Müller. (Se „Slegten Klaveness af Sandeherrad i 300 aar samt familierne Eschildsen, Heidemark og Müller“ ved S. H. Finne Grønn).

Min skolegang begyndte paa Halsens folkeskole, hvor jeg 1½ aars tid sad sammen med mine smaa venner, børn af strandstedets brave, oplyste arbeider- og matrosfamilier, og hvor mit udprægede demokratiske syn paa mennesker og menneskeværd blev grundlagt. Senere fortsattes min skolegang paa Larviks middelskole, indtil jeg 1880 knapt 15 aar gammel tog afgangseksamen med „udmerket godt“. Efter min konfirmation samme høst kom jeg ind paa Kristiania katedralskole, men reiste allerede ved juletid hjem igjen for at læse privat sammen med et par tidligere skolekamerater, Ole C. Iversen og Halfdan Cock-Jensen, under overlærer Nils Arcanders elskværdige ledelse. Efter 1¾ aars læsning tog jeg examen artium med „laud“ (27,12), studerede med maade til andenekamen (sommeren 1883 „laud“) og tog et aars huslærerstilling nord paa Helgeland, uvis om mine studiers fremtidige retning. Under ensomheden deroppe brød imidlertid

den etisk-religiøse trang igjennem, og snart stod jeg midt i det store gjennombruds vaarbrus, sikker i mit kald: jeg vilde som prest arbeide med i mit folks sedelig-religiøse fremgang.

Efter $\frac{1}{2}$ aars vikariat ved min barndoms skole høsten 1884 tog jeg vaaren efter for alvor fat paa det teologiske studium og fortsatte dermed under et par semestres afbrydelse (med hjemmelæsning) indtil vaaren 1889, da jeg tog min embedseksamen med „laud“. Januar næstefter praktisk-teologisk-eksamen med samme karakter.

I høstsemestret 1888 holdt jeg i studentersamfundets sal efter paatryk af kamerater mit første „sedelighedsforedrag“; det var om „den første ungdomsusedelighed og befrielsen fra den under en etisk-fysisk kjønsforstaaelse“, og det var vel denne sidste del af temaet, som bragte mig den tæt besatte sals dundrende tilslutning. Jeg tror, det for mange føltes som en befrielse at faa et naturligt, ædlere syn paa kjønsforholdet midt i den larmende bohêmetid.

Efter vinteren 1889—1890 at have fulgt en del af de medicinske og psykiatriske kurser forlod jeg universitetet for først som „Lutherstiftelsens“ emissær at reise endel om i landet, indtil jeg vaaren 1891 havnede i Bergens indremission og fra 1ste oktober 1892 ansattes som personel kapellan hos stiftsprovst Winsnes ved Bergens domkirke (udnævnt 27de juni samme aar). Fra denne stilling fik jeg afsked i naade 13de juni 1900 for som biskoppelig konstitueret at overtage bestyrelsen af det ledige hospitalsprestembede i Bergen og modtog 10de mars 1906 endelig min nuværende kongelige konstitution som hospitals- og fængselsprest sammesteds.

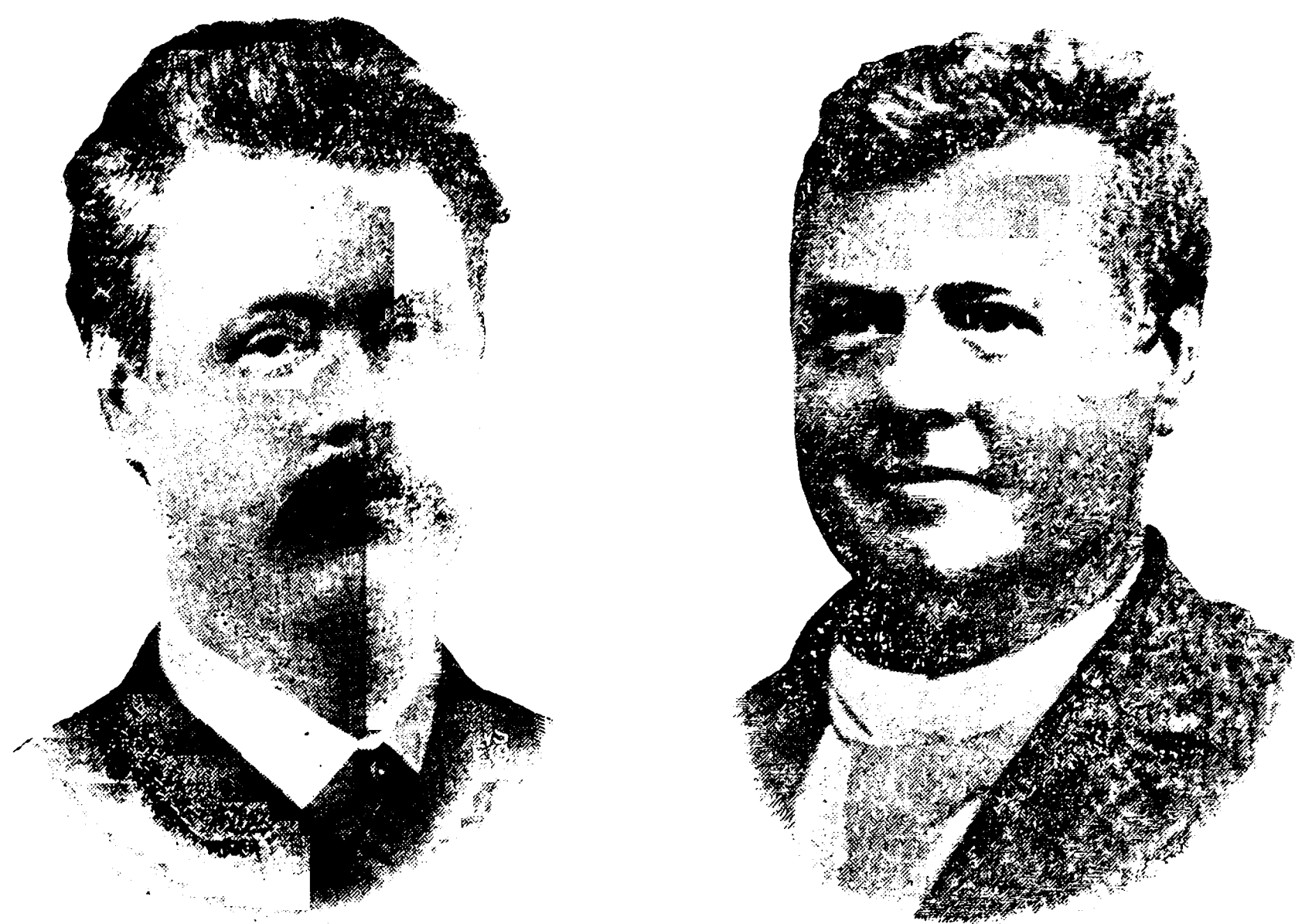
26de april 1893 blev jeg gift med Thora Andrea Odland, datter af kjøbmand Gabriel Tobias Odland og Elen Alette Helland, født 4de mai 1861 i Bergen. Ingen barn.

Mit arbeide for sedeligheden fortsattes med et nyt foredrag for studenter 1897 paa auditorium nr. 4 — det var om „Sanselighedens rette plads i personligheden“. Høsten 1900 foretog jeg efter opfordring en reise til Nordens universiteter, talte i Kjøbenhavn, Lund, Upsala og Kristiania for studenterne, ligesom i Stockholm og Gøteborg for høiskoleelever om „Vor tids stilling til spørsmålet: seksuel afholdenhed i ungdoms-

aarene“ og kom derunder i nær kontakt med den akademiske ungdom. „Slig havde man ikke tænkt sig dette emne muligt at behandle“. Endelig reiste jeg efter anmodning ned til „Nordisk møde for barneverner“ sommeren 1905 og talte om „bekjæmpelsen af usedeligheden blandt børn“. Min længste udenlandsreise foretog jeg sammen med min hustru april 1902 til august 1903 til Kjøbenhavn, Eisenach, Rivieraen, Holland, for min helbreds skyld. En langvarig sygelighed fik jeg derunder endelig bugt med, idet jeg gik over til den „naturmæssige (blandt andet helt vegetariske) levevis“, og kan nu med usvækket magt fortsætte det arbejde, hvori jeg har fundet min lykke. Som fængselsprest er jeg medlem af „Bergens fængsels-selskab“ og har netop været med om at oprette et „Rednings- og arbeidshjem“ for forkomne mænd; ellers søger jeg at begrænse mit arbejde og holde mig udenfor det mangfoldige foreningsliv.

Fra min „litterære virksomhed“ hidsættes endelig følgende redegjørelse over udkomne skrifter: „Befrielsen fra den første ungdomsusedelighed og dens følger under fysisk-etisk kjønnsforstaaelse“, foredrag for studenterne 1888 — nyt oplag (6te tusende) 1897 — oversat til svensk. „Hvorfor længer skjule det for de unge, det, som de itide skulde vide om sit eget legeme?“ (et flyveblad paa 10 sider). „Den moderne skjønlitteraturs behandling af kjønsspørsmaalet“, foredrag, udgivet 1895. „Sanselighedens rette plads og betydning i personlighedens udvikling“ — 2det foredrag for studenter 1899 — 2den for ungdommen lempede udgave 1900 — oversat til svensk og finsk. „Vor tids stilling til spørgsmaalet: Seksuel afholdenhed i ungdomsaarene?“ foredrag, holdt ved Nordens universiteter 1901 — oversat til svensk og finsk. „Fantasi-Lykke“. „Nordisk overbiblioteks“ 1ste aargang, 2det hefte. „Drik og usedelighed“, foredrag ved afholdskurset i Bergen 1907. „Fly ungdoms-begjæringer!“ et ord til unge og ældre (1907).

Endelig har jeg lige siden 1892 skrevet de teologiske anmeldelser i „Bergens Tidende“ under merket F. K. — ligesom enkelte føljetoner sammesteds fra mine reiser — enkelte opsatser og indberetninger i „Moral“ osv.

Klem, Gustav

er født i Larvik 11te december 1858 af forældrene skibsreder og havnefoged Peder Grønbek Klem og hustru Sofie Magdalena Lewetzau Schafolitzky de Muckadel Klem. Blev discipel ved apoteket „Ørnen“ i Larvik 1874, tog medhjælpereksamen 1878 og apotekereksamen 1880. Virkede ved apotekerne i Larvik og Tønsberg til mai 1881 og tog, dimitteret af kandidat Arneberg, artium 1882. Efter andeneksamen tog han fat paa medicinen, der havde været hans maal fra de første farmaceutdage, og var under sine medicinske studier samtidig en særdeles søgt manuduktør i kemi og botanik, medens han i ferierne vikarierede ved Sandefjords og Porsgrunds apoteker. Høsten 1891 tog han medicinsk embedseksamen med laud. Han havde i studietiden delvis været medlem af studentersamfundet og medicinerforeningen.

Nytaaer 1892 blev han ansat som assistent hos dr. S. Munk i Porsgrund. Vinteren 1893 begyndte han i kompaniskab med dr. Munk sin selvstændige, stadig tiltagende og mer og mer anstrengende praksis. Sin livsgjerning, der fra første stund

optog hele hans sind, fyldte ham med aldrig svigtende samvittighedsfuldhed. Henvendelsen om at indtræde i kommunestyret maatte han afslaa. Fra 1895 til sin død 1898 var han skolelæge og læge for byens og omegns 8—9 sygekasser. Kirurgi interesserede ham særlig, og flere store og farlige operationer udførte han med held. Hans sidste arbejdsdag (den dag, han maatte gaa tilsengs for aldrig mere at staa op) behandlede han 30 patienter paa kontoret, men maatte gaa ifra den sidste, da kræfterne ikke strak til.

Klem tog ivrig del i alt velgjørenhedsarbejde. Det hørte til dagens orden, at han kom hjem med forsultne børn, der skulde pleies med mad og stel, og var moderen syg, beholdt han dem i røgt om nætterne. Han omgikkes stadig med tanken paa at oprette et asyl for børn fra daarlige hjem; men døden kom ham i forkjøbet. Efter hans død er det nu sat i gang af andre og bærer til minde om ham navnet: „Dr. Gustav Klems barnehjem“. Klem ivrede stadig for forbedringer af forskjellig slags; eksempelvis blev der efter hans indtrængende forestillinger til autoriteterne (desværre først efter hans død) for „Vestbanen“ anskaffet en høist paakrævet vogn til sygebefordring.

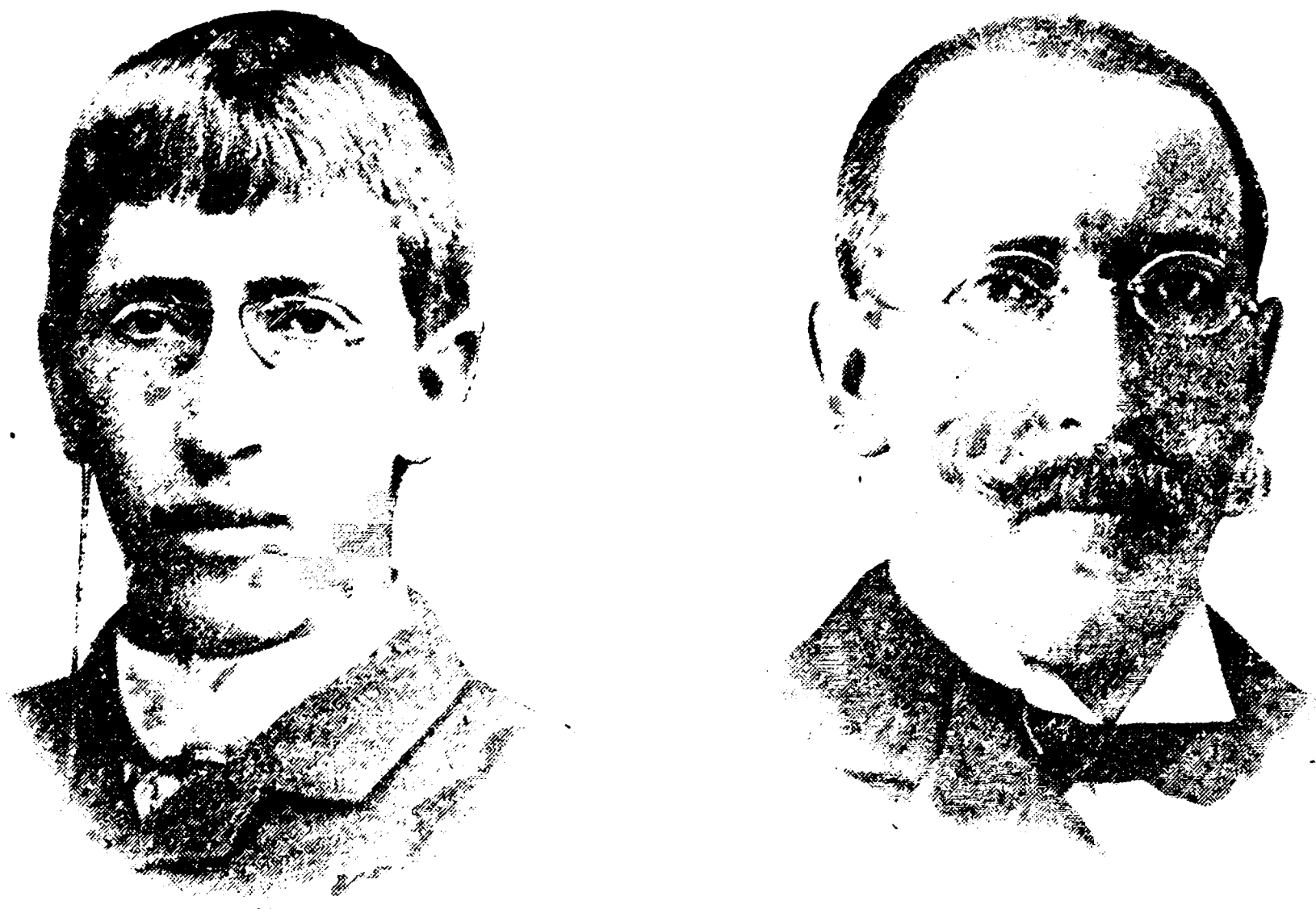
I medicinske blade har Gustav Klem skrevet opsatser om flere spørgsmaal.

Gustav Klem blev gift 15de december 1893 i Kragerø med Elisa Gierløff, født 22de mars 1868, datter af skibsreder og trælasthandler dersteds Gustav Klem Gierløff og hustru Marie Sofie, født Hassel.

Enken lever i Kristiania med de fire børn: Eva, født 9de december 1893, Per Gottfried Gierløff, født 16de april 1895, Johannes Michael Godberg Gierløff, født 23de november 1896, og Gustav Gierløff, født 7de januar 1898.

Gustav Klem døde 8de april 1898 paa professor Strøms klinik efter en blindtarmsoperation. „Medicinsk Tidsskrift“ og „Farmaceutisk Tidende“ mindedes ham høist sympatisk og anerkjendende. Porsgrundsavisen „Grenmar“ skrev:

„Gustav Klem var en personlighed af en ren, høisindet og helstøbt karakter, en kundskabsrig og dygtig læge og som menneske en hjertets mand, som alle maatte holde af og se op til.“

Knudtson, Broder

er født 21de august 1864 i Trondhjem af forældre grosserer og konsul Hans Nikolai Knudtson og hustru Catharina Sophie Dorthea Amalie, født Trampe. Jeg gik først i 3 aar paa Johanssens skole i Trondhjem, kom derefter ind paa byens katedralskole, som jeg gennemgik, og hvorfra jeg dimitteredes til examen artium, som jeg bestod med karakteren haud illaudabilis; 1883 andeneksamen med laudabilis. Jeg begyndte derefter at studere medicin og holdt paa med det — i navnet ialfald — i henved 3 aar. I denne tid (1884) foretog jeg en par maaneders reise over England til Spanien og Portugal. Jeg var imidlertid kommet paa det rene med, at „medicinen“ ikke laa mit hjerte synderlig nær, hvad der i høi grad var tilfældet med teatret og alt, hvad dertil hørte. Denne tilbøielighed fik øget vekst under et par maaneders Kjøbenhavner-ophold vinteren 1885—1886. Efter hjemkomsten derfra opgav jeg definitivt medicinen og reiste i mai 1886 over Kjøbenhavn til Berlin for at studere skuespilkunst og uddanne mig som tysk skuespiller. Jeg opholdt mig saa i Berlin til vaaren 1887, da jeg tog en tur til Kjøbenhavn, hvor jeg opholdt mig en maanedes tid. Her optraadte jeg for første gang offentlig, idet jeg assisterede ved en veldædighedstilstelning med oplæsning af et par digte af Bjørnson og Ibsen. Saa reiste jeg hjem til Trond-

hjem, hvor jeg faar sige, jeg havde min debut som skuespiller, idet jeg med assistance af det danske skuespillerpar Pengel (og frue) gav en egen forestilling paa Trondhjems teater. Spilte saa lidt komedie og læste op her og der i løbet af sommeren, hvorefter jeg i september paany reiste ned til Berlin, hvor jeg forblev til slutten af februar 1888. Forskjellige omstændigheder nødte mig da til at tage en tur til Kjøbenhavn for at ordne nogle pengesager. Meningen var, at jeg skulde være der en 8 dages tid og saa vende tilbage til Tyskland, hvor jeg den 1ste april skulde tiltræde et begynderengagement i en halvstor provindsby. Uheldigvis var jeg i Kjøbenhavn udsat for et uheld, der gjorde, at opholdet der istedenfor kort blev temmelig langt. Jeg fik nemlig „vand i knæet“ og maatte tilbringe henved to maaneder i et hotelværelse, dels liggende dels siddende med benet oppe paa en stol. Rædselsfuldt var det! Engagementet røg naturligvis i vasken og dermed udsigterne til at komme frem paa en tysk scene. Jeg havde nemlig ikke penge nok igjen til at kunne holde mig dernede et halvt aars tid til, hvad jeg havde maattet. Naa, saa traskede jeg, da jeg var blevet frisk, omkring i „Kongens Kjøbenhavn“, uden at have noget at gjøre, hvad der forresten ikke hører til de ubehageligste situationer, en kan komme i, naar en bare har de tilstrækkelige myntsorter i lommen. Det havde nu desværre ikke jeg, men trods alt — det var nu alligevel moro. Det aar afholdtes jo den store udstilling dernede med besøg af en masse mennesker og mange kjendte fra nord og syd. For at hjælpe paa mine noksaa derangede finanser tog jeg en stilling ved udstillingens fremmedbureau. Snart var det imidlertid slut med det, og hvad saa? Jeg tog en rask beslutning, gav tysken paa baaden og gik op til teaterdirektør Bernhard Levy, søgte og fik engagementet for sæsonen 1888—1889. Det gjaldt en af- og hjem-søgelse af den norske kyst fra Kristianssand til Trondhjem. Ja, denne blev ogsaa foretaget, sæsonen forløb heldig, og sommeren 1889 sagde jeg med mange glade, lyse minder — forresten nogle kjedelige ogsaa — farvel til det Levyske selskab og, hvad jeg dengang ikke vidste, samtidig ogsaa med scenen. I løbet af sommeren kom jeg nemlig under pres af

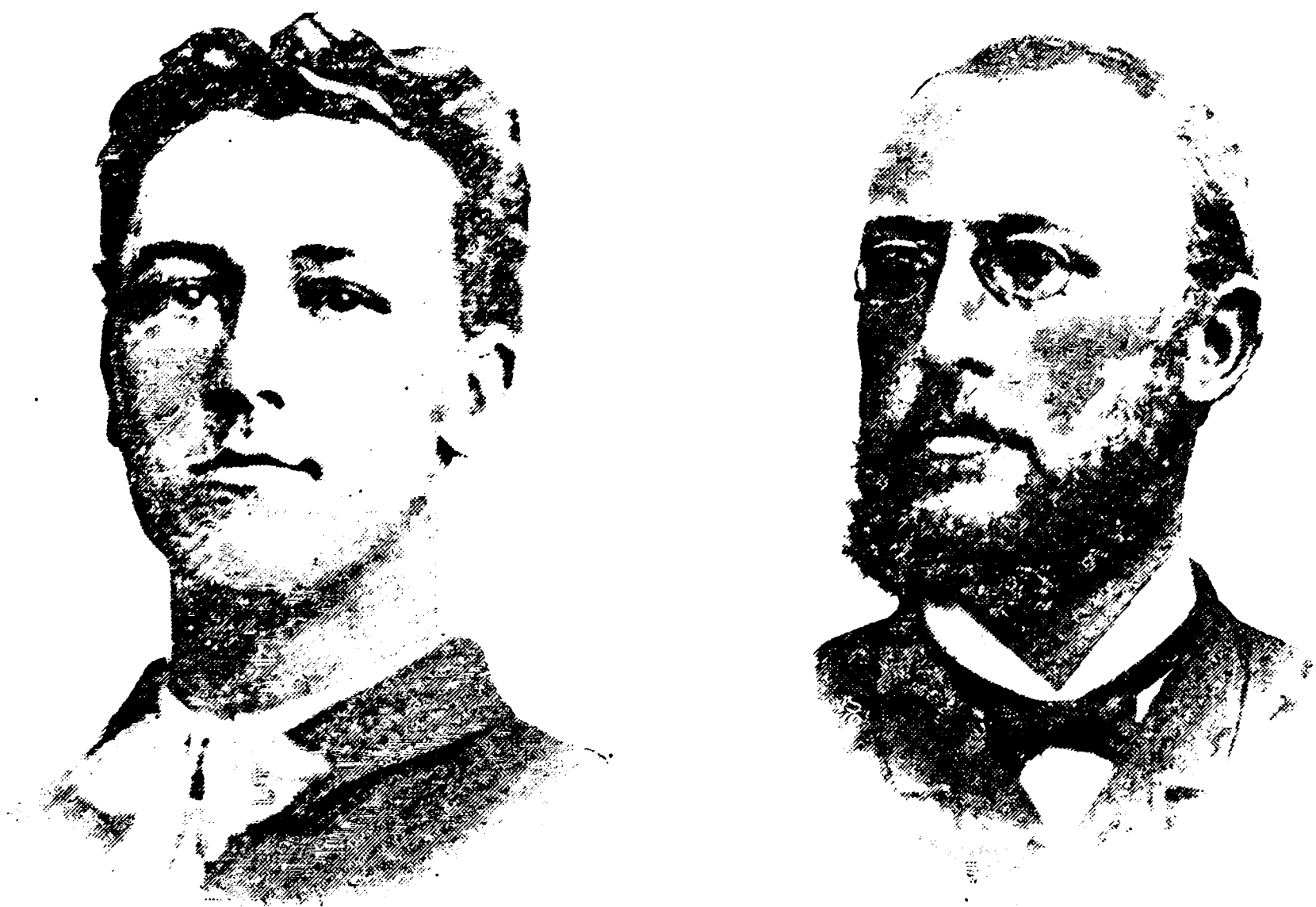
en del af min familie, og i de vises raad blev der — med konsens fra mig forresten — besluttet, at jeg skulde forsøge paa at tage en „embedseksamen“. Nu ja, medicinen var lang, og „jussen“ forholdsvis kort. Altsaa jus! I oktober 1889 indfandt jeg mig i Kristiania og begyndte med dybt alvor og fast forsæt om at udfolde en uhyre energi at studere. Naa, Alvoret og energien svandt for en del i tidens løb, men eksamen fik jeg da med „rent haud“ vaaren 1892. I september s. a. blev jeg ansat som edsvoren fuldmægtig ved Lyngdals sorenskriveri, var et par gange en maanedes tid ad gangen konstitueret sorenskriver og forlod fuldmægtigstillingen i april 1894. Tog i samme aar bevilling som sagfører, men praktiserede ikke. 1ste april 1895 blev jeg ansat i den almindelige brandforsikringsindretning, hvor jeg fremdeles er.

I det akademiske samfundsliv har jeg i sin tid deltaget en del, uden at nogen har lagt merke til det. Ordener eller andre ærestegn har jeg desværre ikke faaet, ligesom merkværdig nok intet lærd selskab har fundet det umagen værdt at optage mig i sin midte. Nogen videre litterær virksomhed har jeg ikke udfoldet, og om min kunstneriske (?) forbyder min beskedenhed mig at tale.

En søn har jeg, en prægtig gut, som heder Bjørn Gunnar og er født den 6te mars 1900.

Livserfaring? Javist har jeg livserfaring, meget ogsaa! men noget resultat, nei!

Interesser og yndlingsbeskjæftigelser? Havde jeg valget nu, tror jeg, jeg vilde blive snedker eller kanske jorddyrker.

Kolbjørnsen, Mikal Torstejn Arneberg.

Jeg er født den 8de august 1863 i Ski sogn af Kraakstad prestegjeld. Mine forældre er lensmand, exam. jur., Arne Severin Kolbjørnsen og Hanna Margrete Dahl.

Fra 1872 til 1882 gik jeg paa Fredrikshalds offentlige skole for den høiere almendannelse. Examen artium tog jeg 1882, andeneksamen 1883 og juridisk embedseksamen 1888.

Efter erholdt embedseksamen bistod jeg min fader i bestyrelsen af hans lensmandsbestilling indtil vaaren 1892, da jeg fik midlertidig ansættelse ved Kristiania magistrats 2den afdeling. Den 1ste juli 1893 blev jeg ansat som ekstraskriver i statssekretariatet, og 15de oktober 1895 beskikkedes jeg som lensmand i Kraakstad, hvilken stilling jeg fremdeles indehar.

I det akademiske samfundsliv har jeg ikke deltaget.

I 1904 foretog jeg paa privat bekostning en reise til Tyskland.

Den 11te juli 1903 giftede jeg mig i Kristiania med Ragnhild Amalie Josefine Olsen, datter af tobaksfabrikant Carl E. Olsen og hustru Christiane, født Gudmundsen. Vort egteskab er børnløst.

Kopp, Ernst Alexander

er født i Kristiania den 7de januar 1864 og søn af købmand Hermann Kopp og hustru Mariane Sofie, født Roesing.

Jeg har i 12 aar, fra 1870 til 1882, gaaet paa Aars og Voss's skole i Kristiania. Jeg underkastede mig examen artium (reallinjen) i 1882 med karakteren godt (34 : 12), andeneksamen den 18de mai 1883 med karakteren laudabilis præ ceteris og juridisk embedseksamen den 14de december 1887 med laudabilis (kan faa laud).

Fra 1ste mai 1888 blev jeg ansat som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Vinger og Odalen med bopæl paa Kongsvinger. Jeg fungerede her som edsv. fuldmægtig med enkelte kortvarige konstitutioner som sorenskriver til 30te september 1889, da jeg blev konstitueret som sorenskriver i Vinger og Odalen under ledigheden. Denne konstitution varede til 1ste april 1890.

Efter at have været ansat som edsv. fuldm. ca. 1 maaned hos den nye sorenskriver sammesteds autoriseredes jeg i mai 1890 som advokatfuldmægtig hos advokat Annæus Schjødt, Kristiania, i hvilken stilling jeg forblev til udgangen af aaret 1891.

Den 8de februar 1892 autoriseredes jeg som overrets-

sagfører og har som saadan fra mai 1892 praktiseret her i Kristiania.

Jeg er livsvarigt medlem af studentersamfundet, har været medlem af studentersangforeningen og studentersamfundets orkester.

Som violinspiller udførte jeg sammen med et par andre herrer mellemaktsmusikken ved samfundsteatrets forestillinger i 1882 og 1883 i Kristiania og Drammen og har ellers deltaget i flere af orkestrets præstationer i samfundet.

Jeg er medlem af advokat- og sagførerforeningen i Kristiania.

Jeg har foretaget adskillige reiser i udlandet paa privat bekostning, dels i forretningsøiemed, dels for min fornøielses skyld.

Med Signe Borghild Halvorsen, født i Kristiania den 15de mars 1880 af forældre lokomotivfører Julius Halvorsen og hustru Agnes, født Grønlie, blev jeg gift i Kristiania den 14de februar 1900.

Vore børn er: Ernst Sigurd Kopp, født i Kristiania den 28de december 1900, Ingrid Signe Hermine Kopp, født i Kjøbenhavn den 8de juni 1902, og Alexandra Margaretha Marianne Kopp, født i Kjøbenhavn den 8de juni 1902.

Koren, Vilhelm Johannes

er født i Bremanger 26de oktober 1865. Forældre daværende sogneprest i Bremanger Ulrik Fredrik Wilhelm Boyesen Koren og Bertha Elise Gerckens. Mine forældre flyttede i 1874 til Sveen i Søndhordland, og her gennemlevede jeg med en stor søskendeflok en lykkelig barndomstid. Den første undervisning modtog jeg af cand. theol. Gerhard Dahl, senere adjunkt i Aalesund. I skoleaaret 1875—1876 var nuværende overlærer Hoversholm huslærer i mit hjem, og endelig var stud. philos. Adolf Bydal fra Kristianssand i aarene 1876—1879 huslærer for mig og søskende. Han er senere udvandret til Amerika. Udelukkende med hans undervisning tog jeg middelskoleeksamen i Kristianssand i 1879 med hovedkarakter 2.00. Derefter gennemgik jeg i 3 aar Bergens katedralskoles gymnasium, tog artium — med behørig *venia ætatis* — i 1882 med laud (24—12), andeneksamensamen i 1883 med de letteste fag og præ. Andeneksamensaaret gik temmelig spørløst hen; dog mindes jeg endnu Skrefsruds foredrag paa universitetet som varigt indtryk.

Ved den vanskelige afgjørelse af studievalget, som jeg havde den lykke at kunne træffe i fuld frihed, var det vistnok den religiøse trangs intellektuelle side, som var virksom. Høstsemestret 1883 anvendtes til studium af hebraisk, delvis under vejledning af den udmerkede hebræer (og senere assyriolog)

Knudtzon. Derefter var jeg i 1½ aar huslærer i hjemmet (i Vanse prestegaard) for yngre søskende og et par andre elever, samtidig som jeg indførtes i eksegesen ved studietimer hos daværende kaldskapellan i Vanse H. Chr. Seip. Den øvrige studietid tilbragte jeg i Kristiania, undtagen høstsemestret 1887, da jeg var vikar ved Farsunds middelskole. Var medlem af studentersamfundet, af studenternes teologiske forening (her formand vaaren 1890), af den akademiske missionsforening og den eksegetiske forening „Mogibah“. Min studietid kan bedst karakteriseres, naar jeg siger, at jeg var en discipel af prof. Fredr. Petersen, hvem jeg bevarer i taknemmelig erindring.

Embedseksamen tog jeg høsten 1889 med laud, efterat jeg først havde været oppe om vaaren og faaet haud.

Sommeren 1890 deltog jeg i det første nordiske studentermøde med kristeligt program i Hillerød. Samme aar practicum med laud. Var saa i nogle maaneder uordineret assistent hos provst Eckhoff i Drammen og udførte i 1891 en lignende tjeneste hos min fader i Vanse, indtil jeg 31te oktober 1891 udnævntes til pers. kapellan hos provst Jacob Kielland i Haugesund. Blev først ordineret 3dje februar 1892, da jeg ved udnævnelsen laa syg af en heftig nervefeber. 30te januar 1895 udnævntes jeg til sogneprest i Lyngen og tiltraadte her 1ste mai s. a. (Eksamen i lappisk vaaren 1896 i Tromsø). I dette store og vanskelige prestegjeld havde jeg mit virke, indtil en begyndende brystsygdom tvang mig til at drage sydover. Forlod Lyngen 20de august 1903 med permission og fratraadte embedet 30te april 1904. En kur paa Trygstad sanatorium viste sig saa velgjørende, at jeg kunde søge Rendalen sognekald, hvortil jeg udnævntes 21de november 1903, og tiltræde dette 1ste juni 1904.

Sommeren 1888 havde jeg leilighed til at gjøre en liden udenlandstur, var i London, Antwerpen, Brüssel og Amsterdam; derfra hjem med en norsk brig til Larvik. I begyndelsen af 1894 besøgte jeg Bodelschwings bekjendte anstalter for epileptiske i Bielefeld.

Under opholdet i Haugesund udgav jeg i anledning af foredrag af Kristofer Janson „To modforedrag“ (1894).

Blev gift 26de mai 1893 i Vestby med Ingegerd Beyle-

gaard, født 7de oktober 1868 i Tønsberg, datter af daværende provst og sogneprest til Vestby Peder Samuel Beylegaard og hustru Hilleborg, født Smith.

Børn: Hilleborg Beylegaard, født i Skaare 5te april 1894, Sigurd, født i Lyngen 20de april 1896, Bertha Angeline, født i Lyngen 30te september 1897, Ulrik Fredrik, født i Lyngen 4de mai 1900, død 21de mai 1900, Per Beylegaard, født i Lyngen 9de august 1901, og Vilhelm Johannes, født i Soon 2den august 1903.

Prestetjenesten i den norske kirke staar ofte for en som en „*onus et angelicis humeris tremendum*“, og den udføres suk-kende. Og dog kommer der ved Guds hjælp andre tider, da det lyder: „En lod er tilfalden mig, som er liflig, og en arv, som behager mig.“

Kortgaard, Lars Larsen

er født den 5te juli 1863 i Aarnæs prestegjeld af forældre
gaardbruger Lars Torstensen Kortgaard og Marte Christians-
datter. Tog i december 1891 med. eksamen med laud (18,12).

Udvandrede 1896 (?) til Amerika og skal praktisere i
Menemonee, Wisc. U. S. A.

Krefting-Hansen, Akseil Motzfeldt

var født i Fredrikstad 30te september 1858 af forældre konsul Thomas Peter Hansen og Bolette Dorothea, født Krefting, og opnaede kun en alder af 42 aar. Hans bestemmelse var oprindelig at blive søofficer. Han gik derfor allerede tidlig tilsjøs og kom bl. a. i 1875 ud med fregatten „St. Olaf“. Han gik sjøkrigsskolen og traadte høsten 1881 over i marinens reserve. Det var ved denne tid hans agt at gaa i fremmed orlogstjeneste, specielt tænkte han paa Grækenland; men han negtedes afsked, og saa maatte denne plan opgives.

Han gav sig nu til at studere og tog examen artium i 1882 og juridisk embedseksamen i 1887. Han kom imidlertid ikke i juridisk virksomhed. Hans interesse laa udpræget i journalistisk, navnlig politisk, retning, og han gav allerede fra 1881 ved mange leiligheder sine bidrag i Kristianiapressen, særlig „Morgenbladets“ og „Aftenpostens“ diskussioner om politiske og litterære spørgsmaal. Naar der i den offentlige forhandling kom op spørgsmaal vedkommende vort sjøforsvar, var han en særlig varmhjertet og nidkær deltager i pressens

drøftelse. Høsten 1889 blev han stortingsreferent for „Aftenposten“ og „Morgenbladet“, og i 1890 blev han redaktionssekretær i „Aftenposten“. Denne stilling fratraadte han efter eget ønske den 30te juni 1899; hans interesser og ønsker var bleven nærmere rettet paa en friere og i flere henseender mere selvstændig ledende journalistisk virksomhed, end stillingen som redaktionssekretær i et stort blad efter forholdenes medfør kan give. For realisationen af hans forhaabninger og planer i denne henseende traadte imidlertid hans sygdom iveien, og han blev saaledes, idet han efter nogle maaneders sygeleie afgik ved døden 9de mars 1900, bortrevet i en alder, da aarene hverken havde svækket hans arbejdskraft eller hans ret til at vente sig endnu meget af livet.

Hans bortgang vakte vemod og fremkaldte følelser af oprigtigt savn i en særdeles talrig skare af venner, bekjendte og kolleger. Hans virksomhed førte det med sig, at han kom i berørelse med mænd i alle livsstillinger; han deltog i længere tid flittig i studenterlivet, og han var i det hele en almindelig kjendt og i vide kredse afholdt personlighed; hans aabne, omgjængelige væsen og hans uforbeholdent frimodige og oprigtige optræden overfor hvemsomhelst skattedes og respekteredes, fordi den var udslag af en mandig karakter. Med ikke mindst iver omfattede han det professionelt journalistiske spørgsmaal. Han satte selv bladmandens gjerning høit, og han fordrede, at dette ogsaa skulde gøres af andre. I den konservative presseforening og journalistklubbens arbeider og diskussioner havde han stedse taget livlig del. I den førstnævnte forening sad han et par aar i bestyrelsen, og i den sidstnævnte valgtes han i 1898 til formand, hvilken tillidsplads han endnu ved sin død beklædte.

Kvear, Ole Christiansen

fødtes i Vardals prestegjeld den 11te december 1852. Hans forældres navne er Christian Svendsen og Anne Johannesdatter.

Han kom efter konfirmationen i butik hos købmand i Gjøvik Gaalerud, hvor han blev, indtil han reiste til Kristiania og i 1872 kom ind paa 2den brigades underofficersskole; denne skoles eksamener erholdt han i 1873—1874.

Senere gennemgik han det da gjældende kursus for løjtnanter u. f. l. og tjenstgjorde som „reserve“-løjtnant en del aar i kristiansandske brigade.

Som kontorist hos armé-intendanten i Kristiania begyndte han at læse privat, dels ved egne midler, dels ved andres hjælp. Gik aaret 1881—1882 paa Maribogadens latin- og realskole, hvorefter han tog artium i 1882.

Var senere i nogen tid reisende inspektør i et forsikrings-selskab. Derefter vistnok redaktør nordenfjelds (formodes i Bodø).

Udvandrede i 1886 til Amerika, og siden har ingen hørt fra ham.

Antages af familien død.

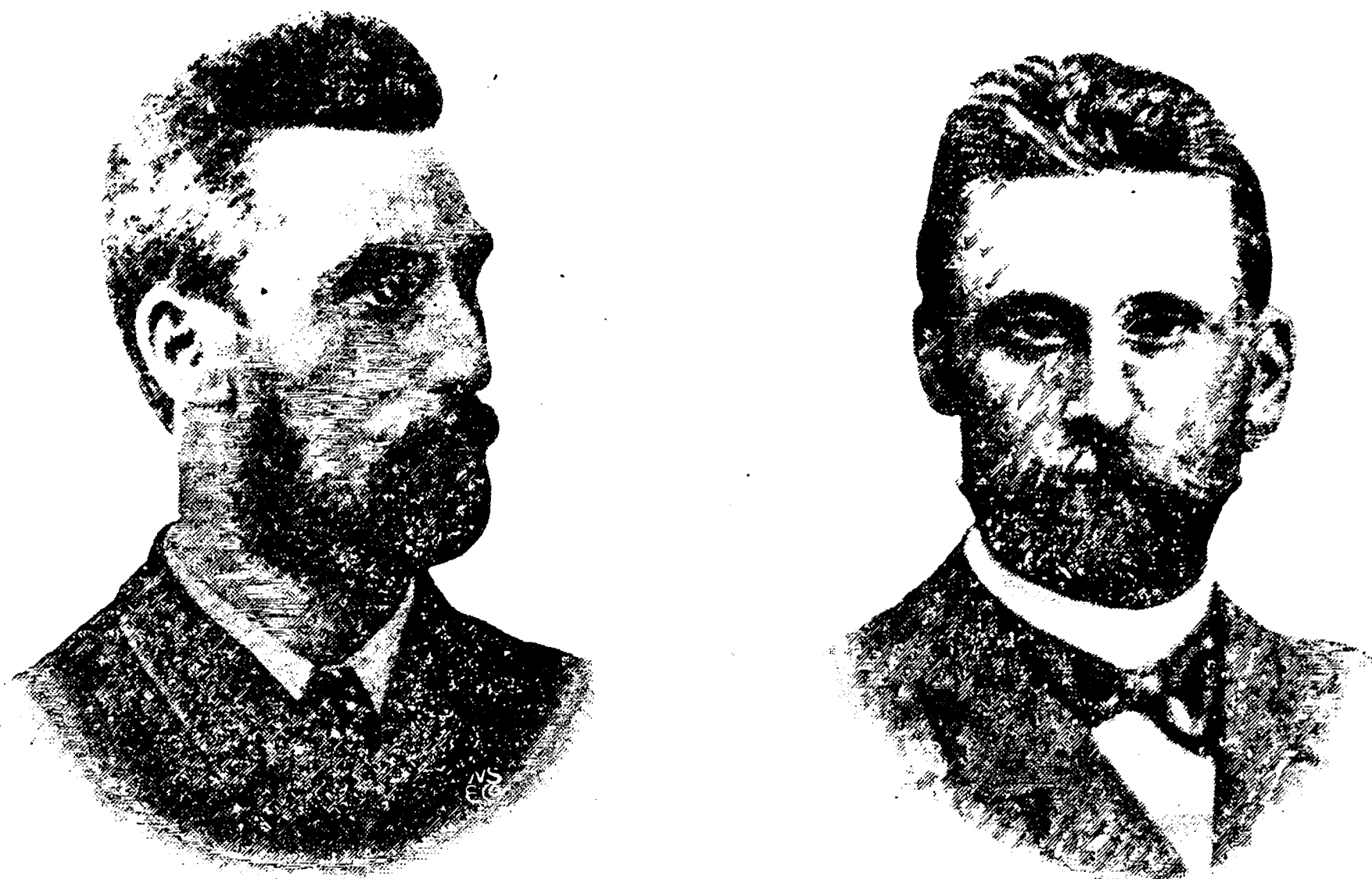
Lagesen, Lars Andreas.

Jeg er født i Norderhov prestegjeld paa Ringerike den 3dje november 1863 af forældre gaardbruger Ole Christian Lagesen og hustru Karen Olava Iversdatter. Efter i nogle aar at have gaaet paa folkeskolen kom jeg, 11 aar gammel, ind paa Ringerikes middelskole og 5 aar senere ind paa Kristiania katedralskole, hvis realgymnasium jeg gennemgik aarene 1879—1882. I 1883 underkastede jeg mig andenekamen og vaaren 1887 embedseksamen. Deltog lidet i det akademiske samfundsliv, idet jeg kun en kortere tid (vinteren 1882—1883) var medlem af studentersamfundet. Derimod var jeg i flere aar medlem og en længere tid formand i samfundet „Aftenstjernen“, en engere kreds af kamerater blandt de skolegutter og studenter, som tidligere havde været elever af Ringerikes middelskole.

Siden jeg forlod universitetet, har jeg den meste tid været bosat i Kristiania; dog var jeg i de par første aar (1887—1889) edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Helgeland og bestyrede en kortere tid (januar—april 1889) embedet som konstitueret. Den 7de oktober 1899 blev jeg ansat som ekstra-skriver i kirkedepartementet, blev kopist sammesteds i 1895 og ved gennemførelsen af den nye departementsordning i 1899 sekretær af 1ste klasse.

I 1901 foretog jeg — væsentlig af helbredshensyn — en sjøreise til Italien og Sicilien, Frankrige, Spanien og Portugal. Ellers har jeg af fremmede lande besøgt England, Danmark og Sverige.

Jeg er ikke gift.

Langlo, Olav Kjartan

er født i Mellemilen i Trondhjem den 12te mars 1863. Min fars navn: Ole Johnsen Langlo, folkeskolelærer. Min mors navn: Christence Nilsen.

Fra mit 6te til mit 12te aar gik jeg paa Trondhjems folkeskole, fra mit 12te til mit 19de aar gik jeg paa Trondhjems katedralskole.

I 1882 tog jeg examen artium, i 1883 examen philosophicum og i 1888 afgangseksamen ved Hamar lærerseminarium. Siden jeg forlod universitetet, bodde jeg i Trondhjem til 1885 som privatlærer, fra 1885 til 1887 var jeg huslærer hos kapt. R. Halvorsen, Kongensvold i Agdenes, fra 1887 til 1888 var jeg paa Hamar som elev af lærerseminariets øverste klasse.

Sommeren 1888 blev jeg ansat som lærer ved folkeskolen i Løiten, Hedemarken. I mai 1890 blev jeg ansat som lærer ved folkeskolen i Hurdalen, Øvre Romerike. I mars 1893 flyttede jeg til Gjøvik, hvor jeg havde faaet ansættelse ved folkeskolen (læste ogsaa en del timer ved middelskolen). Den 28de mars 1894 tiltraadte jeg post som klasselærer ved Kristiansunds latinskole. Ved nytårstid 1897 flyttede jeg til Lyngør i Dybvaag prestegjeld, hvor jeg havde faaet ansættelse ved folkeskolen. Ved nytårstid 1899 blev jeg ansat som førstelærer og bestyrer af Tverdalsøens skole i samme preste-

gjeld. I august 1904 blev jeg ansat som bestyrer af Skudesneshavns folkeskole. Grundet sygdom (overnervøsitet) maatte jeg forlade dette sted og reise nordover til Trondhjem, og ved udgangen af mars 1905 maatte jeg opsige min post som bestyrer af sidstnævnte skole. Da jeg ud paa sommeren samme aar blev frisk, søgte og fik jeg post som lærer ved Nidarvold skole i Strinden, hvilken post jeg tiltraadte den 2den oktober s. a. Paa de forskjellige steder, jeg har været lærer, var jeg medlem af stedets lærerforening, tildels som formand, og medens jeg var bestyrer af Tverdalsøens og Skudesneshavns folkeskoler, var jeg medlem af skolestyret. Den 24de oktober 1905 blev jeg optaget som medlem af Trøndernes afholdslag.

Jeg blev gift i Herø kirke, Helgeland, den 2den september 1888 med Gerda Kristofa Halvorsen, født i Fjælberg prestegjeld i Søndhordland den 24de mai 1860. Min hustrus fars navn: Tollef Halvorsen, gaardbruger og handelsmand. Min hustrus mors navn: Hanna Georgine Halvorsen.

Jeg har havt 4 børn: Tora, født 11te april 1890, død 13de april 1890, Olav, født 6te april 1892, død 17de august 1900, Torolv, født 5te november 1899, og Hanna, født 22de oktober 1904.

I mine hidtidige stillinger har jeg for det meste i alt væsentligt været meget godt fornøiet. Resultatet af min livserfaring — tja — omtrent: „Et muntert sind er et dagligt gjestebud.“

Udenfor min egentlige livsvirksomhed har jeg interesseret mig meget for botanik og botaniske udflugter, og som yndlingsbeskæftigelse har jeg efter evne søgt at opkvikke mig selv og mine medmennesker med oplæsning af humoristiske smaa-stykker.

Larsen, Alfred Peter Martinus

er født i Kristianssand S. 3dje april 1863 af forældre jagteskipper, senere dampskibslods, Anders Tobias Larsen og hustru Marie, født Tellefsen. Gik paa Kristianssands katedralskole 1876—1882. Examen philosophicum 1883, teologisk embeds-eksamen 1891, praktisk-teologisk eksamen 1892. Var sekretær i Kristiania ynglingeforening 1887—1892, emissær for ynglingeherberget 1892—1893, blev udnævnt 4de juli 1893 til personelkapellan hos sognepresten til Faaberg, hvor jeg var til 16de juli 1903 efter fra julen 1898 at have bestyret Faaberg sogneprestembede, som da var ledigt. Fra 1ste september—30te november 1903 bestyrede jeg Vaale ledige sognekald i Jarlsberg. Fra 20de december 1903 til slutten af juni 1904 var jeg emissær i Akershus amt for Kristiania kreds af det norske missions-selskab. Blev 30te juni 1904 udnævnt til sogneprest i Nore, Numedal, og har været her siden 27de juli samme aar.

Saavidt jeg erindrer, var jeg medlem af studentersamfundet 1883.

Sammen med overlærer Ringdal har jeg udgivet en bog: „Hvad vil du blive?“

2den mai 1899 blev jeg gift med Hanna Olava Vinsnes, født i Vang, Hedemarken, 17de juni 1860 af forældre sogneprest Svend Borchmann Hersleb Vinsnes og hustru Anne

Kathrine Meier, født Heltberg, og foretog med min hustru en bryllupsreise til Stockholm, hvor jeg fik anledning til at studere virksomheden i „Kristelig forening for unge mænd“.

Jeg har 1 barn, Katrine Marie Vinsnes-Larsen, født 29de juni 1901.

Jeg er saa hjertelig taknemmelig for den naade, Gud har vist mig ved at lade mig blive hans tjener, og har glædet mig ved at faa virke til hans navns forherligelse blandt gamle og unge. Ved siden af min prestegjerning interesserer jeg mig varmt for den kristelige ungdomssag. Jeg vil ogsaa gjerne bidrage, hvad jeg formaar, til vort lands udvikling og arbejder derfor for at faa en jernbane fra Kongsberg op gjennem Numedal. I en i den hensigt af de interesserede kommuner nedsat jernbanekomiteé er jeg bleven valgt til formand.

Larsen, Georg Ingvald.

Jeg er født i Sandefjord 1ste oktober 1863, søn af skibsreder Ludvig Georg Sophus Larsen og hustru Inger, født Sørensen.

Gik fra 1878 til 1880 paa Larviks gamle, nu nedlagte middelskole, hvor jeg tog eksamen. Fra august 1880 til mai 1882 gik jeg paa Maribogadens skole, bestyrer Holan; men da skolen i det sidste gik rent overstyr og flyttede omtrent 2den hver uge, sluttede jeg i mai og læste videre paa egen haand, indtil artium tog sin begyndelse; denne absolveredes med laud; andeneksamen 1883 med laud og medicinsk embedseksamen høsten 1889 med laud. Efter i ca. 1 aars tid at have været kandidat ved Rigshospitalets forskjellige afdelinger, hvor jeg ogsaa en stund var konst. reservelæge, nedsatte jeg mig her i Sandefjord som privatlæge. Her har jeg uafbrudt i 10 aar været medlem af stedets kommunestyre og formandskab og fungeret et par aar som valgt ordfører for byen. Jeg var hele min studentertid medlem af samfundet og af den i sin tid eksisterende studenterforening „Fram“, samt af medicinerforeningen; ønskede ingen ordener. Ugift.

Jeg er udmerket tilfreds med min stilling, og naar jeg skal udtale mig om min livserfaring, saa er den kort og godt følgende: „Det viser sig, at praksis desværre altfor ofte støder an mod teorien; teori er noget, praksis noget andet.“

Jeg interesserer mig levende for alt omkring mig og er med omtrent paa alt, som rører sig her paa stedet i enhver retning.

Leth, Ludvig Nikolay

er født i Molde 21de januar 1865 af forældre amtmand Ludvig Arnoldus Leth og hustru Justine Marie Agnethe, født Meyer (datter af krigskommissær Emanuel Grave Meyer og hustru Anna, biskop I. Neumanns ældste datter).

Min første undervisning fik jeg sammen med en 12 maa-
neder ældre søster af en ung dansk guvernante, hvorfor jeg
selvfølgelig til at begynde med „dansket“ adskillig til stor for-
nøielse for og drilleri af mine omgivelser og kamerater. 6 aar
gammel kom jeg ind paa Molde lærde- og realskole (rektor A.
Brinchmann), hvor jeg „pr. pakkepost“ gennemgik regelmæssig
alle klasser og efter fuldendt middelskoleeksamen i 1879 og
gjennemgaaelse af skolens 3-aarige latingymnasium i 1882 „af-
leveredes“ til artium i Kristiania. I mit russeaar, hvor jeg var
russelagets *rex convivii*, deltog jeg adskillig i det akademiske
samfundsliv, var medlem af studentersamfundet og studenter-
sangforeningen. Andenekssamen 1883 og juridisk embedseksamen
høsten 1887, idet jeg vaaren 1887 paa grund af overanstrengelse
med læsning til eksamen maatte afbryde studierne og foretog
en sjøreise rundt den pyrenæiske halvø med ophold i flere
spanske og portugisiske havne, hvorefter hjemreisen fandt sted
over Paris og Kontinentet. — Efter at have været fuldmægtig
hos overretssagfører Frisak i Aalesund i nogle maaneder ned-
satte jeg mig som sagfører i min fødeby Molde vaaren 1888,

i hvilken trædemølle jeg — rigtignok og heldigvis stadig „med aargangsvand“ — endnu befinder mig.

Siden jurylovens ikrafttræden i 1890 har jeg været beskikket dels som aktor, dels som forsvarer ved forhørs-, meddoms- og lagmandsretterne i Romsdals sorenskriveri og Molde, — et arbejde, som altid særlig har tiltalt mig, og hvortil jeg har været meget benyttet.

Min forretning har lagt beslag paa al min tid, saa at jeg ikke har havt anledning til at overtage konstitutioner i ledige embeder i mit distrikt, naar undtages, at jeg et par gange har været konstitueret som amtmand i Romsdals amt og byfoged i Molde i kortere tidsrum.

Siden 1893 har jeg været — med et par aars afbrydelser — indvalgt i Molde kommunestyre, hvoraf jeg fremdeles er medlem. Jeg har ogsaa i de sidste aar været indvalgt i Molde skolestyre. Repræsenterede i 3 aar alle 3 Romsdalsbyer som medlem af repræsentantskabet i landets almindelige brandforsikringsindretning. I 13 aar (fra 1888—1901) var jeg formand i Molde arbejderforenings bestyrelse. Jeg har i en lang aarrække været medlem af Romsdals dampskibsselskabs bestyrelse, hvis formand og administrerende direktør jeg var fra 1898—1901. Da jeg i løbet af min forretningstid følte savnet af en privatbank i Molde med tilliggende distrikter, satte jeg mig i 1898 i spidsen for oprettelsen af en saadan, der stiftedes høsten 1898 under navn af „Romsdalske Veksel- og Landmandsbank“, hvis sæde er i Molde. Siden bankens oprettelse har jeg været direktionens formand og har havt den glæde, at institutet er gaaet raskt og sikkert fremad og har virket overensstemmende med sit øiemed til fremme af handel, skibsfart, fiskeri og industri i byen og distriktet. For denne bank har jeg ofret al den tid og alt det arbejde, jeg har kunnet. Specielt skal jeg fremhæve, at medens fiskerne ved vor kyst tidligere færdedes i aabne baade, har banken stadig støttet en række af dygtige fiskere med indkjøb af fiskeskøiter, hvori indlægges petroleumsmotorer, hvorved fiskerierne har taget sig betydelig op, da disse derved bliver mindre afhængige af storm og uveir. Den gamle baadtype vil derfor her i Romsdal snart være „en saga kun“, idet

fiskerne stadig slaar sig sammen til indkjøb af disse prægtige farkoster.

Da Molde brændevinssamlag i aaret 1900 efter at have været nedvoteret i 5 aar atter opvoteredes, blev jeg valgt som direktionens formand, hvilket jeg fremdeles er.

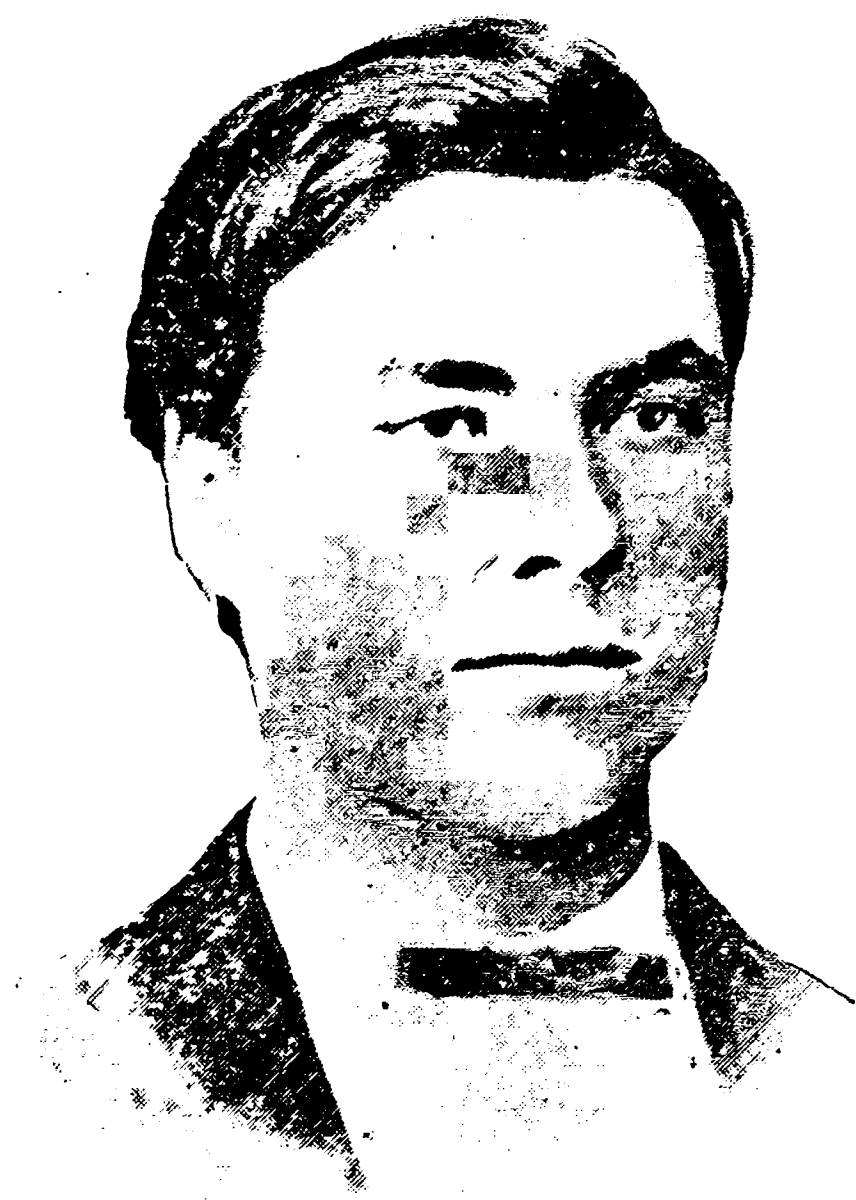
Da min far, amtmand Leth, døde i 1902, overtog jeg samme aars vaar familiegodset „Reknæs“, som har været i familiens eie gennem flere slegtled. Store dele af Molde by ligger paa denne gaards grund. Det væsentligste og værdifuldeste af godset ligger i det byen tilstødende herred, Bolsø.

Jeg har bestyret 58 konkursboer. Et af disse — et meget stort bo med aktiva saavel her i landet som i udlandet — foranledigede, at jeg foretog en længere reise gennem Finland over Rusland, Berlin, Kjøbenhavn til Kristiania. — Min livserfaring er, at bestyrelsen af konkursboer er noget af det ubehageligste, en sagfører har med at gjøre. Konkurskyldneren kan næsten aldrig frigjøre sig for den tro, at bestyreren skal være hans haandgangne mand, og naar saa bestyreren i pligtens medfør skal granske skyldnerens forhold, bøger etc. — ofte med et for sidstnævnte uheldigt resultat, skriger skyldneren med slegt og venner op, at bestyreren vil „forfølge“ den stakkars konkursmand, selv om denne vitterlig har lagt an paa at bedrage sine kreditorer, og dette ved undersøgelserne er bragt paa det rene.

Jeg blev 23 aar gammel gift 18de oktober 1888, aaret efterat jeg havde taget juridisk eksamen, med Olga Aaby, født i Drammen 19de januar 1867 af forældre skibsreder Edvard Aaby og hustru Josefa, født Eliassen.

Jeg har 5 børn, alle i live: Aasta, født 5te oktober 1889, Ludvig, født 23de juli 1891, Odd, født 9de juni 1893, Nikolay, født 30te juli 1894, og Edvard Aaby, født 31te juli 1897.

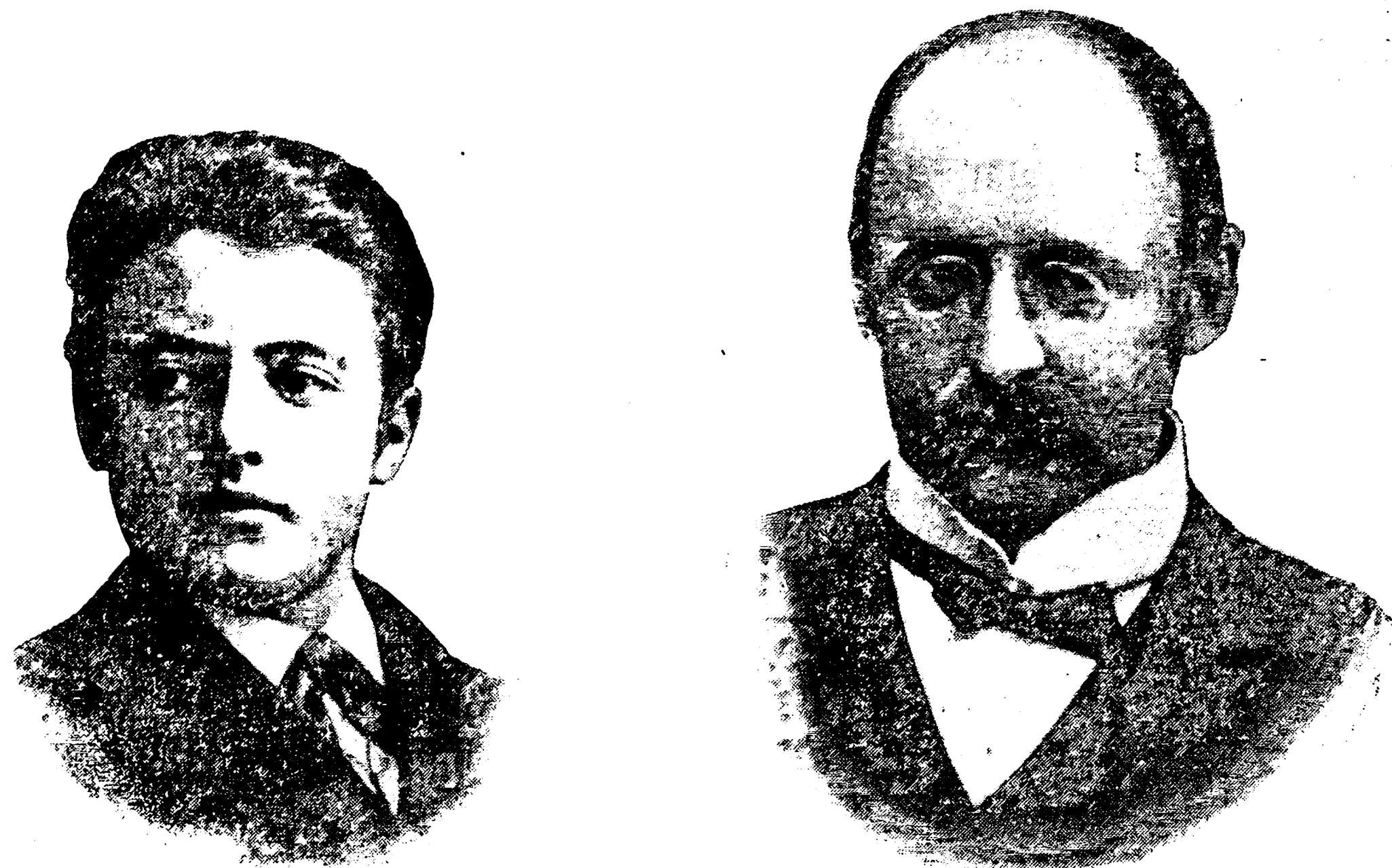
Resultatet af min livserfaring kan jeg give ved at citere Goethes bekjendte ord: „Es wandelt niemand ungestraft unter Palmen.“

Lie, Gunnar Erlandsen

er født i Lom 17de december 1855 af forældre gaardbruger Erland Johnsen Rust og hustru Torø Gundersdatter. Blev dimitteret fra Hamar seminarium 1875, lærer ved folkeskolen og amtskolen 1875—1878, student fra Maribogadens skole 1882 (haud), lærer ved Wieses latin- og realskole, Kristiania, 1882—1885, klasselærer ved Skiens offentlige skole 1886—1888, cand. theol. 1891 (haud), lærer ved Arendals folkeskole og de 2 sidste aar konst. kirkesanger i Arendal 1892—1905, 25de august 1905 udnævnt til sogneprest til Dovre. Blev gift 1880 i Kristiania med Ragnhild Iversdatter Skaansar, født i Lom 27de januar 1857 af forældre gaardbruger Iver Knudsen Skaansar og hustru Torø Hansdatter.

2 børn: Tordis, født 1891, død 1904 i Arendal, og Inga, født 1893. Yndlingsbeskæftigelse udenfor min egentlige livsvirksomhed: snedkerarbeide og træskjæring.

Lie, Johannes August

er født i Kristiania 27de november 1863 af forældre daværende prosekter ved universitetet, nu fhv. kommandørkaptein i marinens sanitet, Lars Johannes Lie og Amanda Caroline Afzelius.

Jeg gik 1870—1871 paa Aars og Voss's skole og 1871—1882 paa Kristiania katedralskole. Efter at have taget artium 1882 og andeneksamen decbr. 1883 studerede jeg i nogle aar de klassiske sprog. Som eksamensfag valgte jeg derimod en moderne sproggruppe. Sproglig-historisk lærereksamen fuldendte jeg i april 1895.

Sommerferien 1877 tilbragte jeg i Kjøbenhavn; aar 1883 tilbragte jeg 1 maaned i Philipstad i Vermland. Under min studietid tilbragte jeg paa egen bekostning 7 maaneder i Berlin fra novbr. 1890 til slutningen af juni 1891.

Fra august 1895 til august 1898 opholdt jeg mig i Trondhjem, hvor jeg vikarierede $1\frac{1}{4}$ aar ved realskolen og $\frac{1}{2}$ aar ved katedralskolen; endvidere virkede jeg, den længste tid samtidig med disse vikariater, som lærer ved Trondhjems private middelskolekursus.

Fra oktober 1898 til udgangen af 1903 var jeg ansat som lærer ved forskellige korpsskoler paa Horten. Herunder vika-

rierede jeg 2 gange, 1ste gang 3 maaneder og 2den gang 4 maaneder, ved søkrigsskolen.

Min lærerstilling paa Horten var forbundet med en aarlig ferie paa 6¹/₂ maaned fra slutningen af mars til midten af oktober. Denne lange skoleferie gjaldt det at udfylde. Saaledes var jeg sommeren 1899 i 3 maaneder skibsforvalter paa kanonbaaden „Viking“. Under dette togt besøgte vi i eskadre bl. a. steder Kjøbenhavn, hvor vi festede i 3 døgn. Sommeren 1900 var jeg i 3 maaneder skibsforvalter paa panserskibet „Harald Haarfagre“, der under eskadretogtet var flagskib og som saadant i Bergen modtog visit af keiser Wilhelm. Derefter besøgte vi Marstrand og Kiel; paa begge steder festedes vældig.

Efter dette sidste togt stod jeg i 2 aar som underintendant i marinen.

Sommeren 1901 opholdt jeg mig paa egen bekostning i 4 maaneder i Berlin; sommeren 1902 opholdt jeg mig ligeledes paa egen bekostning i Dresden og Berlin til en samlet tid af 4 maaneder. Sommeren 1903 modtog jeg stilling som badeinspektør ved Hankø bad i 3 maaneder, en stilling, som jeg indehavde ogsaa de følgende 2 sommere. Denne funktion kunde nemlig kombineres med det vikariat, som jeg havde modtaget i Tønsberg for byens stortingsmand adjunkt Riddervold-Jensen. Da jeg havde fungeret i Tønsberg 1903—1904 samt 1904—1905, søgte jeg den ledige adjunktpost ved Brevik høiere almen-skole og blev fra 1ste august 1905 ansat i denne. For en mand i 40-aars alderen har det selvfølgelig sin behagelighed at komme i fast stilling; men jeg maatte jo samtidig for altid ophøre med mine behagelige og lukrative sommerbeskæftigelser tillands og tilvands.

September 1905 tiltraadte jeg min nuværende stilling som adjunkt i Brevik.

Sommerferien 1906 tilbragte jeg dels i Berlin, dels i den lille Amagerby Dragør.

Fra 1882 var jeg 4 aar medlem af studentersamfundet. Fra 1898 var jeg 5 aar medlem af sømilitære samfund paa Horten.

Jeg er ugift og uforlovet. Min livserfaring giver sig da af sig selv: Det er ikke godt for mennesket at være alene.

Von der Lippe, Jacob

var født i Grimstad 3dje mars 1866 af forældre assurance-direktør Jakob von der Lippe og hustru Gyda, født Falch.

Han gennemgik Kristianssands katedralskole, fra hvilken han dimitteredes i 1882, fik til examen artium i nævnte aar laudabilis, til philosophicum i 1883 præ ceteris og til juridisk embedseksamen høsten 1886, da han endnu kun var 20 aar gammel, rent laud. Efter i 2 aar at have været edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Sem i Mandal blev han 1ste august 1889 ansat i justisdepartementets 2det civilkontor, hvor han 17de februar 1894 udnævntes til bureauchef. 4 aar efter, da ekspeditionssekretærstillingen blev ledig, var han designeret til at rykke op i denne; men saa lagde en pludselig indtraadt blindtarmbetændelse ham i hans kraftigste alder i en altfor tidlig grav. Han døde den 27de september 1898 efter ganske faa dages sygeleie.

Jakob von der Lippe havde usedvanlig gode evner, let og hurtig opfatning, stor arbejdskraft og virkelyst og en udpræget praktisk sans. Han fik derfor udrettet meget i sin forholdsvis

korte arbeidstid og blev efterhaanden benyttet i mange offentlige hverv. Foruden at han i sin departementstid var en søgt manuduktør, var han i 1894—1895 sekretær i aktielovkommissionen, 1895—1898, under det første ministerium Hagerup, sekretær hos regeringens formand, fra 1897 til sin død medlem af departementstidendes redaktion, ligesom han i 1898 fungerede som notarius ved det juridiske fakultet og ogsaa flere gange var censor ved juridisk embedseksamen. Han havde i øvrigt oprindelig været inde paa tanken om at gaa den videnskabelige vei og fik ogsaa et af de store videnskabelige udenlandsstipendier, men kom ikke til at benytte det, da han isteden valgte departementskarrieren.

Jakob von der Lippes gode hjerte, lyse sind og mange andre gode egenskaber virkede umiddelbart tiltalende og gjorde ham i høi grad skattet som kamerat og omgangsven baade blandt ældre og yngre.

Han var ivrig sanger og medlem af de akademiske sangforeninger „Polyhymnia“, saalænge den eksisterede, senere af „Johanniterne“ og „Ossian“, der begge ved hans baare sang ham en uforglemmelig afskedshilsen.

Han blev 12te april 1897 gift med sin kusine Sigrud Roggen, datter af kjøbmand i Bergen Danchert Roggen og hustru Emilie Elisabeth Falch, og har med hende en datter Gyda, født 29de juni 1898.

Lippestad, Carl Thorvald

er født i Haabøl den 19de april 1856 af forældre gaardbruger Andreas Andreassen Lippestad og hustru Gunhild Marie, født Bovim.

Jeg besøgte stedets almuskole fra mit 7de til mit 14de aar, gjennemgik derpaa et kursus ved en folkehøiskole, som holdtes i bygden, og kom 17 aar gammel til handelen, hvor jeg var i ca. 7 aar. Under denne tid besøgte jeg handelsskolen ved „borgerskolen“ i Kristiania og læste sprog privat. I 1881 tog jeg efter privat undervisning af overlærer Anton Petersen middelskoleeksamen og gik samtidig i gymnasiet paa Holan og Qvams latin- og realskole (Maribogadens skole). Efter artium besøgte jeg i 2 semestre universitetet og hørte forelæsninger til examen philosophicum samt læste privat filosofi med senere afdøde professor Mourly Wold. Examen philosophicum absolveredes i 1883. Dog tog jeg tillægseksamen i latin først i 1889.

Høsten 1883 ansattes jeg som lærer ved Thorshaugs institut for aandssvage piger, hvor jeg forblev til 1892. Fra 1ste juni 1906 ansattes jeg som overlærer ved de til Kristiania folkeskoler knyttede klasser for svagtbegavede børn (den nuværende særskole), hvor jeg fremdeles virker.

Af offentlige hverv har jeg fungeret som formand i et af Elberfeld-systemets distrikter under dets virken her i staden

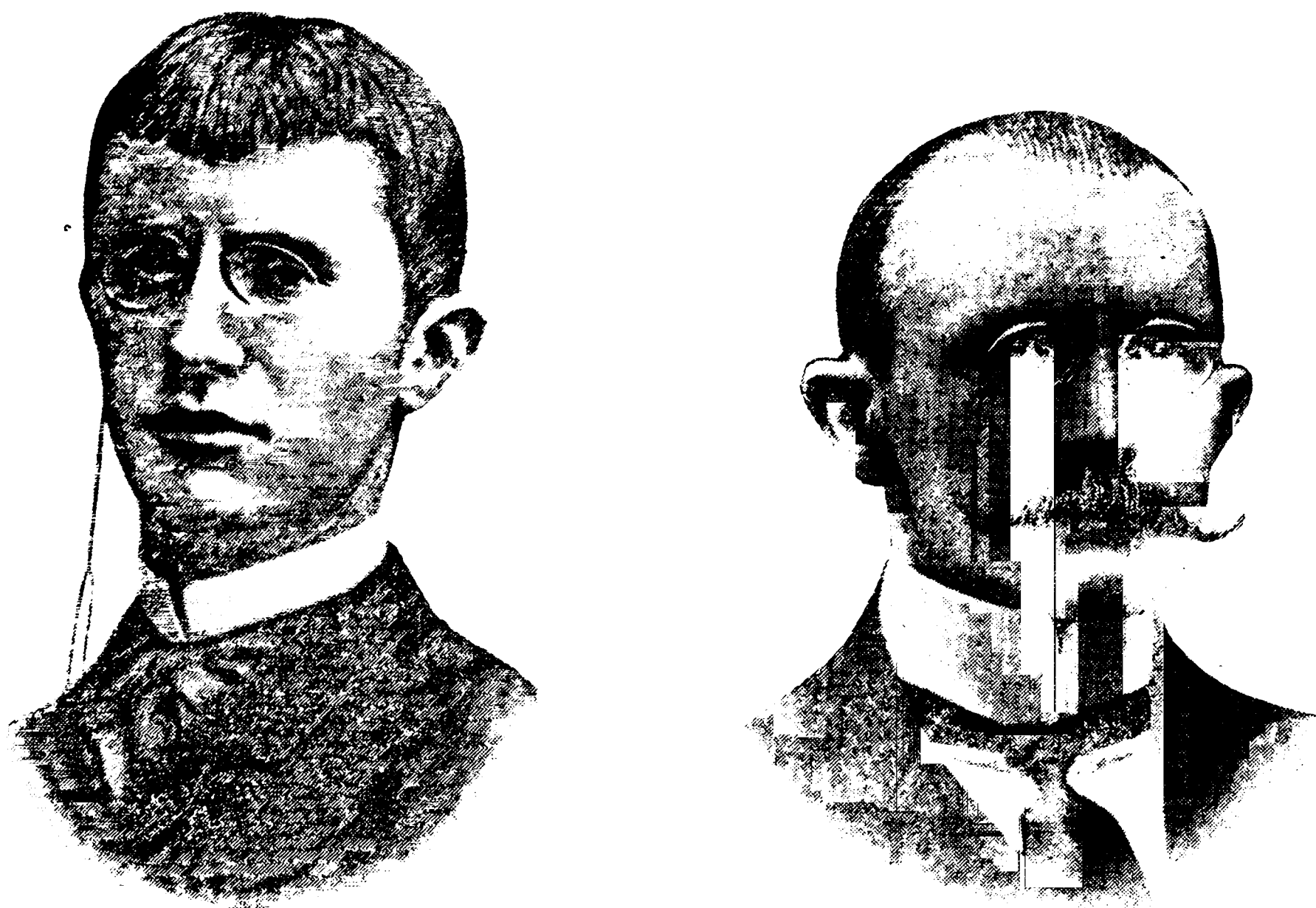
samt er siden 1899 medlem i bestyrelsen for arbejdsstuer for børn.

I 1883 og 1884 erholdt jeg statens stipendium til uddannelse af lærere for abnormskolerne og foretog fra december 1884 til september 1885 en reise til Danmark, Tyskland, Schweiz, Italien og England. Jeg besøgte de vigtigste af disse landes aandsvage-skoler for at studere undervisningen og organisationen ved samme. Jeg udgav herom en offentlig indberetning, der foreligger trykt. I 1893 foretog jeg paa egen bekostning en reise til Danmark og Sverige i samme øiemed.

31te oktober 1896 blev jeg gift med Gudrun Hildeborg Møller, født 29de december 1866 i Nordre Aurdal, datter af oberstløjtnant Christian Fredrik Møller og hustru Fredrikke, født Brandt.

Børn: Leif Møller, født 18de august 1897, Erling Andreas, født 17de december 1898, Eli Gudrun, født 13de juni 1900, Carl Fredrik Brandt, født 30te april 1902, og Hedvig Ovidia, født 15de januar 1905.

Arbejdet med abnorme børn har optaget al min tid og interesse, og skulde jeg udtale noget om resultatet af min livserfaring, maatte det være, at ærligt og samvittighedsfuldt arbejde efter bedste evne finder som regel anerkjendelse og paaskjønelse efter fortjeneste og bliver for en selv det bedste middel til at skabe tilfredshed i den stilling, man er.

Looft, Carl August

er født den 9de februar 1863 i Vestre Bærum. Forældre doktor Carl August Knutsen og hustru Margery, født Thaulow. Mine forældre flyttede 1876 til Kristiania, hvor jeg kom ind paa Aars og Voss's skole; herfra tog jeg 1882 artium med laud. præ ceteris, 1883 examen philosophicum med laud. præ ceteris, 1889 — høstsemestret — tog jeg examen medicum med laudabilis (19—24). Samtidig beholdt jeg allernaadigst tilladelse til at antage familienavnet Looft istedetfor Knutsen, hvilket kostede min nybagte kandidatpung kr. 40,00.

Efter 4 maaneders kandidattjeneste ved Rigshospitalets medicinske afdeling B blev jeg april 1890 ansat som reservelæge ved Lungegaardshospitalet i Bergen; hertil var knyttet stillingen som prosekter ved Bergens sygehus og sindssygeasyl samt bestyrer af Lungegaardshospitalets patologisk-anatomiske og bakteriologiske laboratorium. Jeg fik ogsaa posten som sekretær i tidsskriftet „Medicinsk Revue“. Under overlæge Danielsens ledelse og i samarbejde med den berømte Armauer Hansen udvidede jeg her i mange retninger min lægevidenskabelige horisont.

1891 opholdt jeg mig 5 maaneder paa en studiereise til udlandet. Hos Hensch i Berlin studerede jeg børnesygdomme;

samtidig arbeidede jeg paa Virchows laboratorium under dennes personlige ledelse. Klinisk bakteriologi pløiedes ogsaa igjennem.

Efter hjemkomsten til Bergen nedsatte jeg mig som børnelæge, et virke, der har været min hovedopgave senere.

1894 opholdt jeg mig atter 3 maaneder i Berlin; studerede der nerve- og sindssygdomme foruden børnesygdomme. Samme aar blev jeg ansat som læge ved Rosenbergs asyl for uheldbrede- lige sindssyge pleiepatienter.

I 1897 tog jeg den medicinske doktorgrad ved universitetet i Kristiania med afhandlingen: „Kliniske og etiologiske studier over psykiske udviklingsmangler hos Børn“.

Senere har jeg 3 gange opholdt mig længere tider ad gangen i udlandet for at studere børnesygdomme, 2 gange i Paris — 4 maaneder og 1 gang i London — 6 uger.

I 1904 oprettede jeg sammen med en del damer og herrer et pleiehjem for spædbørn i Bergen; hjemmets læge har jeg senere været.

1905 blev jeg ansat som tilsynslæge ved Ekelund offentlige abnormskole.

Af kommunale tillidshverv har jeg været bebyrdet med 5 aars „sidden“ i sundhedskommissionen og 6 aars „do.“ i værgeraadet, uden at dette mit arbejde er blevet tilstrækkelig vurderet af ligningskommissionen, der ubarmhjertig har idømt mig aarlighaars store pengebøder for mit humanitære og filantropiske arbejde.

Jeg var formand i Bergens lægeforening 1902 og 1903. Fra 1904 af er jeg medlem af redaktionskomitéen for „Med. Revue“.

Af lægevidenskabelige arbejder har jeg foruden min ovenfor nævnte doktorafhandling præsteret:

1. Forsøg med subcutane jerninjectioner, skrevet som medicinsk student i „Klinisk Aarbog“ 1887.
2. Bidrag til kundskaben om Lepra anæsthetics aetiologi og anatomi. Festskrift for D. C. Danielsen 1891.
3. Beitrag zur pathologischen Anatomie der Lepra anæsthetica ins besondere des Rückenmarkes. Virchows Arch. Bd. 128. 1892.
4. Die Lepra vom klinischen u. pathologisch-anatomischen Standpunkte, et større arbejde sammen med overlæge Armauer Hansen. Bibl. medic. 1894.

5. Die anæsthetischen Formen der Lepra, Mittheil. u. Verhandl. der internat. wissenschaftlich. Lepra Conferenz. Berlin 1897.
6. Om sindssygdом i barnealderen. Med. Revue 1898.
7. Om accidentelle hjertebilyd hos smaa børn. Med. Revue 1899.
Denne større afhandling oversatte jeg paa fransk, og den blev optagen i „Revue mensuelle des maladies de l'enfance“ Paris 1900.
8. Om meningitis cerebrospinalis epidemica encephalitis acuta og poliomyelitis ant. acuta. Med. Revue 1900.
9. Om en liden epidemi af cerebrospinalmeningit i Bergen 1ste halvaar 1900, sammen med dr. H. P. Lie. Norsk mag. for lægevidenskaben 1901.
10. La méningite cérébrospinale épidémique en Norvège. Nord. med. arkiv 1901.
11. Om spastisk pylorushypertrofi hos spædbørn. Med. Revue 1905.

Desuden har jeg skrevet talrige mindre medicinske afhandlinger, oversigter og referater i „Medicinsk Revue“.

Skal man saa endelig skryte af resultater af sine forskninger og opfindelser, man har gjort, saa er de vistnok for mit vedkommende smaa, omend ikke ganske = 0. Baciller i den glatte spedalskhedsforms flekker var jeg den første, som fandt. Efter $\frac{1}{2}$ aars rodning i hundreder og atter hundreder af mikroskopiske seriesnit fandt jeg dem og konstaterede dem i flere tilfælde — dermed var det fastslaaet, at den knudrede og glatte form var én sygdom.

Den smitsomme hjernebetændelse er først studeret bakteriologisk af mig herhjemme. I 1901 fandt jeg første gang bakterier i hjernerygmarvsvædsken hos børn, der led af poliomyelitis ant. acuta. De blev nærmere studeret og beskrevet sammen med dr. H. G. Dethloff.

Af hædersbevisninger og udmerkelse er mig tildelt sammen med overlæge Armauer Hansen: Danielsen og Boecks prisbelønning 1895 for vort arbeide over Lepra.

Som medicinsk student fik jeg kommandørkorset af Æskulap og storkors af Mercur for ærefuld virksomhed i devisekomitéerne 1887 og 1888.

Jeg blev 24de mai 1892 gift i Bergen med Sofie Gran, født 1ste oktober 1872, datter af konsul Hans K. Gran og Mathilde, født Bonnevie.

Vi har en søn, Axel Gran, født 19de april 1893.

Ludvigsen, Ludvig Thoresius

er født i Solums prestegjeld 28de oktober 1862 af skibsfører, senere havnefoged, Johan Herman Ludvigsen og Karen Thorsen.

Jeg frekventerede Skiens offentlige skole fra 1873 til 1882. Examen artium 1882, III. Examen philosophicum 1883, III. Examen medicum 1890, III.

Jeg begyndte som privat praktiserende læge paa Nøterø 1ste september 1890, blev 1ste februar 1891 assistentlæge hos dr. Arup Jensen, Tønsberg; hans assistent var jeg til 1ste mars 1892, hvorefter jeg praktiserede i Tønsberg til november 1894. Jeg nedsatte mig da i Ramnes prestegjeld som privat praktiserende læge og blev siden kommunelæge sammesteds. Flyttede derpaa til Bø i Telemarken i mai 1897, hvor jeg siden har været kommunelæge. Den 21de mars 1906 udnævntes jeg til distriktslæge i Hitteren. I Bø har jeg, siden jeg kom til bygden, været medlem af bestyrelsen for Bø fællesbibliotek samt medlem af herredstyret fra 1902 til 1904. Jeg var konstitueret distriktslæge i Hallen lægedistrikt fra september 1898 til april 1899. Jeg var medlem af studentersamfundet 1882—1883 samt senere af medicinerforeningen. For fornøielsens skyld har jeg foretaget kortere udenlandsreiser til England, Belgien, Tyskland.

Jeg blev den 19de mai 1904 gift med Gudrun Thesen, født 17de april 1878 i Arendal af daværende sagfører, senere sorenskriver i Nedre Telemarken, Mikal Nilsen Thesen og Anna, født Rummelhoff.

Jeg har en søn, Johan, født 10de april 1905.

Lund, Carl Otto

er født 15de november 1863 i Larvik, hvor min fader Carl Otto Lund var sagfører. Min moder Wilhelmine Pauline Barfoed var datter af en fra Danmark indvandret købmand Barfoed.

Allerede fra barneaarene ansaaes det som en selvfølgelig sag blandt mine søskende, at jeg skulde studere, fordi min eneste interesse dengang var læsning — derunder imidlertid ikke indbefattet skolelæsning, som alle dage havde mindre tiltrækningskraft for mig. Jeg gennemgik Larviks middelskole og derefter Aars og Voss's latinalgymnasium og har fra disse steder en sikker fornemmelse af, at ingen fandt min flid tilfredsstillende. Imidlertid „uden at sidde igjen“ vandrede jeg frem til artium, som jeg fik i 1882. For mig laa det straks klart, at mit studium maatte ligge det praktiske liv saa nær som muligt, og jeg valgte derfor det juridiske — et valg, som jeg ikke nogensinde har angret.

Efter at være bleven kandidat i 1887 fik jeg straks ansættelse som fuldmægtig hos byfoged Evensen i Drammen, og forblev i denne stilling til februar 1891. Under denne usedvanlig kyndige og retsindige dommer lærte jeg alt det, som jeg tidligere havde tilegnet mig noget overfladisk, og jeg dristede mig i 1891 til at begynde sagførerforretning i Drammen. Ufortjent held fulgte mig, og i 1892 kunde jeg derfor gifte mig med

Caja Kierulf, datter af trælasthandler Fredrik Kierulf og hustru Sofie Gjessing. Siden har jeg havt det bra, arbeide nok, en snil kone og 4 børn, 2 piger og 2 gutter.

Dette er stillingen; mere har jeg egentlig ikke at meddele. Jeg haaber bare, at jeg altid maa have det saa bra.

Mine interesser for det praktiske liv har bragt mig op i forskjellige forhold udenfor min egentlige forretning. Jeg har saaledes været sekretær i Drammens formandskab 1891—1900 og har senere været medlem af kommunestyret og formandskabet. I ligningskommissionen og overligningskommissionen har jeg været formand, ligesom jeg i nogen tid har været formand i direktionen for Drammens og Oplands kreditbank, Drammens samlag for brændevinshandel (tiltrods herfor blev jeg nylig under en debat i kommunestyret af borgermester Rynning tituleret afholds-general-advokat), Drammens jernstøberi og mek. verksted, dampskibsaktieselskabet Gyldenløve, handelsforretningen aktieselskabet Kulkompaniet. I brandforsikrings-selskabet „Norge“ er jeg ordfører i repræsentantskabet og i Drammens telefonselskab er jeg direktør.

Til forskjellig tid har jeg været medlem af forskjellige komitéer. I politik liberal-konservativ og har mødt som delegeret ved høires landsmøde, men har vægret mig for at lade mig opstille som kandidat for stortingshvervet for den valgkreds, hvor jeg hører hjemme, nemlig Strømsø og Tangen.

Udenfor min egentlige livsvirksomhed interesserer jeg mig for havestel. Det er efter min mening det bedste middel til at holde et menneske, der har anstrengende tankearbeide, oppe. Men ogsaa der viser det sig, at min natur ligger i retning af det nyttige; thi det er kjøkkenhaven, som øver en besynderlig tiltrækning for mig. I lighed med en forlængst afdød bra mand dyrker jeg kaal — i alle sorter og af sjelden kvalitet — foruden en mængde andet.

Resultatet af min livserfaring kan meddeles, naar studenterne fra 1882 feirer 50-aarsjubilæum.

Lund, Emil Stang

er født i Oslo 31te august 1863; min fader Jens Michael Lund (født 8de juni 1821) var dengang residerende kapellan til Grønland og Oslo, som paa den tid udgjorde et prestegjeld; han blev senere ved menighedens deling sogneprest til Oslo (død 1ste juni 1906); min moder var Laura Stang (født 22de mars 1838, død 24de februar 1895).

Hele min barndoms- og ungdomstid har jeg tilbragt i Kristiania, hvor jeg fik min skoleuddannelse først paa Nissens skole, indtil den gik ind juli 1874, derefter paa Gjertsens skole fra 1874—1875 og endelig paa Kristiania katedralskole fra 1875—1882. Efter at have absolvert klassisk examen artium tog jeg andenekamen i 1883, teologisk embedseksamen i 1888, praktisk teologisk eksamen i 1890 og i samme aar eksamen først i lappisk ved universitetet og saa i kvænsk (finsk) paa Tromsø, samtlige med vekslende held.

De første aar af min studietid var jeg medlem af studenter-samfundet og studenternes sangforening og deltog med denne i sangerfærden til Trondhjem i 1883. Men forat jeg for alvor kunde tage fat paa mit embedsstudium, maatte jeg, særlig for den lange veis skyld fra Oslo og ind til byen, efter et par aars forløb trække mig tilbage fra studenterlivet.

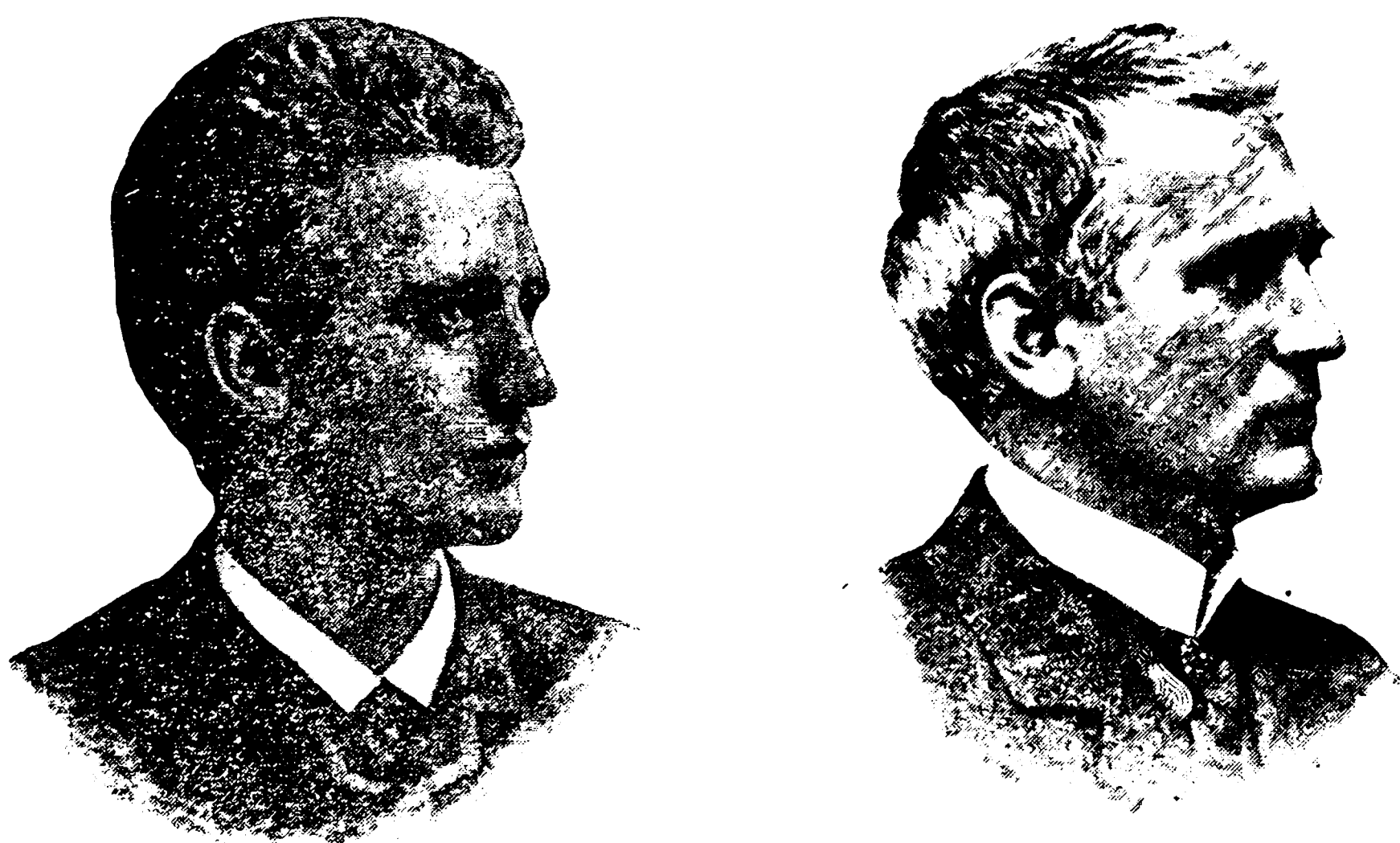
Efter endte studier blev jeg i 1890 udnævnt til sogneprest i Sydvaranger, hvor jeg i begyndelsen følte det, som var jeg

kommet til et andet land, saa fremmed var alting; men eftersom jeg vandt færdighed i sprogene og indforlivedes i de uvante forhold, følte jeg mig mere og mere knyttet baade til folk og natur, saa nu staar de 10 aar, jeg tilbragte deroppe, for mig som nogle lykkelige og interessante aar, jeg med glæde tænker tilbage paa. Livet i den lille prestegaard, som var saa liden, at den næsten kunde sammenlignes med en dukkestue, men laa saa vakkert mellem to birkeklædte aaser, omgivet af birkeskog og med udsigt til sjøen paa to kanter, de sollyse sommere, hvor dag og nat gik i ét, renreiserne over fjeld og sjøer og store vidder, hvor sneen kunde ligge saa hvid og betagende ren, som badet i lys, saa langt øiet kunde se, opholdet blandt de smaa og barnslige lapper, som, hvor gamle de blev, dog altid vedblev at være børn, let paavirkelige baade til det gode og til det onde, — alt dette samler sig til en eneste stor oplevelse, hvorover nok sommerens kortvarighed, vinterens mørke og kulde, ensomheden og de haarde reiser i snestorm og uføre kan kaste sine skygger, men ikke dybere, end at der jo bliver glans over minderne.

Fra Sydvaranger forflyttedes jeg 5te mai 1900 til Rennebu, hvor jeg fremdeles er prest. Paa begge steder har jeg været medlem af diverse „styrer“ og foreninger og staaet som formand i de fleste af dem. I Sydvaranger var jeg ordfører i 6 aar, hvad der havde sin store interesse, bl. a. af den grund, at jeg derved fik anledning til at se Finmarken fra ende til anden, idet amtstingene deroppe holdtes afvekslende i Vest- og Østfinmarken; desuden var jo disse reiser, som yderligere forfleredes ved møder i amtsudvalget, hvori jeg i de par sidste aar deltog, en behagelig afveksling i det ellers isolerede liv der langt borte ved grænsen.

Gift 22de august 1890 med Karen Bertha Wang (født i Kristiania 10de oktober 1862), datter af disponent Hans Severin Wang (født 1ste oktober 1835) og hustru Clara Feiring (født 11te april 1842).

Børn: Clara, født 22de november 1891, Jens Michael, født 10de september 1895, Laura, født 25de mars 1898, Hans Severin, født 12te september 1899, Hedvig Marie, født 23de juni 1901, død 31te juli s. a., og Emil Stang, født 21de mai 1903.

Lund, Herman Schrøder

er født i Kristiania den 28de januar 1865. Forældre: sogneprest til Oslo Jens Michael Lund, død 1ste juni 1906, og Laura, født Stang, død 24de februar 1895.

Jeg kom til verden som nr. 6 af 12 søskende og fulgte i alder næstefter min artiums- og nu ogsaa jubilæumskamerat og gode ven sogneprest Emil Stang Lund.

Hos daværende frøkener Marie og Lilla Aubert i Oslo fik jeg min første lærdom, men kom, da jeg blev stor nok til at gaa til „byen“, ind paa Nissens skole, som imidlertid ophørte i 1874, da jeg var færdig med „1ste middel“ (4de klasse). Efter 1 aar paa Gjertsens skole i „2den middel“ (5te klasse) kom jeg ind paa Kristiania katedralskole „3dje middel“ (6te klasse), hvis laveste klasse dengang var „3dje middel“.

Efter andeneksamen, før jeg begyndte paa juridicum, gennemgik jeg krigsskolens nederste etaarige afdeling og udtjente min værnepligt ved Nordmøre bataljon som løjtnant uden fast løn og har siden indehavt den hædrende stilling som kaptein i landstormen.

Efter at være færdig med juridisk embedseksamen december 1887 blev jeg edsvoren fuldmægtig i Hallingdal hos sorenskriver F. Meidell og kom derfra sommeren 1889 som autoriseret fuldmægtig til afdøde regjeringsadvokat Chr. Lasson.

Vaaren 1891 gik jeg i kompaniskab med min bror, advokat

Fr. Stang Lund, med hvem jeg, idet jeg selv aflagde advokatprøven, hele tiden siden har drevet forretninger i fællesskab kun med en afbrydelse fra høsten 1895 til høsten 1898, i hvilken tid han var udtraadt af forretningen som udnævnt statsraad og derefter en kortere tid ekstraordinært medlem af høiesteret.

Den 10de oktober 1896 blev jeg i Dieppe gift med Nina Emilie Thaulow, født i Vestre Aker 30te august 1875, datter af ifjor høst afdøde maler Frits Thaulow og hustru Ingeborg, født Gad.

Særlig hans ophold i udlandet kan jeg takke for, at jeg er kommet til at gjøre en række af reiser i Frankrige, Belgien etc., oftest sammen med min hustru.

Vi har 5 børn: Frits Thaulow, født 28de juni 1897, Nils Aage, født 29de september 1898, Herman Schrøder, født 15de april 1900, Ingeborg, født 15de oktober 1901, og Harald Thaulow, født 17de januar 1903.

Lundh, Ragnar

er født i Fredriksværn 22de oktober 1863. Far: Henrik Anker Bjerregaard Lundh, assistent ved Kristiania distriktskommission for udskrivningsvæsenet; mor: Theodore Knuthilde Pauline, født Raam.

Gik paa Maribogadens latin- og realskole. Middelskoleeksamen 1880, artium (haud) 1882; ansat ved jernbaneanlæggens kontorer fra september 1882 til februar 1885. Skuespiller i studentersamfundet et par aar fra 1885, det sidste teaterdirektør. Andeneksamen (haud) 1888, juridicum (laud) vaaren 1889. Privatmanuduktør i jus fra sommeren 1889 til februar 1890, derefter edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Lyngdal (bopæl Farsund) til udgangen af juli 1892. Ansattes 1ste august 1892 som ekstraskriver i departementet for de offentlige arbeider, poststyrelsen; udgav i 1897 sammen med sekretær N. A. Thrap 2den udgave (1814—1896) af Schönings „Norske posttjenestemænd“ (153 sider 8vo). Mai—august s. a. ekstraordinær sekretær i stortingets toldkomité under behandlingen af toldbeskyttelsestarifen af 1897 og assisterede ogsaa de følgende aar i komitéen. Kopist i poststyrelsen 1ste oktober 1898, sekretær af 1ste klasse 1ste juli 1899. Sekretær i den kgl. toldkommission af 1891 fra høsten 1899 til vaaren 1901,

da dens arbeide afsluttedes. Udgav sommeren 1901 sammen med sekretær K. Helsing „Norsk stedfortegnelse“ (530 sider 4to). Høsten og vaaren 1901 besøgte jeg med offentligt stipendium Kjøbenhavn, Berlin og Wien væsentlig for at studere postelev- og postlægevæsenet. Fra mai 1902 til januar 1903 sekretær i den departementale komité til udarbeidelse af forslag om en ny telegrafekspropriationslov. Sommeren 1904 i London paa egen bekostning. Fra oktober 1904 til vaaren 1905 uafbrudt sekretærarbeide i stortingets toldkomité under den sidste store toldtarifrevision. Konst. bureauchef i poststyrelsen et par maaneder fra 16de januar 1905 i henhold til kgl. resol. af 3dje december 1904; paany konst. bureauchef fra 17de juli 1906 ifølge kgl. resol. af s. d.

Gift i Farsund i mai 1892 med Agnethe Severine, født Olsen, datter af skibsreder og bankbestyrer Julius Olsen og hustru Severine, født Røhl.

Børn: Henrik Julius, født 16de april 1894, Elizabeth Røhl, født 10de august 1895, Tor, født 12te mai 1897, Aggie, født 28de oktober 1899, og Alf, født 19de december 1903.

Lunde, Johan Lyder.

Mine forældre er overlærer Truls Knut Wiel Lunde og Mariane Sophie, født Brun.

Jeg er født paa Lillehammer 3dje februar 1861.

Om mit gode humør og mit lyse syn paa livet og menneskene — baade i min barndom og min manddom — staar i nogen forbindelse med min indtrædelse i livet, skal jeg lade være usagt; men umuligt er det jo ikke; thi jeg blev jo næsten født i et selskab for Lillehammers „upper ten“ i den store skrivergaard under omstændigheder, hvor man „glemmer det skjæve og skakke og alt, som er saart og hvast“. Hele min barndom til det 16de aar tilbragte jeg paa Lillehammer hjemme hos mine forældre, hvor jeg var den ældste af otte søskende, syv brødre og en søster. De første 6 aar var helt lykkelige; de næste — efterat jeg var begyndt paa skolen — var noget mere blandet med smaasorger, idet en ikke altid streng opfyldelse af mine skolepligter forvoldte mig en og anden bitter stund. Dog dette var hurtig glemt og har aldrig virket kuende paa mig; thi Lillehammer var rigtig et sted for ungdommen; med al sin rige anledning til udeleg og sport baade sommer og vinter og med sin vakre beliggenhed maatte Lillehammer indvirke godt paa barnesindet. — Kort og godt — jeg havde en lykkelig barndom i et godt hjem — en tid, hvortil jeg altid med glæde vil kunne tænke tilbage og som havde en stor betydning for min senere udvikling.

Tog middelskoleeksamen ved Lillehammer offentlige skole første gang 1876 med latin, anden gang 1877 med engelsk, og blev derefter høsten 1877 optaget paa krigsskolen. Allerede meget tidlig havde lysten til at blive officer ytret sig hos mig, og jeg var ikke stor karen, før jeg med „sabel og jægerhue“, saa godt det lod sig gjøre, tog kommandoen over mine kamerater for at øve dem i krigerske dyder. Dog var til en begyndelse udsigterne til, at denne min drøm skulde gaa i opfyldelse, ikke store; men det var anderledes bestemt. Efter 5 aars ophold paa krigsskolen, hvor jeg det sidste aar indehavde den ærefulde stilling som krigsskolens kommandersergent — modtog jeg mit officerspatent. Disse aar paa krigsskolen var ikke rige paa store begivenheder, men var en glad og lykkelig tid. Efter bestaaet officerseksamen 1882 gennemgik jeg den militære høiskole, og aflagde høiskoleeksamen 1885. Til samtlige mine eksamener har jeg erholdt hovedkarakteren „meget godt“.

Under opholdet paa høiskolen var jeg garnisonerende sekondløjtnant ved 2den brigades underofficersskole. Efter aflagt eksamen blev jeg ansat ved Norske jægerkorps 1886—1887, hvor jeg tjenstgjorde ved korpsets 1ste kompani af H. M. Kongens Norske garde i Stockholm. Udnævntes derefter til premierløjtnant i trondhjemske brigade og ansattes som adjutant ved Indherreds linjebataljon med standkvarter Levanger. 24de juli 1888 blev jeg i Lillehammer kirke viet til frøken Aasta Knap, født 12te september 1863 paa Tromsø, ældste datter af afdøde rektor ved Lillehammer skole Caspar Rasmus Knap og hustru Sophie Else, født Knap. Børn: Asta Sophie, født 17de mai 1889 paa Lillehammer, og Oscar, født 3dje september 1893 i Kristiania, begge i live.

Jeg blev i 1890 udnævnt til premierløjtnant i ingeniørvaabnet. 1890—1892 var jeg assistent hos distriktsingeniøren paa Horten og fik her min første praktiske uddannelse i ingeniørfaget under den dygtige, senere afdøde kaptein Vedeler.

Tjenstgjorde derefter fra 1892—1894 som løjtnant ved forskjellige ingeniørkompanier og som adjutant ved ingeniørkorpset. Blev i 1894 udnævnt til kaptein og var ved min afreise til Cuba chef for landværns pontonnerkompaniet, Kri-

stiania. Var under vort lands sidste befæstningsperiode bestyrer for anlæggene ved Drammen og Fetsund.

Ved siden af min officersstilling begyndte jeg meget tidlig at praktisere som matematiklærer og har den hele tid fra min officerseksamen indtil nu været fast bundet til en række af skoler, saaledes som matematik-, tegne- og gymnastiklærer ved følgende skoler: Aars og Voss's skole, Nissens pigeskole og Frogner skole. Paa Levanger var jeg lærer ved Levanger middelskole, paa Horten ved middelskolen. Har desuden været meget søgt som privatmanuduktør i matematik til artium. Jeg har ogsaa i en række af aar været bankrevisor ved et par af Kristianias større banker (Norske industri- og vekselbank, og senere ved Kristiania bank og kreditkasse, indtil 1ste februar 1907).

Efter at have modtaget ansættelse som ingeniør paa Cuba afreiste jeg 30te mars 1907 fra Norge, hvorved et nyt afsnit af mit liv indtraadte. Jeg bestemte mig hertil, fordi mit arbeide hjemme var nerveslidende og lidet lønsomt, mine idealer for en officers liv og virken var mere og mere svundet ind, og endelig havde jeg en del gamle synder fra den „gode“ tid i Kristiania, hvorunder jeg ved venners og bekjendtes hjælp var bleven eiendomsbesidder.

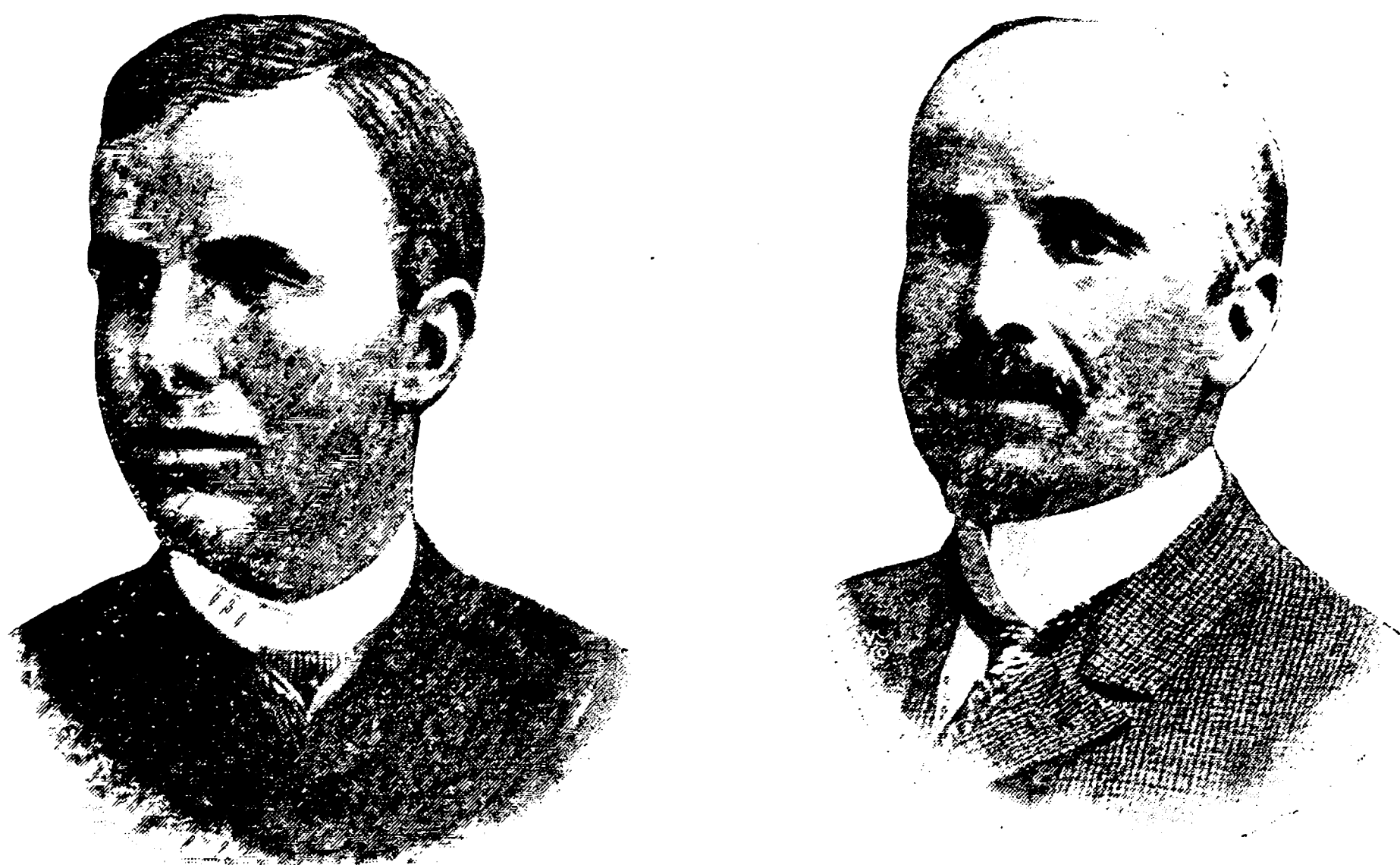
Trods de flestes fraraaden fra mit foretagende som haabløs gjerning besluttede jeg dog at søge ud og se, om jeg kunde finde mig selv igjen. Jeg fører nemlig altid mit eget ræsonnement uden synderlig hensynstagen til, hvad andre mener.

Efter i det sidste halve aar at have anvendt al min energi og i min fritid og om natten studeret engelsk og spansk afreiste jeg til Habana, hvor jeg efter 14 dages ophold fik en udmerket ansættelse i den cubanske stats tjeneste som 2den ingeniør ved et større veianlæg gennem et af de vanskeligste terrænstrøg.

Men stillingen fordrer meget arbeide og megen energi, og under de særegne klimatiske forhold kræves stor udholdenhed og styrke, baade legemlig og aandelig. Thi jeg har at arbeide under en brændende sol, uden venner og bekjendte og borte fra alle mine kjære og i en alder, da man ikke længere er saa absolut ung. — Jeg eksperimenterer i grunden med Ibsens

ord: „Den er stærkest, som staar alene.“ Og da gjælder det, at man ikke er stivnet. Jeg har hidtil den hele tid været frisk og kunnet udføre mit arbejde tilfredsstillende, og da jo vel begyndt er halv fuldendt, er det ikke udelukket, at jeg kan komme til at give digteren min tilslutning. Dog vi maa erindre, man staar aldrig helt alene, naar man synes mest ensom.

En opmerksom kamerat vil her uden vanskelighed mellem linjerne kunne læse sig til mit syn paa livet og dets tilskikkelser.

Lyche, Henrik Biørn

er født i Kristiania den 20de september 1863 af forældre skolebestyrer Einar Lyche, født 26de september 1830, død 19de december 1904, og hustru Christiane Bolette Biørn, født 14de november 1835.

Jeg gik først i 3 aar paa Nissens gutteskole og senere, da denne skole gik ind, i 8 aar paa Gjertsens skole. Tog artium paa latinlinjen 1882, andenekamen 1883, teologisk eksamen 1889, praktisk-teologisk eksamen 1890.

Siden den tid har jeg været lærer i Kristiania. Først ved frøknerne Ambjørnsen og Grønbergs pigeskole (1890—1894), senere (1894—1897) ved Nissens pigeskole. Samtidig har jeg (fra 1890—1903) været bestyrer af en statsunderstøttet forskole for seminariet. Fra 1903 er jeg bestyrer af Den 2-aarige lærerskole.

At reise har helt fra skoledagene af været min lyst. I Norge har jeg været rundt omkring, i by og dal og paa fjeld. Som gut var jeg i 1871—1872 med mine forældre et helt aar i udlandet (Tyskland, Italien, Frankrige og England). Som student var jeg i 1886 i Amsterdam og Paris og vandrede som turist i Rhinegnene, Thüringen og Harz. I 1889 studerede jeg som nybagt kandidat et par maaneder ved universitetet i Heidelberg og deltog i filologernes og teologernes foreningsliv. I

1890 var jeg paa skolemødet i Kjøbenhavn og det kristelige studentermøde i Hillerød og benyttede efterpaa anledningen til en rundreise i Jylland. I 1895 var jeg paa skolemødet i Stockholm og foretog en rundreise i Sverige over Gøtakanal og Inddalselven. I 1896 tilbragte jeg sommerferierne i Schweiz og Nord-Italien, og i 1901 var jeg et par maaneder i Tyskland og Nord- og Syd-Italien.

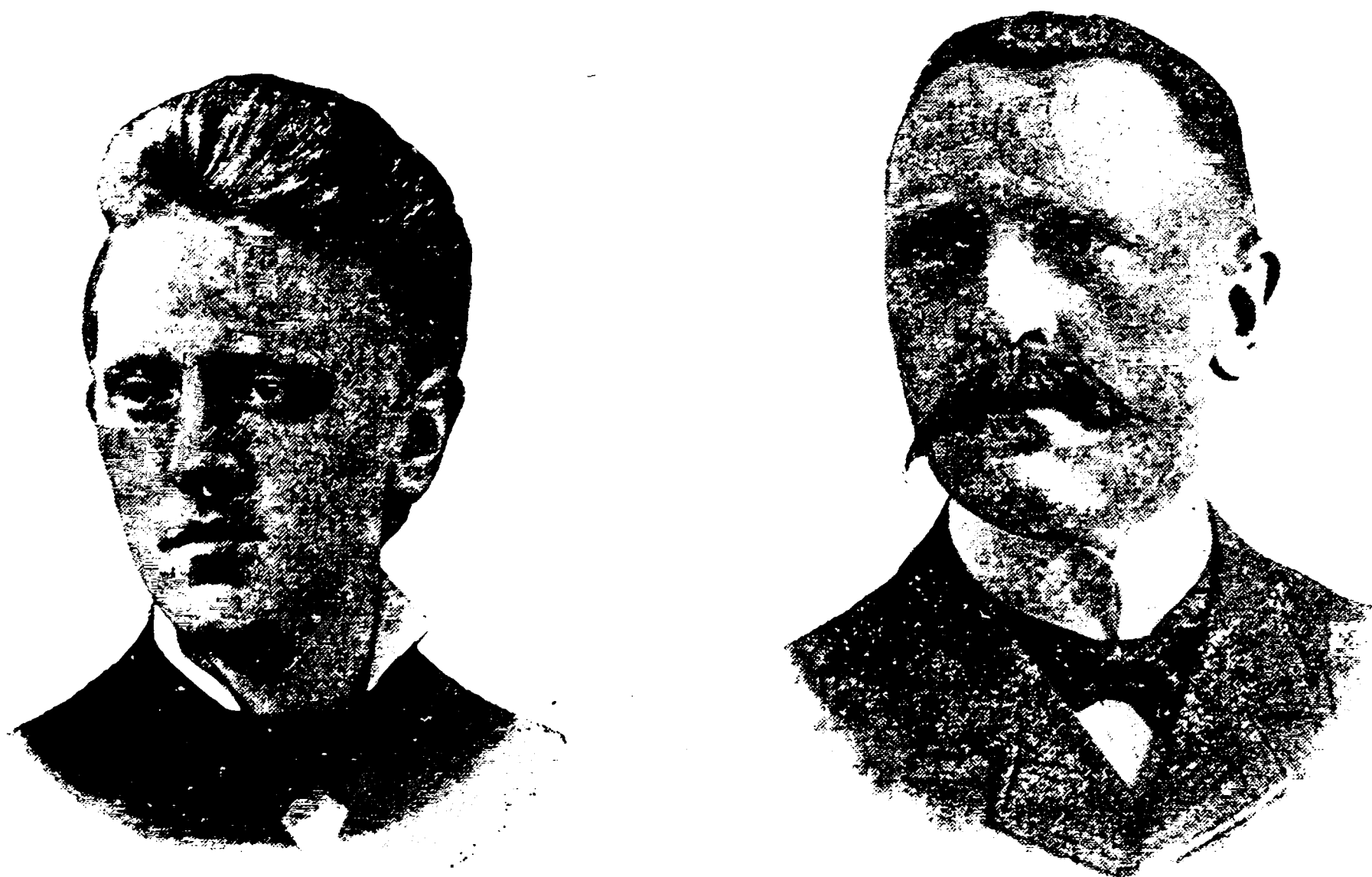
Af studentersamfundet har jeg siden 1882 været livsvarigt medlem og færdedes stadig der i studenteraarene, men deltog aldrig aktivt i forhandlingerne, ligesaa lidt som jeg senere har følt trang eller anlæg til at optræde offentlig.

Jeg har ogsaa været medlem af den teologiske studenteforening og missionsforening og har et aar virket i Pipervikens ynglinge forening.

Den 4de november 1901 blev jeg i Lillehammer kirke gift med Margit Hanssen Lange, født 7de mai 1879 i Lillehammer, datter af sorenskriver i Mellem-Gudbrandsdalen Peter Nikolai Freberg Hanssen, født 6te september 1837, død 21de april 1903, og Hanna Rebekka Lange, født 20de september 1838, datter af rektor Lange, Lillehammer.

Børn: Fredrik Nikolai, født 28de januar 1903, og Einar Henrik, født 15de mars 1905.

Jeg har altid været glad i mit arbeide og har i det og mit hjem fundet livets lykke.

Løcke, Christian Trond

er født i Trondhjem den 4de januar 1864. Hans forældre var købmand Andreas Christian Løcke og hustru Tronda Nora, født Rüsing. Efter at have gennemgaaet Trondhjems katedralskole underkastede han sig examen artium 1882, examen philosophicum i juni 1884, teologisk embedseksamen 17de december 1888, og praktisk teologisk eksamen 24de september 1889. Siden har han den hele tid været bosat i Trondhjem, hvor døvstumundervisningen blev hans virkefelt. Fra 1ste august 1891 blev han nemlig ansat som lærer ved Lyngs private døvstuminstitut og overflyttedes i samme egenskab til Gløshaugens offentlige skole for døve i Trondhjem, da staten fra 1ste juli 1897 overtog alle private døvstuminstiteter og henlagde Lyngs institut til Gløshaugen. Under en ledighed i bestyrerstillingen ved denne skole blev han sommeren 1900 af direktøren for abnormskolevæsenet konstitueret som skolens midlertidige bestyrer en kortere tid. Med offentligt stipendium foretog han høsten 1900 en 3 maaneders studiereise til døvstuminstiteter i Tyskland, Danmark og Sverige og beskikkedes ved kongelig resolution af 14de juni 1902 som bestyrer af Den offentlige skole for døve i Trondhjem, hvilken stilling han fremdeles indehar.

Han er ikke indtraadt i ægteskab.

Løkke, Johan Ernst Welhaven

er født paa Tromsø 28de oktober 1863. Hans forældre er skomager Hans Løkke og Marcelia Andrea, født Stellander.

Efter artium gik han et aar paa krigsskolen og blev værnepligtig officer.

Omkring 1890 udvandrede han til Amerika.

Løland, Torkel

er født i Sand i Ryfylke den 16de juli 1858. Mine forældre var gaardbruger Lars Løland og hustru Barbro Torkelsdatter.

Til min konfirmation gik jeg paa den tarvelige almueskole paa mit hjemsted. Vinteren 1875—1876 søgte jeg amtsskolen i Ryfylke og i aarene 1878—1880 Kristianssands lærerseminar, hvorfra jeg dimitteredes juli 1880 med karaktererne „udmerket godt“ og „meget godt“ for henholdsvis teoretisk og praktisk prøve. 1880—1881 gik jeg paa Maribogadens latin- og real-skole i Kristiania, hvor jeg tog middelskoleeksamen med latin (karakter 1.50), og 1881—1882 paa Arnebergs kursus („studentfabriken“). 1882 tog jeg examen artium paa latinlinjen med laud (25—12) og i 1883 examen philosophicum med laud præ ceteris (7—6). Med enkelte længere afbrydelser læste jeg filologi (III. og IV. gruppe) udover til 1887, da jeg af forskellige grunde opgav studierne for alvor.

Skoleaaret 1884—1885 var jeg lærer ved Storms middelskole i Stavanger. Fra juli 1888 til mai 1890 var jeg lærer ved Røkens folkeskole, fra august 1890 til april 1892 førstelærer ved Florø folkeskole. I april 1892 blev jeg lærer ved folkeskolen i Bergen, hvorfra jeg i oktober 1898 forflyttedes til Smaalenene som bestyrer af den faste amtsskole i Askim, en post, jeg fremdeles indehar.

I aarene 1883—1887 var jeg flere semestre medlem af studentersamfundet uden dog at tage synderlig del i livet der. I mai og juni 1902 besøgte jeg med statens reisestipendium danske folkehøiskoler. Under mit ophold i Bergen var jeg eneredaktør for bladet „Folkeskolen“ den korte tid, det udkom januar 1895 til april 1896. 1903 udgav jeg en brochure om „Nordahl Rolfsens læsebogsstil“. Ogsaa for øvrigt har jeg af og til deltaget i diskussionen om pædagogiske spørgsmaal, særlig i „Norsk skoletidende“.

Den 13de august 1892 blev jeg i Hiterdal viet til Inga Alvilde Thomassen, født i Hiterdal 8de december 1864, datter af landhandler David Thomassen og hustru Laura Jensine, født Thomassen.

Jeg har kun et barn, sønnen Lars, født i Bergen 16de februar 1894.

Da jeg først i voksen alder slog ind paa universitetsveien og saa, efter at have ofret adskillige aar for studierne, maatte afslutte disse uden nogen embedseksamen, blev den akademiske bane for mig nærmest en skuffelse, saa meget mere som jeg i de første aar efter denne afslutning maatte arbeide i meget beskedne stillinger. Jeg afgiver saaledes et nyt bevis for den gamle sandhed, at bondestudentens vei ikke er bestrøet med roser, naar han op i tyveaarene slaar ind paa den akademiske bane. Jeg har derfor havt min del af det mismod, som er blevet saa mange bondestudenters lod. Den stilling, jeg nu har, er vistnok beskeden; men det er paa samme tid en i høi grad uafhængig og, hvad arbeidets art angaar, meget taknemmelig stilling, som i det hele taget stemmer bra med mine anlæg. Jeg kan derfor nu trods alt sige, at „jeg vilde ikke undvære min latin (og mine universitetsexamina) „for hundred rigsdaler“. Nei, ikke for adskillig mere engang.

Løvenskiold, Siegfried

er født paa Fossum i Gjerpen 4de august 1863 af forældre godseier og kammerherre Herman Løvenskiold til Fossum og hustru Hedvig Anna Sophie Løvenskiold.

Læste først privat hjemme til 1874 og kom saa ind paa Aars og Voss's skole, hvor han var elev til 1881, læste siden privat paa Hamar og tog examen artium i 1882.

Høsten 1884 reiste han til England, derfra næste vaar til Australien og New Zealand, hvor han opholdt sig til slutningen af 1885 og reiste saa rundt Cap Horn atter til England og videre til Norge i januar 1886. Sommeren samme aar opholdt han sig i Tyskland, men bosatte sig saa hos moderen i Kristiania, hvor han 1887 eller 1888 tog examen philosophicum. I efteraaret 1890 drog han til Amerika, hvorfra han returnerede næste vaar.

Foruden disse foretog han hyppig kortere reiser til Danmark, Tyskland, Belgien og Frankrige.

Efter hjemkomsten fra Amerika boede han atter hos moderen i Kristiania et aars tid, derpaa 1892—1893 i Hallingdal, 1893 til 1898 atter i Kristiania, indtil han dette aar kjøbte gaarden Storsand ved Drøbak, hvor han afgik ved døden 8de august 1900 og blev bisat 16de august samme aar i familiebegravelser ved Gjerpen kirke.

Madsen, Eilert Leonhard

er født 9de august 1864 i Tvedestrand.

Min fader var garvermester og handelsborger Elias Madsen, død 1885, og min moder Elene Marie, født Evensen, død 1898.

Jeg gik indtil sommeren 1879 paa Tvedestrands almueskole, tog middelskoleeksamen 1880 paa Kristiania katedralskole, gik derefter i 2 aar i samme skoles realgymnasium og fik realartium i 1882. Andeneksamen tog jeg aaret efter og agtede først at læse medicin, men blev forbudt af øienlægen at befatte mig med et længere studium paa grund af for sterk nærsyntehed. Tog juridisk embedseksamen i 1888 og nedsatte mig straks efter som sagfører i Tvedestrand. Sluttede som saadan i 1893 og gik med i bestyrelsen af min afdøde faders forretning, der indehavdes af min moder, som hensad i uskiftet bo. Forretningen sluttede i 1897, hvorefter jeg igjen paabegyndte sagførervirksomhed i Tvedestrand og fortsatte til sommeren 1899. Efter et besøg i Nordland, navnlig Narvik og Bodø, kom jeg i november 1899 til Kristiania, hvor jeg, dels som medarbeider i juridisk forretning, dels i egen saadan, opholdt mig til november 1903, da jeg reiste tilbage til Tvedestrand, hvor jeg siden har boet. Min beskæftigelse er medarbeiderskab i lokalaviserne samt sagførsel.

Under mit ophold som student i Kristiania var jeg sam-

men med 3 andre under skøitekapløb paa Frognerkilen i februar 1888 saa heldig at slaa Axel Paulsens rekord paa 1 eng. mil, en rekord, som i 6 aar havde staaet som uopnaaelig.

Jeg blev gift den 8de november 1893 med Andrea Emilie Schurig, født 20de oktober 1875 i Tvedestrand af forældre bagermester Moritz Schurig, død 1884, og hustru Andrea, født Olsen.

I mit egteskab har jeg følgende børn: Lauritz Elias, født 27de oktober 1894 i Tvedestrand, Eilert Damsgaard, født 12te december 1896 i Tvedestrand, Elnore Marie, født 12te august 1898 i Tvedestrand, Arne Frid, født 23de april 1901 i Kristiania, og Ella Margrethe, født 28de januar 1903 i Kristiania.

Malmin, Rasmus.

Jeg er født i Haugesund den 2den oktober 1865. Forældre: Ole Malmin, bager, og hustru Marie Stavnmyr.

Min første skolegang fik jeg ved en privatskole „Madam Hansens skole“, hvorfra jeg kom ind paa Haugesunds borger-skole, der i 1880 blev omdannet til en middelskole med baade engelsk- og latinlinje. Som en af denne skoles første kuld (vi var 5) fik jeg her middelskoleeksamen, den eneste paa latinlinjen. Begyndelsen til at „læse latin“ blev gjort under et etaarigt ophold ved Kristiansunds lærde skole. Efter 2 aars forberedelse (privat) fik jeg examen artium (haud). Mine øvrige examina har jeg absolveret, som følger: philosophicum mai 1884 (laud 9:6), hebraicum juni 1885 (meget godt), theologicum 20de december 1889 (laud), practicum 20de februar 1891 (laud). I juni 1906 blev jeg af „Det norske Luther-college“ i Decorah, Jowa, tilkjendt graden magister artium for en afhandling: „De to skabelsesberetninger i Genesis“. I høstsemestret 1890 var jeg formand for de teologiske studenters forening i Kristiania.

Som student og kandidat har jeg virket som lærer paa flere steder: som huslærer i Mølstrevaag ved Haugesund, som time-lærer eller vikar ved Haugesunds middelskole og folkeskole, Farsunds middelskole, Drøbaks middelskole, Uranienborg folke-skole og Aars og Voss's skole.

I mai 1892 udvandrede jeg til Amerika, hvor jeg søgte

geistlig ansættelse indenfor synoden for Den norske evangelisk lutherske kirke. Jeg blev kaldet til menigheden i Jankton og Turner Counties i Syd Dakota og ordineret af formand V. Koren i Dekorah, Jowa, den 17de juli 1892. I 1895 blev jeg kaldet til menigheden i Winnebago County, Jowa, hvilke menigheder — med nogen forandring — jeg fremdeles betjener.

Lige før jeg udvandrede til Amerika, blev jeg i Trefoldighedskirke, Kristiania, viet til Gabrielle Aas, datter af lensmand Gabriel Aas, død 1880, og Sofie Schrøder, født 16de februar 1859.

Vi har haft 5 børn: Olaf Christian, født 23de april 1895 i Jankton, Syd Dakota, død i Winneb. Co., Jo., den 11te december 1898, Sofie Marie Gabrielle, født i Winneb. Co., Jo., 30te mai 1896, Marie Helene, født i Winneb. Co., Jo., 14de august 1898, Olaf Gabriel, født i Thompson, Jo., 19de august 1899, og Gunnar Johannes, født i Thompson, Jo., 9de april 1903.

Vaaren 1905 fik jeg af mine menigheder et halvt aars permission for at besøge „det gamle land“, hvor min fader og min hustrus moder endnu er i live. Med hustru og børn forlod jeg Thompson den 16de mai. Den 18de mai fik jeg i Carnegie Hall, New-York, høre det norske studenterkor. Den 5te juni ankom vi til Kristiania, hvor jeg den 7de juni fik anledning til at overvære det eftermiddagsmøde i det norske storting, som vedtog proklamationen til det norske folk. Den 9de juni overvar jeg med hustru og børn flagskiftet paa Akershus fæstning. Hvad uforglemmelige minder vi tog tilbage med os, da vi i oktober styrede kursen mod Amerika igjen, skal jeg ikke her dvæle længere ved, men blot nævne, at jeg baade indenfor mine menigheder her og mange andre steder holdt foredrag over „Hvad jeg saa og hørte i Norge 1905“. Som et kuriosum maa nævnes, at jeg holdt mit foredrag bl. a. ved en 7de juni-fest, arrangeret af „Dronning Maudforeningen“. Dette i en liden by i det nordlige Jowa.

Idet jeg nævner disse foredrag, bør jeg maaske tilføie, at jeg har været ganske meget rundt som foredragsholder. Jeg har da særlig talt om „Luthersk kirkemusik“, givet et par foredrag over „Richard Wagner“, foruden over kirkelige og kristelige emner. Min litterære virksomhed indskrænker sig til afhandlinger i „Teologisk tidsskrift“ (Decora Jo.) og artikler og afhandlinger i dagspressen, særlig om kirkelige og musikalske emner.

Yndlingsbeskjæftigelser udenfor det egentlig embedsmæssige: havestel, historie, særlig musikhistorie.

Broch Martens, Paul Resen

er født i Bergen 28de november 1864 af forældre bagermester Ditlef Martens og Thomasine Pauline, født Broch. Min skoleundervisning har jeg faaet i min fødeby, fra 6—9-aarsalderen paa frøknerne Holwechs skole, senere paa Bergens katedralskole.

Tog artium 1882, andenekamen 1883 og medicinsk eksamen vaaren 1890.

Min første tanke var at blive filolog. Hvorledes jeg kom paa den idé, kan jeg ikke egentlig gjøre rede for. Formodentlig et udslag af konservatisme; thi vi var jo i grunden ikke stort andet end filologer i det smaa, til og med „klassiske“ filologer, vi, som i de dage tog artium paa latinlinjen. I henved 3 semestre drev jeg altsaa studier af de klassiske sprog, ja forvildede mig endog ind i ægyptologien, holdt tilslut rent paa at mumificeres, indtil jeg en vakker dag opdagede, at professor Liebleins auditorium, som til en begyndelse havde været ganske talrigt, var skrumpet ind til at bestaa af delvis 1 individ til foruden mig. Da blev jeg fælen. Og dermed absenterte jeg mig, ikke blot fra det ægyptiske mørke, men fra den ganske filologi og satte sporenstregs ind i medicinen, hvor jeg snart fandt mig vel tilrette, og hvor jeg mødtes med mine halvveis tabte venner fra de glade russedage.

Efter afslutningen af medicinsk eksamen opholdt jeg mig

ca. ^{1,2} aar i udlandet paa forskjellige steder for videre studiers skyld. Fra 1ste januar 1891 har jeg været bosat i Bergen som praktiserende læge. Med offentlige stillinger eller gjøremaal har jeg ingensomhelst befatning havt; heller ikke har jeg nogen litterære synder paa min samvittighed undtagen dem, jeg begik i de par aar, jeg var redaktør af „Medicinsk Revue“.

Jeg var selvfølgelig i sin tid — og er fremdeles for den sags skyld — medlem af studentersamfundet. Havde ligeledes den store, om end stundom smerteblandede glæde at synge under Johan Behrens — Gud hjælpe den, som stod i skudlinjen, naar hans taktstok eller bidende vitser kom susende gennem rummet — og var heldig nok til at faa være med paa den uforglemmelige sangerfærd til Trondhjem i 1883, uden sammenligning det mest straalende minde fra mine studenterdage.

Efter at have praktiseret i 4 maaneder blev jeg 1ste mai 1891 gift med Rebekka Christine Grieg, datter af købmand Alexander Behrens Grieg og Birgitte, født Friele — just ikke paa min rivende praksis, men helt og holdent i tro paa fremtiden. Det blev af fornuftige medmennesker kaldt for en letsindighed, hvad det jo ogsaa paa et vis var. Men som ved den anledning har jeg senere i livet ofte faaet erfare, at det ikke er saa ueffent endda at gaa løs paa med en portion tro og tillidsfuldhed udover den nøgterne beregning. At nemlig den sidstnævnte kan svigte, har jeg ogsaa faaet erfare. Ved at undersøge min slegtstavle finder jeg, at mange af mine forfædre har kunnet glæde sig ved et talrigt afkom, helt op til et snes pro persona. Efter optagen statistik var jeg ved nøgtern beregning kommen til et dusin for min del (selv er jeg nr. 3 af 14 søskende og min hustru nr. 5 af 11); men jeg er ikke rullet længere end til 3 og har følgelig maattet skyde en hvid pind efter dusinet. Efter dette nærer jeg dyb mistillid til statistik og nøgterne beregninger.

De tres navne er: Harald Grieg, født 12te februar 1892, Rebekka Christine Broch, født 17de januar 1897, og Frida Broch, født 7de mars 1899.

Milberg, Nikolai

er født paa Borøen, Dybvaag sogn 3dje juli 1860 af forældre Nils Olsen (Milberg, først eiendomsnavn, siden familienavn), skibsreder og besigtigelsesmand i Det norske Veritas, og hustru Susanne Amalie Pedersen.

Indtil konfirmationen 1874 gik jeg paa Borøens folkeskole. Fra sommeren 1874 til vaaren 1879 var jeg sømand og begyndte derfor at læse til middelskoleeksamen i en alder af 19 aar. Jeg gik ikke paa skole og tog omtrent ikke privatinformation, men læste saavel latin som matematik paa egen haand. I tysk læste jeg privat 5 timer med skolebestyrer Quam og nogle timer latin med pastor Staksnæs, før jeg gik op til middelskoleeksamen. Mellem 1880—1882, da jeg forberedte mig til artium, læste jeg ogsaa væsentlig paa egen haand. I latin og græsk tog jeg en tid lang del paa Arnebergs etaarige kursus med professor Torp som lærer; i matematik læste jeg privat ca. 16 timer med oberstløjtnant Færden.

Navigationseksamen i april 1876, middelskoleeksamen i juli 1880, klassisk examen artium i september 1882, andeneksamen i december 1883, 1ste faggruppe (engelsk og fransk) af filologisk embedseksamen i juni 1888 og 2den faggruppe (norsk og tysk) i juni 1889.

Fra august 1890 har jeg været ansat ved Drøbaks kom-

munale høiere almen-skole, først som andenlærer fra 1890 til 1898, siden som adjunkt fra 1898 til juli 1899, og tilslut som bestyrer fra juli 1899, en stilling, som jeg fremdeles har. I august 1899 blev jeg valgt til medlem af Drøbaks skolestyre, i januar 1901 til formand af samme, et hverv, som jeg fremdeles har.

Som student har jeg i nogen tid været medlem af studentersamfundet.

Straks efter fuldendt embedseksamen reiste jeg til England og tilbragte der 4 måneder, hvoraf 3 måneder i Oxford og 1 i London. Fra England reiste jeg til Tyskland, hvor jeg var 4½ måned i Berlin, den hele tid med min stilling som lærer i sprog for øie.

Fra 1ste juli 1898 til 15de november samme aar var jeg med offentligt stipendium 4½ måned i udlandet, lidt over 3½ måned i Paris, hvor jeg de 2 første måneder deltog i den franske alliances kursus, og resten af tiden i London, hvor jeg særlig gjorde mig bekendt med Gouins undervisningsmetode for fremmede sprog.

Gift 6te december 1890 med Thora Ulvin, født 17de november 1860 i Eidsvold, datter af Hans Ulvin, gaardbruger, og hustru Marie, født Stenberg.

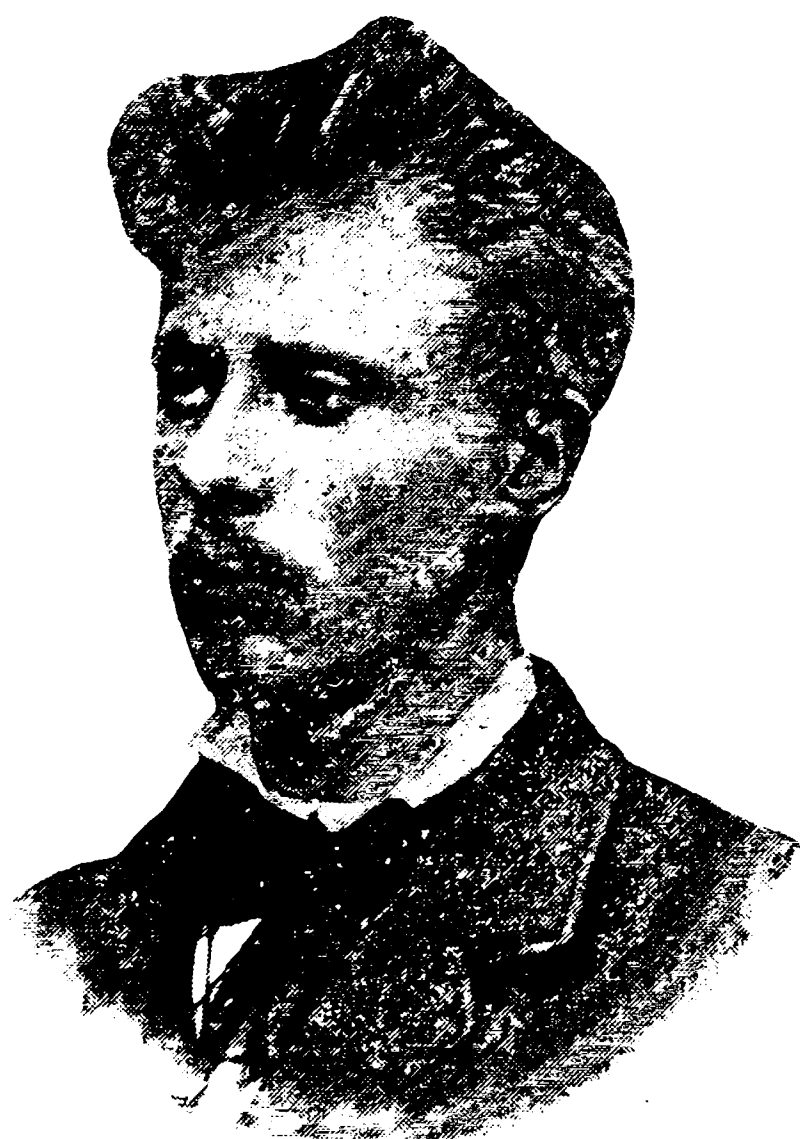
En søn, Nils Moestue Milberg, født i Drøbak 16de december 1891.

Jeg valgte filologien nærmest af min interesse for litterære og filosofiske studier; men forholdenes magt og hensynet til min stilling som lærer har bragt mig til at benytte det meste af min fritid til sproglige studier, især af fransk, engelsk og tysk fraseologi. Til afveksling har jeg ogsaa syslet med haandarbejde, især i træ og metal.

Mjøs, Lars

er født i Hosanger den 10de mai 1857 af forældre kirkesanger Nils Amundsen Mjøs og Kari Olsdatter. Før end han blev student, havde han taget seminareksamen ved Stord 1878. Andeneksamen laud, teologisk embedseksamen 1889 laud. — Han var i flere aar folkeskolelærer. Fra 1885 var han lærer ved Eugenia stiftelse i Kristiania, fra 1892 kirkesanger og lærer i Flekkefjord, fra 1894 klokker og lærer ved folkeskolen i Aalesund. — Fra 1896 er han stiftskapellan i Hamar stift.

Ugift.

Mosgren, Børge Christian Johannes Nielsen

er født i Haugesund 21de mai 1862 af forældre byfoged Martin Nielsen og hustru Karoline Emilie Petersen.

Han søgte Haugesunds borgerskole indtil 1877 og Trondhjems tekniske læreanstalt indtil 1881, hvorefter han i Haugesund indtil 1882 nød privat information til realartium. I Trondhjem tog han 1881 eksamen fra den tekniske skole; 1884 tog han andenekamen og 1891 realeksamen (gruppe I matematik og fysik, gruppe II astronomi og geologi).

Siden 1882 lærer ved Haugesunds kommunale middelskole og adjunkt siden 1898.

Har ikke deltaget i det akademiske samfundsliv; har ikke foretaget udenlandsreiser.

Deltog i Norges geologiske undersøgelse under dr. Reusch's ledelse; bereiste og kartlagde Vossefjeldene sommeren 1889.

Gift i mai 1890 med Anna Halvorsen, født i Stavanger 1863. Hendes fader er skibsmægler Eivind Halvorsen.

Børn: Eli, født 1890, Eivind, født 1892, og Børge, født 1895.

Interesserer sig for at blæse fløite og tegne (male akvareller) i ledige stunder og er meget vel fornøiet i sin stilling.

Mosgren, Johannes Nielsen

er født i Haugesund 14de april 1866, søn af byfoged Martin Nielsen og Karoline Emilie, født Petersen.

Søgte Haugesunds borgerskole indtil 1880, siden privat information. Andeneksamen 1884, filologisk embedseksamen 1892, eksamen i russisk ved universitetet i Berlin 1905.

Ansæt som lærer (vikar) ved middelskolen i Haugesund 1887—1888, ved sjøkrigsskolen paa Horten 1893, ved katedralskolen i Bergen 1896—1898 og ved forskellige privatskoler i Kristiania, saavel som student og senere, saaledes ved Gundersens skole, Anderssens skole og Vestheim skole.

Deltog som student i den filologiske og historiske forening, var medlem af studentersamfundets orkester 1884, medlem af samfundet 1895.

Reist meget i udlandet for at studere sprog og historie og tildels musik; var i Edinburgh vinteren 1889—1890, London og Paris 1895—1896, Berlin 1898—1899 samt 1903—1904 og 1905—1906, alt paa egen bekostning.

Skrevet i aviserne om politik, litteratur og musik, saavel i provinspressen (Bergen, Trondhjem, Haugesund), som i hovedstadspressen. Ud gav i 1902 en bog om Fredrik den store af Preussen.

Særlig interesse har han havt af den politiske brydningstid

1880—1884 (Sverdrupstiden), den russiske revolution 1905—1907, og operaforestillinger i Berlin og Paris.

Gift i Kristiania 1893 (skilt i Kristiania 1903) med Sissel Blessing, født i Stavanger 11te april 1865, datter af presten Peter Blessing og Katrine Reimert.

Børn: Odd, født januar 1894, død november 1894, Bent, født januar 1895, Odd, født november 1901, død mars 1902, og Sissel, født september 1903.

Sport har været ham en yndlingsbeskæftigelse.

Vor tid er en social brydningstid og meget interessant.

Muus, Rudolf Wilhelm

er født i vestre Aker 19de februar 1862 af forældre Abraham Falck Muus og Ingeborg Marie, født Keyser.

I syvaarsalderen indtraadte jeg paa Nissens skole. Var under opveksten ofte syg. Da Nissens skole ophørte udi syttiaarene, gik jeg over paa Gjertsens skole. Her blev jeg kun et aar for saa at gaa ind paa katedralskolen. Min skolegang afbrødes gjentagende af længere tids sygelighed. I 1880 tog jeg middelskoleeksamen. Fra 1877 til 1881 gik jeg paa Aars og Voss's skole og indtraadte saa paa Paul Bergs studentfabrik for at tage artium paa et aar.

Jeg var som gut meget henfalden til romanlæsning og yderst romantisk anlagt. Hjemme havde vi ikke langt til den herlige Grefsenaasen, hvis natur tidlig tog mit sind fangen. Ved siden heraf var det teatret, som begeistrede mig, fra jeg første gang satte min fod der. Det var just i Kristiania teaters guldalder, da Johs. Brun, fru Gundersen og hele den gamle garde stod i sin fulde glans, og vi gutter nød med begeistring deres kunst oppe fra „Attenskillingen“. Jeg følte en vild trang til at frembringe komedier; men evnen var nok ikke tilstede. I atten-aarsalderen indsendte jeg et femakts skuespil „En brydning“ til Kristiania teater, der naturligvis ikke kunde benytte det.

Paa Bergs studentfabrik var endel forskjellige elementer samlet, og det gik muntert og livlig til. Man vil erindre, hvilken bevæget politisk periode begyndelsen af ottiaarene var.

Paa vor fabrik stod ogsaa venstre og høire skarpt overfor hinanden, og der reiste sig hidsige debatter, som stundom endte i haandgribeligheder. I denne tid bragte jeg mit første produkt paa tryk, en poetisk-politisk idyl betitlet „En myr“, som kom ind i „Morgenbladet“.

Efter at have taget artium var jeg huslærer i Bærum 1883—1884. I slutningen af dette aar skrev jeg en leilighedsfarce og en tyvekomedie, altfor ubetydelige til, at jeg vil omtale dem nærmere; de opførtes paa Møllergadens teater af dilettanter.

I 1885 udkom min første bog, en mindre fortælling „Smedens datter“. I 1886—1887 var jeg atter huslærer, denne gang i Ski. I 1888 tog jeg andeneksamen. Efter denne tid har jeg produceret mig i litteraturen i alle mulige former. Kritiken har ikke uleiliget sig synderlig med mig, hvilket jeg ikke skal beklage mig over; men jeg kan glæde mig ved, at mine bøger har vundet betydelig udbredelse. Jeg sorterer vistnok ikke blandt de fremragende forfattere; men jeg tror at have slaet rekorden som Norges mest produktive forfatter. Fra min haand foreligger under pseudonymerne Rollo, Julius, Wilhelm, R. M. eller under eget navn 27 store noveller, hver paa mindst 50 trykark, delvis historiske og Kristiania-fortællinger, og 83 mindre fortællinger (tilsammen 21 536 trykte sider), en del oversættelser af tyske og engelske romaner, endvidere 5 helaftenskomedier og 11 mindre teaterstykker (alle utrykte, men opførte paa basarer og forstadsteatre), desforuden prologer, kupletter, leilighedsdigte og forskjellige bidrag til aviser, vittighedsblade og ugeskrifter.

NB. I studenterverdenen har jeg aldrig deltaget, heller ikke tilhørt nogen forening.

Gift den 4de mars 1896 med Olga Erikka Jørgine, født 11te mars 1874, datter af skomagermester Syver Olsen og hustru Jørgine, født Hansen.

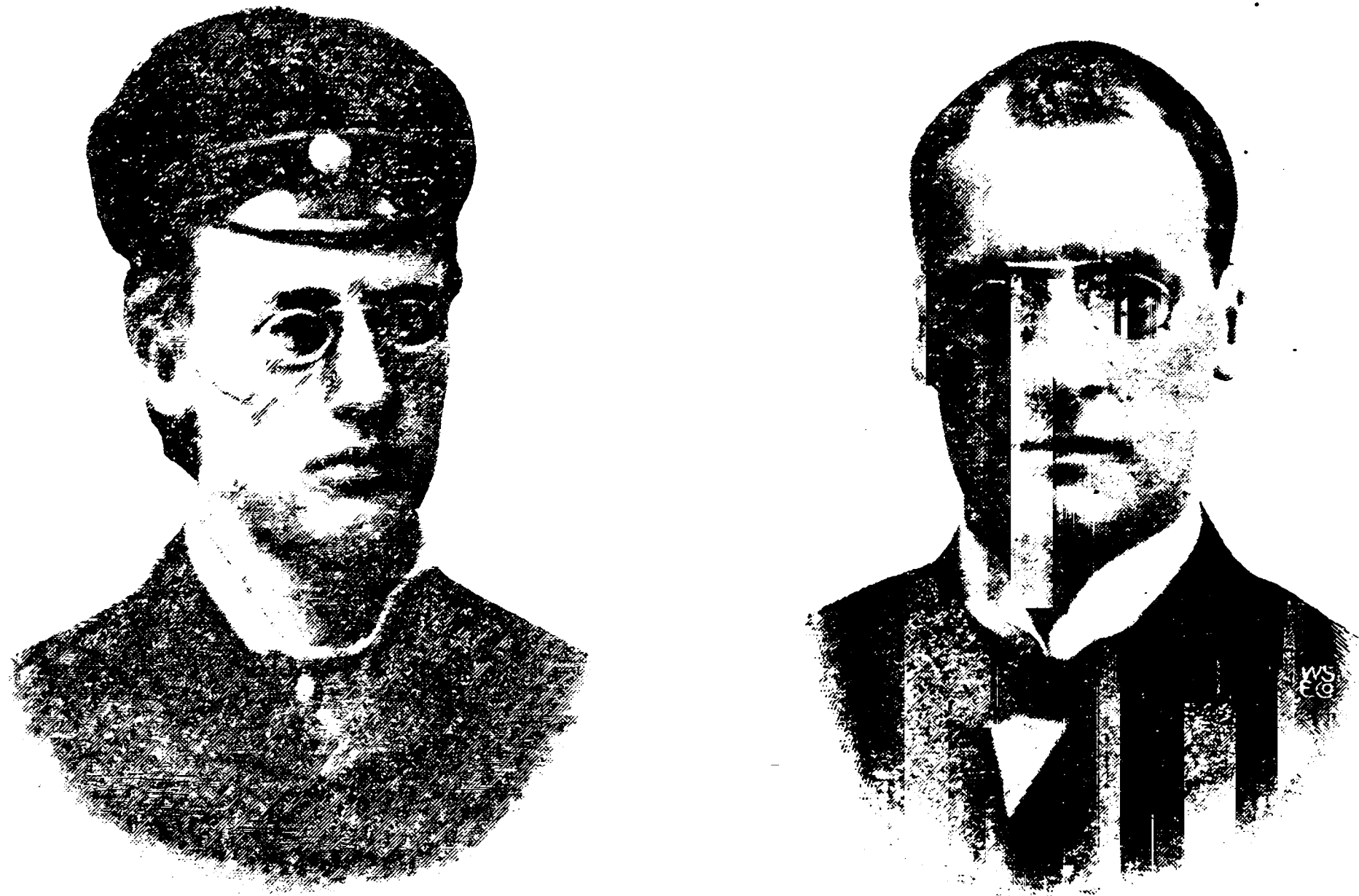
7 børn: Skjaldvor, født 16de november 1896, Einar, født 2den januar 1898, Margit, født 1ste februar 1899, Eystein, født 3die februar 1900, Rudolf Keyser, født 23de april 1901, Mary, født 7de oktober 1903, død 24de december 1904, og Olgarth, født 8de januar 1906.

NB. Skal jeg nu sige, hvad jeg selv sætter høiest af mit forfatterskab, vil jeg nævne de historiske fortællinger „Ravn den fredløse“ og „Olaf Trygvessøn“.

Müller, Nils Sofus Jønsberg

er født 8de september 1863. Søn af Erik Christian Kastrup Müller, kaptein i trondhjemske infanteris brigade, senere postmester i Sarpsborg og Karen Helene, født Jønsberg. Har gennemgaaet Sarpsborg middelskole og katedralskolen i Kristiania. Foretog efter artium en Frankrigs-tur. Blev derpaa aspirant, kadet og officer i vanlig orden. Reiste i 1887 til Amerika og forblev der som ingeniør i 3 aar, beskjæftiget med kabelbane- og jernbanebygning. Reiste i 1891 til Sydafrika, herfra til Chicago-udstillingen, var derefter et par aar i Amerika som jernbaneingeniør samt tegner ved de nye vand- og kloakanlæg i Santos, Brasilien. Blev i 1899 chef for Varanger kredskompani og senere for korporalskolen paa Vadsø. Blev syg i 1903 og har senere havt stedfortræder. Opholdt mig nogen tid i Vadsø som stadsingeniør. Jeg har skrevet en artikelrække i 1903 i „Dagbladet“: „Fra Finmarken & Russegrænsen“, hvilken senere er udgivet som brochure.

Müller, Otto Thott Fritzner

er født i Trondhjem 3dje december 1864 af forældrene rektor Carl Arnoldus Müller og Arnoldine v. Westen, født Kjeldsberg. Han var i aarene 1870—1873 elev af Johanssens forberedelsesskole i Trondhjem, 1873—1874 af Trondhjems katedralskole, 1874—1875 af Gjertsens skole i Kristiania og 1875—1882 af Kristiania katedralskole.

Examina: Latinartium 1882 laudabilis (22:12), examen philosophicum julen 1883 laudabilis (10:6), sproglig-historisk lærereksamen (gr. I & III) sommeren 1890 laudabilis (gr. I, 2.3, gr. III, 2.0).

Allerede i studenteraarene havde han timer og vikariater ved Kristiania katedralskole. I skoleaaret 1890—1891 vikarierede han ved Drammens skole, fungerede i skoleaaret 1891—1892 som klasselærer ved Trondhjems katedralskole og ansattes 15de juni 1892 som klasselærer ved Fredrikshalds skole, ved hvilken han fra april 1900 konstitueredes som adjunkt.

Han er for tiden medlem af Fredrikshalds fattigstyre, sekretær i Fredrikshalds arbeiderakademi (fra dets oprettelse i 1896), formand i direktionen for Fredrikshalds stadsbibliotek, formand i forstanderskabet for den private forskole i Fredrikshald, formand i Fredrikshalds konservative forening, medlem

af bestyrelsen for selskabet „Skogens venner“ i Fredrikshald og suppleant i Fredrikshalds sparebanks revision. Han var medlem af studentersamfundet gennem hele sin studentertid og var i 1885 medlem af bestyrelsen; han var i et semester formand i filologisk forening.

I 1902 opholdt han sig i 4 maaneder i England med stipendium af de til læreres reiser i udlandet bevilgede statsmidler for at perfektionere sig som historielærer.

I 1884 udgav han register til Schreiners latinske grammatik og har under sit ophold i Fredrikshald leilighedsvis af og til vikarieret som redaktør af „Smaalenenes Amtstidende“.

Han blev i Fredrikshald 22de mai 1896 gift med Emma Huitfeldt, født 26de september 1872 i Fredrikshald af forældrene købmand Arild Christen Huitfeldt og Emma Othilie, født Stang.

3 børn: Emma Othilie Stang Müller, født 30te december 1897, Jørgen Carsten Müller, født 29de juni 1900, og Arild Christen Huitfeldt Müller, født 30te august 1902.

Müller, Sigurd

er født 20de oktober 1865 i Aamot prestegjeld af forældre distriktslæge Lars Anton Müller og hustru Eleonora Antonette Caspara Hansen. Absolverede 1889 juridisk embedseksamen og har siden 1891 praktiseret som overretssagfører paa Røraas, de sidste aar som aktor i Guldalen, Røraas og Nordre Østerdalen.

Ugift.

Møller, Olaf Fredrik Isak

fødtes i Kragerø den 15de september 1863 af forældre boghandler Fredrik Søren Møller (dansk) og hustru Olia, født Mortensen.

Efter at have gennemgaaet Kragerø middelskole nød han en del privat manuduktion og var delvis elev af Kristiania katedralskoles latingymnasium, inden han tog examen artium 1882 med laudabilis.

Efter andeneksamen (laud) studerede han filologi. Samtidig vikarierede han et par gange i nogle maaneder ved Risør middelskole.

Lige før han skulde absolvere anden afdeling af sin embedseksamen, døde han den 16de mars 1889.

Mørch, Claus

er født i Kristiania 30te december 1862 af forældre Edv. Johan Mørch, daværende kgl. fuldmægtig, nu sorenskriver i Nes, og Adelaide Elise Clausen, en datter af den bekjendte professor Skjelderup.

Han gik først paa borgerskolen i Kristiania, saa paa middelskolen i Sarpsborg, hvor hans fader dengang var byfoged, derefter en stund paa Aars og Voss's skole, endelig hos en cand. phil. Paul Berg, der holdt en skole til forberedelse til artium. Han tog andeneksamen i 1883 og juridisk embeds-eksamen 1888. Som student gik han kavaleriskolen i Kristiania, men opgav efter en tid denne vei til officersstilling. Som kandidat var han først paa forskjellige sagførerkontorer, saa politikonstabel i Kristiania og derefter konst. politifuldmægtig sammesteds indtil høsten 1893, derpaa et aars tid edsvoren fuldmægtig ved Nes sorenskriverkontor, tog saa sagførerbevilling og praktiserede som saadan i Mellem-Romerike, indtil han antagelig i 1898 købte Nyqvists vognmandsforretning, der imidlertid, da „jobbetidens“ for slige forretninger gode tider var over, viste sig ikke at svare regning. Han reiste derfor over til Amerika, hvor han siden har været.

Mørch har skrevet forskellige opsatser i aviser, væsentlig af humoristisk indhold og udgivet en bog betitlet „Fra mit

politiliv“; han har endvidere vundet en af „Selskabet for dyrenes beskyttelse“ i Bergen udsat præmie for en bog om hestens fodring og pleie.

Han er gift med Harriet Rosenberg, født i Kristiania 29de juli 1865 af forældre oberstløjtnant Ulrich Rosenberg og Bente Juul. Deres børn er: Ulrich, født vaaren 1896, og Ada, født 1ste mai 1898, begge i Kristiania.

Heste og hestesport har altid været hans yndlingsbeskæftigelse.

Neumann, Henrich Holst

er født i Stavanger 4de februar 1863 af forældre daværende klokker ved Stavanger domkirke og almueskolebestyrer, nu garnisons- og sogneprest til Horten, Job Arveschoug Neumann og hustru Elise Mathilde Marie, født Holst.

Efter undervisning i hjemmet ved huslærer tog jeg efter et aars skolegang middelskoleeksamen i Tønsberg 1879, idet jeg det aar boede hos min morfar konsul Henrich Holst; gennemgik saa Aars og Voss's skoles latingymnasium og tog examen artium aar 1882, examen philosophicum 1883, examen theologicum (3) 1888 og practicum 1889 (2). Efter et aars ophold i hjemmet, hvor jeg især syslede med landskabsmaling, blev jeg 1890 udnævnt til personelkapellan til Aas (hos provst Aschehoug). Ved sogneprestens afsked der blev jeg udnævnt til personelkapellan til Drøbak 1894 (hos sogneprest Sandberg). Her var jeg tillige den hele tid feltprest paa Oskarsborg og den meste tid klasselærer ved Drøbaks middelskole (fag: religion og historie). Endelig blev jeg 19de november 1904 udnævnt til sogneprest til Skiaaker under Nordre Gudbrandsdalens provsti.

2den november 1898 blev jeg i Kristiania i Uranienborg kirke viet til Karoline Helene (Linka) Wright, født i Eidanger 26de august 1870 af forældre daværende købmand, senere

kontorchef i Porsgrund, Petter Karenius Wright og første hustru Marie Fredrikke Sandberg.

Vi har følgende børn: Hjørdis, født i Drøbak 5te april 1900, og Elise Marie, født i Drøbak 2den februar 1905.

Mit studenterliv var af de meget rolige. Vel var jeg medlem af studentersamfundet og „Forbundet“ og tillige af studentersangforeningen; men det var kun i kortere tid; jeg trivedes bedst i de engere kredse med min gamle, trofaste ven Th. Hegge, nu sogneprest til Suldal, og enkelte andre. Der var sangen det løftende som saa ofte senere i livet.

Der var hos mig liden eller ingen tvil om valget af studium, da jeg allerede tidlig havde bestemt mig for prestegjeringen, hvad jeg aldrig har angret. Dog blev studiet noget opstykket ved mine mange biinteresser, særlig for naturvidenskaberne (kemi og fysik, tildels astronomi og zoologi) og matematik, der ogsaa fik sin tid.

Mit standpunkt som teolog og prest er gammelkirkeligt, konservativt, ortodoks; jeg ser i den nye retning den største fare for vor kirke.

Naar jeg skulde pege paa det, som i min prestegjerning har bragt mig mest glæde og udbytte, maa jeg i første række nævne arbeidet i de kristelige foreninger for unge, hvoraf jeg har stiftet og ledet 4.

At nævne mine interesser og yndlingsbeskæftigelser udenfor min embedsgjerning vil blive en lang historie; foruden at være sanger — jeg har flere gange sunget soloer ved koncerter — er jeg maler, særlig landskabsmaler, men ogsaa portrætmaler, i olje, akvarel og pastel; jeg er snedker og træskjærer — flere af mine møbler er mit eget arbeide; mekaniker (elektriske instrumenter etc.), urmager — blandt andet har jeg arbeidet til mindste detalj et stueur efter egen konstruktion, og andre ure; blikkenslager, dreier, bogbinder, fotograf etc., etc.

Desuden er jeg samler af insekter (specielt coleoptera), medlem af entomologisk forening, og sidst og ivrigst personal- og lokalhistoriker.

Hvad jeg har skrevet offentlig, er ikke stort. Det væsentlige, foruden endel prækener i forskjellige blade, er min bog „Familien Neumann“, en illustreret stamtavle, Kristiania 1903,

et arbeide, der beskæftigede mig i mange aar. Desforuden har jeg skrevet en række artikler (20 à 30) i „Akershus amtstidende“ om Drøbaks historie, om hvilket emne jeg i rigsarkivet og andensteds har samlet et betydeligt materiale, som jeg haaber i sin tid at kunne trykke. Disse mine personalhistoriske samlinger har flere gange givet mig den glæde at kunne hjælpe andre i deres genealogiske og personalhistoriske gransken.

Hvor mangen gang har jeg ikke været taknemmelig for disse mine mange interesser! Mit verksted, mit stafeli, min dreierbænk har lettet mit sind i mangen tung stund.

Et tilbageblik paa de 25 aar bringer mig til at sige: „Min sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger!“

Nicolaysen, Julius

er født 7de september 1864 af forældre professor Julius Nicolaysen og hustru Bolette, født Nicolaysen. Efter at have gennemgaaet Aars og Voss's skole tog han examen artium 1882, andeneksamen 1883 og medicinsk embedseksamen 1889. Han har været ansat som 2den assistent ved rigshospitalets patologisk-anatomiske institut fra 15de oktober 1890 til 15de oktober 1891 og som reservelæge ved rigshospitalets hudsygeafdeling fra 15de oktober 1893 til 15de oktober 1896; han er nu praktiserende læge i Kristiania.

Ugift.

Nilsen, Gerhard Marius Krohn

er født i Bergen 11te september 1864. Jeg er søn af bagermester Henrik Thomsen Nilsen og hustru Sofie Amalie Wilhelmine, født Wiese.

Jeg gik paa skole i Bergen, frøken Holvechs forberedelsesskole 1871—1873 og Bergens katedralskole 1873—1882. Examen artium 1882, laudabilis (12:27), examen philosophicum 1883, laudabilis, medicinsk embedseksamen høsten 1890, laudabilis (18,53). Blev 1891 kommunelæge i Vanelven, Søndmøre, og var ordfører i sundhedskommissionen. 1892 blev jeg konstitueret distriktslæge i Vestre Søndmøre distriktslægeembede og 1893 kommunelæge i Herø, Søndmøre. Siden høsten 1893 har jeg været bosat som praktiserende læge i Stavanger. 13de februar 1891 blev jeg udnævnt til fastlønnet premierløjtnant i arméens sanitet, 12te oktober 1895 til kaptein. Høsten 1893 foretog jeg paa egen bekostning en 2½ maanedes studiereise til Kjøbenhavn og Berlin.

15de november 1893 blev jeg gift i Aure, Nordmøre, med Astrid Grytnæs, født paa Molde 21de juli 1871, datter af sogneprest Anders Pedersen Grytnæs og hustru Georgine Høstmark.

Mine børn: Wilhelmine Grytnæs Nilsen, født 19de september 1894, Sigurd Rein Nilsen, født 14de januar 1897, Astrid Nilsen, født 20de mai 1900, og Alma Nilsen, født 13de august 1902, alle født i Stavanger.

Nissen, Nils Christian

er født i Kristiania 7de februar 1863, var søn af rektor Ole Hartvig Nissen og Hustru Karen Magdalena, født Aas.

Han gik paa Nissens latin- og realskole fra sommeren 1869 indtil denne skoles ophør sommeren 1874; derefter indtil 1881 paa Gjertsens skole, og 1881—1882 paa Trondhjems katedralskole, hvorfra han dimitteredes og tog latinartium. Aaret efter tog han andeneksamen.

Kristian Nissen var paa grund af sin elskværdige karakter, sit glade, lyse humør og sin udprægede kunstnerbegavelse overordentlig afholdt baade som ven og kamerat og som selskabsmand. Som skuespiller paa samfundets scene vandt han i sine første studenteraar en enestaaende popularitet. Hans anløbne Kristiania-litterat „Lohr-Knussen“ i „Splendid“, hans „Telefon-Lars“ i „Venuspassagen“ og hans „Madam Bønne“ i „Kavallerichock“ vil sikkert endnu mindes af mange som fortrinlig studenterkomedie, der i sin tørre komik og egte Kristiania-tone kom nær optil den berømte „Doffen“ Dahls udødelige „Tullesen“ fra nogle aar i forveien.

Kristian Nissen bestemte sig nu til at ofre sig for scenen for alvor. Han debuterede paa „Kristiania teater“ i 1885 og gjorde stor lykke. Han syntes allerede at være sikret en ærefuld fremtid som skuespiller, men maatte kort Tid efter til alle teaterinteresseredes beklagelse og sin egen store skuffelse afbryde sin kunstnerbane paa grund af et halsonde („prestesyge“).

Han begyndte at studere jus; men mismodig og bitter som han var blevet over at maatte opgive sit kunstnerkald, fandt han sig ikke længer tilrette herhjemme og reiste i 1886 over til en broder i Amerika for at gaa over i praktisk virksomhed. Ved en afskedsfest, som blev holdt for ham i studentersamfundet kort før hans afreise, deltog hele den tids unge litterære og gemytlige Kristiania. Nissen blev feiret i en række taler og sange, som alle konkluderte med ønsket om snart at se ham hjemme igjen. Men allerede 1¹/₂ aar efter modtog hans talrige venneskare budskabet om hans død.

Han døde i Washington den 18de juli 1888 af malaria.

Nissen, Peter Sylvius

er født i Drammen 21de januar 1859 af forældre Christian Ditlef Nissen (lærer ved Drammens lærde- og realskole) og hustru Kristine, født Eriksen. Gik paa Drammens lærde- og realskole indtil konfirmationen.

Fra 1874—1878 var han discipel paa Farsunds apotek, tog medhjælpereksamen og forberedte sig for apotekereksamen, der aflagdes vaaren 1880. Han forberedte sig derefter til examen artium paa skolebestyrer V. Arnebergs kursus og tog den 1882. Tog andeneksamen i 1884 og fuldendte matematisk-naturvidenskabelig lærereksamen (gruppe II og III) i 1892. Under studietiden var han fra 1884—1886 fjerdelærer ved Ringerikes middelskole og tjenstgjorde i kortere og længere tidsrum som farmaceut hos apotekerne Aug. Nissen, Fredrikshald, A. Lunde, Kopervik, K. A. Knutsen, Oslo apotek, og N. Lindgaard, Sagenes apotek. I 1887 var han lærer ved frk. C. Testman Strands pigeskole i Kristiania. Han har under studietiden og senere manuduceret farmaceuter og medicinere i kemi og fysik. I 1893 var han ekstraordinær assistent ved det meteorologiske institut, i 1894 ansattes han som fast assistent ved samme og blev i 1902 meteorolog, hvilken stilling han fremdeles indehar.

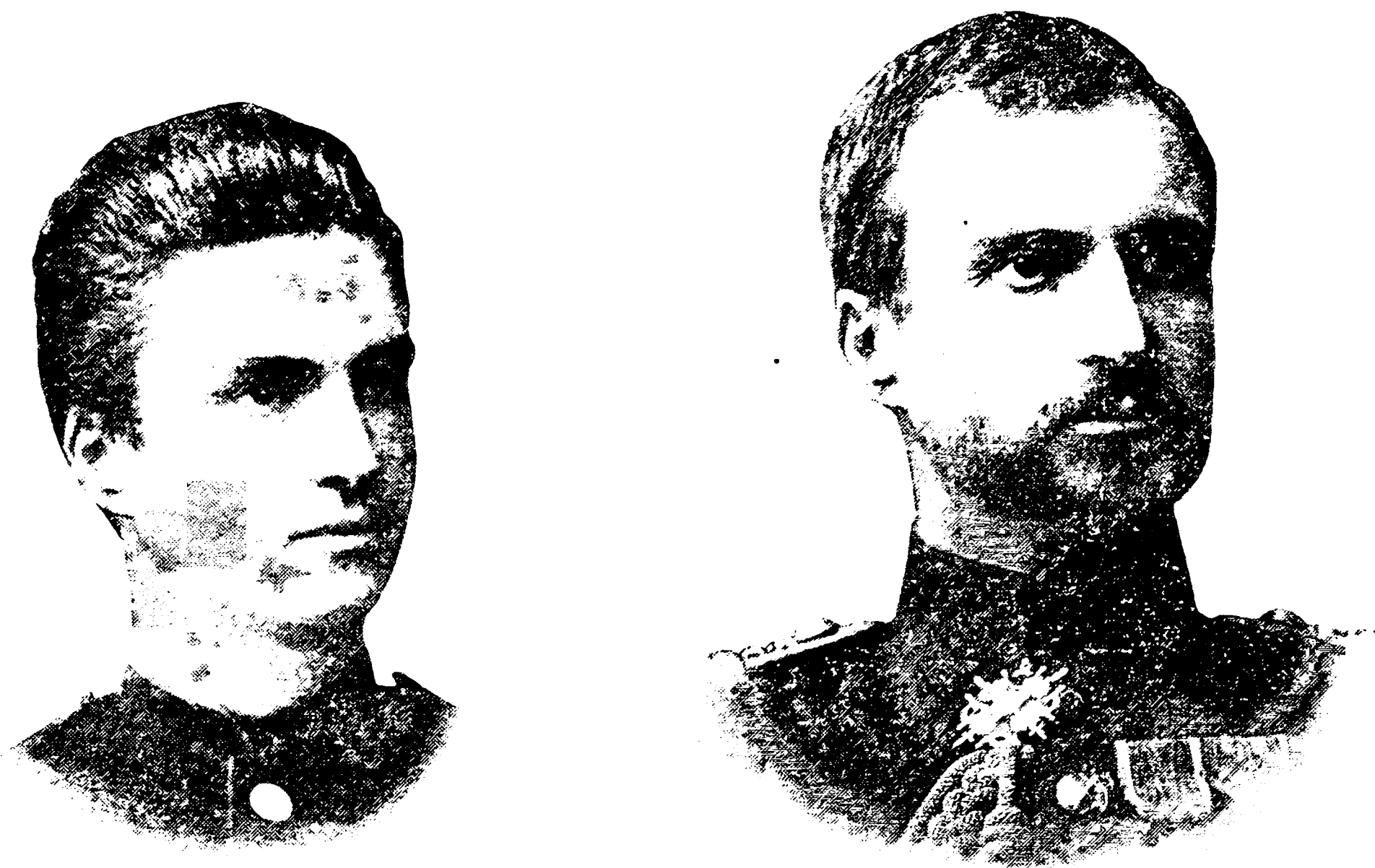
Har af og til været medlem af studentersamfundet. Har

skrevet artikler i Farmaceutisk Tidsskrift (om det farmaceutiske undervisningsspørsmaal).

Blev gift 17de februar 1894 med Elisabeth Conradine Jensen, født i Amerika 5te januar 1873 af forældre sogneprest Nils Edvard Schancke Jensen og hustru Johanne Cathrine, født Bugge.

Børn: Ingjald, født i Kristiania 2den september 1897, Birgit, født i Kristiania 1ste juni 1899, Eli Dorothea, født i Kristiania 15de april 1901, og Alf Christian, født paa Slemdal pr. Kristiania 14de januar 1907.

Hensigten med hans studier ved universitetet var at søge videre uddannelse udover apotekereksamen for at gjøre sig skikket til at kunne overtage en eventuel lærerpost ved et farmaceutisk institut, der gennem længere tid har været paatænkt oprettet. Han har betragtet ogsaa sin senere virksomhed som en forberedelse herfor og har af denne grund undladt at gaa over i praktisk farmaceutisk virksomhed.

Nyquist, Johan Mohn.

Jeg er født i det krigens aar 1864 den 8de december i Kristiania. Min fader var generalmajor Otto Ludvig Nyquist og min moder Margaretha, født Mohn.

Min skolegang var meget ambulerende den første tid. Jeg begyndte paa Gjertsens skole i Kristiania, fortsatte i 2den forberedelsesklasse paa borgerskolen i Kristianssand for atter at gjenngaa 3dje forberedelsesklasse i Bergen paa Tanks skole. I paafølgende sommerferier læste jeg saa privat med min strenge fader og ved korporlig revselse og andre midler lykkedes det ham at bibringe mig saa megen lærdom, at jeg blev befunden værdig til at springe over 1ste middelklasse. 2den og 3dje middelklasse gjenngik jeg derpaa ved Kristianssands katedralskole og kom saa endelig i begyndelsen af 4de middelklasse tilbage til Gjertsens skole, hvor jeg forblev indtil artium. For at kunne blive fast officer maatte jeg som latinstudent underkaste mig tillægsprøve i realfag, hvilket skede vaaren 1883.

For alle tilfældes skyld tog jeg høsten 1883 examen philosophicum og gik derpaa ind paa krigsskolen. Opholdet paa krigsskolen varede til høsten 1886. Gik umiddelbart efter aflagt krigsskoleeksamen ind paa høiskolen; men ærgjerrighedsdjævelen havde til at begynde med ikke faaet synderlig tag i

mig, og tog jeg første afdeling af høiskolen forholdsvis let; foretog sommermaanederne en udenlandstur til Tyskland, Østerrike og Serbien istedenfor at sidde hjemme og pugge. Resultatet blev ogsaa derefter — midt imellem tarvelig og bekymringsfuldt. Først da jeg kom op i høiskolens anden afdeling, hvor der doceredes mere specifikke militære fag, begyndte endelig mine interesser for det militære væsen saa smaat at vaagne, og blev jeg virkelig endog en smule greben af en militær ærgjerrigheds teufel.

Jeg vilde ind i generalstaben; og da det ikke nyttede at melde sig der uden en nogenlunde god eksamen, maatte jeg anstrenge mig, og dermed kom omslaget. Efter afsluttet høiskoleeksamen drog jeg til Frankrige, hvor jeg tilbragte ca. 4 maaneder for sprogets skyld. Efter hjemkomsten blev jeg optagen i generalstaben som aspirant.

Efter afsluttet aspirantkursus giftede jeg mig i Trondhjems domkirke den 3dje oktober 1894 med Karoline Louise (kaldet Vivi) Finne, født i Trondhjem 28de mars 1869, og hendes forældre var konsul Just Wide Meincke Finne, forretningsmand, og Emilie Magdalene, født Falsen.

Mine børn er: Louise, født i Kristiania 2den oktober 1895, Vera Emilie Margaretha, født i Kristiania 12te oktober 1897, Otto Ludvig Nyquist og Glennorcky Sinclair, tvillinger, født i Kristiania 24de mars 1900.

Høsten 1894 paabegyndte jeg et 2-aarigt kursus ved den gymnastiske centralskole og aflagde eksamen vaaren 1896.

Høsten samme aar afreiste jeg til Rusland, hvor jeg opholdt mig i 4 maaneder for at studere sproget og militærforholdene. Efter hjemkomsten fra Rusland blev jeg optagen i generalstaben som adjoint og aflagde som saadan i 1900 praktisk generalstabseksamen og har siden tjenstgjort som kaptein i generalstaben.

Kort efter udbruddet af den russisk-japanske krig februar 1904 afreiste jeg til krigsskuepladsen og opnaede efter en del anstrengelser at faa følge krigsoperationerne paa russisk side. Jeg opholdt mig i Østasien indtil vaaren 1905 og kom hjem, kun nogle uger før unionsbruddet med Sverige fandt sted.

Var sommeren 1906 beordret til kroningen i Trondhjem

som adjutant hos den russiske storfyrst Michael Alexandrovitch og fik som belønning for denne tjeneste et pragtfuldt guld-cigaretetui med indlagte ædle stene.

Af ordener og medaljer har jeg i tidens løb erholdt:

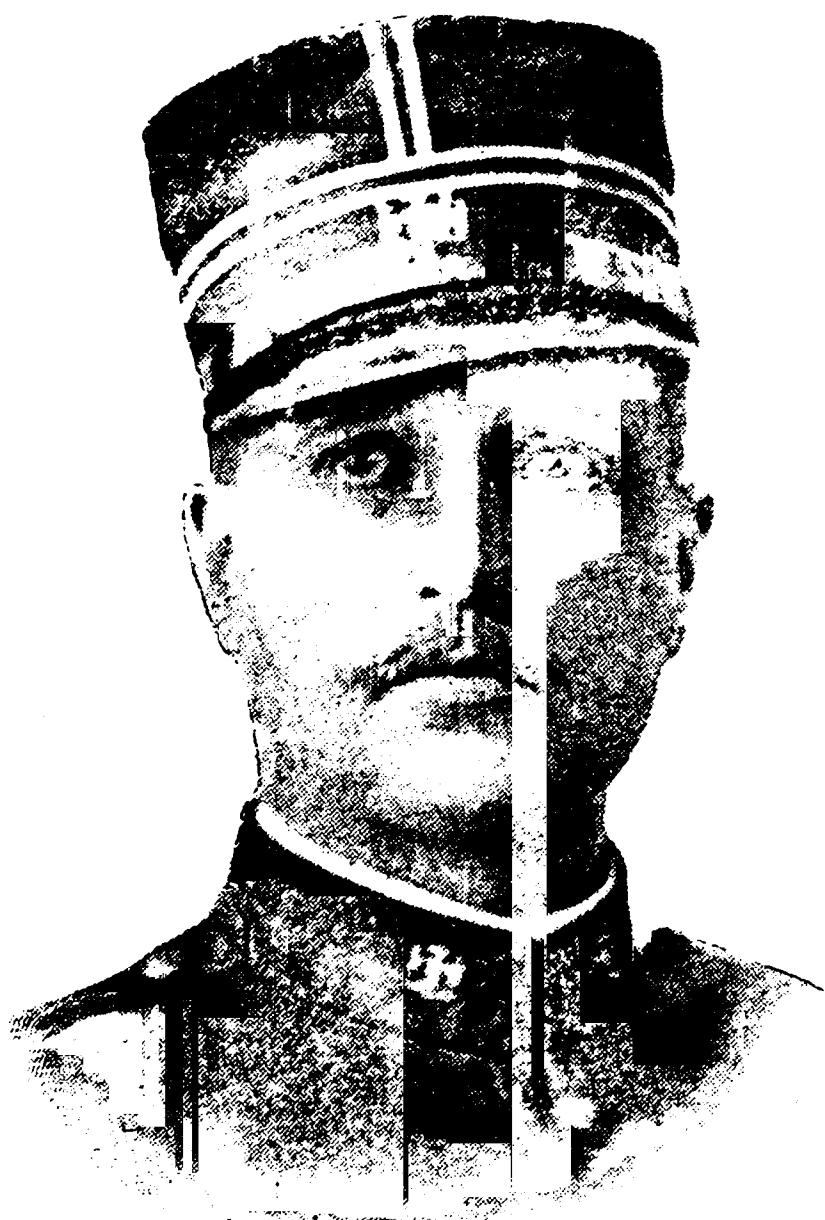
Ridderkorset af den preussiske røde ørn 4de klasse 1890, kommandørkorset af den russiske St. Stanislausorden med sverd 1905, ridderkorset af den franske æreslegion 1905, russisk medalje for væren i fiendtlig ild under den russisk-japanske krig 1905, norsk kroningsmedalje i sølv 1906 og russisk erindringsmedalje for deltagelse i den russisk-japanske krig.

Min forfattervirksomhed er meget liden; den indskrænker sig til militære indlæg i dagspressen og i norske og udenlandske militære tidsskrifter.

Udenfor det militære har jeg dyrket sport, musik, landbrug og *last but not least* min kone.

Hvad min livsvirksomhed angaar, tror jeg neppe, at jeg vilde befundet mig bedre og passet bedre i en anden stilling end den militære.

Min livserfaring er kortelig: „Vær dig selv, og dig selv nok!“

Næser, Wilhelm

var født i Kristiania 1ste juli 1863 af forældre generalløitnant Fredrik Næser og hustru Valborg, født Heftye. Han gik paa skole i Kristiania 1870—1882, tog realartium 1882, frekventerede landkrigsskolen 1883—1887, men forlod denne uden afsluttende officerseksamen, lagde sig efter bryggeribedrift og arbejdede saavel i Norge som senere i Bayern ved større bryggerier, men afbrød, næsten udlært, pludselig sine studier i Tyskland og reiste hjem til Norge for at ordne nogle private forhold. Skuffet baade paa den ene og den anden maade drog han høsten 1891 til Amerika.

Her gennemlevede han nogle aar, rige paa skuffelser og fattige paa glæder. Man faar indtrykket af, at skjæbnen havde valgt ham til bold for sine luner. Ikke før havde det lykket ham at opnaa en nogenlunde god stilling, førend skjæbnen atter kastede ham ud i det uvisse igjen. I 1892 egtede han i Wheeling U. S. frøken Charlotte Christiane Bødtker, født i Stavanger prestegjeld 23de april 1868 af forældre sogneprest

Adolf Bødtker og hustru Anna Sofie, født Stenbuck. Hun fulgte og hjalp ham trofast under livets mange omskiftelser derover, og hans breve vidner om, hvad hun var for ham. Vi, hans venner, takker hende varmt herfor.

I aarene 1891—1895 opholdt han sig i Nord Amerika paa forskjellige steder, var dels knyttet til jernbaneanlæg, men ofte uden fast arbeide og sled herunder meget ondt. I 1894 startede han et rideakademi i en af New-Yorks forstæder. Dette gik imidlertid ikke, og allerede samme aar maatte han opgive det hele. Nytaar 1895 drog han saa til Jamaica, hvor han havde faaet ansættelse ved et jernbaneanlæg, men maatte samme aars høst atter afsted og drog da til Guatemala, hvor han fik lignende beskæftigelse. Klimaet var imidlertid her saaledes, at de hurtigst mulig maatte se at komme bort. De drog derfor 1896 over til Panama og derfra langs kysten til Chili. Her havde han i begyndelsen forskjelligt arbeide; men endelig i 1897 blev han udnævnt til premierløjtnant i generalstaben og instruktør ved skydeskolen i St. Bernardo. Han var nu kommen paa sin rette hylde; thi han havde trods alt bevaret en varm interesse for det militære og havde specielle betingelser for at blive en dygtig praktisk officer. Allerede i 1898 avancerede han til kaptein ved 5te kavaleriregiment i Linache; men saa kom en større reduktion af arméen i 1899, hvorved omtrent alle fremmede officerer blev afskædiget. Han fik ogsaa afsked; men efter 3 maaneders forløb fik han atter ansættelse som kaptein ved et husarregiment i Tagna og instruktør for officersaspiranterne. Her blev han til vaaren 1901, da der atter indtraf en større reduktion, hvorved han blev staaende uden stilling kun med de mest udmerkede anbefalinger og attester fra sine overordnede. Da udsigterne til ny ansættelse var smaa, drog han vaaren 1901 over til Bolivia. Her fik han, skjønt man, særlig i begyndelsen, mistænkte ham for at være chilensk spion, ansættelse som rideinstruktør for kadetterne; men han blev af ovennævnte grund ikke fast ansat i arméen.

Da dette var lidet at bygge paa, og da forholdene for øvrigt ogsaa var lidet tiltalende, opsigde han sin post og drog sommeren 1902 over til Lima i Peru. Her havde han blot

været 4 dage, da et voldsomt anfald af kopper kastede ham paa sygeleiet. Fremmede som de var, maatte hans hustru pleie ham saa godt som alene; thi alle frygtede smitten, og ingen vilde hjælpe. Efter 14 dages sygdom afgang han ved døden den 28de august 1902, efterladende sig enke, men ingen børn.

Saa lyst og lovende som hans fremtids horoskop var stillet ham i hans barndom, ligesaa mørkt og skuffelsesrigt blev hans virkelige liv, og døden gjorde vel derfor en god gerning, dengang de var i Lima; men hans faa virkelige venner her hjemme mindes med vemod den bortgangne gode kamerat, der af skjæbnen blev saa ublidt behandlet.

Næsheim, John

var født den 17de oktober 1864 paa Tjørsvaag ved Flekkefjord af forældrene Nils Johnsen Næsheim fra Stavanger og Marsilia Andersen fra Lillesand.

Hans far var dengang lærer og kirkesanger i Flekkefjord, senere skolebestyrer ved Strømsø almueskole i Drammen. John Næsheim blev i 9-aarsalderen elev af „Drammens offentlige skole for den høiere almendannelse“, hvor han snart blev kjendt som en opvakt og begavet gut. Her tog han ogsaa middelskoleeksamen med udmerkelse; efter examen artium fik han vikariat som lærer ved den samme skole.

Denne stilling indehavde han i omtrent et aars tid og tog samtidig 2 fag af andenektsamen. Derefter skulde han tiltræde en post som huslærer hos presten Færden i Røken, men fik forinden spiren til den sygdom, som lagde ham i en tidlig grav.

Efter et kort ophold paa Tonsaasen sanatorium, kom han hjem og døde af galoperende tæring efter faa måneders sygeleie.

John Næsheim blev bare 19 aar gammel; men i sit korte liv havde han alt været til stor støtte for sin mor, som var enke, og efterlod sig blandt venner og velyndere et lyst og ærefuldt minde.

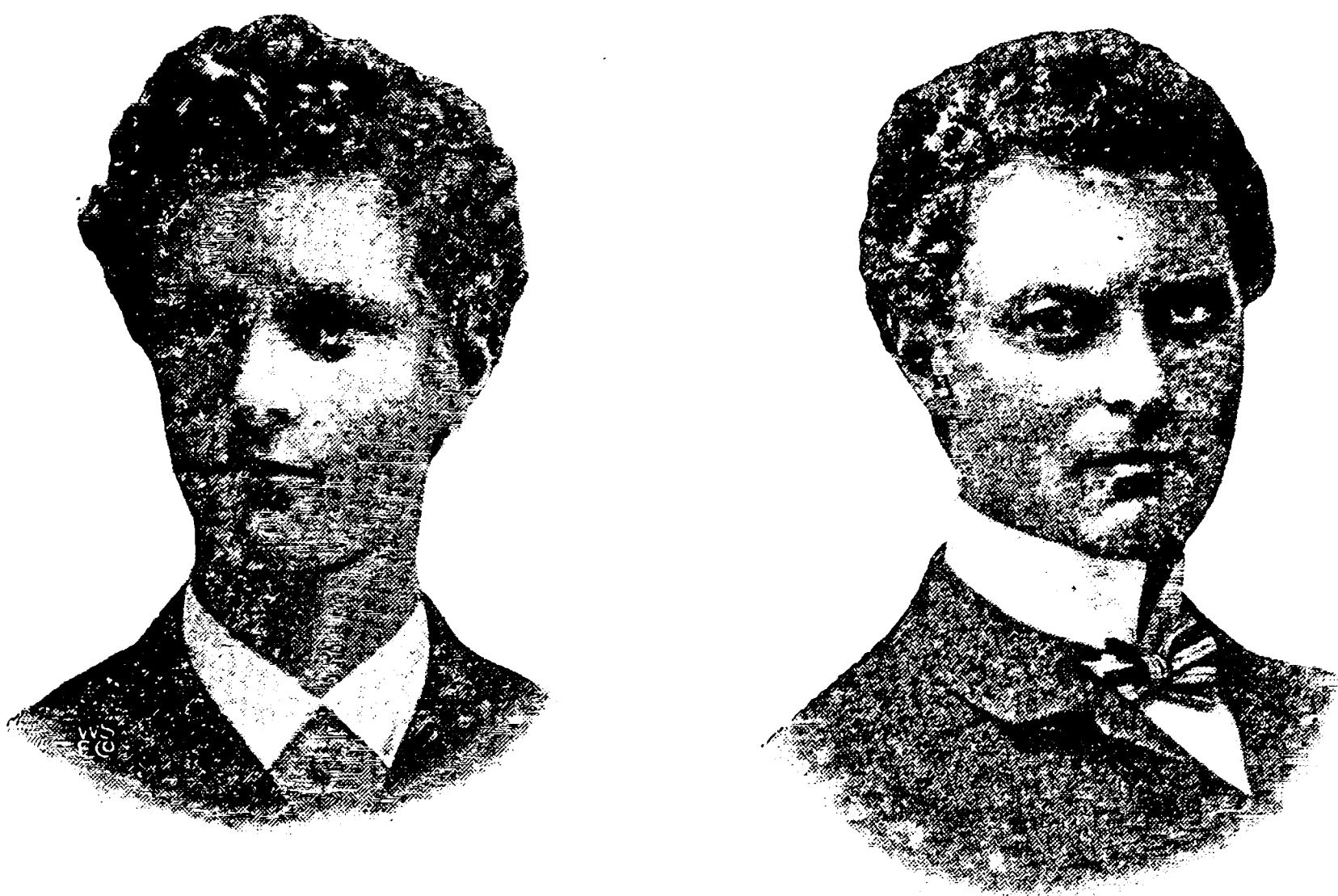

Næss, Christian

er født i Aadalens prestegjeld 28de august 1863 af forældrene
gaardbruger Erik Jespersen Næss og Kirsti Paulsdatter.

Som skolegut og student tog han særdeles gode eksamener
og havde bare 1—1½ aar igjen af sit medicinske studium, som
han havde drevet med megen dygtighed hele tiden, da han
paa grund af sygdom afbrød sin akademiske bane; denne har
han senere ikke fuldendt.

Han spiller en meget god violin; musik og studiet heraf
har for øvrigt udfyldt hans liv.

Nørregaard, Harald.

Jeg er født paa Dronninghavn, Bygdø, den 30te mai 1864, af forældre oberst Hans Jacob Nørregaard og hustru Sophie, født Wegner.

Jeg gik først paa Aars og Voss's skole fra 1870—1875 og senere paa katedralskolen fra 1875—1882. Tog artium i 1882, andenekamen i 1883 og fik straks derefter ansættelse som huslærer hos grosserer Solberg, Kobbervig, Drammen, fra sommeren 1883 til sommeren 1885. Jeg var dengang indskreven som teologisk studerende og tog ogsaa examen hebraicum i 1884, men studerede for øvrigt i denne tid kun filosofi. Fra høsten 1884 til sommeren 1885 foretog jeg sammen med hr. Solberg og familie en udenlandsreise til Tyskland, Schweiz, Italien og Paris. Fra sommeren 1885 til sommeren 1886 studerede jeg antik filologi og vikarierede samtidig som lærer ved Aars og Voss's skole. Fra 1886 studerede jeg jus og tog juridisk embeds-eksamen vaaren 1888.

I mit første studenteraar deltog jeg med stor iver i diskussionerne i studentersamfundet og skrev artikler i samfundsaviserne, særlig i B-nummeret. Samtidig havde en del af os artiumskamerater — jeg husker Carl Knudtzon (Looft), Um. Utne, Paul Wettergreen, Holtfodt og Johs. Lavig — som man ser, folk af de mest ulige livsopfatninger! — en privat diskus-

sionsforening „Brand“, hvor vi behandlede de forskjelligste spørgsmaal mellem himmel og jord. Da jeg i 1885 kom tilbage til Kristiania, deltog jeg atter ivrig i studentersamfundet og var med i redaktionskomitéen for et nyt B-nummer, hvor jeg skrev en hel del artikler om filosofiske emner. Efter det bekjendte Ibsens møde i universitetets gymnastiksal satte jeg mig sammen med Fr. Stang Lund i spidsen for dannelsen af en ny studenterforening „Den frisindede studenterforening“, af hvis bestyrelse jeg blev medlem, og i hvis meget bevægede møder jeg hele tiden tog ivrig del. Straks efter min juridiske embedseksamen i 1888 blev jeg ansat som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Leschly Hansen i Ryfylke (bopæl Vikedal), og da denne kort efter døde, hos den konst. sorenskriver overretssagfører Jakob E. Vik. Høsten 1888 blev jeg edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Strøm i Karmsund og Hesbø (bopæl Stavanger); i 1891 tog sorenskriver Strøm afsked, og da embedet skulde deles, beholdt jeg konstitutionen i embedet indtil udgangen af 1892. I denne tid bestyrede jeg tillige kriminaldommerembedet i Haugesund. I januar 1893 flyttede jeg til Kristiania og nedsatte mig her fra april s. a. som overretssagfører. Sommeren s. a. erholdt jeg konstitution som ekstraordinær assessor i Kristiania byret og indehavde senere stadig konstitutioner her, dels som ekstraordinær, dels som fast assessor, indtil jeg i 1898 frasagde mig arbeidet i byretten for helt at kunne ofre mig for min advokatforretning. Advokaturen havde jeg erholdt i 1894.

Høsten 1899 opnævntes jeg til formand i den med bygningsloven for Kristiania for s. a. oprettede faste skjønskommission for bygningssager. I 1902 blev jeg medlem af civilproceskommissionen. Har i 2 aar været medlem af Kristiania ligningskommission. Har fra 1897—1898 og fra 1903 været medlem af bestyrelsen for „Den norske advokat- og sagførerforening“, hvis formand jeg har været fra 1904. Jeg har skrevet en del artikler i „Norsk retstidende“ om juridiske emner. I 1905 medvirkede jeg til oprettelse af „Den faste tekniske voldgiftsret“, til hvis juridiske formand jeg i 1906 valgtes for et tidsrum af 3 aar.

Under mit ophold i Stavanger som edsvoren fuldmægtig indgik jeg den 23de mai 1889 etteskab med frk. Aasta Carlsen,

født i Kristiania den 22de oktober 1868, datter af senere verftssekretær Carl Arnoldus Carlsen og hustru Julie, født Høst. Vi har to børn, en datter Aadel, født den 22de december 1894 og en søn Hans Jacob, født 8de august 1897.

Jeg er meget glad i min virksomhed som advokat og føler mig i denne stilling paa min rette hylde. Af andre interesser har særlig den bildende kunst beskjæftiget mig.

Min hustru holdt før vort egteskab paa at uddanne sig som malerinde og har flere gange udstillet billeder paa statens kunstudstilling. Herved er jeg kommet meget i berøring med vore bildende kunstnere. Særlig beundrer jeg Edvard Munchs kunst, og jeg har været saa lykkelig at komme i besiddelse af flere af hans bedste malerier.

Sammen med min hustru har jeg foretaget flere kortere udenlandsreiser, første gang til Kjøbenhavn, senere 1 gang til Berlin og 5 gange til Paris. Paa en af vore reiser opholdt vi os ogsaa et par uger i Spanien.

Og saa har jeg — selvfølgelig — interesseret mig sterkt for vort lands politik. Dog har jeg holdt mig udenfor de politiske organisationer og aldrig bestræbt mig for eller engang ønsket at blive valgt til noget politisk hverv. Mine politiske interesser har heller ikke til alle tider været lige sterke. Særlig er det unionsspørgsmaalet, som har optaget mig, og hvergang dette har været brændende, har jeg med liv og lyst kastet mig ind i den politiske diskussion. For mig har maalet altid været Norges fulde selvstændighed. Da kong Oscar i 1892 krævede konsulatloven behandlet i sammensat statsraad, indledede jeg folkemøder i Stavanger, Haugesund og Skudesnæshavn og udtalte mig sterkt for, at den Steenske regering skulde sætte sagen paa spidsen og stille kongen en tidsfrist for dannelsen af en ny regering. Senere — i 1895, da svenskerne havde forberedt sig paa i tilfælde at bruge væbnet magt mod Norge — uden at vi havde rustet os til modstand, fandt jeg derimod, at vi foreløbig maatte bøie af, og jeg indsendte da til „Verdens Gang“ en artikel om, at vi kunde og burde inklade os paa den af Sverige tilbudte forhandling, naar denne skede paa frit grundlag og omfattede baade det norske venstres og det norske høires program for ordningen af vort udenrigsstyre. Denne artikel lod Thommesen

ligge over en maaned, før han turde sende den ud som prøveballon. Den blev ogsaa sterkt angrebet fra venstrehold, særlig af Arne Garborg. Og jeg fik under en pressefeide med ham anledning til at fremholde, at det kun var en udsættelse af aktionen, jeg vilde — en udsættelse til at bygge vort forsvar og samle det norske folk. Og da saa i 1905 forhandlingerne med Sverige om konsulatsagen brast, da var jeg ikke i tvil om, at nu maatte der handles. Medens samlingspartiet og dets ministerium intet foretog, og medens flere venstremænd, deriblandt Løvland, havde udtalt sig for „den lange lovlinje“, var jeg blandt dem, som i pressen paa det bestemteste hævdede, at nu maatte vi gaa til aktion straks i konsulatsagen. Den agitation, hvori jeg saaledes deltog, ledede til dannelsen af ministeriet Michelsen. Og kongens holdning overfor konsulatloven medførte med nødvendighed den 7de juni. Selvfølgelig følte jeg denne som en stor dag. Men Bernadotte-tilbudet var for mig et mørkt punkt, fordi det bandt os overfor Sverige. Jeg er endnu af den mening, at havde vi den 7de juni proklameret republikken eller kunnet faa en konge og besat vor grænse, vilde svenskerne aldrig have vovet at anfælde os, og vi vilde da have kunnet vinde anerkjendelse som uafhængig stat uden at bøje os for svenskernes senere vilkaar. For mig har disse vilkaar staaet som en saa dyb ydmygelse for vort land, at vi aldrig burde have indladt os paa at forhandle med svenskerne om dem. Ligeledes var det mig en skuffelse, at man ikke, efter at have afkastet det med Sverige fælles kongedømme, gik til oprettelsen af republikken, som jeg anser for den naturlige statsform for et lidet demokratisk og politisk modent folk. Gjennem avisartikler og foredrag deltog jeg derfor ogsaa ivrig i agitationen for, at man ved folkeafstemningen om valg af en ny konge skulde lægge sit nei i urnen. Efterat folket med afgjørende majoritet selv har valgt kongedømme, har jeg imidlertid fundet, at man loyalt bør bøje sig herfor og under den statsform, vi saaledes har, arbeide for at betrygge vor selvstændighed ved et kraftigt forsvar og tage fat paa de sociale spørgsmaal, som under vore unionskampe saa længe har maattet vente paa sin løsning.

Olsen, Ole Mathias

er født i Skudeshavn den 5te juli 1865 af forældrene skibsreder Thorbjørn Olsen og hustru Pauline Christine, født Drivdahl.

Han gennemgik Stavanger skole. Efter artium og andeneksamen tog han fat paa jus; juridicum fuldførte han i 1889.

Han var i en del aar konstitueret lensmand i Skudeshavn. I 1892 var han toldopsynsmand sammesteds, og fra 1893 har han været ansat som toldopsynsmand i Bergen.

Han er ugift.

Olsen, Oscar Salomonsen

er født i Drammen 11te december 1862 af forældrene bundtmager Ole Olsen og Elen Margrethe, født Christiansen.

Efter at have gaaet et aars tid paa frøken Kirkgaards barneskole kom jeg i 1870 ind paa Drammens offentlige skole for den høiere almindannelse, hvorfra jeg dimitteredes i 1882 og tog klassisk examen artium med haud illaud. Aaret efter toges examen philosophicum med laud og høstsemestret 1889 medicinsk embedseksamen med laud.

I aarene 1890 og 1891 var jeg assistentlæge hos distriktslæge Schøyen i Trondenæs og derpaa fiskerilæge i Borge under vaarfisket 1892. I juni maaned samme aar overtog jeg en konstitution som distriktslæge i Alten under dette embedes ledighed og var der til aarets udgang. Aaret 1893 tilbragte jeg for størstedelen i Kristiania, idet jeg først ved Rigshospitalet der og siden under et ca. 3 maaneders ophold i Berlin studerede øre-, næse- og halssygdomme. I mai 1894 reiste jeg saa til Trondhjem, hvor jeg nedsatte mig som specialist i nævnte discipliner, og hvor jeg fremdeles er.

Under mit ophold i Trondhjem har jeg ved siden af min private praksis ogsaa delvis havt ansættelse i kommunens tjeneste.

Fra 1ste juli 1898 var jeg saaledes bestyrer af byens

epidemiasaret i IISvigen, og da dette nedlagdes i midten af aaret 1902, overtog jeg bestyrelsen af den epidemiske afdeling ved Trondhjems nye sygehus, hvor jeg tillige fungerede som reservelæge ved sammes interne afdeling. Denne stilling skulde jeg fratræde ved udgangen af juni 1904, men blev allerede i midten af april angreben af tyfus og kom saaledes ikke til at fungere tiden ud. Siden 1ste januar 1906 er jeg formand i byens fabriktilsyn.

I mine studenterdage var jeg, saavidt erindres, den hele tid medlem af studentersamfundet og et par aar medlem af studenternes sangforening.

Siden 1895 er jeg medlem af Det kongelige norske videnskabers selskab i Trondhjem.

Væsentlig for studiers skyld har jeg til forskellige tider besøgt byerne Stockholm, Kjøbenhavn, Berlin, Hamburg, KølN og Bonn.

Paa en reise til Sverige og Danmark for at studere sygehus indredning og montering havde jeg kommunalt stipendium, ellers reist paa egen bekostning.

Ugift.

Ording, Jørgen Fredrik.

Jeg er født 3die august 1863 i Kristiania, hvor min fader var fattigforstander og — antagelig som saadan — bosat ved Krohgstøtten i en stiftelse eller lignende.

Min faders fulde navn er Boye Ording, cand. theol. Var først fattigforstander i Kristiania, senere stiftskapellan, sogneprest til Østre Slidre i Valdres, Hjartdal i Thelemarken, Holt i Nedenæs, paa sidstnævnte sted tillige provst. Tog afsked i 1901.

Min moders fulde navn er Karen Elise Hansen, født i Skien og død 1901. Jeg blev undervist privat indtil middelskoleeksamen, først af mine forældre, senere af seminarist Semilinge fra Vestre Slidre, frøken Andersen, datter af en distriktslæge i Telemarken og nu postmester, cand. theol. G. Møller, student Eide, senere telegrafist, cand. theol. Bugge, senere skolebestyrer.

Virkingen af denne undervisning maatte selvfølgelig være noget ujevn. Tog middelskoleeksamen ved Drammens latin-skole og gennemgik derefter dens gymnasium.

Jeg tog andeneksamen 1883, tillægsprøven til latinartium 1883, afgangseksamen fra krigsskolens øverste afdeling 1886, afgangseksamen fra Kristiania tekniske skoles ingeniørlinje 1892. Opholdt mig fra 1883—1886 i Kristiania som kadet,

1886—1887 i Kristiansand som løytnant ved underofficersskolen, 1887—1888 i Kansas City Mo i de forenede stater som tegner hos Rob. Gelham, 1888—1890 i Denver Colorado som tegner ved Denver City Cable Ry Co. og Denver Water Works, 1890—1892 i Kristiania som løytnant i trænkorpsset og ingeniør ved statsbanernes brokonstruktionskontor, 1896 i Trondhjem som chef for Nordenfjeldske trænkompani af landvænet.

I Trondhjem har jeg ved siden af min officersstilling været sysselsat med forskjelligt ingeniørarbeide og fra 1900 været ansat som assistent i ingeniørfag og landmaaling ved Trondhjems tekniske læreanstalt.

Jeg er livsvarigt medlem af studentersamfundet, men har aldrig taget aktiv del i det akademiske samfundsliv. Er medlem af Det kongelige norske videnskabselskab i Trondhjem. Som nævnt opholdt jeg mig i Nord Amerika 1887—1890. Jeg reiste for egen regning for at arbeide, se, lære og opleve noget, hvilket alt lykkedes. Jeg er tildelt „Kroningsmedaljen af 1906“. Min litterære virksomhed indskrænker sig væsentlig til en opsigtsvækkende anonym avisartikel i yngre alder. Mine oplevelser omfatter adskilligt af interesse for mig selv, men er uden almen interesse.

Jeg blev gift 18de september 1896 i Tvedestrand med Maggie Nielsen, født 27de februar 1877, datter af skibskaptein Asbjørn Nielsen og hustru Louise Nielsen.

Vore børn er: Anna, født 6te september 1898, Fredrik Boye, født 18de september 1900, Karen Elise, født 14de juni 1902, og Asbjørn, født 5te september 1905, alle i Trondhjem.

Angaaende mine livserfaringer: Spørg igjen om 25 aar, hvis dertil bliver anledning; samler endnu paa erfaringer.

„*Nil humanum*“

Paulsen, Olav Herman

er født i Bergen 1ste november 1862 af forældre sømand Gustav Herman Paulsen og Berthe Marie Bredesen.

Flyttede fra Bergen til Kristiania 1868, efterat min far var død i England. Blev sat ind paa almueskolen, hvor jeg gik 2 aar, indtil jeg ved min lærerindes, frk. Bolette Krags (en søster af veidirektøren) hjælp kom ind paa Kristiania borger- og real-skole. Tog middelskoleeksamen ved Kristiania katedralskole 1879 og fortsatte der i realgymnasiet, indtil jeg dimitteredes til artium 1882. Meldte mig til krigsskolen 1883 og var aspirant paa Terningmoen 14 dage, men trak mig tilbage, fordi jeg ikke kunde modstaa lysten til at blive maler. Havde i flere aar gaaet i modelklassen paa den kgl. tegneskole med billedhugger Middelthun som lærer. Udstillede derefter høsten 1883 paa kunstnernes 2den høstudstilling og blev af Werenskjold, Thaulow, Krogh og andre bestyrket i mit forsæt at blive maler. Jeg arbejdede imidlertid paa veidirektørkontoret, hvor jeg ogsaa var, medens jeg gik i gymnasiet, saa jeg tjente saavidt, at jeg kunde klare mig selv. Høsten 1884 tog jeg huslærerpost paa Rud i Vaaler (Solør), og der havde jeg saavidt stor løn, at jeg om sommeren 1885 sammen med mine kamerater Edv. Munch, Kalle Løchen, Jens Wang, Johs. Müller og Jørgen Sørensen

kunde tage en tur til Antwerpen, hvor der var verdensudstilling, og til Paris, hvor salonen netop var aaben. Høsten 1884 og 1885 udstillede jeg paa statens udstilling. Fra nytaar 1886 var jeg lærer paa Lillestrøm middelskole og havde indtil 37 timer om ugen i regning og matematik, tegning, engelsk, zoologi og fysik. Jeg blev der forlovet med min nuværende hustru Henriette Bugge, og for at sikre mig et nogenlunde udkomme, hvad malerkunsten dengang ikke kunde, bestemte jeg mig paa nyt til at gaa ind paa krigsskolen (1886). Jeg blev officer 1889 og efter eksamen lærer paa Bernt Holtmarks landbrugsskole paa Sem i Asker. Her var jeg i 3 vintre, men maatte saa flytte til Bergen som adjutant ved 3dje korps af bergenske brigade.

12te oktober 1892 giftede jeg mig i Bergen med Henriette Bugge, født i Blakjer 13de september 1864 af forældre landhandler Otto Bugge og Caroline Bull.

Vi fik 11te december 1894 en søn, der blev døbt Rolf Eigil, og 12te august 1897 i Kristiania en søn, der blev døbt Thor. Rolf er født i Bergen.

Fra høsten 1895 til høsten 1899 var jeg fast detaljør ved Norges geografiske opmaaling og optog herunder bl. a. kart over Svartisen, hvor jeg laa 2 sommere og sled noksaa haardt.

Da jeg var færdig i opmaalingen, blev jeg af den senere chef, nuværende generalmajor Nissen, opfordret til at udarbejde terrænet paa et kart over det sydlige Norge. Det var oprindeligt tanken, at jeg skulde tegne det med pen paa aluminium; men jeg foretrak at gravere det paa sten. Jeg havde aldrig før udført litografisk gravure, men efter en halv times undervisning i opmaalingens 4de sektion lagde jeg trøstigt i vei. Det var et svært arbejde — op til 300 streger pr. □ cm. — og hele kartet indeholdt ca. 7000 cm². Arbejdet tog 5 aar, idet jeg dog kun arbejdede i vinterhalvaaret. Jeg har ofte nu forundret mig over, at jeg har haft taalmodighed til at gjøre det.

1ste januar 1897 blev jeg kaptein og fra 1900 chef for 1ste kompani af Fjordenes linjebataljon, hvilket kompani jeg har beholdt, indtil jeg fra 1ste mai 1907 blev chef for 3die kompani af Sogns landværnsbataljon.

Under min ansættelse i Norges geografiske opmaaling begyndte jeg at modellere og deltog i konkurrencen om Ole Bull-

monumentet i Bergen med et udkast, der blev indkjøbt for kr. 500, men som efter komitéens udsagn vilde have faaet 1ste præmie, om figuren havde haft snipkjole istedenfor redingote (!). Høsten 1900 under verdensudstillingen var jeg i Paris væsentlig for at studere Rodins udstilling, men fandt jo ogsaa en del, som jeg havde nytte af paa selve verdensudstillingens skulpturafdeling. Den mest ophøiede af al billedhuggerkunst synes jeg dog ægypternes og assyrernes arbejder i Louvre er.

1905—1906 var jeg atter i Paris og arbejdede da paa Akademi Colarossi, hvor jeg under konkurrencen erholdt medalje for helfigur efter levende model. For øvrigt har jeg kun gjort en del byster og mange skisser og har af økonomiske grunde været afskaaret fra at gjøre større arbejder. Imidlertid er det mit haab, at der vil blive anledning til at vise, hvad jeg duer til.

Siden 1902 har jeg været medlem af bestyrelsen og formand i Bergens kunstforening. Foruden maleri og skulptur har jeg drevet en del med radering og litografi, uden dog at have udstillet noget deraf.

Pedersen, Martin

er født i Namsos 9de september 1863. Forældre: skogbrugsforvalter Thorbjørn Pedersen og Ingeborg Andrea Amundsen.

Gjennemgaaet Namsos borgerskole til 15de aar, derefter Stenkjær middelskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen i 1880. Tog examen artium 1882, derefter en del af andeneksamen. Krigsskoleeksamen som officer 1886. Centralskoleeksamen for officerer 1891. Udnævnt til sekondløjtnant 1ste januar 1889. Premierløjtnant og adjutant i Molde 1 aar; i Stenkjær adjutant 1 aar; om vinteren elev af centralskolen. Afsked fra arméen i 1892 for at udvandre til De forenede stater i Nordamerika i 1893.

Gift 2den juni 1900 med Anna Henriette Münzing, født i Stuttgart, Würtemberg, 5te februar 1878, datter af Andreas Münzing, hoteleier, og Fredricke Münzing, født Munderich.

Børn: Ingeborg Fredricke, født i New-York 9de februar 1902, og Martha Maria, født i Brooklyn 24de februar 1904.

Af de 14 aar, jeg har tilbragt i United States, North America, var jeg de første 6 maaneder lidende af klimatfeber. $\frac{1}{2}$ aar seilende en fiskersluppe. 1 aar forvalter af et mindre herregods, 1 aar som nurse i hospital. 6 aar instruktør i gymnastik etc. i en jødeinstitution, underholdt af City of New-York. 5 aar trælastinspektør, hvilket arbeide betaler sig godt, og jeg er fuldstændig tilfreds med min stilling; thi her er den almægtige daler alt, hvad man tragter efter. Her er nemlig liden poesi i det amerikanske liv — men nok af prosa for en udlænding.

De bedste mennesker, jeg har mødt, er tyskerne og virkelig indfødte amerikanere (af ældre familier).

Ragnvaldsen, Karl Martin Laurits.

Jeg er født paa øen Giske (ca. 7 km. vest for Aalesund) i Borgunds prestegjeld paa gaarden Giskeødegaard den 25de juni 1856.

Min fader — Ragnvald Gundersen, født paa Roald i Harham — giftede sig i 28-aars alderen med min moder Birgitte Knudsdatter, som var odelsberettiget til gaarden Giskeødegaard, og hvor de fra den tid boede. Jeg er den 4de af 10 søskende. Min fader levede der som gaardbruger og fisker.

Uagtet jeg allerede fra min tidlige barndom har interesseret mig mest for friluftsliv og udearbeide — især har min interesse for sjøen altid været levende, — indtraf dog en begivenhed, som vendte mit livsløb i en anden retning. I 16-aars alderen fik jeg nemlig ved et fald en beskadigelse i høire hofteled. Der satte sig en ondartet betændelse i leddet, som gjorde mig arbeidsudygtig og for en stor del holdt mig i sengen til henimod 22-aars alder.

For svag som jeg siden den tid har været til legemligt arbeide, maatte jeg derfor tænke paa at skaffe mig livsophold paa anden maade: 1878 — altsaa 22 aar gammel — reiste jeg derfor til Søndre Lands middelskole, hvor jeg 1880 tog afgangseksamen. Samme høst reiste jeg til Kristiania og gik ind paa Qvams skole, hvorfra jeg tog examen artium 1882 paa

reallinjen. I 1883 tog jeg andeneksamen med tillægsprøve i latin.

Min tanke var nu at lære realfag og blive lærer; men ved nytaar 1885 slog jeg om og begyndte at studere medicin. Jeg har altid siden den tid seet fremtiden lysere imøde og har altid betragtet det som en heldig „omvendelse“, trods de besværligheder, det arbeide fører med sig. Sommeren 1892 fik jeg min medicinske eksamen og drog straks til Aalesund, hvor jeg arbeidede i privat praksis og med sygekasser til høsten 1893. Jeg havde imidlertid giftet mig — høsten 1892 —, og da jeg havde maattet laane alt til mit medicinske studium, syntes jeg, tiden var kommen til at se til at blive kvit min gjæld, saasnart som ske kunde. Besluttede derfor at prøve lykken i Amerika, og reiste over i november 1893. Jeg var heldig derover og efter ca. 4 aars arbeide i Abercrambie, Nord Dakota, var jeg kommen saa langt økonomisk, at jeg vovede — sommeren 1897 — at vende tilbage til det kjære „gamle land“.

Vaaren 1898 fik jeg tilbud fra Aalesund, om jeg vilde overtage nogle sygekasser der, og da jeg for tiden var uden fast beskæftigelse, tog jeg mod tilbudet. Høsten 1901 fandt jeg imidlertid, at mit arbeide der blev lidt for besværligt for mit altid lidt svage ben, og jeg besluttede at flytte sydpaa. Jeg etablerede mig som privat praktiserende i Ramnæs — Jarlsberg — i høsten 1901, hvor jeg siden vaaren 1902 har været ansat som fattiglæge. Ved dr. Onsums flytning fra Tønsberg høsten 1902 besluttede jeg at flytte did og har praktiseret her fra nytaar 1903 — som man ser et noget „bevæget liv“, uagtet jeg selv altid har troet at være i besiddelse af et noksaa roligt temperament uden vidtflyvende idéer.

Som nævnt blev jeg gift høsten 1892 14de november i Molde kirke med frøken Tomine Ovidia Bendixen, datter af bandagist John Bendixen og hustru Cathrine Bendixen, født Flemming, bosat i Kristiania. Min hustru er født i Kristiania den 7de april 1866.

Vort egteskab er børnløst.

Har ikke været medlem af nogen lærde selskaber og ikke havt nogen speciel uddannelse i mit fag, naar undtages, at jeg

høsten 1900 opholdt mig — paa egen bekostning — to maaneder i Berlin, studerede væsentlig kirurgi og kvindesygdomme. Nogen forening her i landet har jeg ikke været medlem af undtagen Den norske lægeforening, fra jeg blev kandidat.

Om jeg har været fornøiet i min stilling? Min livserfaring vil jeg kortelig resumere derhen: Naar man arbejder samvittighedsfuldt i sin gerning, ser *lidt* paaskjønnelse en gang imellem og faar økonomisk udbytte, saa man kan se alderdommen imøde uden for stor bekymring, da har man grund til at være fornøiet, og jeg synes, jeg har faaet min skjerv af livets goder.

Mine yndlingsbeskæftigelser har altid været musik og seil-sport. Desværre er det blit kun til dilettanteri med dem begge.

Rasmussen, Ragnvald

er født 8de november 1862 i Sylling i Lier. Mit barndomshjem ligger lige ved Sylling kirke i en sjelden vakker egn. Mine forældre var lærer, kirkesanger og gaardbruger Andreas Rasmussen og hustru Gunhild, født Tveten.

Jeg gik paa folkeskolen til konfirmationen, hvorefter jeg 15 $\frac{1}{2}$ aar gammel i 1878, da begge mine forældre var døde, blev elev af den daværende Maribogadens latin- og realskole, tog middelskoleeksamen 1880 (med 1.53), examen artium 1882 med laudabilis (24,12), andeneksamen 1883 med laud. præ ceteris (8,6), teologisk eksamen 19de juni 1889 og praktisk-teologisk eksamen vaaren 1890, begge med laudabilis. Min studietid blev lang, dels fordi økonomiske hindringer tvang mig til at overtage et længere vikariat ved en amtsskole, dels fordi jeg blev sinket af en meget lang og anstrengende militærtjeneste som artillerist.

Mit arbejde i offentlighedens tjeneste omfatter i det væsentlige følgende: 1884—1885 og 1890—1891 var jeg amtskolelærer, henholdsvis i Vang i Valdres og Ullensaker, 1891—1893 personelkapellan hos sogneprest Crøger i Brunlanes, udnævnt 10de oktober 1891, 1893—1898 personelkapellan hos sogneprest Chr. Kaurin i Sande i Jarlsberg, udnævnt 21de december 1893, derpaa $\frac{1}{2}$ aar konstitueret sogneprest til Sande, hvorefter jeg en 3 maaneders tid virkede i Drammen som hjælpeprest hos provst Eckhoff. Fra vaaren 1899 til vaaren

1900 var jeg konstitueret residerende kapellan først til Skjeberg, saa til Berg ved Fredrikshald. Fra 1ste mai 1900 har jeg været prest ved Gaustad sindssygeasyll, de sidste 6 aar desuden fast arbeider i Kristiania indremission.

Kun en kortere tid var jeg medlem af studentersamfundet, derimod flere aar medlem af de teologiske studenters forening og sangforening. Jeg er hverken medlem af noget lærd selskab eller indehaver af nogen orden eller medalje.

Nogen udenlandsreise har jeg aldrig haft anledning til at foretage.

Den 14de mars 1894 indgik jeg egteskab med frøken Marie Svang, der var offentligheden bekjendt som sangerinde. Min hustru er ogsaa fra Sylling i Lier, født 24de august 1866 af forældre gaardbruger Johannes Rasmussen Svang og hustru Lene Marie, født Somdahl.

Vore børn er: Gunhild Augusta, født paa Teien i Sande 24de april 1895, og Ragnvald Johannes Andreas, født paa Gaustad asylys prestegaard 19de juli 1900.

Efter min erfaring er livets høieste værdier: karakter, medfølelse og fortrøstningsfuldhed, knyttet til evighedstrangens hvile i Kristi evangelium. Ellers blir egoismen den seirende magt og sorgmodigheden den endelige stemning. Derfor betragter jeg prestens kald som betydningsfuldt og lykkeligt, ønsker mig ingen anden livsgjerning, kun mere af ildsjælen til den, jeg har.

Hele mit liv har jeg dyrket musiken med iver, idet jeg lige fra ottearsalderen har spillet fløite, i det senere ogsaa violin. Indenfor hjemmets døre har dog min hustrus kunst givet mig den bedste tilfredsstillelse i musikalsk henseende.

Reinert, Einar Stenfelt

er født i Kristiania 11te mars 1864 af forældre landhandler August Jeremias Reinert og hustru Anne Cathrine, født Henriksen.

Han var nogle aar huslærer i Rakkestad, først hos gaardbruger Sten paa Braaten, senere hos gaardbruger Hougaard. Vaaren 1886 reiste han til Amerika, hvor han en tid boede hos og havde arbeide for Kristofer Janson. Derover arbeidede han en tid inde i skovene med jernbanearbeide og var endog en vinter ved sjøerne og fangede pelsdyr. Nu skal han være draget længere mod vest og have faaet en bedre stilling ved jernbanen eller en mindre farm, muligens begge dele.

Reini, John

er født i Nissedal, Telemarken, den 12te juli 1862. Min fader var gaardmand Gunleik Paulsen og min moders navn var Hæge Johnsdatter. Høsten 1877 optoges jeg som elev ved Skiens latinskole, hvor jeg bestod middelskoleeksamen 1879. Fra 1879—1882 gennemgik jeg gymnasiet ved samme skole, hvorfra jeg dimitteredes til universitetet, hvor jeg absolverede examen artium 1882. Vidnesbyrd om bestaaet examen philosophicum modtoges 15de juni 1883. Fra høsten 1883 til sommeren 1884 var jeg huslærer hos købmand O. Hagen, Søndre Fron, Gudbrandsdalen. Vinteren 1884—1885 opholdt jeg mig i kortere tidsrum ved universitetet i Kristiania. I juli 1885 reiste jeg til Amerika og studerede saa teologi ved Concordia Seminary, St. Louis Mo. Denne sidste skole tilhører „den tyske evangelisk-lutherske synode for Missouri, Ohio og andre stater“. I samme maaned modtog jeg kald til som prest at betjene „den norsk-danske evangelisk-lutherske Immanuel-menighed“ i Denver, Colorado. Efter et kort besøg i fædrelandet blev jeg i Decorah, Iowa den 21de september 1887 ordineret af pastor V. Koren, dengang formand for Iowa-distrikt af den norske synode. Mit embede tiltraadte jeg 2den oktober 1887. Siden har jeg som prest arbeidet for

nævnte og andre menigheder i Colorado med undtagelse af tidsrummet 24de april 1899 til 1ste mars 1901. I dette tidsrum var jeg prest i Kiowa, Colo. Fra 1ste mai 1900 til 15de december 1900 var jeg den norske synodes missionær blandt mormonerne i Salt Lake City Utah, flyttede saa tilbage til Kiowa, Colo. 1ste mars 1901 optog jeg igjen betjeningen af den norske Immanuels-menighed i Denver, Colo., hvorfra min efterfølger i embedet da var bleven forflyttet. Jeg er fremdeles i virksomhed som prest for denne og andre menigheder i staten Colorado.

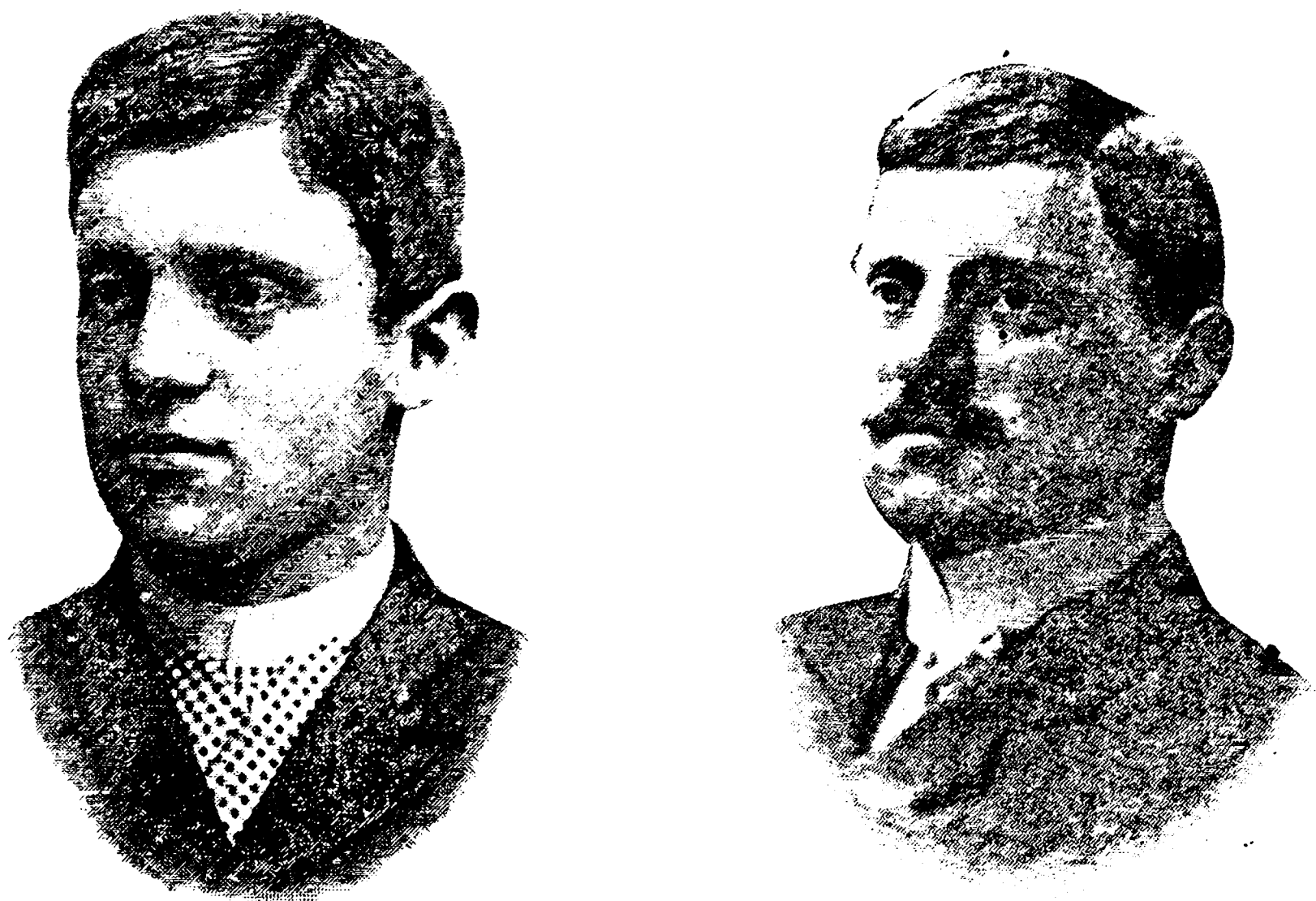
Den 7de oktober 1888 blev jeg gift med Ingeborg Veum fra Fyrisdal, datter af Gunnar og Gjertrud Veum.

Vi har 6 børn: Helga, født 22de august 1890, Gunnar Paul, født 24de januar 1893, Gjertrud Helene, født 30te december 1894, Gunleik Harald, født 5te juni 1897, Gudrun Elsa, født 26de mars 1900, og Agnes Eldri, født 13de august 1905.

Rian, Andor Ingolf

er født i Baklandets prestegjeld 30te september 1862 af forældrene handelsmand Frants Anton Sivertsen og Oline Elisabeth Moe. Efter at have gaaet paa skole i Trondhjem tog han i 1882 artium paa reallinjen. Han opgav dog snart den studerende vei for at ofre sig for forretningsbranchen. Han er nu forretningsmand i Trondhjem.

Riiber, Carl Caspar

er født paa Kongsvinger 11te december 1864 af forældrene Carl Magnus Riiber, civilingeniør og arkitekt, og Caspara Petrea, født Ræder. Gik paa Drammens „latinskole“ i aarene 1873—1882; tog middelskoleeksamen 1879, examen artium 1882, examen philosophicum 1883, bergeksamen 1888 og „practicum“ 1889. Har siden været bosat i Kristiania 1888—1889 som amanuensis ved universitetets metallurgiske laboratorium, derefter paa Røros fra 1ste januar 1890 til 1ste juli 1891 som assistent ved Røros kobberverks gruber og smeltehytte. Fra 1ste juli 1891 bosiddende paa Kongsberg, idet han da ansattes som aspirant ved Kongsberg sølvverk, hvilken stilling han indehavde til 1ste mars 1897. Senere har han virket som kst. overstiger og bergmester til 1ste juli 1898, derpaa som aspirant og markscheider til 23de oktober 1899, endvidere som midlertidig kst. myntgardein og hytteskriver til 8de august 1900, fra hvilken tid han blev fast konstitueret i sidstnævnte stillinger; fra 1ste oktober 1905 er han kst. hyttemester ved siden af stillingen som myntgardein. Siden 1893 har han været bestyrer og hovedlærer ved sølvverkets elementære bergskole.

Af kommunale hverv kan nævnes, at han har været medlem af bestyrelsen for den tekniske aftenskole fra 1900—1906.

I sin studietid var han medlem af studentersamfundet.

I 1894 foretog han paa sølvverkets bekostning en 3 maa-
neders studiereise til Sverige, Tyskland, Ungarn og Østerrige
for at studere elektrisk drevne bergbormaskiner og hasper.

Gift 28de april 1896 i Kristiania med Trine Bolette Thaulow,
født paa Levanger 19de mai 1872 af forældrene sogneprest Peder
Nissen Thaulow og Inga Pauline Cornelia, f. Müller.

Hans børn er: Inga Synnøve, født 21de juni 1897, Carl
Magnus, født 13de april 1899, og Peter Nissen Thaulow, født
5te juli 1901 — samtlige fødte paa Kongsberg.

Roald, Elias Cornelius Nilsen

er født paa gaarden Roald, Harhams prestegjeld, Søndmøre, den 4de oktober 1861 af forældre gaardbruger Nils Gundersen Roald og hustru Jakobine Johnsdtr. Jeg var paa mit hjemsted til efter konfirmationen og gik paa folkeskolen dersteds. I 1877 kom jeg ind paa Aalesunds latinskole og tog der efter 2 aars skolegang middelskoleeksamen i 1879. Efter derpaa at have gennemgaaet Molde skoles gymnasium tog jeg examen artium i 1882 og i 1883 andeneksamen. Jeg valgte det teologiske studium og tog i julen 1888 den teoretiske del af den teologiske eksamen og i høsten 1889 den praktiske del. Under studietiden var jeg 1 aar huslærer i Harstad. I russeaaret var jeg medlem af studentersamfundet. Desuden var jeg medlem af andre foreninger, de teologiske studenters forening og den romsdalske forening. Efter 1 aar at have været huslærer hos sogneprest H. Marstrander i Fuse blev jeg den 11te juli 1891 udnævnt til personelkapellan hos sogneprest til Ørskog, Søndmøre, Peter Jesper Selmer Østbye, i hvilken stilling jeg var, til han tog afsked ved udgangen af 1898. Efter derpaa en tid som konstitueret at have bestyret Ørskog og Voss sogneprestembeder blev jeg den 17de februar 1900 udnævnt til sogneprest i Kjerringø, Salten. Her har jeg været formand i skolestyret. Den 7de august 1900 blev jeg i Bakke kirke, Trondhjem,

viet til Birgitte Marie Østbye, født i Tysfjorden 1ste mai 1871, datter af daværende sogneprest i Tysfjorden, senere sogneprest i Ørskog, Peter Jesper Selmer Østbye og hustru Henriette Fredrikke, født Sverdrup. Vi har 3 børn, nemlig Henriette Fredrikke Sverdrup, født 16de juni 1901, Nils Peter Østbye, født 17de september 1902, og Kristian Severin, født 4de juli 1905.

Roll, Emil Oluf.

Jeg er født i Trondhjem 13de november 1864. Far var da stiftskapellan Karl Jakob Roll (død 27de oktober 1887 som residerende kapellan til Trefoldigheds menighed); mors navn er Anna Johanne Parelius; hun lever som enke i Kristiania.

Før mig var Trondhjem = Munkegaden. Mit hjem var vis à vis Stiftsgaarden, min første skolegang paa frøken Johannesens (senere statsraadinde Nilsens) smaaskole ved siden af latin-skolen; og øverst oppe i gaden laa bedstefars gamle gaard som Domkirkens nabo.

I 1872 flyttede far til Stavanger som missionsskolens bestyrer. Min skolegang faldt saaledes paa Stavanger latinskoole under rektor Steens periode. Disciplinen var dengang, ialfald i middelskolen, meget daarlig. Adskillige originaler blandt lærerne bidrog hertil. Alexander Kielland har mesterlig skildret nogle af dem. Men Stavanger skole fortjener sin historieskriver ud fra en skoleguts syn paa tingene. Thi det var en morsom skole at gaa paa. Mage til de skøierstreger og afstraffelses-historier, som passerede der, har jeg ialfald ikke hørt om fra andre skoler. — Opholdet i Stavanger staar dog ikke lysende for mig. Det er ikke heldigt eller triveligt for en livslysten skolegut at dele dug og disk daglig med 12 à 18 vordende

missionærer aaret igjennem. Heller ikke var jeg særlig oprømt over alle de kaffe-besøgende missionsvenner hver søndag eftermiddag. Det var i Lars Oftedahls bedste periode. Jeg husker godt hans guldknappede ibenholtstok ude i gangen under møderne. Men jeg husker ogsaa godt fars forargelse over meget af den religiøse humbug i Stavanger, som tilslut ogsaa gjorde, at han forlod den gjerning, der ellers interesserede ham. Men missionsskolens herlige verkstedslokaler og gaardsbrug har jeg meget at takke. De har givet mig sans for det praktiske liv, som mine interesser siden har søgt.

I juli 1878 kom jeg til Kristiania og ind paa Aars og Voss's skole. Som betegnende for niveauforskjellen mellem denne skole og Stavanger middelskole (thi gymnasiet stod vist meget høiere) kan nævnes, at jeg dumpede ned fra nr. 1 paa Stavanger skole til nær sagt nr. schak paa Aars og Voss i de første maaneder.

Til de tre universitetsexamina erholdt jeg Laud (28—12, 10—6 og Kan faa Laud).

Som student var jeg flittig i samfundet og var ivrig sanger. Kom med paa Trondhjems-færden som en af de lykkelige 6 af aarets russ. Senere var jeg medlem af „Ossian“ og Grøndals kor. — I 1900 blev jeg opstillet som Lammers's modkandidat til samfundsformand, men faldt — heldigvis for baade mig og samfundet — herlig igjennem.

Ved siden af studierne optog sportsinteresserne mig mer og mer, og friluftslivet i kameratsligt lag har senere i livet skaffet mig de bedste stunder udenfor hjemmet.

Efter embedseksamen, vaaren 1887, var jeg hospiterende kandidat i Kristiania skifteret (skifteforvalter Graff), indtil jeg i september samme aar ansattes som edsvoren fuldmægtig hos min onkel, Ferdinand Roll, i Romsdals sorenskriveri. — I dette herlige skriveri var jeg i 16 maaneder og boede paa den traditionelle fuldmægtighybel paa Molde hos madame Rasmussen (skuespillerens mor). Det var Bjørn Bjørnsons gamle skolegut-hybel, lavt under taget, men koseligt og med den herligste tinde-række og udsigt som dagens kost. Paa denne hybel har for eksempel minister Prebensen, stadsadvokat Fürst og advokat Harbitz ogsaa holdt til. Jeg var dog den sidste, som

holdt „fuldmægtigheden“ ud hos madame Rasmussen. Soveværelset var vel luftigt. En ven, som tog mig paa sengen en søndag morgen, kunde lave snebold af sammenføjet sne paa dynen!

Fra januar 1889 ansattes jeg som advokatfuldmægtig hos Ingar Nilsen, hos hvem jeg blev til 1891. Jeg begyndte straks som manuduktør, først i norsk, senere i romersk ret, og har i det hele undervist ca. 300 jurister i løbet af de 4 aar, jeg holdt paa.

I juli 1891 autoriseredes jeg som advokat og har senere praktiseret i Kristiania, først i kompaniskab med advokat Kiær til 1901, senere alene. Af kommunale eller offentlige hverv har jeg kun havt den ære at være nævndsformand i ligningskommissionen.

Af private gjøremaal kan nævnes: formand i foreningen til Ski-idrættens fremme 1893—1896. Indstiftede som saadan foreningens aarbog og Holmenkol-medaljen. I 1892 rekonstruerede jeg sammen med en del sportsinteresserede „Norsk Idrætsblad“ og sad som formand i dets direktion i adskillige aar. — I 1903 anlagdes Tuddals høifjeldssanatorium, i hvis direktion jeg var formand i en aarrække. I mit arbejde hermed kom jeg ind i direktionen for vinterturistforeningen, som siden gik over i foreningen til reiselivets fremme. Ligeledes i kurstedforeningens direktion. Som medlem af Den polytekniske forening har jeg været opnævnt til komitébehandling af enkelte sager, saaledes den nye patentlov.

I 1905 var jeg stifter af Kristiania huseierforening og dens formand.

Min litterære produktion indskrænker sig til nogle faa opsatser om sportlige forhold samt om eiendomsforholdene (mars 1905 i Morgenbladet).

Jeg blev gift 29de september 1890 med Caroline Marie Kathrine Heidenreich, født i Oslo 3dje juli 1865, datter af adjunkt Carl Severin Heidenreich og hustru Monna Morgenstjerne.

Vore børn, alle i live, er: Monna, født 16de august 1891, Anna, født 12te februar 1894, Caroline, født 3dje august 1895, og Else, født 18de januar 1898.

Rolness, John Mathias

er født i Ibbestad den 20de oktober 1856 af forældre gaardbruger Erik Johnsen Rolness og Ingeborg Johnsdatter. Fra 1873—1875 gennemgik han Tromsø seminar, var derpaa lærer og kirkesanger i 3 aar. Efter at være bleven student og have taget andeneksamen (1883) tog han fat paa det teologiske studium og underkastede sig teologisk embedseksamen 1888. I aarene 1890—1891 virkede han i indremissionen i Kristiania, hvor han ogsaa har vikarieret som lærer ved forskjellige skoler; 1892—1897 var han hjælpeprest hos sognepresten i Ulvik, Hardanger; 1897—1902 stiftskapellan i Tromsø stift. 1902 udnævntes han til sogneprest i Skjerstad; her virkede han til 1905, da han paa grund af sygelighed maatte søge afsked fra sit embede.

Gift første gang 30te september 1892 med Kaja, f. Ryen, født 30te september 1859 i Kristiania af forældre grossist Ole Ryen og hustru Olava, f. Hanssen. Hans første hustru døde 7de november 1896. — Anden gang gift 8de august 1904 med Fredrikke, f. Paasche, født 27de juni 1882 af forældre fyrvogter Carl Paasche og hustru Olava, f. Ulriksen. Ingen børn.

Rolness skildres af dem, der stod ham nær, som en dyb, religiøs natur og et blødt gemyt. Han opholder sig for tiden hos nogle slegtninge i Ibbestad.

Roshauw, Peter Prydz Bloch

er født i Kristiania 23de august 1864 af forældre regnskabsfører (senere kæmner) A. E. Roshauw, død 1895, og hustru Agnes, født Raabe. Gik først paa Nissens skole — som den sidste af 6 brødre — saa, da denne gik ind, et aar paa Giertsens skole og resten paa katedralskolen, hvor jeg var saa heldig at komme sammen med prægtige kamerater, og hvor jeg havde lærere, jeg alle holdt af (desværre sagde vist ikke lærerne det samme om mig); specielt maa jeg faa nævne vor latinlærer, rektor Müller, der var lige udmerket i egenskab af lærer i latin som en opdrager overhovedet i alt godt og rigtigt. Andenekamen i 1883, juridicum i 1887, i 1888 paa advokatkontor, i 1889 edsvoren fuldmægtig ved Rakkestad sorenskriveri, dernæst ansat i forsvarsdepartementet, armé-afdelingen, hvorfra jeg 1898 gik ud som kgl. fuldmægtig og modtog ansættelse som kasserer ved Kristiania fattigvæsen, en stilling, jeg fremdeles har, og hvor jeg befinder mig udmerket.

Var medlem af studentersamfundet, den konservative studentforening og i flere aar af studenternes sangforening under Joh. D. Behrens, som jeg var saa heldig at have haft til sanglærer hele skoletiden gennem og som vakte min sans for og kjærlighed til musik.

Har været heldig til at faa se mig om indenlands og udenlands, saaledes som student en reise rundt kysten fra Kristiania til Nordkap og tilbage samme vei; i 1891, 1892 og 1897 fornøielsesture indom England, Frankrige, Belgien, Portugal, Spanien, de kanariske øer og Madeira! De bedste reiser har jeg dog gjort i selskab med en broder af mig i seilbaad somrene 1904 og 1905 til Kjøbenhavn. Det er et herligt liv ombord i en god baad, i hyggeligt følge at seile og nyde sol, vind og hav. I 1905 saa det dog betænkeligt ud, da vi i den svenske skjærgaard — i den offentlige seilled — blev attraperet af „kgl. svenska flåttan“, idet en kaptein i en chalup fór ned paa os, befalede os at lægge bi og derefter underkastede os et meget skarpt forhør. Da svenskernes flaade ikke bestod af mere end 8 store krigsskibe, var de tydeligvis ængstelige for os og lod en svær torpedobaad følge os lige til skjærgaardens sidste holme i aaben sø. Det passede ikke os at føre nogen krig, da vi netop nød vor lunch, og det blev derfor ikke nogen krig af dengang, hvad der jo var meget heldigt for svenskerne.

Gift 17de november 1896 med Valborg Selmer, født 16de februar 1872, datter af skogdirektør M. Selmer og Benedicte, født Thams; en datter Benny, født 9de oktober 1897.

Min yndlingsbeskjæftigelse i fristunder er musik og litteratur (helst den klassiske, desværre kun i oversættelse).

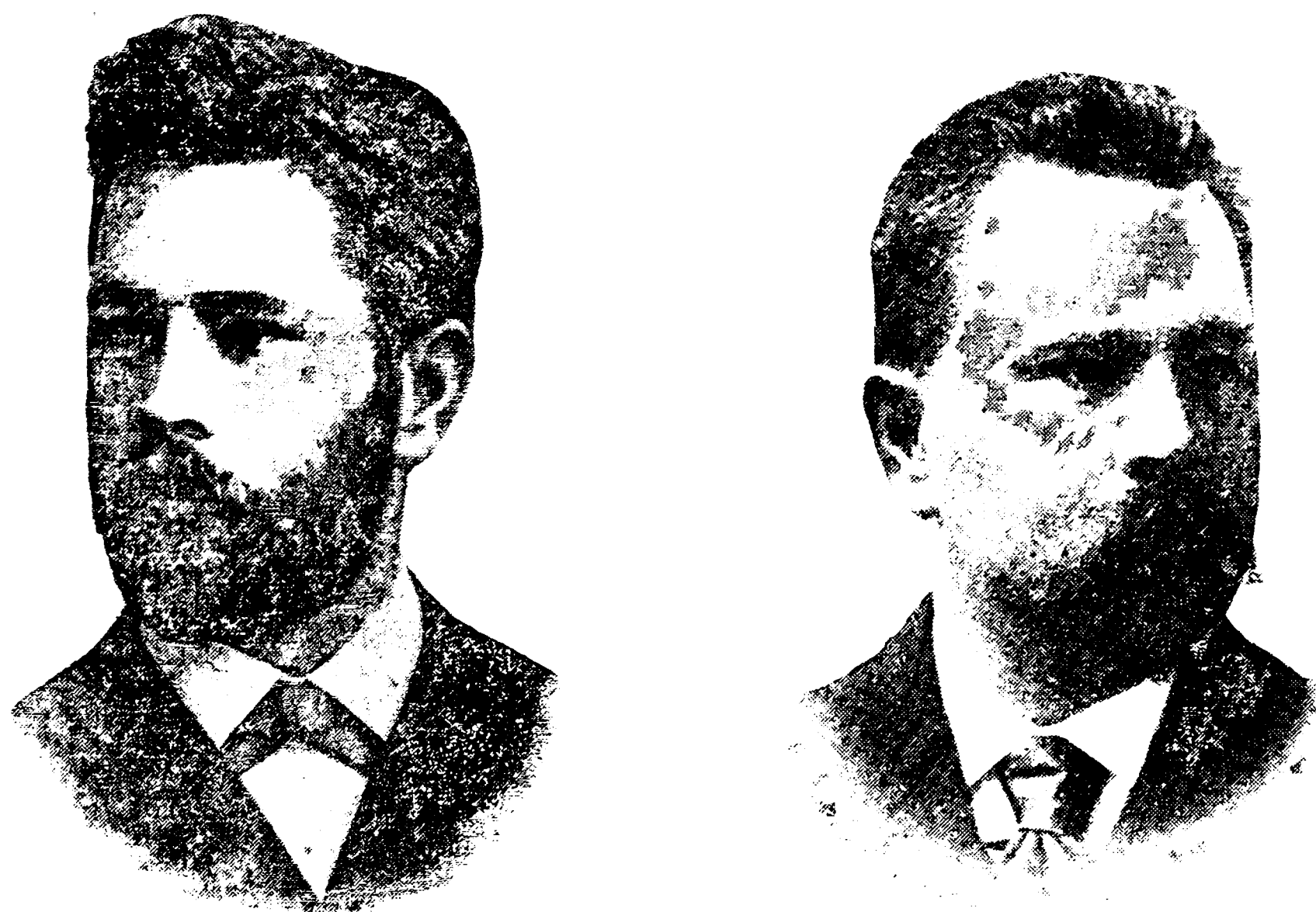
Rye, Johan Henrik

er født 28de juli 1864 paa Eidsvold. Forældre: oberstløjtnant Hans Jacob Rye og Hanna Hermana Krag. Boede som barn paa Ringerike, hvor han tog middelskoleeksamen, gennemgik gymnasiet paa Aars og Voss's skole, tog artium, andeneksamen, officerseksamen og høiskoleeksamen.

Har tjenstgjort paa Hamar, Levanger og i Kristiania, var i 1905 en kort tid militærkonsulent ved statsraadsafdelingen i Stockholm og er nu eskadronschef ved Oplandske kavalerikorps. Har paa egen bekostning været nogle gange i udlandet.

Trives bedst ved friluftsliv, har derhos lidt interesse for læsning og kunst.

Har god grund til at være tilfreds med slegt, venner og kamerater.

Rød, Johan

er født i Skien den 17de mars 1865 af forældre lærer Ole Rød og hustru Helvig, født Larsen.

Jeg gik paa Skiens folkeskole fra 1871—1875, da jeg gik over til Skiens off. skole for den høiere almindelse, af hvilken skole jeg var elev i 7 aar. — Examen artium tog jeg i 1882 med laud, examen philosophicum i 1883 med laud. præ ceteris og juridisk embedseksamen i 1887 med haud.

Efter embedseksamen var jeg et par aar redaktionssekretær i „Varden“ og gik saa over i bankvirksomhed, idet jeg fik ansættelse ved Norges banks afdeling i Skien, hvor jeg for tiden indehar bogholderstillingen. Desuden har jeg siden høsten 1888 været sekretær i Skiens formandskab; magistratssekretær har jeg ogsaa været $\frac{1}{2}$ aars tid. I det akademiske samfundsliv har jeg ikke taget synderlig del; jeg var med i studentersamfundet et par semestre og en kort tid i Den frisindede studenteforening.

Med hensyn til interesser og yndlingsbeskæftigelser udenfor min egentlige livsvirksomhed kan nævnes, at jeg er medlem af Skiens mandssangforening, hvis formand jeg har været i snart 7 aar, ligesom jeg helt fra studenterdagene af har været med og assisteret ved musikalsk-dramatiske aftenunderholdninger

her i byen til indtægt for mange forskellige foreninger og øiemed.

Udenlandsreiser har desværre ikke faldt i min lod. 18de november 1890 blev jeg gift med Birthe Marte Abrahamsen, født i Skien 26de mai 1865, død 25de mars 1897; forældre: brugseier Hans Abrahamsen og hustru Hansine, født Hansen.

Gift anden gang 27de oktober 1906 med Anna Othilie Olsen, født i Skien 26de juni 1867 af forældre urmager Gunder Olsen og hustru Sofie Albertine, født Pettersen.

Børn i første egteskab: Hjørdis, født 13de januar 1891, død 1ste april 1892, Bjarne, født 31te juli 1893, Hedvig Signe, født 5te november 1894, og Harald, født 26de november 1895.

Røe, Johannes Anton.

Jeg er født 30te januar 1863 i „Blomsternes by“, Molde, hvor mine forældre daværende købmand John Peter Røe og hustru Marie Elisabeth, født Ohlsen, dengang boede. Ud i aaret 1863 flyttede mine forældre til Aalesund, i hvilken by jeg har tilbragt min barndom. Jeg gennemgik Aalesunds høiere almenskole. Skolens rektor, Valentin Voss, mindes jeg med veneration; han var en særlig dygtig lærer og en varmhjertet mand. Examen artium tog jeg i 1882 med karakteren laudabilis 27,12 og andenekamen i 1883 ligeledes med laudabilis 15,6. Jeg valgte det juridiske studium, men fik ikke anledning til at studere sammenhængende i Kristiania, idet jeg kun var der i vaarsemestrene. Vaaren 1887 tog jeg juridisk embedseksamen med rent haud. Jeg reiste saa hjem til Aalesund, hvor jeg i den efterfølgende tid forberedte mig paany til den juridiske eksamen, men da jeg i vaaren 1888 blev edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Nordmøre, kom jeg ikke til at tage eksamen om igjen. Jeg var sorenskriverfuldmægtig til udgangen af 1888, da jeg blev fuldmægtig hos byfogden i Kristiansund N. Ved dette embedskontor, hvor der dengang var meget at gjøre, var der to juridiske kandidater, hvoraf den ene var en ældre juridisk kandidat; ingen af disse var edsvoren fuldmægtig. Fra den nye straffelovs ikrafttræden 1ste januar 1889 maatte embedet

have edsv. fuldmægtig. Den ældre juridiske kandidat var imidlertid bleven konstitueret i embedet, og jeg blev edsv. fuldmægtig. I denne stilling vedblev jeg at være, indtil jeg i november 1893 tiltraadte min nuværende stilling som politi-assistent hersteds. Min fuldmægtigtid ved byfogedkontoret var en megen interessant tid. Jeg paadømte i stor udstrækning de civile sager, hvoraf der dengang var et stort antal; jeg administrerede de fleste ekstraretter, førte panteregistrene og sluttede alle boer; dertil aflagde jeg i de sidste aar de offentlige regnskaber. Jeg var ganske heldig med mine domme, som ved appel næsten alle blev stadfæstet. — Jeg var i 1902 i 4 maaneder konst. i Aalesunds politimesterembede, og i Kristiansunds politimester- og magistrats-embede har jeg gjentagne gange været konstitueret, bl. a. i 1903 $\frac{1}{2}$ aars tid. Min virksomhed som konstitueret i disse embeder har vakt anerkjendelse. Min stilling som politiassistent har ikke tilfredsstillet mig, idet den har givet mig liden anledning til mere selvstændig virksomhed; det forekommer mig, at jeg nu har været mere end længe nok i denne stilling.

Jeg er ugift.

Jeg var i begyndelsen af 1890 aarene med at stifte Yngres konservative forening hersteds, hvis første formand jeg var, og som jeg ledede, indtil jeg tiltraadte min nuværende stilling.

I januar og februar 1899 foretog jeg en fornøielsesreise til Sverige, Danmark og Tyskland.

Jeg har levet i en tid, hvor politiske hensyn har været meget bestemmende. Vil det herefter blive bedre?

Sandholdt, David Olsen.

Jeg er født i Eidsvold 24de januar 1861 af forældre gaardbruger Ole Thorstensen Sandholt og Anne Dorthea Davidsdtr. Wilberg. Sammen med nabobørn havde jeg privatundervisning af gamle Ola Tronsbraaten; derefter paa privatskole hos jomfru Dahlgren; saa gik jeg i Wilberg almueskole, indtil jeg vaaren 1876 blev konfirmeret for presten Jørstad. 19de august samme aar fulgte lærer Fretheim mig til Kristiania, hvor jeg fra nu af gik paa Gjertsens skole til artiumsaaret 1882. Efter at have gjort mig færdig med examen philosophicum december 1883 absolverede jeg eksamen i hebraisk mandag den 30te juni 1884 og fremstillede mig paany 22de december 1884. Teologisk embedseksamen underkastede jeg mig ved juletider 1889. Siden den tid har jeg væsentlig boet hos far og mor i Eidsvold, naar jeg ikke har været ude som kolportør, — først for Wilheds Hansen, senere fra 1891 for det britiske og udenlandske bibelselskab samt for det norske bibelselskab og flere andre forlag. Mine kolportørreiser har mest gaaet til Gudbrandsdalen og Østerdalen op til Tolgen. — Jeg har kun ubetydelig været med i studentersamfundet og i sangforeningen.

Ugift.

Min tunghørthed har Gud brugt for at gøre mig mere lydhør for „ordet“.

Under min virksomhed har jeg ofte haft det temmelig surt; men jeg er dog herunder kommen i berøring med levende kristendom baade hos prest og lægmand, i hytter og høiere op. Jeg har faaet noget kjendskab til mit land og mit folk, — har faaet praktisk gymnastik og kneipkur og turistfærder atpaa opover til Dovre og længer nordover.

Udenfor min kolportørvirksomhed har jeg ogsaa drevet snedkeri i Kristiania, har i 1903 desuden været ved en havebrugsskole.

Fra 1ste april 1907 vikarierende husfar i „Hjemmet for døde“ Nordstrand pr. Kristiania.

Sandved, Samuel Bloch

var født paa Sandnæs 1ste januar 1864 af forældre skipper Martin Sandved og hustru Marie, født Olsen.

Efter andeneksamen begyndte han at studere medicin, men maatte snart opgive at tænke paa den bane, da han i mellemtiden havde faaet den uhyggelige sygdom epilepsi.

Han tilbragte nu flere aar paa en anstalt for epileptikere i Tyskland. Tilsidst boede han en kort tid paa sit hjemsted, hvor han døde i 1904.

Schjelderup, Ole Berg.

Jeg er født den 4de januar 1862 i Bolsø. Mine forældre er sogneprest Peter Wilhelm Schjelderup og hustru Marie Dorothea, født Lysholm, begge to forlængst døde. Aar 1868 flyttede mine forældre til Kragerø, hvor min far var udnævnt til sogneprest. I Kragerø begyndte jeg paa den daværende borgerskole, senere forandret til Kragerø kommunale middelskole, hvor jeg 1877 tog middelskoleeksamen.

Opdraget i en søby, hvor dengang skibsfarten florede, og det saa at sige hørte til, at gutter i 14—15 aars alderen skulde tilsøs, var min lyst ogsaa efter skolens tvang at komme tilsøs og prøve det liv, som jo skulde være saa kjækt. Jeg kom imidlertid efter ferierne ind til Kristiania og gik i en kort tid paa Aars og Voss's skoles realgymnasium. Vaaren 1878 forlod jeg skolen og gik tilsøs, og jeg var ude et par aars tid, i hvilken tid jeg ikke havde det udelukkende behageligt. I Richmond, Virginia, blev jeg angrebet af feber, blev igjen paa hospitalet, efterat fartøiet var afseilet, kom ud af hospitalet, før jeg var ordentlig frisk, blev forhyret med et Nova Scotia fartøi, hvor jeg led meget ondt. Ankomsten til Bordeaux blev jeg i meget lidende tilstand atter bragt til hospitalet. Jeg blev der meget omhyggelig pleiet, kom mig og reiste efter en tid nogenlunde frisk hjem med dampskib.

Efter 1 aar at have gaaet paa søkrigsskolen bestemte jeg mig høsten 1881 til at studere og reiste til Kristianssand, hvor jeg i en fart læste privat, tog examen artium paa reallinjen 1882, examen philosophicum 1883, og 1887 i december fuldendte jeg den matematisk-naturvidenskabelige lærereksamen.

Da jeg blev færdig med embedseksamen, var tiderne for realister meget daarlige. Jeg forblev i Kristiania og overtog de første aar efter eksamen forskellige vikariater paa skoler samt erhvervede mig efterhaanden adskillig praksis i privatlæsning, hvormed jeg ogsaa i studietiden havde beskjæftiget mig. Fra høsten 1891—1894 var jeg lærer ved Vinterlandbrugsskolen, fra 1894—1902 ved skolen paa Hauges minde og fra 1902—1904 ved Aars og Voss's skole. Ved siden heraf havde jeg den hele tid i Kristiania fuldt op af privatlæsning. 1904 søgte jeg og erholdt adjunktembede ved Stavanger offentlige skole fra 1ste august, og dette embede indehar jeg for tiden.

Af studentersamfundet var jeg medlem de første aar efter artium, men har aldrig deltaget med synderligt liv.

7de august 1890 giftede jeg mig paa Sälboda i Vermeland. Min hustru Kirstine Middelthon er født 19de april 1868 paa Eidsvold; hun er student fra 1888. Hendes forældre er Peter Andreas Daae Middelthon, forhenværende disponent paa Sälboda bruk, og hustru Nina Josefine, født Sørensen.

Vore børn er: Nina Josefine, født 18de november 1893, Peter, født 11te juni 1895, Sigurd, født 18de december 1896, Marie Dorothea, født 27de november 1898, Elisabet, født 13de april 1901, og Rolf, født 1ste mars 1904, samtlige fødte i Kristiania.

I det hele kan jeg sige at have været fornøiet med mine hidtidige stillinger, som i Kristiania var adskillig bedre, men usikrere end i Stavanger, hvor indtægterne er meget beskedne. Den livserfaring har jeg gjort, at et menneskes skjæbne bestemmes væsentlig af, hvad der kun synes at være rene tilfældigheder.

Schiørn, Karl Theodor

er født i Balestrand i Sogn 6te mars 1862; forældre: pers. kap. Fredrik S. Schiørn og Sofie Henriette Camilla, født Lieungh.

Far læste med os, indtil han kom til Sarpsborg; der gik jeg paa skole i 2 aar og tog middelskoleeksamen i 1879. Paa Aars og Voss's skole gennemgik jeg latingymnasiet. I 1883 tog jeg andenekamen (laud) og begyndte paa filologi, idet jeg samtidig gav undervisning og et halvt aar var huslærer. Høsten 1888 tog jeg gruppe IV (engelsk og fransk) og i 1889 gr. II (norsk og tysk), begge med laud.

I 1890 blev jeg lærer ved Bærums skole i Sandviken og i 1891 ved Tønsberg kommunale middelskole, hvor jeg i 1898 blev adjunkt.

I 1900—1904 var jeg formand i arbeiderforeningen, 1897 formand og siden 1900 kasserer for Tønsberg Gamlehjem, 1904 formand i Arbeiderakademiets bestyrelse, 1904—1905 formand i ligningskommissionen, 1905 viceformand i den frivillige fattigpleie, medlem af repræsentantskabet og suppleant i formandskabet 1905—1908, formand i bestyrelsen for den tekniske aftenskole 1906. — 1906 medlem af amtsskattekommissionen, 1907 medlem af kirketilsynet.

Medlem af studentersamfundet blev jeg i 1882 og staar nu som livsvarig; i 1890 var jeg en kort tid redaktør af avisen,

og i 1891 medlem af bestyrelsen og som saadan formand i 17de mai-komitéen.

I udlandet var jeg i 7 maaneder i 1885—1886 (Chester-Southampton-London), 1887 3 maaneder i Paris, 1889 nogle uger i Hamburg og Kiel, 1892 i London, 1895 i Ægypten-Palæstina-Konstantinopel, 1897 i Sverige (Götakanalen-Dalarne), 1900 i England med lærerstipendium (Cambridge-London med en tur til Paris). — Sommeren 1903—1904—1905 i Sverige og Danmark. 1906 en 5 ugers reise i Schweiz, Italien og Tyrol.

Gift 10de april 1897 med Johanna Schaanning, født 13de mars 1876, datter af sogneprest Johan C. B. Schaanning i Hornindal og hustru Fanny Marie Terese, født Lieungh. Børn: Johan Kristian Schaanning, født 29de april 1899. Augusta Lieungh, født 10de april 1901. Otto Kristian Heiss, født 6te mars 1903. Fanny Kamilla, født 10de december 1904. Fredrik Sigismund, født 25de september 1906.

Schmidt, Axel Hans Jørgen Huitfeldt

er født i Kristiania 25de september 1863 af forældre kjøbmand William Albert Chiapini Schmidt og hustru Karen Fredrike, født Ambjørnsen.

Jeg har gennemgaaet Aars & Voss's skole og Arnebergs etaarige kursus.

Straks som student fik jeg plads paa advokatkontor, hvor jeg var i 4½ aar; andeneksamen toges i 1883, juridicum i 1888.

Forinden havde jeg allerede overtaget merkantilt kontor „Hermod“; i de senere aar har jeg været beskjæftiget med juridisk-merkantile forretninger og „Det norske Aktieforslag“, hvis bogtrykkeri og bogbinderi etc. ivaar er udskilt til eget selskab under navnet Akties. Nationaltrykkeriet og Forlagsbogbinderiet, hvorefter det er overtaget af mig, medens selve forlaget er overgaaet til skolebestyrer Otto Anderssen.

Som student deltog jeg i samfundslivet i videst udstrækning, gav statistroller paa brædderne og i biblioteket, men sang mest.

Mit stadige arbeide og min fortsatte interesse for „Den norske Studentersangforening“ — den til forherligelse, medlemmerne til rigest nydelse — er belønnet med dens ordens storkors med kjæde og crachan („Amandine“); jeg har deltaget bl. a. i landssangerfesterne i denne tid samt i 40-, 50- og 60-

aarsjubilæerne, i udflugter indenlands til nærsagt landets samtlige byer og udenlands til Paris og Lund, ligesom ogsaa i de „store nordiske musikfester“ i Kjøbenhavn og Stockholm.

Jeg er herunder stadig kommet i berøring med mange kuld „studenter“, fra de ældste graahaarede til den yngste rus; fra disse øieblikkes glade tilværelse har jeg mine lyseste minder og mangt et godt, studentikost venskab.

Drev i sin tid ivrig med roning og seilads, nu kun med dagligt slid og arbeide.

Indgik 1ste december 1892 egteskab med Petra Wilhelmine Jensen, født 21de januar 1872 af forældre sanitetskaptein Lauritz Thura Thrap Jensen og hustru Christiane Caspara, født Olberg.

Vi har tre sønner:

Rolf William, født 1ste december 1893, Axel Lauritz, født 21de januar 1895, og Lauritz Thura Thrap, født 1ste mai 1897.

Hold hovedet klart, om storm der bruser.

Schou, Eivind Engelberth

er født i Bækkelaget pr. Kristiania den 25de april 1864 af forældre protokolsekretær August Julius Ferdinand Schou og hustru Camilla Severine Benedicte, født Casse. Faderen tilhørte en gammel Kristiania-familie (Schous garveri, Nygaden 2), moderen var dansk. Dimitteret fra Aars & Voss's skole, hvor han altid var en eksemplarisk elev, fik han laudabilis til sin examen artium, saavel som til philosophicum i 1883 og til juridicum vaaren 1887. Høsten 1887 blev han edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Kloumann i Lyngdal. I 1888 ansattes han som advokatfuldmægtig hos advokat Arne Christensen (Schweigaard & Christensen), hvor han forblev til høsten 1889. Vinteren 1889—1890 tilbragte han — delvis sammen med forældre og broder, advokat Schou — i syden, ved Rivieraen og senere i Schweiz, væsentlig beskæftiget med sprogstudier, særlig i fransk, vistnok med det formaal at komme ind i konsulatetaten. Ved sin hjemkomst modtog han i 1890 ansættelse i indredepartementet, dets landbrugsafdeling. Heller ikke her forblev han længe, idet han i august 1892 modtog konstitutionen som retsskriver i Oslo lagdømme. I sin stilling som

saadan blev han syg i begyndelsen af december og døde den 19de december 1892 af lungebetændelse, vel 28 aar gammel.

Eivind Schou var paa en maade ingen udpræget mand. Hans gode evner tog ingen speciel retning, og hans livsførelse lod dem heller ikke, i det korte liv, der blev ham til del, slaa rod i nogen gerning, hvor de kunde sætte særlige spor. Hans egen hu stod, som antydet, til konsulatveien, uden at vi, der stod ham nær, forstod, at hans evner egentlig laa for det praktiske liv. Hans interesser tiltaltes af vekslende indtryk i liv og forhold. Det er ogsaa sandsynligt, at han vilde have fundet sig tilrette i en gerning, der førte dette med sig.

Men Eivind Schou efterlader alligevel et billede i vor erindring af eiendommelig og varig virkning. Hans vakre træk med de milde, lidt sørgende øine var merket af, at han oftest ikke var frisk. Et hjerteonde negtede ham i ungdommen mangen fornøielse og hindrede senere udfoldelsen af hans manddoms kraft. Var det disse forsagelser, som lagde den fine dæmper paa hans væsen, og som var sordinen paa hans sjæls strenge?

Thi særpræget ved Eivind Schou var dette: „En finhed og en renhed, der ikke taalte noget urent, men indeholdt en protest derimod, ikke i høie og sterke ord, det var ikke hans vis, men i hele hans rolige og fine maade at være paa,“ som Haakon Arnesen udtalte det ved hans baare. Derfor forstummede frivol tale i hans selskab; derfor var omgangen med ham i studentertiden, da bohêmelivet blomstrede, saa lutrende og fornyende, og derfor aabnede han heller ikke sin sjæl uden i forhold, hvor han følte sig tryk.

Men for den ven eller i det hjem, hvor han følte sig forstaaet, blev han den trofaste omgangsfælle, der fin og hengiven delte sorg og glæde med os, lige meget for hustru som for mand. Hvor ofte har vi ikke senere savnet ham, naar hjerterne nærmer sig i livets alvor eller livets fest. Da er det de fine naturer, som blomstrer, der mildner sorgen eller forhøier festen med sit eget stille præg — saadan var Eivind Schou.

Da han lukkede sine øine, var hans bekjendelse: „Jeg tror det evige liv.“

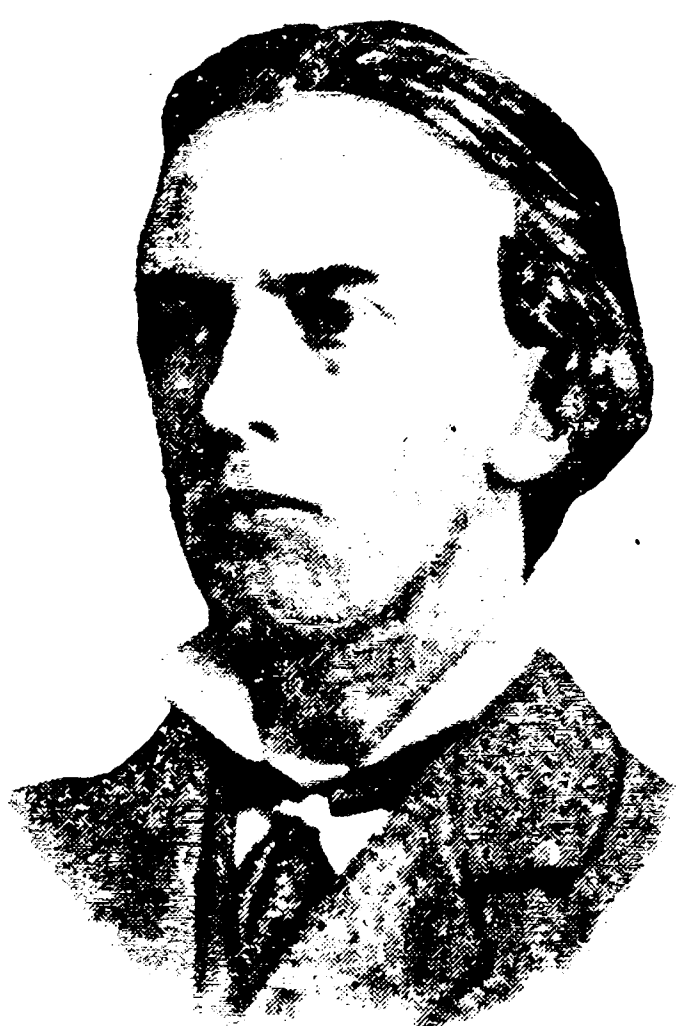
Schøyen, Olaf Kristian

er født i Elverum den 30te august 1864 af forældre daværende overretsagfører, nuværende sorenskriver, Nils Schøyen og hustru Johanne, født Johnsen. Min første skoleundervisning erholdt jeg hos guvernanten i Elverums prestegaard, hvorefter jeg en tid gik paa „Torps skole“ sammesteds. 11 aar gammel flyttede jeg med mine forældre til Kristiania, hvor jeg blev sat ind paa Aars og Voss's skole. Her tog jeg sommeren 1880 middelskoleeksamen med hovedkarakter 1,54.

Aaret efter gik jeg ud af skolen, hvorpaa jeg sommeren 1882 efter nogen privatundervisning tog examen artium med karakteren laudabilis. I 1883 (om vaaren) absolveredes andeneksamen med samme karakter. Derefter var jeg i 3 semestre huslærer hos en gaardbruger i Ski og studerede derefter til juridisk embedseksamen, som jeg erholdt høsten 1888 med karakter laudabilis. Umiddelbart derefter blev jeg ansat som edsvoren fuldmægtig hos min fader, som da var sorenskriver i Nordmøre med bopæl Gyl i Thingvold. Efter henimod 2 aars forløb blev min fader forflyttet, hvorpaa jeg bestyrede embedet som konstitueret i vel 3 aar. I februar 1894 blev jeg ansat som ekstraskriver i finansdepartementet, hvor jeg i 1898 og 1899 rykkede op til henholdsvis kopist og sekretær af første

klasse. Departementarbeidet blev imidlertid afbrudt af to konstitutioner, nemlig i Ryfylke og Hallingdals fogedembeder, som jeg bestyrede i tilsammen 3 aar indtil deres ophævelse i 1898 og 1900 (bopæl henholdsvis Stavanger og Nes i Hallingdal). Efterat jeg fra september 1900 af havde arbeidet i departementets 2det toldkontor, blev jeg den 2den juni 1906 udnævnt til toldinspektør i Tromsø. Fra 1901 til 1906 indehavde jeg som bistilling (med eftermiddagsarbejde) post som assistent i stortingets budgetkomité og var herunder særlig beskæftiget med udarbejdelsen af statsbudgettet.

Den 20 september 1892 blev jeg gift med Ane Katharina Dahl. Hun er født paa Bratvær i Edø prestegjeld den 5te februar 1871 af forældre væreier Ole Dahl og hustru Isabella, født Iversen. Vore børn er: Nils, født i Thingvold den 12te juni 1893, død 12te mars 1894, Nils, født 11te januar 1895, Hedvig, født 12te mai 1897, og Alf, født 22de december 1899.

Selmer, Ludvig Marius

er født i Kristiania 21de november 1860. Forældre kjøbmand Ludvig Selmer (født 29de juli 1813, død 17de december 1898) og hustru Marie Magdalene Selmer, født Selmer (født 1ste april 1817, død 29de august 1903).

Gik de første 6 skoleaar paa Nissens latin- og realskole, indtil denne ophørte. Derefter et par aar paa Gjertsens skole, men maatte paa grund af sygelighed ved slutningen af 5te middelskoleklasse stanse med alt skolearbeide i 2 aar, hvilket ogsaa førte til en tilsvarende forsinkelse med examen artium. Tog middelskoleeksamen som privatist ved Maribogadens latin- og realskole, gik derefter ogsaa to aar i samme skoles latingymnasium, tog artium 1882 (haud illaudabilis), examen philosophicum 1883 (laudabilis).

I det egentlige studenterliv har jeg deltaget meget lidet, var dog nogle aar medlem af studentersamfundet.

I de nærmeste aar før og flere aar efter artium tilhørte jeg en sluttet, intim vennekreds, hvor alle høiere spørgsmaal blev diskuteret og dissekeret — i regelen med en ungdommelig overlegenhed og selvfølelse, som intet lod tilbage at ønske. I hine det „moderne gjenembruds“ gjærende, sterktbevægede aar gik jo den saakaldte radikale ungdom omkring med en klippefast overbevisning om, at tilværelsen ikke egentlig frembød nogen gaader — alt sligt greiede unge, intelligente mennesker

uden vanskelighed. Materialismens stolte verdensforklaring gav svar paa alle spørgsmaal. Jeg er tilbøielig til at tro, at i de forløbne 25 aar har livet og erfaringer eller dybere gaaende studier bragt os alle nærmere til at ville underskrive den store græske vismands ord: Jeg ved blot det, at jeg intet ved.

Af min ungdoms vennekreds er flere døde — blandt dem Johan Sechmann Fleischer, løjtnant Robert Jæger og universitetsstipendiat i filosofi H. C. Hansen. Af de endnu levende vil jeg nævne professor Oskar Jæger, adjunkt Francis Wolf, forfatteren Theodor Madsen samt cand. phil. grosserer Bendix Lange (nu bosat i Kjøbenhavn).

Jeg har levet omtrent hele mit liv i Kristiania, beskæftiget med litterære ting. Har i et par i Kristiania udkommende blade gennem mange aar skrevet artikler om norsk og (mest) andre landes politik samt (for flere aar siden) anmeldt litteratur og teater. Har endvidere oversat en del moderne skjønlitteratur fra fransk og filosofisk litteratur fra tysk. En „bogorm“ har jeg været lige fra mine barndomsdage. En gang i 13—14 aars alderen fór der en bogsamlerdjævel i mig — og han sidder der endnu. Bedst befinder jeg mig her i verden hjemme i mit biblioteksværelse med de fyldte hylder fra gulv til tag.

Nogle kortere udenlandsreiser er faldt i min lod — med ophold i Danmark, Tyskland, Frankrige, England, Spanien og De forenede stater. Til Amerika kom reisen i stand med et norsk seilskib derved, at lægerne beordrede mig ud paa en længere sjøtur for at styrke nerverne (vinteren 1886—1887).

I den svenske by Enköping (to timers jernbanereise fra Stockholm) indgik jeg 8de juni 1889 egteskab med Mathilda Westerlund, født 15de december 1868, svensk latinstudent Stockholm 1888, ældste datter af den derværende læge, dr. med. Ernst Westerlund, født 22de oktober 1839, og hustru Nina Westerlund, født Floderus. Under hele vort egteskab har vi opholdt os en del af aaret i Sverige, hvor ogsaa vort eneste barn Ernst Westerlund Selmer er født 23de april 1890 paa eiendommen Halmbyboda ved Upsala.

Simonsen, Olaf Harry

er født paa Maasø i Finmarken den 13 mars 1863 af forældre handelsmand Ole Simonsen og hustru Christofine Cecilie, født Olsen. Opfostret og opdraget hos svogeren, toldbetjent, senere toldkontrolør i Bergen, Kristian Hanssen og hustru Helene. Gik derefter i to aar paa Vardø borgerskole og tog i 1879 middelskoleeksamen i Hammerfest (karakter 1.60). Kom sommeren 1880 til Kristiania og blev i 1882 student fra Aars og Voss's skole med Haud. 1883 cand. philos. (Laud) og vaaren 1887 cand. juris (Haud).

Han var 1881—1882 formand i Aars og Voss's skolesamfund „Fremad“ og i 1882's russelag „Vicemagister bibendi“. Livsvarigt medlem af studentersamfundet, hvor han et par semestre var redaktør af samfundsavisen (sammen med stud. theol. Diesen og stud. juris Jonassen). Konstitueret husinspectør et halvt aar, medens stud. theol. Ecktell læste til eksamen.

Foretog i 1885 en kortere reise til Holland og Belgien, hvorfra han skrev korrespondancer til flere Finmarks-aviser og et par skizzer i „Ny illustreret Tidende“ (nr. 33, 85 „Fra Holland“ og nr. 36, 85 „Fra Antwerpen“).

I sin studentertid var han fast brevsriver til „Tromsøposten“, „Finmarksposten“ og „Vardøposten“, hvorhos han skrev lidt i forskjellige Kristiania-aviser. Var sekretær i „Nord-

landske kreds af Norges forsvarsforening“ og i flere aar medbestyrer af „Nordlands forening“.

Fra 1888—1890 edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver G. Roll i Hammerfest, februar—juni 1890 konstitueret politimester i Vestfinmarken, juni 1890—mai 1891 konstitueret sorenskriver i Hammerfest, juli 1892—1894 for anden gang konstitueret sorenskriver i samme embede. 1895—1896 aktorsuppleant i Vestfinmarken. I tiden mellem de forskjellige konstitutioner drev han sagførervirksomhed.

Under opholdet i Hammerfest var han bl. a. viceformand i hundredeaarskomitéen, formand i „Selskabet til Hammerfest bys vel“, formand i Hammerfest kreds af Norges forsvarsforening, formand og stifter af „Hammerfest selsk. klub“ samt i en aarrække redaktør af „Finmarksposten“.

Flyttede i 1898 til Vardø som sagfører. Var vaaren 1898 fiskedommer i Finmarken og fra 1899—1904 offentlig forsvarer ved lagmandsretten. — Et aars tid var han formand i Vardø Moderat — konservative forening og, indtil han i 1905 fraflyttede Finmarken, formand i „Komitéen til anskaffelse af fiskerbiblioteker“ deroppe.

I de sidste par aar har han opholdt sig i Kristiania. (Til ovenstaaende biografi føier Simønsen følgende bemærkninger:) Efter et fald nedover et flere hundrede fod høit fjeld (i Kjelvik i Finmarken) med deraf paafulgt brud paa hjerneskillen har min helbred været svag. Hertil kom derhos, at jeg i det hele tre gange har været nær ved at drukne, sidste gang i Kristiania under badning. I Finmarken paadrog jeg mig — ved baad og fjeldreiser (med ren) en haardnakket og varig gigt. Desuden har gigtfeber to gange, hver gang flere maaneder, taget med sig det, som var igjen af kræfterne.

Ved siden af min juridiske virksomhed har jeg syslet ikke lidet med journalistik. Jeg begyndte allerede som skolegut at skrive i aviserne nordpaa, fortsatte under hele studietiden og driver paa den dag i dag.

Naar jeg overfor mine kamerater (og andre) i en sum skal udtale, hvad de tilbagelagte 25 aar har lært mig, saa faar jeg lov til at udtrykke det i følgende sætning:

„Man bør ikke sprede sin arbeidsevne paa for mange felter.“

Mig har det ialfald ikke gavnet.

Sivertsen, Johan Olaf

er født i Trondhjem 30te september 1862 af forældre Frantz Sivertsen, handelsmand, og Oline Moe. Har gennemgaaet Trondhjems realskole fra 1868—1879 og Trondhjems katedralskole fra 1879—1882. Tog realartium 1882, andeneksamen 1883, krigsskoleeksamen 1886. Har været bosat i Trondhjem, Strinden, og fra 1905 Indre Nordmøre, kaptein i infanteriet — trondhjemske brigade fra 1896. Løitnant i samme brigade fra 1886—1896.

Var i flere aar indsender af militære artikler til „Militær Tidsskrift“, til „Underofficersbladet“ og stadig deltager i avisen, fornemmelig „Dagsposten“, under merke „A. S.“ eller oftest fuldt navn.

Har dyrekjøbte erfaringer om livets humbug i mange retninger, i aarevis nedrasket og socialt boycottet, fordi jeg aldrig har fulgt anden rettesnor end min overbevisning, politisk som social.

Har været gift tre gange, nemlig 1887, 1897 og 1903 i Trondhjem. 1ste gang med Elen Marie Lie, født 15de november 1869 i Trondhjem, død 1896, 2den gang med Sara Strøm, født 1862 i Magerøen Hevne, død 1901, 3dje gang med Anna Rise, født 21de februar 1870 i Opdal, døtre af henholdsvis skibskaptein Lie, handelsmand Strøm og gaardbruger Rise, og Josefine Sivertsen, Eline Berg og Marit Rise.

Børn: Ole Torbjørn, født 16de september 1887, Asbjørg, født 13de april 1889, Ingrid, født 11te januar 1890, Magnhild, født 16de mai 1891, Elvira, født 1ste oktober 1899, og Dag Olafsson, født 7de januar 1905; heraf en død, nemlig Magnhild 15de mai 1900.

Jeg har været og er militær med liv og sjæl; trods al den humbug, som militærlivet rummer, omfatter jeg det militære virke som min kjæreste syssel. Jeg blev skuffet 1905, at vort forsvar ikke skulde sættes ind for at hindre den forsmædelse, som blev os tilføjet i Karlstad — et resultat uværdigt en frihedselskende og selvstændig nation.

Foruden mange aars virksomhed som journalist har jeg som skolemand udeksamineret ca. 1500 til middelskoleeksamen i Trondhjem ved Trondhjems private middelskolekursus, som jeg oprettede 1887, og som jeg maatte sælge i 1902, da Trondhjems katedralskole og realskoles lærere, dog ikke alle, fik se frugterne af sit arbejde, nemlig at knække mit kursus fornemmelig ved eksamen, og saa drive sit tilsvarende kursus nøiagtig som en kopi af mit.

Fra 1887 er jeg indehaver af Trondhjems handelsskole, med hidtil over 2000 udeksaminerede elever og med filialer i det trondhjemske. Har været foredragsholder i Arbeiderakademiet og for øvrigt i skytterlag og ungdomsforeninger over militære og fædrelandshistoriske emner. Har som saadan gennemreist Trondhjems stift i mange aar, helt fra 1887.

Hovedfaciten af mit livs virke pr. dags dato er, at i og med arbeidet beseirer man enhver vanskelighed, trods dette, at en selvstændig natur ikke taales, men mødes af kampe, ret ofte af en høist uren natur.

Skaar, Olav Johannes Rasmussen

er født paa gaarden Skaar, Vanelvens prestegjeld, Søndmøre, 2den december 1858 af forældre gaardbruger Rasmus Rasmussen Skaar og hustru Serine Olsdatter Riise.

Jeg udeksamineredes i 1876 fra Voldens høiere almue- og lærerskole efter to aars studium. Var en tid huslærer hos kaptein Gregersen, senere stortingsmand fra Volden, Søndmøre. Læste senere privat i Trondhjem. Gik paa Maribogadens latin- og realskole, Kristiania, og tog middelskoleeksamen i 1880 og artium i 1882; var lærer ved samme skole i 1882 og 1883.

Reiste til Amerika vaaren 1883 som korrespondent for 3 aviser; det var i den store emigrationsperiode.

Jeg frekventerede den juridiske afdeling ved Wisconsin state university, Madison, Wisconsin, aarene 1884, 1885 og 1886 og tog advokaturen i 1886 med tilladelse at praktisere ved alle Forenede staters retter. (United states courts).

Har praktiseret som advokat siden, med undtagelse af fire aar — 1890—1894 —, da jeg var ansat i offentlig stilling for state of Wisconsin.

Blev gift 5te december 1896 med Anna Maria Gundersen, født i Aasnes, Solør, 11te december 1867.

Hendes faders navn var Martin Gundersen, lensmand i Aasnes og stortingsmand fra Hedemarkens amt for flere terminer.

Vi har tre børn: Martha, født 29de august 1897, Ragnhild, født 10de mars 1899, og Gunvor, født 3dje mars 1902.

Jeg har besøgt Norge to gange, siden jeg udvandrede. Har i disse 24 à 25 aar været vel tilfreds med alt, kanske med undtagelse af, at jeg ikke var saa stillet, at jeg kunde bo i det kjære Norge.

Skabo, Eivind Ditlev

var født den 8de oktober 1863 i Drammen af forældre blok-mager (senere verkseier ved bygdø) Hans Skabo og hustru Kristine Marie, født Feght. — Efter at have gaaet paa Drammens latinskole en tid kom han i 1874 ind paa Gjertsens skole i Kristiania, hvorfra han tog artium i 1882. — Anden-eksamen 1883, teologisk embedseksamen 1891, practicum vaaren 1892. Sommeren samme aar ordineredes han som prest og reiste paa den norske mormonmissions kaldelse til Utah, hvor han virkede som prest og missionær for den lutherske kirke i 7 aar. Fra 1899 var han prest for 4 norske menigheder i Hayward, Minnesota. I denne opslidende stilling virkede han trofast og utrættelig, til han ikke kunde mere, skjønt han alt længe havde følt kræfterne svigte. Da lægerne troede, det var lungerne, som var angrebet, blev han tilraadet at reise til Nord-Carolinas milde klima. Her blev sygdommen konstateret at være kræft, og af denne sygdom døde han juni 1905.

Eivind Skabo havde reist meget. Allerede som ung student

foretog han en reise til Syd-Amerika, væsentlig af helbredshensyn. Paa den norske synodes anmodning reiste han fra august 1895 til mai 1896 omkring i Minnesota, Dakota, Iowa, Nebraska og Wisconsin for at modarbeide mormonismen samt for at samle penge til en kirke i Salt Lake City, hvilket øiemed ogsaa lykkedes saa godt, at han ved sin hjemkomst til Salt Lake City kunde kjøbe byggetomt og bygge en liden kirke i byens mest centrale strøg. — I 1902 vendte han og hans familie tilbage til Europa med et aars permission. Under dette Europa-ophold reiste de en del i Sverige, Danmark, Tyskland og Italien, men opholdt sig mest i Norge, hvor Skabo for øvrigt paadrog sig en ondartet lungebetændelse, hvis virkninger han aldrig ganske kom over. — Foruden disse reiser havde han reist meget om i De forenede stater, — saa meget, at det kun var faa stater, han ikke ialfald havde reist igjennem.

I det akademiske liv deltog Skabo ikke meget. Adkomsten fra Bygdø, hvor han havde sit hjem, var ikke saa let dengang som nu i sporvognenes tid. Han var imidlertid medlem af den eksegetiske forening Mogibah.

Som prest skrev han meget i amerikanske aviser og kirkelige tidender, væsentlig om mormonismen.

Han blev i 1892 gift med Ragna, født Hallén, født i Kristiania 21de december 1865 af forældre garvermester J. P. Hallén og hustru Kristine, født Jansen. Han efterlader sig 4 børn: Helga Elise, født i Salt Lake City 28de juni 1894, Anna Marie Kristine, født sammesteds 27de februar 1897, Ruth, født sammesteds 9de oktober 1899, og Erling, født i Hayward, Minn. 17de september 1901.

Skabo var meget musikalsk; dygtig piano- og orgelspiller, som han var, anvendte han ogsaa denne evne i sin opgaves tjeneste, idet han i sine menigheder samlede folk, især ungdom, om sig og dannede sangkor, som han selv instruerede. Særlig i Utah vandt han gennem musikken mange venner, som ellers vanskelig var kommet ind under hans indflydelse. — Eivind Skabo lever i sine venners minde som en gentleman som faa; en mandig, ren personlighed, en ven uden svig, en opofrende arbeider for den sag, han havde viet sit manddomsvirke.

Skallerød, Henrik Emil

er født paa gaarden Brevig i Saaner, anneks til Vestby herred, den 1ste januar 1863 af forældre gaardbruger Anton Jacobsen og hustru Marthine, født Texnæs. Min fader købte i aaret 1866 gaarden Skallerød paa Jeløen i Moss herred, hvor jeg tilbragte min barndom. 5 aar gammel begyndte jeg at gaa paa herredets folkeskole og gik der, indtil jeg, 11 aar gammel, blev optaget paa Moss middelskole, hvor jeg gennemgik alle middelklasser; sommeren 1879 tog jeg middelskoleeksamen med karakteren „udmerket godt“ (1.44).

Jeg begyndte derpaa, efter tilskyndelse af min tidligere lærer, cand. theol. Carl Hals, at forberede mig til examen artium, idet jeg fra sommeren 1879 til sommeren 1880 modtog privat undervisning af ham og et par andre af mine tidligere lærere ved Moss middelskole. Efter sommerferien sidstnævnte aar kom jeg ind paa Kristiania katedralskole, hvis 2den og 3dje latingymnasiumklasse jeg gennemgik. — Jeg afgik til universitetet med skolens anbefaling og absolverede klassisk examen artium høsten 1882 med karakteren laudabilis (24—12). Juni 1883 underkastede jeg mig examen philosophicum med karakteren laudabilis præ ceteris.

Jeg valgte derefter det juridiske studium. Ved siden af at drive dette havde jeg fra høsten 1883 til vaaren 1884 sysselsettelse paa et advokatkontor, ligesom jeg fra sommeren sidst-

nævnte aar til sommeren 1885 indehavde et vikariat som ekstraskriver i finans- og tolddepartementets 1ste toldkontor.

Ved nytaarstider 1886 blev jeg angrebet af en alvorlig sygdom med paafølgende sterk nervesvækkelse, og studiet maatte afbrydes. Bedringen skred kun langsomt frem, og min læge erklærede, at jeg ikke burde tænke paa at fortsætte studierne. Jeg opholdt mig imidlertid hjemme hos mine forældre paa Jeløen og hjalp disse, saavidt mine kræfter strak, med gaardsarbeidet. Specielt kastede jeg mig over havevæsen og anlagde en stor frugthave paa min faders gaard.

Den 2den mai 1892 fik jeg ansættelse som betjent ved Moss byfogedkontor, hvilken stilling jeg indehavde til 1ste mai 1897, da jeg overtog stillingen som fuldmægtig ved Smaalenenes amtskontor, efterat jeg allerede under 1ste februar 1895 var bleven knyttet til amtskontoret ved ansættelsen som sekretær i Smaalenenes amtsskattekommission.

Stillingen som amtsfuldmægtig indehar jeg fremdeles og driver ved siden deraf gaardsbrug.

Jeg har flere gange været konstitueret i Smaalenenes amtmansembede og indehavde senest konstitution efter amtmænd Arnebergs fratreden i vel et halvt aar fra 1ste april til 10de oktober 1905.

Jeg har i hele denne tid været bosat paa Jeløen i Moss herred, først paa min faders gaard og siden 2den december 1894 paa gaarden Ramberg, som jeg overtog ved mit giftermål. I min hjembygd har jeg i aarenes løb indehavt en række af kommunale hverv. Fra januar 1894 til januar 1898 var jeg fattigstyrets formand. Derhos har jeg været formand i ligningskommissionen, medlem af skolestyret og valgmand. Den 5te januar 1898 blev jeg valgt til herredets ordfører og har siden uafbrudt fungeret som saadan. Siden aaret 1900 har jeg været forligelseskommissær-suppleant. Smaalenenes amtsting valgte mig i aaret 1905 til overformynderrevisor. Siden vinteren 1902 har jeg været formand i Moss herreds landmandsforening.

Jeg har paa egen bekostning foretaget flere udenlandsreiser: I aaret 1887 opholdt jeg mig ca. 3 maaneder i England; derhos har jeg flere gange gjort reiser til Sverige og Danmark, ligesom jeg i 1900 og 1902 besøgte flere af Tysklands byer, bl. a. Berlin.

Den 21de mai 1906 blev jeg af Smaalenenes amtsudvalg konstitueret som den ene af amtets repræsentanter ved kongeparrets kroning i Trondhjem den 22de juni dette aar og blev herunder tildelt den i denne anledning prægede kroningsmedalje.

Den 2den december 1894 indgik jeg egteskab med Kristine Ramberg, født paa gaarden Ramberg paa Jeløen den 1ste august 1866 af forældre gaardbruger Kristian August Ramberg og hustru Anne, født Mikalsen.

Jeg har følgende 3 børn, samtlige født paa gaarden Ramberg:

Randi, født 24de september 1896, Kristian August, født 29de august 1897, og Odd, født 13de juli 1902.

Smith, Hans Wilhelm Dop

er født i Porsgrund 13de april 1863 af forældre sogneprest til Lunde i Telemarken Eilert Smith (død) og Laura Constance Fredrikke, født Rolsted (død).

Høsten 1877 kom jeg ind paa Skiens lærde skole, hvorfra jeg 1882 dimitteredes til universitetet. 1883 underkastede jeg mig examen philosophicum og begyndte derpaa at studere filologi. Med undtagelse af 1 aars fravær som huslærer i Aadalen og senere 1 aars ophold i Skien tilbragte jeg mine studenteraar i Kristiania, hvor jeg den meste tid var medlem af studentsamfundet. 1890 fuldendte jeg sproglig historisk lærereksamen (gruppe I og II).

Første halvaar af 1891 vikarierede jeg for overlærer Koht ved Skiens skole. Fra høsten 1891 til vaaren 1892 opholdt jeg mig i Berlin for at studere det tyske sprog. Efter min hjemkomst derfra var jeg inogle maaneder vikar ved Kristiansunds skole, og dernæst fra nytaar 1893 til sommeren s. a. ved Tromsø skole. Fra 1893 til 1896 havde jeg ansættelse ved Aars og Voss's skole. Den 9de januar 1896 tiltraadte jeg min nuværende stilling som lærer ved Stavanger offentlige skole, hvor jeg — efter nogle aars virksomhed som klasse-lærer — den 3dje august 1899 konstitueredes som adjunkt.

Foruden det nævnte ophold i Berlin har jeg senere to

gange besøgt Tyskland (Greifswald, Leipzig, Jena), væsentlig for at studere sprog og skolevæsen, nemlig i 1895 og i 1902, begge gange med offentligt stipendium.

Den 9de april 1900 blev jeg gift med Assa Finne, født 29de december 1875, datter af afdøde byfoged i Stavanger Henrik Finne og Axeliane, født Kielland.

Børn: Assa, født 1901, og Eilert, født 1903.

Smitt-Amundsen, Jonas.

Jeg er født i Drammen 19de juli 1864 af forældre kjøbmand og skibsreder, senere dampskibsekspeditor, Thorger Amundsen (født 21de oktober 1818, død 10de mai 1895) og hustru Anne Marie, født Aas (født 27de august 1830, død 1ste juli 1902). Jeg gik først paa frk. Kirkegaards smaagutskole i Drammen, derpaa fra 1872 til 1875 paa Drammens latinskole og fra 1875 paa Hortens middelskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen i 1879. Jeg kom derpaa ind paa Kristiania katedralskole, hvor jeg gennemgik realgymnasiets 1ste og 2den samt lidt af 3dje klasse, og frekventerede saa nogen tid Paul Berghs artiumskursus. Andeneksamen absolverede jeg 1883, tillægsprøve i latin 1884 og juridisk embedseksamen høsten 1887. Jeg var i studenterdagene en tid medlem af studentersamfundet, men tog forøvrigt liden del i studenterlivet. Fra 1883 til 1886 var jeg ansat paa advokat Klingenberg's kontor, og umiddelbart efter embedseksamen fik jeg ansættelse som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Hausmann i Søndre Østerdalens sorenskriveri. Her forblev jeg, til jeg i mars 1890 nedsatte mig som sagfører i Elverum, hvor jeg fremdeles praktiserer.

I det offentlige eller kommunale liv har jeg ikke deltaget. Dog har jeg som jurist ikke undgaaet stillinger som formand i ligningskommissionen og formand i bygnings- og regulerings-

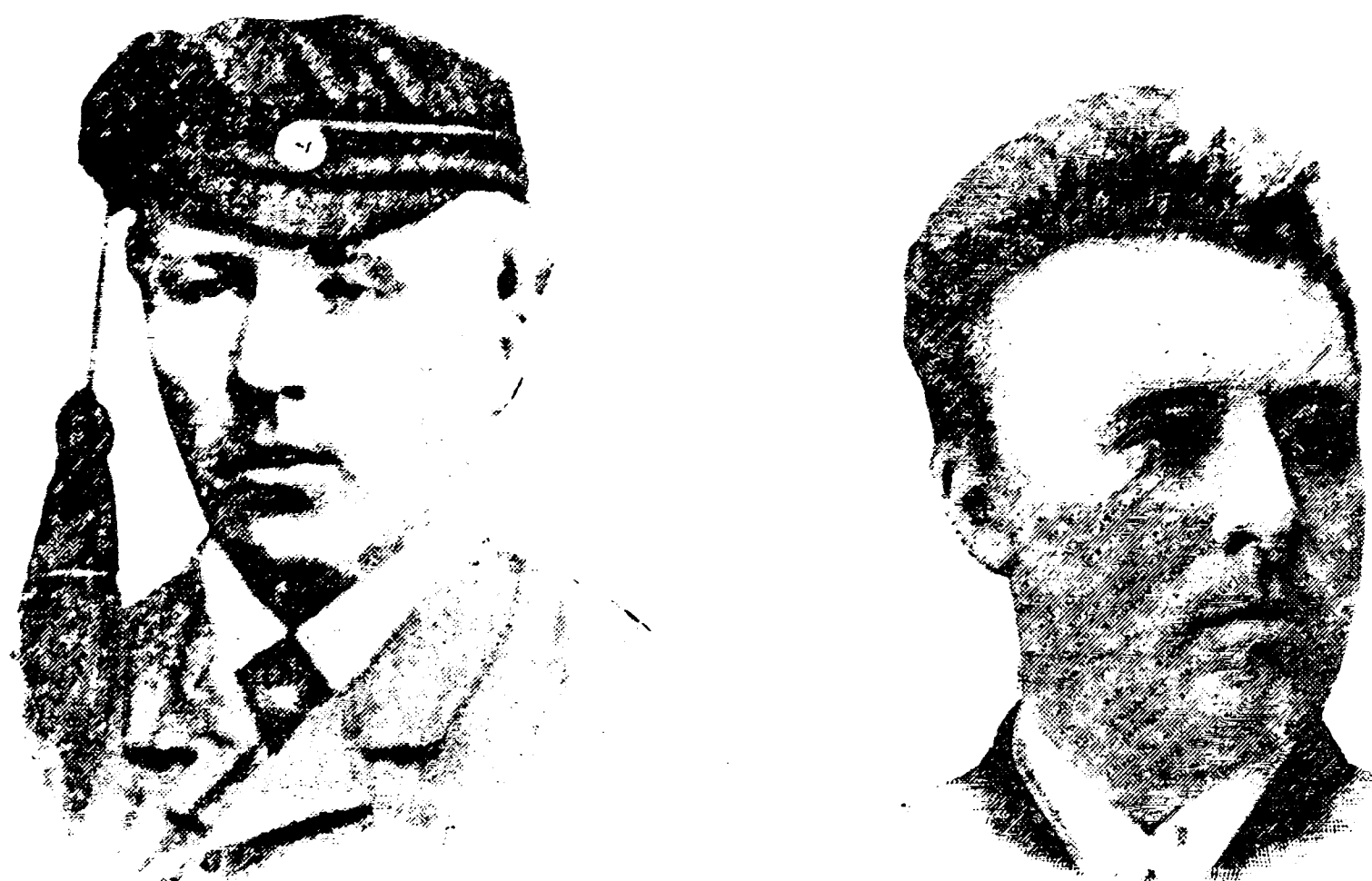
kommissionen, ligesom jeg er ordfører i Elverums sparebanks forstanderskab og formand i selskabet for Elverums vel. Min forretning har dog lagt beslag paa det væsentligste af min arbejdskraft.

I aarenes løb har jeg adskillige gange foretaget udenlandsreiser til Sverige, Danmark, Tyskland, Frankrige, Belgien og Østerrige, væsentlig i rekreationsøiemed.

Jeg er gift i Elverum 28de juli 1891 med Marie Kirstine Aakrann, født 10de september 1868 af forældre gaardbruger John Aakrann (født 23de juli 1809, død 14de juli 1889) og hustru Berthe, født Øvergård (født 17de mai 1829).

Børn, samtlige født i Elverum:

Agnes, født 18de juni 1892, Margit, født 27de november 1893, Thor, født 3dje mai 1895, Gudny, født 9de december 1896, død 24de februar 1898, Erling, født 15de januar 1903), og Eva Gudny, født 27de september 1905.

Sneve, Oluf

er født paa Værdalsøren 3dje mai 1857 af forældre farvermester (nuværende stationsholder) Arndt Haldorsen Sneve og hustru Elsbeth, født Holan. Frekventerede fra 6 aars alderen frøken Petra Hiorths privatskole paa Værdalsøren, derefter Værdalsørens folkeskole og derpaa et aar Levangers borgerskole. Fra konfirmationsaaret 1874 ansat i O. & E. Melbyes manufaktur- og kortevareforretning i Trondhjem, hvilken post han indehavde indtil 1877, hvorpaa han efter 1 $\frac{1}{4}$ aars forberedelse tog middelskoleeksamen ved Maribogadens latin- og realskole, som da eiedes og bestyredes af hans morbror cand. mag. Lorents Holan.

Frekventerede derefter latingymnasiet ved samme skole indtil høsten 1881, da han ansattes som huslærer hos sorenskriveren i Valdres, Andreas Piro, hos hvem han forblev indtil sommeren 1882, da han reiste ind til Kristiania og tog examen artium. Efter endt examen artium overtog han atter huslærerposten hos sorenskriver Piro indtil sommerferien 1884. I 1885 tog han examen filosoficum og ansattes samme aar som kontorfuldmægtig hos overretssagfører G. A. Bratt i Kristiania, hos hvem han forblev indtil 1890, i hvilket tidsrum han tillige manuducerede i latin og andre fag til examen artium og middelskoleeksamen. Efter i 1890 at have opsagt sin post paa sagførerkontoret fortsatte han med privatmanuduktioner og læste ved siden af en tid jus, indtil han — da „jobbetiden“ kom — slog ind paa omsætning af eiendomme og obligationer og om-

satte i denne „tid af guld“ for flere millioner kroner, men gik lige „blank“ ud af „historien“, som han gik ind.

I tiden fra 1890 til 1900 ydede han bidrag til „Korsaren“, „Tyrihans“ og flere andre blade og ansattes som redaktør i Narvik af „Narvik Dagblad“, hvilken post han indehavde et aars tid og fungerede herunder som redaktør, reporter, korrekturlæser, abonnentsamler og — hvis han havde holdt ud længer — ombærer af avisen udi byen. Men han holdt det ikke ud længer end det ene aar og kom saaledes ikke til at bære avisen omkring. „Narvikaaret“ var det væmmeligste aar i hans liv. „Narvik Dagblad“ eiedes af et aktieselskab, i hvis direktion der neppe fandtes én, som kunde levere en notis i saavidt præsentabel form, at den kunde indtages uden omarbeidelse, og skrive vilde de alle. Samtlige aktieeiere rent martredes af skriveklø, som ikke tog ende, førend redaktør Sneve en vakker dag indtog et opsæt fra en aktieeier akkurat ordlydende saaledes, som det indsendtes; da tog „sygdommen“ af. Men saa var da han ogsaa nærved at faa rundjuling.

Fra 1900 til 1906 har Sneve udgivet:

„Bedsteborgere“, „Lurifasser og Gjerrigpomper“, første og anden samling, — „Interiører fra Bratvik“, „Chilian Pedersen, humoristiske historier paa trøndermaalet“ samt „Reisehaandbog over Værdalen“.

Sneve har i en række af aar været medlem af studentersamfundet og deltog i 1887 paa den store studenterskuespillerturné, under hvilken han spillede kongen i „Gildet paa Mærrahaug“.

Ugift.

Solberg, Martin Andersen

er født 7de juli 1861 i Askim, Smaalenene af forældre gaardbruger Anders Solberg og Maren, født Hougen. Den første skoleundervisning fik jeg paa folkeskolen, gennemgik i 15-aars alderen et kursus ved en amtskole og kom derefter til Maribogadens latin- og realskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen (1.38) i 1880. I 1882 absolveredes examen artium med laud. paa latinlinjen, i 1883 examen philos. med laud. præ. og i 1888 examen medicum med laud (18,53).

Indtil 1887 var jeg medlem af studentersamfundet. Efter 1 aars ansættelse som kandidat ved Rigshospitalet og Fødselsstiftelsen fik jeg post som brugslæge i Tistedalen, hvor jeg var i $\frac{3}{4}$ aar indtil vaaren 1890. Siden den tid har min lægevirksomhed været knyttet til Drangedal, hvor jeg har indehavt en del kommunale hverv, saaledes ordførerstillingen i 4 aar, har været valgmand 2 gange m. m. I august 1900 udnævntes jeg til distriktslæge i Tinn. Omtrent samtidig med, at jeg tiltraadte embedet sommeren 1901, søgte jeg afsked, saaledes at jeg kun en maanedes tid var i funktion, idet jeg atter overtog posten som kommunelæge i Drangedal. Vinteren 1900 foretoges paa privat bekostning en 3 maaneders studiereise til Hamburg, Berlin samt Kjøbenhavn, og vaaren 1904 opholdt jeg mig atter i studieøiemed væsentlig paa de samme steder, denne gang

med hjælp af dr. Rolls legat, der var mig tildelt. Min litterære virksomhed indskrænker sig til en del mindre opsæt i norsk magasin for lægevidenskab og tidsskrift for den norske lægeforening samt til en del kortere og længere inserater i lokalaviserne, særlig om hygieniske spørsmå, leilighedsvis ogsaa om andre ting. Naar ens virksomhed i saa lang tid er knyttet til samme egn, kommer man jo let op i diskussionen om forskellige spørsmå og forhold vedrørende herred og amt.

Den 4de december 1889 blev jeg gift med Randi Mjøen, født i Opdal 22de mars 1864. Hendes forældre var gaardbruger Berulf Mjøen og Anne Qvamme.

Vore 4 børn, fødte i Drangedal, heder: Maren Ragni, født 21de september 1890, Hanna Karoline, født 17de juni 1894, Margit, født 5te juli 1898, og Henrik, født 9de juni 1903.

Naar der spørges, om jeg har været tilfreds med min hidtidige stilling, saa maa dertil svares ja.

En landslæges praksis i et meget spredt befolket distrikt uden adgang til kollegial assistanse giver vistnok anledning til mange bekymringer og skuffelser; men disse bliver jo færre med aarene, naar man lærer at forsone sig med, at det maa saaledes være.

En behagelig afveksling byder den lette adgang, man har i Drangedal, til jagt, fiskeri, cykleridning, ski- og skøiteløbning.

Sommerfelt, Ansgar.

Jeg blev født i Eidsvold 11te oktober 1864 — det vil sige samme dato, som Christopher Columbus opdagede Amerika, og samme aar, næsten samme maaned, som Den norske sjømandsmission blev stiftet. Det synes noksaa underligt, at jeg uden tanke paa disse data kom til at ofre de 15 første aar af min manddom for det meste i sjømandsmissionens tjeneste og i den tid reiste 12 gange over Atlanteren.

Min far, provst Halfdan Einar Sommerfelt (død 1901), var ved den tid, jeg kom til, sterkt missionsinteressert (han udgav i 1865 Den norske Zulu-missions historie); — derfor gav han mig missionsnavnet Ansgar. Fra min mor, Alette Jørgine Constance, født Gjerdrum, har jeg arvet mest af den freidige gaa-paa-natur, som kanske sterkere end noget andet drev mig ud i missionsarbeidet.

Efter at have havt huslærer, gaaet paa Aars og Voss, Den Tordenskjoldske borgerskole i Holmestrand og katedralskolen i Kristiania fik jeg artium i 1882. I tiden baade før og efter artium boede jeg hos en tante langt oppe i Østre Aker, saa jeg var ved den lange vei gavnlige forhindret fra at tage altfor livlig del i russelivet. Men paa Tivoli maatte man jo være med, og jeg tror ikke, den danske trups „Gedehams“ havde nogen mere begeistret beundrer end jeg. Det lille morsomme syngespil om

skuespillernes kalamiteter og dets glade viser sidder mig endnu i hodet, saa jeg 22 aar efter kunde synge dem for en kamerat ude paa prærien *in the far West* og friske op minderne fra det glade russeaar. Hvilket frygtelig deiligt egte russe-nonsens, og hvor jubelen stod i taget!

I Holmestrand gik 75 % af gutterne tilsjøs, og det var ikke frit for, at sjøen drog sterkt paa mig ogsaa, og jeg fik der det kjendskab og den sympati for sjøen og sjøfolk, som blev mig til stor hjælp i min senere missionsgjerning. Men jeg var jo saa at sige fra vuggen bestemt til prest og havde ogsaa fra min tidligste ungdom et sterkt religiøst drag i mig, saa det var naturligt, at jeg efter en tids lærervirksomhed tog teologisk eksamen 1888 — med practicum 1889 — med laud. Læste en tid lappisk med tanken paa Finmarken, men blev høsten 1889 af Den norske sjømandsmission udnævnt til hjælpeprest i New-York og reiste i december over til den overordentlig interessante og lærerige virksomhed i dette verdens vældige centrum, hvor livet pulserer med en kraft og en fart, som neppe noget andet sted paa vor klode. Blandt vore sjøfolk har jeg fundet de bedste, ædleste og mest høisindede mænd, jeg kjender, og virksomheden blandt dem blev min første prestekjærlighed, som jeg trods de sidste aars haarde trængsler fremdeles ønsker at vie resten af min livskraft. Jeg blev ved Guds naade sjømandsprest, og jeg ønsker at beholde den titel, indtil ankeret falder.

Neppe nogen anden sjømandsprest har reist saa meget som jeg. Mest i Amerika, inde i landet og langs kysten, men ogsaa i Europa og i troperne. Da mit arbeide paa Sydstaternes østkyst havde bragt i stand associationer med den amerikanske sjømandsmission, og en norsk station dernede saaledes blev overflødig, besluttede hovedstyret, at jeg skulde tilbringe næste vinter (1894—1895) med emissærvirksomhed i Norge. Jeg satte bo i Kristiania, hvor efter 5 aars børnløst egteskab vort første barn blev født; men allerede 8 dage efter dets fødsel maatte jeg forlade mor og barn og vende tilbage til Amerika. Fra april 1896 til august 1898 havde jeg prestetjeneste hjemme, mest som vikar, og under en konstitution som sogneprest i Tønsberg, Norges ældste sjøfartsby, var det, jeg blev greben af

en tanke, som allerede før havde været oppe i mig, nemlig sjømændenes sammenknytning til et kristeligt forbund i samarbejde med det internationale *Young mens christian Association*. I Tønsbergs varmhjertede ungdomsleder, rektor Søyland, fandt jeg en entusiastisk medarbejder for sagen. Med snilde, pengesterke skibsredere i bestyrelsen blev saa foretagendet sat i gang høsten 1897 under navn af „Sjømænds kristelige forening“. Jeg lod mig sommeren 1898 kalde til denne forenings sekretær for at arbeide for dens udbredelse hjemme og ude og for at udgive dens organ „Signal“, illustreret ugeblad for kystfolket. I Basel fremholdt jeg tanken paa 15de verdenskongres af ungdomsforeninger i alle land. Denne tanke om sjømændenes internationale sammenslutning til et kristeligt forbund, til en erstatning for deres altid svidende saare savn af hjemmet, til beskyttelse mod de af savnet følgende frygtelige fristelser, til modarbejdelse af det sjælefordærvende hærværk, som de mørke magters haandlangere i tusendtal omringer dem med i fremmedhavnene — denne tanke blev mit livs store tanke og drev mig i arbeidet med liv og lyst, indtil Gud en dag sagde stop og slog maskinen bak. Mine nerver bukkede under, og jeg maatte gaa i dok. Nu er jeg prest ved Kristiania asyl paa Dikemark i Asker og har det godt, men længes tilbage til sjøfolket.

Min litterære virksomhed indskrænker sig væsentlig til artikler i sjømandsmissionens maanedssblad „Bud og hilsen“ og ugebladet „Signal“, hvis redaktør jeg var fra 1899—1903. En sjømandskalender, indeholdende 700 gode adresser for sjømænd rundt i havnebyerne, skaffede mig i 1902 meget arbeide.

Musik er jeg vokset op med og har altid elsket den. I mit hjem har jeg sunget duetter og spillet firhændig og spiller nu violoncel. Et fra far arvet anlæg for tegning har jeg haft megen glæde af.

Sommeren 1896 gift med Emma Malvina Petersen, født 28de april 1866 i Kristiania, eneste datter af direktør Richard Petersen, som i 30 aar var bestyrer af bodsfængslet.

3 børn: Camilla Constance, født 29de april 1895 i Kristiania, Halfdan Kristian, født 1ste april 1897 i Tønsberg, og Emma Marie Sofie, født 20de mai 1900 i Kristiania.

Sondresen, Sigvard

er født 19de mai 1862 i Hetlands prestegjeld ved Stavanger af forældre gaardbruger Sven Sondresen og hustru Martha Serine, født Pedersen. — Efter i 6 aar at have frekventeret Halvorsens privatskole i Stavanger kom jeg 1876 ind paa Stavanger latinskole, hvor jeg tog middelskoleeksamen 1878 paa engelsklinjen. I 1879 kom jeg ind i gymnasiet. — Efter andeneksamen 1883 studerede jeg — med nogen afbrydelse — teologi og tog embedseksamen 1887 og practicum 1889. Efter i et par aar at have drevet gaardbrug i Hetland og indehavt forskjellige vikariater ved Stavanger latinskole reiste jeg høsten 1890 til De forenede stater. Herfra havde jeg modtaget kald til hjælpeprest for Blue Earth menigheder i Farebault County, Minn. I denne stilling forblev jeg to aar, da jeg fik kald som sogneprest til Wells og annekterede menigheder i samme county. Efter to aars forløb fik jeg i 1894 kald som sogneprest til Blue Earth menigheder, hvor jeg siden har været. Fra sommeren 1900 til høsten 1901 opholdt jeg mig i Norge, væsentlig i Kristiania, hvor jeg studerede norsk sprog og kultur og besøgte en række forelæsninger ved universitetet.

Under mit ophold i Norge skrev jeg en artikelserie i „Kringssjaa“: Aandsliv blandt nordmænd i Amerika (bind XVII, 10, 11 og 12 hefte), ligesom jeg for samme tidsskrift (samme

bind) bearbejdede en artikel af prof. S. R. Drever: „*Det gamle testamente i nutidens lys.*“ Denne artikel udkom senere i særtryk.

Sommeren 1900 tog jeg den akademiske grad: magistergraden (Master of Arts) ved det norsk-amerikanske Luther College, Decorah, Iowa, med en afhandling, hvis titel var: norsk skriftsprog. I 1902 udkom denne afhandling i en noget populariseret form i trykken med titel: Norsk sprog i dets udviklingsstadier, historisk fremstillet (forlagt af Lutheran Publishing House, Decorah, Iowa). — Fra 1892 har jeg været fast Amerika-korrespondent til „Stavanger amtstidende“, Stavanger. Har i den norske synodes organ: „Ev. luth. kirketidende“ leveret et par opsæt om teologiske og kirkelige emner. I det af prof. dr. H. G. Stub udgivne: „Teologisk tidsskrift“ har jeg skrevet en del længere afhandlinger. I 4de bind 1902: 1 Tim 2, 8 — 15; i 5te bind: Det mundtlige foredrag; i 6te bind: Indledningsspørgsmaal vedrørende pastoralbrevene. I 1905 udkom af mig paa Steenske forlag, Kristiania: Ved sygeleiet, skriftlektioner og salmer ved sygebesøg. I det amerikanske tidsskrift: The Critic, New-York skrev jeg i nr. 822, 20de november 1897 en artikel: Ibsen writes Norwegian.

Den 20de mai 1887 blev jeg gift med Anna Pauline Øgaard, født 5te april 1865 i Hetland prestegjeld af forældre Martin Øgaard og hustru Oline.

Har i egteskabet havt 2 børn: Magnus Sebastian, født 5te mai 1888 i Hetland, og Magnhild Oline, født 18de april 1890 i Hetland.

Ved siden af forskellige brancher inden teologien har min yndlingsbeskæftigelse væsentlig været norsk sprog og litteraturhistorie.

Sparre, Knut Enger

er født i Kristiania 13de februar 1864 af forældre stadsfysikus Ole Jakob Louis Sparre og Anne Petronelle Enger.

Indtil nytaar 1876 erholdt jeg privatundervisning paa landet (Strandebarm i Hardanger), kom saa ind paa Tanks skole i Bergen, hvor jeg gennemgik middelskolens 5 øverste klasser og tog middelskoleeksamen i 1880. De to følgende aar besøgte jeg Maribogadens skole i Kristiania og underkastede mig den reale examen artium i 1882. Endelig absolverede jeg den mat. naturvidenskabelige lærereksamens grupper II og I henholdsvis i december 1887 og 1888. Min lærervirksomhed begyndte jeg ved som student at overtage et vikariat i Hammerfest fra august 1885 til jul samme aar. Dernæst virkede jeg et par aar som lærer i matematik og fysik ved Oslo latin- og realskole, samtidig som jeg forberedte mig til min embeds-eksamen. Fra nytaar 1890 blev jeg ansat som lærer ved Fredrikstads pigeskole, hvor jeg forblev indtil sommeren 1897, da jeg gik over til Fredrikstad kommunale høiere almueskole, fra 1898 som adjunkt. Fra 1890 har jeg ogsaa været knyttet til Fredrikstad tekniske aftenskole, hvis bestyrer jeg har været siden 1894.

Medlem af studentersamfundet var jeg det første studenteraar og paahørte her mangen varm diskussion. Siden var jeg

medlem af studenterforeningen „Fram“. . Ogsaa i realistforeningens forhandlinger deltog jeg med interesse i flere aar.

I det politiske liv har jeg deltaget en del, har saaledes i en række aar været formand i Fredrikstads venstreforening, ligesom jeg i to perioder (1898—1904) har været medlem af bystyret.

Privat har jeg foretaget et par reiser til udlandet i mine ferier, ligesom jeg to gange med offentligt stipendium har besøgt Danmark og Tyskland. Første gang (1894) besøgte jeg Danmark og Nordtyskland for der at studere de tekniske aftenskolers organisation, og 2den gang (1904) gik turen til en del tyske byer, hvor jeg paahørte undervisningen i matematik og fysik ved de høiere almenskoler sammesteds.

Hvad min litterære virksomhed angaar, indskrænker den sig væsentlig til en del avisartikler i lokalpressen (Fredrikstad), diverse boganmeldelser i „Den høiere skole“ samt to arbejder i fagpressen („Om uendelige rækker med reelle og positive led“ i Archiv for matematik og naturvidenskab 1893 samt „Om galvaniske elementers kobling“ i „Fysisk tidsskrift“ 1906).

Tilslut et par oplysninger om min familie. Jeg blev 2den juli 1898 gift med Olava Martinsen, født i Skjeberg 28de oktober 1879, datter af skibskaptein Ole Martinsen og hustru Petrea, født Syvertsen. Mine 3 børn Trygve, Ole og Ingrid er alle født i Fredrikstad, henholdsvis 8de april 1899, 19de juni 1900 og 1ste september 1901.

Stenersen, Nils Edvard Thorsted

er født den 3dje mars 1865 paa Asker seminarium, hvor min far dengang var lærer. Min fars fulde navn var John Anton Christian Nicolaus Stenersen, død i 1873 som resid. kapellan til Skjeberg. Min mors fulde navn er Frederikke Dorothea Christine, født Thorsted.

Min første undervisning fik jeg af min far og derefter af min mor, hvorefter jeg sommeren 1873 kom ind paa Aars og Voss's skole i 1ste „middel“. Efter at have gaaet paa denne skole i 2 aar blev jeg overflyttet til katedralskolen, hvor jeg saa gik i 2 aar — en tid, jeg ikke mindes med glæde. Aanden og tonen ved denne skole var paa den tid — efter min mening — ikke saadan, at den skulde gjøre en skolelivet kjært. Med udelukkende venlige følelser mindes jeg dog en af lærerne, den senere overlærer Hans Schjøth.

Paa grund af en brors sygdom flyttede min mor paa landet det aar, da jeg skulde begynde i 5te „middel“, hvorfor jeg de to paafølgende aar havde privatundervisning ved huslærer, nemlig nuværende overlærer paa Røros S. K. Osnæs. I 1879 tog jeg middelskoleeksamen som privatist ved Aars & Voss's skole og tog latinartium 1882 med karakteren haud (32—12). Examen philosophicum tog jeg sommeren 1883 med karakteren laud (11—6), hvorefter jeg begyndte at studere teologi. Under

mine teologiske studier tilbragte jeg to semestre, 1885—1886, ved Københavns universitet, hvor jeg hørte forelæsninger af professorerne Scharling, Madsen og Fr. Nielsen.

Hjemkommen fra København ud paa sommeren 1886 skulde jeg da tage fat paa eksamenslæsning de to paafølgende semestre; men fik denne en brat ende, da jeg en dag i slutningen af mars næste aar fik „ordre“ fra en dansk ven om at møde ham til bestemt dag og klokkeslet paa Københavns banegaard for at være med paa en udenlandsreise til Tyskland, Italien og Østerrige. Ja, saa fik jo eksamen være eksamen indtil videre. Fra min reise vendte jeg først hjem i august 1887, og var det da at tage fat paa den afbrudte eksamenslæsning. Sommeren 1888 gik jeg saa op; men at der blev nogen eksamen af, kan jeg takke afdøde professor Pettersen for; thi da jeg i et anfald af eksamen-katzenjammer vilde trække mig tilbage, tvang han mig til at fortsætte. Nu, resultatet — rent haud i censur — var jo bedre end intet. Den paafølgende vinter tog jeg saa „practicum“; men dermed var ogsaa min teologiske løbebane paa det nærmeste til ende. Da jeg hverken følte lyst eller kald til den geistlige virksomhed, var jeg henvist til at slaa ind paa lærervirksomheden; men det gik temmelig traat med at komme ind i saadan. Min første noget fastere ansættelse modtog jeg eftersommeren 1889, idet jeg da fik et vikariat ved Bodø middelskole, der skulde vare til nytaar. Det blev ogsaa min sidste ansættelse i skolen. Det var nemlig mere og mere gaaet op for mig, at fremtiden som lærer for en teologisk kandidat med middelmaadige eksamener just ikke var lystelig. Paa den anden side var det heller ikke lysteligt at slaa en streg over mange aars arbeide og begynde forfra. De par første maaneder af aaret 1890, da jeg gik og overveiede dette, hører til de tider i ens liv, om hvilke man maa sige: „De behager mig ikke.“ Jeg erindrer endnu med en viss uhyggelig fornemmelse en dag, da en af byens skolebestyrere kom hen til mig paa gaden og sagde: „Vil De ha' en post i Bergen? Jeg har den at besætte, og vil De ha'n, kan De faa'n!“ Der var afgjørelsen! Jeg bad om betænkingstid til næste dag, men svarede da — sit alea jacta — nei, og gik saa sporenstregs ned og købte fuld besætning af de for det

juridiske studium nødvendige bøger. Beslutningen var fattet, den jeg aldrig har angret. Dette var i mars maaned. Og saa begyndte da to aars ihærdigt arbejde, indtil jeg fremstillede mig til vaareksamen 1892. Da jeg imidlertid censurdagen stod nedenfor den frygtelige trappe i porten mod Universitetsgaden, hvorfra saa mange af os har faaet sin dom forkyndt, og fik min censur, lydende paa: laudabilis, følte jeg mig rigelig belønnet.

I august maaned samme aar autoriseredes jeg som fuldmægtig hos borgermester Rynning i Drammen, i hvilken stilling jeg forblev i to aar. I dette tidsrum var jeg paa grund af borgermesterens fravær paa stortinget i længere tid ad gangen konstitueret i embedet.

Den 24de april 1894 autoriseredes jeg som overretssagfører og begyndte forretning som saadan i september samme aar i Drammen, hvilken forretning til dato er fortsat. Den 17de april 1902 autoriseredes jeg som høiesteretsadvokat.

I februar 1895 ansattes jeg som havnekasserer og sekretær i Drammens havnestyre og høsten s. a. som sekretær i Drammens ligningskommission, hvilken stilling jeg endnu indehar.

I det akademiske samfundsliv har jeg ikke deltaget paa anden maade, end at jeg var stadig interesseret gjest i studentersamfundet, særlig i de bevægede aar i begyndelsen af ottiaarene. Derhos var jeg i nogle aar medlem af studentersangforeningen og deltog som saadant i sangerfesten i Trondhjem 1883. Har — som det fremgaar af foranstaaende — min „teologiske virksomhed“ i øvrigt just ikke været meget indbringende, har den dog ikke været helt uden vinding for mig. Jeg har nemlig den at takke for min hustru.

I Bodø traf jeg nemlig en ung pige ved navn Alexandra Marie Jakhelln, født 11te januar 1871, datter af købmand Christian Albrecht Jakhelln og hustru Anna Lydia Sodemann Holst, der inden jeg forlod Bodø havde lovet at blive min hustru, hvilket løfte hun indfriele i Uranienborg kirke i Kristiania den 22de mai 1895.

Jeg har 5 gutter, nemlig:

John, født i Drammen den 25de februar 1897, Brynjulf, født i Drammen den 13de september 1898, Stener Johannes, født i Drammen 12te juni 1901, Nils Edvard Thorsted, født i

Drammen 16de juni 1903, og Christian Albrecht Jakhelln, født i Drammen 18de december 1904.

Naar der spørges om, hvorvidt jeg har været fornøiet i min stilling, kan jeg besvare dette med et ubetinget ja. Det kan nok være, at der er livsstillinger, som kan ansees at være af høiere etisk eller æstetisk værdi. Men naar jeg tænker paa de almindelige borgerlige livsstillinger, mellem hvilke vi hverdagsmennesker har at vælge, ved jeg neppe nogen, der som en sagførers byder anledning til at bringe sin indehaver i berøring med forhold og virksomheder af forskjellig art, egnede til at afvinde interesse, samtidig som den byder paa saa stor uafhængighed, som man med billighed kan fordre som medlem af samfundet.

Stoltenberg, Carl

er født i Skien 6te juni 1865. Min far, Vincent Stoltenberg, var overlærer ved Skiens latinskole og gift med Hanna Nilsson. De er begge døde. Efter at have gennemgaaet Skiens latinskole tog jeg artium 1882, examen philos. aaret efter og medicinsk embedseksamen 1890. Jeg begyndte min lægevirk-somhed som assistent hos distriktslægen paa Inderøen et aars tid, var derefter et halvt aar konstitueret distriktslæge i Lyngdal og fra 1892 i 11 aar kommunelæge i Nordre Fron i Gudbrandsdalen, i hvilken tid jeg ogsaa var ansat som jernbanelæge ved Hamar-Ottabanen, først ved anlægget, senere ved driften. Fra 1903 har jeg været praktiserende læge her i Kristiania. Jeg har to gange været udenlands og opholdt mig væsentlig i Berlin, hvor jeg studerede mavesygdomme.

Som student var jeg medlem af studentersamfundet og af medicinerforeningen, hvor jeg var redaktør af „Aborten“.

Helt fra mine skoledage har jeg haft litterære og journalistiske interesser. Allerede som gymnasiast redigerede jeg en af min fødebys aviser, og hvis ikke min far, som ved siden af sin overlærerstilling i mange aar drev redaktørvirksomhed, saa bestemt havde fraraadet mig det, havde jeg sandsynligvis gaaet den journalistiske vei. Jeg har dog ikke angret paa, at jeg

fulgte hans raad. Jeg har været tilfreds med den gjerning, jeg har valgt. Som student og helt til den sidste tid har jeg skrevet en hel del smaatterier i forskjellige aviser, skisser, smaa føljetoner og sligt, deriblandt en del oplevelser fra min praksis, og har ogsaa begaaet en enakter, som er antaget til opførelse paa et af vore teatre. Jeg har desuden ogsaa leveret bidrag til fagskrifter.

Jeg blev gift 28de december 1898 med Alfild Larsen, som er født i 1862 i Stavanger og er datter af afdøde overtoldbetjent paa Moss H. Larsen og hustru Fredrikke Nilsen. Jeg har en datter, Constanse, som er 8. aar gammel.

Strand, Einar

er født paa gaarden Strand i Elverum den 19de mai 1863 af forældre gaardbruger Hans Olsson Strand og hustru Marthe Eriksdatter Lømo.

Jeg gik først et par aar paa folkeskolen, derefter et aar paa Torps privatskole ved Elverums leir. Da familien derpaa flyttede til Grue i Solør, gik jeg her paa en privatskole (cand. philos. Jakob Lind), indtil jeg i februar 1878 kom ind paa Aars & Voss's skole i 5te middelklasse. I 1879 tog jeg middel-skoleeksamen, og efter at have gennemgaaet de tre gymnasieklasser blev jeg fra samme skole dimitteret til examen artium, som jeg tog i 1882. Derefter var jeg huslærer i Grue et aar.

Tog examen philosophicum høsten 1883. Begyndte det medicinske studium 1884, tog 1ste afdeling af medicinsk eksamen høsten 1886, 2den afdeling vaaren 1890 og 3dje afd. høsten 1890.

Fra nytaar til 14de juni 1891 var jeg underlæge ved Bergens sygehus, og umiddelbart derefter var jeg i to maaneder læge ved Bergens epidemilazaret under en koppeepidemi. I september samme aar reiste jeg til Namsos for at vikariere for lægen ved Namdals sygehus, og da jeg i december var færdig hermed, blev jeg amanuensis hos distriktslæge Roll paa Namsos. I denne stilling var jeg til januar 1893, da jeg nedsatte mig som

privatpraktiserende læge i Stjørdalen, hvor jeg var, indtil jeg den 15de mai 1896 tiltraadte stillingen som kommunelæge i Overhallen og Høilandet i Namdalen, hvilken stilling jeg siden har havt.

Har ikke deltaget i det akademiske samfundsliv, men er medlem af „Det norske samlag“ og „Naumdøla maal-lag“. Har ikke gjort nogen udenlandsreise. Min litterære virksomhed har indskrænket sig til smaa avisartikler, mest om hygieniske emner, i de lokale blade, og den kunstneriske til at være instruktør og dekoratør og tildels aktør ved det herværende Overhallens skuespillag. Oplevelser af særlig interessant karakter har jeg ikke havt.

Jeg blev gift paa Horten 19de mai 1893 (min forlovede opholdt sig midlertidig der hos sin onkel, daværende kommandør Ravn) med Johanne Marie Cappelen, født paa gaarden Sætenæs i Yttre Nordfjord den 8de november 1861. Hendes fader var distriktslæge Johan Nikolay Cappelen, og hendes moder Elisabeth Brunchorst, født Ravn.

Børn: Liv Strand, født i Stjørdalen 18de mars 1894, Dag Einarsson Strand, født i Stjørdalen 23de oktober 1895, Sigyn Strand, født i Overhallen 11te april 1897, Frode Einarsson Strand, født i Overhallen 20de oktober 1899, og Einar Cappelen Strand, født i Overhallen 8de mars 1904.

Jeg har gjennemgaaende været tilfreds i de stillinger, jeg har havt. Folk har som regel været fornuftige og redelige og behagelige at have med at gjøre. Naar man forsøger at være mod sine medmennesker saaledes, som man vil, at disse skal være mod en selv, pleier det som regel at gaa godt.

Mine interesser udenfor min lægegjerning har været mange — kanske for mange. Nogle kan ligge min stilling nær, saaledes arbeidet for oprettelse af badeanstalter, hvoraf nu fire stykker findes inden mit praksisomraade, og oprettelse af sygepleieforening, hvis formand jeg er. Veienes forbedring har ogsaa ligget mig paa hjerte; men disse kan jo siges at høre med til en landslæges armatur. Har befattet mig en del med træplantning og haveanlæg for at forskjønne bostederne. Har været formand i Ranums skogplantningssamlag fra dets oprettelse i 1899 og har i den egenskab paabegyndt grøftning og beplant-

ning af de store myrer, som findes i herredet. Har arbeidet for idrættens fremme og været formand i Overhallens idrætsslag fra dets stiftelse 1903 til iaar. Afholdssagen har jeg ogsaa interesseret mig for og har støttet den ved leilighedsvis at holde belærende foredrag. Er dog ikke medlem af nogen afholdsforening. Har (som før antydet) hjulpet ungdommen med opførelse af skuespil. Er medlem af og for tiden formand for Overhallens mandssangforening.

Min sidste kjæphest er studiet af det norske sprog: gammel-norsk, bygdedialekter, landsmaal.

Swensen, Gustav Peter Blom

er født 20de december 1863 i Aadalen af forældrene brugseier David Diterichs Swensen og hustru Thrine Christiane, født Wigersund.

Undervisning ved huslærer indtil 1874, fra 1874—1882 elev af Aars & Voss's skole i Kristiania, hvorfra dimitteret til universitetet. Examen artium 1882, examen philos. 1883, juridisk embedseksamen vaaren 1888 og senere her autoriseret som overretssagfører. — Sagførerfuldmægtig hos nuværende høiesteretsassessor Skattebøl i Hallingdal vinteren 1889. Fra vaaren 1889 til høsten 1891 edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Mejdell i søndre Gudbrandsdalen (tillige byfoged i Lillehammer). Fra høsten 1891 ansat ved styrelsen for Norges statsbaner, hvilken stilling jeg fratraadte ved udgangen af 1898 for at overgaa til sagførervirksomhed i Kristiania. Fra høsten 1903 paany i offentlig virksomhed som sekretær i Departementet for de offentlige arbeider.

Bosat i Kristiania siden høsten 1891. Medlem af studentersamfundet siden 1882. Ugift.

Sæthren, Jacob

var født paa gaarden Nordby i Elverum 19de april 1862 af forældre gaardbruger Carsten Sæthren og hustru Kari, født Nordby.

Han fik et par aar i yngre alder privat undervisning af nuværende skolebestyrer Grøterud, der har givet ham det skudsmaal, at „han var en flink og opvakt gut, men uden at være særlig udpræget i nogen retning; han var altid svagelig af helbred.“ Sin skoleundervisning fuldførte han paa Aars og Voss's skole.

„Han var en flittig student, som levede stille og tilbagetrukket i selskab med sine bøger og blomster.“

Han døde — ugift — som stud. jur. i Kristiania den 8de februar 1885.

Sønderland, Ole Elias Jetmundsen

er født i Harham 1ste mai 1852 af forældre gaardbruger Jetmund Jetmundsen og hustru Inger Olsdatter. Til mit 26de aar var jeg hjemme hos dem, hvor jeg tog del i gaardsarbeide og fiskeri, særlig i dette sidste. Længe havde jeg tænkt at reise ud for at lære noget. Det blev dog bare en tanke, da jeg manglede fuldstændig midler til sligt noget. Et ulykkestilfælde modnede dog tilsidst denne tanke, og jeg reiste straks til Kristiania, hvor jeg gik ind paa Maribogadens skole. Meningen var dog for det første kun at læse til middelskoleeksamen for siden at gaa ind i telegrafien; men det viste sig, at jeg var for gammel til det; jeg havde da intet andet at gjøre end at fortsætte, tilskyndet dertil af lærere og andre. Efter meget stræv blev jeg endelig teologisk kandidat i 1888; tog kort efter examen practicum. Reiste saa hjem, hvor jeg tog fat paa mit gamle arbeide; maatte vente længe, før jeg fik noget embede. I denne ventetid var det fornemmelig fiskeri, jeg drev. Vikarierede desuden ved forskjellige skoler her paa Søndmøre; var saaledes et aar bestyrer af en folkehøiskole paa Ostnæs i Harham, i længere tid lærer ved en amtsskole, var desuden vikarierende lærer ved skoler i Aalesund. I 1896 blev jeg endelig prest, hjælpeprest til Akerø. I 1899 blev jeg sogneprest til Vega i Søndre Helgeland. Vega er en større, fjeldrig ø, langt ude i havet; der er meget veirhaardt, koldt og raat, hvorfor jeg aldrig

var frisk der. Lidt efter lidt tog sygdommen saa overhaand, at jeg maatte søge afsked i 1906, og jeg bor nu i Molde som kaarmand. Her i Molde, blomsternes by, er godt at være, — stille, roligt og sundt.

Hvad sygdommen angaar, saa er jeg meget bedre, men er endnu paa langt nær ikke frisk. Det skulde være morsomt at kunne faa gjøre en tur til Kristiania til sommeren; men det bliver vist ikke noget af.

Gift 1888 med Hansine Kristine Bjørnø, født 1ste mars 1866 af forældre gaardbruger O. Hanssen Bjørnø og Helvik Olsen Reiten. Vi har havt 6 børn, hvoraf 2 er døde: Hjørdis, født 10de juli 1889, død 1892; Ingrid Jetmundsen, født 9de september 1891; Hjørdis Olava, født 13de december 1893; Ingar, født 19de juli 1896; Sigurd, født 2den mars 1900, død 8 dage gammel; 6) Solbjørg, født 26de mars 1902.

Thomle, August

er født 7de september 1863 paa Minde, Bygdø, V. Aker, søn af afdøde høiesteretsassessor August Thomle og hustru Cathrine (Cathinka), født Kraft.

Blev efter nogen tids privatinformation august 1873 elev af Aars & Voss første middelklasse, tog juli 1879 middelskoleeksamen sammesteds med karakteren 1.86, tog latinartium 1882 med laud (22—12) og examen philos. med laud 1883. Begyndte februar 1884 i bankierforretningen Sev. Chr. Andersen, men reiste allerede april 1885 til England, hvor jeg straks efter fik ansættelse i mægler- og kommissionsforretningen John Goodchild & Co., 118 Fenchurch Street, London E. C., hvor jeg forblev i 1½ aar og derpaa reiste til Gaillefontaine, en liden by i Normandie, for at uddanne mig i fransk. Fik 1ste februar 1887 ansættelse i Crédit Lyonnais, Paris, hvor jeg arbeidede, indtil jeg april 1888 vendte tilbage til hjemlandet for at udtjene min værnepligt. Efter endte vaabenøvelser fik jeg straks, juli 1888, plads i Kristiania bank- og kreditkasse, hvor jeg forblev i over 3 aar. September 1891 foretog jeg en reise til Skotland, England og Belgien for aktieselskabet Vallø tapetfabrik, ved hvilket selskab jeg i nogen tid havde været sekretær. Samtidig etablerede jeg mig 1ste oktober 1891 sammen med en artiums-

kamerat under firma Gulbranson & Thomle i Kristiania. Firmaet, der begyndte med vareagentur, udvidedes efterhaanden til assurancebranchen, væsentlig brand og liv, og har blandt andet indehavt generalagentur for Victoria zu Berlin og The Mutual Life Insurance Company of New York. For sidste selskab udnævntes firmaet februar 1906 til General Managers (generaldirektører) for Norge direkte under hovedkontoret i New York.

Af tillidshverv, jeg efterhaanden har indehavt, kan nævnes: Medlem af direktionen og formand i samme for aktieselskabet Vallø tapetfabrik. Formand i direktionen for aktieselskabet Ankergaarden. Medlem af bestyrelsen for Kristiania privatbank. Revisor i Kristiania roklub.

Blev 27de oktober 1898 gift med Jenny Steen, født 12te april 1877 i Kristiania, datter af afdøde grosserer Daniel Steen og hustru Thora Marie, født Schjøth. Har 3 børn: Lilly Augusta, født 17de august 1899, Thora Cathinka, født 4de november 1900, og Erling August, født 16de juni 1904; samtlige født i Kristiania.

Thoresen, Lauritz

er født i Aalesund den 9de oktober 1863 af arbeider Thore Larsen og Berthe Hansen.

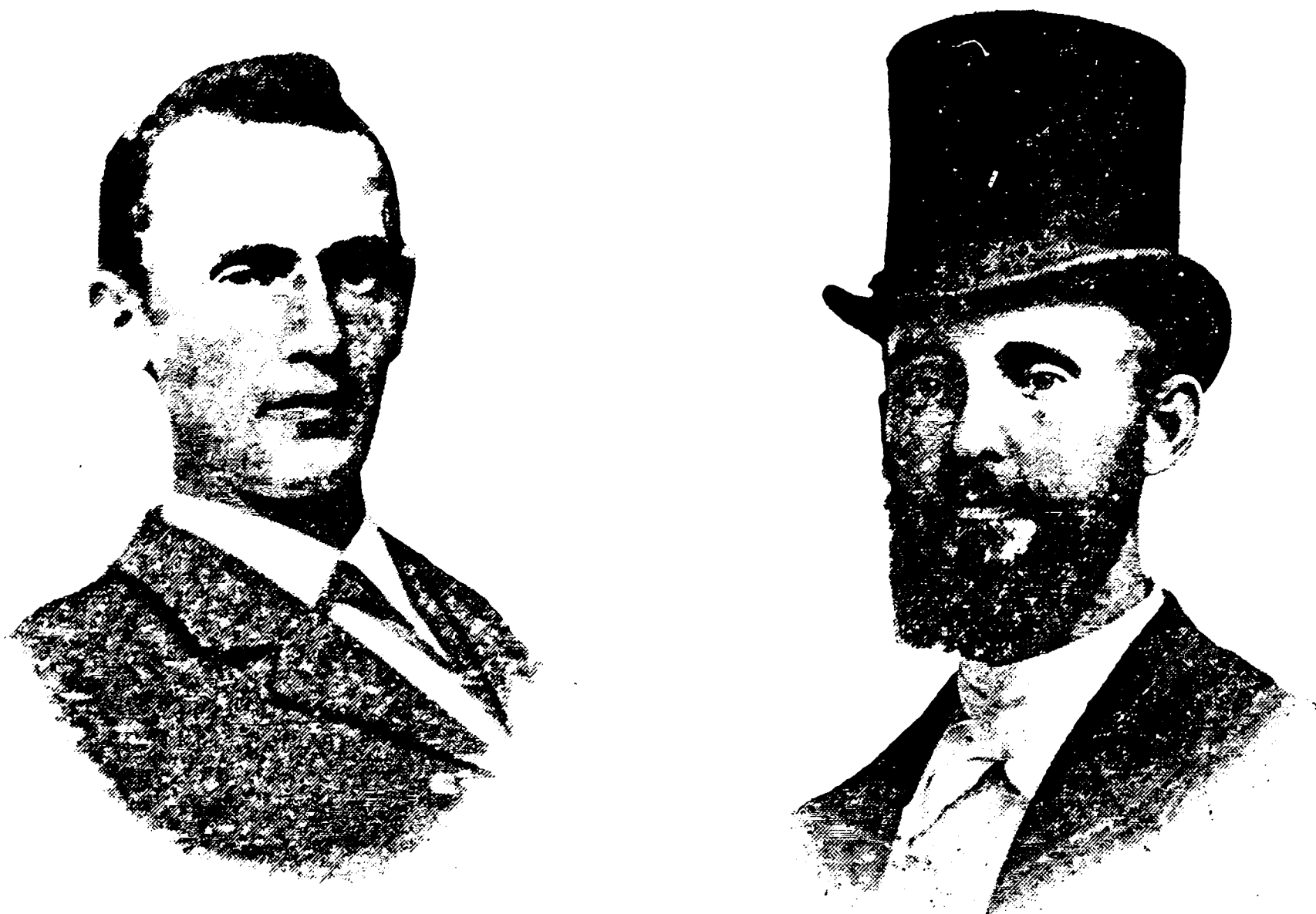
Han sees at have fuldendt andenekssamen og formodes senere udvandret til Amerika.

Thorsen, Claus Olaf

blev født i Svelvik 10de mars 1864 af forældre dampskibsfører Claus Olaus Thorsen og hustru Marthine Tofte. Han gik paa Gjertsens skole fra 1874—1882. Tog andeneksamen 1883 og døde i november samme aar i Nordre Land, hvor han var huslærer hos proprietær Wiker. Var medlem af studenter-samfundet.

Han var en af sine venner for sit humør og sin elskværdighed usedvanlig høit skattet kamerat. Hans noble livssyn og rige evner berettigede dem ogsaa til at nære de største forhaabninger til hans fremtid; men en absces i lungen gav efter et kort og smertefuldt sygeleie hans bane en brat afslutning.

Tisthal, Johan Edvard Thomassen

er født den 25de september 1861 i Søndre Tistedalen (som dengang hørte til Id herred, nu til Fredrikshald). Min fader var tømmerfløter, senere handelsmand Engebret Thomassen. Han døde i julen 1891, næsten 70 aar gammel. Min moder, Kaisa Olsdatter, født 1836, lever endnu.

Mit tilnavn skrev jeg til examen artium i formen Tistedal; men ifølge kgl. tilladelse af 20de februar 1891 skriver jeg det nu Tisthal.

Jeg gennemgik først Tistedalens almueskole. I 1875 sattes jeg i Fredrikshalds latinskole. Her traf jeg første gang rektor Marius Nygaard, som — næst efter far og mor — har øvet den største indflydelse paa min udvikling. Han var for mig det første fuldgyldige, levende bevis for kulturens aandsmagt.

Middelskoleeksamen paa latinlinjen tog jeg i 1879 med meget godt. Derefter gik jeg i tre aar i latingymnasiet og tog klassisk examen artium i 1882 med karakteren laud.

I 1883 tog jeg andeneksamen med samme karakter. I vel et aar studerede jeg saa baade teologi og filologi — eller kanske rettere sagt ingen af delene — ialfald ikke med nogen kraft. Dog underkastede jeg mig eksamen i det hebraiske sprog den 27de juni 1884 med karakteren meget godt. Derpaa bestemte jeg mig for det teologiske studium. Jeg havde dog ikke holdt

paa med det mere end i et aar, førend jeg maatte afbryde. Jeg tog om høsten 1885 et lærervikariat ved Fredrikshalds kommunale høiere pigeskole og arbeidede her til henimod jul. Fra januar til juli 1886 var jeg i lignende stilling ved Fredrikshalds latinskole. Saa drev jeg atter studier i et aar ved universitetet. Men da maatte jeg igjen ud som lærer. Jeg blev huslærer hos handelsmand Normann i Røsvig i Sørfolden (Nordland) og var der fra 1887 til 1889.

Kommen tilbage herfra var jeg stadig ved universitetet og arbeidede noksaa haardt; men meget var forsømt, som ikke kunde indhentes paa den korte tid, jeg havde til min raadighed. Jeg bestod teologisk embedseksamen i juni 1891 med karakteren haud. I februar 1892 tog jeg practicum med samme karakter, — medens jeg var midt oppe i en influenza.

Efter at have vikarieret en maanedes tid eller to ved Tistedalens folkeskole blev jeg i september 1892 ansat som uordineret hjælpeprest hos sogneprest Gullichsen i Id. Her var jeg til slutningen af januar 1893. Fra 1893 til 1898 vikarierede jeg som lærer ved folkeskolerne i Fredrikshald og Id; 1898—1899 var jeg fast ansat lærer i sidstnævnte kommune.

I 1899 blev jeg ansat som lærer ved den kommunale middelskole i Sandnæs paa Jæderen, og her tilbragte jeg fire lange aar. I september 1903 blev jeg ansat ved den kommunale middelskole i Lillesand. Her forblev jeg bare lidt over et aar; den 22de oktober 1904 blev jeg udnævnt til sogneprest i Rauland i Øvre Telemarken. Tiltraadte embedet den 8de og blev indsat af provsten den 18de december 1904, søndag før jul. Her trives jeg meget godt; vistnok er der lange anneksreiser, som om vinteren kan være baade besværlige og vonde; der er ofte vældige storme med eller uden snefok. Men til gjengjæld er der en meget vakker natur her, som navnlig om sommeren er rent betagende fin. Jeg har $2\frac{1}{2}$ mils vei til det ene anneks (Øifjeld) og $1\frac{1}{2}$ mils afstand, uden vei, til det andet (Møsstrand).

I studentersamfundet var jeg medlem et aar eller to, men deltog aldrig aktivt i samfundslivet. Det forekommer mig dog, at samværet der har bragt mig ikke lidet udbytte.

Af noget lærd selskab har jeg aldrig været medlem. Uden-

lands har jeg aldrig været, undtagen i Sverige, hvor jeg engang gjorde en fodtur ind i Wärmåland.

I 1896 blev jeg gift med Alma Karoline Karlsdatter Gunnersby, født i Gunnersby gaard i Tøftedals sogn, Eds prestegjeld i Dalsland i Sverige den 20de november 1872.

Hendes fader er gaardmand Karl Johan Bryngelsson Gunnersby; hendes moder er Emilie Karlsdatter Jakersø.

Vi har 5 børn: Ragnvald, født 21de februar 1897 paa Bogerød i Id, Agnes Hildegard, født 12te november 1898 sammesteds, Fritjov, født 3dje januar 1901 i Sandnæs paa Jæderen, Ingebret, født 30te mars 1903 sammesteds, og Birger, født 26de juni 1905 i Rauland.

Jeg har trives godt overalt, undtagen i Sandnæs. Kanske var det den stygge Jæder-natur, som voldte det. Kanske var det ogsaa (i alle fald) en medvirkende aarsag, at jeg gik syg derborte i de 3 sidste aar, som følge af et spark i maven, en brutal dyrplager havde tildelt mig, fordi jeg søgte at hindre ham og nogle andre i at mishandle en hest.

Der er én ting især, som livet har lært mig, og det er, at kundskab og dannelse ikke er nok til at gjøre et menneske lykkeligt. Det kan ikke skaffe os fred og ikke tilstrækkelig kraft til at fylde livets opgave, som efter min opfatning er det at blive god. Der trænges endnu noget andet, nemlig Guds naade. Ligesom jeg har seet praktiske bevis paa Guds naade i mangfoldige af mit livs førelser, saa jeg ved, at den er en virkelig eksisterende ting, saa tør jeg kalde det hovedsummen af mit ubetydelige levnets erfaring, at jeg kom til at føle det tomme rum efter denne aandsvirkelighed og omsider kom i føling med den, og det lykkeligste resultat af mit livs erfaringer og følelser sætter jeg i det, at jeg tilslut kom til at tro paa Guds naade. Det er det største og herligste i verden at modtage Guds uforskyldte naade igjennem den korsfæstede Jesus Messias. Et liv, som har sit midtpunkt i dette, og som mere og mere fyldes af dette: den personlige Guds evige og uforskyldte kjærlighed igjennem Jesus — det kan umulig blive et tomt eller betydningsløst liv, om det end ikke har haft betydning for verdens udvikling i kultur. Det kan ikke være levet „ud i intet“.

Tobiassen, Markus Andreas

er født paa Horten 17de oktober 1862 af forældre skibsreder Paul Tobiassen og hustru Kristine Andersen.

Skoleaaret 1881—1882 gik han paa Quams skole. Artium med godt, andenekamen december 1883 med laud, medicinsk eksamen december 1890 med laud (18.00). Tjenstgjorde som kandidat ved Ullevold 1ste februar til 1ste juli 1888 og ved rigshospitalets chir. afdeling A 1ste januar til 1ste mars 1891. Nedsatte sig 5te mai 1891 i Stange paa Hedemarken, hvor han siden uafbrudt har været privat praktiserende læge. 1ste januar 1902 til 31te december 1904 medlem af Stange herredsstyre og fra 1904 viceordfører i Stange sparebanks forstanderskab.

Gift 26de november 1892 i Kristiania med Inga Petrine Kristiansen, født i Kristiania 13de januar 1871, datter af snedker Peder Kristiansen og Karen Ihleng.

5 børn: Kirsten Bergliot, født 8de september 1893, Per Torfin, født 31te august 1895, Inga Mildrid, født 17de juni 1897, Paul Kaare, født 8de december 1899, og Haakon, født 5te juni 1905, alle i Stange.

Han „har syslet lidt med have- og jordbrug“, og han „har fundet lykke og tilfredshed i sin livsgjerning,“ skriver han.

Torjussen, Harald Martin

er født i Kragerø 26de oktober 1864 af forældre havnefoged Herman Torjussen og Birgitte, født Halvorsen, gik paa skole i sin fødeby til middelskoleeksamen 1879, derpaa i realgymnasiet paa Kristiania katedralskole. Juridicum 1886. Var først fuldmægtig hos byfoged i Kragerø Lorentsen, praktiserede en kort tid sammesteds som sagfører, nedsatte sig 1889 som saadan i Sandnæs. 1893 blev han sekretær i livsforsikringselskabet „Star“ og flyttede til Kristiania; praktiserede ogsaa en tid her som sagfører, var en tid ansat i aktieselskabet Grand hotel ved dettes stiftelse; ansat 1901 i finansdepartementet som sekretær, havde samtidig en stilling i hypotekbanken; disse to stillinger indehavde han ved sin død julen 1906.

1897 gift med Olga Olsen, der overlever ham med 2 børn, Harald og Agnete.

Tvedt, Olaf Pedersen.

Jeg er født paa gaarden Tvedt i Drangedal den 11te november 1862, blev straks efter indført i kirkebogen under navnet Ole Pedersen; men jeg har selv tilladt mig senere at præsentere mig med fornavnet Olaf.

Mine forældre er gaardbruger Peder Olsen Tvedt og Anne Kirstine Finbosdatter Humlestad, der begge lever og er i 70aarene.

Fra 2—11 aarsalderen boede jeg med mine forældre i Skaatø eller dengang Sandøkedals sogn lige ved Kragerø, hvor jeg fra 9 aarsalderen frekventerte en omgangsskole og ligeledes ved tilbageflytning til Tvedt i Drangedal nød lignende skolegang dersteds; imidlertid blev jeg ca. 12 aar gammel sendt til Kragerø paa borger- eller middelskolen, men holdt kun ud i ca. 3 maaneder. Foruden paa Tvedt-kredsens omgangsskole, der holdtes her ganske kort tid om aaret, gik jeg ogsaa paa nabokredsens faste skole, klokkerskolen kaldet; læreren var nemlig bygdens kirkesanger. Men veien var nok saa lang, ca. $\frac{1}{2}$ mil, saa denne skolegang blev heller ikke videre regelmæssig. Imidlertid kom amtsskolen til bygden, antagelig i 1878, hvor jeg gik de par vintre, den holdtes, og gik ud med eksamen.

Af bestyreren og mine forældre blev jeg overtalt til at reise til Kristiania for at forsøge at tage middelskoleeksamen, skjønt min hu stod til sjøen, og jeg derhos havde sterk Amerika-feber, holdt vedlige af en derboende slegtning, der vilde have mig over.

I 1880 begyndte jeg paa Maribogadens skole, Kristiania, i den saakaldte 5te middel b. i hensigt at tage middelskoleeksamen om 1 aar, hvilket ogsaa lykkedes, hvorefter jeg sammen med flere fra denne klasse i 1881 begyndte paa Arnebergs skole i Osterhausgaden, hvorfra vi blev sendt op til artiumsprøven i 1882, som jeg ogsaa endelig klarte.

Efterat jeg som syg og træt havde maattet afbryde andeneksamen og det juridiske studium, som jeg tilsidst valgte efter først at have tænkt paa medicinen og især mineralogi, kom jeg til Kristiania antagelig vinteren 1885—1886 efter ca. 2 aars fravær og tog juridisk embedseksamen vaaren 1887.

Jeg nedsatte mig umiddelbart efter eksamen som sagfører i Kragerø, hvor jeg praktiserede til 1899, da jeg efter forholdenes medfør flyttede til Kristiania og drev sagførerforretning, til jeg høsten 1905 flyttede tilbage her til Kragerø.

Af studentersamfundet var jeg medlem fra høsten 1882, og til jeg som forannævnt antagelig i 1884 maatte afbryde studiet og reise hjem et par aars tid.

Først saa sent som i 1902 den 1ste mai blev jeg gift med frøken Karen Steen, født 31te oktober 1880 i Larvik, datter af skibsfører Nils Steen og hustru Julia, født Tengberg. Vi har 2 børn: Aslaug, født i Kristiania 17de mai 1903, og Julia, født i Kragerø den 1ste juni 1906.

Udby, Karl Sigurd

er født i Trondhjem 10de januar 1863 af forældre organist Martin Andreas Udbye og Oline, født Mellbye. Jeg var først elev af Trondhjems borgerlige realskole og derefter af Trondhjems latinskole, hvorfra jeg dimitteredes til artium paa latinlinjen. Efter andeneksamen gennemgik jeg krigsskolens nederste afdeling og tjenstgjorde som værnepligtig officer ved Indherreds bataljon fra 1884—1892. Det var først min agt at slaa ind paa lærergjerningen, idet jeg valgte filologien; men ved siden af sprogstudierne dyrkede jeg musikken og tog organisteksamen i 1891 ved Lindemans organistskole. I 80-aarene og udover havde jeg jevnlig arbeide ved enkelte privatskoler i Kristiania; men siden 1891 har jeg for det meste været bosiddende i Trondhjem, de første aar delvis beskjæftiget med privatinformationer. Min hovedsagelige virksomhed har dog været som pressemand, idet jeg i 10 aar var knyttet til „Dagspostens“ redaktion, og siden 1902 gik jeg over i redaktør H. Løkens nystiftede blad „Nidaros“, hvor jeg fremdeles er. Som avismand har jeg bl. a. i en række af aar leveret musikanmeldelser under merket — rd og opsæt over musikalske emner, og som interesseret idrætsmand har jeg altid søgt at holde de nævnte blades sportsrubrik à jour med udførlige referater. Nogen litterær virksomhed kan jeg for øvrigt ikke rose mig af, anderledes end at jeg i 1901 for Trondhjems skøiteklub i anledning af dens jubilæum, udarbejdede en 25-aarsberetning, som blev trykt som festskrift.

Jeg blev gift i 1900; men min hustru døde allerede i 1903. Egteskabet var børnløst.

Utne, Axel William

er født i Drammen den 4de oktober 1865 af forældrene overlærer Amund J. Utne og Adelaide Margrethe Louise Amunda Rasch.

Jeg gik i skole i Drammen og et halvt aars tid paa Kristiania katedralskole (2den gymnasieklasse), hvorefter jeg tog artium, andeneksamen og gik $1\frac{1}{2}$ aar paa krigsskolen.

Reiste vaaren 1885 til Spanien, hvor jeg blev i 12 aar, flyttede saa til Belgien og Frankrige, hvor jeg opholdt mig i 5 aar, og har senere været bosat i Sverige (Hernösand).

I disse forskjellige lande har jeg hele tiden, siden jeg forlod Norge, drevet trælastforretning.

Jeg giftede mig i London den 23de december 1890 med Dagmar Jacobsen fra Kjøbenhavn, født den 31te januar 1868, og har 3 børn: Dagny, født 2den mars 1893, Raman, født 4de april 1895, og Bergljot, født 28de mars 1898.

Valeur, Christian von Tangen

er født i Bergen den 4de februar 1863.

Mine forældre er afdøde købmand Cordt Holtermann Valeur og Mette Juliane Hammer von Tangen.

Jeg gik i 3 aar — fra 1870 til 1873 — paa frøken Holwechs skole i Bergen og gennemgik derefter Bergens katedralskole.

Efter at have taget juridisk embedseksamen vaaren 1888 og samme aar at være bleven autoriseret som overretssagfører var jeg 1 aar sagførerfuldmægtig i Elverum, ansattes derefter i aaret 1890 som ekstraskriver i arbejdsdepartementet, den 11te april 1892 som sekretær ved statsbanernes regnskabsrevision og den 22de juni 1903 som chef sammesteds.

Den 22de september 1891 blev jeg gift med Mally Bugge, født i Mandal den 8de januar 1865, datter af afdøde skibsreder Jørgen Ørbech Bugge og Anna Johanne Arnesen.

Mine børn er: Trygve Bugge Valeur, født i Kristiania den 8de juni 1892, Olaf Bugge Valeur, født i Kristiania den 15de mai 1894, Ingrid Bugge Valeur, født i Kristiania den 26de november 1898, død 29de november samme aar, og Else Bugge Valeur, født i Kristiania den 30te november 1901.

Vesthassel, Anders.

Jeg er født i Vanse den 13de mars 1858 af forældre arbeider Aanon Andersen og Signe Hansdatter.

Allerede i 16 aars alderen begyndte jeg som konst. almueskolelærer i min hjembygd. Efter 1 aars ophold ved Kristianssands seminarium udeksamineredes jeg derfra i 1878. Derpaa fungerede jeg i 3 aar som lærer ved Lillesands almueskole, hvorefter jeg gik ind paa Holans latin- og realskole (Maribogaden), fra hvilken jeg aaret efter dimitteredes til real. examen artium.

De tre følgende aar tilbragtes for største delen i Kristiania. Da mine økonomiske forhold ikke tillod mig at slaa ind paa noget bestemt embedsstudium, delte jeg min tid mellem universitetet, hvor jeg fornemmelig paahørte forelæsninger over realfag, og arbeide ved forskjellige skoler, fornemmelig Sagenes folkeskole og Wieses latin- og realskole.

Sommeren 1885 søgte jeg og fik reallærerposten ved Farsunds middelskole. Denne stilling, der i 1898 omgjordes til adjunktpost, har jeg siden indehøvt.

I de sidste 13 aar har jeg været medlem af Farsunds bystyre og er for tiden dettes ordfører.

Jeg er gift og har 5 børn: Aanon, født 13de januar 1891, Knut, født 12te april 1892, Anton, født 11te oktober 1897, Signe, født 1ste april 1902, og Sverre, født 30te november 1906.

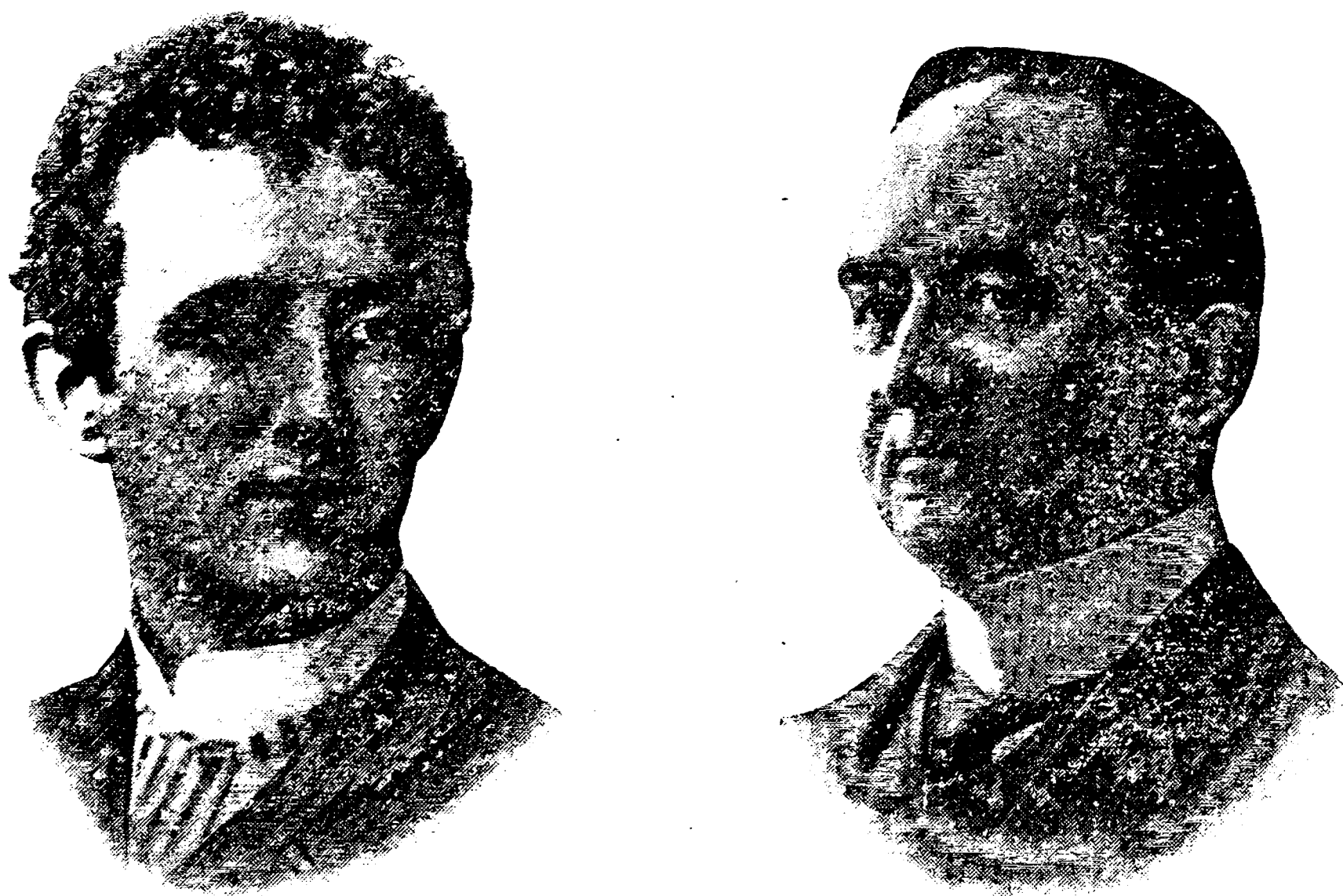

Vinje, (Nestestog) Olav Olavson

er født i Vinje prestegjeld i Telemarken den 21de februar 1858 af forældrene gaardmand Olaf Torleifsen og Anne Olafsdatter.

Efter andeneksamen tog han fat paa juridicum, som han fuldendte 1886.

Han er overretssagfører i Skien.

Voss, Olav

er født i Kristiania 28de december 1864 af forældrene gymnastiklærer Johan Foss og Andrine, født Frog. Min far fødtes i Norderhov 29de september 1834 og døde i Kristiania 4de juni 1882; min mor er født i Hole 22de mai 1838 og lever endnu, altid virksom og altid tilfreds.

Skolegangen begyndte jeg hjemme hos min far, gik saa nogle aar paa Møllergadens skole, hvor han var lærer, og var fra høsten 1877 elev af Maribogadens (Qvams) latin- og real-skole. Middelskoleeksamen tog jeg 1880 (paa engelsk- og latinlinjen), klassisk artium 1882 og andenekamen 1884. Af mine lærere vil jeg altid sætte høiest skolebestyrer Qvam og min far.

1882—1883 var jeg huslærer for nuværende politiinspektør Sørensen, en elev, der indbragte mig udelt glæde. 1883 begyndte jeg paa filologien (latin-græsk, engelsk-fransk), men manuducerede og vikarierede samtidig paa flere skoler, — indtil der i februar 1885 pludselig dumped ned fra skyerne et tilbud om en stilling i et tysk forsikringselskab i Stockholm. Fremtidsudsigterne for en filolog vidste jeg var smaa; altsaa slog jeg til. Hermed kom jeg officielt til at si farvel til sprogvidenskaben; men privat ulmer der nok endnu lidt i asken.

I Stockholm, hvor forøvrigt livet og byen straks fanged mit unge sind med varige skønheds-indtryk, gik jeg ifølge min

dagbog 6½ gange i ugen paa operaen eller de andre teatre. I slutten af 1886 var jeg derfor blit saa besat af kunstens tillokkelser, at jeg uden spor af sans façon sa op min stilling, reiste hjem til den hyggelige mand Schrøder og debuterede paa Bankpladsen 28de januar 1887 i „Kalifen paa eventyr“. Siden den dag har jeg da optraadt nogle tusen gange paa samtlige hovedstadens og saagodtsom alle andre norske scener søndenfor Trondhjem, ligesom jeg ogsaa har spillet i Stockholm, Göteborg og flere andre svenske byer. Jeg har virket i de forskjelligste fakulteter og gennemgaaet alle stadier af samfundsstillinger. Kronet har jeg dog kun været, saavidt jeg ved, 2 gange: keiser Augustus, han der udgav den eiendommelige forordning, at al verden skulde indskrives i Mandal, og kong Ajax den anden, hin bekjendte aandfulde fyrste i Lokris. Imidlertid afholder min diskretion mig fra at udtale mig om mine personlige kunstneriske erfaringer. Jeg henviser det interesserede publikum til min eneste bog, der allerede udkommer vaaren 1937 (Aschehoug & Co.) og vil afsløre forskjellige pudsige ting om konsta.

Sommeren 1887 blev jeg ansat ved Bergens nationale scene, hvor jeg med en kort afbrydelse virkede til 1895. Jeg priser min lykke, at disse 8 aar af min ungdom faldt i denne friske og besynderlige stad; jeg har de bedste minder fra de aarene nede paa Engen, hvor der blev spillet saa god komedie, og hvor man var saa gode kamerater. Jeg ønsker hver eneste 17de mai, at jeg var i Bergen igjen. Skidt, om skyerne hang lidt løst! For naar solen først titter frem bag fjeldene der borte, saa tørker og gror det langt fortere end alle andre steder.

I 1891, 24de oktober, blev jeg i Bergen gift med min kollega Johanne Paulsen; i et lykkeligt samliv og et uroligt kunstnerliv har jeg siden delt mine glæder og sorger med hende. Hun er født i Bergen 13de januar 1868 af forældrene snedkermester Peter Paulsen og hustru Johanne, født Jørgensen. Vort eneste barn, Per, er født 31te juli 1892 i Ulvik (Hardanger).

Siden høsten 1895 har jeg atter boet i hovedstaden. Jeg var ansat ved Karljohan-teatret i 4 maaneder indtil dets fallit ved nytaar 1896, hvorved jeg kom paa bar bakke i 1½ aar, indtil jeg modtog engagement ved Centralteatret ved Fahlstrøms' start høsten 1897. Aaret efter kom jeg tilbage til Kristiania

teater og begyndte saa under Bjørn Bjørnsons ægide paa Nationalteatret 1ste september 1899.

I 1888 var jeg en kort tid paa teaterstudier i Kjøbenhavn — paa egen bekostning. I 1899 fik jeg Houens legat, samtidig som min kone fik statens stipendium. For disse elskelige penge foretog vi da sammen i 1901 en udenlandsreise (Berlin, Paris og London), der i alle dele var overmaade interessant og uforglemmelig.

I 1899 var jeg med at stifte Norsk skuespillerforbund, hvis formand jeg var de par første aar. I min første studentertid færdedes jeg meget i studentersamfundet, til hvis teaterpersonale jeg naturligvis hørte. I Kristiania kunstnerforening har jeg i flere aar været medlem af bestyrelsen og opnaaet min eneste dekoration: „Purpurnæsens“ kommandørkors. Jeg skylder at tilstaa, at jeg i aarrækker har begaaet leilighedsvers, men altid anonymt.

Jeg elsker for øvrigt musik, mit hjem og Guds frie natur.

I tidens løb har jeg havt den store glæde at se og høre mange merkelige personligheder. Absolut ingen af dem har fyldt mig med større begeistring end Bjørnstjerne Bjørnson. Jeg tænker saa ofte: Hvordan havde det været i Norge uden ham?

Præterea censeo, linguam Latinam non esse delendam.

Værnes, Johan Jensen

er født i Nordre Størdalen den 29de mai 1860 af forældrene skolelærer Jens Pedersen Værnes og Martine Pedersdatter.

Efter artium og andenekamen (begge med laud) tog han fat paa teologien og underkastede sig embedseksamen i 1888 med haud. Fra 1889 til 1890 var han bestyrer af en privat middelskole, i 1891 ligesaa af Fredriksværns høiere folkeskole. 1893 konstitueret bestyrer af Koperviks folkeskole og kirkesanger sammesteds. I 1898 blev han udnævnt til stiftskapellan i Trondhjems stift, i 1902 til sogneprest i Klæbu og Tilder.

Han blev gift i 1886 med Jakobine Helene, født Jakobsen, født 19de september 1858.

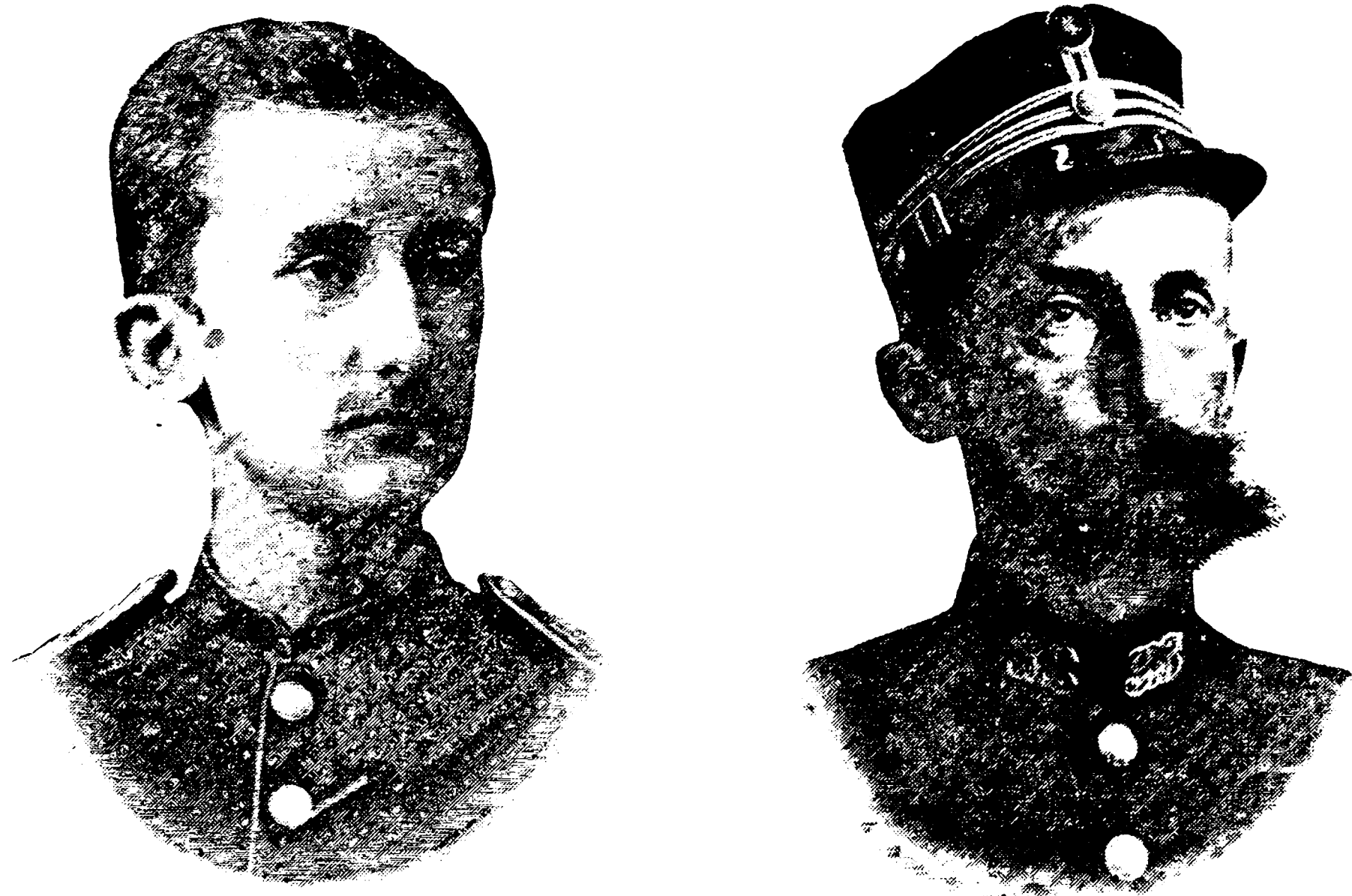
Wadel, Kristian Arnt

er født i Tromsø 1ste april 1863 af forældre købmand Christian A. Wadel og hustru Christiane Margrethe Wasmuth.

Efter at have gaaet paa Tromsø skole blev han student og tog andenekamen 1884. Var et par aar medlem af studentersamfundet. Studerede en tid medicin herhjemme, men reiste saa til Amerika, hvor han tog medicinsk eksamen ved Bellevue hospital medical college New-York, City, 9de mai 1897. Er countylæge i Trail county, North Dacota. Er medeier og vice-præsident af First national bank of Portland, North Dacota. Er medlem af American medical association, North Dacota medical society og er præsident i The trail-steele county medical society.

Gift 1890 med Dora, født Johannesen. 2 børn: Doris Beatrice, 11 aar gammel, og Frances Marion, 4 aar gammel, begge fødte i Portland, North Dacota.

Han er, skriver han, vel tilfreds med opholdet i Amerika.

Wahl, Johan Olaus.

Jeg er født i Kristiania den 12te september 1862. Mine forældre er nu afdøde kammerherre Carl Julius Wahl og hustru Antonette Ulrikke, født Thome.

Jeg gik paa Aars og Voss's skole i Kristiania fra 1868 til 1877, da jeg tog middelskoleeksamen, hvorefter jeg gik ind paa krigsskolen. Jeg tog officerseksamen i 1882 og udnævntes derefter til sekondløjtnant i bergenske infanteribrigade. Samme aar lod jeg mig immatrikulere ved universitetet, hvor jeg senere tog andeneksamen. I 1883 ansattes jeg ved Norske jægerkorps og tjenstgjorde i aarene 1884 og 1885 ved Den norske garde i Stockholm. I 1886 blev jeg premierløjtnant og 1890 kaptein og kvartermester, i 1893 blev jeg kompanichef, hvilken stilling jeg ogsaa nu indehar. Jeg har foretaget diverse udenlandsreiser og besøgt de fleste europæiske lande, har ogsaa gennemreist store strækninger af Afrika. Min fritid har jeg for øvrigt benyttet til at studere Norges gamle krigshistorie, og har jeg med offentligt militært stipendium opholdt mig i Kjøbenhavn og Stockholm for at studere ved de derværende arkiver. Jeg indehar norsk militært tidsskrifts prisedalje i sølv for en afhandling betitlet „Det gamle bergenusiske regiments historie“. Foruden denne har jeg skrevet følgende arbejder af krigshistorisk

indhold, „Træk af de bergenske fæstningsverkers historie“. „Felttogene 1716 og 1718“. „Toget til Bohuslehn 1788“. Foruden disse har jeg leveret diverse mindre artikler af krigshistorisk indhold saavel til „Militært tidsskrift“ som til forskjellige dagsaviser. Ved siden af min stilling som kompanichef er jeg lærer ved bergenske brigades underofficersskole i landmaaling og militær topografi.

Jeg blev gift 19de mars 1890 med Jussine Engel Brun, datter af afdøde skuespiller ved Nationalteatret Hans Brun og hustru Divert, født Huun.

Jeg har 3 børn: Ingeborg Antonette, født 30te januar 1891, Leif, født 11te juni 1894, og Karl Johan Brun, født 17de august 1896.

Wang, Eystein Gabriel

er født i Kristiania 19de mai 1864 af forældre Karl Johan Wang, fhv. boghandler, og hustru Henriette Marie Myhre.

Gjennemgik Aars og Voss's skole 1870—1882. Tog examen artium 1882, officerseksamen 1886, militære høiskoleeksamen 1889. Studerede sprengstofteknik ved Kristiania universitet fra 1894—1898 under professor Waage og Hiortdahl samt professor Schiøtz. Har den hele tid været bosat i Kristiania som officer. Har ikke deltaget i det akademiske samfundsliv.

I 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903 og 1905 foretaget reiser paa offentlig bekostning i Østerrig-Ungarn, Tyskland, Frankrige og Danmark til besigtigelse og modtagelse af ammunition af enhver art; i 1903 og 1904 reiser i private øiemed til forevisning for fremmede militærautoriteter af nogle af mig konstruerede militærtekniske opfindelser, hvoraf 2de er antagne til brug i det norske artilleri, nemlig en „beskyttelses-hætte for granatkardætsker“ og et „ansætterprojektil“. Begge disse opfindelser, der er patenteret, er solgt til udenlandske firmaer.

Gift i Svelvik 1890 med Henriette Kristofa Sabine Zarbell-Erichsen.

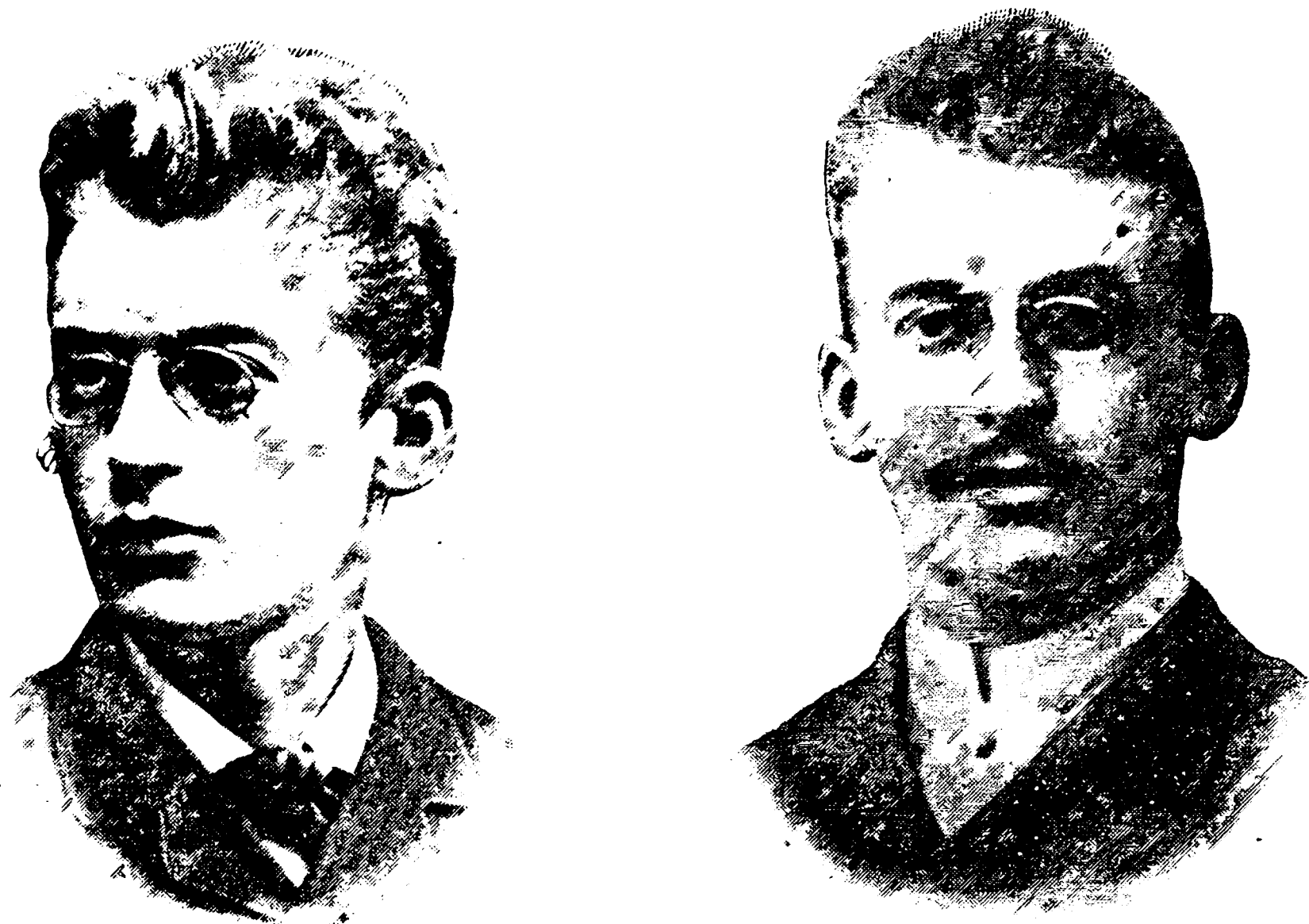
Min hustrus forældre er: Hans Carl Kristian Erichsen,

fhv. skibsreder og købmand i Svelvik, og Sara Kristiane Zarbell.

Jeg har været fuldkommen fornøiet i min stilling; min livserfaring er den, at menneskene er bedre, end de viser sig.

Jeg har syslet meget med militær-tekniske opfindelser, paa hvilket felt jeg — som ovenfor nævnt — har havt noget held.

Min yndlingsbeskjæftigelse er reiser i udlandet.

Wang, Halfdan Leif

var født i Kristiania den 7de november 1864 og søn af bestyrer ved Kristiania aktiebryggeri Hans Severin Wang og hustru Clara, født Feiring.

Sin skoleuddannelse fik han paa Aars & Voss's skole, hvor han, efter selv at have lært sig at læse og skrive, kom ind i 2den klasse. Som skolegut var han ingen ivrig læsehest, men holdt sig ikke desto mindre ved sine gode evner altid blandt de forreste i klassen og tog efter endt skoletid en meget god examen artium. I studenterdagene var han kun de første par aar medlem af studentersamfundet; senere var hans tid væsentlig delt mellem studierne og hjemmet, som han hang ved med en inderlig og trofast kjærlighed; hans omgang ellers var for det meste indskrænket til hjemmets venner og en liden kreds af kamerater.

Efter at have taget juridisk embedseksamen høsten 1886 med laudabilis fik han i begyndelsen af 1887 ansættelse paa et sagførerkontor i Fredrikstad og senere efter et aars tid hos byfogden sammesteds, hvor han saa forblev, til han, henimod sommeren 1889, vendte tilbage til Kristiania, hvor han blev

fuldmægtig hos advokat C. M. Hansen. Hos ham sluttede han, da han efter at have taget advokaturen i 1891 begyndte egen advokatforretning i Kristiania den 1ste december samme aar.

Gik det end i begyndelsen smaat, saa at forretningen, som han selv paa den ham egne, spøgefulde maade udtrykte sig: „væsentlig førte en tilværelse i formalistisk retning uden nævneværdig reel basis,“ varede det dog ikke synderlig lang tid, før han fik den saavidt oparbejdet, at han kunde glæde sig ved god søgning. Længe skulde det dog ikke forundes ham at drive den; thi allerede efter vel 3 aars forløb angrebes han vinteren 1895 af en haardnakket forkjølelse, hvormed han gik hele vaaren samt sommeren udover og skrantede, til han om høsten maatte tage til Tonsaasen sanatorium. Udskreven derfra kom han efter et kortere landsophold paa Toten tilbage til sit hjem i Kristiania sommeren 1896; men der varede det dog ikke længe, før han maatte gaa tilsengs, og siden blev han sengeliggende, til han den 11te januar 1897 døde af tæring.

Han var et lyst hoved og i besiddelse af rige evner; det var derfor ikke andet, end hvad man kunde vente, at han i sin kortvarige advokatvirksomhed opnaaede at vinde udelt anerkjendelse for sin dygtighed. Dertil var han en sjelden fin karakter og nobel i al sin færd, og derfor ogsaa agtet og skattet som menneske og som ven.

Den 10de november 1893 blev han gift med Lydia Berntine Lund, født 16de november 1870, datter af sogneprest Jens Michael Lund og Laura født Stang, og havde i sit egteskab 2 børn: Astrid, født 31te august 1894, og Hans Severin, født 28de februar 1896.

Wettergreen, Paul

er født 22de mai 1865 i Kristiania. Mine forældre er forhen-værende foged Jakob Wettergreen i Orkedalen og hustru Hilda Jensine, født Kjelsen. Jeg gik i 12 aar paa Aars & Voss's skole i Kristiania, hvor min fader dengang var bosat som kontorchef ved Kristiania fattigvæsen. Jeg tog artium i 1882 med laud, andenekamen i 1883 med præ ceteris og fuldendte julen 1890 filologisk embedseksamen (gr. I og III) med laud.

Efter embedseksamen var jeg i 3 aar (1891—1893) lærer ved Gjertsens og Christies skoler i Kristiania. Den 16de november 1893 blev jeg ansat som bestyrer af Valdres kommunale middelskole, hvilken post jeg tiltraadte i januar 1894. Den 24de januar 1899 blev jeg ved omordningen af det høiere skolevæsen konstitueret som adjunkt ved samme skole fra 1ste juli 1898. I Valdres forblev jeg til udgangen af 1900. Den 10de november 1900 var jeg bleven konstitueret som adjunkt og bestyrer af Askim kommunale høiere almenskole. Jeg tiltraadte denne post fra januar 1901. Den 30te juni 1903 modtog jeg fast ansættelse som adjunkt ved Askim skole. Ved denne har jeg virket indtil nu.

Allerede [lige fra jeg blev student, begyndte jeg at give privatmanuduktion til elever, som havde vanskeligt for at følge med paa skolen. Fra 1883—1884 var jeg huslærer i nærheden

af Arendal. Efter min tilbagekomst til Kristiania gjenoptog jeg mine privatmanuduktioner. Det var ingen sjældenhed, at jeg underviste 6—7 timer om dagen, ved siden af at jeg læste til embedseksamen. Som et kuriosum skal jeg nævne, at jeg tjente saa godt som student, at det er først i de 3—4 sidste aar, efterat mine alderstillæg har begyndt at virke, at jeg har opnaaet større indtægter som adjunkt og skolebestyrer.

Af studentersamfundet var jeg af og til medlem, men deltog i almindelighed ikke i debatten. Derimod var jeg et aktivt medlem af den filologiske forening, særlig af dens gruppe III, af hvis bestyrelse jeg flere gange var medlem. Ligesaa var jeg medlem af bestyrelsen for et kontor, der blev oprettet af filologernes og realisternes foreninger for at hjælpe ledige kamerater til vikarposter o. l. Jeg tror, at dette kontor gjorde en god og nyttig gerning paa et tidspunkt, da der var overflod af filologer og realister.

I Valdres var jeg i 7 aar. Skolen laa i N. Aurdal ved Frydenlund. Her var der, særlig om vintrene, et meget skabeligt liv. Men jeg kunde alligevel ikke trives der i længden, da middelskolen ikke havde nogen sikker støtte fra kommunen.

Medens jeg var skolebestyrer i Valdres, foretog jeg fra juli til oktober 1895 en reise til England for at studere sproget. Denne reise foretog jeg paa egen bekostning. Jeg opholdt mig omtrent den hele tid i London, hvor jeg ikke bare lagde mig efter sproget, men ogsaa streifede om i museer og samlinger.

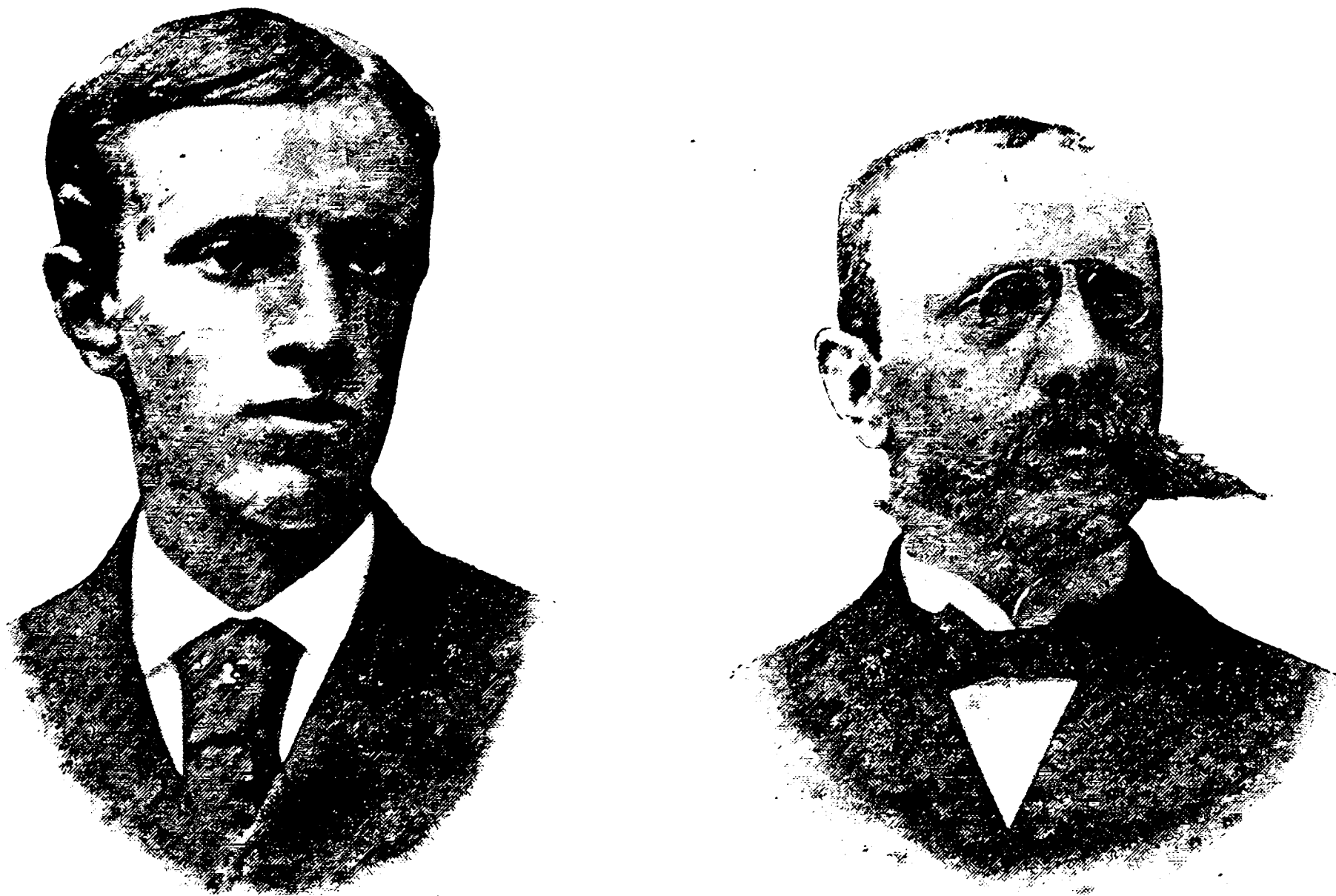
I 1899 fik jeg offentligt stipendium til en udenlandsreise til Tyskland. Paa grund af min hustrus helbredstilstand kunde jeg ikke benytte det samme aar. I stedet søgte og fik jeg stipendium til et maalkursus, som holdtes i Kristiania sommeren 1899. Men næste aar — 1900 — benyttede jeg mit udenlandsstipendium og drog i juli afsted til Tyskland. Først reiste jeg til Greifswald, hvor jeg deltog i et feriekursus. Derefter gik turen til Jena, hvor jeg ogsaa var med i et lignende kursus. Begge steder var det væsentlig dr. Bruiniers forelæsninger, hvoraf jeg havde størst udbytte. Fra Jena, hvor jeg opholdt mig længe, efterat kurset var slut, drog jeg til Leipzig, hvor jeg paahørte undervisningen i de høiere skoler. Derefter gik turen til Dresden og Berlin, hvor jeg var en flittig gjest i

museer og samlinger. I slutten af oktober vendte jeg tilbage til Norge.

Den 3dje januar 1895 var jeg bleven gift med Josefine Alfstad, datter af lensmand Per Alfstad i Lom og hustru Caroline Sofie, født Kjelsen. Min hustru er født 11te november 1864 i Lom. Vore børn er Sverre, født 21de oktober 1895 i Nordre Aurdal, Signe Karoline, født 4de mai 1899 i N. Aurdal, og Ingeborg Hilda, født 9de juli 1906 i Askim.

Nogen litterær virksomhed har jeg ikke udøvet. Af smaa-ting, som foreligger trykt fra min haand, skal jeg nævne en betænkning om historieundervisningen i den høiere skole, der er indtaget som bilag nr. 76 til skolernes besvarelser i den kongelige skolelovkommissions forhandlinger.

Betænkningen er signeret af nu afdøde kandidat E. Johansen og mig i fællesskab som lærere ved Gjertsens skole. Senere har jeg skrevet om skolespørgsmaal — private middelskoler paa landet — i „Oplændingen“, der udkom paa Gjøvik. Desuden har jeg af og til behandlet kommunale spørgsmaal i Øvre Smaalenene (Askim). Jeg har ikke angret paa valget af min livsstilling. Jeg tror, lærerstillingen er en stilling, i hvilken man kanske mere end i mange andre bevarer sindets ungdom. Den har sine vanskeligheder i begyndelsen. Men overvinder man disse, tror jeg nok, at de fleste, som af interesse har valgt denne stilling, vil føle sig tilfreds i den. Rigtignok forekommer det mig, som om vort samfund endnu ikke honorerer denne stilling tilstrækkelig i pekuniær henseende. Og heller ikke har den vel tidligere nydt den sociale anseelse, den har ret til at fordre. Men jeg vil dog udtale, at min erfaring er, at der er en stor forskjel til det bedre at spore bare i den forholdsvis korte tid, jeg har havt anledning til at arbeide i skolens tjeneste.

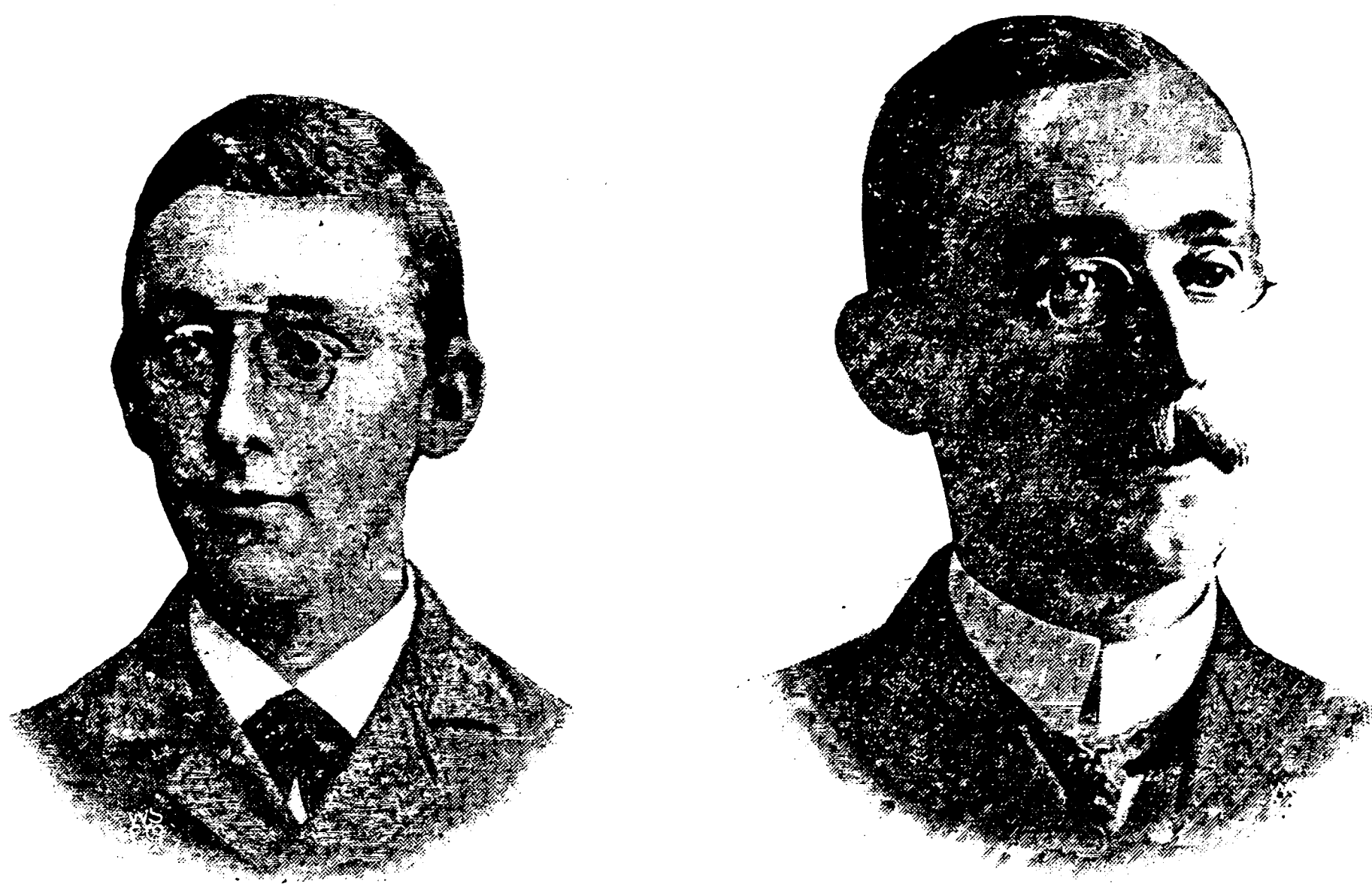
Wilse, Peder Christian

er født i Kristiania 29de mai 1864 af forældrene læge Jens Jakob Nicolai Theodor Wilse og Johanne Gerhardine Holmboe.

Fra 1870 til 1882 gik jeg paa Aars og Voss's skole. Tog examen philosophicum 1884. Har siden 1888 været i toldvæsenets tjeneste. Har været samfundsmedlem nogle semestre.

Har i 2 aar været i Amerika og har foretaget et par korte reiser her i Europa.

Gift 30te oktober 1893 i Bergen med Nicoline Brynildsen, født i Bergen 30te oktober 1871 af forældrene maskinmester B. Brynildsen og Birgitte Berg.

Woll, Fritz Wilhelm August

(har i de sidste 19 aar kun benyttet mine to første forbogstaver), født i Bergen (paa Askøen) 23de mai 1865, søn af Carsten Lytken Woll, emissær og senere indremissionær, og hustru Mathilde Helene Scriver Krum.

Gik paa Fredriksstad middelskole 1872—1874, Kongsberg middelskole 1875—1877, Fredrikshald middelskole 1877—1878, Kristiania katedralskole 1878—1882, privatundervisning mars 1882, artium 1882. Andeneksamen 1883; W. S. (*master of science*) ved univ. of Wis. 1886; Ph. D. (doktorgrad), univ. of Wis. 1904 (7de juni).

Emigrerede i juli 1885 til La Crosse, hvor mine forældre da boede; studerte ved det herværende universitet 1885—1887 og var paa samme tid assistent i den kem. afdeling og den landbrugsvidenskabelige forsøgsstation. Blev udnævnt til 2den assisterende kemiker ved forsøgsstationen 1887; docent (instructor) i landbrugskemi ved universitetet 1888; assisterende kemiker ved forsøgsstationen 1889 og kemiker i 1895 til dato. Assistant professor (ekstraordinær) i landbrugskemi ved universitetet 1892 og associate professor 1904 til dato. Har altsaa været knyttet til forsøgsstationen og landbrugsfakultetet ved Wis. statsuniversitet siden min udnævnelse i 1887 og har tilbragt de sidste 20 aar ved dette universitet.

Var medlem af studentersamfundet 1882—1885, ligesaa af studentersangforeningen; var medlem af lignende organisationer her ved universitetet indtil for faa aar siden („Choral Union“, „Glee Club“). Er medlem af 1) Amer. Asso. for the Advancement of Science (A. A. A. S.) siden 1893, 2) Wis. Academy of Sciences, Arts and Letters, siden 1893; fellow A. A. A. S. 1897, 3) Association of Official Agricultural Chemists 1887.

I 1891 besøgte jeg Norge og Danmark (privat bekostning); i 1896, med kommission fra U. S. Dept. of Agricultur, besøgte jeg de tre skandinaviske lande og Finland for at studere landbrugsskolevæsenet i disse lande. I aaret 1900—1901 havde jeg orlov fra min stilling og studerte landbrugskemi og andre fag i Leipzig (vintersem.) og Göttingen (sommersem.); besøgte ogsaa Danmark og Norge høsten 1901.

Fik diplom baade ved Chicago og St. Louis verdensudstilling for landbrugskem. illustrationer (montre) i forbindelse med forsøgsstationernes kollektiv-udstillinger.

Han har skrevet følgende: 1) Principles of Modern Dairy Practice, udg. John Willey & Sons, N. Y., 1895; tredje udgave 1901. 2) Dairy Calendar for 1895 og for 1896; samme forl. 3) Agricultural Calendar for 1895 og for 1896, samme forl. 4) A Handbook for Farmers and Dairyemen, 1897, samme forl.; 3dje udgave 1903. 5) A Book on Silage, hos Rand. Mc. Nally & Co., Chicago 1897; ny udgave 1900. 6) (sammen med prof. E. H. Farrington, min kollega) Testing Milk and its Products, Mendota Book Co., Madison, Wis. 1897; 14de udgave 1905.

Foruden disse publikationer har jeg ex officio skrevet et stort antal bulletiner og beretninger, udgivet af forsøgsstationen, og har været en flittig bidragsyder til fagpressen her i landet om kemiske og meierividenskabelige emner; ogsaa enkelte bidrag til Fresenius' Zeitschr. f. Anal Chemi, Landwirtsch. Versuchstationen og Tidsskr. f. det norske Landbrug.

Det arbejdsliv, som en mand i min stilling og i de fleste andre stillinger herover lever, gir kun sjelden anledning til oplevelser af særlig interessant karakter. Reiserne er lyspunkterne i mit liv her.

Jeg blev gift i Viroqua, Wis., 16de mai 1891 med Helene Walløe, Westby, Wis., født 17de november 1867, datter af dr.

Jens Lindal Walløe (udvandrede i 1866) og hustru Fredrikke Franck.

Børn: Margaret Louise, født 19de mars 1892, Hildur Agathe, født 28de december 1894, død 16de januar 1904, Carsten Lindal, født 11te mai 1903, og Frederick Krum, født 25de juni 1905, alle fødte i Madison.

Om jeg er fornøiet. Ja jeg har ingen grund til at klage; tvertimod; har al grund til at være tilfreds med min stilling og med min lod i livet. Man maa arbeide haardt her, men har tillige den tilfredsstillelse at vide sit arbeide paaskjønnet af de ledende og at vide, det har betydning langt udenfor statens grænser. Skulde jeg give i et ord resultatet af min livserfaring, vilde det blive: Taknemmelighed for, hvad jeg har kunnet udrette, og følelsen af, at det kunde have været gjort langt bedre, og at jeg vilde have kunnet fyldt min stilling bedre, baade til egen og andres tilfredshed, hvis foruddannelsen havde været solidere (min egen skyld, som det var desværre for en stor del), og mine evner havde ligget mere i pædagogisk retning. Forøvrigt faar andre dømme.

Mine privatinteresser er sang, musik, litteratur og teater. Lyspunkterne i mine oplevelser er — foruden de, som er knyttede til privatlivet, — mine reiser hvoraf jeg har foretaget en stor mængde i Amerika og dels i Europa.

Øiestad, Johan Sophus

er født i Trygstad den 21de august 1861 af forældre gaardbruger Andreas Øiestad, født 15de november 1808, død 15de mai 1879, og hustru Gundhild, født Gulbrandsen, født 9de december 1830, død 12te mai 1866.

Jeg gennemgik stedets folkeskole og søgte senere amtsskolen i Spydeberg og i Ski, hvorefter jeg i 1879 kom ind paa Maribogadens skole i Kristiania, Tog middelskoleeksamen i 1880, examen artium i 1882, andeneksamen i 1883 og medicinsk embedseksamen i 1889. Før eksamen havde jeg gjort kandidat-tjeneste ved rigshospitalets kirurgiske og medicinske afdeling A. og ved Ullevold sygehuse for epidemiske sygdomme.

Under eksamen i december 1889 fik jeg tilbud om at reise til Zululand paa det norske missionselskabs regning for efter et aars ophold dersteds at ansættes i engelsk tjeneste som garnisonslæge i Echowe. Missionselskabet havde gennem guvernør Milner faaet den engelske regjerings tilsagn om at faa en norsk læge ansat ved den engelske garnison, som laa dernede til beskyttelse for de forskjellige europæiske missionærer. Mensagen maatte ordnes paa kort tid, og da jeg meldte mig midt i januar, var fristen udløben. Og godt var det; thi zulukafferne fordrev efter sigende garnisonen fra stedet flere gange, saa det var en meget udsat stilling. Jeg blev altsaa hjemme og gjorde

kandidattjeneste ved rigshospitalets hudsygeafdeling fra 1ste januar til 1ste april 1890.

Fra 1ste juni 1890 til 1ste juli 1893 kommunelæge i Aadalen samt i Hedalens og Bægnadalens sogne af Søndre Aurdal.

Høsten 1893 opholdt jeg mig i udlandet, først en kortere tid i Kjøbenhavn, senere i Berlin. Fra 1ste januar til 1ste september 1894 arbejdede jeg ved rigshospitalets afdeling for øre-, næse-, svelg- og strubesygdomme, de 4 sidste måneder som kandidat. Vinteren 1894—1895 var jeg atter i Tyskland for at studere de nævnte sygdomme. Jeg var denne gang immatrikuleret ved universitetet i Berlin. Efter vintersemestrets slutning var jeg en måneds tid i Heidelberg og besøgte paa min gennemreise en del andre kliniker.

Fra 1ste mai 1895 har jeg praktiseret som øre-, næse-, og halslæge i Kristiania. Besøgte Stockholm i 1897. Fra 1ste mai 1901 til 1ste mai 1905 var jeg reservelæge i rigshospitalets afdeling for øre-, næse-, svelg- og strubesygdomme.

I 1904 deltog jeg i lægernes Nordkap- og Varangerfærd og besøgte herunder klostret „Boris Gleb“ i Rusland. Alle mine reiser har jeg foretaget paa egen bekostning.

Jeg blev gift 5te mai 1898 med Sigrid Andresen, født i Kristiania 30te september 1879.

Børn: Ørnulf Sophus, født i Kristiania 7de juli 1899, og Aslaug Synnøve, født i Kristiania 17de september 1902.

NAVNEREGISTER

	Side.		Side.		Side.
Aanrud, H.	3	Boye, K. B.	49	Engelstad, E. S. . .	103
Aarnes, M. K.	5	Boye, R.	50	Eriksen, K. T. . . .	105
Aas, L. O.	6	Brinchmann, C. . .	51	Evensen, H. E., se	
Abrahamsen, L. K. . .	7	Bruun, A. A.	52	Grøn, H. E.	
Alfstad, G. K.	10	Bruun, C. P.	54	Fabritius, H. U. S.	107
Amundsen-Smitt,		Bryn, H.	56	Føyn, A. C.	110
J., se Smitt-		Buch, T.	58	Gauslaa, N. C. . . .	113
Amundsen, J.		Bugge, F. M.	60	Gedde, W.	115
Andersen, A.	12	Bugge, J. D.	63	Geelmuyden, H. J. B.	117
Andersen, L. A.	14	Bull, H.	65	Giertsen, F. R. . . .	122
Andersen, T. S.	15	Buschmann N. M.	66	Gill, A. T. P.	123
Andresen, C. C.	16	Bødtker, E. O. . . .	67	Giæver, J. S.	124
Andresen, J. C.	17	Børresen, B. J. . . .	69	Gjendem, T.	125
Arnesen, H.	18	Carlsen, A.	70	Gjertsen, F.	126
Arnesen, O. G. J. . . .	21	Christie, B. A.	72	Gjessing, C.	127
Aschehoug, H. W. L.	23	Christie, N. C. . . .	73	Gjønnæss, H. A. . .	128
Astrup, H.	25	Christophersen, N. J.	75	Gran, K. J. O.	130
Baastad, P. A.	26	Coch, C.	77	Grieg, J. A.	131
Beichmann, E. M. . . .	27	Cock-Jensen, H. . . .	79	Grue, J.	135
Berg, B.	28	Daae, L.	81	Grøn, H. E.	138
Berg, H. C. B.	30	Dahl, L.	82	Gulbrandsen, G. . .	139
Berjan, I. G.	31	Dahl, T.	85	Gulbranson, H. . . .	140
Berntsen, M.	32	Dal, A. L.	86	Gundersen, A.	141
Birch, C.	34	Damsgård, E.	87	Gundersen G.	143
Bjerkan, L. O.	36	Dedichen, H. A. T.	89	Günther, F. W. C. S.	145
Bjørlykke, K. O. K.	38	Didrichsen, D. E. . .	93	Haanshuus, J. G. . .	146
Blackstad, A. S.	42	Døvle, K. W.	95	Haavind, O.	148
Bogen, P. O.	44	Eckell, H. A. W. . . .	96	Hafsahl, P.	149
Borge, K. F.	46	Ecktell, C. J.	99	Hagen, C. H.	150
Borgen, T. H.	47	Egede Nissen, H. K.	102	Hagen, J. C.	151

	Side.		Side.		Side.
Hagen, K.	153	Johnsen, Rolf	221	Malmin, R.	292
Hall, K. E.	154	Johnsen, T. U. M.	223	Martens, P. R. Broch	294
Halleland, A.	155	Johnson, J. E.	224	Milberg, N.	296
Halvorsen, H. K.	156	Jonassen, M. F. B.	226	Mjøs, L.	298
Hammer, J. H.	158	Junge, F. J.	227	Mosgren, B. C. J. N.	299
Handberg, C. B.	162	Jynge, S.	228	Mosgren, J. N.	300
Hansen, M. E. A.	163	Kastrud, M. H.	229	Muus, R. W.	302
Hanssen, J.	166	Kjernaas, A. J. F.	231	Müller, N. S. J.	304
Hansen, J. H., se		Kjølholdt, J. H.	232	Müller, O. T. F.	305
Kjølholdt, J. H.		Klaveness, F.	233	Müller, S.	307
Hansen-Krefting, se		Klem, G.	236	Møller, O. F. I.	308
Krefting-Hansen,		Knutsen, C. A., se		Mørch, C.	309
A. M.		Looft, C. A.		Nestestog, O. O., se	
Hansteen, A. A.	168	Looft, C. A.		Vinje, N. O. O.	
Harnæs, J. M.	169	Knudtzon, B.	238	Neumann, H. H.	311
Hartwig, P. M. S.	171	Kolbjørnsen, M. T.		Nicolaysen, J.	314
Haslem, S.	172	A.	241	Nielsen, A. C., se	
Hauger, J. P. A.	173	Kopp, E. A.	242	Føyn, A. C.	
Hegge, T.	175	Koren, V. J.	244	Nielsen, B. M., se	
Heidenreich, K. F.		Kortgaard, L. L.	247	Buschmann, N. M.	
K. R.	176	Krefting-Hansen,		Nielsen, B. C. J., se	
Helliesen, K. L.	178	A. M.	248	Mosgren, B. C. J.	
Helmer, J. G.	179	Fru Krog, I. C.	1	N.	
Henriksen, P. B.	181	Kvear, O. C.	250	Nielsen, J., se Mos-	
Herdal, C. E.	183	Lagøsen, L. A.	251	gren, J. N.	
Hermundsen, H. M.	185	Langlo, O. K.	252	Nilsen, G. M. K.	315
Hesselberg, V.	187	Larsen, A. P. M.	254	Nissen, E. H. K.,	
Holmesland, P. S.	190	Larsen, G. I.	256	se Egede Nissen,	
Holmesland, T.	191	Leth, L. N.	257	H. K.	
Holtermann, E. C.	193	Lie, G. E.	260	Nissen, N. C.	316
Holtfodt, C. T.	195	Lie, J. A.	261	Nissen, P. S.	318
Hougen, P. F.	200	Lippe, J. von der.	263	Nyquist, J. M.	320
Hovde, H. N.	201	Lippestad, C. T.	265	Næser, W.	323
Isaksen, I. M.	203	Looft, C. A.	267	Næsheim, J.	326
Iversen, M.	204	Ludvigsen, L. T.	270	Næss, C.	327
Iversen, O. C.	206	Lund, C. O.	271	Nørregaard, H.	328
Jahr, Einar	209	Lund, E. S.	273	Olsen, B. C. P., se	
Janson, A. I.	210	Lund, H. S.	275	Bruun, C. P.	
Jensen-Cock, H. se		Lundh, R.	277	Olsen, O. M.	332
Cock-Jensen, H.		Lunde, J. L.	279	Olsen, O. S.	333
Jensen, P. M.	212	Lyche, H. B.	283	Ording, J. F.	335
Jevanord, E.	214	Løcke, C. T.	285	Paulsen, O. H.	337
Johannesen, F. J.	215	Løkke, J. E. W.	286	Pedersen, M.	340
Johnsen, E. K.	217	Løland, T.	287	Ragnvaldsen, K. M.	
Johnsen, J.	219	Løvenskiold, S.	289	L.	341
		Madsen, E. L.	290		

	Side.		Side.		Side.
Rasmussen, R.	344	Sivertsen, J. O.	382	Thorsen, C. O.	422
Reinert, E. S.	346	Skaar, O. J. R.	384	Tisthal, J. E. T.	423
Reini, J.	347	Skabo, E. D.	386	Tobiassen, M. A.	426
Rian, A. I.	349	Skallerød, H. E.	388	Torjussen, H. M.	427
Riiber, C. C.	350	Smith, H. W. D.	391	Tvedt, O. P.	428
Roald, E. C. N.	352	Smitt-Amundsen, J.	393	Udby, K. S.	430
Roll, E. O.	354	Sneve, O.	395	Utne, A. W.	431
Rolness, J. M.	357	Solberg, M. A.	397	Valeur, C. v. T.	432
Roshauw, P. P. B.	358	Sommerfelt, A.	399	Vesthassel, A.	433
Rye, J. H.	360	Sondresen, S.	402	Vinje, N. O. O.	434
Rød, J.	361	Sparre, K. E.	404	Voss, O.	435
Røe, J. A.	363	Stenersen, N. E. T.	406	Værnes, J. J.	438
Sandholdt, D. O.	365	Stoltenberg, C.	410	Wadel, K. A.	439
Sandved, S. B.	367	Strand, E.	412	Wahl, J. O.	440
Schjelderup, O. B.	368	Swensen, G. P. B.	415	Wang, E. G.	442
Schiørn, K. T.	370	Sæthren, J.	416	Wang, H. L.	444
Schmidt, A. H. J. H.	372	Sønderland, O. E. J.	417	Wettergreen, P.	446
Schou, E. E.	374	Thomle, A.	419	Wilse, P. C.	449
Schøyen, O. K.	376	Frk. Thoresen, I. C., se Krog, I. C.		Woll, F. W. A.	450
Selmer, L. M.	378	Thoresen, L.	421	Øiestad, J. S.	453
Simonsen, O. H.	380				

